

กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสนทนาภาษาไทย

นางสาวนิตยาภรณ์ ธนสิทธิสุร โชติ

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2641-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TOPIC SHIFT DEVICES IN THAI CONVERSATION

Miss Nitayaporn Tanasitisurachot

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2641-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสนทนาภาษาไทย
โดย นางสาวนิตยาภรณ์ ธนสิทธิ์สุรโชติ
สาขาวิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ อรุณมานะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุดา รังกุพันธุ์)

สภามหาวิทยาลัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4280141222 : MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD : TOPIC SHIFT / DISCOURSE / THAI CONVERSATION

NITAYAPORN TANASITISURACHOT : TOPIC SHIFT DEVICES IN THAI CONVERSATION. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. KRISADAWAN HONGLADAROM, Ph.D. 345 pp. ISBN 974-17-2641-4

This study is aimed at comparing and contrasting topic shift devices in two types of Thai conversations: television programme interviews and casual conversations. It is found that topic shifts in Thai can be classified into three categories according to turn taking, namely old turn topic shift, new turn topic shift, and overlap topic shift. In addition, they can be categorized into three types based on coherence or topic maintenance, namely coherent shift, renewal shift, and noncoherent shift. Five other types of topic shifts based on meaning of new topics include self-oriented topic shift, other-oriented topic shift, self/other-oriented topic shift, environmental topic shift, and general knowledge topic shift. The result of frequency analysis shows that new turn topic shifts occur more frequently than other types of turn topic shifts and occur both in interviews and casual conversations. Overlap topic shifts, on the other hand, occur only in the latter type of conversation. Coherent shifts are found to characterize interviews, whereas noncoherent shifts occur most in casual conversations. Other-oriented topic shifts are found to appear most in interviews and environmental topic shifts in casual conversations.

Three topic shift devices are found to characterize Thai conversation: word/phrase devices, sentence/utterance devices and implicit devices. The result of frequency analysis matches the hypothesis of the study in that sentences devices occur in interviews more than in casual conversations, whereas the other two types of devices occur more in casual conversations. The result of the study concerning the relationship between topic shift types and topic shift devices contrast to the hypothesis. Topic shift devices do not correlate with topic shift types but correlate with types of conversation. The majority of topic shifts in interviews use word devices and sentence devices respectively, whereas the majority of topic shifts in casual conversations employ word devices and implicit devices respectively.

Department	Linguistics	Student's signature.....
Field of study	Linguistics	Advisor's signature.....
Academic year	2002	Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาวรรณ หงส์ถาวรภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้อุทิศเวลาให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ตลอดจนทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความเอื้ออาทรและเอาใจใส่เสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาศาสตร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางภาษาศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ วงศ์วิถันนัท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ อรุณมานะกุล และอาจารย์ ดร.สุดา รั้งกุพันธุ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณวัชรพล บุญนิมิต คุณปัทมา วสนานนท์ คุณประไพพรรณ พึ่งนิม และเพื่อนๆ ที่ร่วมเรียนวิชาปริจเฉทวิเคราะห์ ที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูลบทสัมภาษณ์และบทสนทนาแบบเป็นกันเองในงานวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา-มารดา รวมทั้งบุคคลในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและให้ความสนับสนุนทางการเงินด้วยดีเสมอมา

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณคุณอัจฉริยา อาจวงษ์ คุณกฤษมา นะسانی และคุณนิยะดา รติภววรรณ ที่ได้ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือตลอดการทำวิจัย ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นภาษาศาสตร์ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันตลอดมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ

บทที่

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	3
1.5.1 การเก็บข้อมูล.....	3
1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
1.7 มโนทัศน์และศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	11

2. ทบทวนวรรณกรรม.....

2.1 ปรัชญา.....	13
2.2 ปรัชญาการสนทนา.....	14
2.2.1 การสัมภาษณ์.....	16
2.2.2 การสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	17
2.3 แนวคิดในการวิเคราะห์ความเป็นทางการ.....	17
2.4 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง.....	18
2.4.1 นิยามของประเด็น.....	18
2.4.2 แนวทางการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง.....	19

2.4.3	เกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	22
2.5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นและกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	23
3.	ผลการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	36
3.1	การจำแนกประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	36
3.1.1	ประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด.....	36
3.1.2	ประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม.....	40
3.1.3	ประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่.....	46
3.2	ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นประเภทต่างๆ.....	50
3.2.1	ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด.....	50
3.2.2	ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับ ประเด็นเดิม.....	52
3.2.3	ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามความหมายของ ประเด็นใหม่.....	54
3.3	สรุป.....	56
4.	ผลการวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	58
4.1	การจำแนกประเภทของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	58
4.1.1	กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสัมภาษณ์.....	58
4.1.1.1	กลไกระดับคำหรือวลี.....	58
4.1.1.2	กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ.....	72
4.1.1.3	การไม่ปรากฏรูปภาษา.....	79
4.1.2	กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	80
4.1.2.1	กลไกระดับคำหรือวลี.....	80
4.1.2.2	กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ.....	90
4.1.2.3	การไม่ปรากฏรูปภาษา.....	92
4.2	ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสัมภาษณ์และ การสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	92
4.3	สรุป.....	96
5.	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นกับ กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	99
5.1	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด กับกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น.....	99

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับ ประเด็นเดิมกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น.....	103
5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของ ประเด็นใหม่กับกลไกการเปลี่ยนประเด็น.....	113
6. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	120
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	120
6.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	126
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	127
รายการอ้างอิง.....	129
ภาคผนวก.....	131
ก. สัญลักษณ์พิเศษที่ใช้ประกอบการถ่ายทอดข้อมูล.....	132
ข. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	137
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	345

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงลักษณะความเป็นทางการที่แตกต่างกันของการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	4
2 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามลักษณะผลัด.....	51
3 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม.....	52
4 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่.....	54
5 ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	93
6 ความถี่ในการปรากฏของกลไกระดับคำหรือวลีในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	94
7 ความถี่ในการปรากฏของกลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	95
8 เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด.....	99
9 เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม.....	104
10 เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่.....	113
11 สรุปรูปประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง....	121
12 สรุปลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง.....	124

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1	เปอร์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามลักษณะผลัด.....51
2	เปอร์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม.....53
3	เปอร์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่.....55

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การเปลี่ยนประเด็นเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญในการศึกษาโครงสร้างภาษาระดับปริจเฉท เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการนับจำนวนของอนุปริจเฉททั้งหมดที่อยู่ในปริจเฉทนั้นๆ การเปลี่ยนประเด็นสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในปริจเฉทการพูดและปริจเฉทการเขียน โดยในปริจเฉทการเขียนเราสามารถสังเกตการเปลี่ยนประเด็นได้จากการย่อหน้า แต่ในปริจเฉทการพูด เราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้น การศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏเป็นรูปภาษาในปริจเฉทการพูด โดยเฉพาะปริจเฉทการสนทนาจึงมีความสำคัญในการบ่งชี้ให้เห็นขอบเขตของอนุปริจเฉทได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (Brown and Yules, 1983)

นอกจากนั้นวิลสัน (Wilson, 1989) ยังพบว่า กลไกการเปลี่ยนประเด็นสามารถใช้เป็นปัจจัยหนึ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการกับปริจเฉทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการได้อีกด้วย เช่น ในปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการ ผู้พูดจะมีการใช้กลไกระดับประโยคที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนประเด็นอย่างชัดเจน เช่น “Today we will talk about...” ซึ่งทำให้ผู้ฟังไม่มีทางเลือกที่จะพูดถึงประเด็นอื่นนอกจากประเด็นที่ผู้พูดกำหนดไว้เท่านั้น ส่วนในปริจเฉทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ ผู้พูดมักจะเริ่มประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆ

นอกจากการศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นแล้ว ผู้วิจัยสังเกตว่า การเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้งยังมีลักษณะที่ต่างกันไป โดยมีความแตกต่างกันในด้านผลลัพท์ที่เริ่มประเด็น ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นใหม่กับประเด็นเดิม และความหมายของประเด็นใหม่ ผู้วิจัยจึงได้ใช้เกณฑ์ทั้ง 3 ประเภtdังกล่าวในการจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในภาษาไทย และผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาต่อไปว่า ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่ต่างกันไปจะมีผลต่อการใช้เลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นด้วยหรือไม่

จากการสำรวจงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่ามีการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนประเด็นในภาษาต่างประเทศไว้อย่างกว้างขวาง เช่น การศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉทการสนทนา ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก (Keenan and Schieffelin, 1976) การศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉทการสนทนา ระหว่างคู่สามีภรรยา (Crow, 1983) และการศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉทการสนทนา ระหว่างแพทย์กับคนไข้ (Ainsworth-Vaughn, 1992)

สำหรับการศึกษากการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นของคนไทยนั้น พบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้เพียงงานวิจัยเดียว ได้แก่ งานของมยุรี สวัสดิ์เมือง (2540) ที่ศึกษาภาษาสนทนาทางโทรศัพท์จากรายการวิทยุ จส100 โดยศึกษาการใช้ภาษาสนทนาหลายแง่มุม เช่น ภาษาที่ใช้ในการเปิด-ปิดการสนทนา ลักษณะภาษาและหน้าที่ของการผลัดกันพูด การพูดซ้อนกัน การขัดจังหวะการพูด ลักษณะภาษาที่แสดงประเด็นและการเปลี่ยนประเด็น จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาภาษาที่แสดงการเปลี่ยนประเด็นเป็นส่วนย่อยของงานเท่านั้น และไม่มีการศึกษาประเภทของการเปลี่ยนประเด็นแต่อย่างใด นอกจากนั้นยังใช้ข้อมูลจากปริจเฉทการสนทนาเพียงสถานการณ์เดียว ทำให้ผลการวิจัยที่ได้ยังไม่ละเอียดและครอบคลุมเพียงพอ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบประเภทของการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นระหว่างปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ โดยใช้การสัมภาษณ์เป็นตัวแทนของปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการ และใช้การสนทนาแบบเป็นกันเองเป็นตัวแทนของปริจเฉทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับลักษณะของการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาไทย และแสดงให้เห็นลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉทการสนทนาที่แตกต่างกันด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทย
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็นกับประเภทของปริจเฉทการสนทนา
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็นกับประเภทของการเปลี่ยนประเด็น

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. ในภาษาไทยนอกจากกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นคำและวลีแล้ว ยังมีกลไกที่เป็นประโยคอีกด้วย
2. กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นประโยคปรากฏในการสนทนาแบบเป็นทางการมากกว่าการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ
3. ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดเลือกกลไกการเปลี่ยนประเด็น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้วิจัยจะทำการศึกษารูปแบบการเปลี่ยนประเด็นระดับปริจเฉทและกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏเป็นรูปภาษาเท่านั้น
2. ศึกษาข้อมูลจากปริจเฉทการสนทนา 2 ประเภท คือ การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์จากรายการโทรทัศน์ 3 รายการ ได้แก่ รายการ ทไวไลท์โชว์ รายการสมาคมชมดาว และรายการสะบัดช่อ รายการละ 4 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีความยาวประมาณ 10-20 นาที รวมเป็นเวลา 2 ชั่วโมง 39 นาที 50 วินาที และเก็บข้อมูลการสนทนาแบบเป็นกันเองในสถานการณ์ต่างๆกันทั้งสิ้น 10 บทสนทนา ซึ่งมีเวลาในการสนทนาครั้งละประมาณ 5-20 นาที รวมเป็นเวลา 2 ชั่วโมง 4 นาที 10 วินาที

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.5.1 การเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การคัดเลือกข้อมูล และการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.5.1.1 การคัดเลือกข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดในการวิเคราะห์ความเป็นทางการของสถานการณ์การสนทนาของบอนวิลล์เลน (Bonvillain, 1993) มาใช้ประกอบการสำรวจและคัดเลือกข้อมูล ทำให้ได้ปริจเฉทการสนทนาที่มีความเป็นทางการแตกต่างกัน 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์ และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งมีความแตกต่างกันทางด้านสถานที่ในการสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา การกำหนดประเด็นในการสนทนา และวัตถุประสงค์ในการสนทนา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะความเป็นทางการที่แตกต่างกันของการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

ปัจจัยที่ใช้แสดงความเป็นทางการ	การสัมภาษณ์	การสนทนาแบบเป็นกันเอง
มีการกำหนดสถานที่ในการสนทนา	+	-
มีการกำหนดบทบาทของผู้ร่วมสนทนา	+	-
มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า	+	-
มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	+	-

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการสัมภาษณ์เป็นปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการ เนื่องจากเกิดขึ้นในสถานที่ที่มีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างมีแบบแผน และผู้ร่วมสนทนามีบทบาทที่ต่างกันอย่างชัดเจน คือ ผู้สัมภาษณ์มีบทบาทเป็นผู้ควบคุมการสัมภาษณ์โดยการถามคำถาม ขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีหน้าที่ตอบคำถามเท่านั้น นอกจากนี้การสัมภาษณ์ยังมีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน คือ เพื่อต้องการข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองเป็นปริจเฉทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ เนื่องจากมีลักษณะความเป็นทางการที่ตรงกันข้ามกับการสัมภาษณ์ทั้ง 4 ด้าน กล่าวคือ การสนทนาแบบเป็นกันเองสามารถเกิดขึ้นได้ในสถานที่ที่หลากหลายโดยไม่มีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า นอกจากนี้ผู้ร่วมสนทนาทุกคนยังมีบทบาทและหน้าที่ที่เท่าเทียมกัน รวมทั้งไม่มีการกำหนดประเด็นในการสนทนาไว้ล่วงหน้าและไม่มีความประสงค์อื่นใดนอกจากการพูดคุยกันเท่านั้น

1.5.1.2 การรวบรวมข้อมูล

ก. วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองด้วยการบันทึกเสียงลงเทป และถ่ายถอดเนื้อหาจากเสียงมาเป็นตัวอักษร รวมทั้งได้มีการกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆในการแสดงลักษณะเสียง และผลัดในการพูด โดยมีรายละเอียดแสดงในภาคผนวก

ข. ขอบเขตของข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกเก็บข้อมูลจากปริจเฉทการสนทนา 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์และการสนทนาเป็นกันเอง โดยมีขอบเขตของข้อมูลแต่ละประเภท ดังนี้

1) การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้เลือกเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์จากรายการโทรทัศน์ 3 รายการ ได้แก่ รายการทไวไลท์โชว์ รายการสมาคมชมดาว และรายการสะบัดช่อ รายการละ 4 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง แต่ละครั้งมีความยาวประมาณ 10-20 นาที มีความยาวรวม 2 ชั่วโมง 39 นาที 50 วินาที หลังจากนั้น

ผู้วิจัยได้ตั้งชื่อบทสัมภาษณ์แต่ละบทเอาไว้ด้วย เพื่อความสะดวกในการอ้างอิงต่อไป โดยชื่อของบทสัมภาษณ์เหล่านี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาจากเนื้อหาของบทสัมภาษณ์ครั้งนั้นๆ

การสัมภาษณ์จากรายการทไวไลท์โชว์จำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วย

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1	“รวมดาว”	ความยาว 15 นาที 18 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2	“ลูกกตัญญู”	ความยาว 15 นาที 34 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 3	“นักโบราณคดี”	ความยาว 15 นาที 45 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 4	“นักร้องคนเก่ง”	ความยาว 15 นาที 12 วินาที

การสัมภาษณ์จากรายการสมาคมชมดาวจำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วย

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 5	“นางแบบ”	ความยาว 10 นาที 20 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 6	“สาวห้าว”	ความยาว 9 นาที 48 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 7	“ย้อนอดีต”	ความยาว 9 นาที 23 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 8	“คู่หวาน”	ความยาว 10 นาที 5 วินาที

การสัมภาษณ์จากรายการสะบัดช่อจำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วย

การสัมภาษณ์ครั้งที่ 9	“พิธีกรคนดัง”	ความยาว 10 นาที 16 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 10	“พี่สาวผู้เสียสละ”	ความยาว 12 นาที 10 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 11	“หมวยอินเตอร์”	ความยาว 11 นาที 5 วินาที
การสัมภาษณ์ครั้งที่ 12	“นายแบบคนเก่ง”	ความยาว 15 นาที 20 วินาที

2) การสนทนาแบบเป็นกันเอง

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการแบบเป็นกันเองสนทนากันเองจำนวน 10 ครั้งๆละประมาณ 5-20 นาที รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 47 นาที 8 วินาที โดยการสนทนาทั้ง 10 ครั้งจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสถานที่ในการสนทนา จำนวนผู้ร่วมสนทนา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตั้งชื่อบทสนทนาแต่ละบทไว้เช่นเดียวกับการสัมภาษณ์ โดยการสนทนากันเองแต่ละครั้งมีปริมาณ ดังนี้

ครั้งที่ 1	“ครอบครัวหรรษา”	ความยาว 5 นาที 12 วินาที
ครั้งที่ 2	“กินไปคุยไป”	ความยาว 13 นาที 24 วินาที
ครั้งที่ 3	“สี่สาวจอมแก่น”	ความยาว 14 นาที 17 วินาที
ครั้งที่ 4	“เชื่อป้าศรี”	ความยาว 5 นาที 52 วินาที
ครั้งที่ 5	“ก่อนนอน”	ความยาว 5 นาที 38 วินาที
ครั้งที่ 6	“สามคนอลวง”	ความยาว 15 นาที 7 วินาที
ครั้งที่ 7	“งานเลี้ยงโต๊ะจีน”	ความยาว 15 นาที 25 วินาที

ครั้งที่ 8	“คุยกันยามบ่าย”	ความยาว 12 นาที 10 วินาที
ครั้งที่ 9	“อาหลานนั่งคุย”	ความยาว 10 นาที 13 วินาที
ครั้งที่ 10	“เตรียมตัว”	ความยาว 9 นาที 50 วินาที

1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น ส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์ประเภทของการการเปลี่ยนประเด็น ส่วนที่สามเป็นการวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น ส่วนที่สี่เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในแต่ละประเภทของการเปลี่ยนประเด็น รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1.5.2.1 วิธีวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 เกณฑ์ ได้แก่

1) เกณฑ์ทางด้านวากยสัมพันธ์

ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีความต่อเนื่องของประเด็น (topic continuity) ของกิวอน (Givon, 1983) มาใช้ตัดสินว่าผลัดการพูดใดที่มีการปรากฏประเด็นใหม่ที่ไม่มีความต่อเนื่องกับประเด็นเดิม ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนประเด็นเกิดขึ้น โดยความต่อเนื่องของประเด็นนั้นสามารถแสดงด้วยรูปแทนประเภทต่างๆ เช่น สรรพนาม การละรูป การซ้ำ (ดูรายละเอียดในบทที่ 2)

ตัวอย่างการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น โดยใช้เกณฑ์ความต่อเนื่องของประเด็น

(1) CC 2¹

- 340 เก้ : อะเสร็จแล้วนั่งปะ. ปู, อิกอันนิ่งอันไหนที่ยังไม่ได้ดู. __น้องหนุ่มนี้เค้าเรียน
- 341 นิต้าอยู่จบบยัง.
- 342 ปู : ยังไม่จบ.
- 343 เก้ : ยังไม่จบเหออ.
- 344 หริ : นี่แล้วตอนเค้าจบ. (พวกเธอกี่) ต้องไปรีบกันสิงานรับปริญญาเค้าเนะ.
- 345 เก้ : (หนุ่มเหออ)
- 346 ปู : ถ้าเค้าเชิญนะ.
- 347 หริ : เค้าคงเชิญแหละ.
- 348 เก้ : อ้าว! แล้วงานนี้เชิญเค้าเหออ, เค้าถึงมานะ.
- 349 ปู : เพื่อน ๆ ช่วยกันเชิญ. → น้องช่างทำไมหน้าตาดีขี้งี้.
- 350 หริ : หล่อๆ.

¹ หมายถึง ข้อมูลการสนทนาแบบเป็นกันเองครั้งที่ 2

ตัวอย่างที่ (1) ในผลัดของปู 349 มีการเปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “น้องหนูม” มาเป็นเรื่อง “น้องช่าง” โดยประเด็นใหม่นี้ปรากฏในรูปนามวลีใหม่ที่ไม่ม่ลักษณะเป็นรูปแทนประเด็นเดิม ซึ่งในผลัดก่อนหน้า คือ ตั้งแต่ผลัด 342-348 มีการใช้รูปแทนนามวลีประเภทต่างๆ แทนประเด็นเรื่อง “น้องหนูม” ได้แก่ การใช้การละรูป และการใช้สรรพนาม

(2) INT 1²

111 ไตรภพ : เป็นพีบีลีนะครับ. ไปที่ทีนนะครับ. เพราะฉะนั้นทีนคงจะต้องเล่นเป็นพีเอ็ม

112 แน่นอน. ไม่ต้องถามอะไรกันเลย.

113 ทีน : \sum พีเดี่ยวก่อน.

114 ไตรภพ : อ้อ! ถามความรู้สึกกันก่อน.

115 ทีน : \sum ว่า! แ่จ้ง. \sum

116 ไตรภพ : อะ , เป็นยังไง.

117 ทีน : ก็ตั้งแต่วันแรกที่ทางบรอสคาสต์เรียกผมเข้าไปแคสติ้งใช่ไหมครับ.

118 ไตรภพ : เค้เรียกคุณไปส่งนมนะครับ.

119 ทีน : ประมาณนั้นนะครับ ตัวเองก็ไม่ได้คิดว่ามันจะดังจะได้อะไร เพราะว่าเราก็ไม่ได้มี

120 ศิลปะทางด้านการแสดงเลยใช่ไหมครับ. ก็ไปแคสไว้. แล้วก็ต้องไปทัวร์คอนเสิร์ตต่าง

121 จังหวัด. ประมาณห้าหกวัน. กลับมาทางแกรมมี่บอกกว่าทีน, พรงนี้เปิดกล้องฉลุชนะ.

122 โอ้โฮ! คือจริงๆ แบบว่า, เฮ้ยอะไรอะ. มาแบบที่เราไม่ทันตั้งตัวมาก่อนเลย.

123 ไตรภพ : รีบโทรไปปฏิเสธบรอสคาสต์เลย. ไม่เอา. อะไรเนี่ย. ไม่รู้เรื่องเลย.

124 ไก่อ : จริงๆ แถมเงินเค้ด้วยนะ.

125 ทีน : ไม่ใช่ครับ. ก็เลยแบบว่า, รู้ว่าจะต้องทำหน้าที่ให้มันดีที่สุดแล้ว.

126 ไตรภพ : ดีใจมั๊ยครับ.

127 ทีน : มากเลยทีเดียวนะครับผม.

128 ไตรภพ : \rightarrow มาทางด้านนี้บ้างนะครับ. หอยหลบดินนะ. จะถามน้อง.

129 ไก่อ : เกะกะ. ใครเอาหินโสโครกมาไว้ตรงนี้.

130 ไตรภพ : เป็นยังไงบ้างครับคิม. ละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรครับ.

131 คิม : เรื่องที่สองค่ะ.

ตัวอย่างที่ (2) ไตรภพ 111 ได้เริ่มประเด็นเรื่อง “ความรู้สึกในการเล่นละครของทีน” ขึ้นและมีการสานต่อประเด็นนี้ในผลัดต่อมา โดยใช้รูปแทนสรรพนามและการละรูป จนมาถึงผลัดของ ไตรภพ 128 จึงได้เปลี่ยนประเด็นมาเป็นเรื่อง “ความรู้สึกในการเล่นละครของคิม” โดยในผลัดที่

² หมายถึง ข้อมูลการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1

เปลี่ยนประเด็นใหม่นี้จะไม่ปรากฏรูปแทนนามวลีที่แสดงความต่อเนื่องของประเด็นเดิม และมีการใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็น “มาทางด้านนี้บ้างนะครับ” และใช้คำเรียกคู่สนทนา “หอย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

2) เกณฑ์ทางด้านความหมาย

ผู้วิจัยได้นำหลักการความร่วมมือในการสนทนาของไกรซ (Grice, 1975) โดยเน้นเฉพาะกฎด้านความสอดคล้อง ซึ่งจัดว่าเป็นเกณฑ์ทางความหมายมาประกอบการพิจารณาความต่อเนื่องของประเด็นควบคู่ไปกับเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ เนื่องจากในบางผลัดการพูดไม่ปรากฏรูปแทนนามวลี แต่สามารถอนุมานได้จากความหมายที่กำลังพูดถึงสิ่งที่สอดคล้องกับประเด็นเดิมอยู่ เช่น ตัวอย่างที่ (3) และ (4) ต่อไปนี้

(3) INT 8

138 คัทริยา : ยังงี้จะกะท่านผู้ชม. เค้าอาจจะบอกว่าเค้าไม่ได้โรแมนติก. หรือไม่ได้สวีท

139 หวานอะไรนะคะ. แต่ว่าคุณนี่เนียเค้าจะบอกรักกันทุกครั้งที่คุณกัน.

140 สุริวิภา : Z จริงเปล่า::

141 คัทริยา : พี่เฉลยละกัน. มีคนเค้าเริ่มอิจฉาละ.

142 พี่ออฟ : ทำไม. ทำไมไม่เคยทำเหอ. ผมว่าเป็นเรื่องปกติมากเลยนะสำหรับคนที่รักกัน. แล้วก็

143 จะบอกรักกันตลอดเวลา. หรือว่ามันเป็นเรื่องคลื่นไส้.

ตัวอย่างที่ (3) สุริวิภา 140 ยังคงพูดถึงประเด็นเดิมที่เริ่มขึ้นในผลัดของคัทริยา 138 แต่ความต่อเนื่องนี้ไม่ได้พิจารณาจากรูปแทนนามวลี แต่สามารถพิจารณาได้จากกฎความสอดคล้องว่าถ้อยคำ “จริงเปล่า” มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องมาจากถ้อยคำในผลัดที่อยู่ก่อนหน้า

(4) CC 6

((เมื่อไฟเขียว รถทุกคันเริ่มเคลื่อนตัว แต่รถที่อยู่เลนทางซ้ายเคลื่อนตัวช้า กอล์ฟซึ่งกำลังสืบสนว่าตนเองขับรถผิดเลน พยายามจะเบี่ยงเข้าเลนซ้าย))

42 กอล์ฟ : นี่, เลนนั่นเร็วฯหนอยเซะ.

43 ปู้ก : ฉันโบกให้ไม่เอา, [ฉันไขกระจก, [ฉันจะโบก,

44 หนึ่งใน : [เออ นี่, ได้ [นะ. ขวา

45 กอล์ฟ : [ไม่, เค้าจะได้] ทันเราไง คั่นนั้นนะ.

46 ปู้ก : ((ไขกระจกยื่นมือไปโบกขอทาง)) ขอไปหนอย, ขอไป ((หัวเราะ))

47 กอล์ฟ : ปู้ก อย่า.

48 หนึ่งใน : [ให้ให้] ให้, ให้, ไป.

- 49 กอล์ฟ : ((ไม่กล้าเข้าไปเล่นชายหาดเพราะกลัวรถชน)) ไม่ไหว, ไปไม่ไหว, $\left[\begin{array}{l} \text{ไปไม่ไหว.} \\ \text{ไปสิวะ.} \end{array} \right]$
- 50 ปู่ก :
- 51 ((หัวเราะ)) หลบลิ, $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{อ้อ,ไม่ไป} \end{array} \right]$
- 52 กอล์ฟ:
- 53 หนึ่งใน : กอล์ฟ, อะ $\left[\begin{array}{l} \text{ไปไม่ไหว.} \\ \text{อ่า.} \end{array} \right]$
- 54 กอล์ฟ :

ตัวอย่างที่ (4) ตั้งแต่ผลัดการพูดของกอล์ฟ 42 ถึงกอล์ฟ 54 ยังคงมีประเด็นที่ต่อเนื่องกันอยู่ เนื่องจากเป็นถ้อยคำที่พูดถึงสิ่งที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน คือ การพยายามขบรถเบียดเข้าเลนชายหาดของกอล์ฟ ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏรูปแทนที่แสดงความต่อเนื่องก็ตาม

1.5.2.2 วิเคราะห์และจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็น

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำจำนวนการเปลี่ยนประเด็นทั้งหมดที่วิเคราะห์ได้จากขั้นตอนแรกมา จำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้เกณฑ์ 3 ด้านตามแนวคิดของสเวนเนวิก (Svennig, 1999) ได้แก่

- เกณฑ์ด้านลักษณะผลัด แบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน
- เกณฑ์ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม แบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนจุดเน้น การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่
- เกณฑ์ด้านความหมายของประเด็นใหม่ แบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

1.5.2.3 วิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาอังกฤษของคีแนนและชิฟเฟอลิน (Keenan and Schieffelin, 1976) แพลนเนปและเทรซี่ (Planalp and Tracy, 1980) โครว์ (Crow, 1983) และอินส์เวิร์ท-วาน (Ainsworth-Vaugh, 1992) มาประกอบการพิจารณาว่ารูปภาษาใดที่เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น โดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปภาษาที่ปรากฏอยู่ต้นผลัดหรือต้นข้อความที่มีการเปลี่ยนประเด็น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แบ่งกลไกการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภทตามลักษณะทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ และการไม่ปรากฏรูปภาษา

สำหรับวิธีการนับจำนวนกลไกการเปลี่ยนประเด็น ผู้วิจัยจะนับจำนวนของกลไกการเปลี่ยนประเด็นทุกครั้งที่พบการปรากฏในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้ง เช่น

(5) INT 2

96 คุณพ่อ : ถ้ามีลูกชายจะชื่อนูรฟา. เสร็จแล้วบังเอิญเป็นลูกสาว. จะให้ชื่อนูรฟามันจะยังไง.

97 เดี่ยวดูแล้วมันนั่นไป. ก็เลยใช้ชื่อกุลสตรี. ก็บังเอิญแม่เค้าปีกุล. แล้วก็มีลูกสตรี. ก็เอา

98 ชื่อกับลูกกับแม่มาคล้องกัน. เป็นกุลสตรี.

99 ไตรภพ : แล้วคนสุดท้าย.

100 คุณพ่อ : มนเทียร.

101 ไตรภพ : ไม่เกี่ยวกับทวีปเลยนะ.

102 คุณพ่อ : ตอนแรกจะใช้ชื่อนูรฟาเหมือนกัน. บังเอิญว่าไปเทียบแล้วนูรฟา บ ไบไม่กับโจลก

103 เค้าไม่ค่อยถูกกัน. ก็เลยไม่ใช่ชื่อนั้น. ก็เลยใช้ชื่อม.ม้า.

104 ไตรภพ : → ครับ. เป็นลักษณะนั่นไป. มาถึงตัวนี้คิดหนึ่งก่อน. นิ่งเรียนหนังสือที่ไหนคะ

105 ตั้งแต่เด็ก.

ตัวอย่างที่ (5) ไตรภพ 104 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การตั้งชื่อลูกของคุณพ่อ” มาเป็นเรื่อง “การเรียนหนังสือของนิง” โดยการใช้กลไก 3 ประเภทเรียงต่อกัน เริ่มจากการใช้คำตอบรับ “ครับ” ตามด้วยประโยคแสดงการสรุป “เป็นลักษณะนั่นไป” และประโยคแสดงการเข้าประเด็น “มาถึงตัวนี้คิดหนึ่งก่อน” ซึ่งในตัวอย่างนี้ผู้วิจัยจะนับว่ามีกลไกการเปลี่ยนประเด็น 3 ครั้ง ได้แก่ คำตอบรับ 1 ครั้ง ประโยคแสดงการสรุป 1 ครั้ง และประโยคแสดงการเข้าประเด็น 1 ครั้ง

1.5.2.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ว่าในการเปลี่ยนประเด็นที่ต่างกันนั้นจะมีผลต่อการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นหรือไม่ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราความถี่ของกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่พบในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เห็นภาพรวมของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในปริศนาการสนทนาภาษาไทย
2. เป็นแนวทางในการศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นในปริศนาประเภทอื่นๆ
3. นำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ

1.7 มโนทัศน์และศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ปริจเฉท หมายถึง หน่วยภาษาที่มีโครงสร้างระดับสูงกว่าประโยค และมีความหมายขึ้นอยู่กับบริบทการใช้ ดังนั้นการวิเคราะห์ปริจเฉทจึงต้องพิจารณาทั้งรูปภาษาและบริบทของการสื่อสารควบคู่กันไป

2. ปริจเฉทการสนทนา หมายถึง ปริจเฉทการพูดประเภทหนึ่งที่ประกอบด้วยผู้ร่วมสนทนาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปใช้คำพูดโต้ตอบกัน โดยการแลกเปลี่ยนผลัด นอกจากนั้นผู้ร่วมสนทนาทุกคนยังมีความเข้าใจในกฎของการสนทนาและบริบทของการสนทนาร่วมกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

3. ปริจเฉทการสัมภาษณ์ หมายถึง ปริจเฉทการสนทนาประเภทหนึ่งซึ่งมีการกำหนดประเด็นเอาไว้ล่วงหน้า และผู้ร่วมสนทนาแต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่ต่างกัน กล่าวคือ ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ซึ่งมีหน้าที่ถามคำถามตามที่กำหนดไว้ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งมีหน้าที่ตอบคำถามตามที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการเท่านั้น

4. ปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นกันเอง หมายถึง ปริจเฉทการสนทนาประเภทหนึ่งซึ่งมีลักษณะเป็นการพูดคุยทั่วไปในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคลที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน และไม่มี การกำหนดประเด็นในการสนทนาไว้ล่วงหน้า

5. ประเด็น (topic) หมายถึง องค์ประกอบส่วนหนึ่งของโครงสร้างประโยคหรือปริจเฉทที่แสดงว่าเนื้อหาของประโยคหรือปริจเฉทนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยทั่วไปแล้วประเด็นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ประเด็นระดับประโยค และประเด็นระดับปริจเฉท (Li, 1976)

6. ประเด็นระดับประโยค (sentence topic) หมายถึง สิ่งที่เป็นหลักของประโยค และได้รับการขยายความด้วยเนื้อหาที่ตามมา ในภาษาอังกฤษประเด็นจะอยู่ในรูปของนามวลีที่เป็นประธานของประโยค และมีเนื้อหาเป็นภาคแสดงของประโยค

7. ประเด็นระดับปริจเฉท (discourse topic) หมายถึง สิ่งที่เป็นหลักของปริจเฉท โดยทั่วไป ประเด็นระดับปริจเฉทจะมีลักษณะเป็นหัวข้อเรื่องหรือชื่อตอนในหนังสือ และจะได้รับการขยายความด้วยเนื้อหาที่นำเสนอในรูปของประโยคที่ประกอบกันขึ้นเป็นปริจเฉทนั้น

8. การเปลี่ยนประเด็น (topic shift) หมายถึง การพูดถึงประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางความหมายกับประเด็นเดิม (Van Dijk, 1984; Wilson, 1989) โดยการเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นสามารถวิเคราะห์ได้จาก การไม่ปรากฏรูปแทนนามวลีที่แสดงความต่อเนื่องของประเด็น และการไม่มีความสัมพันธ์กันตามกฎของความสอดคล้อง

9. กลไกการเปลี่ยนประเด็น (topic shift devices) หมายถึง รูปภาพที่แสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นของประเด็นใหม่ ในบริบทการสนทนาผู้พูดจะใช้รูปภาพดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ฟังรับรู้ว่าตนเองกำลังจะเปลี่ยนประเด็น โดยกลไกการเปลี่ยนประเด็นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยค และการไม่ปรากฏรูปภาพ

10. ผลัดการสนทนา (turn) หมายถึง องค์ประกอบพื้นฐานของการสนทนา ซึ่งหมายถึงช่วงการพูดของผู้ร่วมสนทนาแต่ละคน

11. คู่ถ้อยคำในการสนทนา (adjacency pairs) หน่วยพื้นฐานในการสนทนาที่ประกอบด้วยผลัดของผู้ร่วมสนทนาสองผลัดที่สัมพันธ์กัน เช่น การถาม-ตอบ การเรียก-การตอบรับ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งเป็นหน่วยภาษาในระดับปริจเฉท ดังนั้นผู้วิจัยจะเริ่มทบทวนวรรณกรรมจากนิยามของปริจเฉทและปริจเฉทการสนทนา รวมทั้งแนวทางการศึกษาปริจเฉทการสนทนา และปริจเฉทการสนทนา 2 ประเภทที่ใช้เป็นข้อมูลในงานวิจัยนี้ได้แก่ การสัมภาษณ์ และการสนทนาแบบเป็นกันเอง และกล่าวถึงแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นทางการของปริจเฉทการสนทนา ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อมูล จากนั้นจึงเป็นการทบทวนวรรณกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉท ได้แก่ นิยามของประเด็น แนวทางการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น และเกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นในงานวิจัยนี้ ในตอนท้ายจะเป็นการนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็น

2.1 ปริจเฉท

ในอดีตที่ผ่านมา นักภาษาศาสตร์มุ่งศึกษาเฉพาะรูปภาษาในระดับวากยสัมพันธ์ ได้แก่ เสียง คำ และประโยค แต่ต่อมานักภาษาศาสตร์เริ่มให้ความสนใจศึกษาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์หน่วยภาษาในระดับสูงกว่าประโยคที่เรียกว่า ปริจเฉท โดยมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้นิยามของปริจเฉทไว้ดังนี้

สตับบส์ (Stubbs, 1983: 1) กล่าวว่า ปริจเฉท คือ หน่วยภาษาที่มีขนาดใหญ่กว่าหน่วยภาษาในระดับวากยสัมพันธ์ เช่น บทความในหนังสือ หรือบทสนทนา โดยการวิเคราะห์ปริจเฉทจะต้องคำนึงถึงหน้าที่ในการใช้รูปภาษานั้นในบริบทสังคม โดยเฉพาะหน้าที่ในการใช้เพื่อการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สื่อสาร

บราวน์และยูล (Brown and Yule, 1983: 1) กล่าวเช่นกันว่า การวิเคราะห์ปริจเฉท คือ การวิเคราะห์รูปภาษาควบคู่ไปกับหน้าที่ในการใช้ เนื่องจากเราไม่สามารถอธิบายภาษาได้โดยไม่คำนึงถึงวัตถุประสงค์หรือหน้าที่ในการใช้รูปภาษานั้นเพื่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆของมนุษย์

ชิฟฟริน (Schiffirin, 1987: 6-7) กล่าวเพิ่มเติมว่า ปริจเฉทเป็นหน่วยภาษาที่มีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ เป็นหน่วยที่มีโครงสร้าง มีความหมาย และก่อให้เกิดการกระทำ โดยคุณสมบัติสองประการแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างของปริจเฉทที่ประกอบไปด้วยหน่วยย่อย เช่น ประโยค ประพจน์ และถ้อยคำ ส่วนคุณสมบัติประการที่สามเกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาษาดังกล่าวเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

จากนิยามดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ปริจเฉทเป็นหน่วยภาษาที่อยู่ในระดับสูงกว่า ประโยค และใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ดังนั้นการตีความเพื่อนำไปสู่การเข้าใจปริจเฉทจึงต้องพิจารณาทั้งรูปภาษาและบริบทของการสื่อสารควบคู่กันไป นิยามปริจเฉทดังกล่าวเป็นการอธิบายถึงปริจเฉทโดยไม่ได้เจาะจงว่าเป็นปริจเฉทประเภทใด ซึ่งโดยลักษณะของสื่อแล้วปริจเฉทสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปริจเฉทการพูดและปริจเฉทการเขียน สำหรับงานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองซึ่งจัดเป็นปริจเฉทการพูดประเภทหนึ่ง คือ ปริจเฉทการสนทนา ซึ่งจะได้กล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

2.2 ปริจเฉทการสนทนา

มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้นิยามของปริจเฉทการสนทนาไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชิฟฟริน (Schiffirin, 1988: 253) กล่าวว่า ปริจเฉทสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ปริจเฉทการพูดและปริจเฉทการเขียน โดยการสนทนาเป็นปริจเฉทการพูดที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

ริชาร์ดและสมิท (Richard and Schmidt, 1983: 199-120) กล่าวว่า การสนทนามีใช่เป็นเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างผู้ร่วมสนทนาเท่านั้น แต่เมื่อมีการสนทนาเกิดขึ้น ผู้ร่วมสนทนาจะมีสมมติฐานและความคาดหวังร่วมกันว่าการสนทนาจะออกมาในรูปแบบใด นอกจากนั้นผู้ร่วมสนทนาทุกคนยังต้องรับรู้กฎทั่วไปของการสนทนาพร้อมกันเพื่อนำไปสู่การตีความถ้อยคำที่เกิดขึ้นในการสนทนาได้ตรงกัน

แวน ไดค์ (Van Dijk, 1997: 4) กล่าวว่า การสนทนา (ซึ่งยกเว้นการสนทนาทางโทรศัพท์) เป็นการสื่อสารแบบเห็นหน้ากันระหว่างผู้ร่วมสนทนา และเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยทันทีทันใดในแต่ละผลัดการสนทนา เนื่องจากจะมีการโต้ตอบคำพูดซึ่งกันและกันระหว่างผู้ร่วมสนทนาอยู่ตลอดเวลา การสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวันจะมีลักษณะเป็นธรรมชาติและไม่มีการ

จัดเตรียมมาก่อน ซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะของการพูดสด เช่น การหยุด การพูดผิด การแก้ไขคำพูด การพูดผิดเมื่อเริ่มต้นพูด การพูดซ้ำ และการพูดซ้อน

จากนิยามข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ปริจเฉทการสนทนา คือ ปริจเฉทการพูดประเภทหนึ่งทีประกอบด้วยผู้ร่วมสนทนาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปใช้คำพูดโต้ตอบกัน โดยการแลกเปลี่ยนผลัด นอกจากนั้นผู้ร่วมสนทนาทุกคนยังมีความเข้าใจในกฎของการสนทนาและบริบทของการสนทนา ร่วมกัน ซึ่งจะทำการสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

แนวทางการศึกษาปริจเฉทการสนทนา (Conversation Analysis : CA) เป็นแนวคิดที่เริ่มต้นโดยแซคและคณะ (Sacks, et al., 1974) ซึ่งเน้นการศึกษาข้อมูลการสนทนาที่เกิดขึ้นจริงตามธรรมชาติ และหาข้อสรุปได้จากการสังเกตข้อมูล แซคและคณะเห็นว่า การสนทนามีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผลัดในการสนทนา (Turn) ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าในช่วงการสนทนาหนึ่งๆจะมีผู้ร่วมสนทนาฝ่ายหนึ่งเป็นผู้พูดและอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ฟัง และแต่ละผลัดการสนทนายังมีองค์ประกอบย่อยที่เรียกว่า หน่วยย่อยในผลัด (Turn Constructional Unit: TCU) ซึ่งเป็นหน่วยที่ผู้พูดใช้เพื่อสร้างผลัด หน่วยย่อยในผลัดนี้อาจมีลักษณะเป็นคำ วลี หรือประโยค ในแต่ละผลัดอาจมีหน่วยย่อยในผลัดเพียงหน่วยเดียวหรือหลายหน่วยก็ได้ ในผลัดที่มีหน่วยย่อยหลายหน่วยอาจจะมีการหยุดเว้นระยะซึ่งทำให้มีโอกาสที่จะเกิดการเปลี่ยนตัวผู้พูดขึ้นได้ จึงเรียกช่วงหยุดเว้นระยะนี้ว่า จุดพึงเปลี่ยนผลัด (Transition Relevance Place: TRP) ในจุดพึงเปลี่ยนผลัดนี้ ผู้ที่กำลังพูดอยู่มีสิทธิ์ที่จะเลือกส่งผลัดให้ผู้อื่นต่อหรือจะดำเนินผลัดต่อก็ได้ ขณะที่หากผู้ที่กำลังพูดอยู่ไม่ได้เลือกผู้พูดคนต่อไป ผู้พูดคนอื่นๆก็มีสิทธิ์เลือกตนเองให้เป็นผู้พูดคนต่อไป นอกจากนี้บางครั้งผู้พูดหลายคนต่างก็เลือกตนเองให้เป็นผู้พูดคนต่อไป ในขณะที่ผู้ที่กำลังพูดอยู่ก็เลือกตนเองให้เป็นผู้พูดคนต่อไปเช่นกัน จึงไม่หยุดพูดและไม่ส่งผลัด ทำให้เกิดการพูดซ้อนกัน (Overlap)

จากการศึกษาระบบผลัดในการสนทนา แซคและคณะได้พบว่า ถ้อยคำในผลัดแรกที่เป็นของผู้พูดคนหนึ่งจะมีความสัมพันธ์กับถ้อยคำที่จะเกิดในผลัดต่อมาของผู้พูดอีกคนหนึ่ง ถ้อยคำที่มีความสัมพันธ์ต่อกันดังกล่าว เรียกว่า คู่ถ้อยคำ (Adjacency pairs) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ผลัดเริ่ม (First pair part) และผลัดรับ (Second pair part) โดยผลัดเริ่มเป็นถ้อยคำของผู้พูดคนแรก ขณะที่ผลัดรับเป็นถ้อยคำของผู้พูดคนต่อมาที่กล่าวโต้ตอบถ้อยคำของผู้พูดคนแรก ตัวอย่างของคู่ถ้อยคำ เช่น การถามและการตอบ การขอร้องและการตอบรับการขอร้อง

เนื่องจากงานวิจัยนี้มีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงประเด็น โดยใช้เกณฑ์ทางด้านความสอดคล้อง ซึ่งพิจารณาได้จากปัจจัยในด้านการเป็นคู่ถ้อยคำ และมีการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นที่เกิดขึ้นในการเปลี่ยนผลักรูปแบบต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องศึกษาองค์ประกอบสำคัญของการสนทนาดังกล่าวเพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ปริจเฉทการสนทนา 2 ประเภทซึ่งมีลักษณะของสถานการณ์การสื่อสารที่มีความเป็นทางการแตกต่างกัน คือ การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การสัมภาษณ์

สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร (2541: 89) ได้ให้นิยามของการสัมภาษณ์ว่า การสัมภาษณ์เป็นรูปแบบหนึ่งของการสนทนา แต่เป็นการสนทนาที่คู่สนทนาฝ่ายหนึ่งต้องการทราบเรื่องราว ความคิดเห็น หรือความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากอีกฝ่าย โดยทั่วไปการสนทนาในรูปของการสัมภาษณ์ มักจะเป็นการตั้งคำถามจากฝ่ายที่ประสงค์จะทราบเรื่อง คือ ฝ่ายผู้สัมภาษณ์ และอีกฝ่ายเป็นผู้ตอบ คือ ฝ่ายผู้ให้สัมภาษณ์

สเตเกอร์ (Steger อ้างใน Renkema, 1993: 93) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของการสัมภาษณ์ไว้ เช่นกันว่า การสัมภาษณ์เป็นปริจเฉทการพูดประเภทหนึ่งที่ประกอบด้วยผู้ร่วมสนทนาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และผู้ร่วมสนทนาแต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยผู้ร่วมสนทนาฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ที่มีสิทธิในการกำหนดประเด็นและควบคุมการดำเนินการสนทนาให้เป็นไปตามทิศทางที่ต้องการ นอกจากนี้การสัมภาษณ์ยังมีการกำหนดประเด็นเอาไว้ล่วงหน้าอีกด้วย

แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิลสัน (Wilson, 1989) ซึ่งพบว่า ในการสัมภาษณ์ผู้ร่วมสนทนาจะมีสถานภาพที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากมีผู้ร่วมสนทนาเพียงฝ่ายเดียว คือ ผู้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้กำหนดประเด็นในการสนทนา ขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีหน้าที่ตอบคำถามตามประเด็นที่ผู้สัมภาษณ์กำหนดมาเท่านั้น

จากนิยามดังกล่าวสรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เป็นปริจเฉทการสนทนาประเภทหนึ่งซึ่งมีการกำหนดประเด็นเอาไว้ล่วงหน้า และผู้ร่วมสนทนาแต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่ต่างกัน กล่าวคือ ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ซึ่งมีหน้าที่ถามคำถามตามที่กำหนดไว้ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งมีหน้าที่ตอบคำถามตามที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการ

2.2.2 การสนทนาแบบเป็นกันเอง

เอ็ดกินส์และสเลด (Eggins and Slade, 1997) ได้ให้นิยามของการสนทนาแบบเป็นกันเองว่า การสนทนาแบบเป็นกันเอง หมายถึง การพูดคุยที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไปโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และมีลักษณะการปฏิสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ เช่น การพูดคุยระหว่างเพื่อนในเวลาพักหรือระหว่างรับประทานอาหาร ซึ่งเป็นการสนทนาที่มีบรรยากาศผ่อนคลาย เป็นธรรมชาติ และแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกันภายในกลุ่ม

สเตเจอร์ (Steger อ้างใน Renkema, 1993: 93) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของการสนทนาแบบเป็นกันเองซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับการสัมภาษณ์ว่า การสนทนาแบบเป็นกันเองจะไม่มีกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า และผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเสนอประเด็นใหม่ขึ้นมาเมื่อไรก็ได้โดยไม่มีแบบแผน

วิลสัน (Wilson, 1989) กล่าวเช่นกันว่า ผู้ร่วมสนทนาทุกคนในการสนทนาแบบเป็นกันเองสามารถเป็นผู้กำหนดประเด็นใหม่ขึ้นมาได้ตลอดเวลาไม่ต้องรอการเสนอแนะจากผู้อื่น

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การสนทนาแบบเป็นกันเอง คือ การพูดคุยทั่วไปในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคลที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน และไม่มีกำหนดประเด็นในการสนทนาไว้ล่วงหน้า

2.3 แนวคิดในการวิเคราะห์ความเป็นทางการของสถานการณ์การสนทนา

บอนวิลเลน (Bonvillain, 1993) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ใช้กำหนดความเป็นทางการของสถานการณ์การสนทนา 4 ประการ ได้แก่ สถานที่ในการสนทนา ผู้ร่วมสนทนา ประเด็นในการสนทนา และวัตถุประสงค์ในการสนทนา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการวิเคราะห์บริบทของการสื่อสารตามแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสารของไฮม์ส์ (Hymes, 1974) บอนวิลเลนได้อธิบายถึงการวิเคราะห์ความเป็นทางการโดยพิจารณาจากปัจจัยทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) สถานที่ในการสนทนา ในสถานการณ์การสนทนาแบบเป็นทางการจะเกิดขึ้นในสถานที่ที่มีรูปแบบเฉพาะและมีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า โดยมีตำแหน่งที่แน่นอนสำหรับผู้ร่วมสนทนาแต่ละคน ขณะที่สถานการณ์การสนทนาแบบเป็นทางการไม่มีข้อกำหนดในเรื่องสถานที่

2) ผู้ร่วมสนทนา ในสถานการณ์การสนทนาแบบเป็นทางการมีการกำหนดบทบาทของผู้ร่วมสนทนาไว้อย่างชัดเจน และมีผู้ร่วมสนทนาคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมการดำเนินการสนทนา ขณะที่ในสถานการณ์การสนทนาแบบไม่เป็นทางการไม่มีการกำหนดบทบาทของผู้ร่วมสนทนา และผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเป็นผู้ควบคุมการสนทนา

3) ประเด็นในการสนทนา ในสถานการณ์การสนทนาแบบเป็นทางการมีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า โดยผู้ร่วมสนทนาไม่สามารถที่จะเปลี่ยนประเด็นหรือเริ่มประเด็นใหม่อื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำหนดมา ขณะที่ในสถานการณ์การสนทนาแบบไม่เป็นทางการไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า โดยผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีสิทธิเป็นผู้กำหนดประเด็นหรือเปลี่ยนประเด็นใหม่ ๆ ได้ตลอดช่วงเวลาที่การสนทนานั้นดำเนินอยู่

4) วัตถุประสงค์ในการสนทนา ในสถานการณ์การสนทนาแบบเป็นทางการมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนและชัดเจน โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนจะดำเนินการสนทนาไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ขณะที่สถานการณ์การสนทนาแบบไม่เป็นทางการไม่มีวัตถุประสงค์ใดๆ โดยเฉพาะ

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 4 ประการดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อมูล ทำให้ได้ข้อมูลปริจเฉทการสนทนา 2 ประเภทที่มีความเป็นทางการแตกต่างกัน คือ การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยพิจารณาให้การสัมภาษณ์เป็นปริจเฉทการสนทนาแบบเป็นทางการ และการสนทนาแบบเป็นกันเองเป็นปริจเฉทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ (ดูรายละเอียดได้จากหน้า 4)

2.4 การเปลี่ยนประเด็นในปริจเฉท

2.4.1 นิยามของประเด็น

ประเด็น คือ องค์กรประกอบส่วนหนึ่งของประโยคหรือปริจเฉทที่แสดงว่าประโยคแต่ละประโยค หรือปริจเฉทแต่ละปริจเฉท เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร (Li, 1976)

บราวน์และยูล (Brown and Yule, 1983) ได้แบ่งประเด็นออกเป็น 2 ระดับ คือ

1) ประเด็นระดับประโยค (sentence topic) เป็นแกนของเนื้อหาในประโยค โดยประโยคมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ประเด็นและเนื้อหา (comment) ในภาษาอังกฤษประเด็นระดับประโยค มักจะอยู่ในรูปของนามวลีในภาคประธาน (subject) ส่วนเนื้อหาอยู่ในภาคแสดง (predicate) เช่น

(6) John / ran away.

ตัวอย่างที่ (6) “John” คือ ประเด็นของประโยคซึ่งอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยค ส่วน “ran away” เป็นเนื้อหาของประโยคซึ่งอยู่ในตำแหน่งภาคแสดงของประโยค

2) ประเด็นระดับปริจเฉท (discourse topic) เป็นแกนของเนื้อหาในปริจเฉท ประเด็นระดับปริจเฉทจึงไม่ได้เป็นเพียงนามวลีทั่วไป แต่เหมือนเป็นชื่อเรื่องหรือชื่อบทของปริจเฉทนั้น ซึ่งจะได้รับการขยายความด้วยเนื้อหาที่นำเสนอในรูปของประโยคที่ประกอบกันขึ้นเป็นปริจเฉทนั้น เช่น

(7) LANTAU ISLAND

You'll find some of Hong Kong's most dramatic surprises on Lantau pristine beaches, dense forests, stunning hikes and a giant Buddha. Lantau is twice the size of Hong Kong Island and much of the land is designated as Country Park. Ferries travel to the most popular parts of the island, and transportation is crowded on weekends.

ตัวอย่างที่ (7) ประโยคทั้งหมดที่เรียงต่อกันในปริจเฉทนี้เป็นเนื้อหาที่ขยายประเด็นเกี่ยวกับ “เกาะลันเตา”

2.4.2 แนวทางการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น

ในงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในระดับปริจเฉท และเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นในปริจเฉทการสนทนา ผู้วิจัยจึงขอเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวกับแนวทางการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นระดับปริจเฉทจากงานวิจัยของนักภาษาศาสตร์ 4 ท่าน ดังนี้

คีแนนและชิฟเฟอลิน (Keenan and Schieffelin, 1976) เสนอว่า ประเด็นระดับปริจเฉทมีลักษณะเป็นข้อความ (proposition) ที่นำเสนอข้อมูลใหม่หรือแสดงความต้องการข้อมูลใหม่ โดยประเด็นนั้นจะมีการสานต่อระหว่างผลัดการพูดในรูปของคู่ถ้อยคำถาม-ตอบ (question-answer pairs) หรือมีการใช้รูปภาษาแสดงการเชื่อมโยง (cohesive devices) ดังตัวอย่างที่ (8) และ (9) ต่อไปนี้

(8) (Keenan and Schieffelin, 1976: 339)

Mother : (Trying to put too large diaper on doll, holding diaper on)

Well we can't hold it on like that . What do we need? Hmm?

What do we need for the diaper?

Allison : Pin.

ตัวอย่างที่ (8) ผลัดของแม่และแอลลิสันมีการพูดถึงประเด็นที่ต่อเนื่องกัน โดยมี ความสัมพันธ์กันในรูปของคู่ถ้อยคำถาม-ตอบเกี่ยวกับประเด็นเรื่อง “we need something for the diaper”

(9) (Keenan and Schieffelin, 1976: 340)

- 1 Allison : (Looks in box, finding calf) cow.
- 2 Mother : A cow !
- 3 Allison : (holding calf) moo.
- 4 Mother : Moo, cow says moo.

ตัวอย่างที่ (9) มีประเด็นเกี่ยวกับเรื่อง “วัว” ซึ่งเริ่มขึ้นในผลัดของแอลลิสัน 1 และมีการสาน ต่อประเด็นนี้ด้วยการซ้ำรูปในผลัดของแม่ 2 และแม่ 4 และใช้การละรูปในผลัดของแอลลิสัน 3

นอกจากเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์แล้ว ความต่อเนื่องของประเด็นยังวิเคราะห์ได้จาก ความสัมพันธ์ทางด้านความหมายระหว่างประเด็นเดิมและประเด็นใหม่ด้วย เช่น

(10) (Keenan and Schieffelin, 1976: 340)

- 1 Mother : Well we can't hold it on like that . What do we need? Hmm?
- 2 What do we need for the diaper?
- 3 Allison : Pin.
- 4 Mother : Pin. Where are the pins?
- 5 Allison : Home.

ตัวอย่างที่ (10) แม่ 4 ได้เริ่มประเด็นคำถามที่ต้องการข้อมูลใหม่เกี่ยวกับ “Where are the pins” แต่ประเด็นคำถามใหม่นี้เป็นประเด็นที่ต่อเนื่องมาจากเนื้อหาของประเด็นเดิมและต้องอาศัย ข้อมูลเบื้องต้น (presupposition) จากประเด็นเดิมในการตีความ ดังนั้นจึงถือว่าทั้ง 2 ประเด็นนี้ยังเป็น ประเด็นที่ต่อเนื่องกันอยู่

ส่วนการเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเสนอประเด็นใหม่ที่ไม่มีความต่อเนื่องกับ ประเด็นเดิม ซึ่งสามารถใช้เกณฑ์ที่วิเคราะห์ความต่อเนื่องดังที่กล่าวมาแล้วในการตัดสินว่าผลัดการ พูดใดที่ไม่มีความต่อเนื่องของประเด็น

แพลนเนปและเทรซี่ (Planalp and Tracy, 1980) ได้วิเคราะห์จุดที่มีการเปลี่ยนประเด็นใน การสนทนาโดยการทดลองให้กลุ่มตัวอย่าง 120 คนฟังข้อมูลการสนทนาจากวีดีโอเทปและตัดสินว่า

ผลัดใดในการสนทนาที่มีการเปลี่ยนประเด็น เนื่องจากแพลนเนปและเทอร์ซึ่งเชื่อว่าการตัดสินใจเปลี่ยนประเด็นเป็นความสามารถโดยธรรมชาติของเจ้าของภาษาโดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนประเด็นมาก่อน และผลการวิจัยที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ตัดสินใจที่มีการเปลี่ยนประเด็นได้ตรงกันถึงร้อยละ 90

โครว์ (Crow, 1983) กล่าวว่า การเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นเมื่อไม่มีการสานต่อประเด็นเดิมอีกต่อไป โดยเกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ว่าผลัดการพูดใดที่ยังมีการสานต่อประเด็นเดิมอยู่ประกอบด้วยเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่ การใช้รูปแทนนามวลีประเภทต่างๆ และเกณฑ์ทางความหมาย ได้แก่ การวิเคราะห์และตีความบทสนทนาตามหลักความสอดคล้อง เช่น ตัวอย่างที่ (11) และ (12) ต่อไปนี้

(11) (Crow, 1983: 141)

A : I think I might take a bath this morning.

B : I took one last night.

ตัวอย่างที่ (11) ทั้งสองผลัดการพูดยังคงสานต่อประเด็นเรื่อง “การอาบน้ำ” โดยในผลัดของ B มีการใช้คำว่า “one” เป็นรูปแทนแสดงการสานต่อประเด็นจากผลัดของ A

(12) (Crow, 1983:141)

1 A : She wants a key to the house?

2 B : Mm. Hm.

3 A : Really?

ตัวอย่างที่ (12) ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏรูปแทนแสดงการเชื่อมโยงประเด็น แต่สามารถอนุมานได้ว่าผลัดการสนทนาทั้ง 3 ผลัดยังคงพูดถึงประเด็นเดียวกัน เนื่องจากมีลักษณะการโต้ตอบคำพูดจากผลัดที่อยู่ก่อนหน้า จึงถือว่าเป็นถ้อยคำมีความสอดคล้องกันตามหลักการความร่วมมือในการสนทนา

อินส์เวิร์ธ-วาน (Ainsworth-Vaughn, 1992) ได้ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นทั้งทางด้านวากยสัมพันธ์และทางความหมายเช่นเดียวกับโครว์ โดยทางด้านวากยสัมพันธ์ การเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นเมื่อไม่มีรูปภาษาแสดงการอ้างถึงประเด็นเดิม เช่น การซ้ำ การใช้ศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรืออยู่ในกลุ่มเดียวกัน และการใช้รูปแทนนามวลี ส่วนเกณฑ์ทางด้านความหมาย การเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นเมื่อมีประเด็นใหม่ที่ไม่ได้เกิดจากการโต้ตอบคำพูดที่อยู่ก่อนหน้า หรือไม่มีความสัมพันธ์กันในการเป็นคู่ถ้อยคำ

2.4.3 เกณฑ์ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็น

จากแนวคิดในการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นว่า มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ 2 ด้าน คือ เกณฑ์ทางด้านวากยสัมพันธ์ และเกณฑ์ทางด้านความหมาย ดังนี้

1) เกณฑ์ทางด้านวากยสัมพันธ์

ผู้วิจัยได้เลือกทฤษฎีความต่อเนื่องของประเด็นตามแนวคิดของกิวอน (Givon, 1983) มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความต่อเนื่องของประเด็น โดยประเด็นที่มีความต่อเนื่องกับประเด็นเดิมนั้นจะปรากฏเป็นรูปแทนประเภทต่างๆ ได้แก่ นามวลีละรูป บุรุษสรรพนาม สรรพนามชี้เฉพาะ นามวลีชี้เฉพาะ นามวลีที่ประกอบสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ และนามวลีซ้ำรูป ซึ่งประเด็นที่อยู่ในรูปของรูปแทนดังกล่าวเป็นประเด็นที่ยังต่อเนื่องจากประเด็นเดิม เนื่องจากมีความหมายอ้างอิงถึงประเด็นเดิม ส่วนการเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นเมื่อมีประเด็นใหม่ซึ่งไม่มีความหมายอ้างอิงถึงประเด็นเดิมได้อีกต่อไป โดยมีตัวอย่างการวิเคราะห์ความต่อเนื่องของประเด็นและการเปลี่ยนประเด็นในช่วงการสนทนาที่ต่อเนื่องกัน เช่น

(13) CC 1

- 153 พี่จิม : อู๋แอ้ว, ที่นอนของชาจรยังอยู่
 154 : $\left(\begin{array}{l} \text{ตรงนี้เลยนะ,} \\ \text{((ห้าวเราะ))} \end{array} \right)$ ชาจร, $\left(\begin{array}{l} \text{ที่นอนชาจร.} \\ \text{อยู่นี่นะ,} \end{array} \right)$ ตั้งไว้ให้.
 155 พี่ปู้ :
 156 พี่จิม :
 157 แอ้ว : สอง, มีเป็นสอง, สอง $\left(\begin{array}{l} \text{สามชั้น} \\ \text{ไอ้ข้าว} \end{array} \right)$ ก็ดีเอนอะ.
 158 ป้าหมาย : \rightarrow $\left(\begin{array}{l} \text{ไอ้ข้าว} \\ \text{มันอ้วนนะ.} \end{array} \right)$
 159 พี่ปู้ : $\left(\begin{array}{l} \text{อ้วน, น่องข้าวอ้วน} \\ \text{อ้วน, ไอ้นี้,} \end{array} \right)$ (ตัวเบ้อเรอเลย)
 160 พี่ช่วย :
 161 : แก้มมันออกเลย.

ตัวอย่างที่ (13) ตั้งแต่ผลัดของพี่จิม 153 จนถึงผลัดของแอ้ว 157 มีการพูดถึงประเด็นเรื่อง “ที่นอน” ซึ่งมีการใช้รูปแทนแสดงความต่อเนื่องของประเด็นในแต่ละผลัดการสนทนา ได้แก่ การซ้ำรูปในผลัดของพี่ปู้ 155 และการละรูปในผลัดของพี่จิม 156 และแอ้ว 157 ต่อมาในผลัดของป้าหมาย 158 ได้เปลี่ยนประเด็นใหม่เรื่อง “ไอ้ข้าว” ซึ่งเป็นนามวลีใหม่ที่ยังไม่ได้พูดถึงมาก่อน

2) เกณฑ์ทางด้านความหมาย

ผู้วิจัยได้ใช้กฎความสอดคล้องในหลักการความร่วมมือในการสนทนา (Cooperative Principle) ของ ไกรษ (Grice, 1975) มาประกอบการพิจารณาว่าผลัดการพูดใดยังสานต่อประเด็นเดิมอยู่ และผลัดใดที่มีการเปลี่ยนประเด็นเกิดขึ้น

หลักการความร่วมมือในการสนทนาเป็นข้อปฏิบัติร่วมกันของผู้ร่วมสนทนาที่จะทำให้การสนทนาดำเนินไปอย่างราบรื่น ประกอบด้วยกฎ 4 ข้อ คือ

- ก. กฎด้านปริมาณ (maxim of quantity) คือ การไม่ให้ข้อมูลมากหรือน้อยเกินไป
- ข. กฎด้านคุณภาพ (maxim of quality) คือ การพูดในสิ่งที่จริง และไม่พูดในสิ่งที่ไม่มีหลักฐานเพียงพอ
- ค. กฎด้านความสอดคล้อง (maxim of relation) คือ การพูดให้สอดคล้องกับเรื่องที่สนทนากันอยู่
- ง. กฎด้านคุณลักษณะ (maxim of manner) คือ การหลีกเลี่ยงความคลุมเครือ หลีกเลี่ยงความกำกวม พูดให้กระชับ และพูดตามลำดับ

ผู้วิจัยจะใช้กฎด้านความสอดคล้องมาวิเคราะห์การสานต่อประเด็นที่ไม่ได้มีความต่อเนื่องกันทางรูปแทนนามวลี แต่สามารถอนุมานได้จากความหมายว่าผู้ร่วมสนทนายังคงพูดถึงประเด็นเดียวกันอยู่ เช่น

(14) (Yule, 1995: 44)

Bert : Do vegetarians eat hamburgers?

Ernie : Do chickens have lips?

ตัวอย่างที่ (14) เบิร์ตถามว่า “คนที่เป็นมังสวิรัติกินแฮมเบอร์เกอร์ได้หรือไม่” แทนที่เออร์นี่จะตอบปฏิเสธโดยตรงว่า “Of course, not!” แต่กลับถามคำถามเชิงเปรียบเทียบว่า “แล้วไก่มีปากหรือไม่ละ” ซึ่งมีการพูดถึงไก่ที่เป็นนามวลีใหม่ขึ้นมา แต่เป็นการนำไก่มาเปรียบเทียบกับคนที่เป็นมังสวิรัติ ดังนั้นจึงถือว่าถ้อยคำในผลัดของเออร์นี่มีความสอดคล้องต่อเนื่องทางความหมายกับถ้อยคำของเบิร์ต

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็น

การเปลี่ยนประเด็นเป็นปรากฏการณ์หนึ่งในการสนทนาที่มีนักภาษาศาสตร์ในต่างประเทศศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นและกล่าวถึงกลไกการเปลี่ยนประเด็นในแง่ที่เป็นรูปภาษาที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยน

ประเด็น โดยยกตัวอย่างให้เห็นกลไกบางประเภทเท่านั้น จากการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นว่ากรจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นของสเวนเนวิก (Svennevig, 1999) เป็นแนวคิดที่สมบูรณ์และเป็นระบบมากที่สุด เนื่องจากแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนประเด็นกับองค์ประกอบอื่นๆ ในการสนทนาเพิ่มมากขึ้น โดยใช้เกณฑ์จำแนกการเปลี่ยนประเด็น 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะผลัด ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และด้านความหมายของประเด็นใหม่ ขณะที่การจำแนกประเภทการเปลี่ยนประเด็นในอดีตนั้นมักใช้เกณฑ์ในการแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นเพียงด้านเดียว คือ ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม สำหรับการศึกษากการเปลี่ยนประเด็นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีรายละเอียดดังนี้

เชกloffและแซค (Schegloff and Sacks, 1973) ได้ศึกษากลวิธีการปิดการสนทนาทางโทรศัพท์และพบว่า เมื่อผู้พูดต้องการจบการสนทนาหรือต้องการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาจะมีการใช้กลไกทางภาษาเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนประเด็น โดยกลไกดังกล่าวมีลักษณะเป็นคำตอบรับ เช่น We-ell..., O.K., So-OO ซึ่งคำเหล่านี้ไม่ได้เป็นองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยย่อยในผลัดที่ปรากฏรวมแต่ทำหน้าที่เป็นดัชนีปริจเฉทแสดงเจตนาของผู้พูดที่ต้องการเปลี่ยนประเด็น เช่น

(15) (Schegloff and Sacks, 1973: 250)

1 B : Are you watching Dakta:ri

2 A : No: no

3 B : Oh my gosh Officrr Henry is ul locked in the cage wi-(0.4) wi'the lion, hheh.

((And several minutes later, the caller initiates the closing with))

4 A : → **Okay**, I letcha go back tuh watch yer Daktari.

ตัวอย่างที่ (15) ผู้พูด A 4 ได้ใช้คำตอบรับ “Okay” ในการปิดการสนทนาทางโทรศัพท์ซึ่งในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนประเด็นจากเรื่องตัวการ์ตูนที่ B กำลังเล่ามาเป็นเรื่องของตัวผู้พูดเอง

คีแนนและชิฟเฟอริน (Keenan and Schieffelin, 1976) ได้ศึกษาลักษณะการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก โดยแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 2 ประเภทตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม คือ การเปลี่ยนประเด็นแบบย้อนเรื่อง (Re-introducing Discourse Topic) และการเปลี่ยนประเด็นแบบเปลี่ยนเรื่องใหม่ (Introducing Discourse Topic) นอกจากนี้คีแนนและชิฟเฟอรินยังได้ยกตัวอย่างรูปภาษาที่ใช้เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นบางประเภท เช่น concerning..., as for..., getting back to..., like you said before... และมีกรใช้รูปภาษาที่แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ฟังทราบที่กำลังจะเปลี่ยนประเด็น (metalinguistic

remarks) เช่น I am sorry to change the subject but..., Not to change the subject but... หรือมีการใช้คำเรียกความสนใจ (attention getting devices) แสดงการเปลี่ยนประเด็นใหม่ เช่น hey !, listen !, look !, wait !

แพลนเนปและเทรซี่ (Planalp และ Tracy, 1980) ได้แบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมเช่นเดียวกับคิแนนและชิฟเฟอลิน แต่มีการใช้ชื่อเรียกในภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากคิแนนและชิฟเฟอลิน ถึงแม้ว่าจะหมายถึงการเปลี่ยนประเด็นประเภทเดียวกันก็ตาม และมีการเพิ่มเกณฑ์ด้านความสัมพันธ์กับบริบทแวดล้อมเพิ่มเข้ามา ทำให้แบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกได้เป็น 4 ประเภท คือ การเปลี่ยนจุดเน้น (Immediate topic change) การย้อนเรื่อง (Earlier topic change) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Environmental topic change) และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ (Unspecified topic change) ผู้วิจัยเห็นว่าการแบ่งประเภทดังกล่าวยังมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ เนื่องจากมีการเพิ่มเกณฑ์ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเข้ามา แต่รวมไว้เป็นประเภทเดียวกับเกณฑ์ความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการนับความถี่เนื่องจากการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก็สามารถเป็นการเปลี่ยนเรื่องใหม่ได้เช่นกัน

นอกจากการศึกษาประเภทของการเปลี่ยนประเด็นแล้ว แพลนเนปและเทรซี่ยังได้ศึกษากลไกแสดงการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท โดยพบว่ามีการเปลี่ยนประเด็นทั้ง 4 ประเภทนั้น ผู้พูดจะมีการใช้กลไกแสดงการเปลี่ยนประเด็นใน 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้รูปภาษาแสดงการเปลี่ยนประเด็นและการไม่ใช้รูปภาษาใดๆ โดยกลไกที่ใช้รูปภาษาแสดงการเปลี่ยนประเด็นนั้นจะมีความหมายในกล่าวนำการเปลี่ยนประเด็นโดยตรง เช่น “This has nothing to do with what you were just saying but...” หรือ “Going back to what you were saying earlier about fine wines” การใช้รูปภาษาที่ชัดเจนทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าเป็นการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องอะไร ส่วนการไม่ใช้รูปภาษาเป็นลักษณะของการพูดถึงประเด็นใหม่โดยไม่มีรูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น เช่น

(16) (Crow, 1983: 147)

- 1 F : And they were telling about a show __ uh, a new movie with – about a guy who – was in
- 2 Howard Hughes’s will or something (2.0)
- 3 Just an ordi nary ...
- 4 M : → [Did you wanta cut your hair?
- 5 And make it look short.
- 6 F : I wasn’t planning to but I feel I like it.

ตัวอย่างที่ (16) M 4 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ภาพยนตร์” ที่ F1-2 กำลังเล่าอยู่ มาเป็นเรื่อง “ทรงผมของกลุ่มสนทนา” ซึ่งเป็นประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับประเด็นเดิม และเป็นการเปลี่ยนประเด็นในขณะที่ F กำลังพูดอยู่ โดยไม่มีการใช้รูปภาพใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น

นอกจากนั้นวิลสัน (Wilson, 1989) ยังพบว่าคนที่ผู้พูดจะเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ชัดเจนหรือไม่ขึ้นอยู่กับบริบทสถานการณ์ในการสนทนานั้นเป็นสำคัญ โดยในสถานการณ์ที่ผู้พูดมีอำนาจในการกำหนดประเด็นเหนือกว่าผู้ฟังจะมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่

ชัดเจน เช่น “Today we will talk about...” ทำให้ผู้ฟังไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการสานต่อประเด็นที่ผู้พูดกำหนดไว้เท่านั้น ส่วนในสถานการณ์ที่ผู้ร่วมสนทนามีอำนาจในการกำหนดประเด็นการสนทนาอย่างเท่าเทียมกัน ผู้พูดจะไม่ใช้รูปภาพที่ชัดเจนแสดงการเปลี่ยนประเด็น เพื่อให้ผู้ฟังได้มีทางเลือกที่จะสานต่อประเด็นนั้นหรือเริ่มประเด็นใหม่อื่นๆขึ้นมาก็ได้

โครว์ (Crow, 1983) ได้ศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาระหว่างคู่สามีภรรยา และได้จำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกตามเกณฑ์ความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมเช่นเดียวกับ แพลนเนปและเทรซี่ แต่มีการใช้ชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป ได้แก่ การเปลี่ยนจุดเน้น (Coherent Shift) การย้อนเรื่อง (Renewal of the earlier topic) และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ (Noncoherent shift) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นแบบแทรกเรื่อง (Insert Shift) เพิ่มเข้ามา ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนเรื่องใหม่ที่แทรกเข้ามาชั่วคราวโดยไม่ได้รับการสานต่อจากผู้ร่วมสนทนาคนอื่นๆ เช่น

(17) (Crow, 1983: 149)

1 F : It's up to you, whatever you feel comfortable with

2 M : Well I don't feel comfortable with =

3 → = Oh no more milk. ((opening refrigerator))

4 F : Then what're you gonna do it for?

ตัวอย่างที่ (17) แสดงการเปลี่ยนประเด็นแบบแทรกเรื่อง โดยในผลัดการพูดของ M 3 มีการเปลี่ยนประเด็นไปยังเรื่องของนมที่อยู่ในตู้เย็นซึ่งเป็นประเด็นที่แทรกเข้ามาระหว่างประเด็นที่กำลังสนทนากันอยู่ และผู้ร่วมสนทนาอีกฝ่ายก็ไม่ได้สนใจที่จะสานต่อประเด็นนี้ แต่กลับไปพูดถึงประเด็นเดิมต่อไป

นอกจากนั้น โครว์ยังเสนอว่าในการเปลี่ยนแต่ละครั้งมักจะมีรูปภาพแสดงการเปลี่ยน ประเด็น (pre-act) ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกแสดงขอบเขตของประเด็น (topic-bounding devices) และรูปภาพดังกล่าวอาจมีโครงสร้างระดับคำ วลี หรือประโยคก็ได้ เช่น Well, By the way, One more thing, “Getting back to the subject...” และยังพบว่าผู้พูดจะมีการใช้กลไกที่แตกต่างกันในการ เปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท เช่น ในการเปลี่ยนจุดเน้นอาจใช้กลไก เช่น “I tell you what,” “One more thing,” “Before I forget,” “Speaking of ...” หรือในการย้อนเรื่องมีการใช้กลไก เช่น “Anyway,” “Like I told you,” “As I was saying,” “Now, where were we?”

อินส์เวิร์ธ-วาน (Ainsworth-Vaughn, 1992) ได้ศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนา ระหว่างแพทย์และคนไข้ และพบว่ามีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นทั้งที่ปรากฏรูปภาพและไม่ปรากฏ รูปภาพ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ากลไกการเปลี่ยนประเด็นที่อินส์เวิร์ธกล่าวถึงสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่

1) กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นคำ ได้แก่ คำแสดงการตอบรับ (affirmative word) เช่น Alright, okay, M-hm อินส์เวิร์ธเห็นว่ากลไกเหล่านี้ทำหน้าที่ 2 ประการในเวลาเดียวกัน คือ มีหน้าที่ แสดงการตอบรับหรือคล้อยตามกับสิ่งที่ผู้พูดคนก่อนได้กล่าวไว้ และในเวลาเดียวกันก็ทำหน้าที่ เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นได้ในกรณีที่มีการปรากฏอยู่ต้นผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็น (ดูตัวอย่าง ของการใช้กลไกประเภทนี้ได้ในหน้า 24)

2) กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นประโยค ได้แก่ การใช้ประโยคแสดงการสรุปความ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดคนก่อนได้กล่าวไว้ก่อนที่จะมีการเริ่มต้นประเด็นใหม่ ซึ่งเป็นกลไกที่ทำหน้าที่ 2 ประการเช่นเดียวกันกับคำตอบรับ คือ แสดงการคล้อยตามผู้พูดคนก่อนและแสดงการเปลี่ยน ประเด็น เช่น

(18) (Ainsworth-Vaughn, 1992: 421)

- 1 D : Okay, I'm just going to remove your gown here.
- 2 P : I always think it's in the back.
- 3 D : → **Yeah we put them on backwards here.** Okay now bring your arms up over
- 4 your head, good and down onto your hips and push them in real tight, great just relax.

ตัวอย่างที่ (18) แสดงให้เห็นว่าในผลัดการพูดของ D 3 มีการกล่าวสนับสนุนสิ่งที่ผู้พูดคน ก่อนได้กล่าวไว้ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่

3) การไม่ปรากฏรูปภาพ

การไม่ใช้รูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็นมีลักษณะเป็นการเริ่มต้นประเด็นใหม่ทันที (sudden topic changes) โดยไม่แสดงความสัมพันธ์ใดๆกับสิ่งที่ผู้พูดคนก่อนได้กล่าวเอาไว้ (ดูตัวอย่างการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆได้จากหน้า 25)

สเวนเนวิก (Svennevig, 1999) ศึกษาการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาแบบเป็นกันเอง และแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้เกณฑ์จำแนก 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะผลัตต์ที่มีการเปลี่ยนประเด็น ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และด้านความหมายของประเด็นใหม่ โดยในด้านลักษณะผลัตต์ได้แบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นในจุดฟังเปลี่ยนประเด็น ได้แก่ การเปลี่ยนประเด็นโดยผู้พูดคนใหม่หลังจากความเงียบ และการเปลี่ยนประเด็นนอกจุดฟังเปลี่ยนประเด็น ได้แก่ การเปลี่ยนประเด็นโดยผู้พูดคนเดิมหลังจากการสานต่อประเด็นเดิม ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่าการเปลี่ยนประเด็นนอกจุดฟังเปลี่ยนประเด็นอีกประเภทหนึ่ง คือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัตต์ซ้อน ส่วนเกณฑ์ทางด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมมีวิธีการวิเคราะห์เช่นเดียวกับนักวิจัยท่านอื่นๆ แต่ใช้ชื่อเรียกต่างออกไป โดยแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนจุดเน้น การย้อนเรื่อง การย้อนกลับไปสู่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิม และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการแบ่งที่ละเอียดเกินไป ผู้วิจัยจึงรวมการย้อนกลับไปสู่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิมไว้ในการย้อนเรื่อง โดยมีรายละเอียดของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม ดังนี้

1) การเปลี่ยนจุดเน้น

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ยังอยู่ในบริบทเดียวกับประเด็นเดิม แต่มีการปรากฏของสิ่งอ้างอิงใหม่ เช่น

(19) (Crow, 1983:143)

- 1 M : And there was something so incredibly strange about that place , y' know.
- 2 F : Uh huh
- 3 M : Here's some guy singing ((sings)) "Tiny bubbles, in the way" know it was just so
- 4 incredibly – strange sitting out there in the middle of the water.
- 5 F : → Speaking of that I heard a strange song today that I haven't heard since I was little kid
- 6 and used to listen to Arthur Godfrey on the radio with my mother.
- 7 M : Oh yeah

ตัวอย่างที่ (19) F 5 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “เพลงที่ร้องในร้านอาหาร” มาเป็นเรื่อง “เพลงที่ได้ยินสมัยเด็ก” ซึ่งการปรากฏของประเด็นที่สองมีความสัมพันธ์กับประเด็นแรก และผู้พูดได้ใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์นี้ คือ “Speaking of that...”

2) การย้อนเรื่อง

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ย้อนกลับสู่ประเด็นเดิมที่เคยพูดถึงมาก่อน เช่น

(20) (Crow, 1983: 146)

1 M : I said I'd never do that , I'm saying though, I'm saying I've had all kinds o'opportunities'n

2 I've never done it, that's what I was saying.

3 Y'know

4 F : → What were we talking about before this?

5 M : What

6 Before what

7 F : Before this

8 I can't remember

9 Oh, oh, oh, nothing

10 Mm

11 I had the same boyfriend from first grade to sixth grade.

ตัวอย่างที่ (20) F 4 แสดงความต้องการย้อนกลับสู่ประเด็นเดิมเรื่อง “การมีคู่รักในวัยเด็กของตนเอง” ด้วยการใช้กลไกที่อยู่ในรูปของประโยคคำถามที่แสดงความต้องการย้อนเรื่องอย่างชัดเจน คือ “What were we talking about before this? เนื่องจากไม่สามารถจำได้ว่าเคยพูดถึงเรื่องอะไรมาก่อน

3) การเปลี่ยนเรื่องใหม่

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับสิ่งที่พูดมาก่อนในการสนทนาทั้งหมด

เช่น

(21) (Svennevig, 1999:221)

1 J : I haven't been to the West Coast either so, I'd really like to see. That' more coast that you

2 were talking about and - -

3 H : oh yeah.. th= that's wonderful too. ((laugh))

4 J : ... (1.0) the fjords. ... in in' Sogn.

5 H : ... (3.5) m= ((TASTES THE FOOD))

6 H : ... → (this looks' good huh?)

7 J : (you got lots=) of nice' salad.

ตัวอย่างที่ (21) H 6 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ชายฝั่งทะเล” มาเป็นเรื่อง “อาหาร” ที่อยู่บนโต๊ะอาหารในขณะนั้น ซึ่งเป็นประเด็นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

ส่วนการจำแนกประเด็นตามเกณฑ์ทางด้านความหมายของประเด็นใหม่เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นใหม่กับบริบทการสนทนาขณะนั้น โดยแบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 5 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยการเปลี่ยนประเด็น 3 ประเภทแรกมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ในวงสนทนานั้น ส่วนการเปลี่ยนประเด็นประเภทที่ 4 มีความสัมพันธ์กับบริบทสิ่งแวดล้อมขณะที่การสนทนานั้นดำเนินอยู่ ส่วนการเปลี่ยนประเด็นประเภทสุดท้ายไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับบริบทการสนทนา โดยการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่แต่แต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

1) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – oriented topic introductions)

เป็นการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องราวของตัวผู้พูดเอง เช่น

(22) (Svennevig, 1999: 228)

1 C : We saw a girl run by, we said hello. She just' looked at us and walked away.

2 A : Yeah.

3 C : All' right .. we thought, ((laugh))

4 A : ... (2.0) yeah,

5 A : → (1.5) e = I came yesterday too, but I got a room <x and stuff x> it was just that... I

6 had no...

7 C : ... (1.5) (bedclothes?)

8 A : (no bedclothes) or anything, so I put various... (1.0) clothes on top of me and,

9 ... (1.3) I (slept) like a' log.

10 C : (mhm.)

ตัวอย่างที่ (22) A 5 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องประสบการณ์การพักผ่อนของ C มาเป็นเรื่องประสบการณ์การพักผ่อนของตัวเอง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และประเด็นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้พูดเองมักจะเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องจากประเด็นเดิม เนื่องจากในการสนทนาผู้พูดไม่นิยมพูดเรื่องตัวเองเพราะจะทำให้เสียมารยาทที่สนใจแต่เรื่องของตัวเอง ดังนั้นในการพูดถึงตัวเองจึงมักมีประเด็นอื่นปูทางมาก่อน

2) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา (other – oriented topic introductions)
เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการถามคำถามเกี่ยวกับคู่สนทนา เช่น

(23) (Svennevig, 1999:233)

1 V : ... (4.0) m= lovely'spices.

2 R : ...' mm, it's excellent.

3 V : →... So you've been to Spain then?

4 R : ...'mm.

5 V : ... I sup'pose.

6 R : (0) lived in= ... Spain= ... (SNIFF) for a year after high school.

ตัวอย่างที่ (23) V 3 เปลี่ยนประเด็นจากการพูดถึงเรื่อง “ประเทศสเปน” มาเป็นการถามคู่สนทนาว่าเคยไปสเปนหรือไม่ ซึ่งเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องกัน

3) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา (We – oriented topic introductions)

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เกี่ยวข้องกับตนเองและคู่สนทนาด้วยกัน สเวนเนวิกพบว่าประเด็นใหม่ประเภทนี้มีจำนวนไม่มากนัก จึงไม่ได้ให้คำอธิบายอย่างละเอียด

4) ประเด็นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม (Setting topics)

ประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์กับวัตถุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ขณะนั้น และมักเป็นประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม ซึ่งเบอร์กแมน (Bergmann, 1990) เห็นว่า เหตุการณ์หรือวัตถุที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ระหว่างการสนทนาจะดึงดูดความสนใจจากผู้ร่วมสนทนาให้หันมาพูดถึงได้โดยง่าย และได้เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “local sensitivity” เช่น

(24) (Bergmann, 1990: 209)

1 J : Oh I could drive if you want me to.

2 C : Well no I'll drive (I don't m

3 J : { in'

4 J : I meant to offer.

5 J : → Those shoes look nice when you keep on putting stuff on'em.

6 C : Yeah I've to get another can cuz cuz it ran out.

ตัวอย่างที่ (24) J 5 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเสนอที่จะช่วย C ขับรถของ J” มาเป็นเรื่อง “รองเท้า” ซึ่งเป็นวัตถุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น

5) การเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป (Encyclopedic topics)

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับบริบทการสนทนาขณะนั้น แต่เป็นเรื่องทั่วไปที่อยู่ในความคิดของผู้พูดและผู้ฟัง และเป็นประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีประสบการณ์หรือความเข้าใจร่วมกันจากการเป็นสมาชิกของสังคมเดียวกัน เช่น

(25) (Svennevig, 1999:224)

- 1 H : ... yeah it's got to be like that. I mean they've got to have somewhere to go to they too...
- 2 and of course they may be very competent in their subject. ... so then you just have to
- 3 sort of try to find the gateway, and sort of try to find out ... (2.0) how to get at them. ...
- 4 even though they may seem a bit cryptic some of them.
- 5 J : → But to switch over from the teach (ers)
- 6 H : ('yeah.)
- 7 J : (1.0) I was thinking about = the 'students' too.
- 8 Not always equally = or very (great in'vole) ment right?
- 9 H : (Enthusiastic?)

ตัวอย่างที่ (25) J 5 ได้เปลี่ยนประเด็นจากการวิจารณ์ “อาจารย์ในมหาวิทยาลัย” มาเป็นการวิจารณ์ “นักเรียน” ซึ่งทั้งสองประเด็นต่างก็เป็นเรื่องทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริบทการสนทนาขณะนั้น แต่เป็นประเด็นที่อยู่ในความคิดของผู้ร่วมสนทนาที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเดียวกัน จึงสามารถเข้าใจประเด็นใหม่ได้ตรงกันและมีข้อมูลที่จะสานต่อประเด็นนี้ต่อไป

สำหรับการเปลี่ยนประเด็นในภาษาไทยมีการศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นในงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาษาสนทนาทางโทรศัพท์ในรายการวิทยุจส 100” ของมยุรี สวัสดิ์เมือง (2540) ซึ่งพบว่ามีการเปลี่ยนประเด็นทั้งที่ปรากฏรูปภาษาและไม่ปรากฏรูปภาษา โดยมีกลไกที่เป็นรูปภาษาทั้งสิ้น 7 ประเภทดังนี้

1) การใช้คำแสดงความสุภาพ เป็นลักษณะของการใช้คำแสดงความสุภาพแสดงการตอบรับก่อนที่จะพูดเรื่องต่อไป เช่น การใช้คำว่า ค่ะ ครับ โดยพบว่าผู้พูดจะใช้คำแสดงความสุภาพเพื่อแสดงการเปลี่ยนประเด็นจากรายงานจรรยาเป็นการปิดการสนทนา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(26) 1 ผู้ดำเนินรายการ : คุณสาครพลี. เชิญค่ะ.

- 2 ผู้โทร : ครับผม, สวัสดีครับคุณปิยะรัตน์ครับผม. → ครับ,
ถนนเพชรเกษมรอบนอกๆนะครับ.

ตัวอย่างที่ (26) มีการใช้คำแสดงความรู้สึกคือ “ครับ” แสดงการเปลี่ยนประเด็นจากการเปิดการสนทนาเป็นการรายงาน

2) การใช้รูปภาษาที่แสดงการตัดตอนหรือการแยกส่วน โดยคำเหล่านี้จะปรากฏอยู่หน้าประเด็นใหม่ที่กำลังจะพูดถึงต่อไป ได้แก่คำว่า “ส่วน” “ทีนี้” “อันนี้” รวมถึงคำบอกวัน เวลา และสถานที่ เช่น “เมื่อวาน” “เมื่อกี้” “ขณะนี้” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (27) 14 ผู้โทร : ...ขณะนี้ผมลงสุขสวัสดิ์แล้วนะฮะ.
15 ผู้ดำเนินรายการ : อืม...
16 ผู้โทร : คล่องตัวมากเลย.
17 ผู้ดำเนินรายการ : ค่ะ.
18 ผู้โทร : → ทีนี้, ก็จะขออนุญาตพูดถึงเรื่องการเลือกตั้งนะครับ.
19 ผู้ดำเนินรายการ : ค่ะ.

ตัวอย่างที่ (27) มีการใช้คำแยกส่วนคือ “ทีนี้” แสดงการเปลี่ยนประเด็นจากการรายงานการจราจรไปพูดถึงเรื่องการเลือกตั้ง

3) การใช้ส่วนค้นคำพูด เช่น “เออ” “อ่า” “อ้า” “เออ” “ก็” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (28) 3 ผู้ดำเนินรายการ : สวัสดีค่ะ.
4 ผู้โทร : → เออ, ขออนุญาตรายงานสภาพการจราจรถนนสุขุมวิทด้าน
ขาออกนะฮะ.

ตัวอย่างที่ (28) มีการใช้ส่วนค้นคำพูดคือ “เออ” แสดงการเปลี่ยนประเด็นจากการเปิดการสนทนาเป็นการรายงาน

4) การใช้นามวลีชนิดวิสามานนามเรียกชื่อคู่สนทนา เป็นลักษณะการเรียกชื่อคู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่งและอาจตามด้วยประเด็นใหม่ทันที หรือเรียกชื่อเพื่อให้อีกฝ่ายได้รู้ว่ากำลังจะเปลี่ยนประเด็น

- (29) 3 ผู้ดำเนินรายการ : สวัสดีค่ะ.
4 ผู้โทร : → คุณปิยะรัตน์ครับ, จากชอยอารีย์ไปอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิใช้
เวลา 1 นาทีนะครับ.

ตัวอย่างที่ (29) มีการเรียกชื่อคู่สนทนา “คุณปิยะรัตน์ครับ” แสดงการเปลี่ยนประเด็นจากการเปิดการสนทนาเป็นการรายงาน

5) การใช้รูปคำถาม เป็นการใช้รูปวลีหรือประโยคที่มีความหมายเป็นการถามหรือมีคำแสดงคำถามแสดงการเปลี่ยนประเด็น โดยพบว่าการใช้รูปคำถามนี้ ส่วนมากปรากฏในผลัดการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ใช้ถามผู้โทร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(30) 24 ผู้โทร : และมีรถเสียอยู่หลายคันนะฮะ.

25 ผู้ดำเนินรายการ : ค่ะ.

26 ผู้โทร : ครับ. สวัสดีครับ.

27 ผู้ดำเนินรายการ : → จะไปถึงไหนคะเนี่ย.

ตัวอย่างที่ (30) มีใช้รูปประโยคที่มีคำแสดงคำถาม “ไหนคะ” แสดงการเปลี่ยนประเด็น

6) การใช้คำกริยา “มี” ตามด้วยหัวเรื่องใหม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(31) 2 ผู้ดำเนินรายการ : สวัสดีครับคุณ (พิมพ์จันทร์.)
3 ผู้โทร : → (สวัสดีค่ะ.) มีอุบัติเหตุ นะคะ.

ตัวอย่างที่ (31) แสดงการเปลี่ยนประเด็นด้วยการขึ้นต้นด้วย “มี” แล้วตามด้วยประเด็นใหม่

7) การใช้ข้อความก่อนจบการสนทนา รูปภาษาที่ปรากฏมักมีวลีสั้น ๆ เช่น “โอเค” “เอาล่ะครับ” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(32) 10 ผู้โทร : → โอ.เค. ครับผม สวัสดีครับ.

11 ผู้ดำเนินรายการ : ขอบคุณค่ะ. สวัสดีค่ะ.

ตัวอย่างที่ (32) มีการใช้ข้อความก่อนปิดการสนทนาคือ “โอ.เค. ครับผม”

ส่วนกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆ เป็นลักษณะการกล่าวถึงประเด็นใหม่ขึ้นมาทันทีโดยไม่ใช้ลักษณะภาษาใดๆ มักปรากฏอยู่ตอนต้นของบทสนทนาเพื่อเปลี่ยนหัวเรื่องจากการเปิดการสนทนาเป็นการรายงาน และปรากฏตอนท้ายเพื่อเปลี่ยนประเด็นจากการรายงานเป็นการปิดการสนทนา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(33) 3 ผู้ดำเนินรายการ : สวัสดีค่ะ.

4 ผู้โทร : → ถนนรามคำแหงนะครับ_พอเคลื่อนตัวได้ นะครับ.

5 ผู้ดำเนินรายการ : ค่ะ.

6 ผู้โทร : สวัสดีครับ.

ตัวอย่างที่ (33) ไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆเลยในการเปลี่ยนประเด็นจากการเปิดการสนทนาเป็นการรายงาน และจากการรายงานเป็นการปิดการสนทนา

จากกลไกที่กล่าวมาทั้งหมดในงานวิจัยของมยุรี ผู้วิจัยเห็นว่าบางกลไกไม่ถือว่าเป็นกลไกแสดงการเปลี่ยนประเด็น ได้แก่ กลไกที่ใช้คำกริยา “มี” และการใช้รูปประโยคคำถาม เนื่องจากกลไกทั้งสองเป็นองค์ประกอบของประโยคอยู่แล้ว การเปลี่ยนประเด็นที่ใช้กลไกทั้ง 2 ประเภทจึงถือว่าเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่ปรากฏรูปภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการเปลี่ยนประเด็นทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า นักวิจัยส่วนใหญ่จะใช้ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นเดิมและประเด็นใหม่เป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็น โดยสามารถแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นแบบต่อเนื่องจากประเด็นเดิม การเปลี่ยนประเด็นแบบย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนประเด็นแบบไม่ต่อเนื่องกับประเด็นเดิม ซึ่งนักวิจัยบางท่านอาจจะมีการแบ่งประเภทย่อยแตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็สามารถสรุปได้ว่าการเปลี่ยนประเด็นได้ 3 ประเภทดังกล่าว ส่วนนักวิจัยที่มีแนวคิดที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นมา ได้แก่ สเวนเนวิก (Svennevig, 1999) ซึ่งได้เสนอเกณฑ์ทางด้านผลัดและความหมายของประเด็นใหม่เข้ามาช่วยจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นได้อย่างละเอียดและเป็นระบบมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้เกณฑ์ของสเวนเนวิกเป็นหลัก

ส่วนการวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนประเด็นในงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า มีการกล่าวถึงกลไกการเปลี่ยนประเด็นทั้งในแง่หน้าที่ในการใช้แสดงขอบเขตของประเด็นและลักษณะทางวากยสัมพันธ์ โดยในด้านวากยสัมพันธ์กลไกการเปลี่ยนประเด็นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับหรือประโยคหรือถ้อยคำ และการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดดังกล่าวเป็นกรอบในการรวบรวมกลไกการเปลี่ยนประเด็นในงานวิจัยนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทย

ในบทนี้จะเป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น รวมทั้งวิเคราะห์ความถี่ของการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภทที่ปรากฏในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง เพื่อศึกษาภาพรวมของลักษณะการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทย และเปรียบเทียบลักษณะการเปลี่ยนประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ของสเวนเนวิก (Svennevig, 1999) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็น จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง พบว่า สามารถจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกได้เป็นหลายประเภท ตามเกณฑ์ 3 ประการ คือ ลักษณะผลัดที่เริ่มประเด็นใหม่ ลักษณะความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และความหมายของประเด็นใหม่ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด

การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัดเป็นการศึกษาว่าประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ในผลัดการสนทนาลักษณะใด โดยแบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นเพียง 2 ประเภท คือการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมและในผลัดใหม่ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทั้ง 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม

การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมเป็นการเริ่มต้นประเด็นใหม่ในผลัดของผู้พูดคนเดิมที่ฟังสานต่อประเด็นเดิมจบลง โดยเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นหลังจากช่วงหยุดระหว่างหน่วยย่อยในผลัด เนื่องจากผู้พูดได้พูดจบประโยคอย่างสมบูรณ์แล้วและไม่ได้แสดงการส่งผลัดต่อให้ผู้อื่น ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้เกิดขึ้นในช่วงเปิดรายการที่ผู้สัมภาษณ์เปลี่ยนประเด็น

จากการเปิดรายการมาเป็นการถามคำถามผู้ให้สัมภาษณ์ หรือเกิดขึ้นเมื่อผู้สัมภาษณ์ต้องการเปลี่ยนประเด็นที่ต่อเนื่องกับประเด็นเดิม ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองมักจะเกิดขึ้นในการเปลี่ยนประเด็นที่ต่อเนื่องจากประเด็นเดิม หรือเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น ตัวอย่างที่ (34) – (37) ต่อไปนี้

(34) INT 9

- 1 วรุฒ : ((พิธีกรเปิดรายการ โดยเลียนแบบเสียงของดารารับเชิญ)) แล้ววันนี้รายการสัปดาห์ของเรา
 2 เรา มีโอกาสได้ต้อนรับพิธีกร. ที่หล่อน้อย. แต่ว่าทำพิธีกรรายการที่เรตติ้งดีที่สุด.
 3 รายการสัปดาห์ขอต้อนรับคุณพิสิทธิ์ กิริติกาญกุล. เชิญครับ. ((ผู้ชมปรบมือ))
 4 พี่หว่าง : ขอบคุณครับ.
 5 วรุฒ : เชิญนั่งเลยครับ. เชิญนั่งเลย. แหม! วันนี้สัปดาห์ของเรายินดีเป็นอย่างยิ่งเลย. ที่ได้
 6 ต้อนรับคุณพิสิทธิ์นะคะ. เพราะว่าเป็นความอยากส่วนตัว. นะครับ. ที่อยากจะคุยกับ
 7 พี่พิสิทธิ์. ผมขออนุญาตเรียกพี่หว่างก็แล้วกัน. นะครับ. → พี่หว่างปกติเนี่ยนะ
 8 ครับจะ:: ถูกเค้า. เอ้อ! สัมภาษณ์คนอื่นเค้า. อ่า! วันนี้มาถูกสัมภาษณ์เอง. ความรู้สึก
 9 เป็นไงครับ. นั่งอยู่ตรงนี้ปู้ปุกคนอื่นสัมภาษณ์.
 10 พี่หว่าง : เออ, เออ, ไม่แน่ใจเหมือนกันนะครับ. ว่าจะโดนอะไร. ((ทุกคนหัวเราะ))

ตัวอย่างที่ (34) วรุฒ 7 ได้เปลี่ยนประเด็นจากการเปิดรายการมาเป็นการถามคำถามเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ โดยเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมหลังจากที่สานต่อประเด็นเดิมจบลง

(35) INT 3

- 163 ไตรภพ : เล็ก, ทำไมภาษาไทยดีนักล่ะครับ, ไปอยู่ที่อังกฤษตลอด.
 164 เล็ก : ก็ตอนเล็กอยู่โรงเรียนประจำก็จะพูดภาษาไทยกับพี่เลี้ยงไทย. แล้วก็เคยมีเพื่อนที่โรงเรียน
 165 ประจำแต่เค้าโดนไล่ออกไปแล้ว. เสียหาย. ตอนนี่ไม่มีใครพูดด้วย. แต่มาเมือง
 166 ไทยก็เริ่มพูด. ตอนมาแรกๆจะไม่ค่อยได้. สแลงก็จะไม่มีเลย. ไม่รู้เลย. ก็ต้องโทร
 167 ถามเพื่อน. นี่ปีนี้สแลงเป็นยังไง.
 168 ไตรภพ : อืม! เพื่อให้รู้สแลงก่อน.
 169 เล็ก : อืม! คำหน่อย. อยากรู้ว่า, ตอนนี่เค้าค่ากันยังไง.
 170 ไตรภพ : ถ้ายังงี้, ที่อยู่ในนี้ชำนาญนะครับ. เสียจะบอกให้ว่ายังไง. พอดีช่วยได้บ้างตรงนี้
 171 เล็กน้อย. → ที่นี้คุณแม่ล่ะครับพูดภาษาอะไรกับเล็ก.

ตัวอย่างที่ (35) ไตรภพ 171 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความสามารถในการพูดภาษาไทยของเล็ก” มาเป็นเรื่อง “ภาษาที่คุณแม่พูดกับเล็ก” ซึ่งเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องกันเกี่ยวกับการใช้ภาษา และเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมของผู้สัมภาษณ์

(36) CC 8

20 แล้วนี่ปู่ไม่ได้เข้าไปในตึกโบหยกใช่ปะ, ตึกโบหยกจะมีชั้นเตี้ยๆ=

21 ปู่ : ไม่.

22 ยู : =ใช่ปะ, เข้าไปเรื่อยๆเข้าไปเรื่อยๆจะลื้อผ้าหมดเลย, ก็จะเป็นลื้อคเหมือนกัน, ชื่อ =

23 ปู่ : ถูกอะ

24 ยู : =ร้านเหมือนกัน.

25 ปู่ : ถูกด้วยของถูก, บางทีนะแบบ_มีอยู่ร้านนึงคล้ายๆร้านในสยาม

26 อย่างงี้เลย, เสื้อผ้าน่ารักทั้งนั้นเลย. __ → แล้วพี่ยูเดินนานปะ.?

27 ยู : พอพี่ลงรถสี่สิบก็มาพี่ก็ขึ้นไปใช่ปะ, รถปู่เลี้ยวไปอย่างงี้, พี่ก็ไปอย่างงี้.

ตัวอย่างที่ (36) ปู่ 26 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องของตนเองมาเป็นการถามผู้ร่วมสนทนา คือ “พี่ยู” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมหลังจากที่ปู่พูดเรื่องของตนเองจบลง และประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นยังมีความต่อเนื่องจากประเด็นเดิมในบริบทที่เกี่ยวกับการเดินเที่ยวในช่วงพักกลางวัน

(37) CC 6

131 หนึ่ง : คงไม่ไปเนอะ มัน,ไม่ดี. ถ้า เออ, ยังไม่รู้เลยเค้าไปเที่ยว, ไปเที่ยวแล้วเสีย,

132 หรือว่าไปรักษา [ตัว

133 กอล์ฟ : ไปผ่า] ตัดที่เมืองจีน.

134 หนึ่ง : เทรอ. [มีเงินทำไม,] มีเงินทำไมไม่ไปรักษา, อเมริ [กา, __ หรือ] ยูโรป=

135 กอล์ฟ : [(?)] [นั่นนะดิ]

136 หนึ่ง : =วะ ไป, ไปเมืองจีน. มันเจริญนักเระอะ, การแพทย์เมืองจีนเนี่ย. → เธอเชื่อมั๊ย

137 ว่า ฮุย; ถ้าฉันนะ, ฉันไปเลยนะกอล์ฟ. นั่นนะ.

138 กอล์ฟ : หวาย, ฉันทนะ, ไม่ได้หรอก, ทำอะไรที่ผิดกฎหมาย.

ตัวอย่างที่ (37) หนึ่ง 136 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การรักษาพยาบาลแม่ของเพื่อนที่เมืองจีน” มาเป็นประเด็นเรื่อง “การหยุดรถก่อนไฟแดงของกอล์ฟ” ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่นั้น เนื่องจากการสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในรถยนต์ และเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นทันทีในผลัดเดิม

2) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่

การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่เกิดขึ้นเป็นการเริ่มต้นประเด็นใหม่ในผลัดของผู้พูดคนใหม่ หลังจากที่ผู้พูดคนเดิมได้ดำเนินการพูดจนจบผลัดอย่างสมบูรณ์แล้ว โดยในสัมภาษณ์การเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้จะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามในประเด็นเดิมครบถ้วนแล้ว ส่วน

ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมักจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้พูดคนเดิมได้สานต่อประเด็นเดิมจนจบแล้ว และมีความเงียบเกิดขึ้น ผู้ร่วมสนทนาคนอื่นจึงได้เริ่มประเด็นใหม่ขึ้นในผลัดใหม่ เช่น ตัวอย่างที่ (38) และ (39) ต่อไปนี้

(38) INT 12

27 กมล : ที่ว่าเรียนดนตรีเนี่ย, คือเราไปเรียนเศรษฐศาสตร์, แล้วเกิดไปสนใจดนตรีที่โน่น, แล้วเข้า
28 ไปเรียน, หรือเราตั้งใจว่าไป, ไปเรียนดนตรีด้วยเลย.

29 เจ : ไม่, คืออันนี้, ผมชอบดนตรีมาตั้งแต่อายุ 13. เริ่มเล่นดนตรีหลายๆแบบ. พอไปเรียนปุ๊บก็
30 เห็นว่า, เรียนคู่กันได้. เราไม่ต้องเลือกหนึ่งเมเจอร์, เรียนพร้อมกันได้.

31 กมล : → ตอนที่ไปอยู่ที่อเมริกาเนี่ย, ทำอะไรบ้างครับ, หรือว่าใช้ชีวิตยังไง. เล่าให้ฟังหน่อย.

32 เจ : ก็วันๆนั่งตื่นมา, บ้านผมอยู่ตรงข้ามกับโรงเรียน, ก็จะขี่จักรยานไปโรงเรียน.

ตัวอย่างที่ (38) กมล 31 ได้เปลี่ยนประเด็นจากการถามเกี่ยวกับเรื่อง “การเรียนดนตรีของเจ ” มาเป็นเรื่อง “ การใช้ชีวิตในอเมริกา ” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่หลังจากที่เจได้ตอบคำถามในประเด็นเดิมจนจบแล้ว

(39) CC 8

159 ยู : แต่พี่แดงนั่นแหละ, ฐู้ไม่ได้เลย, ขนาดพวกพี่ต้อยพี่ยังไม่พูดเลย. \sum พี่แดงนี่เค้า, เค้าพูด

160 ปู :

161 เหรอ นี้.

162 ยู : แกชื้ออะ, ฐู้แกไม่ได้คิดอะไรหรอก.

163 ปู : อ้อ! พี่แดงนี่มาแบบ, ลูกชื้อ.

164 ยู : อ้อ! แกชื้อ.

165 ปู : → ฐู้: หน้าเหมือนกันเลยแม่ลูก. (โห! หล่อนะเนี่ย.)

166 ยู : (หน้าเหมือนกันเลย,) หน้าเหมือนกันเลย, พอ

167 ลูกจักรมาวิ่งไปคนละข้าง(หัวเราะ)

ตัวอย่างที่ (39) ปู 165 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ ความซื่อของพี่แดง ” มาเป็นเรื่อง “ หน้าตาที่เหมือนกันของพี่กับลูก ” ซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม และเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่หลังจากที่ยู 164 ได้สานต่อประเด็นเดิมจนจบลงและมีช่วงเงียบเกิดขึ้น

3) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดข้อ

การเปลี่ยนประเด็นในผลัดข้อเป็นการเริ่มต้นประเด็นใหม่ในขณะที่ผู้พูดคนอื่นกำลังดำเนินการพูดอยู่ ทำให้เกิดการพูดซ้อนกันขึ้น การเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะในการสนทนาแบบเป็นกันเองเท่านั้น เนื่องจากในการสัมภาษณ์มีการจัดลำดับผลัดในการสนทนาและผู้สัมภาษณ์จะต้องรอให้ผู้ให้สัมภาษณ์พูดจบเสียก่อนจึงจะเริ่มประเด็นใหม่ได้ แต่ในการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการจัดลำดับผลัดในการสนทนาและไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ผู้พูดจึงสามารถเปลี่ยนประเด็นขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดข้อมักจะเป็นการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดลอมซึ่งกระตุ้นให้เกิดผู้พูดเกิดความสนใจที่จะนำมาเป็นประเด็นใหม่ทันทีโดยไม่รอให้ผู้พูดคนก่อนพูดจบผลัดเสียก่อน เช่น

- (40) CC 6
- 270 ปูก : หรือว่าเราจะกินข้าวต้มฟริที่นู่นอะ. ประหยัด
- 271 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) ทุ่มนี้ , ลงแดงตาย , _ นัง , นัง , _ นังเนี่ย , เป็นลม. ไม่ได้ , =
- 272 ปูก : ((หัวเราะ))
- 273 หนึ่ง : =ได้อาลัย : อารมณ์กับแม่เพื่อนหรือกะนะ ((หัวเราะ))
- 274 กอล์ฟ : ฮู้ย , ดิซี้ , เรากับอก โหเสียวใจ
- 275 มาก
- 276 หนึ่ง : อะไรนะ
- 277 กอล์ฟ : เราก็อฟอร์มไปเลยสิ , ว่าเนี่ย , เราเห็นใจ เพื่อนมาก เสียวใจมาก
- 278 ปูก : ใช้ : นี่นี่ , ดูรูป
- 279 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) เป็น
- 280 เป็นลม. __ รูปใครละ.

ตัวอย่างที่ (40) ปูก 278 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การรับประทานอาหารในงานศพ” มาเป็นเรื่อง “รูปถ่ายวันรับปริญญา” ซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น โดยเริ่มประเด็นใหม่ในผลัดที่ซ้อนกับกอล์ฟ 277

3.1.2 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

การจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมเป็นการศึกษาว่าประเด็นใหม่และประเด็นเดิมนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร โดยการจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในลักษณะนี้เป็นแนวคิดที่เริ่มต้นเสนอโดยคีแนนและชิฟเฟอลิน (Keenan and Schieffelin, 1976) และต่อมาได้มีนักภาษาศาสตร์อีกหลายท่านได้ใช้หลักเกณฑ์นี้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นเช่นกัน (Planalp and Tracy, 1980; Crow, 1983;

Svennevig, 1999) สำหรับงานวิจัยนี้ได้แบ่งประเภทของการเปลี่ยนประเด็นตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมออกเป็น 3 ประเภท คือ การเปลี่ยนจุดเน้น การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทั้ง 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนจุดเน้น

การเปลี่ยนจุดเน้นเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมมากที่สุด เพราะมีการกล่าวถึงประเด็นใหม่ซึ่งอยู่ในบริบทเดียวกับประเด็นเดิม ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้เมื่อมีผู้ให้สัมภาษณ์หลายคน และผู้สัมภาษณ์ต้องการถามคำถามแบบเดิมกับผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน หรือเกิดขึ้นเมื่อผู้สัมภาษณ์ต้องการถามคำถามย่อยๆ ในบริบทเดียวกัน เช่น ในบทสัมภาษณ์ที่ 5 มีประเด็นย่อยเกี่ยวกับการเรียนของวรรณษา 2 ประเด็นคือ เรื่องข่าวที่โดนรีไทร์ออกจากโรงเรียน และการเรียนในปัจจุบัน ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองก็มีการกล่าวถึงสิ่งอ้างอิงใหม่ที่มีความต่อเนื่องจากบริบทเดิมเช่นกัน เช่น ตัวอย่างที่ (41) - (43) ต่อไปนี้

(ในภาคผนวกมีการใช้สัญลักษณ์ F แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นแบบเปลี่ยนจุดเน้น)

(41) INT 11

21 กมล : คุณแม่เกิดที่ฮ่องกง.

22 คุณแม่ : ใช่ค่ะ.

23 กมล : เป็นคนฮ่องกงเลยใช่มีฮะ.

24 คุณแม่ : คนฮ่องกงค่ะ.

25 กมล : F → แล้วน้องได้เกิดที่ไหนครับ.

26 น้องได้ : เกิดที่ฮ่องกงค่ะ.

ตัวอย่างที่ (41) กมล 25 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “สถานที่เกิดของคุณแม่” มาเป็นเรื่อง “สถานที่เกิดของน้องได้” โดยทั้งประเด็นเดิมและประเด็นใหม่ต่างก็เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ “สถานที่เกิด” ของบุคคลทั้งสอง

(42) INT 5

71 คัทริยา : ฟังดูอย่างเงี้อแล้ว, คุณชาก็เป็นเด็กดีตั้งใจทำงาน, รักครอบครัวอะไรอย่างเงี้อจะ.

72 และก็ตั้งใจเรียนด้วย. แต่ทำไมถึงมีข่าวออกมาว่า, โดนรีไทร์จากโรงเรียน.

73 วรรณษา : ((หัวเราะ)) โอ๊ะ! อันนี้ต้องขอแก้ข่าว.ว่าไม่ได้โดนรีไทร์. คือว่าขารู้สึกเกรงใจอาจารย์

74 ตอนปวช.3. คืออีกเทอมนี้จะจบแล้วนะคะ. จากราชมงคลของจักรพงษ์นะคะ. เกรง

75 ใจอาจารย์, แล้วเราก็หยุดไปฮ่องกงด้วยเดือนนึง. ซึ่งไม่ได้มาเรียนเลย. ก็เลยบอก

- 76 อาจารย์ขา, หนูขอลาออกดีกว่า.
- 77 กัทรียา : ตอนนั้นคิดอะไรอะไรระถึง \sum
- 78 พรรณษา : \sum ไปประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ค่ะ. แล้วก็ติดต่อเนื่อง
- 79 ไปที่มิสไซไนส์อินเตอร์ด้วย. (ที่ฮ่องกง. \sum)
- 80 กัทรียา : (ติดต่อเนื่อง) แล้วก็เลยต้องหยุดยาว. \sum
- 81 พรรณษา : \sum ไข่ค่ะ.
- 82 กัทรียา : ก็เลยเกรงใจอาจารย์. \sum
- 83 พรรณษา : \sum ค่ะ. เลขขอออกดีกว่า.
- 84 กัทรียา : $F \rightarrow$ อืม, แล้วตอนนี้เรียนอยู่ที่ไหนคะ.
- 85 พรรณษา : อยู่อาแบคค่ะ. รัตนพานิชย์.

ตัวอย่างที่ (42) กัทรียา 84 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ข่าวที่ถูกรื้อไทร์จากโรงเรียน” มาเป็นเรื่อง “การเรียนในปัจจุบัน” ซึ่งเป็นประเด็นที่ยังอยู่ในบริบทเรื่องเกี่ยวกับการเรียน

(43) CC 3

- 229 โอ : ฟอร์ด, เนี่ยนัส. โอไปจับมาแล้วฟอร์ดนี่มมาก, (มันแบบประทับใจ) ไม่ใช่เป็น=
- 230 นัส : $\left(\begin{array}{c} \text{รุ่นไหนนะ.} \end{array} \right)$
- 231 = ม้ากระโดดเลย.
- 232 เอ็ม : รถกระบะ.
- 233 โอ : รถกระบะ, ฟอร์ด, ฟอร์ดไอ้เนี่ย, เจ้าเรียกอะไรนะ.
- 234 โอ : ฟอร์ดเรนเจอร์, นีมมากเลขนัส, เหมือนออกตัวแคมรี่เลขอะ, คือเครื่องมัน
- 235 เบามากจะ เออ. \sum
- 236 เอ็ม : \sum อู้อะไรจะ. ((หัวเราะ))
- 237 โอ : เออถ้าเทียบกับอีม้ากระโดดอิซูนะ, (อืมหืม! กระโดดที่ใช้ข้อนนะ)
- 238 นัส : $F \rightarrow \left(\begin{array}{c} \text{นัสไม่เห็นชอบเลย, ก็แบบ} \end{array} \right)$ วันนั้น
- 239 เจ้าคุยกัน เจ้าจะช่วยสอนนัสขับรถ $\left(\begin{array}{c} \text{เจ้าบอก. ((หัวเราะ))} \\ \text{ใคร, ใครนะ.} \end{array} \right)$
- 240 โอ :

ตัวอย่างที่ (43) นัส 238 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความประทับใจในรถฟอร์ดของโอ” ที่เริ่มขึ้นในผลัดของโอ 229 มาเป็นเรื่อง “การเรียนขับรถ” ของตนเอง ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความต่อเนื่องจากประเด็นเดิมซึ่งมีบริบทเกี่ยวกับเรื่องรถยนต์

2) การย้อนเรื่อง

การย้อนเรื่องเป็นการเปลี่ยนประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมเช่นเดียวกับการเปลี่ยนจุดเน้น แต่เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่ได้ต่อเนื่องกันแบบผลัดต่อผลัด เนื่องจากมีประเด็นอื่นเข้ามาแทรกก่อนที่จะย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิม และประเด็นที่เข้ามาแทรกนั้นจะต้องได้รับการสานต่อจากผู้ร่วมสนทนามากพอที่จะเป็นประเด็นใหม่ในปริจเฉท มิใช่เพียงเข้ามาแทรกชั่วคราวในขณะที่ยังมีการพูดถึงประเด็นเดิมต่อเนื่องอยู่ เช่น

(44) CC 2

- 1 หริ : โอ้! น่องข้างสุดหล่อ. รูปไหนก็หล่อดูซิ.
 2 ปู : น่าน.
 3 ปอน : เออ.
 4 เก้ : ใครอะ.
 5 หริ : หล่อมัย.
 6 ปอน : น่ารักดี.
 7 เก้ : คือใคร.
 8 หริ : เพื่อนจอย. บอกจอยจีบซิ.
 9 เก้ : → ไอ้หริที่ไหน.
 10 หริ : พระปฐมเจดีย์.
 11 ปอน : คิมๆ เรียบร้อยเป็น. Z
 12 ปู : อ้อ! จอยก็สงสัยอยู่.

ตัวอย่างที่ (44) เก้ 9 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “น่องข้าง” มาเป็นเรื่อง “รูปถ่ายพระปฐมเจดีย์” ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น โดยประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะเป็นคู่ถ้อยคำถามตอบระหว่างเก้ 9 และหริ 10 เท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงถือว่าผลัดของปอน 11 ยังคงพูดถึงประเด็นที่ต่อเนื่องอยู่ถึงแม้ว่าจะมีประเด็นเรื่องพระปฐมเจดีย์เข้ามาแทรกก็ตาม

สำหรับผลการวิเคราะห์ลักษณะของการย้อนเรื่อง พบว่า ในการสัมภาษณ์มีการย้อนเรื่องที่ห่างไกลจากประเด็นเดิมมากกว่าการย้อนเรื่องในการสนทนาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากมีประเด็นมาแทรกหลายประเด็นก่อนที่จะย้อนกลับสู่ประเด็นเดิม ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองนั้นมีการย้อนเรื่องที่ไม่ไกลจากประเด็นเดิมมากนัก และส่วนใหญ่จะมีประเด็นแบบเปลี่ยนจุดเน้นมาแทรกก่อนที่จะย้อนกลับประเด็นเดิม เช่น ตัวอย่างที่ (47) และ (48) ต่อไปนี้

(ในภาคผนวกมีการใช้สัญลักษณ์ R แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นแบบย้อนกลับสู่ประเด็นเดิม)

(45) INT 4

203 ไตรภพ : พอใจกับอัลบั้มชุดนี้มั๊ย.

204 นัท : พอใจค่ะ.

205 ไตรภพ : ชอบเพลงไหนมากที่สุด.

206 นัท : จริงๆชอบทุกเพลง. เพราะแนวเพลงก็เปลี่ยนไปด้วย. มีความเปลี่ยนแปลง. เอ้อ: เพลง

207 ซ้ำจริงๆนัทชอบเพลงประมาณเพลงอีกน้านมั๊ย. จะเป็นเพลงก็ดาร์. เพลงสบายๆ.

208 ไตรภพ : นั่นคือความรู้สึกกับเพลงในชุดนี้.

209 นัท : ค่ะ.

210 ไตรภพ : R → เมื่อสักครู่กลับไปหาคุณแม่อีกนิดนึง. คุณแม่เป็นคนได้.

211 นัท : ค่ะ.

ตัวอย่างที่ (45) ไตรภพ 209 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “อัลบั้มเพลงของนัท” มาเป็นเรื่อง “ความเป็นคนได้ของคุณแม่” ซึ่งเป็นประเด็นที่เคยพูดถึงมาก่อนในช่วงแรกๆของการสัมภาษณ์

(46) CC 8

106 ยู : ซื่อกับข้าวเพื่ออัญเชิญรตเมล์ไปแล้วก็เลย,

107 พอดีมอเตอร์ไซค์มา, พี่ก็เลยขึ้นมอเตอร์ไซค์มา, เห็นแต่พี่สมชายกำลังเปิดประตูรถทั้งพี่

108 ทั้งเอี้ยอะไรวะเนี่ย.

109 ปู : { ตอนปูขึ้นรถพันธุทิพย์ปู่ก็โทรมาหาขาม.

110 ยู : เออ! ก็นั่นแหละ, เล่ากำลัง (ไอ้นี่)

111 ปู : (ไอ้) ขามบอกว่า, ผมลืมบอกไป, คุณหญิงจะไปจีบม้าโวย, เออ

112 เร็วๆ.

113 ยู : ((หัวเราะ)) แก่ล้งพูด.

114 ปู : อะไรอย่างเงี้ย, (คิดว่าคุณปานเข้ามา.)

115 ยู : R → } พี่ก็ตกใจเฮ้ยใครวะมองคู่อีกที่พี่สมชาย, เออค่อย

116 โลงใจหน่อย, พี่สมชายเลยถามว่า, ไปไหนมาวะ, หนู, หนู, หนูไปรับลูกจากมานูญครอง,

117 เสือกนั่งรถไฟฟ้าผัดตั้งห้าสถานี.

ตัวอย่างที่ (46) ยู 115 ได้ย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิมคือเรื่อง “การเดินทางของยู” ที่พูดไว้ในผลัดที่ 106-108 โดยมีประเด็นเรื่อง “การเดินทางของปู” เข้ามาแทรกในผลัดของปู (109) และยูก็ได้สานต่อประเด็นที่ปูเริ่มขึ้นด้วย ประเด็นเรื่องการเดินทางของปูจึงกลายเป็นประเด็นใหม่ในการสนทนาขึ้นมา

3) การเปลี่ยนเรื่องใหม่

การเปลี่ยนเรื่องใหม่เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับประเด็นเดิมโดยสิ้นเชิง โดยประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นจะไม่เคยถูกกล่าวถึงมาก่อนและไม่มีบริบทที่เกี่ยวข้องกับบริบทของประเด็นเดิม ดังนั้นประเด็นใหม่จึงอยู่ในรูปของนามวลีใหม่ที่ไม่ได้มีความหมายอ้างอิงถึงส่วนเนื้อหาใดๆของประเด็นเดิม และไม่สามารถใช้บริบทของประเด็นเดิมช่วยในการตีความได้อีกต่อไป การเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้สามารถปรากฏได้ทั้งในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง เช่น ตัวอย่างที่ (47) และ (48) ต่อไปนี้

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ N แสดงผลที่มีการเปลี่ยนเรื่องใหม่)

(47) INT 8

48 พี่แดง : หลังจากแต่งงานแล้ว. ก็คือวันแต่งงานคือตัดผมให้เลย. ตัดให้เลย. แล้วค่อยมา=

49 สุริวิภา : โอ้โฮ.

50 พี่แดง : =เลิกบุหรี่ให้ทีหลัง. ก็ค่อยๆแบบเลิกทีละหน่อย. แล้วตอนหลังก็มีแอบสูบมีอะไรอย่าง

51 เจี้ย. เราก็จะให้ลูกออกไปดู. โวยวายใหญ่. แม่นุ่นแน่ะพ่อนี่สูบบุหรี่. ไฟนี่วินแวนๆ=

52 สุริวิภา : ((หัวเราะ))

53 พี่แดง : =โน่นแน่ะ. ไปดูซิ. แอบสูบอะไรอย่างเจี้ย.

54 คัทธिया : อืม. ลูกเป็นสายลับ.

55 พี่แดง : ไม่ได้เลย. เรานี้มีหน่วยด้านตลอด. ถ้าแบบทำอะไรไม่ดีปั๊บผัดปั๊บ. ลุยเลย. ยิ่งไอ้ตัวเล็ก,

56 เวลาที่พ่อสูบบุหรี่นะ. มะเร็งนะพ่อ. มะเร็งนะ.

57 คัทธिया : N → แล้วคราวนี้มาพูดถึงเวลาทะเลาะกัน. โกรธกัน. งอนกันนี่นะคะ. ใครจะเป็น

58 คนจ้อก่อน. ประนีประนอมกันยังไง.

ตัวอย่างที่ (47) คัทธिया 57 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การปรับปรุงตัวหลังแต่งงานของพี่ออฟ” มาเป็นเรื่อง “วิธีจ้อในเวลาโกรธกันของพี่ออฟและพี่แดง” ซึ่งเป็นประเด็นใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิม

(48) CC 10

165 หนู : นี่, อัดรียังนะ.

166 โอ้ : อัดแล้ว.

167 หนู : อ้อ ((หัวเราะ)) ตายแล้ว, ฉันพูดไปแล้ว.

168 โอ้ : Z ทำไม. พูดอะไร.

169 หนู : Z ((หัวเราะ)) น่าเกลียด

- 170 จิงเลข. N → เนี่ย, กำลังคิดอยู่นะว่าอยากจะชวนน้อง, $\left(\begin{array}{l} \text{น้องที่หอ.} \\ \text{สุดหล่อ.} \end{array} \right)$
 171 ไอ้ : \sum ไม่ใช่:
 172 หนู :
 173 ไอ้ : อ้อ. น้องที่หอ.

ตัวอย่างที่ (48) หนู 170 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การอัดเทป” มาเป็นเรื่อง “การชวนเพื่อนมางานรับปริญญา” ซึ่งเป็นประเด็นที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับประเด็นเดิม

3.1.3 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่

การจำแนกการเปลี่ยนประเด็นตามความหมายของประเด็นใหม่เป็นการศึกษาว่าประเด็นใหม่นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร และมีความสัมพันธ์กับปริบทการสนทนาในขณะนั้นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นเพียง 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนาและการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทุกประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องของผู้ที่เริ่มผลัดการสนทนาขึ้นมา และมีเนื้อหาของประเด็นเกี่ยวข้องกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ของผู้พูดเอง โดยมีรูปแสดงประเด็นเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือชื่อเล่นของผู้พูดเอง เช่น ฉัน เรา เค้า เช่น

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ I แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องของตนเอง)

(49) CC 3

43 ไอ้ : นัศพูดอย่างนี้มาก็ทีแล้ว

44 นัศ : ((หัวเราะ))

45 เอ็ม : I → โอ้ย! เราอยากกินต้ม, ต้มยำอะโอไม่ได้แล้ววันนี้ต้องกินชะหน้อย $\left(\begin{array}{l} \text{อร่อยแน่.} \\ \text{วันนี้ต้องกิน} \end{array} \right)$

46 นัศ :

47 ชะหน้อย, แล้วกินตรงไหนละ .

ตัวอย่างที่ (49) เอ็ม 45 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องของนัศซึ่งเป็นผู้ร่วมสนทนามาเป็นเรื่องของตนเอง โดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ “เรา” เป็นรูปแสดงประเด็น

2) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา คือ การเปลี่ยนประเด็นไปยังเรื่องราวของคู่สนทนาที่อยู่ในสถานการณ์ขณะนั้น การเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้จะปรากฏในการสัมภาษณ์มากที่สุด เนื่องจากการสัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อการถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหลัก ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีลักษณะเป็นการถามเรื่องราวของผู้ร่วมสนทนาเช่นกัน โดยมักจะใช้ชื่อเล่นของผู้ฟังเป็นรูปแสดงประเด็น เช่น ตัวอย่างที่ (52) และ (53) ต่อไปนี้

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ Y แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็น ไปสู่เรื่องของคู่สนทนา)

(50) INT 11

352 กมล : วันนี้เค้า (ไม่ได้มา) แต่เพื่อให้ทุกท่านได้รู้ความรู้สึกของน้องเดวิด, ที่เป็นน้อง=

353 วรุฒ : (ไม่ได้มา)

354 กมล : =ของน้องได้เนี่ย, ว่ารู้สึกกับน้องไต่ยังไง. เชิญครับ. ((ฉายวีดีโอคำสัมภาษณ์ของ

355 น้องเดวิด))

356 วรุฒ : แปลให้หน่อยครับ. เอาแค่ตอนท้าย. ตู๊ดๆ.

357 คุณแม่ : เค้านอกว่าอย่าทำงานมาก. (เดียวไม่สวย.)

358 น้องไต่ : (อย่าทำงานมาก) พักผ่อนบ้าง.

359 วรุฒ : Y → น้องไต่เนี่ยเป็นคนจีน, อยู่ในครอบครัวคนจีน. ก็ได้รับวัฒนธรรมจีน.

360 เรียนหนังสือที่โรงเรียนนานาชาติคนครับ. ก็เป็นฝรั่งอีกหนึ่งวัฒนธรรม. นะครับ.

361 แล้วก็อยู่ในประเทศไทย. อีกหนึ่งวัฒนธรรม. น้องไต่เนี่ยคิดว่าตัวน้องไต่เองนะครับ

362 ไต่อะไรบ้าง. จากการที่เรามีถึงสามวัฒนธรรม.

ตัวอย่างที่ (50) วรุฒ 359 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความรู้สึกของน้องเดวิด” มาเป็นเรื่อง “การเติบโตท่ามกลางสามวัฒนธรรมของน้องไต่” ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในรายการขณะนั้น

(51) CC 7

1 อ้วน : กินแล้วอ้วน.

2 ตึก : แก่ต้องกินสอง, (เท่ายังกินครึ่งเท่าเหมือนเดิม.)

3 อู๋ย : (จะไต่อ้วนขึ้น.)

4 อ้วน : ตั้งแต่เช้ากินถ้วยเดียวไปสามถ้วย.

5 ตึก : Y → อาร์ท, ตักถึงหรือเปล่า.

6 อาร์ท : มันคือหนังหมูหรือว่าอะไรอะ.

ตัวอย่างที่ (51) ตึก 5 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องของ “การรับประทานอาหารของอ้วน” มาเป็นประเด็นเรื่อง “การตักอาหารของอาร์ท” ซึ่งเป็นคู่สนทนาในขณะนั้น โดยใช้ชื่อเล่นของคู่สนทนา คือ “อาร์ท” เป็นรูปแสดงประเด็น

3) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา คือ การเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องของผู้พูดและผู้ฟังที่มีส่วนร่วมอยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน การเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้สามารถเกิดได้ในประโยค 2 แบบ คือ ในประโยคบอกเล่าซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการเล่าเรื่องของตนเอง และในประโยคคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นการชักชวนให้ผู้ฟังทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดร่วมกับผู้พูด โดยมีการใช้คำสรรพนาม “เรา” แสดงรูปประเด็น เช่น

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ W แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องของตนเองและคู่สนทนา)

(52) CC 6

- 625 หนึ่ง : ((หันไปอ่านป้ายข้างถนน)) ทารก
 626 จำนวนมากเสียชีวิตด้วยโรค (เอคส์, ก่อนจะพูดคำว่าแม่, อะไร เนี่ย,) ตรวจ =
 627 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
 628 หนึ่ง : เลือดก่อนแต่งงานและก่อนตั้งครรภ์.
 629 ปูก : W → คิดแล้วพวกเราหาเรื่องนะ, จริงๆไม่ต้องเรียนก็ได้เนอะ.
 630 หนึ่ง : เอ๊ยหนึ่งอยากเรียนนะ, อยากเรียนการจัดการ.
 631 กอล์ฟ : ฉันก็ยังไม่อยากเรียน.

ตัวอย่างที่ (52) ปูกเปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ป้ายข้างถนน” มาเป็นเรื่องของตนเองและคู่สนทนา โดยมีสรรพนามแสดงประเด็นคือ “พวกเรา” ซึ่งหมายถึงตัวผู้พูดและผู้ร่วมสนทนาทุกคน

4) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นสิ่งที่สามารถอ้างอิงได้จากบริบทสิ่งแวดล้อมในขณะที่การสนทนานั้นดำเนินอยู่ โดยประเด็นใหม่นั้นอาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ หรือสถานที่ที่อยู่ในสายตาของผู้ร่วมสนทนาขณะนั้น การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่มีการปรากฏในการสัมภาษณ์เนื่องจากการสัมภาษณ์มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้าซึ่งมักเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหลัก ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนประเด็นได้ตามใจชอบ ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองผู้พูดมีอิสระที่จะเปลี่ยนประเด็นเมื่อไรก็ได้โดยไม่มีกำหนดไว้ล่วงหน้า และวัตถุหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมก็มักเป็นสิ่งที่เข้ามาอยู่ในความสนใจของผู้ร่วมสนทนาได้ง่าย ทำให้เกิดการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ เช่น

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ E แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องสิ่งแวดล้อม)

(53) CC 9

66 อ : แต่ที่นี้ถามว่านายเชิญคนที่คนเนี่ย, ถามเงี้ยเค้าบอก, 40 คน, แต่คนไทยมี

67 เฉพาะในแผนก 4-5 คนเท่านั้น, นอกนั้นก็, เชิญเพื่อนเมียแก, เพื่อนเมียแกจะเป็นฝรั่ง.

68 มูนา : แล้วเมียทำงานอะไรนะ.

69 อ : แม่บ้าน, แต่ว่าพวกนี้ $\left[\begin{array}{l} \text{เค้ามีเพื่อน, เค้าออก} \\ \text{แต่มีเพื่อนด้วย.} \end{array} \right]$ ข้างนอกกันอยู่เรื่อย, แล้วก็จะเชิญ=

70 มูนา : อ้อ.

71 อ : =นายแจ๊คสันมาอีกคน, __ คือเราต้องการจะรู้ไง, ถามแต่งตัวยังไงแต่งตัวตามสบายก็

72 เลิกงานแล้ว(แหมวันศุกร์ก็วันศุกร์.)

73 มูนา : $\left[\begin{array}{l} \text{ใส่, ใส่เสื้อแขนกุด} \end{array} \right]$ กางเกงขาสั้น, ตามสบาย.

74 อ : ใช้นั้นไง, เบิร์ดเดย์สูท. ((หัวเราะ))

75 มูนา : ชุดวันเกิด.

76 อ : ชุดวันเกิด.

77 มูนา : E \rightarrow ข้างนอกนี้เย็นหน่อยนะข้างในนะร้อนนะ, ข้างในตรงนี้ร้อนอีกแบบนึงนะ, แล้ว

78 เข้าไปในห้องก็ $\left[\begin{array}{l} \text{ร้อนอีกแบบนึง.} \\ \text{ร้อนจนอึดอัดเลย.} \end{array} \right]$

79 อ :

ตัวอย่างที่ (53) มูนา 77 เปลี่ยนประเด็นจากรื่อง “การไปงานเลี้ยงวันเกิดของอา” มาเป็น
เรื่องสถานที่ภายในบ้าน ซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น

5) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องที่อยู่ในความคิดของผู้พูดและผู้ฟังซึ่งไม่สามารถอ้างอิงได้จากสิ่งที่อยู่ในสถานการณ์การสนทนา แต่ผู้พูดและผู้ฟังจะมีความรู้และความเข้าใจประเด็นใหม่นี้ได้ตรงกันเพราะเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมเดียวกัน โดยประเด็นใหม่นั้นอาจมีลักษณะเป็นนามธรรมหรือรูปธรรมก็ได้ เช่น

(ในภาคผนวกใช้สัญลักษณ์ C แสดงผลัดที่มีการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องทั่วไป)

(54) INT 4

38 ไตรภพ : ให้ไปเลย. แต่ว่ายังไงก็ตามนะครับ. เค้าตั้งใจสร้าง. วันนี้เราจะมาคุยกับพวกเค้านะ.

39 ในวันนี้นะครับพวกเราทั้งหมดในที่นี้ให้เกียรติกับผู้สร้างสักคนนึง. วันนี้มาด้วยครับ.

40 คุณอรุโณชา ภาณุพันธ์ครับ. ((ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนปรบมือ))

41 ไตรภพ : นั่นแหละครับ. ใ้่มากไป. มากไป. C \rightarrow มาเข้าเรื่องทุกคนเลย. เอาก่อนอื่นเลย.

42 ฉลุดต้องถามนิดนึงก่อน. ฉลุดหมายถึงอะไรครับ. จะถามใครได้.

ตัวอย่างที่ (54) ไตรภพ 41 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ผู้สร้างละคร” มาเป็นเรื่อง “ความหมายของคำว่าลุลย” ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปที่ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีความเข้าใจร่วมกัน เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเป็นนักแสดงจากละครเรื่องนี้

(55) CC 10

- 10 หนู : มันตลกดีใจ, ไม่ได้คิดอะไรหรอก, มันก็ขำดีเนอะ. ไม่น่าเชื่อ. ก็ชวนคนโน้นคนนี้, ไซ้ให้
 11 ใช้น้ำมันหาให้ใจ, บอกว่าเนีย, ถ้าแก่จะชวนใครมา, แกก็ชวนมาละกัน. ฉันคิดไม่ออกแล้ว.
 12 โอ้ : C → เซอริอะ, เค้าคงกลับบ้าน, เค้าบอกโอ้ละ, เพราะว่าเค้าโทรมาบอกโอ้ก่อน
 13 เค้ากลับบ้าน, คงไม่ได้ชวน. C → ส่วนตาลโมโหแหละก็เสียบไป.

ตัวอย่างที่ (55) โอ้ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องของกลุ่มสนทนามาเป็นเรื่องของเพื่อนในกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์การสนทนาครั้งนี้ คือ ประเด็นเรื่อง “ข่าวคราวของเซอริ” และ “ข่าวคราวของตาล” ซึ่งผู้พูดและผู้ฟังสามารถตีความประเด็นนี้ได้ตรงกันเนื่องจากการเป็นเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน

3.2 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น โดยการจำแนกการเปลี่ยนประเด็นออกเป็นประเภทต่างๆตามเกณฑ์ด้านผลัด ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และด้านความหมาย ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ในขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยได้เจงนั้บอัตราความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ เพื่อศึกษาว่าการเปลี่ยนประเด็นประเภทใดปรากฏในการสนทนาภาษาไทยมากหรือน้อยที่สุด และมีความถี่ในการปรากฏแตกต่างกันอย่างไร โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์ความถี่ของการเปลี่ยนประเด็นแยกตามเกณฑ์ทั้ง 3 ประการ คือ ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามลักษณะผลัด

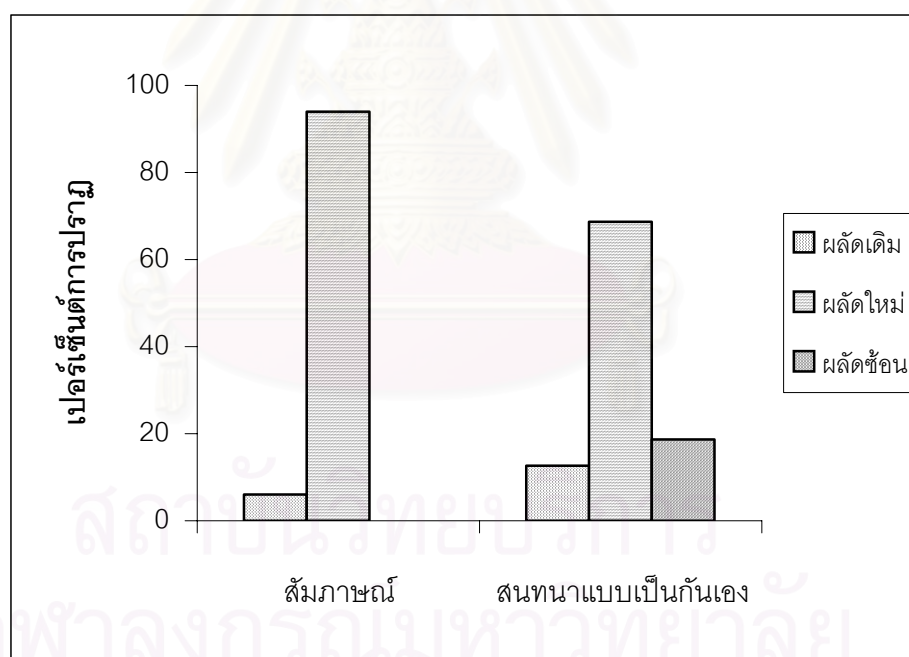
จากการวิเคราะห์การเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์ทั้งหมด 151 ครั้ง พบว่าสามารถจำแนกเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม 9 ครั้ง การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ 142 ครั้ง และไม่พบการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นทั้งหมด

252 ครั้ง พบว่าเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม 32 ครั้ง การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ 173 ครั้ง และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน 47 ครั้ง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามลักษณะผลัด

ประเภทการเปลี่ยนประเด็น	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม	9	5.96	32	12.69
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่	142	94.03	173	68.65
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน	-	-	47	18.65
รวม	151	100	252	100

แผนภูมิที่ 1 เปรอ์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามลักษณะผลัด

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุด คิดเป็น 94.03% รองลงมาคือการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม คิดเป็น 5.96% และไม่มีการปรากฏการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุดเช่นกัน คิดเป็น 68.65% รองลงมาคือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนและการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม คิดเป็น 18.65% และ 12.69% ตามลำดับ

จะสังเกตได้ว่า การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองต่างก็มีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนประเด็นมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนผลัดตามแนวคิดของสเวนเนวิก (Svennevig, 1999) ซึ่งกล่าวว่า การเปลี่ยนประเด็นจะเกิดขึ้นในจุดที่เปลี่ยนประเด็นซึ่งมีลักษณะขนานกับจุดที่เปลี่ยนผลัดมากที่สุด เนื่องจากเมื่อการสนทนาต่อประเด็นเดิมจบลงและมีความเงียบเกิดขึ้น ผู้พูดคนใหม่จึงต้องมีการเริ่มประเด็นใหม่เพื่อให้การสนทนาดำเนินต่อไป

นอกจากนั้นยังพบว่า การสนทนาแบบเป็นกันเองนั้นมีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนมากเป็นอันดับรองลงมา ในขณะที่การสัมภาษณ์ไม่ปรากฏการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน เนื่องจากในการสัมภาษณ์นั้นมีการจัดลำดับผลัดการสนทนาไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีลักษณะเป็นคู่ถ้อยคำถาม-ตอบเป็นส่วนใหญ่และผู้สัมภาษณ์เองก็ต้องการข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์อย่างครบถ้วนและชัดเจน จึงไม่มีการเปลี่ยนประเด็นขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ยังพูดไม่จบ ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการจัดลำดับผลัดการสนทนาไว้ล่วงหน้า ผู้ร่วมสนทนาจึงสามารถเปลี่ยนประเด็นใหม่ขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ และประเด็นใหม่ส่วนใหญ่ในผลัดซ้อนมักจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถเข้ามาสู่ความสนใจของผู้ร่วมสนทนาได้ง่ายและรวดเร็ว (Bergmann, 1990) จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนประเด็นขึ้นในขณะที่ผู้พูดคนเดิมยังพูดไม่จบผลัด ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ประเภทของปริจเฉทการสนทนาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน

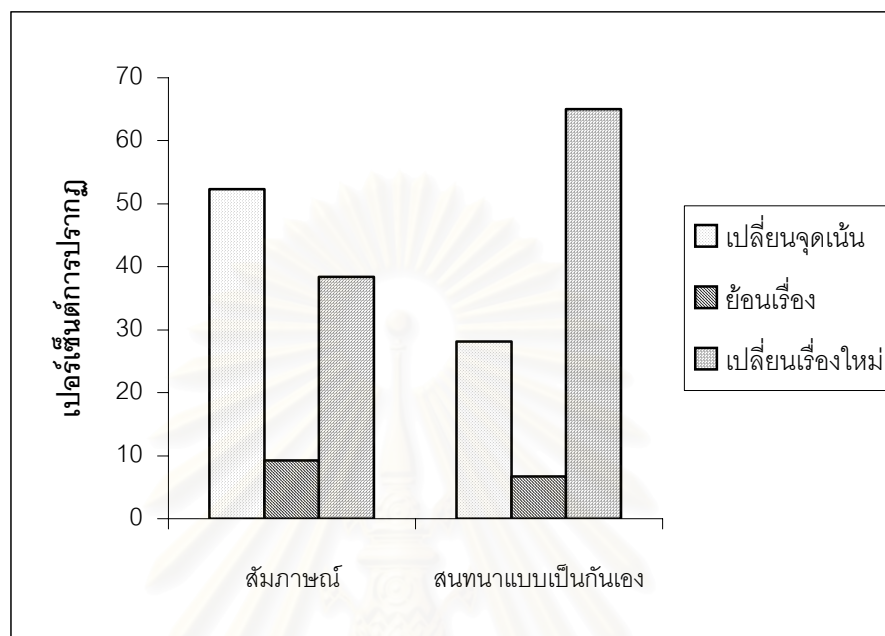
3.2.2 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ จำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

จากการวิเคราะห์จำนวนการเปลี่ยนประเด็นทั้งหมดในการสัมภาษณ์ 151 ครั้ง พบว่า เป็นการเปลี่ยนจุดเน้น 79 ครั้ง การย้อนเรื่อง 14 ครั้ง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ 58 ครั้ง ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นทั้งหมด 252 ครั้ง พบว่า เป็นการเปลี่ยนจุดเน้น 71 ครั้ง การย้อนเรื่อง 17 ครั้ง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ 164 ครั้ง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ จำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

ประเภทการเปลี่ยนประเด็น	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเปลี่ยนจุดเน้น	79	52.31	71	28.17
การย้อนเรื่อง	14	9.27	17	6.74
การเปลี่ยนเรื่องใหม่	58	38.41	164	65.07
รวม	151	100	252	100

แผนภูมิที่ 2 เปรอ์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

จากตารางจะเห็นได้ว่าการสัมพันธ์มีการเปลี่ยนจุดเน้นมากที่สุด คิดเป็น 52.31% รองลงมาคือ การเปลี่ยนเรื่องใหม่และการย้อนเรื่อง คิดเป็น 38.41% และ 9.27% ตามลำดับ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด คิดเป็น 65.07% รองลงมาคือ การเปลี่ยนจุดเน้นและการย้อนเรื่อง คิดเป็น 28.17% และ 6.74% ตามลำดับ

ผลที่ได้แสดงว่า การสัมพันธ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีลักษณะของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยการสัมพันธ์มีการเปลี่ยนจุดเน้นมากที่สุด ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด เนื่องจากการสัมพันธ์มีการกำหนดประเด็นล่วงหน้ามาแล้ว การเปลี่ยนประเด็นที่เป็นเรื่องใหม่จริงๆจึงมีจำนวนจำกัด โดยส่วนใหญ่ผู้สัมพันธ์จะถามคำถามย่อยๆเกี่ยวกับประเด็นหลักที่ต้องการรู้ เช่น ประเด็นหลักที่เกี่ยวกับความรักของดารารับเชิญ ประกอบด้วยประเด็นย่อยเรื่องความรักที่ผ่าน ข่าวลือเรื่องความรัก ความรักในปัจจุบัน และลักษณะของคู่ครองที่ต้องการ เป็นต้น ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้าและผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีอิสระในการนำเสนอประเด็นใหม่ นอกจากนั้นยังสามารถเปลี่ยนประเด็นไปสู่สิ่งแวดล้อมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นได้โดยง่าย จึงทำให้เกิดประเด็นใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิมเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ประเภทของปริจเฉทการสนทนาที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการปรากฏของจำนวนการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

นอกจากนั้นจะสังเกตได้ว่า ทั้งในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการย้อนเรื่องเกิดขึ้นน้อยที่สุด คือมีจำนวนเพียง 9.27% ในการสัมภาษณ์ และ 6.74% ในการสนทนาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากการกล่าวถึงประเด็นใดประเด็นหนึ่งในการสนทนา มักจะจบลงอย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะมีการเริ่มประเด็นใหม่ ผู้ร่วมสนทนาจึงไม่ต้องการที่จะย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิมอีก นอกจากนี้ยังพบว่า ในการสัมภาษณ์มีการย้อนเรื่องที่มีระยะห่างจากประเด็นเดิมมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยมีประเด็นอื่นเข้ามาแทรกเป็นเวลานานหรืออาจจะเป็นการย้อนไปสู่เรื่องที่อยู่คนละช่วงของการสัมภาษณ์เลยก็ได้ ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการย้อนเรื่องที่มีระยะห่างจากประเด็นเดิมน้อยมาก โดยส่วนใหญ่จะมีประเด็นอื่นเข้ามาแทรกเพียง 1 ประเด็น และประเด็นที่เข้ามาแทรกมักจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมซึ่งมีการสานต่อไม่มากนักหรือเป็นเพียงการเปลี่ยนจุดเน้นก่อนที่จะย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิม

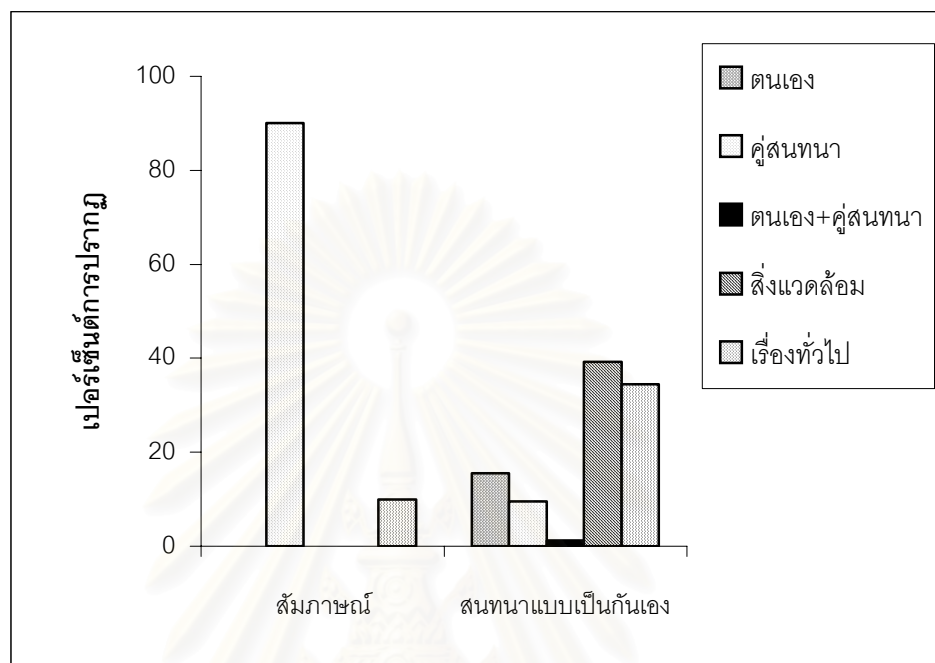
3.2.3 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ จำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่

ในการสัมภาษณ์มีการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่เพียง 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับคู่สนทนา และการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ซึ่งมีจำนวนของการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับคู่สนทนา 136 ครั้ง และมีการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป 15 ครั้ง ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง 39 ครั้ง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา 24 ครั้ง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนาและตนเอง 3 ครั้ง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 99 ครั้ง และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป 87 ครั้ง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ จำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่

ประเภทการเปลี่ยนประเด็น	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเด็นเกี่ยวกับตนเอง	-	-	39	15.47
ประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา	136	90.06	24	9.52
ประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา	-	-	3	1.19
ประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	-	-	99	39.28
ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป	15	9.93	87	34.52
รวม	151	100	252	100

แผนภูมิที่ 3 เฟอร์เซ็นต์การปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นประเภทต่างๆจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด คิดเป็น 90.06% รองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป 9.93% และไม่พบการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา และการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็น 39.28% รองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป การเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับตนเอง และการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา คิดเป็น 34.52% 15.47% และ 9.52% ตามลำดับ ส่วนการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนาปรากฏน้อยมากเพียง 1.17%

การสัมภาษณ์เป็นประเภทการสนทนาที่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหลัก จึงมีการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองเป็นประเภทการสนทนาที่ไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า จึงมีการปรากฏของประเภทการเปลี่ยนแปลงประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ที่หลากหลายกว่าการสัมภาษณ์ นอกจากนั้นยังมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม (Eggins and Slade, 1997) จึงมีการปรากฏของการเปลี่ยนแปลงประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเรื่องทั่วไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นใหม่ที่ผู้ร่วมสนทนาสามารถเข้าใจได้ตรงกันจากบริบทการสนทนาขณะนั้น ทำให้ผู้ร่วมสนทนาทุกคน

สามารถมีส่วนร่วมในการสานต่อประเด็นใหม่นี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป ถึงแม้ว่าจะเป็นประเด็นที่อยู่นอกบริบทสถานการณ์ขณะนั้น แต่ก็ยังเป็นประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนามีความรู้และความเข้าใจได้ตรงกันจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมเดียวกัน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการสานต่อประเด็นได้เช่นเดียวกับประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

3.3 สรุป

ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง รวมทั้งวิเคราะห์อัตราความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท เพื่อศึกษาภาพรวมของการเปลี่ยนประเด็นในบริบทการสนทนาภาษาไทย และเปรียบเทียบลักษณะการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

ในการจำแนกประเภทของการเปลี่ยนประเด็น ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการจำแนก 3 ด้าน ได้แก่ เกณฑ์ทางด้านลักษณะผลัดที่เริ่มประเด็นใหม่ เกณฑ์ทางด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และเกณฑ์ทางด้านความหมายของประเด็นใหม่ ซึ่งสามารถแบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

3.3.1 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นในผลัดของผู้พูดคนเดิม หลังจากทีสานต่อประเด็นเดิมจบลง

2) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นในผลัดเริ่มของผู้พูดคนใหม่หลังจากผู้พูดคนเดิมพูดจบผลัดโดยสมบูรณ์แล้ว

3) การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้พูดคนเดิมยังพูดไม่จบผลัด

3.3.2 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การเปลี่ยนจุดเน้น คือ การเปลี่ยนประเด็นที่เป็นการเปลี่ยนจุดเน้นภายในบริบทของประเด็นเดิม

2) การย้อนเรื่อง คือ การเปลี่ยนประเด็นที่ย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิมที่เคยพูดถึงมาแล้วในการประจักษ์การสนทนาครั้งนั้น

3) การเปลี่ยนเรื่องใหม่ คือ การเปลี่ยนประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับประเด็นเดิม

3.3.3 ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

- 1) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องของผู้พูดเอง
- 2) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องของคู่สนทนา
- 3) การเปลี่ยนประเด็นประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องของผู้พูดและคู่สนทนาที่อยู่ในบริบทการสนทนาขณะนั้น
- 4) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นสิ่งที่สามารถอ้างอิงได้จากสิ่งแวดล้อมในบริบทการสนทนาขณะนั้น
- 5) การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป คือ การเปลี่ยนประเด็นที่มีประเด็นใหม่เป็นเรื่องของความรู้ทั่วไปที่ผู้ร่วมสนทนาสามารถเข้าใจได้ตรงกัน

สำหรับผลการวิเคราะห์ความถี่ของการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภท พบว่า ในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามผลัด ในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุด รองลงมาคือการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม และไม่ปรากฏการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุดเช่นกัน แต่มีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนรองลงมา และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมน้อยที่สุด

ส่วนการเปลี่ยนประเด็นที่จำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม พบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนจุดเน้นมากที่สุด รองลงมาคือ การเปลี่ยนเรื่องใหม่และการย้อนเรื่อง ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ การเปลี่ยนจุดเน้นและการย้อนเรื่อง

สุดท้ายคือการเปลี่ยนประเด็นที่จำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ พบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก และไม่มีปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาคือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา ตามลำดับ

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ประเภทของบริบทการสนทนาที่ต่างกันมีอิทธิพลต่ออัตราความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นที่จำแนกตามเกณฑ์ทั้ง 3 ด้าน

ประเภทของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสนทนาภาษาไทย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจำแนกประเภทของการเปลี่ยนแปลงประเด็นแล้ว ในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราความถี่ของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นแต่ละประเภทที่ปรากฏในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสนทนาภาษาไทย และเปรียบเทียบลักษณะการใช้กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน โดยในส่วนแรกเกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น และส่วนที่สองเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏของกลไกแต่ละประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การจำแนกประเภทของกลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ และการไม่ปรากฏรูปภาษา โดยกลไกระดับคำและระดับประโยคสามารถแบ่งออกเป็นกลไกย่อยได้เป็นหลายประเภท ซึ่งมีรายละเอียดที่แตกต่างกันในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ดังต่อไปนี้

4.1.1 กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์มีการใช้กลไกการเปลี่ยนแปลงประเด็นระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ และการไม่ปรากฏรูปภาษา ดังนี้

4.1.1.1 กลไกระดับคำหรือวลี

การเปลี่ยนแปลงประเด็นในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำหรือวลีทั้งสิ้น 8 ประเภท ได้แก่ คำเรียกความสนใจ คำเรียกคู่สนทนา คำสั่นฐาน คำเติมช่วงเงียบ คำตอบรับ คำแสดงทัศนคติ คำแสดงการสรุป และคำหรือวลีบ่งชี้ประเด็น กลไกระดับคำเหล่านี้มีบางกลไกที่จัดเป็นดัชนีปริจเฉท ได้แก่ คำเรียกความสนใจ คำสั่นฐาน คำตอบรับ และคำแสดงทัศนคติ (วัชรพล, 2539) แต่ในงานวิจัย

ครั้งนี้จะแยกดัชนีปริจเฉทเหล่านี้ออกตามหน้าที่ในโครงสร้างปริจเฉทที่แตกต่างกัน ซึ่งจะให้เห็นลักษณะของกลไกการเปลี่ยนประเด็นได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น กลไกระดับคำหรือวลีที่ปรากฏในการสัมภาษณ์ทั้ง 9 ประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

1. คำเรียกความสนใจ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำที่ใช้เรียกความสนใจจากผู้ฟัง ได้แก่ คำอุทาน ในที่นี้พบเพียง 2 คำ คือ “เอ้อ” และ “เอ้า” โดยคำว่า “เอ้อ” นั้นผู้พูดใช้เพื่อแสดงว่ากำลังนึกอะไรขึ้นมาได้ ส่วน “เอ้า” เป็นคำที่ผู้พูดใช้เพื่อต้องการจบประเด็นเดิมและให้ผู้ฟังหันมาสนใจประเด็นใหม่ โดยผู้พูดจะใช้คำว่า “เอ้า” ตามด้วยประโยคแสดงการเข้าประเด็น เช่น การใช้ “เอ้อ” ในตัวอย่างที่ (56) การใช้ “เอ้า” ในตัวอย่างที่ (57) ต่อไปนี้

(56) INT 4

281 ไตรภพ : หนังสือที่ชอบอ่านคือหนังสือประเภท...

282 นัท : หนังสือจิตวิทยา. และก็มีหนังสือธรรมะ.

283 ไตรภพ : หนังสือธรรมะ. หนังสือธรรมะของใครที่ชอบ.

285 ไตรภพ : ครับ. แต่ทราบว่ามีหนังสือของท่านพุทธทาสด้วย.

286 นัท : ค่ะ.

287 ไตรภพ : อ่านแล้วรู้สึกยังไง.

288 นัท : รู้สึกดีค่ะ.

289 ไตรภพ : \sum เหมอคะ. แรกๆอ่านรู้เรื่องม๊ย.

290 นัท : ไม่รู้เรื่องค่ะ.

291 ไตรภพ : \sum อ่านแล้วงม๊ย.

292 นัท : งงค่ะ.

293 ไตรภพ : \sum มีนม๊ย.

294 นัท : ค่ะ.

295 ไตรภพ : \sum หน้านึง, สองหน้า. เนี่ยกว่าจะผ่านใช้เวลาเท่าไร.

296 นัท : ก็คือ::หมายถึงว่าใช้เวลาเหมือนกัน. อ่านไปง่วงแล้วก็หลับ. จริงๆนัทเป็น=

297 ไตรภพ : หลับเลย.

298 = คนไม่ชอบ อ่านหนังสือ. อ่านไปแล้วก็หลับ. แต่จะอ่านหนังสือประเภทเนี้ยได้

299 เยอะหน่อย. ตอนแรกๆอ่านเล่นๆ. ตอนหลังๆพอเรามีความทุกข์ขึ้นมา. อ่านแล้วเรารู้

300 จุดประสงค์ว่าอ่านไปทำไมเพื่ออะไร. ก็คือเพื่อให้เราหายทุกข์. พอเราอ่านไป=

301 ไตรภพ : ครับ.

- 302 นัท : = ก็จะเริ่มชิมซาบ. หายทุกข์. เข้าใจอะไรมากขึ้น. มองอะไรเป็นกลางมากขึ้น.
- 303 ไตรภพ : หาเหตุแห่งทุกข์เจอ. Σ
- 304 นัท : Σ ใช้.
- 305 ไตรภพ : หาวิธีการจัดการกับทุกข์. และหาวิธีการดับทุกข์นั้นให้เจอ. จากหนังสือธรรมะ. Σ
- 306 นัท : Σ ค่ะ.
- 307 ไตรภพ : \rightarrow เอ้อ:: อนาคตมองไว้ยังไงบ้าง.
- 308 นัท : นัทเป็นคนที่ไม่ได้ตั้งไว้ไกลมากนะคะ. นัทจะค่อนข้างยึดในปัจจุบันมากที่สุด. โอเคตอนนี้รู้ว่าคุณเรียนหนังสือ. ปีนี้ท่านอาจจะจบ. แต่เราอาจจะไม่จบก็ได้.
- 309
- 310 ตรงนั้นคือเราคาดว่าเราอาจจะจบในปีนี้.

ตัวอย่างที่ (56) ไตรภพ 307 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “หนังสือที่นัทชอบอ่าน” มาเป็นเรื่อง “อนาคตของนัท” โดยการใช้คำอุทาน “เอ้อ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นเพื่อสื่อให้ผู้ฟังรู้ว่าผู้พูดกำลังจะพูดถึงสิ่งใหม่ที่เพิ่งนึกขึ้นมาได้

(57) INT 10

- 12 อ้อน : เมื่อกี้เจอกันแหมมๆในห้องแต่งตัว. พี่โอทำไมหน้ายับๆ.
- 13 กมล : พี่โอก็หน้าอย่างงี้แหละ. ((หัวเราะ))
- 14 วรุฒ : คือหน้าพี่ยับตลอดเลย.
- 15 อ้อน : ไม่หรอก.
- 16 กมล : \rightarrow เอ้า! มาพูดถึงเรื่องราวความเป็นจริงกัน. น้องอ้อนเป็นคนบอกกับเราเองว่า, เป็นคนที่เข้าวงการมาเพื่อหาเงินจุนเจือครอบครัว.
- 17

ตัวอย่างที่ (57) กมล 16 ซึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “หน้าตาของพี่โอ” มาเป็นเรื่อง “ประวัติของน้องอ้อน” โดยการใช้คำอุทาน “เอ้า” ตามด้วยประโยคแสดงการเข้าประเด็น “มาพูดถึงเรื่องราวความเป็นจริงกัน” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

2. คำเรียกคู่สนทนา

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำเรียกคู่สนทนาเพื่อเป็นการมอบผลัดให้กับผู้ร่วมสนทนาในการตอบคำถามที่เป็นประเด็นใหม่ โดยในบางครั้งที่มีผู้ให้สัมภาษณ์หลายคน ผู้สัมภาษณ์อาจใช้การเรียกชื่อคู่สนทนาเพื่อเปลี่ยนตัวผู้พูดพร้อมกับการเปลี่ยนประเด็นใหม่ เช่น ตัวอย่างที่ (58) และ (59) ต่อไปนี้

(58) INT 1

- 206 ไตรภพ : ต้องถามเรื่องความกตัญญูและความรักคุณแม่. หอยรักคุณแม่มากมั๊ยครับ.

- 207 หอย : รักครับ.
- 208 ไตรภพ : และปัจจุบันนี่นะครับ. ท่านผู้ชมท่านได้
- 209 หอย : } ท่านได้มีงานทำแล้วครับ ท่านทำงานได้
- 210 อย่างสะดวก หน้าพี่เหมือนแม่ผม. จะไปไหนอะ.
- 211 ไตรภพ : ก็ที่ท่านผู้ชมบางท่านอาจไม่ทราบ คือคุณแม่คุณหอยไม่สบายแล้วเข้าโรงพยาบาล
- 212 จุฬาฯ แล้วเข้าไอซียูแล้วในที่สุดท่านก็
- 213 หอย : } หายครับ หาย หน้าพี่เหมือนแบบ
- 214 ไตรภพ : ผมไม่ใช่คนเล่นละคร ผมก็ไม่รู้ว่าอารมณ์ต้องทำไง อ้อ ถ้าหายต้องทำไง อ้อ
- 215 หอย : หายครับพี่หาย
- 216 ไตรภพ : อ้อ. โอเคในที่สุดแม่ก็ได้ออกจากโรงพยาบาล. แล้วที่ที่สุดแม่ก็ได้หายไปแล้ว
- 217 สมพล : แม่หายไปแล้วครับ.
- 218 หอย : กำลังตามอยู่ครับ. กำลังตามอยู่.
- 219 ไตรภพ : → **หอยครับ.** ละครเรื่องนี้เป็นยังไงบ้าง. รับบทอะไรในเรื่อง.
- 220 หอย : รับบท. จริงๆ แล้วผมก็เหมือนสมพลนะครับ. ไม่ค่อยที่จะได้เล่นละครเท่าไร.

ตัวอย่างที่ (58) ไตรภพ 219 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “คุณแม่ของหอย” มาเป็นเรื่อง “ละครที่หอยแสดง” โดยใช้คำเรียกคู่สนทนา “หอยครับ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(59) INT 7

- 143 สุริวิภา : → แต่ก่อนที่จะ:: ก่อนที่จะเลิกเลย, ก็ได้ฝากฝีมือในด้านการเป็นผู้ประกาศ
- 144 ข่าว, ซึ่งตอนนั้นเรียกว่าเป็นรุ่นบุกเบิกก็ได้. จากพระเอกมาเป็นผู้ประกาศข่าว. }
- 145 นิรุจน์ดี : } ไม่,
- 146 ก็คือ, พอเลิกแสดง, ดร.สมเกียรติท่านเห็น, (ท่านก็เลย) ขวนให้มาร่วมงาน. }
- 147 สุริวิภา : } ก็ได้
- 148 มีโอกาสร่วมงาน.
- 149 คัทธिया : → **พีตัก,** เคยได้ไปที่ไร่ของพี่หนึ่งไร่มั๊ยคะ.
- 150 มยุรา : เคยไป.

ตัวอย่างที่ (59) คัทธिया 149 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเลิกแสดงละครของนิรุจน์ดี” มาเป็นเรื่อง “ไร่ของนิรุจน์ดี” โดยใช้คำเรียกคู่สนทนา “พีตัก” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น นอกจากนี้ตัวอย่างนี้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้สัมภาษณ์ได้เปลี่ยนประเด็นพร้อมกับการเปลี่ยนตัวผู้พูดจากนิรุจน์ดีมาเป็นมยุรา โดยใช้คำเรียกคู่สนทนาเพื่อให้โอกาสคู่สนทนาอีกคนให้เป็นผู้พูดคนต่อไป

จากข้อมูลจะสังเกตได้ว่า คำเรียกชื่อคู่สนทนานั้นไม่ได้เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นเสมอไป บางครั้งอาจเป็นเพียงการมอบผลัดให้ผู้ร่วมสนทนาอีกคนหนึ่งเท่านั้น เช่น

(60) INT 7

103 นิรุติ : เอ่อ, ตอนนี้สุภาพเราก็พูดว่าถี่แล้วกัน. ก็ไม่ใช่ซะ, นัดผมมาตั้งแต่เก้าโมงเช้า, แล้วให้

104 มาแต่งตัวเป็นพระ,

105 สุริวิภา : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ก็ทรงเครื่องใหญ่เลย.} \\ \text{ก็ใส่หมดเลย, หัวก็ต้องมาใส่วิก,} \end{array} \right.$

106 นิรุติ : $\left. \begin{array}{l} \text{แบบวิกยาง, ก็นึกไม่ได้. เพราะกินมันก็เปิด, เหนือก็เต็มศีรษะ, ออบอยู่อย่างนั้นตั้งแต่} \\ \text{สิบโมงเช้านะ, (แล้วหกโมงบอกว่าถ่ายนะ,) ยังไม่พร้อม, เดี่ยวพักกินข้าวก่อน, =} \end{array} \right\}$

107

108

109 สุริวิภา : $\left. \begin{array}{l} \text{เป็นใครใครก็ไม่กิน.} \end{array} \right\}$

110 นิรุติ : = ก็ใส่วิกตั้งแต่สิบโมงถึงห้าโมงเย็น, ใครจะไปกินลง, ไซ้มะ. ไม่กินมันซะเลย.

111 คัทริยา : โถ.

112 สุริวิภา : น้อยใจ. น้อยใจ.

113 นิรุติ : ยังไงไม่ให้หน่อยใจได้ยังไงล่ะ.

114 สุริวิภา : น้อยใจเลยอะ. อย่างนี้มีเหตุผล.

115 คัทริยา : \rightarrow แต่ยังไงก็อาจจะมีสาว ๆ มาตามกรี๊ดถึงในกองถ่ายเยอะม๊ยะ, พี่ตึก.

ตัวอย่างที่ (60) คัทริยา 115 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความน้อยใจของนิรุติ” มาเป็นเรื่อง “สาว ๆ ที่มาตามกรี๊ดถึงกองถ่าย” โดยใช้คำสันธาน “แต่ยังไง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น และมีการใช้คำเรียกคู่สนทนาหลังจากที่พูดถึงประเด็นใหม่จบแล้ว คำเรียกคู่สนทนาในตัวอย่างนี้จึงไม่ถือว่าเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น เนื่องจากไม่ได้อยู่ในตำแหน่งต้นผลัดเพื่อแสดงการเปลี่ยนประเด็นแต่เป็นการใช้เพื่อมอบผลัดให้พี่ตึกเป็นผู้พูดคนต่อไปเท่านั้น

นอกจากการเรียกชื่อคู่สนทนาเมื่อมีการเสนอประเด็นใหม่แล้ว ในบางครั้งผู้สัมภาษณ์อาจใช้การพูดกับผู้ชมทางบ้านก่อนที่จะเปลี่ยนประเด็นใหม่ ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวไม่ได้เป็นการมอบผลัดแต่เป็นการเรียกความสนใจจากผู้ฟังมาสู่ประเด็นใหม่ เนื่องจากการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์มีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารข้อมูลไปสู่ผู้รับชมทางบ้าน การดำเนินการสัมภาษณ์จึงต้องคำนึงถึงการเรียกความสนใจจากผู้ชมซึ่งไม่ได้อยู่ในสถานการณ์การสัมภาษณ์นั้นด้วย เช่น

(61) INT 12

192 วรุฒ : แสดงว่าปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีแฟน.

193 เจ : ก็มีครับ. $\left\{ \right.$

194 วรุฒ : $\left. \begin{array}{l} \text{ก็มี, แต่ว่าก็, ก็ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเค้ามาก.} \end{array} \right\}$

- 195 เจ : ก็พยายามให้มากที่สุดที่เราให้ได้นะครับ. ทัวไปเราก็ใช้เวลาทำอย่างที่เราอยากทำ.
 196 กมล : ก็เรียกว่ายังศึกษากันอยู่.
 197 เจ : ครับ.
 198 กมล : → ต้องเรียนท่านผู้ชมนะครับว่า, น้องเจเนี่ย, ปกติเนี่ย, อยากจะทำอะไรจะตั้งใจ.
 199 แม้กระทั่งที่เราฟัง. อย่างไปเล่นกีฬาไทคซ์เซิร์ฟ, ยังต้องไปเรียนถึงสเปนโน่น. เพื่อที่จะ
 200 มาเล่นกีฬา.
 201 เจ : คือผมเดินทางอยู่แล้ว. ช่วงที่ผมเรียนจบ. ผมก็อยากจะไปยุโรป. เพราะว่าผมไม่เคยไป
 202 มาก่อน. ผมก็เลยตั้งใจที่จะเรียนให้จบเร็ว. อย่างผมจบภายใน 3 ปีครึ่ง, ซึ่งจะมีเคอเวเตอร์
 203 ึ่งที่จะไปเที่ยวโดยเฉพาะ. ผมก็ไปโน่น 3 เดือน. ไป 33 เมือง. ใช้เวลาอยู่เมืองละ
 204 ประมาณ 3-4 คืน. ก็เดินทางไปเรื่อยๆ.

ตัวอย่างที่ (61) กมล 198 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “แฟนของเจ” มาเป็นเรื่อง “การเล่นกีฬาไทคซ์เซิร์ฟ” โดยใช้ถ้อยคำที่แสดงการพูดกับผู้ชมที่บ้าน คือ “ต้องเรียนท่านผู้ชมนะครับว่า” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

3. คำสันธาน

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำที่มีหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ของโครงสร้างเนื้อความภายในปริจเฉท ในที่นี้พบว่ามีคำสันธานที่มีหน้าที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนประเด็น 4 คำ ได้แก่ แล้ว และ ทีนี้ แต่ และสังเกตได้ว่าผู้พูดมักใช้คำสันธานเป็นกลไกในการเปลี่ยนจุดเน้น เช่น

(62) INT 7

- 123 สุริวิภา : ผู้หญิงจะแบบว่าเลือกไม่ได้เลย.
 124 มยุรา : เลือกไม่ได้เลย, หล่อมาก.
 125 สุริวิภา : หายใจรดต้นคอกันมาเลย.
 126 มยุรา : เบียดกันมาเลย. (จู้กันมาเลย.)
 127 นิรุทธิ์ : (พี่้ออดเค้าหล่อ) กว่าเยอะ (พี่ยังชอบเค้าเลย.) ((ทุกคนหัวเราะ))
 128 มยุรา : พี่ก็หล่อ.
 129 คัทริยา : → แล้วอย่างพี่ตักกะคะ, สมัยสาวๆเนื้อหอมมั๊ยะคะ.

ตัวอย่างที่ (62) คัทริยา 129 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความเนื้อหอมของนิรุทธิ์” มาเป็นเรื่อง “ความเนื้อหอมของมยุรา” โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4. คำเติมช่วงเจียบ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการใส่คำเติมช่วงเจียบ เช่น เอ่อ:: เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้พูดต้องการเริ่มประเด็นใหม่แต่เกิดการติดขัดในการเรียบเรียงคำพูด จึงใช้คำเติมช่วงเจียบเพื่อแสดงการจบผลัดนั้นไว้ก่อน ซึ่งต่างจากคำอุทาน “เอ้อ” ที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดกำลังนึกถึงประเด็นใหม่ขึ้นมาได้ในขณะนั้น ในที่นี้พบคำเติมช่วงเจียบเพียง 1 คำ คือ คำว่า เอ่อ:: เช่น

(63) INT 4

223 นัท : เมื่อก่อนทองแดงกะเค็้กๆ. เพราะว่าเมื่อก่อนเนี่ย, ทำแกงส้ม. นัทบอก((พูดสำเนียงใต้))

224 ทำแกงส้ม. แม้อยากกินแกงปลาช่อน. ปลาช่อน. เค้ก็หัวเราะกัน. ช่อนอะไร. โน้ตสูง

225 ไปตัว.

226 ไตรภพ : พอโตๆขึ้นไม่มีเพื่อนเลย. ปักยได้แท้ๆ.

227 นัท : \sum ค่ะ. ก็จะมีแอบๆบ้าง. คำที่แบบว่าไม่รู้

228 นะ. ศัพท์สแลงอะไรเงี้ย.

229 ไตรภพ : ถ้าอย่างงั้นตอนนี้เรามาคุยกัน. เรามาคุยกันในลักษณะที่คุณต้องตอบเป็นภาษาปักย

230 ได้.

231 นัท : ได้ค่ะ.

232 ไตรภพ : \rightarrow เอ่อ:: ตอนนี้มีแฟนแล้วหรือยัง.

233 นัท : ((พูดสำเนียงใต้)) ยังไม่มีค่ะ.

ตัวอย่างที่ (63) ไตรภพ 232 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การพูดภาษาใต้” ของนัทมาเป็นประเด็นเรื่อง “แฟนของนัท” โดยการใส่คำเติมช่วงเจียบ “เอ่อ::” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

5. คำตอบรับ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำตอบรับ เช่น ครับ ค่ะ นะคะ นะคะ อืม โอเค โอเคครับ แสดงการรับทราบประเด็นเดิมและเริ่มต้นประเด็นใหม่ ซึ่งคำตอบรับดังกล่าวถือว่าเป็นคำที่มีหลายหน้าที่ในเวลาเดียวกัน คือ เป็นทั้งคำแสดงการตอบรับและแสดงการเปลี่ยนประเด็น เช่น

(64) INT 7

24 สุรวีภา : ในอดีต, ตอนที่พีคสุดๆนั้นปีไหนนะคะ.

25 นิรุตต์ : เข้าสู่วงการประมาณปี 12 นะครับ. ประมาณ 20 ปี.

26 สุรวีภา : 32 ปี. ถ้าถึงตรงนี้นะคะ.

27 นิรุตต์ : ครับ. แล้วก็ต่อเนื่องมา. ประมาณ 20 ปี.

28 สุรวีภา : \sum ทำงานในวงการ 20 ปี

29 นิรุตต์ : ครับ.

30 สุริวิภา : → นะคะ. ละครที่คุณนิรุตตีเล่นแต่ละเรื่องนี่นะคะ. ล้วนแล้วแต่เป็นละครที่ฮิตๆ
 31 ทั้งนั้นเลย. แล้วปัจจุบันนี่ก็เอามาทำใหม่ เช่น จะเด็ดผู้ชนะสิบทิศ, แล้วก็จะป็นจุยฉาย,
 32 รวมไปถึงผู้กองยอดรัก. ก็เอากลับมาทำใหม่เหมือนกัน.

ตัวอย่างที่ (64) สุริวิภา 30 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ระยะเวลาในการทำงานของนิรุตตี” มา
 เป็นเรื่อง “ความฮิตของละครที่นิรุตตีเล่น” โดยใช้คำตอบรับ “นะคะ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

จากการสังเกตข้อมูลพบว่า ในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้งผู้สัมภาษณ์อาจมีการใช้คำตอบ
 รับประกอบกับกลไกประเภทอื่นๆด้วย โดยมีรูปแบบความซับซ้อนของกลไก ดังนี้

- 5.1 ใช้คำตอบรับ + คำสันธาน เช่น ตัวอย่างที่ (65)
- 5.2 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการเข้าประเด็น ตัวอย่างที่ (66)
- 5.3 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการสรุป เช่น ตัวอย่างที่ (67)
- 5.4 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการสรุป + คำเรียกคู่สนทนา เช่น ตัวอย่างที่ (68)
- 5.5 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการสรุป + คำเติมช่วงเจียบ เช่น ตัวอย่างที่ (69)
- 5.6 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการสรุป + ประโยคแสดงที่มา เช่น ตัวอย่างที่ (70)
- 5.7 ใช้คำตอบรับ + ประโยคแสดงการสรุป + ประโยคแสดงการเข้าประเด็น เช่น ตัวอย่างที่
 (71)

(65) INT 7

172 สุริวิภา : ถามแบบเดียวกับพี่ต๊ักคะว่า, ถ้ามีโอกาสจะกลับมา.

173 นิรุตตี : ก็อาจจะ

174 สุริวิภา : Σ ทำงานในวงการบันเทิงมียะคะ.

175 นิรุตตี : อาจจะครับ.

176 มยุรา : Σ นี่ขนาดยังไม่กลับนะ, เพื่อนๆอยากให้ออกไปมา, บอก

177 พอรู้ว่าจะมาเซอร์ไพร์พี่หนิงนะ, โอ้โห! เพื่อนๆหุ้อีตาเหลือกกันไปมา, บอก

178 เฮ้ย! ช่วยดูพี่หนิงเป็นยังไงบ้าง.

179 สุริวิภา : มีตรงไหนบอบสลายรีป่าว, กลับไปบอกเพื่อนได้คะว่า, ทุกอย่างเหมือนเดิม, คอน

180 เพิ่มความคิดถึงขึ้นขึ้น.

181 นิรุตตี : ครับ. คิดถึงเค้าเหมือนกัน.

182 สุริวิภา → คะ. แล้ววันนี้เราต้องขอบคุณคุณมยุรา เสวตศิตาคะ, ที่ให้เกียรติมาพูดคุยกับเรา

183 ในช่วงนี้, ขอบคุณพี่ต๊ักคะ.

ตัวอย่างที่ (65) สุริวิภา 182 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การกลับมาทำงานในวงการบันเทิงของ นิรุตดี” มาเป็นการขอบคุณคารารับเชิญในรายการเพื่อปิดช่วงการสัมภาษณ์ โดยใช้คำตอบรับ “ค่ะ” และตามด้วยคำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(66) INT 3

- 40 ไตรภพ : ไม่เป็นไร. แล้วถ้าเกิดว่า, ok. ถ้าชอบเราคุยด้วย. ถ้าเกิดเราเบื่อ. เราเหนื่อยเราไม่ชอบ.
 41 โอ! ไม่ไหว. คนโน้นก็ทักคนนี้ก็ทัก. โอโย! ไม่ไหว. คนนั้นก็อย่างนั้น. คนนี้ก็อย่างนี้. เรา
 42 ทำยังไง.
 43 เล็ก : เราก็คงทำตัวเป็นฝรั่งเซ่อๆ. ถ้าเค้ามาถามว่าชื่อฮิวโก้หรือเปล่า. เราก้แบบ: ผมพูดไทย
 44 ไม่ได้หรือไม่มีพูดภาษาอังกฤษไป. สมมติว่าเค้าจะไม่รู้เรื่อง. พูดไป I'am Jack. ผมชื่อ
 45 แจ็ค.
 46 ไตรภพ : โอ้! เมืองไทยยิ่งแจ๊ก็ยิ่งดังใหญ่เลยรู้ปะ.
 47 เล็ก : เหนอ! มีคนชื่อแจ๊ก็ด้วยเหอ.
 48 ไตรภพ : แจ๊ก็นี่คือ: เคยดูหนังไททานิกมัย.
 49 เล็ก : อู.
 50 ไตรภพ : ไททานิกพระเอกชื่อแจ๊ก็. เมืองไทยเค้าจะฮิตแจ๊ก็มาก. พอพูดไอแอมแจ๊ก็, เค้าจะยิ่ง
 51 เฮลโลลีโอนาร์โด.
 52 เล็ก : โอเค. โอเค.
 53 ไตรภพ : วันหลังคุณต้องเปลี่ยนนะ. (ไม่ได้แล้ว.)
 54 เล็ก : (เปลี่ยนเป็น) โรเบิร์ต.
 55 ไตรภพ : → อืม! โอเค. มาคุยกันเรื่องประวัติอีกสักนิดนึงก่อนนะครับ. ปัจจุบันนี้อายุ
 56 เท่าไรแล้วครับเล็ก.

ตัวอย่างที่ (66) ไตรภพ 55 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การปฏิบัติตัวของเด็กเมื่อเจอแฟนฯ” มาเป็นเรื่อง “ประวัติส่วนตัวของเด็ก” โดยใช้คำตอบรับ “อืม โอเค” และตามด้วยประโยคแสดงการเข้าประเด็น คือ “มาคุยกันเรื่อง...” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(67) INT 12

- 262 วรุฒ : ทั้งหมดที่ได้คุยกับคุณเจมานะครับ. เราก็สามารถยืนยันได้เลย. แล้วก็เป็นเรื่องพิสูจน์
 263 ได้เลยนะครับว่า, การเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จ.
 264 กมล : ต้องตั้งใจ.
 265 และก็มีความรักด้วย.

- 266 เจ : ความสำเร็จนี้ก็ใช้วิธีการวัดหลายๆแบบ. การเรียนเยอะไม่ได้หมายความว่าเราจะร่ำรวย.
 267 อาจารย์ความรู้อาจมากเงินเดือนน้อย. ความสำเร็จของเค้าคือ, เค้ารู้สึกว่, เค้าได้เรียนรู้เยอะ.
 268 นั่นคือความสำเร็จของเค้า. ไม่เหมือนนักธุรกิจบางคน, มีเงินเยอะ. นั่นคือความสำเร็จ
 269 ของเค้า. ก็แล้วแต่คนว่า, ความสำเร็จนี่คืออะไร.
 270 วรุฒ : → เอาล่ะครับ. นื่องๆทางบ้านก็จำที่เจเป็นตัวอย่างก็แล้วกัน. การเรียนคือสิ่งที่จะนำ
 271 เราไปสู่ความสำเร็จ. วันนี้เราต้องขอขอบคุณคุณคุณเจ มณฑล จิรา ครับ.

ตัวอย่างที่ (67) วรุฒ 270 เปลี่ยนประเด็นจากรื่อง “ความสำเร็จของเจ” มาเป็นการปิดการ
 สัมภาษณ์โดยใช้คำตอบรับ “เอาล่ะครับ” แล้วตามด้วยประโยคแสดงการสรุปเป็นกลไกการเปลี่ยน
 ประเด็น

(68) INT 1

- 91 ไตรภพ : อีน.
 92 หอย : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ที่กำลังจะตก.} \end{array} \right.$
 93 ไตรภพ : อีนว่างั้น. เลยขอมเล่น.
 94 ไก่อ : ครับผม.
 95 ไตรภพ : → ครับผม. นั่นคือเรื่องของคุณสมพล. อันล่ะครับ.
 96 อั้น : จำได้ว่าตอนเด็กๆ เคยดูเรื่องนี้มาครับ. แล้วไม่คิดว่าจะได้เล่น. (แล้วก็)
 97 หอย : (เฮ้ย!) ทันหรือ.

ตัวอย่างที่ (68) ไตรภพ 95 เปลี่ยนประเด็นจากรื่อง “ความรู้สึกในการแสดงละครเรื่องฉลุย
 ของสมพล” มาเป็นเรื่อง “ความรู้สึกในการแสดงละครเรื่องฉลุยของอั้น” โดยใช้คำตอบรับ “ครับ
 ผม” ตามด้วยประโยคแสดงการสรุป “นั่นคือเรื่องของคุณสมพล” และคำเรียกคู่สนทนาค้นต่อไป คือ
 “อั้น” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(69)

- 42 ไตรภพ : ไปอยู่ที่ไหนนะ. ที่สวิส. เมืองอะไร.
 43 นัท : ไปอยู่ที่เมืองบรุคซ์อะ.
 44 ไตรภพ : เมืองบรุคซ์นี่ $\left\{ \begin{array}{l} \text{เป็นเมืองที่เล็กมาก.} \end{array} \right.$
 45 นัท : $\left\{ \begin{array}{l} \text{เป็นเมืองที่เล็กมาก.} \end{array} \right.$
 46 ไตรภพ : เป็นเมืองเล็ก. ไม่ใช่เมืองใหญ่. ไม่ใช่เมืองหลวง. ไม่ใช่ชริกหรืออะไร. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไม่ใช่.} \end{array} \right.$
 47 นัท : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไม่ใช่.} \end{array} \right.$
 48 ไตรภพ : ไกลจากชริกเยอะมัย.

49 นัท : ก็ไกลเหมือนกันค่ะ. ต้องนั่งรถไปประมาณครึ่งชั่วโมง.

50 ไตรภพ : สภาพความเป็นอยู่เป็นยังไง. ชนบทหรือไง.

51 นัท : ไม่ค่ะ. ก็เป็นแบบธรรมดา. เจียบๆ เมืองเจียบๆ.

52 ไตรภพ : เมืองเจียบๆ. แต่สวิสเจียบอยู่แล้ว. ผมเห็นที่ไหนก็เจียบ.

53 นัท : เจียบแบบเรียบร้อย.

54 ไตรภพ : → นะฮะ. คุณเค้าเป็นอย่างงั้น. เออ:: ภาษาที่เราพูดได้อยู่แล้วก็คือภาษาไทย

55 ภาษาอังกฤษไข่มื้อฮะ. ไปที่สวิสเค้าพูดภาษาอะไรกัน.

ตัวอย่างที่ (69) ไตรภพ 54 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ที่อยู่ของนัทในสวิส” มาเป็นเรื่อง “ภาษาที่พูดกันในสวิส” โดยใช้คำตอบรับ “นะฮะ” ตามด้วยประโยคแสดงการสรุป “คุณเค้าเป็นอย่างงั้น” และตามด้วยคำเติมช่วงเจียบ “เออ::” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(70) INT 3

189 ไตรภพ : เล็กเจียบมัยครับ.

190 เล็ก : ก็เจียบเหมือนกัน. ก็จะถามว่า, แล้วพี่เคยไปปะ. เค้าก็จะบอกว่าไม่แต่เคยเห็นใน
191 แมกกาซีน. แล้วก็บอกไป, ถ้าไม่เคยไปไม่ต้องไปว่า. ยังไม่ได้ใช้ตาของตัวเองเห็น
192 ก็ไม่ต้องมาว่า. ไม่ใช่ว่าอังกฤษไม่มีปัญหาอะ.

193 ไตรภพ : Z อ้าว! มีหรือ.

194 เล็ก : Z มี. มีทุกประเทศ

195 นะมี.

196 ไตรภพ : Z นี้:: เห็นมัยเลือดไทยแรงกล้า. มียังไง. อย่างเวลามีคนมาบอกเมืองไทยจน
197 อย่างงั้นอย่างงี้หนักแล้ว. อังกฤษหนักแล้วมัย.

198 เล็ก : ก็บางทีก็หนักแล้ว. อย่างถ้าไปเมืองเหนือ, อย่างพวกแมนเชสเตอร์, พวกเมืองอื่นๆอะไร

199 นะ, หนักแล้ว มีคนคิดยาเสพติด, คนเมา, ที่อังกฤษเปอร์เซ็นต์ของคนไม่มีงานเยอะกว่า

200 เมืองไทย. คิดว่านะ... ไทยนิสัยดีกว่าคนอังกฤษเยอะ.

201 ไตรภพ : อ้อ! เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าไม่เห็นด้วยตาอย่ามาเที่ยวพูดกัน.

202 เล็ก : ใช่.

203 ไตรภพ : เราก็รักเมืองของเรา. ลักษณะนี้.

204 เล็ก : ใช่ครับ. ไม่ใช่ไม่รักอังกฤษนะ. แต่อย่างไม่มีใครว่าอังกฤษ.

205 ไตรภพ : → ครับ. เล็กไปอยู่ที่นู่นเวลาเรียน, ได้ข่าวว่าโรงเรียนของเล็กติดอันดับหนึ่ง

206 ในหกของประเทศอังกฤษเลยใช้มัย.

ตัวอย่างที่ (70) ไตรภพ 205 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “เมืองไทยในสายตาคนอังกฤษ” มาเป็นเรื่อง “โรงเรียนของเด็ก” โดยการใช้คำตอบรับ “ครับ” ตามด้วยประโยคแสดงการสรุป “เด็กไปอยู่ที่นั่นเวลาเรียน” และตามด้วยประโยคแสดงที่มาของข้อมูล “ได้ข่าวว่า” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(71) INT 2

99 ไตรภพ : แล้วคนสุดท้าย.

100 คุณพ่อ : มณเฑียร.

101 ไตรภพ : ไม่เกี่ยวกับทวีปเลยนะ.

102 คุณพ่อ : ตอนแรกจะใช้ชื่อบุรพาเหมือนกัน. บังเอิญว่าไปเทียบแล้วบุรพา บ ไบไม่กับโลก

103 คำไม่ค่อยถูกกัน. ก็เลยไม่ใช่ชื่ออันนั้น. ก็เลยใช้ชื่อม.ม้า.

104 ไตรภพ : → ครับ. เป็นลักษณะนั้นไป. มาถึงตัวนี้หนึ่งก่อน. นิ่งเรียนหนังสือที่ไหนคะ

105 ตั้งแต่เด็ก.

106 นิ่ง : เออ:: เรียน (โรงเรียน)

107 ไตรภพ : (คุณสมพล) คำเริ่มเรียนผยอง. อะไรหยั่งจี้. ของนิ่งเรียนผยองอะไร

108 อย่างงี้มี๊. \sum

109 นิ่ง : ((หัวเราะ)) ไม่ค่ะ. เรียนโรงเรียนสตรีล้วน.

ตัวอย่างที่ (71) ไตรภพ 104 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การตั้งชื่อลูก” มาเป็นเรื่อง “การเรียนของนิ่ง” โดยใช้คำตอบรับ “ครับ” ตามด้วยประโยคแสดงการสรุป “เป็นลักษณะนั้นไป” และประโยคแสดงการเข้าประเด็น “มาถึงตัวนี้หนึ่งก่อน” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

6. คำแสดงทัศนคติ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำแสดงความประหลาดใจต่อข้อมูลของผู้พูดคนก่อน ได้แก่ คำว่า “เธอ” ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่ เช่น

(72) INT 10

4 วรุฒ : หน้าตาสดใสมากกับชุดสดใสแบบนี้. หน้าตาเหมือนคนมีความรัก. ((ทุกคนหัวเราะ)) มี

5 ความรักอยู่หรือเปล่า.

6 กมล : คุณเจาะเลยเธอ.

7 อ้อน : ความรักหรือความลับ.

8 วรุฒ : \sum ความรักๆ. คนที่กำลังมีความรัก, หมายถึงคนที่กำลังมีแฟน.

9 อยู่ในวัยสดใส. \sum

10 อ้อน : → เธอ. แสดงว่าพี่โอก็หน้าตาอย่างงี้ตลอดเลยสิ. เพราะมีแฟนตลอด.

ตัวอย่างที่ (72) อ่อน 10 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความรักของอ่อน” มาเป็นเรื่อง “ความรักของพี่โอ” โดยใช้คำแสดงทัศนคติ “เหรอ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ในการสังเกตข้อมูลพบว่า ผู้พูดมีการใช้คำแสดงทัศนคติขึ้นต้นผลัดก่อนที่จะตามด้วยกลไกประเภทอื่นๆ เช่น

(73) INT 4

62 ไตรภพ : แกรมม่ายากมาก. แล้ววิธีพูดละยากม๊ย.

63 นัท : สื่อสารยังงี้ใช่มียะ. คือว่าเราเรียนภาษาอังกฤษด้วยนะยะ. เวลาเค้าจะพูดอะไรก็จะ
64 เป็นอังกฤษไปก่อน. ก็มั่วๆกันไปมั่งนะยะ.

65 ไตรภพ : เค้ามั่วเรามั่ว. (ผลัดกันมั่ว.)

66 นัท : (แต่ก็เข้าใจ) ด้วยความเป็นมนุษย์ไงยะ. มันจะมีเซนส์ของมนุษย์
67 นะว่า มันควรจะเป็นอย่างเงีแหละ. จากนั้นเค้าก็ค่อยๆสอนภาษาเยอรมันให้. แล้ว
68 นัทไปเรียนเยอรมันที่นู่นก็จะมีเด็กเยอะ. มีไทย, มีปากี, จีน. ไทยนี่แทบจะไม่มีนะ.
69 เป็นคนไทยที่เป็นแม่บ้านมากกว่า. ก็จะเรียนรวมๆกัน.

70 ไตรภพ : เหงาม๊ย.

71 นัท : เหงา. เหงามาก.

72 ไตรภพ : →เหรอคะ. เหงามาก. แล้วคนที่นู่นเค้ามองเราเป็นอะไร. ฝรั่งเศส, ลูกครึ่ง, หรือเอเชีย.

73 นัท : มองเป็นคนฝรั่ง.

ตัวอย่างที่ (73) ไตรภพ 72 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเรียนภาษาของนัท” มาเป็นเรื่อง “นัทในสายตาของคนเยอรมัน” โดยใช้คำแสดงทัศนคติ “เหรอคะ” แสดงความประหลาดใจในข้อมูล แล้วตามด้วยถ้อยคำแสดงการซ้ำและคำสันธาน

7. คำแสดงการสรุป

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำที่มีความหมายเป็นการสรุปเนื้อหาของประเด็นใหม่ ในที่นี้พบเพียง 1 คำ คือคำว่า “ตกลง” และพบว่าประเด็นใหม่ที่ใช้กลไกลักษณะนี้จะเป็นประเด็นที่เคยกล่าวถึงมาแล้วแต่ยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน จึงนำกลับมาเป็นประเด็นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เช่น

(74) INT 5

126 วรรณษา : เข้มใส่คลอโลเจนนะคะ. ก็ใหญ่พอสมควร. ยากี่เห็น. พอเค้าตื่นขึ้นมาก็มีคางออก

127 ออกมา. (ยากี่เฮอะ ((หัวเราะ))) เราก็อู๊ย! น่ากลัวจังเลย.

128 สุริวิภา : (งอกออกมา ((หัวเราะ))) \sum มันยังบวมหรือ

129 ว่ายังไงคะ.

- 130 พรรณษา : ก็เหมือนแบบ, มันบวมอยู่. พูดไม่ถูก. \sum
- 131 คัทรียา : \sum นิดยซาาก่อนมัยคะ.
- 132 พรรณษา : ไซ่คะ.
- 133 คัทรียา : เราหลับไปเลย, สลบไปเลย. หรือว่ายังรู้สึกอยู่แต่ซา.
- 134 พรรณษา : คือรู้สึกอยู่แต่ซาคะ. \sum
- 135 คัทรียา : \sum อ้อ! ค่ะ.
- 136 พรรณษา : แต่หนูก็หลับไปเลย. ((หัวเราะ)) กลัวคะ. พอตื่นขึ้นมาอีกที, ก็มาส่องกระจก. บอก
- 137 อู๊! เหมือนเสกได้เลย. มีคาง $\left(\begin{array}{l} \text{งอกออกมา.} \\ \text{งอกออกมา.} \end{array} \right)$ น่ากลัวคะ. แล้วก็คงไม่ทำอีกแล้ว.
- 138 สุริวิภา : $\left(\begin{array}{l} \text{งอกออกมา.} \\ \text{งอกออกมา.} \end{array} \right)$
- 139 เพราะเจ็บมาก.
- 140 คัทรียา : \rightarrow แล้วจมูกตกลงไปทำมัยคะ.
- 141 พรรณษา : จมูกไม่ได้ทำคะ. ไม่ได้ทำ.
- 142 คัทรียา : โอเค, ทำเฉพาะคาง.

ตัวอย่างที่ (74) คัทรียา 140 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การทำศัลยกรรมคาง” มาเป็นเรื่อง “การทำศัลยกรรมจมูก” ซึ่งเป็นประเด็นที่เคยพูดถึงมาก่อนในผลัดของพรรณษา 111 โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” ตามด้วยคำแสดงการสรุป “ตกลง” เพื่อยืนยันข้อมูลสำหรับประเด็นนี้อีกครั้งหนึ่ง

จะสังเกตได้ว่าคำแสดงการสรุปสามารถย้ายตำแหน่งการปรากฏในประโยคได้โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยน เช่น แล้วจมูกตกลงไปทำมามัยคะ หรือ แล้วตกลงจมูกไปทำมามัยคะ ดังนั้นถึงแม้ว่าคำแสดงการสรุปจะไม่ได้ปรากฏอยู่บนหน้าประเด็นใหม่ แต่ก็ถือว่าเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นได้เช่นกัน

8. คำบ่งชี้ประเด็น

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำหรือวลีบ่งชี้ประเด็นแล้วตามด้วยประเด็นใหม่นั้นเลย ได้แก่ คำว่า อย่าง... อย่างเรื่อง... โดยเฉพาะเรื่อง... สำหรับ... มองย้อนไป... เพื่อแสดงให้เห็นผู้ฟังทราบ

(75) INT 9

- 100 กมล : อย่างสมัยก่อนจะมีข่าวเรื่องเขื่อนแตกที่โคราช. ตอนนั้นพี่ห้วงก็ไปทำ.
- 101 พี่ห้วง : ครับ. สมัยพลเอกชาติชาย ปี พ.ศ. 2530,31.
- 102 กมล : ตอนนั้นมันเป็นยังไงครับ. ความรู้สึกของเรา.
- 103 พี่ห้วง : อ่า, มันตื่นเต้นครับ. ผมทำทั้งหมด 7 วัน 7 คืนติดต่อกัน. เพราะว่ามันลื่นตลอดเวลา.
- 104 ไซ่มัยคุณโอ. วันพรุ่งนี้เขื่อนมันจะแตกมัย. อีก 1 ชม.เขื่อนมันจะพังมัย. ไม่มีใครรู้.

- 105 วรุฒ : แล้วเราไปอยู่ตรงนั้น. ตัวเราเองไม่กลัวหรืออะ.
- 106 พี่หว่าง : กลัวสิอะ.
- 107 วรุฒ : ก็กลัวเหมือนกัน.
- 108 พี่หว่าง : กลัวสิ. เค้าบอกเลยว่าถ้าเขื่อนแตกนี่. ที่คุณยืนอยู่เนี่ยหมดเลย. มีสิทริจะไหลไปตาม
- 109 น้ำหมด. เพราะเราก็ต้องอยู่ที่สุดไซ้. ตัวเราอยู่ห่างไม่ห่างไม่เป็นไร. แต่เจ้าของสถานี
- 110 เค้าบอกว่า, เครื่องไม้เครื่องมือนี้ต้องอยู่ในที่ปลอดภัยก่อน. Z
- 111 วรุฒ : ((หัวเราะ)) อ้อ! ไอ้
- 112 พวกแพงๆนี่ไว้ไกลๆ. ผู้สื่อข่าวส่งไปใกล้ๆ.
- 113 กมล : → อย่างข่าวที่พี่หว่างได้สัมภาษณ์คุณปุ๊
- 114 พี่หว่าง : Z ครับ. คุณปุ๊ภรณ์ทิพย์

ตัวอย่างที่ (75) กมล 113 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การทำข่าวเรื่องเขื่อนแตก” มาเป็น เรื่อง “การสัมภาษณ์คุณปุ๊ภรณ์ทิพย์” โดยใช้คำบ่งชี้ประเด็น “อย่าง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4.1.1.2 กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ

ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำในการเปลี่ยนประเด็น 4 ประเภท ได้แก่ ประโยคแสดงการซ้ำ ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล ประโยคแสดงการเข้าประเด็น และ ประโยคแสดงการสรุป ดังต่อไปนี้

1. ประโยคแสดงการซ้ำ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการพูดซ้ำถ้อยคำของผู้พูดที่อยู่ในผลัดก่อนหน้า หรือเป็นการ ทวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่ ประโยคแสดงการซ้ำนี้จึงมีหน้าที่ 2 ประการ คือ ทำหน้าที่แสดงการรับรู้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์และแสดงการเปลี่ยนประเด็น และ พบว่า ผู้สัมภาษณ์มักจะใช้ประโยคแสดงการซ้ำในการเปลี่ยนจุดเน้น เช่น

(76) INT 2

177 ไตรภพ : จากมะม้า. มะม้า. ถามมะม้าบ้าง. มะม้าเคยฝันมั๊ย. ลูกคนนี้จะมาเป็นคารา.

178 คุณแม่ : ไม่เคยฝันอะ.

179 ไตรภพ : → ไม่เคย. ครอบครัวคนจีนส่วนใหญ่แล้วจริงๆแล้ว, เค้าคิดมั๊ยครับว่าให้ลูกมา

180 เป็นคาราอะไรอย่างเงี.

181 คุณพ่อ : ไม่ชอบ.

ตัวอย่างที่ (76) ไตรภพ 179 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความฝันของคุณแม่” มาเป็นเรื่อง “ความคิดของครอบครัวคนจีนส่วนใหญ่” โดยการใช้ถ้อยคำแสดงการซ้ำ “ไม่เคย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

จากการสังเกตข้อมูลพบว่า ผู้สัมภาษณ์จะเริ่มผลัดด้วยประโยคแสดงการซ้ำคำพูดของผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนที่จะตามด้วยกลไกประเภทอื่นๆ โดยมีรูปแบบของความซับซ้อนของกลไก ดังนี้

1.1 ประโยคแสดงการซ้ำ + คำเรียกคู่สนทนา เช่น ตัวอย่างที่ (77)

1.2 ประโยคแสดงการซ้ำ + ประโยคแสดงการสรุป เช่น ตัวอย่างที่ (78)

1.3 ประโยคแสดงการซ้ำ + คำสันธาน เช่น ตัวอย่างที่ (79)

(77) INT 1

196 ไตรภพ : ปี 1. ปี 1 แล้วเหอคะ. ถึงว่าหน้าเธอจะดูแก่กว่าเพื่อน. ล้อเล่นๆ. ปี 1 ที่ไหนคะ.

197 แนน : งามคำแหงคะ.

198 ไตรภพ : งามคำแหง. ณะอะไรคะ.

199 แนน : มนุษยศาสตร์คะ.

200 ไตรภพ : → มนุษยศาสตร์. คิม, เรียนอยู่ชั้นอะไรแล้วครับ.

201 คิม : ม.4 คะ. โรงเรียนนานาชาติ RSB.

ตัวอย่างที่ (77) ไตรภพ 200 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเรียนของแนน” มาเป็นเรื่อง “การเรียนของคิม” โดยการใช้ถ้อยคำแสดงการซ้ำคำตอบในผลัดของแนน 199 คือ “มนุษยศาสตร์” ตามด้วยคำเรียกคู่สนทนา “คิม” ซึ่งเป็นผู้พูดคนใหม่เพื่อมอบผลัดให้คิมตอบคำถามนี้ต่อไป

(78) INT 3

60 ไตรภพ : มีพี่น้องกี่คนครับ.

61 เล็ก : ก็มีน้องชายคนนึงทางแม่. แล้วก็มีพี่สาวสองคนทางคุณพ่อ. แล้วมีน้องสาวอีกคนทาง

62 คุณพ่อ. พ่อแม่แยกทางกัน. พ่อก็แต่งงาน. แล้วแม่ตอนนี้ก็มีพ่อเลี้ยง. งามเหมือนกัน.

63 ไตรภพ : → งามเหมือนกัน. พี่น้องเยอะ. เขาเป็นว่าพี่น้องเยอะ. เรียนหนังสือเนี่ย, เริ่มแรก

64 เรียนที่เมืองไทยหรือเปล่าครับ.

65 เล็ก : เรียนเมืองไทยครับ. เรียนที่โรงเรียนจิตรลดา.

66 ไตรภพ : \sum อ้อ! เหอครับ. เรียนจนถึงอายุสักกี่

67 จบครับ.

ตัวอย่างที่ (78) ไตรภพ 63 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “พี่น้องของเล็ก” มาเป็นเรื่อง “การเรียนหนังสือของเล็ก” โดยการใช้ถ้อยคำแสดงการซ้ำ “งามเหมือนกัน” ตามประโยคแสดงการสรุป “พี่น้อง

เยอะ. เอาเป็นว่าพี่น้องเยอะ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น นอกจากนั้นผู้สัมภาษณ์ยังมีการใช้วลี “เอาเป็นว่า” นำหน้าประโยคแสดงการสรุป เพื่อแสดงให้เห็นการสรุปประเด็นเดิมที่ชัดเจนมากขึ้น

(79) INT 5

170 พรรณษา : เริ่มจากพี่เคลลี่นะคะ. ต้องบอกเลยคะว่า, ว่าเค้าเป็นคนเฟรนด์ลี่มากนะคะ. คอยเทค

171 แคร้ผู้หญิง. ไม่ใช่เฉพาะษา. คือเค้าจะ::

172 คัทริยา : Σ เทคแคร์โดยนิสัย.

173 พรรณษา : ใช่คะ. เป็นไปโดยนิสัย. คือนิสัยของเค้าฝรั่งด้วย. และการเทคแคร์คืออันดับหนึ่ง.

174 เวลาที่เจอผู้หญิง, สมมติเจอษาเจอคุณแม่อ่างงี้, ก็จะมาเทคแคร์. เลยกลายเป็นว่า,

175 อ้าวนี้สนิทกันเพราะว่าชอบกัน.

176 สุริวิภา : เป็นอย่างงั้นไป.

177 คัทริยา : แต่จริงๆแล้วคือ...

178 พรรณษา : จริงๆแล้วคือเป็นแค่เพื่อนร่วมงานกัน.

179 สุริวิภา : \rightarrow เป็นแค่เพื่อนร่วมงานกัน. นะคะ. แล้วกับคุณต้นจักรกฤษ.

180 พรรณษา : อันนี้คือ, ต้องบอกเลยคะ. ไม่เคยเจอ. ไม่เคยคุย. ไม่เคยรู้จัก.

181 คัทริยา : Σ ไม่เคยร่วมงาน.

ตัวอย่างที่ (79) สุริวิภา 179 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ข่าวลือกับคุณเคลลี่” มาเป็นเรื่อง “ข่าวลือกับคุณต้นจักรกฤษ” โดยใช้ประโยคแสดงการซ้ำคำตอบของพรรณษา “เป็นแค่เพื่อนร่วมงานกันนะคะ” แล้วตามด้วยคำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

2. ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้ประโยคแสดงที่มาของข้อมูลในการนำเสนอประเด็นใหม่ เช่น เห็นบอกว่า เห็นในข้อมูลบอกว่า เค้าบอกว่า ทราบมาว่า ในการนำเสนอประเด็น เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้สัมภาษณ์ไม่ได้สร้างข้อมูลขึ้นเอง แต่ได้รับข้อมูลมาจากแหล่งข่าวหรือได้รับมาจากตัวผู้ให้สัมภาษณ์เอง เช่น ตัวอย่างที่ (80) และ (81) ต่อไปนี้

(80) INT 8

157 พี่ออฟ : ก็คุยกัน. คุยสารพัดเลยนะ. ผมก็จะ, อะ, โอเค. จะนอนแล้วนะจะอะไรนะ. ก็บ๊ายบาย

158 คะ. รักนะคะ. คิดถึงนะคะ. รักคะ. (คิดถึงคะ.)

159 พี่แดง : (ทุกครั้งเลย.) อันนี้.

160 พี่ออฟ : ผมรู้สึกว่ามันไม่ใช่เรื่องแปลก. ไม่ใช่เรื่องคลื่นไส้.

161 พี่แดง : ไม่. แล้วเราเป็นผู้หญิงอะ. เราแบบ \rightarrow

- 162 พี่อ้อฟ : ———— เดี่ยวๆ. เธอมีพี่แล้ว. ลูกสองแล้ว. ไม่ต้อง
 163 อายอะไรแล้วค่ะ. ลูกสองแล้ว. สามีก็นั่งอยู่นี่.
 164 พี่แดง : ไม่รู้. บางทีพี่สาวรับ. พี่สาวจะเสียงเหมือนกันมาก.
 165 พี่อ้อฟ : เออ. ใช่ๆ. พี่สาวแสบมาก. ฮัลโหลๆแม่เธอ. แม่แก่นะสิ. ((ทุกคนหัวเราะ)) นี่พี่เมีย
 166 ฮะ. พี่เมียชื่อนั่งหมี.
 167 สุริวิภา : แสบจริงๆ. \sum
 168 พี่อ้อฟ : \sum แสบมาก.
 169 คัทรียา : → **ทราบมาว่าพี่อ้อฟนี่เป็นคนติดตามใจลูกมาก.**
 170 พี่แดง : ลูกสาวนี้จะแบบ, บ้าไอ้มิกกะจู. ไอ้ตุ๊กตาตัวเหลืองๆของญี่ปุ่น. ก็เค้าจะแบบ, =
 171 คัทรียา : ค่ะ.
 172 พี่แดง : =ไปเจอที่ไหนจะวิ่งจับชน. มิกกะจูๆ เค้าจะมีทุกอย่าง.

ตัวอย่างที่ (80) คัทรียา 169 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความโรแมนติกของพี่อ้อฟกับพี่แดง” มาเป็นเรื่อง “การตามใจลูกของพี่อ้อฟ” โดยการใช้ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล คือ “ทราบมาว่า” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(81) INT 11

- 281 กมล : แล้วคุณแม่นอกจากเป็นแม่บ้านแล้ว ทำงานอื่นด้วยรีปาวฮะ.
 282 คุณแม่ : ตอนนี้ก็ดูแลน้องเค้า. $\left(\begin{array}{l} \text{ส่วนมากนะคะ.} \\ \text{ก็เหมือนกับผู้จัดการ.} \end{array} \right)$
 283 วรุฒ : $\left(\begin{array}{l} \text{ส่วนมากนะคะ.} \\ \text{ก็เหมือนกับผู้จัดการ.} \end{array} \right)$
 284 คุณแม่ : ค่ะ. ดูแลทุกอย่าง.
 285 กมล : ขับรถให้น้องได้ด้วยรีปาวครับ.
 286 น้องไต้ : ค่ะ. แต่ว่าช่วงหลังคุณแม่ไม่ค่อยสบาย. จ้างคนขับรถดีกว่า. แล้วบางทีคุณแม่ต้อง
 287 ไปทำธุระของตัวเอง. แล้วตัวหนูเองก็ต้องการให้คุณแม่ไปกับหนูด้วย. แม่ก็บอกว่า
 288 คือโตแล้ว. คุณแม่ก็อยากไปทำกิจกรรมบ้าง. แบบว่าเจอเพื่อนๆ.
 289 วรุฒ : → **คุณแม่บอกว่า, มีสมาคมของคุณแม่. สมาคม...**
 290 คุณแม่ : สมาคมฮ่องกง. ก็เรามาจากฮ่องกงใช้มียะคะ. เค้าก็อยากให้อาติศย์นี้เราก็คือมาเจอกัน
 291 แล้วก็คุยว่าใครเป็นยังไงบ้าง.

ตัวอย่างที่ (81) วรุฒ 289 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การทำงานของคุณแม่” มาเป็นเรื่อง “สมาคมของคุณแม่” โดยการใช้ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล “คุณแม่บอกว่า” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

3. ประโยคแสดงการเข้าประเด็น

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้ประโยคที่แสดงการเข้าประเด็นโดยตรง ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนประเด็นเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นว่าผู้สัมภาษณ์ต้องการให้ประเด็นใดเข้ามาอยู่ในช่วงการสัมภาษณ์ขณะนั้นอย่างชัดเจน โดยกลไกนี้มักจะปรากฏในการเปลี่ยนประเด็นแบบเปลี่ยนเรื่องใหม่ เช่น “มาเข้าเรื่องทุกคนเลย” “มาพูดถึงเรื่อง...” “ขออนุญาตถามถึงเรื่อง...” “ถ้าจะถามถึงเรื่อง...” “คราวนี้มาพูดถึง...” “เราจะมาพูดคุยกันเรื่องเกี่ยวกับ...” เช่น

(82) INT 5

143 พรรณษา : อาจจะเป็นเพราะเมื่อก่อนซาอ้วน. หน้าตั้ง 55 ถึง 60 หน้าก็เลยบวม. แต่คือตอนนี้

144

145 คัทริยา :

พอม
Z แก้มยุบไปแล้ว, (เลยโด่ง.)
(แก้มยุบไป) แล้วก็เลยโด่งขึ้น.

146 พรรณษา :

147 สุริวิภา :

Z แต่ว่ากางนี้.

148

ตั้งแต่ทำมาครานั้น. ก็ไม่ได้ทำอะไรกับเค้าอีกเลย.

149 พรรณษา :

ไม่ได้ทำอะไรอีกเลยค่ะ. เพราะเจ็บ.

150 คัทริยา :

Z ไม่อยากเจ็บอีก.

151 พรรณษา :

ไม่เอาแล้วค่ะ.

152 คัทริยา :

→ ขออนุญาตถามถึงเรื่องหัวใจ. เรื่องภายนอกก็ผ่านไปแล้ว. คราวนี้ก็มาถึง

153

ข้างใน. ((ผู้ชมเฮ))

154 พรรณษา :

Z ทำไม่ต้องอึดกันด้วย. ((หัวเราะ))

ตัวอย่างที่ (82) คัทริยา 152 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การทำศัลยกรรมของพรรณษา” มาเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “ความรัก” โดยใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็น “ขออนุญาตถามถึงเรื่อง...” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4. ประโยคแสดงการสรุป

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการ ใช้ประโยคแสดงการสรุปถ้อยคำในผลัดที่อยู่ก่อนหน้า ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่ ดังนั้นประโยคแสดงการสรุปจึงเป็นกลไกภาษาที่ทำหน้าที่ 2 ด้านในเวลาเดียวกัน คือ ทำหน้าที่แสดงความรับรู้หรือคล้อยตามสิ่งที่ผู้พูดคนก่อนได้กล่าวไว้และบ่งบอกการเปลี่ยนประเด็นด้วยในเวลาเดียวกัน เช่น

(83) INT 3

171

ไตรภพ : ทีนี้คุณแม่ล่ะครับพูดภาษาอะไรกับเด็ก.

172

เล็ก : ภาษาอังกฤษส่วนมาก. บางทีถ้ามีแขกมาแล้วคุณแม่เค้าไม่ชอบ. แล้วเป็นแขกฝรั่ง

- 173 เราก็จะพูดภาษาไทยกัน. เนี่ย! แยกคนนี่ไม่ได้อาบน้ำหมิ่นเนอะ.
- 174 ไตรภพ : Σ อ้อ! มีการ
บอกหมิ่น.
- 175 บอกหมิ่น.
- 176 เล็ก : ไม่. อะไรนิดๆหน่อยๆ. กินดั่ง. ไม่ก็นั่งรถไฟอยู่ที่อังกฤษ, เฮ้ย! คนนี้บ้าจัง. แล้วก็ขับ
177 ไปขับมา. คนฝรั่งเค้าไม่เข้าใจ.
- 178 ไตรภพ : ก็เรียกว่าได้ใช้ประโยชน์ของภาษาไทยด้วยนะครับ.
- 179 เล็ก : ใช่.
- 180 ไตรภพ : → ก็เรียกว่าสบายไปสองอย่างเลยนะครับ. ที่โน่นเค้ารู้จักประเทศไทยมั๊ย
181 ครับเล็ก. โรงเรียนเล็กที่เค้าเรียนกับเล็ก.

ตัวอย่างที่ (83) ไตรภพ 180 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การใช้ภาษาไทยของเด็ก” มาเป็นเรื่อง “ความคิดของฝรั่งที่มีต่อประเทศไทย” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิม คือ “ก็เรียกว่าสบายไปสองอย่างเลยนะครับ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น ก่อนที่จะตามด้วยประเด็นใหม่ทันที

นอกจากนี้ยังพบว่า การสัมภาษณ์มีลักษณะการใช้ประโยคแสดงการสรุปประกอบกับ กลไกประเภทอื่นด้วย โดยมีรูปแบบของการรวมกลไกได้ 4 แบบ ดังนี้

- 4.1 ใช้ประโยคแสดงการสรุป + คำสันธาน ตัวอย่างที่ (84)
- 4.2 ใช้ประโยคแสดงการสรุป + ประโยคแสดงการเข้าประเด็น เช่น ตัวอย่างที่ (85)
- 4.3 ใช้ประโยคแสดงการสรุป + คำบ่งชี้ประเด็น เช่น ตัวอย่างที่ (86)
- 4.4 ใช้ประโยคแสดงการสรุป + คำสันธาน + คำบ่งชี้ประเด็น เช่น ตัวอย่างที่ (87)

(84) INT 9

- 131 กมล : อย่างลีลาหรือสไตล์ที่พี่ห่องเสนอยู่ในปัจจุบันนี้. ถ้ามตรงๆนะพี่ห่องว่า,
132 มันเป็นจุดขายที่เราสร้างขึ้นมเองรีปาวครับ.
- 133 พี่ห่อง : ในตอนแรกผมไม่ได้คิดอะไรนะ. ทำไปตามลักษณะงาน. ต่อมาก็รู้สึกว่ามันเกิดไม่
134 เหมือนคนอื่นนะ. แต่ผมก็ไม่คิดว่าไอ้นี้จะเป็นจุดขายอะไร. ทำงานข่าวนี้นะ, เราไม่
135 ได้คิดว่าตัวเราเป็นสินค้า, ข่าวต่างหากที่เป็นสินค้า. เราต้องการเสนอตัวข่าวมากกว่า.
136 ผมเชื่อว่าที่อยู่ในความสนใจของคนนะ, คงไม่ใช่ตัวผมหรอก. เริ่มต้นคงอยู่ที่ตัวข่าว
137 นั้นแหละ. เพราะช่วงนั้นประเทศไทยมันมีข่าวเยอะนะ. เรื่องการปฏิวัติก็มี, ข่าวการ
138 เมืองก็เยอะนะ, ชายแดนก็เยอะ. เพราะฉะนั้นเราจะมาว่า, ถ้าคุณอยากดูข่าวให้รอดู
139 ตอน 2 ทุ่มนะ. เพื่อมันเกิดตั้งแต่เช้าแล้ว. ไปใหม่มันเกิดตั้งแต่เที่ยงแล้ว. คุณจะมารอ
140 2 ทุ่มเนี่ย,

- 141 วรุต : _____ คุณก็จะติดตามละ.
- 142 พี่หว่าง : ข่าวดี้ดมันเกิดขึ้นมาเพราะแบบนี้. เพื่อที่จะบอกให้คนทราบว่า, ในเวลานี้ชั่วโมงนี้
143 มันเกิดอะไรขึ้น. สั้นๆ. ฐู่ไปก่อน. ส่วนรายละเอียด. โอเค. ค่อยไปติดตาม.
- 144 กมล : → เหตุการณ์ที่น่าสนใจและตัวนักข่าวที่น่าสนใจ. ก็ทำให้พี่หว่างเนี่ย, มีชื่อเสียง
145 มาแต่ตอนนั้นเลย. แล้วย้อนไปตอนนู่นเลย. เริ่มเป็นนักข่าวเลยหรือครับ. หรือว่า
146 ทำอย่างอื่น.
- 147 พี่หว่าง : ไม่:: ผมจบนิเทศจุฬา, ก็ไปทำงานโฆษณา, ทำอยู่ปีนึงก็ออก. แล้วก็ไปทำงานเป็น
148 ลูกจ้างนักข่าวญี่ปุ่น.

ตัวอย่างที่ (84) กมล 144 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ลีลาในการอ่านข่าวของพี่หว่าง” มาเป็น “ประวัติการทำงานของพี่หว่าง” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิมเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นและเริ่มประเด็นใหม่ด้วยดัชนีปริจเฉท “แล้ว”

(85) INT 4

- 243 เวลานั้นร้อง, นัทจะบอกวง, หนูร้องได้เลยนะ. แล้วนัทก็ ((ร้องเพลงเป็นสำเนียงได้))
244 อย่าทำ อย่าทำ เล้าก็เฮกัน. \sum
- 245 ไตรภพ : เออดีๆ. แล้วชุดนี้เพลงไหนที่แหม! อยากร้อง
246 ปักข์ได้จังเลย. ชุดนี้เพลงไหน. เพราะต้องทัวร์แน่. เล็งไว้หรือยัง เพลงไหน.
- 247 นัท : ก็ต้องดูก่อนนะฮะ. เหมือนปราศจากน้ำตาลมั้งฮะ. ก็ต้องดูก่อน. ร้องได้ก็จะร้อง.
248 ก็ร้องให้ฟัง. เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วก็คือสามารถทำได้หลายอย่างด้วยกันในเสียง,
249 ในเพลง. เหมือนในออฟฟิศเหมือนกัน. ที่แกรมมี่เนี่ย, นัทจะไม่พูดได้. แต่จะพูด
250 เหมือนคนได้พูดภาษากลางนะฮะ. เดี่ยวนี้ติดกันจอมแหม. บางทีแบบ ((พูดภาษาใต้))
251 เล้าก็จะพยายามพูด. บางทีพูดไม่เป็นแต่อยากสนุก. เพราะว่าพูดที่ไรมันก็จำทุกที.
252 สนุกดีละ.
- 253 ไตรภพ : แบบที่ตลกเค้าเอาไปเล่นกัน. \sum
- 254 นัท : พูดลั่นห่อๆ.
- 255 ไตรภพ : → ลักษณะจะเป็นอย่างงั้น. มาพูดถึงเรื่องแฟนต่อ. เมื่อสักครูบอกว่ามีคนมาจีบ
256 เยอะแยะ. แต่ยังไม่ม่แฟน. ยังไม่มีจริงๆหรือเปล่านัท.

ตัวอย่างที่ (85) ไตรภพ 255 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การร้องเพลงภาษาใต้ของนัท” มาเป็นเรื่อง “แฟน” โดยการ ใช้ประโยคแสดงการสรุป “ลักษณะจะเป็นอย่างงั้น” แล้วตามด้วยประโยคแสดงการเข้าประเด็น “มาพูดถึงเรื่อง...” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(86) INT 1

- 132 คัทรียา : มีแอบตอนกลางคืน, ก็มีแอบคุกคิกๆ, ตอนก่อนนอนก็ได้ยินเสียงจิบจิบๆ, เอ!
- 133 (เสียงอะไร.)
- 134 สุริวิภา : (ไม่จริง.) ไม่จริงน้อง. มีใ้อะไรบ้างคะ. ((ทุกคนหัวเราะ)) เห็นบอกมีหลายใ้
- 135 นี้. อธิบายมาเร็ว.
- 136 ตู้กตา : เนยสด, หมูหยองน้ำพริกเผา. อ้อมจะชอบกินหมูหยองธรรมดา.
- 137 สุริวิภา : อ้า! แล้วมีอะไรอีก.
- 138 ตู้กตา : ลูกเกด, หมูแฮม.
- 139 คัทรียา : คือมาเป็นลังนะ, เวลาไปค่าน้ำที่, น้องเค้าจะเป็น, อาสาไปสั่งมาให้เราเยอะมาก. แต่
- 140 เราไม่เห็นเค้าจะอ้วนเลยนะ.
- 141 สุริวิภา : แต่เค้าก็ผอมลงแล้ว.
- 142 คัทรียา : → นอกจากเรื่องสวยงามๆแล้วนะคะ. เรื่องลดความอ้วนแล้ว, น้องอ้อมเนี่ย
- 143 ยังเป็นที่ปรึกษาให้กับน้องตู้กตาในหลายๆเรื่อง. โดยเฉพาะเรื่องของหัวใจ. ถามตู้กตา
- 144 ดิกว่า. น้องอ้อมแนะนำอะไรบ้างคะ.

ตัวอย่างที่ (86) คัทรียา 142 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การปรึกษาเรื่องลดความอ้วน” มาเป็น เรื่อง “การปรึกษาเรื่องหัวใจ” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปตามด้วยวลีบ่งชี้ประเด็น “โดยเฉพาะเรื่อง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(87) INT 1

- 20 ไตรภพ : โอเค. ท่านต่อไปครับ.
- 21 แนน : สวัสดีค่ะ. วิจิตรา ศรียะกุลค่ะ. ไม่ได้เล่นฉลุย. แล้วจะทำไหม.
- 22 ไตรภพ : โอ! เยี่ยมๆ. ท่านต่อไปครับ.
- 23 อุ่ม : สวัสดีค่ะ. รุสยา เกิดฉาย. อุ่ม ตู้กตักในฉลุยค่ะ.
- 24 ไตรภพ : → นี่คือเหล่าดารานในฉลุยที่จะมาสร้างลีตัน.และอย่างที่ผมบอกแล้ว,กว่าจะมาเป็น
- 25 ฉลุยได้ใช้ เวลาเกือบ ๔ ปี. คนที่ไม่ได้อยู่เบื้องหลังจริงๆ. ก็จะไม่ทราบว่ามันวุ่นวาย
- 26 ขนาดนั้น. กว่าที่จะหาตัวแสดงได้. ท่านผู้ชมครับในวงการทีวีไม่ค่อยจะมีตัวแบบชนิด
- 27 บ้าๆ.ขนาดนี้มาให้ท่านดูได้ง่ายๆ.

ตัวอย่างที่ (87) ไตรภพ 24 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การแนะนำดารานจากละครเรื่องฉลุย” มาเป็นเรื่อง “ระยะเวลาที่ใช้สร้างละครเรื่องฉลุย” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปตามด้วยคำสันธาน “และ” และตามด้วยคำบ่งชี้ประเด็น “อย่าง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4.1.1.3 การไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นไปสู่เรื่องใหม่ที่โดยไม่มีรูปภาพใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น
เช่น

(88) INT 11

223 วรุฒ : เหมือนนกระจอกไปทำรังในโทรศัพท์. ((หัวเราะ))พอฟังจบวางดึกว่า
224 กมล : Z
((หัวเราะ))

225 ไม่รู้เรื่อง.

226 วรุฒ : ไอ้เรานี่นะครับ. ภาษาจีนก็ฟังไม่ออก. แล้วภาษาไทยก็เชื่อว่าฟังออก. เร็วจนฟัง

227 อะไรไม่ออกเลยอะ. ไม่รู้เรื่อง.

228 นื่องไต้ : ((หัวเราะ)) แหม. ก็มันสนุกอะ. มันเปิดโอกาสให้ใครที่โทรเข้ามาเค้าจะรู้ทันที
229 ว่าเป็นเราไง.

230 กมล : → อยู่ที่บ้านเนีย. คุณแม่กับนื่องไต้สนิทกันมากมัยครับ.

231 นื่องไต้ : ก็สนิทกันประมาณนึงนะคะ. เพราะว่าคุณแม่ก็ไม่ได้ทำหน้าที่คุณแม่อย่างเดียว. คุณ
232 แม่เป็นผู้จัดการส่วนตัวด้วย.

ตัวอย่างที่ (88) กมล 230 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “สัญญาตอบรับโทรศัพท์” มาเป็นเรื่อง
“ความสัมพันธ์ระหว่างคุณแม่กับนื่องไต้” โดยไม่ปรากฏรูปภาพใดๆเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4.1.2 กลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาแบบเป็นกันเอง

การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท
เช่นเดียวกับการสัมภาษณ์ คือ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยค และการไม่ปรากฏรูป
ภาษาใดๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.2.1 กลไกระดับคำหรือวลี

ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำหรือวลีทั้งสิ้น 10 ประเภท ได้แก่ คำ
เรียกความสนใจ คำเรียกคู่สนทนา คำเรียกบุคคลที่ 3 คำสันธาน คำเติมช่วงเจียบ คำตอบรับ คำแสดง
ทัศนคติ คำปฏิเสธ คำแสดงการสรุป และคำหรือวลีบ่งชี้ประเด็น ดังนี้

1. คำเรียกความสนใจ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำที่ออกเสียงดังและยาวกว่าปกติเพื่อเรียกความสนใจจาก
ผู้ฟังมาสู่ประเด็นใหม่ โดยคำเหล่านี้จะปรากฏอยู่ต้นผลัดและมีช่วงหยุดจากส่วนอื่นๆของผลัด ใน

การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกความสนใจในลักษณะที่หลากหลายกว่าการสัมภาษณ์ โดยสามารถแบ่งคำเรียกความสนใจออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำอุทาน และคำบ่งชี้ ดังนี้

ก. คำอุทาน

เป็นการเปลี่ยนประเด็น โดยการใช้คำอุทานเพื่อเรียกให้ผู้ฟังหันมาสนใจประเด็นใหม่หรือ แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อประเด็นใหม่ที่เกิดจากสถานการณ์ในขณะนั้น เช่น เฮ้ย! เอ้อ! อ้าว! โอ้ย! วู๊! เอ๊ะ! เอ๊ย! อู๊! ต้าย! โดยผู้พูดสามารถใช้คำเรียกความสนใจแล้วตามด้วยประเด็นใหม่ทันที หรือใช้ประกอบกับคำเรียกคู่สนทนาก็ได้ เช่น ตัวอย่างที่ (89) และ (90) ดังต่อไปนี้

(89) CC 6

- 150 หนึ่ง : ปู้ก, ฉันไม่อยากจะเชื่อเลยว่าแกสอบอักษรจุฬาได้. $\left. \begin{array}{l} ((หัวเราะ)) \\ \text{ต้องมี,} \\ ((หัวเราะ)) \end{array} \right\} \text{ปรับทประกอบ, =}$
- 151 กอล์ฟ :
- 152 ปู้ก :
- 153 กอล์ฟ : = ตลอด, ทุกกระยะเลย.
- 154 ปู้ก : ((หัวเราะ)) ฉันก็นึกว่าไปเมืองจีน. ฉันก็เอ๊ะ, มันจะไปทำอะไรที่เมืองจีนถึงผิด
- 155 กฎหมาย. $\left[\begin{array}{l} \text{พูดเรื่องเมืองจีนอยู่อะ.} \\ ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$ เฮ้ย, ฉันรู้สึกมัน โง่ๆ =
- 156 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{l} ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$
- 157 ปู้ก : = ยังไงก็ไม่รู้อะ.
- 158 หนึ่ง : ฉันเห็นด้วย, ไอ ซิงค์ โซ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 159 ปู้ก : ((พูดถึงคนที่กำลังข้ามถนน)) \rightarrow ต้าย! เด็กสมัยนี้. หน้าตาไม่หล่อเลยนะ.

ตัวอย่างที่ (89) ปู้ก 159 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ปู้ก” มาเป็นเรื่อง “เด็กที่กำลังข้ามถนน” ซึ่งเป็นประเด็นใหม่ที่เกิดจากสถานการณ์ขณะนั้น โดยใช้คำอุทาน “ต้าย!” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(90) CC 2

- 352 ปู : น้องลูกข้างเพื่อนจอย. เราสนใจอยู่.
- 353 ปอน : แบบทุกคนที่มองก็เลยถามไฉว่า, เฮ้ย! ซันว่ามัน:: $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \text{หล่อมากจนน่ากลัว.}$
- 354 หริ :
- 355 ปู : แล้วมันชอบงอนด้วยไง. จอยบอกว่าชอบงอน.
- 356 ปอน : เป็นคู่เกย์กับน้องเค้า.
- 357 หริ : $\left[\begin{array}{l} \text{ไครนระๆ.} \\ ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$
- 358 ปู : $\left[\begin{array}{l} ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$ คุณน้องๆ.

- 359 หริ : ((หัวเราะ))
 360 เก้ : นั่นแหละๆ ปอน.
 361 ปู : ไม่, แล้ววันนั้นที่เจอกัน, ต่างคนต่างอึ้ง. ชะงัก. สะ! เขาก็มาเหอ. ((หัวเราะ))
 362 หริ : ((หัวเราะ))
 363 ปู : แล้วทำเป็นนั่งห่างกันนะ, กลัวจับได้.
 364 หริ : กลัวจับได้ (หัวเราะ)
 365 เก้ : คิดได้ไงเนี่ย.
 366 หริ : เฮ้ย! ถ้าจริงขึ้นมาทำไมเนี่ย.
 367 ปอน : ไซ้. สูงใหญ่มาดแมน. ต่างคนต่างแบบว่า:: ถึงมาบอกเราว่าเป็นแมนสุภาพบุรุษ
 368 อย่างงั้นอย่างงี้.
 369 เก้ : เพื่อให้ช่วยกัน.
 370 ปอน : ทั้งๆที่จริงแล้วมันไม่ใช่. ((หัวเราะ))
 371 เก้ : → เฮ้ย! หริ, เหลือเวลาเรียนอีกกี่ปีอะ.
 372 ปอน : อ้าว! โอ้โห! อะไร.
 373 หริ : เหลือเวลา (เรียน)
 374 เก้ : (เปลี่ยน) เรื่องไว้วัยเปลี่ยนเรื่อง.

ตัวอย่างที่ (90) เก้ 371 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความหล่อของน้องข้าง” มาเป็นเรื่อง “เวลาเรียนของหริ” โดยใช้คำอุทาน “เฮ้ย !” ประกอบกับคำเรียกคู่สนทนาเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ข. คำบ่งชี้

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำบ่งชี้ “นี่” หรือ “เนี่ย” เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟังมาสู่ประเด็นใหม่ได้เช่นเดียวกับคำอุทาน แต่ประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นประเด็นที่เกิดจากความคิดของผู้พูดมากกว่าเกิดจากสถานการณ์ขณะนั้น และยังพบว่าผู้พูดมักใช้คำบ่งชี้ร่วมกับคำเรียกชื่อคู่สนทนาเพื่อเป็นการเรียกความสนใจและมอบผลัดให้กับผู้ร่วมสนทนา เช่น ตัวอย่างที่(91) และ (92) ต่อไปนี้

(91) CC 9

- 40 อา : นี่, พรุ่งนี้จะกลับมาเอาขาแต่ว่าแบบ, สงสัยต้องแวะมาละหมาดที่อำเภิ่ง, มานี้คง
 41 ไม่ทัน.
 42 มูนา : ยาอะไร.
 43 อา : ยา:: ลดความหล่อ.
 44 มูนา : ลดอีกแล้วความหล่อ, ลดจนไม่เหลืออยู่แล้วนะอาหัดนะ.

- 45 อา : ———— ลด, ลด.
- 46 มูนา : นาขอแนะนำเป็นยาอย่างอื่นแล้วกันนะ, อาจเป็นยาปลูกผม, หรือว่า((หัวเราะ)) ยาเพิ่มความสูงหรืออะไรอย่างเงี้ย, แนะนำ
- 47 : ไม่จริง.
- 48 อา : ไม่จริง.
- 49 มูนา : ((หัวเราะ)) ลดจิงอะความหล่ออะ..
- 50 อา : → เนี่ย! ไอ้วันที่ 3 พ.ค. เนี่ย, นายเค้าวันเกิดครบรอบ 40 ปี (เค้าจะ)
- 51 มูนา : (หา! อายุเพิ่ง 40 เองหรอ.
- ตัวอย่างที่ (91) อา 50 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเดินทางกลับมาเอาฮา” มาเป็นเรื่อง “การจัดงานวันเกิดของเจ้านาย” โดยการใช้คำบ่งชี้ “เนี่ย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(92) CC 10

- 47 โอ้ : แล้วก็รถอะไรก็ไม่มี, อะไรที่จะไปถึงที่, เดินแถกๆ ไป (ตั้งแต่เช้า)
- 48 หนู : → (นี่! โอ้,) ช่วยหนูคิดหน่อย
- 49 : ลีว่าจะกินอะไร, ริง, ส่วนใหญ่จะไม่ได้กิน.
- 50 โอ้ : ก็แซนวิสไง.

ตัวอย่างที่ (92) หนูได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเดินทาง” มาเป็นเรื่อง “ของกิน” โดยใช้คำบ่งชี้ “นี่” และคำเรียกชื่อคู่สนทนา “โอ้” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นเพื่อให้โอ้หันมาสนใจประเด็นใหม่และเป็นการมอบผลัดให้โอ้ตอบคำถามอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า คำบ่งชี้ยังสามารถปรากฏในตำแหน่งคำลงท้ายประเด็นซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยแสดงประเด็น (Ekniyom, 1982) เพื่อบอกให้ผู้ฟังทราบว่ากำลังพูดถึงประเด็นนี้อยู่ เช่น

(93) CC 1

- 83 แอ้ว : ทำไม, ผากชื่อไก่.
- 84 ป้าหมาย: มัน, ทำ _ ใสไปวัด.
- 85 แอ้ว : อ้อ, ทำบุญ.
- 86 พี่ช่วย : → ข้าวโพดนี่, เอาไปเผาสิ, (เนี่ย, ไอ้นั่นชื่อข้าวโพด) มานะ, มันชื่อข้าวโพด=
- 87 พี่จู้ : (นี่, กำลังปิ้งไฟอยู่นี่ไง.)
- 88 พี่ช่วย : = มาละเสร็จเลย.

ตัวอย่างที่ (93) พี่ช่วย 86 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การผากชื่อไก่” มาเป็นเรื่อง “ข้าวโพด” ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมขณะนั้น โดยมีคำบ่งชี้ “นี่” เป็นหน่วยแสดงประเด็น

ตัวอย่างที่ (95) อาร์ท 350 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “คาราที่แสดงเรื่องบีชบอย” มาเป็น เรื่อง “ยูทาตะ ทาเคโนะอูจิ” ซึ่งเป็นคาราญี่ปุ่นอีกคนหนึ่งที่อยู่ร่วมสนทนารู้จัก โดยนำคำเรียกบุคคลที่ 3 ที่เป็นประเด็นใหม่มาขึ้นต้นผลัดและมีช่วงหยุดก่อนที่จะตามด้วยส่วนหลักอื่นๆของประโยค

(96) CC 6

- 336 กอล์ฟ : ตรงไปเรื่อยๆ (เลยใช่ปะ?)
- 337 ปึก : (?)
- 338 หนึ่งใน : ใช่. ใช่. เดียว, เดียว, __ พอเลยตึกซิมิกส์อะนะ,
- 339 __ ไอ้เนี่ย เอ! ทมสอะ, กอล์ฟก็ซิคขาไปทาง (เลนนั้น, เพื่อที่เรา) จะ=
- 340 กอล์ฟ : (ไหนล่ะ, ซิมิกส์)
- 341 หนึ่งใน : = จะเดี่ยวขวา. __ เฮ้ย, ไม่ใช่, ไม่ใช่, ตรงไปก่อน. อยู่กลางเนี่ย อยู่=
- 342 กอล์ฟ : เหนอ..
- 343 หนึ่งใน : = อยู่, อยู่, __ อยู่เลนเนี่ย.
- 344 ปึก : พี่หนึ่งเก่งเนอะ.
- 345 หนึ่งใน : เพราะว่า เดียวมันจะเจอสุขุมวิท มันไม่ใช่พระรามสี่ ต้อง สุขุมวิทก่อน
- 346 ปึก : → โรงเรียนนานาชาติ, เบื่อจังเลยไอ้พวกส่งเด็กเรียนนานาชาติเนี่ย.
- 347 หนึ่งใน : ทำไม, ((หัวเราะ)) ทำไม (เหนือ.
- 348 กอล์ฟ : (แหมนานา) ชาติจักรวาล, เขาใหญ่. __ โรงเรียน
- 349 (นานาชาติแล้วยังต้อง) จักรวาลอีก.
- 350 ปึก : ((หัวเราะ))

ตัวอย่างที่ (96) ปึก 346 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การบอกทาง” มาเป็นเรื่อง “โรงเรียนนานาชาติ” ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมขณะนั้น โดยการนำคำเรียกบุคคลที่ 3 เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4. คำสันธาน

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำสันธานในการเปลี่ยนประเด็นที่ยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม เช่น แล้ว ทีนี้ แต่ ส่วน เช่น

(97) CC 3

- 16 โอ : แล้ววันนั้น, ตอนนั้น โอยังกินหมูไม่ได้ด้วย.
- 17 นัส : ตอนนี้อย่างกินได้ยัง.
- 18 โอ : กินได้แล้ว (แต่ไม่พูด)

ดังนั้นผู้พูดจึงสามารถแสดงการปฏิเสธประเด็นที่กำลังสนทนากันอยู่เพื่อเริ่มต้นประเด็นใหม่ที่ตนต้องการได้ เช่นตัวอย่างที่ (101) และ (102) ต่อไปนี้

(101) CC 2

76 ปอน: แหม! วันนี้อรรถรสในการกินแกงหน่อไม้ลดน้อยเหลือเกิน.

77 เก้ : เฮ้ย! กินกันทุกคนเลยโว้ย. → **ไม่, ปู,** แต่ว่า 1800 ก็โอเคนะ. เพื่อนพี่มันใช้.

ตัวอย่างที่ (101) เก้ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “แกงหน่อไม้” มาเป็นเรื่อง “โทรศัพท์มือถือระบบ 1800” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีการพูดถึงก่อนหน้านี้ โดยใช้คำปฏิเสธ “ไม่” ตามด้วยคำเรียกคู่สนทนาและคำสันธาน เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(102) CC 7

111 อ้อ : แกรู้มะ, ฉันให้ทายว่าฉันไปยูเทิร์นถึงไหน, เวลาฉันว่านะ.

112 คีค : \sum **ไม่, ตอน**

113 อ้อ : = เวลาแกไปไหนแกฟัง $\left(\begin{array}{l} \text{สองคนนี่ไม่ได้เลยแก.} \\ \text{ไม่ใช้, เดี่ยวถามมันก่อน,} \end{array} \right)$

114 คีค : → $\left(\begin{array}{l} \text{สองคนนี่ไม่ได้เลยแก.} \\ \text{ไม่ใช้, เดี่ยวถามมันก่อน,} \end{array} \right)$ แกมายังไงอ้วน, ตอนแกมา.

115 อ้วน : ขับรถมาไงแล้วไปกลับรถ.

ตัวอย่างที่ (102) คีค 114 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเดินทางของอ้อ” มาเป็นเรื่อง “การเดินทางของอ้วน” โดยการใช้นำปฏิเสธ “ไม่ใช้” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

9. คำแสดงการสรุป

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้นำแสดงการสรุป ได้แก่คำว่า “ตกลง” นำหน้าประโยคที่ต้องการเสนอประเด็นใหม่ โดยประโยคดังกล่าวมักจะอยู่ในรูปของประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบที่เป็นข้อสรุปจากผู้ฟัง กลไกนี้จะมีความแตกต่างจากการใช้ในการสัมภาษณ์ เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะเป็นกลไกที่ใช้สรุปประเด็นที่เคยพูดไปแล้วในปริเฉทการสนทนานั้น แต่การสนทนาแบบเป็นกันเองจะเป็นการสรุปประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนามีความรู้ร่วมกันมาก่อน เช่น ตัวอย่างที่ (103) และ (104) ต่อไปนี้

(103) CC 9

330 มูนา : กินแต่ปลาช่อนลุยสวน.

331 อา : ไม่มีข้าว. ข้าวนะมี. แต่ว่าเราไม่ได้เขียนในเมนู. หุงแต่ข้าวเนื้อแดง. พอหุงข้าวมันเสร็จก็

332 หุงเพิ่มอีกถัง. หุงจะกระทั่งว่า, มันเหลือจนเอามาทำข้าวต้มเลย. แต่ว่ามันไม่มีในเมนู.

333 แต่จริงๆนะมี. ก็ไอ้หนูมันให้เกาเหลามา, ยังเอามากินกับข้าวเลย.

- 334 มูนา : → ตกลงได้ใครไปพูดนะหวัด, สัมมนา.
 335 อา : ก็, เห็นเค้าบอกว่ามีอาจารย์ชอดีก็. คนที่เป็นโฆษก. คนที่เป็นแบบวิทยากรตอนถามนะ.
 336 ทรงวิทย์ก็ได้เหมือนกันนะ.
 337 มูนา : Z อ้าว! ได้หรือ.
 338 อา : ก็คงจะหาไม่ได้. แต่ไม่รู้ยังงั้นนะ. แต่ว่ามีคนอื่นอีก, คนอื่นมี.

ตัวอย่างที่ (103) มูนา 334 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “อาหารในงานเลี้ยง” มาเป็นเรื่อง “ผู้ที่มาร่วมในการสัมมนา” โดยใช้คำแสดงการสรุป “ตกลง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(104) CC 7

- 407 อ้อ : จีบมันไปถึงไหนแล้วนั่นนะ.
 408 ตึก : Z มาพอดีดอกไม้เหี่ยวหมด. ((หัวเราะ))
 409 ตึก : → ตกลงที่กึ่งจะจบเนแล้วหรือ.
 410 อ้อย : Z จบ (นิติ)
 411 ตึก : (เสีย) จบนิติแล้วหรือ.
 412 อ้วน : Z ปีหน้า.

ตัวอย่างที่ (104) ตึก 409 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การไปเข้าห้องน้ำของจิบ” มาเป็นเรื่อง “การเรียนของที่กึ่ง” โดยใช้คำแสดงการสรุป “ตกลง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

10. คำบ่งชี้ประเด็น

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้คำหรือวลีที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดต้องการพูดถึงประเด็นนั้นโดยตรง ในที่นี้พบว่ามี 3 ถ้อยคำ คือ อย่าง พูดถึง พูดก็พูดนะ เช่น

(105) CC 5

- 127 หลาน : ยุ่งยากมากเลยภาษาญี่ปุ่น. ไม่เคยเจอเลยภาษาอะไร.
 128 ตา : ((หัวเราะ))
 129 ยาย : หรือ.
 130 ตา : มันเป็นคำๆแบบจีนนะ. หนังสือจีนเค้าก็เป็นคำ.
 131 หลาน : แล้วมันไม่เหมือนกับภาษาอื่น, มันจะเอาคำกริยาไปไว้ท้ายประโยคสุด, ไม่ว่าจะพูด
 132 อะไรก็แล้วแต่, หยั่ง, _ เราพูดฉันกินข้าวเนี่ย, ภาษาเค้าก็ต้องพูดเป็นฉัน, _ ข้าว, แล้วก็
 133 กินไปอยู่หลังสุด.
 134 ตา : กริยาไว้ท้าย. มันมี, ก็แปลกกว่าเค้าเนอะ. _ _ _ แล้วเวลามันเขียนขึ้นลงเหมือนหนังสือ
 135 จีนรีป่าว. เขียน, _ เขียนข้างหลังมาข้างหน้า.
 136 หลาน : คง, _ คงจะเขียนจากหลังมาหน้า, แต่เขียนขึ้นลงไม่รู้.

137 ตา : เขียนแถวลง, หรือเขียนแถวหน้า, เขียน, ไม่, - เขียนหลังมาหน้า. หนังสือจีนมันก็เขียน
 138 แถวหลังมาหน้า. แต่มันก็เขียนมือขวามัน ไม่น่าเขียนข้างหลังมาข้างหน้าเนอะ. ถ้าเขียน
 139 มือซ้าย ((หัวเราะ)) เขียนข้างหลังมาหน้ายังพอว่า. แต่มันเขียนลง, แล้วขึ้นแถวใหม่,
 140 หมดแล้วก็ขึ้นแถวใหม่หยั่งจี้, ((ยกมือแสดงท่าทางประกอบ)) แต่บาง, แต่ว่า
 141 ในโทรทัศน์นี่, มัน, จะว่าหนังสือจีน, หรือจะหนังสือญี่ปุ่นก็ไม่รู้, ที่มันเขียนเป็นแถวหยั่งจี้,
 142 ((ยกมือแสดงท่าประกอบ)) สงสัยหนังสือจีน, ภาษาจีนก็ภาษากลาง. ส่วนมากที่เค้าเอามา
 143 แสดงหนังต้องใช้ภาษากลาง, ไม่ใช่แต่จิว, ไหลล่า, __ ใช้ภาษากลาง.

144 ยาย : → **พูดถึง**จะไปเป็นครูเป็นอาจารย์นี่ก็, จะสอนกะเค้าได้หรือ?

145 ตา : _ เรื่องอะ (ไรจะสอนไม่ได้.
 146 หลาน : (ได้, ทำไมจะสอนไม่ได้.)

ตัวอย่างที่ (105) ยาย 144 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ภาษาญี่ปุ่น” มาเป็นเรื่อง “การจะไปเป็นครูของหลาน” โดยใช้วลีบ่งชี้ประเด็น “พูดถึง”

4.1.2.2 กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ

ในการสนทนาแบบเป็นกันเองพบว่ามักมีกลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ 3 ประเภท คือ ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล ประโยคแสดงการสรุป และประโยคคำถามคู่สนทนา ดังต่อไปนี้

1. ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยใช้ประโยคหรือถ้อยคำแสดงที่มาของข้อมูล ซึ่งมีลักษณะการแสดงที่มาที่ต่างจากการสัมภาษณ์ กล่าวคือ ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์มักจะแสดงแหล่งข้อมูลที่มาจากผู้ให้สัมภาษณ์เองหรือแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผย แต่ในการสนทนาแบบเป็นกันเองจะมีที่มาจากบุคคลที่ผู้ร่วมสนทนา รู้จักร่วมกัน เช่น

(106) CC 6

116 ปู่ : หอยมันยังมางานแม่เราเลยอะ
 117 หนึ่ง : เออ. งานพ่อหนึ่งเค้าก็ไปไป
 118 กอล์ฟ : ใช่.

119 ปู่ : ใช่มะ. เค้าอุตสาหมางาน, เค้าเป็นคนคิดตัวตั้งตัวตีเรื่องพวงหรีด (ด้วย=
 120 หนึ่ง : (ใช่.)

121 ปู่ : =ซ้า, ซ่างที่แม่ฉันเสีย (นะ
 122 หนึ่ง : (แล้ว, แล้ว, พองานแม่: เค้าเราจะอ้างว่าไม่สบาย

123 เหรอ. เพราะเรา, นั่น, ((ชี้ไปที่สติ๊กเกอร์ท้ายรถคันข้างหน้า ซึ่งเขียนว่า “เพื่อ

- 124 ชีวิต”) เพื่อชีวิต. $\left[\begin{array}{c} ((หัวเราะ)) \\ ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$ เห็นมัย, เพื่อชีวิต.
- 125 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} ((หัวเราะ)) \\ ((หัวเราะ)) \end{array} \right]$
- 126 กอล์ฟ : \rightarrow เห็นปอยบอก, เดือนกำลังท้องนี้, $\left[\begin{array}{c} กำลังจะ \\ เหมอ. \end{array} \right]$ $\left[\begin{array}{c} คลอดแล้วด้วย. \\ แล้ว,แล้วไป, \end{array} \right]$ วัตได้หรือ
- 127 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} กำลังจะ \\ เหมอ. \end{array} \right]$
- 128 หนึ่งใน : $\left[\begin{array}{c} แล้ว,แล้วไป, \end{array} \right]$ วัตได้หรือ
- 129 นั่นอะ.

ตัวอย่างที่ (106) กอล์ฟ 126 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “น้ำใจของหยอย” มาเป็นเรื่อง “การตั้งท้องเดือน” โดยใช้ถ้อยคำแสดงแหล่งที่มาของข้อมูล คือ “เห็นปอยบอก” โดยปอยที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในเรื่องนี้ก็คือเพื่อนในกลุ่มของผู้ร่วมสนทนา

2. ประโยคแสดงการสรุป

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการใช่ประโยคหรือถ้อยคำแสดงการสรุปถ้อยคำของผู้พูดคนก่อนก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่ และพบว่า ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมักใช้ประโยคแสดงการสรุปในการเปลี่ยนจุดเน้น เช่น

(107) CC 10

144 โอ้ : โอ้ควรจะไปถามพ่อดีมัยว่า, พ่อจะมากกรุงเทพเมื่อไหร่, เพราะคราวก่อนพ่อมา

145 กรุงเทพประมาณ 14-15. ถ้าสวนกันมันไม่ดี, โอ้กลับพร้อมพ่อไม่ดีกว่าหรือ.

146 หนู : ลองโทรดิ, ลองถาม.

147 โอ้ : พ่อก็ไม่รู้, เพราะว่าคำสั่งเค้าจะมาด่วน. ก่อนประมาณ 1-2 วัน.

148 หนู : เดือนนี้ยังไม่ได้มาใช้มัย.

149 โอ้ : เดือนนี้ยัง.

150 หนู : \rightarrow ก็ลองถามดูละกัน. หนูคงกลับ13เลขละ, เพราะต้องกลับมาอยู่ดี, กลับมานี้21ก็สอบ,

151 จะเอาอะไรไปสอบวะ.

152 โอ้ : ก็ปมอ่านที่บ้านนั่นแหละ, ได้เท่าไหนก็เท่านั้น.

ตัวอย่างที่ (107) หนู 150 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องของ “การเดินทางกลับบ้านของโอ้” มาเป็นเรื่อง “การเดินทางกลับบ้านของตนเอง” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิม คือ “ก็ลองถามดูละกัน” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

3. ประโยคคำถามคู่สนทนา

เป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยการใช่ประโยคคำถามคู่สนทนา เช่น เธอเชื่อมั๊ย แกรู้มะ เธอรู้ปะ เห็นปะ ซึ่งประโยคคำถามดังกล่าวไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้ฟัง แต่เป็นการมอบผลัดให้ผู้ฟังสานต่อประเด็นใหม่ต่อไป เช่น

(108) CC 2

- 328 ปู : นี่ดันไหนเนีย.
 329 ปอน : ก็ดันหน้านั้นแหละ. หน้าสระอโนคาย.
 330 ปู : โอ๊ยตายแล้ว! นี่หลังสระอโนคายเธอ.
 331 ปอน : มันก็ไม่สูงหรอก. ก็แค่โดดเอาตุ๊ด (ขึ้นไปเกย.)
 332 หรี : (นึกว่านางชะนี) ที่ไหนมาแกวงไกวอยู่ตามกิ่ง
 333 ไม้. ((หัวเราะ))
 334 ปอน : ((หัวเราะ)) → เห็นปะ. รูปเสียเยอะ. เพราะมันชอบถ่ายก่อนไม่เก๊กอะ.
 335 ปู : ธรรมชาติไปปอน.

ตัวอย่างที่ (108) ปอน 334 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “รูปของต้นไม้หน้าสระอโนคาย” มาเป็นเรื่อง “รูปถ่ายที่ถ่ายเสีย” โดยการใช่ประโยคคำถามคู่สนทนา คือ “เห็นปะ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

4.1.2.3 การไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆ

เป็นการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่มีการใช้รูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น เช่น

(109) CC 7

- 254 อาร์ท : ไม่หรอก, จริงๆแล้วผมเป็นเกย์.
 255 คีค : เกทับซี.
 256 อาร์ท : เกย์, เป็นเกย์
 257 อู๋ย : → ฝนตกแล้วเธอ.
 258 คีค : อ้อเธอ. เออมีคานะดูทางช่องระบายลม.

ตัวอย่างที่ (109) อู๋ยได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความเป็นเกย์ของอาร์ท” มาเป็นเรื่อง “ฝนตก” ซึ่งเป็นประเด็นที่เกิดจากสถานการณ์ในขณะนั้น โดยไม่ใช้รูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น

จากผลการวิเคราะห์ความถี่พบว่า การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมมีการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่ใช้รูปภาษาใดๆมากกว่ากลไกชนิดอื่น เนื่องจากการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมนั้นเกิดขึ้นในการดำเนินผลัดต่อของผู้พูดคนเดิม จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้กลไกใดๆที่แสดงการตอบรับคำพูดของผู้พูดคนอื่น และไม่จำเป็นต้องใช้คำเรียกความสนใจจากผู้ฟังอีก

4.2 ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็น

หลังจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏในการสัมภาษณ์ และการสนทนาแบบเป็นกันเองแล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยจะได้เจงนั้บอัตราความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภทในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำหรือวลี 101 ครั้ง กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ 78 ครั้ง และไม่ปรากฏรูปภาษา 17 ครั้ง ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำหรือวลี 182 ครั้ง กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ 9 ครั้ง และการไม่ปรากฏรูปภาษา 74 ครั้ง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

กลไกการเปลี่ยนประเด็น	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คำ	101	51.53	182	68.67
ประโยค	78	39.79	9	3.39
ไม่ปรากฏรูปภาษา	17	8.67	74	27.92
รวม	196	100	265	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 51.53% รองลงมาคือ กลไกระดับประโยค คิดเป็น 39.79% และมีการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษาเพียง 8.67% ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุดเช่นกัน โดยมีจำนวนถึง 68.67% รองลงมาคือ การเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษา คิดเป็น 27.92% และมีการใช้กลไกระดับประโยคน้อยมาก คือมีจำนวนเพียง 3.39%

ผลที่ได้ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นปริจเจทการสนทนาแบบเป็นทางการมีการปรากฏของกลไกระดับประโยคมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากการสัมภาษณ์มีจัดผลัดการสนทนาและกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้สัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคที่แสดงการสรุปประเด็นเดิมหรือแสดงการเข้าประเด็นใหม่อย่างชัดเจนได้มากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการจัดผลัดและกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีการใช้คำเรียกความสนใจมากกว่าการสัมภาษณ์และสามารถเปลี่ยนประเด็นได้ทันทีโดยไม่ต้องใช้รูปภาษาใดๆเป็นจำนวนมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลไกระดับคำและกลไกระดับประโยคสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้อีก ดังนั้นเพื่อความละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความถี่ของกลไกการเปลี่ยนประเด็นประเภทย่อยเหล่านั้นด้วย

1. กลไกระดับคำหรือวลี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การสัมภาษณ์และการสนทนามีความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นระดับคำหรือวลีทั้ง 10 ประเภท ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความถี่ในการปรากฏของกลไกระดับคำหรือวลีในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

กลไกการเปลี่ยนประเด็น ระดับคำ	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คำเรียกความสนใจ	3	2.97	69	37.91
คำเรียกคู่สนทนา	17	17.82	30	16.48
คำเรียกบุคคลที่ 3	-	-	25	13.73
คำสันธาน	49	48.51	28	15.38
คำเติมช่วงเจียบ	2	1.98	6	3.29
คำตอบรับ	12	11.88	4	2.19
คำแสดงทัศนคติ	3	2.97	5	2.74
คำปฏิเสธ	-	-	7	3.84
คำแสดงการสรุป	2	1.98	4	2.19
คำบ่งชี้ประเด็น	12	11.88	4	2.19
รวม	102	100	182	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การสัมภาษณ์มีการปรากฏของคำสันธานมากที่สุด คิดเป็น 48.51% รองลงมาคือ คำเรียกคู่สนทนา คำตอบรับ และคำบ่งชี้ประเด็น คิดเป็น 17.82% 11.88% และ 11.88% ตามลำดับ ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีคำเรียกความสนใจมากที่สุด คิดเป็น 37.91% รองลงมา คือ คำเรียกคู่สนทนา คำสันธาน และคำเรียกบุคคลที่ 3 คิดเป็น 16.48% 15.38% และ 13.73% ตามลำดับ

ในการสัมภาษณ์มีประเด็นส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิมหรือเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้สัมภาษณ์เท่านั้น ผู้สัมภาษณ์จึงมีการใช้คำสันธานแสดงความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นเหล่านั้น นอกจากนั้นจะสังเกตได้ว่า การสัมภาษณ์มีการใช้คำตอบรับและคำบ่งชี้ประเด็นมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากการสัมภาษณ์มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ผู้สัมภาษณ์จึงสามารถใช้

คำตอบรับเพื่อแสดงการจบประเด็นเดิมและใช้คำบ่งชี้ประเด็นในการเริ่มประเด็นใหม่ที่ต้องการอย่างชัดเจน

ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า และมีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่ ผู้พูดจึงมีการใช้คำอุทานและคำบ่งชี้เป็นจำนวนมากเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟัง นอกจากนี้ยังมีการใช้คำเรียกคู่สนทนามากกว่าการสัมภาษณ์เพื่อเรียกให้ผู้ฟังหันมาสนใจประเด็นใหม่ได้เช่นเดียวกับการใช้คำเรียกความสนใจ ซึ่งต่างจากการสัมภาษณ์ที่ใช้คำเรียกคู่สนทนาเพื่อมอบผลัดให้ตอบคำถามเท่านั้น

2. กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การสัมภาษณ์และการสนทนามีความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นระดับประโยคหรือถ้อยคำทั้ง 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ความถี่ในการปรากฏของกลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

กลไกการเปลี่ยนประเด็นระดับประโยค	การสัมภาษณ์		การสนทนาแบบเป็นกันเอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประโยคแสดงการซ้ำ	15	19.23	-	-
ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล	10	12.82	2	22.22
ประโยคแสดงการเข้าประเด็น	21	26.92	-	-
ประโยคแสดงการสรุป	32	41.02	2	22.22
ประโยคคำถามคู่สนทนา	-	-	5	55.55
รวม	78	100	9	100

จะเห็นได้ว่า การสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการสรุปมากที่สุด คือ 41.02% รองลงมาคือ ประโยคแสดงการเข้าประเด็น และประโยคแสดงการซ้ำ คิดเป็น 26.92% และ 19.23% ตามลำดับ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้ประโยคคำถามคู่สนทนามากที่สุด คิดเป็น 55.55% รองลงมา คือ ประโยคแสดงที่มาของข้อมูลและประโยคแสดงการสรุป ซึ่งมีการปรากฏเพียง 2 ครั้งเท่านั้น

การสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการสรุปมากที่สุด เนื่องจากการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์มีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารไปสู่ผู้ชมที่บ้าน ผู้สัมภาษณ์จึงมีการสรุปข้อมูลเดิมก่อนที่จะเปลี่ยนประเด็นเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจและติดตามเนื้อหาของการสัมภาษณ์นั้นได้โดยตลอด นอกจากนี้การสรุปยังแสดงให้เห็นว่าผู้สัมภาษณ์มีการรับรู้และคล้อยตามคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้ร่วมสนทนาเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน

นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า การสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็นมากเป็นอันดับรองลงมา ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองไม่พบการใช้กลไกดั้งเดิมเลย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิลสัน (Wilson, 1989) ซึ่งพบว่า ในประเภทการสนทนาแบบเป็นทางการที่มีผู้ร่วมสนทนาฝ่ายหนึ่งเป็นผู้กำหนดประเด็นจะมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นแบบประโยคแสดงการเข้าประเด็นมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเองที่ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการกำหนดประเด็น

4.3 สรุป

ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยในส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์ประเภทของกลไกและส่วนที่ 2 จะเป็นการวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏของกลไกแต่ละประเภท

4.3.1 การวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ในส่วนของการวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น ในตอนต้นของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยยังไม่ได้สำรวจข้อมูลอย่างทั่วถึง ผู้วิจัยจึงคิดว่ากลไกการเปลี่ยนประเด็นที่พบในโครงการนำร่องน่าจะสามารถจัดแบ่งได้ตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ และสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการอธิบายลักษณะของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทยได้ แต่หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยระยะหนึ่งจึงพบว่า กลไกดั้งเดิมที่มีความแตกต่างกันในด้านหน้าที่มากกว่าด้านโครงสร้าง การแบ่งกลไกออกตามเกณฑ์ทางด้านหน้าที่จะสามารถอธิบายลักษณะของกลไกได้ชัดเจนกว่า เช่น กลไกที่ทำหน้าที่เรียกความสนใจ กลไกที่ทำหน้าที่แสดงการสรุป นอกจากนี้การแบ่งตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ยังมีความคลุมเครือ โดยในบางครั้งกลไกที่ทำหน้าที่เดียวกันอาจมีโครงสร้างได้ทั้งในระดับคำและระดับประโยค ซึ่งถ้าวิเคราะห์ตามโครงสร้างจะทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องนำเกณฑ์ทางด้านหน้าที่มาพิจารณาพร้อมด้วย โดยตัดสินจากรูปภาษาส่วนใหญ่ที่ทำหน้าที่เดียวกันว่ามีโครงสร้างเป็นคำหรือประโยค

สำหรับผลของการวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็นตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า กลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ และการไม่ปรากฏรูปภาษา โดยกลไกระดับคำสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้อีก 10 ประเภท ขณะที่กลไกระดับ

ประโยคสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้อีก 5 ประเภท การสัมผัสภาษาและการสนทนาแบบเป็นกันเองต่างก็มีกลไกทั้ง 3 ประเภทเหมือนกัน แต่มีจำนวนการปรากฏของกลไกประเภทย่อยที่ต่างกัน โดยการสัมผัสภาษามีกลไกระดับคำ 8 ประเภท และกลไกระดับประโยค 4 ประเภท ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีกลไกระดับคำ 10 ประเภท และกลไกระดับประโยค 3 ประเภท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า กลไกการเปลี่ยนประเด็นสามารถทำหน้าที่อื่นๆ ในปริบทได้ควบคู่ไปกับการแสดงการเปลี่ยนประเด็น เช่น คำเรียกความสนใจ คำเรียกคู่สนทนา คำสั่นฐาน คำตอบรับ และการปรากฏของกลไกเหล่านี้ในปริบทก็ไม่ได้มีหน้าที่แสดงการเปลี่ยนประเด็นเสมอไป เช่น คำเรียกคู่สนทนาอาจทำหน้าที่เพียงมอบผลัดให้คู่สนทนาสานต่อประเด็นเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนประเด็นใหม่ เช่น ในตัวอย่างที่ (60) ดังนั้นจึงอาจจะสรุปได้ว่ากลไกคำเรียกคู่สนทนานั้นทำหน้าที่หลักเพื่อมอบผลัดให้คู่สนทนา และทำหน้าที่รองแสดงการเปลี่ยนประเด็นได้เมื่อใช้เริ่มต้นผลัดที่มีการนำเสนอประเด็นใหม่

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้งผู้พูดสามารถใช้กลไกหลายประเภทรวมกันได้ โดยมีรูปแบบของการรวมกลไกได้ตั้งแต่ 2-3 กลไก เช่น การใช้ประโยคแสดงการสรุป + ประโยคแสดงการเข้าประเด็น การใช้คำปฏิเสธ+คำเรียกคู่สนทนา+คำสั่นฐาน เป็นต้น ซึ่งการวิเคราะห์ความซับซ้อนของกลไกดังกล่าวยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษามาก่อน การรวมกลไกดังกล่าวอาจจัดได้ว่าเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นประเภทหนึ่ง แต่ในงานวิจัยนี้มีขอบเขตเฉพาะการศึกษากลไกทางวากยสัมพันธ์เท่านั้น จึงถือว่าลักษณะการใช้กลไกดังกล่าวเป็นรูปแบบของการรวมกลไกเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่พบในงานวิจัยครั้งนี้กับกลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในบทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีการกลไกทั้ง 3 ประเภทเช่นเดียวกับภาษาไทย คือ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยค และการไม่ปรากฏรูปภาษา แต่จะมีประเภทย่อยที่แตกต่างกันบ้าง โดยมีบางกลไกที่พบในภาษาต่างประเทศแต่ไม่พบในข้อมูลนี้ หรือมีบางกลไกที่พบในข้อมูลนี้แต่ไม่ได้มีการกล่าวถึงในเอกสารที่ผู้วิจัยได้สำรวจมา ดังนี้

กลไกที่พบในภาษาต่างประเทศแต่ไม่พบในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่บ่งบอกการเปลี่ยนประเด็น (Metalinguistics remarks) เช่น “Not to change topic but...”, “I’m sorry to change the subject but...”, “This is off the subject but...” โดยพบว่า ในการสัมผัสภาษาผู้สัมผัสภาษาจะใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็นโดยตรง เช่น “มาคุยกันเรื่อง...” “ถ้าจะถามถึงเรื่อง...” ซึ่งเป็น การบ่งบอกการเริ่มประเด็นใหม่แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าตนเองรู้สึกผิดที่เป็นผู้เปลี่ยนประเด็น ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองผู้ร่วมสนทนาสามารถเปลี่ยนประเด็นได้โดยอิสระจึงไม่มีการใช้รูปภาษาที่แสดงว่าตนเองรู้สึกผิดที่ต้องเปลี่ยนประเด็นในการสนทนา

ส่วนกลไกที่พบในงานวิจัยนี้แต่ไม่ได้มีการกล่าวถึงในเอกสารภาษาต่างประเทศที่สำรวจมาได้แก่ คำเรียกบุคคลที่ 3 คำปฏิเสธ คำแสดงการสรุป และประโยคแสดงที่มาของข้อมูล

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบกลไกที่พบในงานวิจัยนี้กับกลไกที่พบในงานวิจัยภาษาสนทนาทางโทรศัพท์จากรายการวิทยุ จส 100 ของมยูรี สวัสดิ์เมือง (2540) พบว่า ในงานวิจัยนี้พบกลไกเพิ่มเติมจากงานวิจัยของมยูรีอีกหลายประเภท เนื่องจากมีการใช้ข้อมูลที่กว้างกว่าทั้งจากการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง กลไกที่พบเพิ่มเติม ได้แก่ คำเรียกความสนใจ คำปฏิเสธ คำแสดงการสรุป คำหรือวลีบ่งชี้ประเด็น ประโยคแสดงการซ้ำ ประโยคแสดงที่มา ประโยคแสดงการเข้าประเด็น ประโยคแสดงการสรุป และประโยคคำถามคู่สนทนา

4.3.2 การวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็น

สำหรับในส่วนของการวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็น เปรียบเทียบระหว่างการสัมภาษณ์กับการสนทนาแบบเป็นกันเอง พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นประเภทการสนทนาแบบเป็นทางการมีการปรากฏของกลไกระดับประโยคมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเองซึ่งเป็นประเภทการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ความถี่ในการปรากฏของกลไกประเภทย่อยต่างๆที่ต่างกันระหว่างการสัมภาษณ์สนทนาทั้ง 2 ประเภทก็เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับลักษณะของสถานการณ์การสื่อสาร โดยทางด้านกลไกระดับคำการสัมภาษณ์จะมีการปรากฏของคำสนทนา คำตอบรับ และคำบ่งชี้ประเด็นมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง ในขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการปรากฏของคำเรียกความสนใจและคำเรียกคู่สนทนามากกว่าการสัมภาษณ์ ส่วนกลไกระดับประโยคมีการปรากฏในการสัมภาษณ์มากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเองเกือบทุกประเภท ยกเว้นประโยคคำถามคู่สนทนาที่ปรากฏในการสนทนาแบบเป็นกันเองมากกว่าการสัมภาษณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นและประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในบทที่ 3 และ 4 ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น เพื่อหาคำตอบว่าประเภทของการเปลี่ยนประเด็นเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดเลือกกลไกการเปลี่ยนประเด็นหรือไม่ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัดกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น

การเปลี่ยนจำแนกตามลักษณะผลัดสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 พบว่า การสัมพันธ์มีการเปลี่ยนประเด็นเพียง 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมและผลัดใหม่ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทั้ง 3 ประเภท โดยในการสัมพันธ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นระดับคำ ระดับประโยค และการไม่ปรากฏรูปภาษา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เปอร์เซนต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัด

กลไกการเปลี่ยน ประเด็น	เปอร์เซนต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็น จำแนกตามลักษณะผลัด					
	การสัมพันธ์			การสนทนาแบบเป็นกันเอง		
	ผลัดเดิม	ผลัดใหม่	ผลัดซ้อน	ผลัดเดิม	ผลัดใหม่	ผลัดซ้อน
คำ	30.00	54.05	-	48.38	71.12	87.78
ประโยค	50.00	40.00	-	-	1.6	-
ไม่ปรากฏรูปภาษา	20.00	5.94	-	51.61	27.27	15.21
รวม	100	100	-	100	100	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามลักษณะผลัดแต่ละประเภทมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ต่างกัน ดังนี้

5.1.1 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม

จากตารางจะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมของการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคมากที่สุด คือ 50% รองลงมาคือ กลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษา คิดเป็น 30% และ 20% ตามลำดับ ส่วนการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมของการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการไม่ปรากฏรูปภาษามากที่สุด คิดเป็น 51.61% และมีการใช้กลไกระดับคำรองลงมา คือ 48.38% และไม่ปรากฏกลไกระดับประโยค เนื่องจากในการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า และผู้พูดทุกคนสามารถเปลี่ยนประเด็นขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ เมื่อผู้พูดคนเดิมต้องการเปลี่ยนประเด็นหลังจากสานต่อประเด็นเดิมจบลง จึงสามารถเปลี่ยนประเด็นได้โดยไม่ต้องมีรูปภาษาใดๆ แสดงการเปลี่ยนประเด็น เช่น

(110) CC 10

100 โอ้ : คำอาจจะสว่างวาบ, ปั้งกันมาตั้งแต่ตอนที่,
101 หนู : Σ สว่างวาบ, เอ๊ย! ศัพท์นี้คุ้นๆนะ.

102 โอ้ : หนึ่งมาหามุ่ยที่หอ, แล้วนั่งอุ้มหาโอ้, แล้วก็สวนกัน, ทำเป็นไม่พูด. อีเสว.

103 หนู : ((หัวเราะ)) มาอีกละ, อีสองคนนี่ชอบอิมเมจินอะไรแปลกๆ.

104 โอ้ : ทำเป็นไม่พูดอะ.

105 หนู : ไม่เห็นมีใครมาสว่างวาบอะไรกับฉันเลย. มีคไป. มีคไป. ชีวิตอับเฉานะ. → หิว::

106 หิวมัย.

107 โอ้ : ไม่หิวอะ. กินชาเขียวไปละ.

ตัวอย่างที่ (110) หนู 105 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่องเพื่อนๆ คือ “หนึ่งและอุ้” มาเป็นเรื่องของตนเองในขณะนั้นซึ่งกำลังรู้สึกหิวขึ้นมา โดยเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมของหนู หลังจากทีสานต่อประเด็นเดิมจบลง และไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆ แสดงการเปลี่ยนประเด็น

ส่วนการสัมภาษณ์การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมจะเกิดขึ้นในผลัดของผู้สัมภาษณ์หลังจากที่สานต่อประเด็นเดิมจบลง ถึงแม้ว่าจะเป็น การเปลี่ยนประเด็นในผลัดของผู้พูดคนเดิมเช่นเดียวกับการสนทนาแบบเป็นกันเอง แต่การสัมภาษณ์มีลักษณะเฉพาะของสถานการณ์การสื่อสารซึ่งผู้สัมภาษณ์ต้องการแสดงให้เห็นการเปลี่ยนประเด็นที่ชัดเจนจึงมีการใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็นหรือมีการสรุปเนื้อหาของประเด็นเดิมก่อนที่จะเปลี่ยนประเด็นใหม่ เช่น

(111) INT 5

88 ศัทริยา : แล้วการเรียนเป็นยังไงคะ. ราบรื่นดีมัย.

89 วรรณษา : ก็มีที่ติดงานบ้าง. แต่ว่าก็ใช้, จะใช้ประมาณว่าเอาเทปไปให้เพื่อนอัด, ตอนที่อาจารย์

- 90 สอนนะค่ะ. แทนการเลคเชอร์ไป. แล้วเพื่อนก็เอาเทปอันนั้นมาให้ฟัง. \sum
- 91 สุรวีภา : \sum แล้ว
- 92 เวลาไปสอบ.
- 93 วรรณษา : ก็ได้. ก็สอบได้ค่ะ. สอบได้ดีกว่าเพื่อนที่อัดมาให้อีก. ((หัวเราะ)) \sum
- 94 สุรวีภา : \sum อ๊วยตาย! ยังไง
- 95 เนี่ย. คราวหน้าเพื่อนจะอัดให้ม๊ยเนี่ย.
- 96 วรรณษา : ก็คือไม่เยอะมากเท่าไร. สมมติเค้าได้สิบ, เราได้ซักสิบสอง. \sum
- 97 สุรวีภา : \sum อ้อ! แล้วไป. นึกว่า
- 98 ไปได้มากกว่าเค้าตั้งเยอะตั้งแยะ. คราวหน้าไม่อัดให้ละ.
- 99 วรรณษา : แต่เพื่อนก็ยังงงว่า, ทำไม \sum
- 100 คัทรียา : \sum อ้าว! แต่ก็เก่ง, เพราะไม่ได้ไปฟังเหมือนที่เพื่อนฟัง.
- 101 วรรณษา : ยาวว่าได้เปรียบตอนที่เราฟัง. เราสามารถที่จะกรอกลับไปกลับมาหลายรอบ. แล้วก็
- 102 ฟัง. \sum
- 103 คัทรียา : \sum ฟังแล้วฟังอีกได้. \rightarrow อย่างนี้เค้าเรียกว่ามีอุปกรณ์เสริมดี. แล้วอย่างเรื่อง
- 104 ความสวยความงาม, ผิวพรรณ, รูปร่าง, มีเสริมบ้างม๊ยคะ.

ตัวอย่างที่ (111) คัทรียา 103 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเรียนของวรรณษา” มาเป็นเรื่อง “ การทำศัลยกรรมของวรรณษา” โดยเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมหลังจากที่สานต่อประเด็นเดิมจบลง โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิมตามด้วยคำสันธาน “แล้ว” และวลีบ่งชี้ประเด็น “อย่างเรื่อง...” และเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

5.1.2 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่

การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ของการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำถามมากที่สุด คิดเป็น 54.05% รองลงมาคือ กลไกระดับประโยคและการไม่ปรากฏรูปภาษา คิดเป็น 40% และ 5.94% ตามลำดับ ในผลัดใหม่ผู้สัมภาษณ์ใช้คำสันธานในการเปลี่ยนประเด็นมากที่สุด เนื่องจากประเด็นใหม่ส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่ต่อเนื่องมาจากประเด็นเดิม และพบว่าผู้สัมภาษณ์มักจะใช้คำสันธานร่วมกับกลไกระดับประโยคในการเปลี่ยนประเด็นใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นเดิม เช่น

(112) INT 12

- 159 วรุฒ : ก็ทำอะไรเนี่ย, กำลังจะถามว่าทำอะไร. (ไม่เทียว.)
- 160 เจ : $\left(\begin{array}{l} \text{ฝึกดนตรี} \end{array} \right)$ ถ้าไม่ฝึกดนตรีก็, แต่งเพลง. ถ้าไม่
- 161 แต่งเพลงก็, ออกไปฟังดนตรี. ไปดูคอนเสิร์ต. แล้วช่วงนี้ผมก็, มีกีฬาใหม่ที่ผมเล่นอยู่,
- 162 คือไทด์เซิร์ฟฟ์.

- 163 วรุฒ : ไทค์เซิร์ปฟังเหอครับ. มันคืออะไรครับ.
- 164 เจ : คล้ายๆวินเซิร์ป, คล้ายๆสกีน้ำ, คล้ายๆ $\left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ $\left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ ปนๆกันหลายอย่าง.
- 165 วรุฒ :
- 166 เจ : ครับ. เราขึ้นอยู่กับนบก. แล้วจะมีว่าวตัวนึง, ว่าวตัวใหญ่. ใหญ่กว่ารถหลายเท่าซะ. แล้วก็
- 167 เป็นสายจากตัวเรา, เป็นบาร์. แล้วเราใช้ลมลากตัวเราอยู่บนน้ำ.
- 168 วรุฒ : อ้อ! สามารถไปได้เรื่อยเลย.
- 169 เจ : ครับ.
- 170 วรุฒ : พอรับลมหน่อยนึงจะตั้งขึ้นมาเลย. เป็นกีฬาชนิดนึง. $\left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ $\left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$
- 171 เจ : ครับ. $\left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ $\left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ ไม่ค่อยมีคนเล่นครับ.
- 172 นับได้เลย.
- 173 วรุฒ : \rightarrow เทียบก็ไม่เทียบ. ว่างก็ไปเล่นกีฬา. ทีนี้เนี่ยมันก็ผิดวิสัย. ท่านผู้ชมว่ามั๊ยครับว่า,
- 174 หนุ่มหล่อๆอย่างนี้, วัยรุ่นขนาดนี้. แล้วเอาเวลาที่ไหนไปจับสาวๆ.

ตัวอย่างที่ (112) วรุฒ 173 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “งานอดิเรกของเจ” มาเป็นเรื่อง “การจับสาว” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่หลังจากที่เจตอบคำถามจบแล้ว โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิม และตามด้วยคำสันธาน “ทีนี้” ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่

ส่วนการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ของการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 71.12% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา และกลไกระดับประโยค คิดเป็น 27.27% และ 1.6% ตามลำดับ เนื่องจากการเริ่มต้นประเด็นในผลัดใหม่ผู้พูดจึงมีการใช้กลไกว่าที่ปรากฏเป็นรูปภาษามากกว่าการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟัง เช่น การใช้คำอุทานหรือคำเรียกคู่สนทนา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(113) CC 3

- 180 นัส : เอ็ม. ไก่อ, ไก่อ่างห้าดาวมัน, เท่าไรอะ.
- 181 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{หกสิบห้า.} \\ \text{แล้วไอ้ต๊ะ.} \end{array} \right)$
- 182 โอ :
- 183 นัส : กินคนเดียวไม่หมดอะ.
- 184 เอ็ม : นี่ไง.
- 185 โอ : \rightarrow อ้อ! เอ็ม, อย่าลืมนะวันนี้ล้างพรมด้วย.
- 186 เอ็ม : เรารู้แล้วนะ, คุณีบหายเลย, ทำข้าวหกใส่รถไว้.
- 187 โอ : $\left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ $\left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ น่าเกลียดมากเลย, (หยีบของนะ,=)
- 188 นัส : $\left(\begin{array}{l} \\ \end{array} \right)$ $\left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$ อ้าวเหอ.

ตัวอย่างที่ (113) โอ 185 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ไถ่อย่างห้าดาว” มาเป็นเรื่องของ “การทำข้าวหกลีสรถของเอ๋ม” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ โดยการใช้คำอุทาน “อ้อ” ตามด้วยคำเรียกคู่สนทนา “เอ๋ม”

5.1.3 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน

การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนปรากฏเฉพาะในการสนทนาแบบเป็นกันเอง และมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุดถึง 84.78% และไม่มีการปรากฏรูปภาษา 15.21% และไม่มีการปรากฏกลไกระดับประโยค จากการสังเกตข้อมูลอย่างละเอียด พบว่า การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนมีการใช้คำเรียกความสนใจมากกว่ากลไกประเภทอื่น เนื่องจากเป็นการเปลี่ยนประเด็นขณะที่ผู้พูดคนอื่นกำลังพูดอยู่ ผู้พูดจึงต้องใช้คำเรียกความสนใจจากผู้ฟังหรือผู้ที่กำลังพูดอยู่มายังประเด็นใหม่ เช่น

(114) CC 4

50 อาชัย : ร้องเพลงชอบ , ชอบร้องเพลง , ก็ผมชื่อ , ใ้ที่กตๆเล่น , ก็ตั้งกีตาร์ , อยากร้อง

51 พ่อ : เอ๋อ.

52 อาชัย : = เล่น.

53 ป้าศรี : ชอบร้องเพลงสงสัยโตขึ้นเป็น

54 พ่อ : ((ยื่นโบซ์ัวร์หมู่บ้านให้ป้า)) → (นักร้องแน่.)
(เนีย ป้า ,) โทษนะ , (เค้า) ไรว์ =

55 ป้าศรี : โตขึ้นเป็นนักร้อง (แน่.)

56 พ่อ : = หมู่บ้าน , ที่นั่น , โฮมแอนแลนดเค้าเชิญมา.

ตัวอย่างที่ (114) พ่อ 54 ได้เริ่มประเด็นใหม่เรื่อง “หมู่บ้านจัดสรร” ในขณะที่ป้ากำลังพูดถึงหลานที่ชอบร้องเพลงอยู่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน โดยใช้คำบ่งชี้ “เนีย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟัง

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น

การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนจุดเน้น การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ โดยในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นแต่ละประเภทในการเปลี่ยนประเด็นทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว ดังนี้

ตารางที่ 9 เปรอ์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม

กลไกการเปลี่ยน ประเด็น	เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็น จำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม					
	การสัมภาษณ์			การสนทนาแบบเป็นกันเอง		
	เปลี่ยน จุดเน้น	ข้อเรื่อง	เปลี่ยน เรื่องใหม่	เปลี่ยน จุดเน้น	ข้อเรื่อง	เปลี่ยน เรื่องใหม่
คำ	60.57	35.29	45.94	76.56	85.18	66.47
ประโยค	31.73	58.82	48.64	3.12	-	0.57
ไม่ปรากฏรูปภาษา	7.69	5.88	8.1	20.31	14.81	39.94
รวม	100	100	100	100	100	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมแต่
ละประเภทมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่แตกต่างกัน ดังนี้

5.2.1 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนจุดเน้น

ทั้งในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองต่างก็มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด
คือ คิดเป็น 60.57% ในการสัมภาษณ์ และ 76.56% ในการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยกลไกระดับ
คำที่พบมากที่สุดในการเปลี่ยนจุดเน้น คือ คำสันธาน เนื่องจากเป็นกลไกที่สามารถแสดงให้เห็นการ
เชื่อมโยงระหว่างประเด็นใหม่และประเด็นเดิมที่อยู่ในบริบทเดียวกัน เช่น ตัวอย่างที่ (115) และ
(116) ต่อไปนี้

(115) INT 2

157 นิ่ง : นิ่งเป็นคนถ้ามีเหตุผลนั่งฟัง. ไม่มีเหตุผลเนี่ยเถียงแหลกเลย. เป็นคนนิสัยอย่างจี้. แล้ว
158 บางที: เอออันนี้แปลกดีนะป้า. ป้าพูดมานี้เราก็นั่งฟัง. บางทีขอจด. พอจดเสร็จมา
159 นั่งคิด. เออมั่นความหมายดีนะ. เราน่าจะทำตาม. อย่างน้ำเต้าอย่างอะไร.

160 ไตรภพ : เออไหน! น้ำเต้ายังง. ยังง.

161 นิ่ง : น้ำเต้าเนี่ย, ตอนนั้นเข้าวงการแล้วเนี่ย. ประสบความสำเร็จในตรงนี้ในแคบ้นไคชั่นที่
162 หนึ่งยังไม่ก้าวขั้นต่อไปนะคะ. นิ่งคิดว่านึ่งมีเงินพอแล้ว. มีความสุขสบาย. มี =

163 ไตรภพ : ครับ.

164 นิ่ง : = ทุกอย่างในตรงนี้. ป้าบอกว่าหนู, หนูรู้จักน้ำเต้ามี้. น้ำเต้าเนี่ยมีสองลูก. มีปล้อง
165 แรกกับปล้องที่สอง. ตอนนีหนูมีความสุขสบาย. หนูมีเงินใช้. มีรถขับ. ก็เท่ากับหนู

- 166 ทำกับปล้องแรกซึ่งเป็นปล้องที่เล็ก. หนูลองมองไปไกลๆซิลูก. ปล้องกว้างๆที่ใหญ่ๆ
 167 อยู่ข้างหน้านั้นคืออนาคตหนูนะ. หนูยังไม่ได้ก้าวเข้าไปเลย.
 168 ไตรภพ : โอ้โห! เป็นคนที่สอนลูกแล้วก็ให้คิดเตือนใจตลอด.
 169 คุณพ่อ : ครับ.
 170 ไตรภพ : → แล้วมะม้าคอยฟังตลอดหรือไง. ตอนที่คุณพ่อสอน. อีมาๆป้าก็พูดนะ. ฟังไว้.
 171 อย่างงี้หรือเปล่า.
 172 นิ่ง : ใช่ค่ะ. มะม้าเป็นคนไม่ค่อยพูดค่ะ.

ตัวอย่างที่ (115) ไตรภพ 170 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “คุณพ่อ” มาเป็น “คุณแม่” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์กันในเรื่องการสอนลูก โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(116) CC 2

- 77 เอ็ม : แม่เค้าขึ้นมาทำอะไรวะ , เค้าจะมาดูลูกสะใภ้หรือ. Z
 78 โอ : อู๊ย! ลูกสะใภ้แม่อยู่ละ
 79 ลี , ไม่ใช่ลูกสะใภ้บ้านเราหรอก , อีเห็นมันยังไม่โต.
 80 เอ็ม : เบื่อเบื่ออะไม่เสร็จ , ไม่สิ้นซักกะที. Z
 81 โอ : เป็นลูกเมียหน่อย ต้องกลับบ้าน.
 82 เอ็ม : หุย ! โทรมารเรียก , หัวเราะคิกคักคิกคัก. Z
 83 โอ : พอแม่หัวเราะคิกคักคิกคักเนี่ยรู้เลย
 84 มันต้องเรื่องอะไร กู้กักกู้กักกู้เนี่ย เออ
 85 เอ็ม : → แล้ว แหม! (คุณเฮียนี่ก็เรื่องมากจริงๆเลย.)
 86 โอ : ขึ้นมาแบบไม่มีเหตุผล) ทำไมงะ, คุณเฮียขึ้นมาด้วยหรือ.

ตัวอย่างที่ (116) เอ็ม 85 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “จุดประสงค์ในการเดินทางมากรุงเทพฯ ของแม่” มาเป็นเรื่อง “ความเรื่องมากของคุณเฮีย” ซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

จะสังเกตได้ว่า ถึงแม้ว่าการเปลี่ยนจุดเน้นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง มีการใช้คำสันธานเป็นจำนวนมากที่สุด แต่ในข้อมูลทั้ง 2 ประเภทก็มีการใช้กลไกที่สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ของแต่ละข้อมูลมากเป็นอันดับรองลงมา กล่าวคือ ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคมากเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นโดยการไม่ใช้รูปภาษาใดๆเป็นอันดับรองลงมา เช่น ตัวอย่างที่ (117) และ (118) ต่อไปนี้

(117) INT 11

79 กมล : แล้วเวลาน้องได้กับคุณแม่อยู่ที่บ้านเนี่ย. คุณกันภาษาอะไรครับ.

80 น้องได้ : ถ้าหนูกับคุณแม่จะ. จะพูดภาษาจีนกว้างตั้ง.

81 วรุต :

82 น้องได้ :

83 ผสานกันอย่างลงตัวมาก. คือเราสามารถในประโยคเดียวมีหลายภาษาผสมกัน. บางที

84 เราไม่รู้ว่ศัพท์ภาษาจีนนี้เป็นอะไร. (เราก็อพูด) ภาษาอังกฤษเข้าไป. บางทีเราไม่รู้=

85 วรุต :

86 ว่าอันนี้ภาษาอังกฤษพูดว่าอะไร. เราก็อพูดภาษาไทยเข้าไป. ผสมกันมั่วไปหมด.

87 กมล : → แล้วอย่างนี้คุณแม่คุยกับน้องได้เป็นภาษาจีน. แล้วเลี้ยงน้องได้แบบวัฒนธรรม

88 ไทย. หรือว่าเลี้ยงแบบวัฒนธรรมจีน.

ตัวอย่างที่ (117) กมล 87 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ภาษาที่น้องได้คุยกับคุณแม่” มาเป็น เรื่อง “วัฒนธรรมที่คุณแม่ใช้เลี้ยงน้องได้” ซึ่งเป็นประเด็นที่ยังคงมีความสัมพันธ์กันในเรื่องของความเป็นจีน โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิมและตามด้วยคำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(118) CC 1

26 ป้าหมาย :

27 พี่ปู่ :

28 พี่แดง :

29 พี่ปู่ : = แง

30 พี่แดง : (= ร้อน,

31 พี่ปู่ : (มัน) (ร้อนด้วย.)

32 พี่แดง :

33 ป้าหมาย :

34 แอ้ว :

35 ป้าหมาย :

36 รจะเข้าร้าน , ไอ้เราก็อจะไปตลาด. เราก็อไม่กล้าออกไปชะที, จนต้องฝากกุญแจร้าน

37 ให้มัน, แล้วมันก็อเปิดไม่ได้, ประคूर้านฉันไม่มีใครเปิดได้จริงๆ.

ตัวอย่างที่ (118) ป้าหมาย 35 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความงอแงน้องโบสถ์” มาเป็น เรื่อง “การไปรับป้าของพ่อน้องโบสถ์” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์กันโดยไม่ใช้รูปภาษาใด

5.2.2 กลไกที่ใช้ในการย้อนเรื่อง

ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคในการย้อนเรื่องมากที่สุด คิดเป็น 58.82% และรองลงมาคือ กลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษา คิดเป็น 35.29% และ 5.88% ส่วนการย้อนเรื่องในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด คือ 85.18% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษาจำนวน 14.81% และไม่ปรากฏกลไกในระดับประโยค

ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็นในการย้อนเรื่องมากที่สุด เช่น “เมื่อที่เราคุยกันเรื่อง...” “เมื่อสักครู่กลับไปหาคุณแม่อีกนิดนึง” “มาพูดถึงเรื่องแฟนต่อ” “ในช่วงแรกเราพูดถึงว่า...” เช่น

(119) INT 4

- 1 ไตรภพ : กลับเข้าสู่ทวิตไทม์ไลน์. และนี่ก็คือทวิตไทม์ไลน์ของเรากับนักชิมเรีย. เราได้คุยชีวิตประวัติ
 2 ความเป็นมาของเธอแล้ว. ท่านผู้ชมจะสังเกตและเห็นอย่างหนึ่งว่า, เธอเป็นคนที่ดูสดใส
 3 ชัดเจน, ว่องไว, คล่องแคล่วในการตอบคำถาม, ในการพูดคุย. ทำให้เราได้ทราบอะไร
 4 ได้อย่างมากมายและชัดเจน. จริงๆแล้วได้สิ่งเหล่านี้มาจากใคร. คุณพ่อคุณแม่หรือเรา
 5 เป็นของเราคนเดียว. คนอื่นเค้าชิมกันสองคน. \sum ทั้งสองคน. \sum
 6 นัท : อ้อ! เหรออะ.
 7 ไตรภพ : เพราะว่าคุณแม่เค้าให้ฟังนะฮะ. เวลาทำงานเนี่ยทำงานร้านอาหาร. จะเชียร์แขก
 8 นัท : เก่ง. (คือหมายถึงว่า
 9 ไตรภพ : $\left[\begin{array}{l} \text{หนุๆๆ. เชียร์} \end{array} \right]$ แขกนี้หนุรู้มัยว่าภาษานี้เค้าใช้ที่ไหน.
 10 นัท : ไม่ทราบค่ะ.
 11 ไตรภพ : เค้าใช้ตามโรงนวดนะหนุ. \sum
 12 นัท : โอ๊ย! เหรอคะ.
 13 ไตรภพ : เวลาผู้ชายเค้าเข้าไปนวดนะนี่ก็ออกมัย.
 14 นัท : อ้อ! เหรอคะ.
 15 ไตรภพ : จะมีคนนั่งอยู่หน้าตู้. แล้วก็บอกว่า, คนนี้นะที่เด็ด.
 16 นัท : โอเคค่ะ. พุดผิดค่ะ. ไม่ใช่ค่ะ.
 17 ไตรภพ : ไม่ใช่ค่ะ. ตกลงคุณแม่ไม่ได้เชียร์แขก. เค้าเรียกว่าเชียร์อ๊พ.
 18 นัท : เชียร์อ๊พค่ะ. คือหมายถึงว่า, คือเพื่อนคุณแม่เป็นสวิสแอร์หรือว่าอะไรก็แล้วแต่.
 19 มาเค้าก็จะแบบคุยเก่ง. แล้วเพื่อนจะติดเค้ามาก. เพราะฉะนั้นรายได้จะมาจากคุณแม่
 20 เสียเยอะ. มีบ้านมีรถเนี่ยมาจากคุณแม่. คือคุณแม่พุดนะฮะ. ถ้าไม่ได้เค้าเนี่ยลำบากมาก.
 21 แล้วแม่ก็เป็นคนคุยเก่ง. คุณแม่นี่เป็นคนใจกว้างเหมือนกัน. ก็คือว่าอยู่กับครอบครัว

- 23 คุณแม่เค้าจะเป็นคนคอยสอนคอยบอก. สอนลูกสอนหลาน เพราะว่าอยู่กันเยอะ. เวลา
 24 มีปัญหา, คุณแม่จะเป็นคนคอยให้คำปรึกษาแนะนำ. เคลียร์ปัญหาทุกอย่างให้ได้ดีที่สุด
 25 ไตรภพ : เพราะฉะนั้นจะว่าพูดเก่งเพราะใคร. ก็ต้องว่าทั้งคุณพ่อคุณแม่เลยก็ได้.
 26 นัท : ใช่ค่ะ.
 27 ไตรภพ : → **เมื่อที่เราคุยกันว่าไปเรียนต่อที่สวิส. ตอนนั้นจบอะไรจากเซนต์จॉห์นแล้ว.**
 28 นัท : ตอนนั้นจบม.3.

ตัวอย่างที่ (119) ไตรภพ 27 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความพูดเก่งของนัท” มาเป็นเรื่อง “การไปเรียนต่อที่สวิส” ซึ่งเป็นประเด็นที่เคยพูดถึงมาแล้วในการสัมภาษณ์ช่วงก่อนโฆษณา โดยใช้ประโยคแสดงการเข้าประเด็น “เมื่อที่เราคุยกันว่า...” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ส่วนการย้อนเรื่องในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกคำสันธานมากที่สุด เนื่องจากการย้อนกลับสู่ประเด็นเดิมที่ไม่ห่างกันนัก และผู้พูดต้องการแสดงให้เห็นความต่อเนื่องกับประเด็นเดิมที่เคยพูดถึงมาแล้ว เช่น

(120) CC 5

- 63 ตา : เมื่อกันนี่อะ. อาจจะเป็นอาจารย์ก็ได้, เค้าบอกขอสายวีรพล.
 64 ยาย : (อือ.)
 65 หลาน : (คง) อาจารย์. ถ้าเพื่อนเค้าจะเรียกกอล์ฟ.
 66 ยาย : นั่นสิ. เห็นเค้าเรียกวีรพล, (แม่ใหญ่ก็เลย) บอก, “ไม่อยู่อะค่ะ, ออกไปข้างนอก, =
 67 ตา : (เสียงผู้หญิง.)
 68 ยาย : เห็นเค้าบอกว่าจะไปมหาวิทยาลัยค่ะ. (ขอบคุณค่ะ)
 69 ตา : (ยังดีเฮ้อ,) ฉันมาระบายให้เธอฟัง, ไม่งั้นเธอ
 70 ก็ไม่รู้ว่ากอล์ฟไปไหน, เธอไม่ได้ถามกอล์ฟอะ.
 71 ยาย : อือ. ไม่รู้อะ. ถ้าไม่รู้ก็บอกไม่รู้ดิ. ถ้ารู้ก็บอกรู้.
 72 ตา : ฉันเห็นมันเอารองเท้ามาซัด, ฉันก็ถามว่าเตรียมจะไปไหน, จะออกไปข้างนอกหรือ.
 73 ยาย : → แล้ว, แล้วแกเอาไอ้ไปภาษาญี่ปุ่นมาแล้วแกก็อ่านไม่ออก,
 74 หลาน : มันก็มีเขียนภาษาอังกฤษให้ด้วยอะ, แต่ว่า, ต้องมีเขียนแบบ, _ เหมือนเรารู้ยู่=
 75 ยาย : หรือ.

ตัวอย่างที่ (120) ยาย 73 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “อาจารย์ที่โทรศัพท์มาหาหลาน” มาเป็นประเด็นเรื่อง “ไปสมัครสอบชิงทุน” ซึ่งเป็นประเด็นที่พูดถึงมาก่อนหน้านี้ โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

นอกจากนั้นจะสังเกตได้ว่า การย้อนเรื่องในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำปฏิเสธสูงกว่าการเปลี่ยนประเด็นประเภทอื่น เนื่องจากในการสนทนาแบบเป็นกันเองผู้พูดมีสิทธิเท่ากันที่จะเปลี่ยนประเด็นใหม่ขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ ผู้พูดจึงสามารถแสดงการปฏิเสธประเด็นที่กำลังพูดกันอยู่ได้ทันทีเมื่อต้องการย้อนกลับไปพูดถึงประเด็นเดิม เช่น ตัวอย่างที่ (121) และ (122) ต่อไปนี้

(121) CC 2

274 ปู : อ้อ. แต่เมื่อวันนั้นที่ถ่ายรูปกับอาจารย์ศักดิ์ศรี. พี่คนนี้แหละเป็นคนมาถ่ายรูปให้ดู.

275 ก็ตอนแรกที่เค้าบอกจะให้เจ้ถ่ายให้เนาะ.

276 หริ : อ้อ.

277 เก้ : เนี่ย, ไอ้เนตร, (วันที่ไอ้เนตร.)

278 ปอน : (หลอกไอ้.)

279 ปู : ไอ้บ้า!

280 ปอน : ชั้นพูดตรงอีกแล้วหรือเนี่ย.

281 เก้ : → **ไม่ใช่, ปู.**คืออย่างที่ว่า.มันจะเป็นพันธะ ถ้าเกิดเค้าแบบเอาไม้หน้าสาม.

282 เค้าเป็นเด็กอุเทนใช่ปะ.

ตัวอย่างที่ (121) เก้ 281 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ถ่ายรูปกับอาจารย์ศักดิ์ศรี” มาเป็นเรื่อง “ความคิดเห็นของหริเกี่ยวกับพันธะ” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีการพูดถึงมาก่อนหน้านี้ โดยใช้คำปฏิเสธ “ไม่ใช่” ตามด้วยคำเรียกคู่สนทนา และคำบ่งชี้ประเด็น “อย่าง” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(122) CC 2

70 หริ : เก็บอะไร.เก็บมือถือหรือ.

71 ปู : บ้า.

72 หริ : (หัวเราะ)

73 เก้ : นี่ ถ้างั้นคง (ไม่ถึงปูอะ.)

74 หริ : (ตกกระเจาย) อยู่ตามทางอะไรเงี้ย, แล้วก็เก็บ.

75 ปอน : แหม! วันนี้รรรรสนในการกินแกงหน่อไม้ลดน้อยเหลือเกิน.

76 เก้ : เฮ้ย! กินกันทุกคนเลยโว้ย → **ไม่ใช่, ปู.** แต่ว่า 1,800 ก็โอเคนะ. เพื่อนพี่มันใช่.=

77 หริ : อะไรนะ

78 เก้ : = มันก็โอเค.

ตัวอย่างที่ (122) เก้ได้ใช้คำปฏิเสธ “ไม่ใช่” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “แกงหน่อไม้” มาเป็นเรื่อง “โทรศัพท์มือถือระบบ 1800” ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้ร่วมสนทนาได้พูดกันถึงเรื่อง

โทรศัพท์มือถืออีกอยู่ ประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่นี้จึงเป็นการย้อนกลับไปพูดถึงเรื่องโทรศัพท์มือถืออีกครั้งหนึ่ง

5.2.3 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนเรื่องใหม่

ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับประโยคในการเปลี่ยนประเด็นมากที่สุด คือมีจำนวน 48.64% อันดับรองลงมาคือ กลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษา คิดเป็น 45.94% และ 8.1% ตามลำดับ ส่วนการเปลี่ยนเรื่องใหม่ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีกลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 66.47% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา 32.94% และมีกลไกระดับประโยคเพียงเล็กน้อย คือ 0.57%

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียด พบว่า การสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการสรุปเป็นกลไกในการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกความสนใจและการไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆในการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด ซึ่งผลที่ได้มีอิทธิพลจากตัวแปรของสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าตัวแปรทางด้านประเภทของการเปลี่ยนประเด็น โดยในการสัมภาษณ์มีการสรุปประเด็นเดิมก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่เพื่อแสดงการรับทราบคำตอบทั้งหมดของผู้ให้สัมภาษณ์ และช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจและติดตามประเด็นในการสัมภาษณ์ได้โดยตลอด เช่น

(123) INT 11

363 น้องได้ : หนูได้อะไรหลายๆอย่าง. อย่างแรกเลย, ทำให้หนูเป็นคน que เข้ากับคนอื่นได้ง่ายมาก.

364 เวลาเจอคนไทยเราก็คุยได้. ฝรั่งเศสก็คุยได้. หรือพอเจอกับคนจีน. เราก็คุยได้เหมือนกัน.

365 วรุฒ : ดิละ. นี่แสดงว่ารับมาจาก, เอ่อ, ฝรั่งเศส, วัฒนธรรมแบบฝรั่ง.

366 กมล : Σ กล้าคิดกล้าทำ.

367 วรุฒ : เป็นคนประหยัด. จิ้งก. จี๋เหนียวมีขี้ครับ.

368 น้องได้ : ไม่นะ. แต่เป็นคน que บริหารเงินค่อนข้างมาก.

369 วรุฒ : Σ อ่า. อันนี้ได้วัฒนธรรมมาแบบจีน.

370 น้องได้ : ค่ะ. แล้วหนูก็เป็นคนที่ขี้เกรงใจมากๆ.

371 วรุฒ : Σ อ่า. อันนี้แน่นอน. เป็นวัฒนธรรมไทย.

372 กมล : \rightarrow มันเหมือนกันมีสิ่งต่างๆของแต่ละที่มารวมกัน. ค่อนข้างจะดีมากที่สุดทีเดียว.

373 ตรงนี้ต้องถามคุณแม่อันนี้. อยากถามมากเลย. ถ้าเป็นลูกเขยล่ะครับ. อยากให้เป็น

374 ชาติไหน. เป็นคนจีนมีขี้.

ตัวอย่างที่ (123) กมล 372 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเติบโตท่ามกลางหลากหลายวัฒนธรรมที่มีของน้องไต้” มาเป็นเรื่อง “ลูกเขย” ซึ่งเป็นประเด็นที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิมก่อนที่จะเริ่มประเด็นเดิม

ส่วนการเปลี่ยนเรื่องใหม่ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกความสนใจและไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆมากที่สุด เนื่องจากในการสนทนาแบบเป็นกันเองผู้พูดทุกคนมีสิทธิในการกำหนดประเด็นเท่ากัน ผู้พูดจึงมักนิยมใช้คำเรียกความสนใจเพื่อเรียกให้ผู้ฟังหันมาสนใจและสานต่อประเด็นใหม่ของตน หรือสามารถที่จะเปลี่ยนประเด็นได้โดยไม่ต้องใช้รูปภาษาใดๆก็ได้เช่นกัน เช่น

(124) CC 8

121 ยู : ปู, ตอนที่พี่ว่ามันในโทรศัพท์, แล้ววางหูบีบเลขร้องไห้.

122 ปู : ใครร้องไห้.

123 ยู : แฟนพี่บอก, มันร้องไห้, พี่ว่ามัน.

124 ปู : อ้อนี่พี่คุยกับเค้าหรือ.

125 ยู : อืม

126 ปู : แล้วพี่ก็ว่าเค้า.

127 ยู : {ตอนแรกคุยกับแฟนพี่ไงแฟนพี่เลยบอก, เนี่ย! คุยกับแม่มีงมัย, แฟนพี่ว่า

128 อย่างไร้ (หัวเราะ) ก็เลย.

129 ปู : วางหูไปเลยหรือ

130 ยู : พี่ก็เลยว้า, เนี่ยพ่อบอกไม่รู้เรื่องอย่างนั้นอย่างนี้, อะไรทำนองนี้, วางหูปีกเลย.

131 ปู : อ้อ! สงสัยอยากเล่นโซ่ห่มะ, _อยากดูโซ่ห่มะ.

132 ยู : → นี่! เธอเอาไปท้อะเปลา, มีตั้งสามสี่อัน, เอามาแจก.

133 ปู : เอาเลย, ในตู้เป็นหลอดเหมือนกัน, ทาไม่หวาดไม่ไหวอยู่นี้, → ฝนตกก็เปลาพี่, เมื่อวาน.

134 ยู : ฝนไม่ตกหรอก, เมื่อวานไม่ตก.

ตัวอย่างที่ (124) ยู 132 เปลี่ยนประเด็นจากการเล่าเรื่อง “ลูกชายของตัวเอง” มาเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น คือ “ครีมทาผิว” โดยการใช้นี้คำเรียกความสนใจ “นี่” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น และปู 133 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ครีมทาผิว” มาเป็นเรื่อง “ฝน” โดยไม่มีรูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น

ถึงแม้ว่าการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองจะมีลักษณะเด่นของกลไกในการเปลี่ยนเรื่องใหม่ที่แตกต่างกัน คือ ในการสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการสรุปมากที่สุด และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกความสนใจและการไม่ปรากฏรูปภาษามากที่สุด แต่

อย่างไรก็ตามพบว่า ในทั้ง 2 สถานการณ์การสื่อสารต่างก็มีการใช้คำเรียกคู่สนทนาเป็นกลไกในการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากกว่าการเปลี่ยนประเด็นประเภทอื่น โดยในการสัมภาษณ์มีการใช้คำเรียกผู้ให้สัมภาษณ์หรือการพูดกับผู้ชมทางบ้านเพื่อแสดงให้เห็นการเริ่มประเด็นใหม่ ส่วนในการสนทนาแบบเป็นกันเองก็มีการใช้คำเรียกผู้ฟังเพื่อมอบผลัดให้เป็นผู้สานต่อประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมต่อไป เช่น ตัวอย่างที่ (125) และ (126) ต่อไปนี้

(125) INT 12

192 วรุฒ : แสดงว่าปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีแฟน.

193 เจ : ก็มีครับ.

194 วรุฒ : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ ก็มี, แต่ว่าก็, ก็ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเค้ามาก.

195 เจ : ก็พยายามให้มากที่สุดที่เราให้ได้นะครับ. ทัวไปเราก็ใช้เวลาทำอย่างที่เราอยากทำ.

196 กมล : ก็เรียกว่ายังศึกษากันอยู่.

197 เจ : ครับ.

198 กมล : \rightarrow ต้องเรียนท่านผู้ชมนะครับว่า, น้องเจเนี่ย, ปกติเนี่ย, อยากจะทำอะไรจะตั้งใจ.

199 แม้กระทั่งที่เราฟัง. อย่าง ไปเล่นกีฬาเทนนิสเซอร์ป, ยังต้องไปเรียนถึงสเปนโน่น. เพื่อที่จะ

200 มาเล่นกีฬา.

ตัวอย่างที่ (125) กมล 198 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความรักของเจ” มาเป็นเรื่อง “ความตั้งใจในการทำสิ่งต่างๆของเจ” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนเรื่องใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม โดยใช้ในการพูดกับผู้ชมทางบ้านเป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(126) CC 1

45 แอ้ว : ((พี่ช่วยเอาข้าวโพดมาขึ้นให้))ไม่เป็นไร, ตามสบายเลย (คุณพี.)

46 พี่ช่วย : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ โลเท่า ไหรวะ, ที่ญี่ปุ่น

47 ชื่อเนี่ยะ.

48 พี่แดง : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ อร่อยมัย.

49 พี่ช่วย : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ อร่อย.

51 พี่แดง : อร่อยเหออ, ก็น่าจะอร่อย หรือก.

52 แอ้ว : อ้อ.

53 พี่จิม : \rightarrow นืม, นืมเอาถ้วยไปทำอะไร.

54 พี่แดง : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ ไปให้มัน (เล่น.)
(ไปเล่น,) เครื่องเล่น.

56 พี่จิม : เอ้อ.อ.อ. ((หัวเราะ))คิดว่าใส่ข้าว.

ตัวอย่างที่ (126) พืชิม 53 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ข้าวโพด” มาเป็นเรื่องของคู่สนทนา คือ “นึม” ซึ่งเป็นประเด็นใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม โดยการใช้คำเรียกคู่สนทนาเป็น กลไกการเปลี่ยนประเด็น ในตัวอย่างนี้ถึงแม้ว่าพืชิมจะมอบผลัดให้นึม แต่นึมก็ไม่ได้เป็นผู้ตอบคำถามในผลัดต่อมา เนื่องจากพีแดงซึ่งเป็นผู้ร่วมสนทนาคนอื่นพูดแทรกเข้ามาตอบคำถามแทนนึม

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ กับกลไกการเปลี่ยนประเด็น

การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่สามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับผู้พูด การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับผู้ฟัง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับผู้พูดและผู้ฟัง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 3 จะเห็นว่าในการสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นในเกณฑ์นี้เพียง 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทุกประเภท แต่มีการเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับผู้พูดและผู้ฟังเพียง 3 ครั้ง จึงไม่สามารถสามารถสรุปลักษณะกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นประเภทนี้ได้ โดยการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายใหม่ทั้ง 4 ประเภทมีความถี่ในการปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่

กลไกการเปลี่ยน ประเด็น	เปอร์เซ็นต์การปรากฏของกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตาม ความหมายของประเด็นใหม่							
	การสัมภาษณ์				การสนทนาแบบเป็นกันเอง			
	ตนเอง	คู่ สนทนา	สิ่งแวดล้อม	เรื่อง ทั่วไป	ตนเอง	คู่ สนทนา	สิ่งแวดล้อม	เรื่อง ทั่วไป
คำ	-	50.60	-	71.42	59.45	90.47	56.04	80.85
ประโยค	-	41.56	-	28.57	2.70	-	-	2.12
ไม่ปรากฏรูป ภาษา	-	7.83	-	-	37.83	9.52	43.95	17.02
รวม	-	100	-	100	100	100	100	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่แต่
ละประเภทมีการใช้กลไกที่แตกต่างกัน ดังนี้

5.3.1 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองปรากฏเฉพาะในการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งมีการใช้
กลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 59.45% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาพ คิดเป็น 37.83% และมี
กลไกระดับประโยคเพียง 2.70% โดยกลไกระดับคำที่ปรากฏมากที่สุด คือ กลไกคำเรียกความสนใจ
ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของการสนทนาแบบเป็นกันเองที่ไม่มีกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ผู้พูดจึง
ต้องเรียกความสนใจจากผู้ฟังมายังประเด็นใหม่ นอกจากนั้นยังมีการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏ
รูปภาพค่อนข้างมาก เนื่องจากการพูดถึงตนเองอาจมีลักษณะเป็นการบ่นซึ่งไม่ได้ต้องการการสาน
ต่อจากผู้อื่นเท่าไรนัก เช่น ตัวอย่างที่ (127) และ (128) ต่อไปนี้

(127) CC 3

335 ไอ้ต : เอ็มมันกลัวโดนเผาเว่ย .

336 เอ็ม : อีม อีม.

337 โอ : ไม่อยากจะเผาหรือ, ความชั่ว (มันมีเยอะ.)

338 นัส : (มันมีเยอะ.) ((หัวเราะ))

339 เอ็ม : อูย! โอเผาเอ็มเป็นวันเลย. ((หัวเราะ))

339 นัส : ((หัวเราะ))

340 โอ : ฉापนกจกกันไม่เสร็จ.

341 นัส : เอ็มตายเลย.

342 เอ็ม : โอ้ย! ฟังมัน แล้วจะฆ่าตาย ((หัวเราะ)) (0.1) คิดได้ไงวะ.

343 โอ : อะ.

344 ไอ้ต : → ก็เนี่ย, จะไปงานศพพี่ชายเพื่อน.

345 เอ็ม : ทำไม (ตายแล้วละ.)

346 นัส : (วันเนี่ยหรือ.)

347 ไอ้ต : เออ.

ตัวอย่างที่ (127) ไอ้ต 344 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “เอ็ม” มาเป็นเรื่อง “การไปงานศพของ
ตนเอง” โดยการใช้คำเรียกความสนใจ “ก็เนี่ย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(128) CC 8

187 ยู : พี่ตั๋ยไม่เข้ามาเลย.

188 ปู : เห็นพี่บอกไม่เข้ามาเป็นเดือนๆแล้วก็เลยเออ.

- 189 ยู : โห้ย!เดือนๆที่ไหน, เยอะกว่าเดือนอีก, แก
 190 ไม่เข้ามาตั้ง,หิมะ:เป็นนานเลยแหละ.
 191 ปู : คิละ,เริ่มไว้ใจ.
 192 ยู : ไว้ใจบ้าง,มีอยู่สองคนสามคน.(หัวเราะ)
 193 ปู : → เป็นแผลในปากนี้แย่มากเลย.

ตัวอย่างที่ (128) ปู 193 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การหยุดงานของพี่ด้อย” มาเป็นเรื่องของตนเอง โดยกล่าวถึงความรู้สึกแย่มากที่เป็นแผลในปาก และเป็นการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่มีรูปภาพประกอบ

5.3.2 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนาในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 50.60% รองลงมาคือ กลไกระดับประโยค คิดเป็น 41.56% ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุดเช่นกัน คือมีจำนวน 90.47% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาพ 9.52% และไม่มีการใช้กลไกระดับประโยค

ในการสัมภาษณ์มีการใช้คำสันธานและประโยคแสดงการสรุปเป็นกลไกในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด เนื่องจากการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนาเป็นประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏมากที่สุดในการสัมภาษณ์ จึงมีการใช้คำสันธานและประโยคแสดงการสรุปซึ่งเป็นกลไกที่เป็นลักษณะเฉพาะของการสัมภาษณ์เป็นจำนวนมาก ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกคู่สนทนาเป็นกลไกในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด เพื่อมอบผลัดให้คู่สนทนาสานต่อประเด็นที่เกี่ยวกับตนเองต่อไป เช่น ตัวอย่างที่ (129) และ (130) ต่อไปนี้

(129) INT 12

61 พรรณษา : ก็ตอนนั้นมาเรียนภาคบ่ายค่ะ. ก็ตอนเช้าถึงเที่ยง. พอถึงเที่ยงก็เบรคหนึ่งออกมา, มา

62 เรียนเสร็จสามสี่โมงก็กลับไปทำอีกถึง 3 ทุ่ม.

63 กัทริยา : เฉลี่ยแล้วทำวันละกี่ชั่วโมง.

64 พรรณษา : ก็ประมาณซัก 4-5 ชั่วโมงของแต่ละเบรค. ตอนเช้าซักสี่.

65 กัทริยา : } แล้วก็เบรค (คำอีก)
เบรค

66 พรรณษา :

67 ต่อไปอีกค่ะ.

68 สุรวีภา : (รายได้ดีมีชัย.)

69 กัทริยา : (แล้วเสาร์อาทิตย์.)

70 พรรณษา : เสาร์อาทิตย์นี่, คือทำเต็ม.

71 คัทรียา : → ฟังดูอย่างงี้แล้ว, คุณเขาก็เป็นเด็กดีตั้งใจทำงาน, รักครอบครัวอะไรอย่างงี้

72 นะคะ. ก็ตั้งใจเรียนด้วย. แต่ทำไมถึงมีข่าวออกมาว่า, โคนรีไทร์จากโรงเรียน.

ตัวอย่างที่ (129) คัทรียา 71 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การช่วยครอบครัวทำงานของพรรณษา” มาเป็นเรื่อง “ข่าวที่โคนรีไทร์จากโรงเรียน” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปประเด็นเดิม ตามด้วยคำสันธาน “แต่” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

(130) CC 7

9 ตี๋ก : อ้วนกินไข่ฟองหนึ่งหรือยังวันนี้.

10 อ้วน : เอ! แกนี่.

11 ตี๋ก : เกี่ยวอะไร.

12 อ้วน : จะตกไปทำไม.

13 ตี๋ก : เกี่ยวอะไร.

14 อ้วน : \sum นั้น.

15 อ้วน : → อ้อ, กินเยอะๆสิ, เขาเรียกว่าอะไรนะ.

16 อ้อ : \sum ปอเปี๊ยะ.

ตัวอย่างที่ (130) อ้วน15 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “อ้วน” มาเป็นเรื่อง “อ้อ” ซึ่งเป็นคู่สนทนาของผู้พูดในขณะนั้น โดยใช้คำเรียกคู่สนทนาเพื่อมอบผลัดให้อ้อสานต่อประเด็นใหม่นี้ต่อไป

5.3.3 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมปรากฏเฉพาะในการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งมีกลไกระดับคำมากที่สุด คือ 56.04% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา 43.95% กลไกระดับคำที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ คำเรียกความสนใจ เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟังมายังสิ่งแวดล้อมขณะนั้น เช่น

(131) CC 3

300 โอ : อย่างสุภารัตน์ยังลงได้อีกหลายสมัยก็ปล่อยๆเค้าไปเถอะ เงินเค้าก็มีตั้งเยอะ (0.5)

301 อยู่ๆเค้าเรียกอะไรนะ ม้ามีคมาวิน อยู่ๆรัชชชัยได้ไป. ((หัวเราะ))

302 เอ็ม : ไม่เอา, ต้องเป็นคุณหญิงกัลยาละกัน.

303 โอ : เออ คุณหญิงกัลยาก็ได้ ไม่เอา ยังไงโอก็ไม่เอาสุภารัตน์นะ ไม่ใช่เค้าไม่คืนนะ=

304 เอ็ม : อ้อ

305 โอ : = แต่ว่าเค้ายัง

306 นัส : → \sum โอ้ย! มีทั้งกลุ่มเลขเธอ, เราชอบทั้งนั้นริโคล่า.

307 เอ็ม : (เม็ดละบาท.)
 308 นัส : (ไม่เอา.)

ตัวอย่างที่ (131) นัส 306 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเลือกตั้งผู้ว่า” มาเป็นเรื่อง “ลูกอม” ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมขณะนั้น โดยใช้คำอุทาน “อ๊อ” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

นอกจากนั้นจะสังเกตได้ว่า การเปลี่ยนประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนประเด็น โดยไม่ปรากฏรูปภาษาในจำนวนที่สูงเช่นกัน เนื่องจากเป็นประเด็นใหม่ที่ผู้ร่วมสนทนาทุกคนให้ความสนใจร่วมกันและสามารถมีส่วนร่วมในการสานต่อประเด็นได้โดยง่าย แต่จะสังเกตได้ว่า ผู้พูดมักจะเพิ่มคำบ่งชี้ เช่น นี่ เนี่ย ต่อท้ายส่วนที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยแสดงประเด็น (topic markers) เช่น

(132) CC 6

633 กอล์ฟ : ถ้าฉันมีเงินนะ , ฉันจะเรียนต่อไปให้จบ (เลย.)
 634 หนึ่งใน : (เรียน) แม่งตลอดชีวิต.
 635 ปูก : ฉันก็อยากเรียนนะ.
 636 กอล์ฟ : สบายออก , ชีวิตนักศึกษา (__ อิศรเสรี.)
 637 หนึ่งใน : (ใช่. ไม่ต้องมานั่ง) รับนโยบายบริษัท
 638 บ้าๆบอๆ.
 639 ปูก : → ไฟเขียวนี้สวยเนอะ , _ สีสวย (จิง , ชอบ , _ อยากมีเสื้อสีเขียว) หยั่งเงี้ย. =
 640 หนึ่งใน : ((หัวเราะ))
 641 ปูก : หาผ้าเท่าไรก็หาไม่ได้. ต้องสีเขียวอย่างเงี้ยตัดใส่แล้วคงสวย.

ตัวอย่างที่ (132) ปูก 639 ได้เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การเรียน ” ไปยังสิ่งแวดล้อมขณะนั้นคือ “สีของไฟเขียว” โดยไม่มีรูปภาษาใดๆแสดงการเปลี่ยนประเด็น แต่มีการเพิ่มคำบ่งชี้ “นี่” ต่อท้ายส่วนที่เป็นประเด็นใหม่

5.3.4 กลไกที่ใช้ในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด คิดเป็น 71.42% รองลงมาคือ กลไกระดับประโยค 28.57% ส่วนการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุดเช่นกัน โดยมีจำนวน 80.85% รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา 17.02% และกลไกระดับประโยค 2.12%

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดพบว่า การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกประเภทคำสันธานมากกว่ากลไกประเภทอื่น เนื่องจากประเด็นที่เกี่ยวกับ

เรื่องทั่วไปมักเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องมาจากประเด็นเดิม จึงมีการใช้คำสันธานเพื่อแสดงความสัมพันธ์นั้น เช่น

(133) INT 9

- 92 กมล : การรายงานข่าวของพีนี้. ปกตินักข่าวเขียนสคริปเพื่อรายงานเอง. หรือว่าเค้า
 93 เขียนสคริปมาให้เรา, แล้วรายงานไปตามสคริป. ของพีห้วงนี่เป็นแบบไหนครับ.
 94 พีห้วง : ก็ส่วนใหญ่ครับ. ถ้าข่าวที่ผมอ่านนะ. ผมเขียนเอง.
 95 กมล : → แล้วผู้ประกาศข่าวคนอื่นๆเค้าก็ทำอย่างงี้. หรือว่ามีคนเขียนให้ครับ.
 96 พีห้วง : เค้าก็ทำอย่างงี้ด้วยครับ. ถ้าบางคนเค้าทำได้นะ. คนที่เค้าเป็นนักข่าว, เค้าก็จะเขียน
 97 สคริปของเค้าเอง. แต่บางคนเค้าไม่ใช่ นักข่าว. เค้าเป็นเพียงแค่ผู้ประกาศข่าวนะ, เค้า
 98 ก็ไม่เขียน. ไม่ต้องเขียน. ไม่ใช่หน้าที่ของเค้า. มันมีอยู่ 2 ลักษณะแบบนี้.

ตัวอย่างที่ (133) กมล 95 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “การรายงานของพีห้วง” มาเป็นเรื่อง “การรายงานข่าวของผู้ประกาศข่าวคนอื่นๆ” ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปและมีความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมเกี่ยวกับวิธีการรายงานข่าว โดยใช้คำสันธาน “แล้ว” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเอง พบว่า มีการใช้คำเรียกความสนใจเป็นกลไกในการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปมากที่สุด เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟังมายังประเด็นใหม่เช่นเดียวกับการเปลี่ยนประเด็นประเภทอื่นๆที่กล่าวมาแล้ว เช่น

(134) CC 7

- 70 ตี๋ : อาม่า, ไม่มีคนคุยเลย เห็นไหม
 71 อู๋ : [เห็นแล้ว]
 72 ตี๋ : [ต้องคุยกับเรา]
 73 ตี๋ : → เฮ้ย, รับกับรูปนี้, [รับยังงี้.]
 74 อ้วน : [อันนี้ไม่รู้.]
 75 อาร์ท : มีคนวาง, วางไว้บนแท่นแล้วรับ.

ตัวอย่างที่ (134) ตี๋ 73 เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “อาม่า” มาเป็นเรื่อง “การรับปริญญา” ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป โดยใช้คำอุทาน “เฮ้ย” เป็นกลไกการเปลี่ยนประเด็น

กล่าวโดยสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการลักษณะของสถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นมากกว่าประเภทของการเปลี่ยน

ประเด็น โดยการเปลี่ยนประเด็นส่วนใหญ่ในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด รองลงมาคือ กลไกระดับประโยค ยกเว้นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ ที่มีการใช้กลไกระดับประโยคมากที่สุด ขณะที่การเปลี่ยนประเด็นส่วนใหญ่ในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา ยกเว้นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมที่มีการไม่ปรากฏรูปภาษามากที่สุด ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นขึ้นอยู่กับประเภทของประเภทการสนทนามากกว่าประเภทของการเปลี่ยนประเด็น โดยกลไกที่เป็นลักษณะเด่นของการสัมภาษณ์ได้แก่ กลไกระดับประโยค ส่วนกลไกที่เป็นลักษณะเด่นของการสนทนาแบบเป็นกันเอง ได้แก่ กลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษา

แต่อย่างไรก็ตามพบว่า การเปลี่ยนประเด็นบางประเภทก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดเลือกกลไกประเภทย่อยได้ คือ การเปลี่ยนจุดเน้นทั้งในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองต่างก็มีการใช้คำสันธานมากกว่ากลไกประเภทอื่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทย และวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งมีสถานการณ์การสื่อสารแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการตามลำดับ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ การวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น การวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนประเด็น และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

6.1.1 ผลการวิเคราะห์ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น

การเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทยสามารถแบ่งออกได้หลายประเภทตามเกณฑ์ด้านลักษณะผลัด ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม และด้านความหมายของประเด็นใหม่ โดยเกณฑ์ด้านลักษณะผลัดสามารถแบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ส่วนเกณฑ์ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิมสามารถแบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภท คือ การเปลี่ยนจุดเน้น การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเรื่องใหม่ และสุดท้ายเกณฑ์ด้านความหมายของประเด็นใหม่สามารถแบ่งการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 5 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเองและคู่สนทนา การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

ผลของการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามผลัดเพียง 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม และการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่ ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามผลัดครบทั้ง 3 ประเภท ส่วนการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม พบว่า ทั้งในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทั้ง 3 ประเภท ส่วนการเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่ พบว่า การสัมภาษณ์มีเพียงการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนาและการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นครบทุกประเภท

ผลของการวิเคราะห์ความถี่พบว่า ในเกณฑ์ด้านลักษณะผลัด การสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองต่างก็มีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่มากที่สุด ส่วนเกณฑ์ด้านความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม พบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนจุดเน้นมากที่สุด ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด ส่วนเกณฑ์ด้านความหมายของประเด็นใหม่พบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ผู้วิจัยสามารถสรุปประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นลักษณะเด่นของการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 สรุปประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

ประเภทของการเปลี่ยนประเด็น	ประเภทของปริจเฉทการสนทนา	
	สัมภาษณ์	สนทนาแบบเป็นกันเอง
การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามผลัด		
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม	+	+
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดใหม่	++	++
การเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน	-	+
การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความสัมพันธ์กับประเด็นเดิม		
การเปลี่ยนจุดเน้น	++	+
การซ้อนเรื่อง	+	+
การเปลี่ยนเรื่องใหม่	+	++
การเปลี่ยนประเด็นจำแนกตามความหมายของประเด็นใหม่		
การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง	-	+
การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนา	++	+
การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับตนเอง + คู่สนทนา	-	+
การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	-	++
การเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป	+	++

- หมายเหตุ : ++ ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่มีการปรากฏเป็นจำนวนมาก
 + ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่มีการปรากฏ แต่มีจำนวนไม่มากนัก
 - ประเภทของการเปลี่ยนประเด็นที่ไม่มีการปรากฏ

6.1.2 ผลการวิเคราะห์ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ในการสนทนาภาษาไทยสามารถแบ่งลักษณะการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นออกเป็น 3 ประเภทตามเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ได้แก่ กลไกระดับคำหรือวลี กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ และการไม่ปรากฏรูปภาษา ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ กลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาไทยนอกจากกลไกระดับคำและวลีแล้ว ยังมีกลไกที่เป็นประโยคอีกด้วย โดยการเปลี่ยนประเด็นระดับคำและระดับประโยคสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยๆได้อีก ดังนี้

6.1.2.1 กลไกระดับคำหรือวลี สามารถแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่

1. คำเรียกความสนใจ
2. คำเรียกคู่สนทนา
3. คำเรียกบุคคลที่ 3
4. คำสันธาน
5. คำเติมช่วงเจียบ
6. คำตอบรับ
7. คำแสดงทัศนคติ
8. คำปฏิเสธ
9. คำแสดงการสรุป
10. คำหรือวลีบ่งชี้ประเด็น

6.1.2.2 กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ประโยคแสดงการซ้ำ
2. ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล
3. ประโยคแสดงการเข้าประเด็น
4. ประโยคแสดงการสรุป
5. ประโยคคำถามคู่สนทนา

ผลของการศึกษาเปรียบเทียบกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์กับการสนทนาแบบเป็นกันเอง พบว่า การสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำหรือวลี 8 ประเภท คือ คำเรียกความสนใจ คำเรียกคู่สนทนา คำสันธาน คำเติมช่วงเจียบ คำตอบรับ คำแสดงทัศนคติ คำแสดงการสรุป และคำหรือวลีบ่งชี้ประเด็น ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำหรือวลีครบทั้ง 10 ประเภท ส่วนการใช้กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำพบว่า การสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับ

ประโยคหรือถ้อยคำครบทั้ง 4 ประเภท ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับประโยคหรือถ้อยคำ 3 ประเภท คือ ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล ประโยคแสดงการสรุป และ ประโยคคำถามคู่สนทนา

เมื่อวิเคราะห์ความถี่ของกลไกทั้งหมดที่ปรากฏในข้อมูลทั้ง 2 ประเภท พบว่า การสัมภาษณ์มีการปรากฏของกลไกระดับประโยคมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการปรากฏของกลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษามากกว่าการสัมภาษณ์ ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์ความถี่กลไกประเภทย่อยต่างๆพบว่า ในส่วนของกลไกระดับคำ การสัมภาษณ์มีการใช้คำสันธานมากที่สุด รองลงมาคือ คำเรียกคู่สนทนา คำตอบรับ และคำบ่งชี้ประเด็น ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้คำเรียกความสนใจมากที่สุด รองลงมาคือ คำเรียกคู่สนทนา คำสันธาน และคำเรียกบุคคลที่ 3 ส่วนกลไกระดับประโยคพบว่า การสัมภาษณ์มีการใช้ประโยคแสดงการสรุปมากที่สุด รองลงมาคือ ประโยคแสดงการเข้าประเด็น และ ประโยคแสดงการซ้ำ ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้ประโยคคำถามคู่สนทนามากที่สุด คือ 5 ครั้ง รองลงมาคือ ประโยคแสดงการสรุป และประโยคแสดงที่มาของข้อมูล ซึ่งมีการปรากฏเพียง 2 ครั้งเท่านั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปลักษณะเด่นของกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเองได้ดังตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 สรุปกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง

ประเภทของกลไกการเปลี่ยนประเด็น	ประเภทของปริจเฉทการสนทนา	
	สัมภาษณ์	สนทนาแบบเป็นกันเอง
กลไกระดับคำ		
คำเรียกความสนใจ	+	++
คำเรียกคู่สนทนา	++	++
คำเรียกบุคคลที่ 3	-	++
คำสันธาน	++	++
คำเติมช่วงเงียบ	+	+
คำตอบรับ	++	+
คำแสดงทัศนคติ	+	+
คำปฏิเสธ	-	+
คำแสดงการสรุป	+	+
คำบ่งชี้ประเด็น	++	+
กลไกระดับประโยค		
ประโยคแสดงการซ้ำ	++	-
ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล	++	+
ประโยคแสดงการเข้าประเด็น	++	-
ประโยคแสดงการสรุป	++	+
ประโยคคำถามคู่สนทนา	-	+
การไม่ปรากฏรูปภาษา	+	++

นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้พุดมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นได้มากกว่า 1 ประเภท ในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้ง โดยมีรูปแบบของการรวมกลไกได้ 2 แบบ คือ

1. รูปแบบของการรวมกลไก 2 ประเภท เช่น คำเรียกความสนใจ+คำเรียกคู่สนทนา คำสันธาน+คำเรียกความสนใจ คำเติมช่วงเงียบ+คำเรียกความสนใจ คำตอบรับ+คำสันธาน ประโยคแสดงการซ้ำ+คำเรียกคู่สนทนา ประโยคแสดงการสรุป+คำสันธาน ประโยคแสดงการสรุป+ประโยคแสดงการเข้าประเด็น

2. รูปแบบของการรวมกลไก 3 ประเภท เช่น คำตอบรับ+ประโยคแสดงการสรุป+คำเรียกคู่สนทนา คำปฏิเสธ+คำเรียกคู่สนทนา+คำสันธาน คำแสดงทัศนคติ+ประโยคแสดงการซ้ำ+คำสันธาน+ประโยคแสดงการสรุป+คำสันธาน+คำบ่งชี้ประเด็น

จะสังเกตได้ว่า การเรียงลำดับของกลไกมีรูปแบบเฉพาะ คือ ผู้พูดจะใช้กลไกที่แสดงการตอบรับคำพูดของผู้พูดในผลัดเดิมเสียก่อน แล้วจึงใช้กลไกที่แสดงการเข้าประเด็นใหม่ โดยกลไกที่แสดงการตอบรับคำพูดของผู้พูดในผลัดเดิม ได้แก่ คำตอบรับ คำปฏิเสธ คำแสดงทัศนคติ ประโยคแสดงการซ้ำ และประโยคแสดงการสรุป ส่วนกลไกที่แสดงการเข้าประเด็นใหม่ ได้แก่ คำเรียกคู่สนทนา คำสนทนา คำบ่งชี้ประเด็น ประโยคแสดงที่มาของข้อมูล และประโยคแสดงการเข้าประเด็น

ในการวิเคราะห์ความซับซ้อนของการใช้กลไกดังกล่าวพบว่า การสัมภาษณ์มีการใช้กลไกที่ซับซ้อนทั้งทางด้านรูปแบบและปริมาณมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง โดยส่วนใหญ่แล้วการสนทนาแบบเป็นกันเองจะพบการใช้คำเรียกความสนใจ+คำเรียกคู่สนทนามากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นวัตถุประสงค์เพื่อการเรียกความสนใจจากผู้ฟังมายังประเด็นใหม่ ส่วนการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกที่แสดงการตอบรับคำพูดของผู้พูดในผลัดเดิมก่อนที่จะใช้กลไกที่แสดงการเข้าประเด็นใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของการสัมภาษณ์ที่มีการปรากฏของกลุ่มคำถาม-ตอบเป็นส่วนใหญ่ ผู้สัมภาษณ์จึงต้องแสดงการรับรู้หรือคล้อยตามคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนที่จะเริ่มประเด็นใหม่

6.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น

ผลการวิเคราะห์ในประเด็นนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากประเภทของการเปลี่ยนประเด็นไม่ได้เป็นปัจจัยที่ใช้กำหนดเลือกกลไกการเปลี่ยนประเด็น แต่การเลือกใช้กลไกเป็นไปตามลักษณะของสถานการณ์การสื่อสารมากกว่า โดยพบว่าการเปลี่ยนประเด็นเกือบทุกประเภทในการสัมภาษณ์มีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด รองลงมาคือ กลไกระดับประโยค ยกเว้นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิม การย้อนเรื่อง และการเปลี่ยนเปลี่ยนเรื่องใหม่ที่มีการใช้กลไกระดับประโยคมากที่สุด รองลงมาคือ กลไกระดับคำ ส่วนการเปลี่ยนประเด็นเกือบทุกประเภทในการสนทนาแบบเป็นกันเองมีการใช้กลไกระดับคำมากที่สุด รองลงมาคือ การไม่ปรากฏรูปภาษา ยกเว้นการเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมที่มีการเปลี่ยนประเด็นโดยไม่ปรากฏรูปภาษามากที่สุด รองลงมาคือ กลไกระดับคำ

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า การเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นขึ้นอยู่กับประเภทของบริบทการสนทนาว่ามากกว่าประเภทของการเปลี่ยนประเด็น โดยกลไกที่เป็นลักษณะเด่นของการสัมภาษณ์ ได้แก่ กลไกระดับประโยค ส่วนกลไกที่เป็นลักษณะเด่นของการสนทนาแบบเป็นกันเอง ได้แก่ กลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษา

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาภาษาไทย ทำให้เห็นภาพรวมของลักษณะการเปลี่ยนประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับผลัดการสนทนาปริบทภาษาหรือปริบทสิ่งแวดล้อมในการสนทนา ตลอดจนมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไปที่เป็นความรู้ร่วมกันของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งๆ นอกจากนี้ยังพบว่า สถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความถี่ในการปรากฏของการเปลี่ยนประเด็นประเภทต่างๆ โดยในงานวิจัยนี้เลือกศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านปริบทแวดล้อม การจัดลำดับผลัดในการสนทนา การกำหนดประเด็น และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา ความแตกต่างดังกล่าวทำให้ปริบทการสนทนาทั้ง 2 ประเภทมีลักษณะการเปลี่ยนประเด็นที่แตกต่างกันไป โดยในการเปลี่ยนประเด็นที่สัมพันธ์กับผลัดการสนทนา การสัมภาษณ์จะไม่ปรากฏการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อน ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการเปลี่ยนประเด็นในผลัดซ้อนถึง 18.65% เนื่องจากการสัมภาษณ์มีการจัดลำดับผลัดไว้ล่วงหน้า ผู้สัมภาษณ์จะต้องรอให้ผู้ให้สัมภาษณ์พูดจบเสียก่อนจึงจะเริ่มประเด็นใหม่ได้ ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองผู้พูดสามารถเริ่มประเด็นใหม่ขึ้นมาเมื่อไรก็ได้

ส่วนการเปลี่ยนประเด็นที่สัมพันธ์กับปริบทภาษาและปริบทสิ่งแวดล้อมในการสนทนาจะพบว่า การสัมภาษณ์มีการเปลี่ยนจุดเน้นและเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับคู่สนทนามากที่สุด เนื่องจากการสัมภาษณ์มีการกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้าและประเด็นส่วนใหญ่ยังคงเกี่ยวข้องกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองนั้นมีการเปลี่ยนเรื่องใหม่มากที่สุด และเรื่องใหม่ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับปริบทสิ่งแวดล้อมในการสนทนาขณะนั้น เนื่องจากการสนทนาแบบเป็นกันเองเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่ไม่จำกัดและมีการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้พูดให้นำขึ้นมาเป็นประเด็นใหม่ได้อยู่เสมอ (Bergmann, 1990) นอกจากนั้นประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ยังมีการสานต่อไม่มากนัก ทำให้เกิดการเปลี่ยนเรื่องใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก

นอกจากนั้นการปรากฏประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเรื่องทั่วไปเป็นจำนวนมากในการสนทนาแบบเป็นกันเองยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสนทนาแบบเป็นกันเอง ซึ่งต้องการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม (Eggins and Slade, 1997) เนื่องจากประเด็นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรือเรื่องทั่วไปนั้นเป็นประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีความรู้ร่วมกันและสามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกันได้

ส่วนการวิเคราะห์กลไกการเปลี่ยนประเด็น พบว่า มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ในการสนทนาภาษาไทยมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นทั้งในระดับคำและระดับประโยค นอกจากนี้ยังพบว่าการเปลี่ยนประเด็นได้โดยไม่ปรากฏรูปภาษาใดๆอีกด้วย และผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบความถี่ของกลไกการเปลี่ยนประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์กับการสนทนาแบบเป็นกันเองก็พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเช่นกัน คือ กลไกระดับประโยคมีการปรากฏในการสัมภาษณ์มากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง ขณะที่การสนทนาแบบเป็นกันเองมีการปรากฏของกลไกระดับคำและการไม่ปรากฏรูปภาษามากกว่าการสัมภาษณ์ ยกเว้นคำสันธาน คำตอบรับ และคำบ่งชี้ประเด็นที่มีจำนวนน้อยกว่าการสัมภาษณ์ ส่วนการวิเคราะห์ความซับซ้อนของการใช้กลไก พบว่า การสัมภาษณ์มีความซับซ้อนของการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นมากกว่าการสนทนาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากมีการใช้กลไกหลายประเภทในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก ผลการวิเคราะห์การใช้กลไกทั้งหมดมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์การสื่อสารของปริศนาการสนทนาทั้ง 2 ประเภท เนื่องจากการสัมภาษณ์มีการจัดลำดับผลัดและกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ผู้สัมภาษณ์จึงต้องใช้กลไกระดับประโยคที่แสดงการตอบรับหรือคล้อยตามถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ที่อยู่ในผลัดก่อนหน้าก่อนที่จะนำเสนอประเด็นใหม่และสามารถใช้กลไกระดับประโยคที่นำเข้าสู่ประเด็นใหม่อย่างชัดเจน ส่วนการสนทนาแบบเป็นกันเองไม่มีการจัดลำดับผลัดหรือกำหนดประเด็นไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้พูดนิยมใช้กลไกที่สามารถเรียกความสนใจจากผู้ฟังหรือเปลี่ยนประเด็นได้โดยไม่ต้องใช้รูปภาษาใดๆ

ในประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการเปลี่ยนประเด็นกับกลไกการเปลี่ยนประเด็น ถึงแม้ว่าสถานการณ์การสื่อสารจะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นมากกว่าประเภทของการเปลี่ยนประเด็นในภาพรวม แต่การเปลี่ยนประเด็นบางประเภทก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นประเภทย่อย เช่น ในการสนทนาแบบเป็นกันเอง การเปลี่ยนประเด็นในผลัดเดิมมีการไม่ปรากฏรูปภาษามากกว่ากลไกประเภทอื่น การเปลี่ยนจุดเน้นมีการใช้คำสันธานมากที่สุด การเปลี่ยนเรื่องใหม่และการเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีการใช้คำเรียกความสนใจมากที่สุด

6.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นในปริศนาการสนทนาประเภทอื่นนอกเหนือจากปริศนาการสนทนา เช่น ปริศนาการเขียน หรือปริศนาการสนทนาประเภทอื่นนอกเหนือจากการสัมภาษณ์และการสนทนาแบบเป็นกันเอง เช่น การประชุม การอภิปรายกลุ่ม

2. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและกลไกการเปลี่ยนประเด็นกับสถานภาพระหว่างผู้พูดผู้ฟัง เช่น ศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนประเด็นระหว่างผู้พูดที่มีความสนิทสนม-ไม่สนิทสนม หรือระหว่างผู้ที่มีสถานภาพเท่ากัน-ไม่เท่ากัน

3. ควรมีการศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาไทยเปรียบเทียบกับกลไกการเปลี่ยนประเด็นในภาษาอื่นๆ เนื่องจากในงานวิจัยนี้พบว่า การเปลี่ยนประเด็นในภาษาอังกฤษมีการใช้กลไกที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดรู้สึกผิดที่เปลี่ยนประเด็น เช่น “I’m sorry to change the subject but...”, “This is off the subject but...” แต่ในภาษาไทยไม่พบกลไกดังกล่าว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของวัฒนธรรมที่ต่างกันอาจทำให้เกิดการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ต่างกันได้

4. ในการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่ามึนักวิจัยบางท่านในต่างประเทศสนใจศึกษาลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นของเด็ก ดังนั้นจึงน่าจะมีการศึกษาลักษณะการเปลี่ยนประเด็นและการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นของเด็กไทยเพื่อเปรียบเทียบกับเด็กในประเทศอื่นๆและเปรียบเทียบกับการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นของผู้ใหญ่ นอกจากนี้ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นในเด็กวัยต่างๆเพื่อแสดงให้เห็นพัฒนาการในการใช้ภาษาของเด็กไทยอีกแง่มุมหนึ่ง

5. เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ในการเปลี่ยนประเด็นแต่ละครั้งผู้พูดอาจใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นได้มากกว่า 1 ประเภท ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความซับซ้อนของการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นให้ละเอียดยิ่งขึ้น เช่น การศึกษารูปแบบของความซับซ้อนว่ามีการใช้กลไกประเภทใดรวมกันได้บ้างและมีลำดับก่อนหลังอย่างไร นอกจากนี้ควรมีการศึกษาว่าในสถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกันนั้นจะมีการใช้กลไกการเปลี่ยนประเด็นที่มีความซับซ้อนต่างกันอย่างไรบ้าง

6. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษากลไกการเปลี่ยนประเด็นที่ปรากฏเป็นรูปภาษาเท่านั้น แต่ผู้วิจัยสังเกตว่า ในบางครั้งผู้พูดมีการใช้อวัจนภาษาร่วมกับวัจนภาษาในการเปลี่ยนประเด็น เช่น การใช้สายตา การยกมือ การชี้นิ้ว การสัมผัสผู้ฟัง ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาลักษณะของอวัจนภาษาที่แสดงการเปลี่ยนประเด็นให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์การสื่อสารกับลักษณะของกลไกการเปลี่ยนประเด็นที่เป็นอวัจนภาษา

รายการอ้างอิง

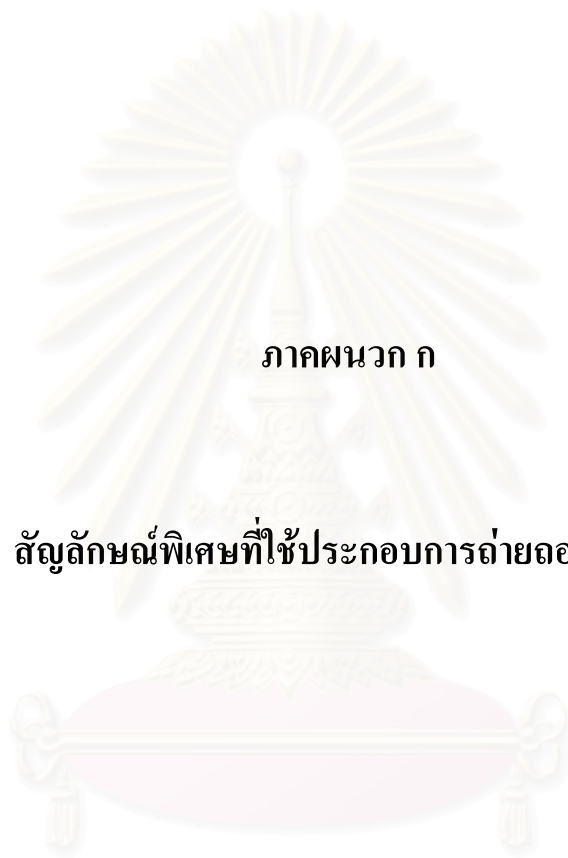
ภาษาไทย

- มยุรี สวัสดิ์เมือง. 2540. ภาษาสนทนาทางโทรศัพท์จากรายการวิทยุ จส100. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรพล บุพนิมิต. 2539. ดัชนีปริจเฉทในการสนทนาแบบเป็นกันเองของผู้พูดภาษาไทยกรุงเทพฯ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา เกรียงไกรเพชร. 2541. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา 2201 111 การใช้ภาษาไทย
ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2541 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Ainsworth–Vaugh, N. 1992. Topic transitions in physician-patient interview: Power, gender and
discourse change. Language in Society 21 : 409-426.
- Bergmann, J. 1990. On the local sensitivity of conversation. In Markova, I. And Foppa, K. (eds.),
The Dynamics of Dialogue, pp. 201-225. New York : Harvester Wheatsheaf.
- Bonvillain, N. 1993. Language, Culture and Communication. New Jersey : Prentice-Hall.
- Brown, G., and Yule, G. 1983. Discourse Analysis. Cambridge: Cambridge University Press.
- Crown, B. 1983. Topic Shifts in Couple’s Conversation. In R. Craig (ed.), Conversational
Coherence. Beverly Hills: Sage Publication.
- Eggs, S., and Slade, D. 1997. Analysing Casual Conversation. London: Cassell.
- Ekniyom, Peansiri. 1982. A Study of Informational Structuring in Thai Sentences. Doctoral
Dissertation. University of Hawaii.
- Givon, T. 1983. Topic continuity in spoken English. In T. Givon (ed.), Topic Continuity in
Discourse : A Quantitative Cross-Language Study, pp. 347-363. Amsterdam : John
Benjamins.
- Grice, H.P. 1975. Logic and conversation. In P. Cole, and J.L. Morgan (eds.), Syntax and
Semantics 3 : Speech act, pp. 41-58. New York : Academic Press.
- Hymes, D. 1968. The ethnography of speaking. In J. Fishman (ed.), Reading in the Sociology of
Language, pp. 99-138. The Hague : Mouton.

- Keenan, O., and Schieffelin, B. 1976. Topic as a discourse notion: A study of topic in the conversations of children and adults. In C.N. Li (ed.), Subject and Topic, pp. 337-383. New York : Academic Press.
- Li, C.N. 1976. Subject and Topic. New York : Academic Press.
- Planalp, S., and Tracy, K. 1980. Not to change the topic but..." A Cognitive Approach to the Management of Conversation. In D. Nimmo (ed.), Communication Yearbook 4. New Brunswick : Transaction Book.
- Renkema, J. 1993. Discourse Studies: An Introductory Textbook. Netherlands : John Benjamins.
- Richards, J.C., and Schmidt, R.W. 1983. Conversational analysis. In Jack C. Richards and Richard W. Schmidt (ed.), Language and Communication, pp. 117-154. New York : Longman.
- Sack, H., Schegloff, E., and Jefferson, G. 1974. A simplest systematics for the organization of turn taking for conversation. Language 50 : 696-738.
- Saville-Troike, M. 1982. The ethnography of communication : An introduction. Oxford : Basil Blackwell.
- Schegloff, E., and Sack, H. 1973. Opening up Closings. Semiotica 8 : 289-327.
- Schiffrin, D. 1987. Discourse markers. Cambridge : Cambridge University Press.
- Schiffrin, D. 1988. Conversational analysis. In F.J. Newmeyer (ed.), Linguistics the Cambridge Survey, pp. 251-276. Cambridge : Cambridge University Press.
- Stubbs, M. 1982. Discourse Analysis: The Sociolinguistic Analysis of Natural Language. Oxford : Basil Blackwell.
- Svennevig, J. 1999. Getting Acquainted in Conversation. Amsterdam : John Benjamins.
- Wilson, J. 1989. On the Boundaries of Conversation. Oxford : Pergamon Press.
- Van Dijk, T.A. 1984. Prejudice in Discourse : An Analysis of Ethnic Prejudice in Cognition and Conversation. Amsterdam : John Benjamins.
- Van Dijk, T.A. 1997. Discourse as interaction in society. In T.A. Van Dijk (ed.), Discourse as Social Interaction, pp. 1-37. London : Sage.
- Yule, G. 1996. Pragmatics. Oxford : Oxford University Press.

ภาคผนวก ก

สัญลักษณ์พิเศษที่ใช้ประกอบการถ่ายทอดข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์พิเศษที่ใช้ประกอบการถ่ายทอดข้อมูล

ผู้วิจัยถ่ายทอดข้อมูลการสัมภาษณ์ จำนวน 12 บท และการข้อมูลการสนทนาแบบเป็นกันเอง จำนวน 10 บทที่ได้จากการบันทึกเทปเป็นตัวอักษรประกอบเครื่องหมายพิเศษของปริศนาการสนทนา โดยสัญลักษณ์พิเศษที่ใช้ประกอบข้อมูลที่ถ่ายทอดมีดังนี้

1. เครื่องหมายแสดงลักษณะเสียง

1.1 (.) **มหัพภาค** แสดงการหยุดแบบจบความ โดยใช้ทำนองเสียงต่ำลง

(129) INT 9

34 வருஷ : อืม. ก็ภาพครั้งแรกที่ประชาชนได้เห็นที่ห้วงเนี่ย, ก็คือข้าวเด็ดเจ็ดสี.

35 פי הווג : ครับ.

1.2 (,) **จุลภาค** แสดงการหยุดแบบยังไม่จบความ โดยใช้ทำนองเสียงที่ต่อเนื่อง

(130) CC 4

1 อาชัย : อย่างมีลูกสาวเธอ , ก็ตอน , _ สาว-ก่อนเค้าแต่งงานก็ดีหรือ , แต่พอ

2 แต่งงานแล้วเค้าก็ไป , มีครอบครัวเค้า.

1.3 (?) **ปรัศนี** แสดงการจบความด้วยทำนองเสียงสูง ซึ่งปกติพบในการถามคำถามที่ต้องการการตอบรับหรือปฏิเสธ

(131) CC 6

391 பூக : ที่ , ครบชุดไหม?

392 கால்பு: เออ. (ไหม?)

393 ன்றி : (เอ๊ย! ไอ้ขวัญ) นามาเนอะ . เพราะไอ้ขวัญชอบคนในเครื่องแบบ.

1.4 (!) **อัศเจรีย์** แสดงการจบความด้วยเสียงสูงเป็นพิเศษ ซึ่งปกติจะพบเมื่อผู้พูดแสดงความรู้สึกอารมณ์ หรือทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่ง

(132) INT 3

65 เด็ก : เรียนเมืองไทยครับ. เรียนที่โรงเรียนจิตรลดา.

66 ไตรภพ : } อ้อ! เหนอครับ. เรียนจนถึงอายุสักก็

67 ขวบครับ.

1.5 () **หนึ่งขีด** แสดงช่วงเวลาของการหยุดช่วงสั้น ๆ (ประมาณ 0.5-1 วินาที)

(133) CC 1

- 144 แอ้ว : ((หัวเราะ)) มันเป็นบุญโทน ((หันไปเห็นน้องโบสถ์เล่นเอาซอตันตงานข้าว))
 145 เนี่ย,ถ้ามันอยู่กับเค้า, มันก็ไม่, มีคนแปลกหน้าแล้วเบะเลย,เบะ, _แบบ,
 146 พี่ปุย : มันจะกิน ข้าว,แล้วหาอะไรเคาะ.
 147 ป้าหมาย : ((เรียกเสียงดัง)) ปุน,ปุน,

1.6 () **สองขีด** แสดงช่วงเวลาของการหยุดช่วงยาว (ประมาณ 1 วินาทีขึ้นไป)

(134) CC 6

- 397 หนึ่ง : ตะก่อนนี้อาจจะเป็นแม่บ้านทหารบก. _ คุณหญิง , คุณ หญิงขวัญจรูณ.
 398 กอล์ฟ : ((เห็นคนสวมชุดเครื่องแบบมีเครื่องหมาย ITC)) ไอทีซี , คืออะไรอะ.

1.7 (ตัวเลข) **ตัวเลขในวงเล็บ** แสดงระยะเวลาของความเงียบที่เกิดขึ้นระหว่างการสนทนา โดยใช้การจับเวลา มีหน่วยเป็นวินาที

(135) CC 7

- 101 อ้อย : อ้อเธอ.((หัวเราะ))
 (3.53)
 102 ตึก : เดี่ยวเดินไปหยิบ _ ตอนไอจ๊ิบมา, มนมารีเปล่า.

1.8 (...) **จุด 3 จุด** แสดงการหยุดของผู้สัมภาษณ์ขณะที่ยังพูดไม่จบประโยค เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้พูดคำที่เว้นว่างไว้

(136) INT 4

- 177 ไตรภพ : เรียนอยู่ที่...
 178 นัท : เรียนอยู่ที่สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

2. เครื่องหมายแสดงผลัดในการพูด

2.1 [] **วงเล็บเหลี่ยม** แสดงการพูดซ้อนกัน

(137) CC 8

- 1 ปู : ก็::ตรงรามอินทราใช่ปะ,แล้วก็เดิน::เข้าไป มันก็มีแล้วละ
 2 ยู : ที่เป็นศาล, ตรงที่เป็นศาล.

2.2 = เสมอภาค แสดงถ้อยคำของผู้พูดคนเดียวซึ่งยังคงต่อเนื่องกันในพลัดหนึ่ง ๆ แต่ด้วยข้อจำกัดของเนื้อที่กระดาษในการถ่ายทอดเสียงเป็นตัวอักษรทำให้ต้องเขียนแยกจากกัน

(138) CC 9

11 พ่อ : ไอ้เซาะเค้ากินไอ้วันนี้ละ , มะลิข้าวหมก , จิงใหญ่ก็หวาน, เลขต้องมากิน=

12 อา : หวาน.

13 พ่อ : = ไอ้::เส็งสุบิน.

2.3 Z สายฟ้า แสดงการพูดต่อทันทีโดยไม่ทิ้งช่วงของผู้ร่วมสนทนา

(139) INT 1

100 แน่น : จำไม่ได้ค่ะ. เพราะว่า

102 ไตรภพ : Σ โอ้! จำไม่ได้. แน่นก็ไปคิดซะก่อน.

2.4 วรรคห่าง แสดงการที่ผู้ร่วมสนทนาหยุดพูดชั่วขณะหนึ่ง โดยเป็นจังหวะที่ผู้ร่วมสนทนาคนอื่นพูดแทรกเข้ามา

(140) CC 5

19 วรรณษา : ก็เรื่องแรกนะคะก็คือ, น้ำร้อนลวกมือ. อันที่สองก็คือว่า, ถูกมีดบาดนิ้วเกือบ=

20 สุรวิภา : ้วย

21 วรรณษา : = ขาด. Σ

22 สุรวิภา : ไปทำอะไรคะ.

3. เครื่องหมายอื่นๆ

3.1 (-) ยัติภังค์ แสดงการแก้ไขคำพูดตัวเอง

(141) CC 6

36 ปู้ก : ไม่หล่อหรือพี่หนึ่ง, ไม่ใช่สเปก, ฉันทสเปก ฉะ-ชายร่างคล้ำๆ.

3.2 (::) หลังคำ แสดงพยางค์ที่ลากเสียงยาว

(142) INT 6

12 สุรวิภา : อ้อ! หมายถึงหนูเรียนก่อนที่จะมาเล่นละครอยู่แล้วละ.

13 อ้อม : ไข่:: หลังจากทำงานก็ไม่ค่อยมีเวลาซ้อมซัก, แล้วพอมายถ่ายละครเรื่องนี้ก็ต้องเป็น

14 คาวบอยสาว, เก่งมาก:: ะไรอย่างงี้ค่ะ.

15 สุรวิภา : Σ ((หัวเราะ)) รือฟัน.

3.3 () วงเล็บ ข้อมูลเสริมที่แสดงกิริยาท่าทางของผู้พูด

(143) CC 10

- 5 หนู : เล่ามาก็คือ, ตอนนี้งำลังนึกขึ้นได้ว่า, ต้องชวนเพื่อนหลายคนมางาน, โดยไม่ได้ตั้งใจอะไร
6 อย่างเงี้ยไง. แล้วก็นึกขึ้นมาได้ว่า, เพื่อนที่จะชวนมานะเนี่ย, มันแบ่งเป็นสองพรรคสองพวก.
7 มันไม่ถูกกัน..(หัวเราะ)

3.4 (?) เครื่องหมายปรศนีในวงเล็บ แสดงช่วงของการสนทนาที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรได้ เนื่องจากได้ยินเสียงไม่ชัดเจน

(144) CC 6

- 134 หนึ่ง : เหนอ. (มีเงินทำไม,) มีเงินทำไมไม่ไปรักษา, อเมริกา, __ หรือ ยุโรป=
135 กอล์ฟ : (?) นั่นนะดิ.

4. เครื่องหมายแสดงการระบุตัวอย่าง

4.1 → เครื่องหมายลูกศร แสดงผลการพูดที่มีการเปลี่ยนแปลง

4.2 ข้อความซึ่งพิมพ์ตัวหนา แสดงกลไกการเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏในการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง

(145) INT 6

- 139 คัทรียา : คือมาเป็นถึงนะ, เวลาไปค่าน้ำที่, น้องเค้าจะเป็น, อาสาไปสั่งมาให้เราเยอะมาก. แต่
140 เราไม่เห็นเค้าจะอ้วนเลยนะ.
141 สุริวิภา : แต่เค้าก็ผอมลงแล้ว.
142 คัทรียา : → นอกจากเรื่องสวยงามๆแล้วนะคะ. เรื่องลดความอ้วนแล้ว, น้องอ้อมเนี่ย
143 ยังเป็นที่ปรึกษาให้กับน้องตุ๊กตาในหลายๆเรื่อง. โดยเฉพาะเรื่องของหัวใจ. ถามตุ๊กตา
144 ดิกว่า. น้องอ้อมแนะนำอะไรบ้างคะ.
ตัวอย่างที่ 144 คัทรียา (142) เปลี่ยนประเด็นจากเรื่อง “ความการลดความอ้วน” มาเป็นเรื่อง “ความรัก” โดยใช้ประโยคแสดงการสรุปและวลีบ่งชี้ประเด็นเป็นกลไกการเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวก ข

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ที่ 1 : รวมดาว

- 1 ไตรภพ : โอ้โห ! สวัสดีครับ. ทุกคนเชิญนั่งครับ. เชิญครับ. เชิญ. นี่คือเหล่าดารามาจากฉลุยนะ
- 2 ครับ. ซึ่งความสนุกสนานเนี่ยท่านได้ชมกันอยู่แล้ว. แต่ว่าดาราส่วนใหญ่จะเป็นดารา
- 3 ใหม่. ท่านก็จะไม่รู้จักกัน. เพราะฉะนั้นจะแนะนำให้รู้จักว่า, แต่ละคนเป็นใครกัน. เด็ก
- 4 ใหม่ทั้งนั้น . ทั้งทีมเลย. เริ่มจากท่านแรกทางขวามือของผม. แนะนำตัวเองนะน้องๆ .
- 5 เชิญ.
- 6 ไก่ : สวัสดีครับ. ไก่สมพล ปิยะพงษ์ศิริครับ. เล่นเรื่องฉลุยครับ.
- 7 ไตรภพ : น้องไก่ครับ. คนต่อไปครับ.
- 8 อ้น : สวัสดีครับ. อ้นสราวุธครับ. เล่นเรื่องฉลุยครับ.
- 9 ไตรภพ : น้องอ้นนะฮะ.
- 10 ทิน : ผมทิน สราวุธครับ. ฉลุยเหมือนกันครับ.
- 11 ไตรภพ : น้องทินนะครับ. คนนี้ทางซ้ายมือผมก็น้องใหม่เหมือนกัน. เชิญครับ.
- 12 หอย : กล้องไหนฮะ.
- 13 ไตรภพ : กล้องที่มีไฟแดงตรงนั้น.
- 14 หอย : Σ อ้อ! เกียรติศักดิ์ อุคมนาครับ.
- 15 ไตรภพ : ชื่อเล่นชื่อน้องอะไร. ชื่อเล่นชื่อน้องอะไร.
- 16 หอย : น้องหอย.
- 18 ไตรภพ : น้องหอยนะ. ท่านต่อไปครับ.
- 19 คิม : คิม.คิมเบอร์ลี่ ซูเวอร์.
- 20 ไตรภพ : โอเค. ท่านต่อไปครับ.
- 21 แนน : สวัสดีค่ะ. วิจิตรา ตรีชะกุลค่ะ. ไม่ได้เล่นฉลุย. แล้วจะมาทำไม.
- 22 ไตรภพ : โอ ! เยี่ยมๆ. ท่านต่อไปครับ.
- 23 อุ่ม : สวัสดีค่ะ. รุสยา เกิดฉาย. อุ่ม ตุ๊กตักในฉลุยค่ะ.
- 24 ไตรภพ : $\vec{R,C}$ นี่คือเหล่าดารามาในฉลุยที่จะมาสร้างสีสัน. และอย่างที่ผมบอกแล้ว, กว่าจะมาเป็น
- 25 ฉลุยได้ใช้เวลาเกือบ ๔ ปี. คนที่ไม่ได้อยู่เบื้องหลังจริงๆ. ก็จะไม่ทราบว่ามันวุ่นวาย
- 26 ขนาดนั้น. กว่าจะหาตัวแสดงได้. ท่านผู้ชมครับในวงการทีวีไม่ค่อยจะมีตัวแบบชนิด
- 27 บ้าๆ.ขนาดนี้มาให้ท่านดูได้ง่ายๆ. Σ
- 28 หอย : หาตัวนานเลยครับ.
- 29 ไตรภพ : หายากเลย. แล้วพอได้ตัวนี้เสร็จเรียบร้อย. ต้องหาคู่บ้า. ฮะ. บ้าคู่. พอดีเลย. กว่าจะได้ไม่

- 30 ไร่เรื่องง่ายๆ เลยครับท่านผู้ชม. หายากมาก. พูดจริงๆ ตอนนี้ต้องชมผู้สร้างเลยครับว่า
 31 เก่งจริงๆ.และก็ทำได้. วันนี้พูดจริงๆ นะฮะ, ที่สำคัญก็คือบรอดคาสต์ไทยเทเลวิชั่น.
- 32 หอย : เค้านอดหรือฮะ. แล้วทำไมเค้าไม่ไปรักษาตาละครับ. Σ
 33 ไตรภพ : ไม่ใช่!บรอดสค์แปลว่าส่ง
 34 ออกอากาศ.
- 35 หอย : ภาษาอังกฤษไม่ดี. แย้ง. Σ
 36 ไตรภพ : กิกขุ. เด็กยังกิกขุอาโนนะอยู่ละครับ.
- 37 ไก่อ : หน้าตามันใหม่มากเลยนะเนี่ย. พูดถึงศิลปากรเห็น, ปัดฝุ่นเอาเข้าพิพิธภัณฑ์เลยนะ.
 38 ไตรภพ : ให้ไปเลย. แต่ว่ายังงี้ก็ตามะครับ. เค้าตั้งใจสร้าง. วันนี้เราจะมาคุยกับพวกเค้านะ.
 39 ในวันนี้ละครับพวกเราทั้งหมดในที่นี้ให้เกียรติกับผู้สร้างสักคนนึง. วันนี้มาด้วยครับ.
 40 คุณอรุโณชา ภาณุพันธ์ครับ. ((ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนปรบมือ))
- 41 ไตรภพ : นั่นแหละครับ. ไก่อมากไป. มากไป. N,C \rightarrow มาเข้าเรื่องทุกคนเลย. เอาก่อนอื่นเลย.
 42 ฉลุยต้องถามนิดนึงก่อน. ฉลุยหมายถึงอะไรครับ. จะถามใครได้.
 43 ไก่อ : ในที่นี้นะครับไก่อเด็กกว่าทุกคน. ก็คงถามพี่อื่นพี่ตินครับ.
 44 ไตรภพ : ฉลุยหมายถึงอะไรครับพี่อื่น.
 45 อื่น : ก็ขอโอนให้พี่ตินแล้วกันนะครับ.
 46 ไตรภพ : พี่ตินครับ.
 47 ทิน : ก็ฉลุย, คือ, ลุย, ทะลุปรุโปร่ง, ผ่านตลอด.
 48 ไตรภพ : แล้วเนื้อหาของฉลุยเกี่ยวกับอะไรครับ.
 49 ทิน : ความฝันครับ
 50 ไตรภพ : ความฝันของใคร, อื่น
 51 อื่น : ของสองคนนี่. แต่จริงๆ แล้วทุกๆ คนในที่นี้มีความฝันเหมือนกันหมด. แต่สองคนนี่
 52 มาจากต่างจังหวัด. อยากเป็นศิลปินชื่อดัง.
 53 ไตรภพ : N,Y \rightarrow จริงๆ คือความฝันของเด็กบ้านนอก. ที่อยากจะเข้ามาอยู่กรุงเทพมหานคร.
 54 ทำไมทุกคนได้มาเล่นฉลุยละครับ เรารู้แน่ๆ อย่างนึงว่า อย่างเช่นคุณสมพลงาน
 55 เยอะมาก ไม่ใช่งานน้อยๆ. เหตุใดถึงได้ยอมรับเล่นฉลุยทั้งๆ ที่ฮอลลีวู้ดก็ติดต่อ
 56 ตัวคุณอย่างชนิดไม่น่าเชื่อ. ทำไมครับ.
 57 หอย : ช่วงนั้นตั้งค์หมด.
 58 ไก่อ : ((หัวเราะ)) ก็คือว่าจริงๆ แล้วเป็นคนที่ไม่ค่อยชอบเล่นละครเท่าไร. เพราะว่าเวลาใน
 59 การทำงานเป็นเวลาที่ค่อนข้างต้องทำงานทุกวัน. คือจัดรายการวิทยุ.

- 60 ไตรภพ : แต่ได้ทราบข่าวมาจริงๆ ว่า นอกจากนั้นคุณก็ยังมึนงานพิธีกรด้วย. Σ
- 61 ไก่อ : อ้อ ! ยังทำอยู่.
- 62 ไตรภพ : ทราบข่าวว่า, คุณคงเบื่องานพิธีกรเต็มที. และก็อยากจะเลิกจากงานพิธีกรที่เป็นอยู่.
- 63 ทราบข่าวว่าคุณไม่ชอบทำพิธีกรรายการที่เป็นเพลง. หอยทำได้หรือเปล่า.
- 64 หอย : อันนี้เรื่องเพลงผมถนัดมาก. ((ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่นหัวเราะ))
- 65 ไตรภพ : แล้วคุณจะคู่กับคุณญาติได้หรือ. Σ
- 66 หอย : โอ้โห ! เข้ากันเป็นปีเป็นขลุ่ย.
- 67 ไก่อ : พี่ๆ แต่ผมแสดงให้เห็นได้นะฮะ. ว่าผมไม่เคยทำงานเสียเวลา. ไปอยู่ในละครผมจะ
- 68 ฝึกซ้อมการทำงานเป็นพิธีกรตลอด. ไม่เชื่อ อะ ! ก ไก่อ อะ.
- 69 อ้น : ((ร้องเพลง)) ก็มันเป็นอย่างนั้น. หากแม้ว่าเรามีใจว่ามันต้องเป็นอย่างนั้น.
- 70 ไก่อ : หนึ่งคะแนน. เฮ ! สองคนเอามือไว้ที่ปุยเลยครับ. เหลืออีกสองตัวนะครับ. กคครับ.
- 71 รรร
- 72 ทิน : ((ร้องเพลง)) โปรโมทเพลงละครนิดนึง. ต่อไป ฮ.ฮ. ไป.
- 73 หอย : อะไรนะ.
- 74 ไก่อ : ฮ. เร็ว ! เดี่ยวเวลาหมด.
- 75 หอย : สิงเกอร์เบล. สิงเกอร์เบล. สิงเกอร์ออล (เดอะเวย์.)
- 76 ไตรภพ : (ไม่ต้อง.) ไม่ต้องเลย. เอ้า! นี่แสดงว่ายัง
- 77 ใส่ใจงานพิธีกรอยู่.
- 78 ไก่อ : ฃ. ฃ.
- 79 หอย : ฃิงเกอร์เบลต่างๆ. Σ
- 80 ไตรภพ : ไม่มีแล้ว ! ไม่มีแล้ว !
- 81 ไก่อ : ยังใส่ใจอยู่.
- 82 ไตรภพ : ยังใส่ใจอยู่. แต่ทำไมถึงมารับเล่นละคร. เพราะว่าปกติแล้วไม่ค่อยเห็นเล่นละคร.
- 83 ไก่อ : เพราะว่าครั้งแรกเลยนะครับ. ก็มีติดต่อเข้ามาตลอด. แบบพอดีอ่านบทแล้วยังไม่รู้สึกรู้สึก
- 84 ว่าอยากจะเล่น. เพราะว่าบทที่เข้ามาก็เป็นบทปกติ. ก็คือบ้างๆ. ซึ่งจริงแล้วผมจะ
- 85 ถนัดไปทางหล่อ. หรือว่าคูดี ((หัวเราะ)) พออ่านบทครั้งแรกที่เล่นเป็นดีเจป๊อคนี่
- 86 ผมถึงกับรู้สึกน้ำตาซึมออกมา. Σ
- 87 ไตรภพ : น้ำตาร่วง.
- 88 ไก่อ : น้ำซึมออกมาจากข้างล่าง (หัวเราะ) มันไหลจากข้างบนลงมาข้างล่าง รู้สึกทำไม
- 89 คนเรามันเคยสูงสุด. ดีเจป๊อคนี่เค้ามีชีวิตสูงและต่ำสุด. แต่ชีวิตเค้าก็พาให้เด็กๆ ไปสู่
- 90 ฝันที่เค้าอยากจะเป็น. แล้วมันรู้สึกเราเล่นแล้วเรานึกถึงตัวเราเอง.

- 91 ไตรภพ : อิน. \sum
- 92 หอย : \sum ที่กำลังจะตก.
- 93 ไตรภพ : อินว่างั้น. เลยขอมเล่น.
- 94 ไก่อ : ครับผม.
- 95 ไตรภพ : \rightarrow F,Y ครับผม. นั่นคือเรื่องของคุณสมพล. อันละครับ.
- 96 อัน : จำได้ว่าตอนเด็กๆ เคยดูเรื่องนี้มาครับ. แล้วไม่คิดว่าจะได้เล่น. (แล้วก็)
- 97 หอย : (เฮ้ย!) ทันทเหอ. ที่
- 98 ไม่ทันนะ.
- 99 ไก่อ : ตอนนั้นเรื่องอะไร.
- 100 หอย : ตอนนั้นยังลูกเป็ดขี้เหร่ที่สมบัติ เมทะนีเล่นกับเพชร \sum
- 102 ไก่อ : ((หัวเราะ)) นั่นมันแกแล้ว.
- 103 ไตรภพ : คุณแล้วรู้สึกยังไงครับ.
- 104 อัน : ก็รู้สึกว้า, เฮ้ย! เรื่องนี้ดี. ดีตรงที่มันเป็นความฝันของคนที่ยากเป็นศิลปินจิงเลย.
- 105 แต่จำเพลงได้. จนกระทั่งว่าเข้ามาบรอสคาสต์แล้วที่พี่ๆบอกว่าจะให้เลยฉลุย. ก็รู้สึก
- 106 ดีใจมาก. ก็เลยแบบเล่นฉลุยจริงๆ เหอ. ได้เล่นจริงๆ เหอครับ. อะไรอย่างเงี้ย. ก็
- 107 เลยเตรียมตัว. เตรียมอะไรนานมาก. สามปี. อย่างที่อาต๋อยบอกครับ. ตั้งแต่วันแรก
- 108 จนถึงวันที่ได้เล่นนี่คือสามปี.
- 109 ไตรภพ : กว่าจะได้เล่นเป็นตรงนี้. แล้วจริงๆพอได้เล่นเล่นเป็นตัวอะไรครับ.
- 110 อัน : เล่นเป็นป๊อง คือเป็นพีบิลลี่ครับ.
- 111 ไตรภพ : F,Y \rightarrow เป็นพีบิลลี่นะครับ. ไปที่ทีนนะครับ. เพราะฉะนั้นทีนคงจะต้องเล่นเป็น
- 112 พี่เอ็มแน่นอน. ไม่ต้องถามอะไรกันเลย. \sum
- 113 ทีน : \sum พี่เดี๋ยวก่อน.
- 114 ไตรภพ : อ้อ! ถามความรู้สึกกันก่อน. \sum
- 115 ทีน : \sum ว้า! แยจิง. \sum
- 116 ไตรภพ : \sum อะ, เป็นยังไง.
- 117 ทีน : ก็ตั้งแต่วันแรกที่ทางบรอสคาสต์เรียกผมเข้าไปแคสติ้งใช้มัยครับ.
- 118 ไตรภพ : เค้าเรียกคุณไปส่งนมนะครับ.
- 119 ทีน : ประมาณนั้นนะครับ. ตัวเองก็ไม่ได้คิดว่ามันจะดังจะได้อะไร เพราะว่าเราก็ไม่ได้มี
- 120 ศิลปะทางด้านกรแสดงเลยใช้มัยครับ. ก็ไปแคสไว้. แล้วก็ต้องไปทัวร์คอนเสิร์ตต่าง
- 121 จังหวัด. ประมาณห้าหกวัน. กลับมาทางแกรมมี่บอกว่าทีน, พรุ้งนี่เปิดกล้องฉลุยนะ.
- 122 โอ้โฮ! คือจริงๆ แบบว่า, เฮ้ยอะไรอะ. มาแบบที่เราไม่ทันตั้งตัวมาก่อนเลย.

- 123 ไตรภพ : รีบโทรไปปฏิเสธบรอดคาสต์เลย. ไม่เอา. อะไรเนี่ย. ไม่รู้เรื่องเลย.
- 124 ไก่ : จริงๆ แกรมเงินเค้าด้วยนะ.
- 125 ทิน : ไม่ใช่ครับ. ก็เลยแบบว่า, รู้ว่าต้องทำหน้าที่ให้มันดีที่สุดแล้ว.
- 126 ไตรภพ : ดีใจมั๊ยครับ.
- 127 ทิน : มากเลยที่เดียวครับผม.
- 128 ไตรภพ : F,Y → มาทางด้านนี้บ้างนะครับ. หอยหลบนิคนะ. จะถามน้อง.
- 129 ไก่ : เกะกะ. ใครเอาหินโสโครกมาไว้ตรงนี้.
- 130 ไตรภพ : เป็นยังไงบ้างครับคิม. ละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรครับ.
- 131 คิม : เรื่องที่สองค่ะ.
- 132 ไตรภพ : เรื่องที่สอง. เรื่องแรกที่คิมเล่นเรื่องอะไรคะ.
- 133 คิม : บังเกิดเกล้าค่ะ.
- 134 ไตรภพ : เล่นบังเกิดเกล้าก่อน.
- 135 คิม : บังเกิดเกล้าก่อน.
- 136 ไตรภพ : และที่เธอโด่งดังมากจริงๆ. ถ้าใครดูโฆษณาคงจำได้. จากทางโฆษณาที่ทางโฆษณา
- 137 คือ...
- 138 หอย : (แอน) ตาซิด
- 139 คิม : (ขาวขึ้น) พอนด์ค่ะ.
- 140 ไตรภพ : พอนด์ขาวขึ้น. พอนด์ขาวขึ้น. แต่ว่าจริงๆ นะครับท่านผู้ชม. อายุเพียง...
- 141 คิม : 15 ค่ะ.
- 142 ไตรภพ : 15 ปีเท่านั้นเอง. ยังไม่ได้เป็นสาวเลย.
- 143 คิม : เป็นแล้วค่ะ 15.
- 144 ไตรภพ : Σ อ้อ! เป็นสาวแล้วหรือค่ะ. เสียงแจ่มมากเลย. เล่นเรื่องนี้เป็น
- 145 ยังไงครับ. ใครคิดต่อมาอย่างไร.
- 146 คิม : คือ. พี่แอมเค้าติดต่อมาค่ะ. แล้วคิมรับปากว่าจะเล่นเรื่องนี้. คือตอนคิมรับปากเรื่อง
- 147 บังเกิดเกล้าเนี่ย. วันต่อไปพี่แอมให้เข้าไปดูบทเรื่องฉลุ. คิมก็เลยบอกว่า, บังเกิด
- 148 เกล้านี้ถ่ายเสร็จคิมจะเล่นฉลุให้เลย. เพราะว่าคิมอ่านบทแล้วก็มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
- 149 ผู้ชายสองคนที่มีความฝัน. ซึ่งคิมเองในชีวิตก็มีความฝันเหมือนกัน. คิมก็เลยอยาก
- 150 สัมผัสอะไรตรงนั้น.
- 151 ไตรภพ : (อ้อฮอ.)
- 152 ไก่ : (ตรงไหน) เหรอ.
- 153 ไตรภพ : ตรงฝันๆ.

- 154 หอย : เราก็นึกว่าตรงอื่นครับ.
- 155 ไตรภพ : อ้อ ! ก็เลยมีความรู้สึกชอบบทบาทตรงนี้.
- 156 คิม : ค่ะ.
- 157 ไตรภพ : อยากจะลองเล่นดู. แล้วพอมาร่วมเล่นตรงนี้แล้วมันเหมือนกับที่เราคิดมั๊ยครับ. คิมมั๊ยครับ.
- 158 คิม : ดีกว่าค่ะ.
- 159 ไตรภพ : F,Y → ดีกว่าที่คิดอีก. โอ้โห! ดีมากจริงๆ เลย. ขอขอบคุณมากค่ะคิม. ต่อไป.
- 160 แนนสะละ. แนนเล่นละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรแล้วละ.
- 161 แนน : จำไม่ได้ค่ะ. เพราะว่า
- 162 ไตรภพ : โอ้! จำไม่ได้. แนนก็ไปคิดซะก่อน.
- 163 แนน : Zตอบๆๆ.
- 164 ไตรภพ : จำได้หะออะ.
- 165 แนน : ก็หนูเล่นมาเรื่อยๆ. เป็นละครสั้นๆ อะไรอย่างเงี้ย.
- 166 ไตรภพ : อ้อ! ชอบมั๊ยคะเรื่องนี้.
- 167 แนน : ก็ทำใจอยู่นานเหมือนกันค่ะ.
- 168 ไตรภพ : หะออะ. เพราะอะไรละ.
- 169 แนน : เพราะเป็นแฟนพี่หอย.
- 170 ไตรภพ : อ้อ! เข้าใจๆ อย่างนี้ต้องทำใจนานจริงๆ
- 171 ไก่ : ตอนเล่นด้วยกัน. ก็เห็นใจน้องเค้าตลอด.
- 172 ไตรภพ : ทำไมละครับ.
- 173 ไก่ : ชีวิตเค้าตกต่ำถึงขนาดนั้น.
- 174 ไตรภพ : ใช่มั๊ยครับ. Z
- 175 หอย : แหม ! ก็มีอะไรแปลกๆ ในชีวิตบ้าง.
- 176 ไตรภพ : แล้วละครเรื่องนี้ที่มารับเล่นเพราะ...
- 177 แนน : เอ่อ.. เคยร่วมงานกับผู้กำกับคือน้าบ๊วย.
- 178 ไตรภพ : ครับ.
- 179 แนน : ค่ะ. แล้วก็เชื่อว่าน้าบ๊วยเนี่ย. ทำงานได้ดี.
- 180 ไตรภพ : ครับ
- 181 แนน : ทำงานแล้วน่าดู. มัน, มันมีเสน่ห์นั่นะค่ะ.
- 182 ไตรภพ : F,Y → แล้วไปคนสุดท้ายเลยนะครับ. อุ่มเล่นเป็น...
- 183 อุ่ม : เล่นเป็นตุ๊กตีกะ.
- 184 ไตรภพ : ซึ่งเล่นเป็นน้องสาวของ...

- 185 อู๋ม : คิมเบอร์รี่ค่ะ.
- 186 ไตรภพ : คิม, คิมนะคะ. ในเรื่องเนี่ยชอบมั๊ยคะบพนี้.
- 187 อู๋ม : ชอบมากๆ เลยค่ะ.
- 188 ไตรภพ : Σ เหรอคะโถ! คูลี ปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วคะ.
- 189 อู๋ม : 14 ค่ะ.
- 190 ไตรภพ : 14 เรียนอยู่ชั้นไหนแล้วคะ.
- 191 อู๋ม : ม.3 ค่ะ.
- 192 ไตรภพ : ม.3 โรงเรียน...
- 193 อู๋ม : เซนต์จ้อหั่นค่ะ.
- 194 ไตรภพ : F,Y \rightarrow เซนต์จ้อหั่นนะคะ. แนนละคะ, เรียนอยู่ชั้น...
- 195 แนน : ปี 1 ค่ะ.
- 196 ไตรภพ : ปี 1. ปี 1 แล้วหรอคะ. ถึงว่าหน้าเธอจะดูแก่กว่าเพื่อน. ล้อเล่นๆ. ปี 1 ที่ไหนคะ.
- 197 แนน : รามคำแหงค่ะ.
- 198 ไตรภพ : รามคำแหง. คณะอะไรคะ.
- 199 แนน : มนุษยศาสตร์ค่ะ.
- 200 ไตรภพ : F,Y \rightarrow มนุษยศาสตร์. คิม, เรียนอยู่ชั้นอะไรแล้วครับ.
- 201 คิม : ม.4 ค่ะ. โรงเรียนนานาชาติ RSB.
- 202 ไตรภพ : F,Y \rightarrow RSB นานาชาติ. เราก็ได้คุยกับทุกคนเรียบร้อยแล้วที่เล่นจลลยสะ.
- 203 หอย : คนหลายคนรอฟังอยู่. Σ
- 204 ไตรภพ : ((หัวเราะ)) มีจริงหรือเปล่า. มีรอฟังอยู่หรือเปล่าครับ.
- 205 หอย : ผมน่าสนใจนะเด็กๆ เคยลำบากนะพี่.
- 206 ไตรภพ : F,Y \rightarrow ต้องถามเรื่องความกตัญญูและความรักคุณแม่. หอยรักคุณแม่มากๆ ครับ.
- 207 หอย : รักครับ.
- 208 ไตรภพ : และปัจจุบันนี้ะครับ. ท่านผู้ชม ท่านได้
- 210 หอย : Σ ท่านได้มีงานทำแล้วครับ. ท่านทำงาน
- 211 ได้อย่างสะดวก. หน้าพี่เหมือนแม่ผม. จะไปไหนอะ.
- 212 ไตรภพ : คือท่านผู้ชมบางท่านอาจไม่ทราบ. คือคุณแม่คุณหอยไม่สบายแล้วเข้าโรงพยาบาล
- 213 จุฬาฯ. แล้วเข้าไอซียูแล้วในที่สุดท่านก็ Σ
- 214 หอย : Σ หายครับ. หาย. หน้าพี่เหมือนแบบ
- 215 ไตรภพ : ผมไม่ใช่คนเล่นละคร. ผมก็ไม่รู้ว่าอารมณ์ต้องทำไง. อ้อ! ถ้าหายต้องทำไง. อ้อ.
- 216 หอย : หายครับพี่หาย.

- 217 ไตรภพ : อ้อ! โอเคในที่สุดแม่ก็ได้ออกจากโรงพยาบาล แล้วที่ที่สุดแม่ก็ได้หายไปแล้ว.
- 218 ไก่ : แม่หายไปแล้วครับ.
- 219 หอย : กำลังตามอยู่ครับ. กำลังตามอยู่.
- 220 ไตรภพ : R,Y \rightarrow หอยครับ. ละครเรื่องนี้เป็นยังไงบ้าง. รับผิดชอบอะไรในเรื่อง.
- 221 หอย : รับผิดชอบ. จริงๆ แล้วผมก็เหมือนสมพลนะครับ. ไม่ค่อยที่จะได้เล่นละครเท่าไร.
- 222 ไตรภพ : ใช่. เพราะว่า. (ทราบว่าเป็น) $\left[\begin{array}{c} \text{ทราบว่าเป็น} \\ \text{ส่วนมาก} \end{array} \right]$
- 223 หอย : จะเดินแบบ.
- 224 ไตรภพ : ในหนังสือชีวิตสัตว์เลี้ยง. ((หัวเราะ)) หรือเปล่า. แล้วมีคนจง.
- 225 หอย : แล้วมีคนให้ไปถ่ายหนังสือหน้าปกเป็นเพศดึกกรีนะครับ. อาหารสุนัขนะครับ.
- 226 ก็คือ. จริงๆ แล้วไม่ค่อยจะได้เล่นละครเท่าไร. แต่ว่าพอดีอ่านบท. อ่านบท
- 227 เหมือนคนอื่นทั่วไป. ได้อ่านบท.
- 228 ไตรภพ : \sum อ้อ! เดียวนี้คุณเป็นนักแสดงระดับที่จะเล่น
- 229 ละครแล้วคุณต้องอ่านบทก่อนกันทั้งนั้นเลยเธอ
- 230 หอย : อ่านบทก่อน. แต่รับเล่นไปแล้วซะ. \sum
- 231 ไตรภพ : ((หัวเราะ)) อ้อ! โอเค. ดีๆ. แล้วยังไง.
- 232 อ่านแล้วยังไง.
- 233 หอย : อ่านแล้วรู้สึกตัวตัวนี้ตอนแรกผมรู้สึกว่าในหนังสือจะเป็นพิธีกรณ ภาวิไล. ตัวนี้เป็น
- 234 ตัวที่เอ้อ : บ้าๆ บอๆ. ซึ่งจริงๆ ผมก็ทำตัวยากนะ. ในการทำตัวบ้าๆ บอๆ =
- 235 ไตรภพ : อ้อ!
- 236 หอย : =ไม่ค่อยอิน. ไม่ค่อยอิน. แต่เวลาอ่านบท. คนเขียนบทดีมาก. คือพีภิง ถ้าพระเพลิง
- 237 เขียนบท. เขียนบทมาแล้วรู้สึก, ผมรู้สึกว่าจะเวลาเล่นไปแล้วรู้สึก, ตัวนี้เป็น
- 238 ตัวที่ผมเล่นได้ดีที่สุดตั้งแต่ผมเคยเล่นละครทีวีมา.
- 239 ไตรภพ : ซึ่งอันนี้ผมเห็นด้วย. เพราะว่าตั้งแต่ผมดูละครทีวีคุณมาผมก็ไม่เห็นคุณเล่นดี
- 240 สักเรื่อง. \sum
- 241 หอย : น่าน.
- 242 ไตรภพ : ล้อเล่นๆ.
- 243 ไก่ : นี่เคยมีรายการเลียด. นี่รายการเหยียดนะ. ((ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะและ
- 244 ปรบมือ))
- 245 ไตรภพ : แหม! วันมาออกรายการ. ผู้จัดละครคุณเค้าบอกให้ผมทำสนุกๆ. แล้วพอทำสนุกๆ.
- 246 คุณก็หาว่าผมเหยียดหยาม. ท่านผู้ชมครับ. จุกบ๊อชก็จะเปลี่ยนพิธีกรเร็วๆ นี่นะ
- 247 ครับ. เพราะพิธีกรชายเค้าเบื่การทำรายการทีวีเต็มที่แล้ว.

- 248 ไก่ : มาเข้าผมได้ไงครับ คือยังทำอยู่ครับ จริงๆ แล้ว เดี่ยวเราพบกับช่วงของทไวไลท์
- 249 ไทยอหัมเลยครับ.
- 250 ไตรภพ : ไม่ต้องยุ่งเลย!
- 251 ไก่ : น่าจะมีไทยภูเขาด้วยนะฮะ.
- 252 ไตรภพ : N,Y → ตอนนี้เรารู้จักแล้วว่าพวกเค้าเป็นยังไง. ตะนี้บรรยากาศแบบนี้มันเกิดขึ้น
- 253 ไม่ได้แน่. ทุกคนต้องเป็นแบบนี้จริงๆ บรรยากาศในกองถ่ายเป็นยังไง. รับรองสนุก
- 254 สนานเต็มที.
- 255 หอย : เครียดฮะ. เครียด.
- 256 ไตรภพ : จริงเปล่า. สักครูเดียวครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ที่ 2 : ลูกกตัญญู

- 1 ไตรภพ : สวัสดีครับ. เชิญครับ. เชิญนั่งครับ. วันนี้มาหมดเลยนะครับ. และก็ให้เกียรติกับรายการ
- 2 ของเรานะครับ. ความจริงนั่งกับเรารู้จักกันนานแล้วนะ. แต่ว่าโอกาสที่จะได้คุยทอล์ค
- 3 โชว์กันแบบนี้เนี่ยไม่ค่อยมี. วันนี้เป็นครั้งแรกที่จะได้คุย. และ โชคดีพอได้คุยที่นิ่งก็ได้
- 4 คุยทั้งครอบครัวเลยนะครับ. ขอบคุณคุณพ่อคุณแม่ด้วยนะครับที่กรุณากับรายการของ
- 5 ผมนะครับ. จริงๆลูกสาวตอนนี้ออกละครอยู่. คณิงหาละครดังเลย. คุณพ่อชอบดู
- 6 มั้ยครับ.
- 7 คุณพ่อ : ครับ. ดู. ติดตามอยู่ครับ.
- 8 ไตรภพ : คุณพ่อติดตามละครหรือดูลูกครับ.
- 9 คุณพ่อ : ดูลูกด้วยแล้วก็ดูละครด้วย.
- 10 ไตรภพ : F,Y → Σ อ้อ! ดูสองอย่างเลยนะครับ. คุณแม่,ดูมั้ยครับ.
- 11 คุณแม่ : ดูค่ะ. Σ
- 12 ไตรภพ : Σ ชอบมั้ยครับ. Σ
- 13 คุณแม่ : Σ ชอบค่ะ.
- 14 ไตรภพ : ชอบอะไรครับคุณแม่.
- 15 คุณแม่ : ชอบตอนที่ลูกแสดงเป็น, ปลอมตัวเป็นคนแก่. ((หัวเราะ))
- 16 ไตรภพ : เพราะเรื่องนี้เค้าหนักนะครับ. เล่นตั้งหลายบทบาท.
- 17 คุณแม่ : ค่ะ. สนุกดี.
- 18 ไตรภพ : N,Y → สนุกดีนะครับ. เราจะมาพูดคุยกันเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของเค้าสักนิดนึง. ให้ท่าน
- 19 ผู้ชมได้ทราบ. จะได้เห็นที่จริงๆแล้วในตัวตนจริงๆของนิ่งหรือว่ากุลสตรีนี้, จริงๆ
- 20 แล้วเป็นอย่างไร. ผมขออนุญาตถามคุณพ่อคุณแม่สักนิดนึง. เดี่ยวค่อยมาคุยกับนิ่ง
- 21 กับนิ่ง. คุณพ่อปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วครับ.
- 22 คุณพ่อ : เอ่อ:: 53 ครับ.
- 23 ไตรภพ : F,Y → 53 ปี. คุณแม่ล่ะครับ.
- 24 คุณแม่ : 52 ค่ะ.
- 25 ไตรภพ : มีลูกทั้งหมดกี่คนครับ.
- 26 คุณแม่ : สี่คนค่ะ.
- 27 ไตรภพ : นิ่งเป็นคนี่เท่าไรครับ.
- 28 คุณแม่ : ที่สามค่ะ.
- 29 ไตรภพ : คนที่สาม. แล้วอีกสามคนผู้หญิงผู้ชายครับ.

- 30 คุณแม่ : ผู้ชายค่ะ.
- 31 ไตรภพ : Σ อ้อ! ผู้ชายหมดเลย. ผู้ชายสาม. ผู้หญิงหนึ่ง.
- 32 คุณแม่ : ค่ะ.
- 33 ไตรภพ : Σ งั้นก็สุดสวาทขาดใจคุณพ่อเลยสิครับ.
- 34 คุณพ่อ : ครับ. ก็หัวเรียวหัวแรง.
- 35 ไตรภพ : F,Y \rightarrow หัวเรียวหัวแรง. โธ! น่ารักด้วย. ปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วคะนี่.
- 36 นิ่ง : ตอนนี้เหรอคะ. ก็: เอ่อ:: จริงๆแล้วไม่ยากบอก.
- 37 ไตรภพ : ไม่ยากบอก. 48 นะครับ. เด็กกว่าคุณแม่คนเดียว.
- 38 นิ่ง : ((หัวเราะ)) จริงๆแล้วคือเบญเทศ. 25.
- 39 ไตรภพ : 25 แล้วนะครับ.
- 40 นิ่ง : Σ นับเงินนะคะ. Σ
- 41 ไตรภพ : Σ อ้อ! มีนับเงินนับไทย. อ้อ! ไซ้. ครอบคร้ว
- 42 คุณเป็นคนจีน. คุณพ่อเป็นคนจีน.
- 43 คุณพ่อ : ครับผม.
- 44 ไตรภพ : คุณแม่คนจีน.
- 45 คุณแม่ : คนจีน.
- 46 ไตรภพ : เกิดแผ่นดินใหญ่หรือเกิดแผ่นดินไทย.
- 47 คุณพ่อ : เกิดแผ่นดินไทยครับ.
- 48 ไตรภพ : F,Y \rightarrow เกิดในเมืองไทยนี่. นิ่งเองคุณพ่อคุณแม่เป็นคนจีน. มีชื่อจีนมัย.
- 49 นิ่ง : มีค่ะ. Σ
- 50 ไตรภพ : Σ เออ! มีด้วย. ชื่ออะไรคะ.
- 51 คุณพ่อ : แม่ฮักกุงค่ะ.
- 52 ไตรภพ : ชื่ออะไรคุณแม่.
- 53 คุณแม่ : แม่ฮักกุงค่ะ. Σ
- 54 ไตรภพ : Σ แม่ฮักกุง. Σ
- 55 คุณแม่ : Σ ค่ะ.
- 56 ไตรภพ : แม่ฮักกุง. ชื่อผู้หญิงทำไมชื่อแม่ฮักกุง.
- 57 คุณแม่ : แซ่แม่ฮื่อ.

- 58 คุณพ่อ : แบนี่เป็นแซ่.
- 59 ไตรภพ : Σ อ้อ! แซ่แบ้. Σ
- 60 คุณพ่อ : Σ แซ่แบ้. ตันตระกูลมา. Σ
- 61 ไตรภพ : Σ อ้อ! เบ้ ไม่ใช่แบ้.
- 62 นิ่ง : แต่ว่าถ้าเป็นคนจีนเค้าจะเป็นแบ้ฮักลุง.
- 63 ไตรภพ : แแบ้ฮักลุง. แล้วฮักลุงแปลว่าอะไร.
- 64 คุณพ่อ : ฮักนี่คือ, เรียงลำดับรุ่นนะฮะ. ถ้าคนแซ่แบ้ด้วยกันมาเจอกันปู่ป้านี้เค้าจะรู้ว่าลำดับเลขว่า,
- 65 คำว่าฮักนี่คือเรียงลำดับ. ของผมนี่คือรุ่นเฮง. เฮงแล้วมารุ่นลูกคือรุ่นฮัก. รุ่นเดียวผมเป็น
- 66 รุ่นแข่ง. คือแข่งเฮงฮัก.
- 67 ไตรภพ : แล้วลุง.
- 68 คุณพ่อ : กุงนี่เป็นชื่อ. ลีกุงกุง.
- 69 นิ่ง : ลีกุงกุง.
- 70 ไตรภพ : อ้อ! ลีกุงกุง.
- 71 คุณพ่อ : ใช้คำว่ากุงเฉยๆ.
- 72 ไตรภพ : กุงเลยกลายเป็นกุล.
- 73 คุณพ่อ : เอ่อ: กุล.
- 74 ไตรภพ : แล้วนี่ก็คือชื่อจริงๆด้วย. คือใช้กุลสตรี.
- 75 คุณพ่อ : กุลสตรี.
- 76 ไตรภพ : F,Y \rightarrow เป็นคนจีน, พุดจีนได้มัยยะ.
- 77 นิ่ง : ((พุดภาษาจีน)) กิมลั้งกักกิมก้วย. ((หัวเราะ)) ก็คือที่บ้านปะป้ามะม้าเวลาเค้าด่าจะฟังรู้
- 78 เรื่อง. เวลาพุดไม่ค่อยรู้เรื่องกะ. Σ
- 79 ไตรภพ : Σ อ้อ! แต่ถ้าคำรู้เรื่อง. Σ
- 80 นิ่ง : Σ ((หัวเราะ)) พอเค้ามา
- 81 ((พุดภาษาจีน)) อากุงฮะ. ริงแล้วกะ. คือจะรู้แล้วว่าไม่เรียขจะต้องตามมา.
- 82 ไตรภพ : อ้อ! งั้นแสดงว่าเด็กๆก็เอาเรื่องเหมือนกันดิ.
- 83 นิ่ง : คือเป็นคนคือเจียบ. คือแกล้งน้องแบบเจียบๆ. แล้วน้องจะคอยฟอง.
- 84 ไตรภพ : อุตส่าห์มีอยู่คนเดียวเนี่ยนะ! ยังจะแกล้งอีก.
- 85 นิ่ง : กีมิ. จะเป็นรุ่นก่อนนะกะ. คือจะมีพี่ชาย. พี่ชายสองคนไซ้มัย. เอเซียกับอาเคนย์. เวลา
- 86 เค้าแกล้งน้อง. Σ
- 87 ไตรภพ : Σ อ้อ! พี่ชายคนโตชื่อเอเซีย.
- 88 นิ่ง : กะ.

- 89 ไตรภพ : คนที่สองชื่ออากเนย์.
- 90 นิ่ง : อากเนย์.
- 91 ไตรภพ : คนที่สามกุลสตรี.
- 92 นิ่ง : Σ แปซิฟิกค่ะ. ถ้าเป็นผู้ชายก็แปซิฟิก. ((หัวเราะ))
- 93 คุณพ่อ : คือถ้าเป็นผู้ชายผมตั้งชื่อแบบนี้. คือลูกชายคนโตผมจะชื่อเอเซีย. คนที่สองชื่อ
- 94 อากเนย์.
- 95 ไตรภพ : ถ้ามีลูกชายอีก.
- 96 คุณพ่อ : ถ้ามีลูกชายจะชื่อบูรพา. เสร็จแล้วบังเอิญเป็นลูกสาว. จะให้ชื่อบูรพามันจะยังไง.
- 97 เดี่ยวดูแล้วมันนั่นไป. ก็เลยใช้ชื่อกุลสตรี. ก็บังเอิญแม่เค้าปีกุล. แล้วก็ชื่อกุลสตรี. ก็เอา
- 98 ชื่อกับลูกกับแม่มาคล้องกัน. เป็นกุลสตรี.
- 99 ไตรภพ : แล้วคนสุดท้าย.
- 100 คุณพ่อ : มณเฑียร.
- 101 ไตรภพ : ไม่เกี่ยวกับทวีปเลยนะ.
- 102 คุณพ่อ : ตอนแรกจะใช้ชื่อบูรพาเหมือนกัน. บังเอิญว่าไปเทียบแล้วบูรพา บ ไบไม่กับโลก
- 103 เค้าไม่ค่อยถูกกัน. ก็เลยไม่ใช่ชื่ออันนั้น. ก็เลยใช้ชื่อม.ม้า.
- 104 ไตรภพ : N,Y \rightarrow ครับ. เป็นลักษณะนั้นไป. มาถึงตัวนี้ก็นิดนึงก่อน. นิ่งเรียนหนังสือที่ไหนคะ
- 105 ตั้งแต่เด็ก.
- 106 นิ่ง : เออ:: เรียน (โรงเรียน)
- 107 ไตรภพ : (คุณสมพล) เค้าเริ่มเรียนเหยอิง. อะไรหยั่งงี้. ของนิ่งเรียนเหยอิงอะไร
- 108 อย่างงี้มัย.
- 109 นิ่ง : Σ ((หัวเราะ)) ไม่ค่ะ. เรียนโรงเรียนสตรีล้วน.
- 110 ไตรภพ : Σ อ้อ! เหรอคะ.
- 111 นิ่ง : ตั้งแต่อนุบาลจนถึงม.3 คือสตรีบูรณวิทย์ไข่ม้อยคะ. แล้วก็มาต่อที่เซนต์จอห์นจนถึง
- 112 มหาลัย.
- 113 ไตรภพ : Σ อ้อ! เรียกว่าเรียนนี้คุณพ่อคุณแม่ไม่ใช่แบบลูกคนจีน. ลูกสาวไม่ให้เรียน.
- 114 สนับสนุนให้เรียน.
- 115 นิ่ง : ให้เรียน.
- 116 ไตรภพ : F,Y \rightarrow สนับสนุนให้เรียนด้วยนะครับ. คุณพ่อคุณแม่ค่อนข้างหวงลูกมัย.
- 117 นิ่ง : เรียกว่าหวงดีกว่าค่ะ.
- 118 ไตรภพ : หวัง. ไม่หวัง.
- 119 นิ่ง : ปะป๊าจะคอยพูดอยู่ตลอดว่า, ไม่ได้หวงหนู. เหมือนจะทำให้หนูเหยิง. เพราะหวังลูก

- 120 เท่าๆกัน. แต่ห่วงเนี่ย, เพราะเราเป็นผู้หญิง. ห่วงมากกว่า.
- 121 ไตรภพ : ห่วงมากกว่า. เวลาไปเที่ยวไหน. อะไรตอนเด็กๆเนี่ยขอไปท่งไปเที่ยวได้มัย.
- 122 นิ่ง : ขอได้แต่ไม่ให้.
- 123 ไตรภพ : ขอได้แต่ไม่ให้. ฟังไว้ให้คินะเด็กๆ. คงเหมือนกันที่บ้าน. เหมือนมัย. ((ผู้ชมในห้อง
124 บันทึกลงตอบว่า “เหมือน”) เหมือนนะ. เด็กผู้หญิงนะขอได้แม่ไม่ให้. เราเป็น
125 ยิงงั้นมัย. ((ผู้ชมในห้องบันทึกตอบว่า “เป็น”) ส่วนใหญ่เป็นทั้งนั้นเลย. ขอไป
126 ไหนบ้างที่เค้าไม่ให้.
- 127 นิ่ง : เออ:: ที่จำได้. นิ่งเป็นนิสัยว่าถ้าขอแล้วเนี่ย, ไม่ให้ก็จะไป. \sum
- 128 ไตรภพ : \sum เอ๊ะ! คือจริงอย่างงี้.
- 129 นิ่ง : เป็นคนอย่างงี้. แต่ขอ. จะเป็นคนที่ขอก่อน.
- 130 ไตรภพ : แต่ขอก่อน.
- 131 นิ่ง : ก็คือถ้าไปแล้วเนี่ย, ถ้าเค้าบอกว่าทำไมไม่ขอ. หนูขอแล้วละ. ก็จะมีตอนม. 2 ไปบาง
132 แสน. ไปวันอาทิตย์. ไปเข้าเย็นกลับโซ่มัยคะ. แล้วก็โรงเรียนหญิงล้วน. ก็จะแบบ
133 แสบๆหน่อย. ก็ไปกับอ้าภา. ก็ขอป่าไม่ให้. ป้าบอกว่าไม่ให้ไป. คือวันนั้นแน่นอน
134 แล้วตื่นตีห้า. เพราะหกโมงจะนัดเพื่อนที่โรงเรียน. พอเสร็จตื่นมาเรียบร้อย. เห็นป้า
135 เค้านิ่ง. ((ทำท่าประกอบ)) แต่ก่อนป้าเค้าอ้วน. แล้วเค้าก็นิ่ง. ป้าตื่นมาทำไม. ป้าเค้า
136 ขึ้นเลยนะคะ. เอาไปห้าร้อย. นิ่งก็, ป้าทำไมป้าใจคืออย่างนี้. ขอตั้งนานทำไมป่าไม่ให้.
137 เค้าบอกไปแล้วไม่ต้องกลับ. เค้าพูดอย่างงี้. ไปแล้วไม่ต้องกลับ. ก็เลย, โอ๊ย! ขึ้นข้าง
138 บนเลยแล้วกัน. \sum
- 139 ไตรภพ : \sum ไม่ต้องไปเลยวันนั้น. \sum
- 140 นิ่ง : \sum ไซ้.
- 141 ไตรภพ : แต่! เดินขึ้นข้างบน. วันนั้นมานั่งรอเนี่ยนะฮะ. แสดงว่ารู้ใจลูกว่าลูกต้องหนีไปแน่.
- 142 คุณพ่อ : รู้. รู้ฮะ. เพราะรายนี้ถ้าพูดถึงว่า, เผลอไม่ได้. \sum
- 143 ไตรภพ : \sum อ้อ! เผลอเป็นไปแน่. \sum
- 144 คุณพ่อ : \sum เผลอ
145 เป็นไป.
- 146 ไตรภพ : เพราะฉะนั้นเลยมานั่งคัดร้อว่า, ถ้าจะไปจริงๆไปแล้วไม่ต้องกลับ.
- 147 คุณพ่อ : ไปแล้วไม่ต้องกลับ. จริงๆก็งู.
- 148 ไตรภพ : งูไปอย่างงั้น. ว่างั้น. ตอนม.2.
- 149 นิ่ง : ม.2.
- 150 ไตรภพ : เท่านั้นเอง.

- 151 นิ่ง : F,Y → แล้วพอมานในช่วงมัธยม, มหาลัย. เอ๊ย! มัธยมปลายใช้มัธยมที่ไปกับต่ายนะ.
- 152 คุณพ่อ : ช่วงมัธยมปลาย.
- 153 นิ่ง : อันนั้นก็ไป. ก็คือที่บ้านเนี่ยเวลาคบเพื่อนก็จะรู้จักกัน. ต่ายก็อยู่แถวบ้านอย่างจิ้งใช้มัธยม
- 154 คะ. แล้วสรุปว่าบอกว่าวันเกิดชมพู. อยู่แถวบ้านคอนเมือง. แล้วก็คิดก่อนว่าเราไปกับ
- 155 ผู้หญิง. เราไม่ได้ทำความเสียหาย. คือมัธยมปลายแล้ว. โดแล้ว.
- 156 ไตรภพ : คือเราจะชนขนาดไหน, จะคือขนาดไหนก็ไม่เกี่ยวกับเรื่องผู้ชาย.
- 157 นิ่ง : ไม่ใช่ค่ะ.
- 158 ไตรภพ : ไม่ใช่เรื่องอย่างนั้น. พ่อแม่ก็รู้. แต่ลูกคือและชนเท่านั้นเอง.
- 159 นิ่ง : ใช่ค่ะ.
- 160 ไตรภพ : ตอนนั้นบอกพ่อว่าจะไปวันเกิดเพื่อน.
- 161 นิ่ง : ค่ะ.
- 162 ไตรภพ : ที่ไหน.
- 163 นิ่ง : ที่บ้านคอนเมือง.
- 164 ไตรภพ : บ้านที่คอนเมือง. ขอพ้อมั้ย.
- 165 นิ่ง : ขอค่ะ.
- 166 ไตรภพ : ป้าให้มั้ย.
- 167 นิ่ง : ก็ให้ไป. เพราะคิดว่าไปแค่นี้.
- 168 คุณพ่อ : ให้ไป. แต่ให้กลับก่อนห้าทุ่ม.
- 169 ไตรภพ : Σ แม่! มีเวลาให้. ที่บอกว่า, อ๊ะ! ไปงั้นให้ไป.
- 170 แต่ว่ากลับบ้านต้องก่อนห้าทุ่ม. อันนี้บอก. แล้วก็คิดว่าลูกไปที่บ้านเพื่อน.
- 171 คุณพ่อ : ไปบ้านเพื่อน.
- 172 ไตรภพ : วันนั้นก็ไป.
- 173 นิ่ง : เลิกเรียนไปเลยค่ะ.
- 174 ไตรภพ : ไปไหน.
- 175 นิ่ง : พัทยา. ((หัวเราะ))
- 176 ไตรภพ : ได้บอกก่อนล่วงหน้ามั๊ยครับว่า, เพื่อนจัดงานวันเกิดที่พัทยา.
- 177 นิ่ง : ไม่บอกค่ะ. บอกว่าเพื่อนจัดงานวันเกิดที่คอนเมือง.
- 178 ไตรภพ : Σ อ้อ!
- 179 นิ่ง : แล้วก็สรุปพอเสร็จไปเนี่ย. บ้านชมพูเค้ามีบ้านลุงอยู่ที่พัทยาที่บัวขาว.
- 180 ไตรภพ : อ้อหี.
- 181 นิ่ง : แล้วพอเสร็จแล้วพอไปถึงเรียนร้อยใช้มัธยม. ก็ไปเลยค่ะ, ลิตเติ้ลค็อก. สมัยเอ่อ:: สิปปิ

- 182 แล้วมั้ง. ก็ไปเลยละ. คือ: แต่ที่เราไม่มีเรื่องผู้ชาย. เราไปกับผู้หญิง. $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 183 ไตรภพ : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ ทั้งกลุ่มนะ.
- 184 ไปเฮนะ. $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 185 นิ่ง : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ ไซค์ละ. ก็คือแค่แบบแคไปสนุก.
- 186 ไตรภพ : ไปลิตเติ้ลคักเห็นอะไร. มันมีดิสโก้เทคนี่. $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 187 นิ่ง : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ ไซค์ละ. $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 188 ไตรภพ : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ เห็นอะไร.
- 189 นิ่ง : เจ้ามีรอบบิน 80 บาท. ก็ไปขึ้นโยกกัน. แต่กินโล้กกันเพราะยังเด็กอยู่. ตอนนั้นยังไม่รู้
- 190 เรื่อง. ตอนนั้นพวกเขาเสพติดยังไม่เข้ามา.
- 191 ไตรภพ : ไม่มี. สมัยนั้นไม่ใช่สมัยแบบนี้.
- 192 นิ่ง : ยังไม่รู้เรื่องอะไรกัน. ก็ไปขึ้นโยกกัน.
- 193 ไตรภพ : ไปเห็น. ตื่นเต้นมีดิสโก้เทคนี่. $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 194 นิ่ง : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ โอ้โฮ! ไฟมัน $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 195 ไตรภพ : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ เคยไปมัย.
- 196 นิ่ง : ป้าเคยพาไปที่พาเลซละ. แต่ตอนที่เรียนมหาลัยแล้ว. ไปเที่ยวพาเลซกัน.
- 197 ไตรภพ : อ้อ!
- 198 ไตรภพ : แต่ตอนนี้ยังไม่เรียนมหาลัย.
- 199 นิ่ง : ยังละ.
- 200 ไตรภพ : ตอนที่ไปเห็นครั้งแรก, เห็นแล้วเป็นไง.
- 201 นิ่ง : มันมีดมาก. แล้วเค้าจะมองกันรู้เรื่องหรือละ. ทำไมมันเสียงดัง. แต่ด้วยความที่เป็นวัยรุ่นนะละ. อู๊ย! เสียงดังก็ดีซี. ตะโกนคุยกัน. เหมือนเวลาที่ตะโกนอยู่ในห้องเรียน.
- 202
- 203 ไตรภพ : อ่า. อ่า.
- 204 นิ่ง : อู๊ยไฟมันแววๆเข้าตา. ตื่นเต้น. ก็ขึ้นโยก. เป๊บบนึ่งเท่านั้นละ. ดีใจ, น่องนึ่งกับน่อง
- 205 ต่ายมีเพื่อนมาหน้าบู๊ทดีใจ. โอ้โฮ! ใจเราแบบ, ตายแล้ว! เทห์แน่ๆเฮนะ. มา=
- 206 ไตรภพ : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ ดังมาก.
- 207 นิ่ง : = ครั้งแรกยังมีคนรู้จักเราแล้ว. เดินอย่างมาดมันเลยละ. พอไปอยู่หน้าบู๊ทดีใจ. ใคร
- 208 ผมแดงๆ. พ่อ! ป๊ะป้าขึ้นอย่างนี้. ((ทำท่าประกอบ)) เค้าอ้วน. เค้าก็ขึ้น. กลับบ้าน!
- 209 ((หัวเราะ)) $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$
- 210 ไตรภพ : $\begin{matrix} \diagup \\ \diagdown \end{matrix}$ อ้อ! พุดแค่นี้หรือ. แล้วป๊ะป้ารู้ได้ไงละ.
- 211 นิ่ง : ก็คือ, เจ้าโทรไปหาชมพู. ชมพูไซ่มัยละ. ชมพูบอก, อ้าว! ไปพัพยากัน. ป้าก็เลขชวน
- 212 แม่ต่ายไปด้วยกัน. ขับรถกันไป.

- 213 ไตรภพ : แม่ของต่ายคือเพื่อนอีกคนหนึ่งที่เดินไปด้วยกันนะ.
- 214 นิ่ง : สรุปว่าต่ายกับนิ่งนั่งอย่างเงี้ย ((ทำท่าประกอบ)) ถึงบ้านเลยล่ะ.
- 215 ไตรภพ : หลังรด.
- 216 นิ่ง : \sum หลังรด.
- 217 ไตรภพ : \sum ซัดเลย.
- 218 นิ่ง : ไม่พูดอะไรเลยล่ะ.
- 219 ไตรภพ : แล้วพ่อพูดอะไรมัย.
- 220 นิ่ง : ไม่พูดค่ะ. ไม่พูดเลยจนถึงบ้าน. ขึ้นห้อง. หนูก็จะไม่ย่ำเตือน. เดี่ยวย่ำเดี๋ยว =
- 222 ไตรภพ : เหรอ.
- 223 นิ่ง : =ป้าตี.
- 224 ไตรภพ : แต่ป้าก็ไม่ได้ตี.
- 225 นิ่ง : ไม่ตีลูก. แต่จะไม่พูดกับลูกเวลาที่ลูกทำผิด.
- 226 ไตรภพ : เจ็บปวดมัยเวลาที่ป้าไม่พูดด้วยนานๆ.
- 227 นิ่ง : ป้าบอกว่า, เจ็บตัวนะมันแป็บเดียว. เจ็บใจมันฝังลึกแล้วจะไม่ทำผิด.
- 228 ไตรภพ : เจ็ดมัย.
- 229 นิ่ง : \sum เจ็ด.
- 230 ไตรภพ : วันนั้นเจ็ดเลย. นานมัยเวลาโดนอย่างนี้ที.
- 231 นิ่ง : เออ :: นิ่งจำไม่ได้แล้วนะคะ. ปะป้าจะเป็นคนมาอุบอิบๆก่อน. \sum
- 232 ไตรภพ : \sum อ้อ! ในที่สุดก็รัก
- 233 ลูกสาวอะ.
- 234 คุณพ่อ : คือก้าวครับ. ก้าวลูกจะคิดในทางที่แบบว่า, ใจแบบว่ายังไง. คิดว่าเออ! พ่อแม่ก็ไม่รัก
- 235 แล้ว. ชั่งหอะ. ก้าวจะพลิกเพลงไปอย่างอื่น.
- 236 ไตรภพ : คือ, ก้าวลูกจะเรียกว่า, คำเรียกว่าใจเสียไปเลยแล้วไปทางอื่น. \sum
- 237 คุณพ่อ : \sum ฮะ. ฮะ.
- 238 ไตรภพ : เพราะฉะนั้นก็จะเป็นคนเริ่มก่อนทุกที. คนแรก. เข้าไปหาลูก. ไปอุบอิบๆ.
- 239 คุณพ่อ : ไปแอบๆ.
- 240 นิ่ง : แต่ในใจก็รู้แล้วนะ, ป้าเค้ามาง้อ.
- 241 ไตรภพ : อ้อ! แต่ในใจรู้ว่าเดี๋ยวป้าก็มาง้อ. เวลาที่ฟังเนี่ยวิธีสอนเนี่ยก่อนข้างจะแปลกลูกคนจีน
- 242 ผมเคยอ่านหนังสือเล่มนึงคืออยู่กับกึ่งนะครับ. นั่นเป็นวิธีการเลี้ยงลูกและการพูดจา
- 243 ของคนจีนที่เค้าทำกับลูก. เค้าจะมีสุภาษิต. มีเรื่องราวต่างๆคอยยกคอยบอกคอยสอน
- 144 คุณพ่อทำอย่างนั้นบ้างมัย.

- 145 คุณพ่อ : ((หัวเราะ))
- 146 นิ่ง : เมื่อมั่งมี (มั่งมีมิตร.)
- 147 คุณพ่อ : (ก็สอนลูกซะ.) ก็เอาคติมาเกี่ยวกับการคบเพื่อน. การอะไรต่างๆ. ผมพอดี
- 148 ไปเจอคติอยู่คำหนึ่งบอกว่า, เมื่อมั่งมีมั่งมีมิตรมุ่งหมายมอง. เมื่อม้วยหมองมิตรมอง
- 149 เหมือนหมูหมา. แม้มือคม้วยหมูหมาไม่มามอง. ก็สอนลูกครับ. บอกว่าลูกต้องคิด
- 150 อย่างงี้.
- 151 ไตรภพ : เป็นคติสอนใจลูกตลอด.
- 152 คุณพ่อ : สอนใจลูก.
- 153 ไตรภพ : พ่อเป็นคนที่พูดอะไรออกเป็นเชิงตรรกะซึ่งนั่นก็.
- 154 นิ่ง : ((หัวเราะ)) ก็คือ ในเวลาว่านึ่งจะเป็นคนนิสัยอย่างนึ่ง. ลูกอีกคนจะมีนิสัยอย่างงี้. ถ้า
- 155 จะพูดว่าคนนี้นิสัยยังไง. Σ
- 156 ไตรภพ : อ้อ! ต้องสอนยังไง.
- 157 นิ่ง : นึ่งเป็นคนถ้ามีเหตุผลนึ่งฟัง. ไม่มีเหตุผลเนียเถียงແທกเลย. เป็นคนนิสัยอย่างงี้. แล้ว
- 158 บางที: เอออันนี้แปลกคินะป้า. ป้าพูดมาเนียเราก็นิ่งฟัง. บางทีขอจด. พอจดเสร็จมา
- 159 นิ่งคิด. เออมันความหมายคินะ. เราน่าจะทำตาม. อย่างน้ำเต้าอย่างอะไร. Σ
- 160 ไตรภพ : เออ
- 161 ไหน! น้ำเต้ายังไง. ยังไง.
- 162 นิ่ง : น้ำเต้าเนีย, ตอนนั้นเข้าวงการแล้วเนีย. ประสบความสำเร็จในตรงนี้ในแค่บ้าน ไคชั่นที่
- 163 หนึ่งยังไม่ก้าวขั้นต่อไปนะคะ. นึ่งคิดว่านึ่งมีเงินพอแล้ว. มีความสุขสบาย. มี =
- 164 ไตรภพ : ครับ.
- 165 นิ่ง : = ทุกอย่างในตรงนี้. ป้าบอกว่าหนู, หนูรู้จักน้ำเต้ามัย. น้ำเต้าเนียมีสองลูก. มีปลีอง
- 166 แรกกับปลีองที่สอง. ตอนนีหนูมีความสุขสบาย. หนูมีเงินใช้. มีรถขับ. ก็เท่ากับหนู
- 167 ทำกับปลีองแรกซึ่งเป็นปลีองที่เล็ก. หนูลองมองไปไกลๆซิลูก. ปลีองกว้างๆที่ใหญ่ๆ
- 168 อยู่ข้างหน้านั้นคืออนาคตหนูนะ. หนูยังไม่ได้ก้าวเข้าไปเลย.
- 169 ไตรภพ : โอ้โห! เป็นคนที่สอนลูกแล้วก็ให้คิดเตือนใจตลอด.
- 170 คุณพ่อ : ครับ.
- 171 ไตรภพ : F,Y \rightarrow แล้วมะม้าคอยฟังตลอดหรือไง. ตอนที่คุณพ่อสอน. อีมาๆป้าก็พูดนะ. ฟังไว้.
- 172 อย่างงี้หรือเปล่า.
- 173 นิ่ง : ไรคะ. มะม้าเป็นคนไม่ค่อยพูดคะ.
- 174 ไตรภพ : ไม่ค่อยพูด. Σ
- 175 นิ่ง : ถ้าโกรธเนียจะรู้. มะม้าจะเจียบทันที. จะพูดน้อยๆ. หนูได้ความเป็น

- 176 ผู้หญิงจากตรงนี้.
- 177 ไตรภพ : จากมะม้า. มะม้า. ถ้ามะม้าบ้าง. มะม้าเคยฝันมั๊ย. ลูกคนนี้จะมาเป็นคารา.
- 178 คุณแม่ : ไม่เคยฝันค่ะ.
- 179 ไตรภพ : F,C → ไม่เคย. ครอบครัวคนจีนส่วนใหญ่แล้วจริงๆแล้ว, เข้าคิดมั๊ยครับว่าให้ลูกมา
180 เป็นคาราอะไรอย่างงี้.
- 181 คุณพ่อ : ไม่ชอบ.
- 182 คุณแม่ : ม้าฝันให้ลูกเรียนหนังสือจบแล้วมีอนาคตที่ดี. มีครอบครัวที่ดี.
- 183 ไตรภพ : แต่ไม่เคยคิดจะให้เข้ามาเป็นคารา.
- 184 คุณแม่ : ค่ะ.
- 185 ไตรภพ : F,Y → ปะป๊าละครับ, เคยคิดมั๊ยครับ.
- 186 คุณพ่อ : ผมภาวนาจะดึงออกจากวงการ.
- 187 ไตรภพ : ภาวนาจะดึงออกจากวงการด้วยซ้ำ.
- 188 คุณพ่อ : พยายามจะดึงออกจากวงการ. ปรากฏว่าก้าวไปไกลเสียแล้ว.
- 189 ไตรภพ : ก้าวเกินไปแล้ว.
- 190 คุณพ่อ : ก้าวเกินไปแล้ว.
- 191 ไตรภพ : ครับ. นั่นคือเรื่องบางส่วนในชีวิตของเธอ. เดี่ยวอีกสักครู่เราจะมาดูว่าแล้วเธอเข้าวง
192 การบันเทิงได้อย่างไร. ทั่วๆที่ว่า, เอ๊ะ! อยู่อย่างนี้. ทำอย่างนี้. มัน: เข้าเรียกขังใจดีละ.
193 ดวามันจะเกิดต้องเกิดจริงๆครับ. สักครู่เดี๋ยวครับ. ینگุลสตรีครับ.

- 30 เด็ก : ก็เมื่อวานเดินไปถึงใต้ทราบ. เดินตามร้าน.
- 31 ไตรภพ : เจ้าคุยยังงี้บ้าง. เจ้าทักยังงี้บ้าง.
- 32 เด็ก : เจ้าก็มีคนมา, พี่ขอลายเซ็นหน่อยได้ปะ, บอกว่าได้ละ, แล้วเจ้าก็วิ่งไป.
- 33 ไตรภพ : ผู้หญิงหรือผู้ชาย.
- 34 เด็ก : ผู้ชาย.
- 35 ไตรภพ : ผู้ชายนะครับ. ดิมัย. รู้สึกแปลกมัย.
- 36 เด็ก : ก็ไม่เห็นแปลก. เจ้ามาแล้วก็ไป. พี่ฮิวโก้หรือเปล่า. ใช่. อ้อ! แล้วเจ้าก็ยิ้มให้แล้วก็เดิน
- 37 ต่อ.
- 38 ไตรภพ : แค่นั้น. \sum
- 39 เด็ก : \sum แค่นั้น. ก็ได้ไม่เป็นไร.
- 40 ไตรภพ : ไม่เป็นไร. แล้วถ้าเกิดว่า, ok. ถ้าชอบเราคุยด้วย. ถ้าเกิดเราเบื่อ. เราเหนื่อยเราไม่ชอบ.
- 41 โอ! ไม่ไหว. คนโน้นก็ทักคนนี้ก็ทัก. โอโย! ไม่ไหว. คนนั้นก็อย่างงั้น. คนนี้ก็อย่างงี้. เรา
- 42 ทำยังไง.
- 43 เด็ก : เราก็คงทำตัวเป็นฝร้อเซ่อๆ. ถ้าเจ้ามาถามว่าชื่อฮิวโก้หรือเปล่า. เราก็แบบ: ผมพูดไทย
- 44 ไม่ได้หรือไม่กี่พูดภาษาอังกฤษไป. สมมติว่าเจ้าจะไม่รู้เรื่อง. พูดไป I'am Jack. ผมชื่อ
- 45 แจ็ค. \sum
- 46 ไตรภพ : \sum โอ้! เมืองไทยยังแจ๊ก็ดังใหญ่เลยรู้ปะ. \sum
- 47 เด็ก : \sum เหรอ! มีคนชื่อแจ๊ก็ด้วยหรอ.
- 48 ไตรภพ : แจ๊ก็นี่คือ: เคยดูหนังไททานิคมัย.
- 49 เด็ก : ดู.
- 50 ไตรภพ : ไททานิคพระเอกชื่อแจ๊ก็. เมืองไทยเจ้าจะฮิตแจ๊ก็มาก. พอพูดไอแอมแจ๊ก็, เจ้าจะยัง
- 51 เฮลโลลีโอโนร์โด.
- 52 เด็ก : โอเค. โอเค.
- 53 ไตรภพ : วันหลังคุณต้องเปลี่ยนนะ. (ไม่ได้แล้ว.)
- 54 เด็ก : (เปลี่ยนเป็น) โรเบิร์ต.
- 55 ไตรภพ : N,Y \rightarrow อืม! โอเค. มาคุยกันเรื่องประวัติอีกสักนิดนึงก่อนนะครับ. ปัจจุบันนี้อายุ
- 56 เท่าไรแล้วครับเด็ก.
- 57 เด็ก : เพิ่ง 17 เมื่อสิงหาคมที่ 6 นี้.
- 58 ไตรภพ : 17 ขวบเอง. 17เท่านั้นเอง.
- 59 เด็ก : ครับ.
- 60 ไตรภพ : F,Y \rightarrow มีพี่น้องกี่คนครับ.

- 61 เด็ก : ก็มีน้องชายคนนึงทางแม่. แล้วก็มีพี่สาวสองคนทางคุณพ่อ. แล้วมีน้องสาวอีกคนทาง
 62 คุณพ่อ. พ่อแม่แยกทางกัน. พ่อก็แต่งงาน. แล้วแม่ตอนนี้ก็มีพ่อเลี้ยง. งงเหมือนกัน.
 63 ไตรภพ : งงเหมือนกัน. พี่น้องเยอะ. เขาเป็นว่าพี่น้องเยอะ. F, Y \rightarrow เรียนหนังสือเนี่ย, เริ่มแรก
 64 เรียนที่เมืองไทยหรือเปล่าครับ.
 65 เด็ก : เรียนเมืองไทยครับ. เรียนที่โรงเรียนจิตรลดา. Σ
 66 ไตรภพ : อ้อ! เหมอครับ. เรียนจนถึงอายุสักก็
 67 ขวบครับ.
 68 เด็ก : ถึงป. 2 ประมาณ 6 ขวบ. แล้วก็กลับอังกฤษ.
 69 ไตรภพ : แล้วก็กลับไปอังกฤษเลย. จะอยู่เมืองไทยแค่ป. 2 เท่านั้น. ไปเรียนที่ไหนครับ.
 70 เด็ก : ก็ตอนแรกๆก็ไปเรียนที่โรงเรียนชื่อ Hill House. ที่ต้องใส่ชุดบ้างๆบอๆ. ใส่กางเกงขา
 71 สั้นสีแดงเสื้อสีเหลือง. แล้วหลังจากนั้นคุณแม่ก็บอกว่า, นี้โรงเรียนอันนี้อาจจะไม่ดีนะ.
 72 ก็เปลี่ยนโรงเรียนไปอีกที่นึง.
 73 ไตรภพ : ที่คุณแม่เปลี่ยนเพราะโรงเรียนนั้นใส่ชุดบ้างๆบอๆหรือเปล่าครับ.
 74 เด็ก : ก็อย่างนั้นครับ. แต่พวกคุณครูเค้าก็สอนกันไม่ค่อยรู้เรื่องนะครับ. เลยเปลี่ยนไปโรง
 75 เรียนเล็กๆที่ดังหน่อย. โรงเรียนเล็กมาก. ห้องนึง 21 คน. คุณครูคนนึง. แล้วหลังจาก
 76 นั้นสอบเข้าโรงเรียนประจำที่อยู่ต่างจังหวัดออกจากลอนดอนไปหน่อย.
 77 ไตรภพ : อยู่กี่ปีครับถึงเข้าโรงเรียนประจำ.
 78 เด็ก : ถึงอายุ 14 หรือ 13 ก็จะสอบเข้าโรงเรียนประจำ.
 79 ไตรภพ : นั่นคือเรียนอยู่ที่อังกฤษประมาณ 6 ปี แล้วถึงจะเข้าโรงเรียนประจำ.
 80 เด็ก : ครับ.
 81 ไตรภพ : วันที่คุณแม่มาบอกเล็กว่า, ยูต้องเข้าโรงเรียนประจำแล้วนะรู้สึกยังไง.
 82 เด็ก : อ้อ! ไม่. คุณแม่ไม่ได้บอก. ก็มีการเลือกบ้าง. เพราะบางคนเค้าก็ไม่อยากไปโรงเรียน
 83 ประจำ. แต่คุณแม่บอกว่า, นี้เดี๋ยวเราไปดูโรงเรียนหลายที่กันก่อน. ที่ไหนถ้าชอบเดี๋ยว
 84 เราก็ดูแล้วสอบเข้า. คุณแม่เค้าให้เลือก.
 85 ไตรภพ : คุณแม่เค้าไม่ได้บังคับ. เล็กชอบเอง. Σ
 86 เด็ก : ชอบเองฮะ.
 87 ไตรภพ : เล็กไปเห็นชอบอะไรในโรงเรียนนี้ถึงอยากอยู่โรงเรียนประจำ.
 88 เด็ก : มันคงโชคดี. วันนั้นอากาศดีแดดออก. มันเลยสวยดี. ที่มันเยอะก็ดูสวยดี. มันจึงหะ
 89 สวยดี. โรงเรียนสวยดี. (มีโน่นมีนี่.
 90 ไตรภพ : (จึงหะเหมาะเจาะ.) เดินไปเห็นทุกอย่างชอบหมด.
 91 เด็ก : ฮะ. ก็ไม่ได้ชอบหมด.

- 92 ไตรภพ : ชอบโรงเรียนนี้ไปสอบเข้า. สอบเข้าได้ก็เรียนประจำเลย.
- 93 เล็ก : สอบเข้าแล้วก็เรียนประจำเลย.
- 94 ไตรภพ : ในชีวิตของการเป็นนักเรียนประจำกับชีวิตที่เราไปอยู่อังกฤษ 6-7 ปีตรงนั้นต่างกันมั้ย
- 95 ครับ.
- 96 เล็ก : ตอนไม่ได้ไปโรงเรียนประจำก็จะเห็นคุณแม่ทุกวัน. บางทีก็อาจจะทะเลาะกัน. อะไร
- 97 นิดหน่อย. แต่ไปเข้าโรงเรียนประจำเนี่ยจะเริ่มคิดถึงแม่. เวลาตอนเจอนะ, ไม่มีการ
- 98 ทะเลาะกันเลย. ไม่มีการว่ากันเลย. ไม่ได้เห็นตั้งนาน. โอ้โห! ฮิวโก้เป็นไง. แล้วก็ดี.
- 99 ไตรภพ : F,Y → รู้สึกดีมาก, ตอนอยู่อังกฤษ. เล็กอยู่กับแม่สองคนเลยหรือเปล่า.
- 100 หรืออยู่กับครอบครัวใหญ่.
- 101 เล็ก : ดี. ก็ตอนอายุประมาณ 6 ขวบคุณแม่ก็เจอพ่อเลี้ยงของเล็ก. และพ่อเลี้ยงก็น่ารักมาก.
- 102 เล็กก็, โอเคเราอยู่กัน 3 คนกับพี่เลี้ยงไทยอีกคนหนึ่ง. แล้วก็อยู่ที่ลอนดอน. อยู่ที่
- 103 แพลต. หลังจากนั้นก็ย้ายไปบ้านใหม่. หลังจากนั้นก็มีน้องชาย. เล็กไม่ค่อยเหงา.
- 104 ไตรภพ : F,Y → ครับผม. คุณแม่เลี้ยงดูแลแบบไหนครับ.
- 105 เล็ก : ก็ถ้าเกี่ยวกับทางเรียนหรืองานอะไรก็เคร่งมาก. เพราะคุณแม่เค้าอยากให้เล็ก=
- 106 ไตรภพ : ครับ.
- 107 เล็ก : =เรียนได้ดี. ในอนาคตทุกอย่างจะได้ดี. เพราะที่อังกฤษมันจะสำคัญมาก. เค้าจะไม่ดู
- 108 หน้าคุณอะไร. เค้าจะดูแลแต่กระดาษว่าเนี่ยเรียนได้ดีปะ. สอบได้ดีปะ. ถ้าสอบไม่ดีเค้าจะ
- 109 ไม่มาคบเลย. คุณแม่ก็อยากให้ทางนี้ดี. แล้วก็ทางออกไปเที่ยว. ไปคุยไปสนุก=
- 110 ไตรภพ : อืม.
- 111 เล็ก : =กับเพื่อน. ขอให้ทางเรียนได้ดีก่อน. แล้วทางนั้นอยากไปเที่ยวก็เที่ยวไป.
- 112 ไตรภพ : เพราะฉะนั้นหมายความว่าตั้งใจเรียนนะลูกนั่นคือสิ่งที่แม่บอก.
- 113 เล็ก : ใจ.
- 114 ไตรภพ : แม่ตามใจหรือไม่ตามใจ.
- 115 เล็ก : ก็ไม่ตามใจมาก. ไม่ตามใจจนแบบ, ก็ถ้าเล็กบอกขอออกไปเที่ยวหน่อย. และแม่ก็จะ
- 116 บอกว่าไม่. เล็กก็จะบอก, แม่ขอหน่อยๆก็ได้. แล้วแม่ก็, โอเค! ถ้าโรงเรียน=
- 117 ไตรภพ : โอเคเลย.
- 117 = ปิดก็เกือบตามใจหมด. แต่ถ้าอยู่โรงเรียนออกมาวันอาทิตย์, แม่ก็จะแบบ, ออกไป
- 119 เล็ก : เที่ยวดีไม่ได้เดี๋ยวต้องกับโรงเรียนวันจันทร์แล้ว.
- 120 ไตรภพ : ก็เรียกว่ามีกฎระเบียบ. หรือว่าอยู่คุยกันด้วยกฎระเบียบ. แล้วถ้าทั้งสองฝ่ายต่างปฏิบัติ
- 121 ซึ่งกันและกันดีก็ไม่เป็นไร.
- 122 เล็ก : ครับ. มีกฎระเบียบ.

- 123 ไตรภพ : F,Y → เอ้อ, ตัวเล็กเองเป็นเด็กยังไง. เด็กที่ค่อนข้างดี, เด็กคือ, หรือเด็กยังไง.
- 124 เล็ก : ก็ไม่รู้. ถ้าอยู่ที่โรงเรียนคุณครูเค้าคงจะเรียกว่าเด็กคือ. แต่เล็กก็คงพยายามบอกว่าไม่
125 ใต้คือ. บางทีงานอาจจะสายหน่อย. อาจจะทะเลาะนิดนึง. หรือไม่รู้ละ, บางทีคุณครูเค้า
126 ก็จะดุถูก. Z
- 127 ไตรภพ : Z ชอบดุถูกยังไง.
- 128 เล็ก : ก็ไม่. ตอนเริ่มไปโรงเรียนประจำตอนเป็นเด็กๆนะ. เล็กก็อาจจะจะเป็นเด็กคือหน่อย.
129 อาจทะเลาะกับคุณครู. อาจะโยนชอล์กใส่นิดๆหน่อยๆ. แล้วตอนนี้คุณครูเค้าก็จะจำ
130 ไว้. แล้วพอมีใครโยนชอล์ก, เค้าก็จะหันมามองว่าอิวโก้ตลอดเลย. Z
- 131 ไตรภพ : Z รับไปเลยคน
132 เดียว. Z
- 133 เล็ก : Z แต่ก็บอกว่าไม่ใช่. เค้าก็บอกว่าใช่ๆ. ก็ทะเลาะกัน. มันไม่ยุติธรรมแต่ไม่
134 เป็นไร.
- 135 ไตรภพ : แต่เราก็เสียวนะ. ขว้างชอล์กใส่ครูเนี่ยถ้าเมืองไทยเป็นเรื่องนะ.
- 136 เล็ก : ใช่มั้ยมันก็ต่างกันเหมือนกันนะ.
- 137 ไตรภพ : รั้วมั้ง, ถ้าขว้างชอล์กใส่ครูนะ, คาบไม้บรรทัดยื่นกางแขน. Z
- 138 เล็ก : Z เหรอ!
- 139 ไตรภพ : ที่โน่นโดนอะไร, ทำยังไง.
- 140 เล็ก : ก็ถ้าคุณครูดู. ก็อย่างน้อยวันเสาร์ก็ต้องเรียนต่อตอนกลางวัน. ตอนคนอื่นเค้าออกไป
141 เที้ยก็ติดอยู่ที่โรงเรียน. ไม่รู้. คุณครูบางคนอาจจะต้องให้เขียนจดหมายขอโทษ.
142 ขอโทษมากที่โยนชอล์กใส่. เล็กรู้ว่าเล็กเป็นเด็กที่ร้ายมาก. ก็เขียนไปเขียนมา.
- 143 ไตรภพ : นั่นก็เป็นวิธีการของเค้า. ลงโทษที่นู่นเค้าจะไม่มีวิธีการตีเหรอครับ.
- 144 เล็ก : ไม่ใช่, ตอนนี้อย่าตี. เพราะรัฐบาลบอกว่ามีโรงเรียนที่ไหนที่จะปิดเลย. Z
- 145 ไตรภพ : Z อ้อ! เหรอ
146 ครับ! งั้นเล็กก็ดีสิครับ.
- 147 เล็ก : ก็ดี. ก็โรงเรียนที่อังกฤษมันจะไม่เหมือนที่นี่. มันจะเป็นเหมือนบริษัทเลย. เค้าจะมี
148 แบบโฆษณา. มีแบบอะไร. แล้วก็ถ้าพ่อแม่ได้ยินว่าโรงเรียนนี้ดีเด็ก. เค้าจะไม่ =
- 149 ไตรภพ : อืม:
- 150 เล็ก : = ส่งไปเรียน.
- 151 ไตรภพ : F,Y → แล้วเล็กเองในชีวิตเนี่ย. คุณแม่เลี้ยงคุณแม่ตีบ้างมั้งครับ.
- 152 เล็ก : เคยคือครั้งนึง. คือที่สุดตอนอายุสิบเอ็ดสิบสองอะไร. เล็กแบบ, อะไรนิดๆหน่อยๆ.
153 คุณแม่บอกอาบน้. แล้วไม่รู้ทำไมเล็กบอกเล็กไม่ยอมอาบ. ทะเลาะกันประมาณครึ่ง

- 154 ชั่วโงง. แล้วเด็กไม่รู้ทำไม, ไม่รู้ว่าทำไม. ไม่รู้ว่าตอนนั้นเป็นยังไง.
- 155 ไตรภพ : เมืองไทยเค้าเรียกสกปรกครับ.
- 156 เด็ก : ไซ้ๆ. แล้วเด็กไม่รู้ว่ามีอะไร. เป็นโรคอะไรก็ไม่รู้. แล้วคุณแม่ก็คบ. เด็กบอก
- 157 โอเคเดี๋ยวอาบน้ำ.
- 158 ไตรภพ : แต่นั่นคือคนเดียวในชีวิตที่โดน.
- 159 เด็ก : คนเดียว. จากนั้นก็ไม่เคยโดนเลย. ก็พี่เลี้ยงไทยที่เคยตีแบบนิดๆหน่อยๆตอนไปหิบบ
- 160 ขนม. ยังไม่ต้องกิน. ต้องกินข้าวก่อน.
- 161 ไตรภพ : แต่นั่นเค้าไม่เรียกตี. เค้าเรียกปราม. (ห้ามปราม.)
- 162 เด็ก : (อืม! ครับ.)
- 163 ไตรภพ : N,Y → เด็ก, ทำไมภาษาไทยดึ๊งๆครับ, ไปอยู่ที่อังกฤษตลอด.
- 164 เด็ก : ก็ตอนเด็กอยู่โรงเรียนประจำก็จะพูดภาษาไทยกับพี่เลี้ยงไทย. แล้วก็เคยมีเพื่อนที่โรง
- 165 เรียนประจำแต่เค้าโดนไล่ออกไปแล้ว. เสียหาย. ตอนนี้ไม่มีใครพูดด้วย. แต่มาเมือง
- 166 ไทยก็เริ่มพูด. ตอนมาแรกๆจะไม่คล่องเลย. สแลงก็จะไม่มีเลย. ไม่รู้เลย. ก็ต้องโทร
- 167 ถามเพื่อน. นีปีนี่สแลงเป็นยังไง.
- 168 ไตรภพ : อืม! เพื่อให้รู้สแลงก่อน.
- 169 เด็ก : (อืม! ค่าหน่วย. อยากรู้ว่า, ตอนนี้เค้าด่ากันยังไง.
- 170 ไตรภพ : ถ้าหยังงี้, ที่อยู่ในนี้ชำนาญนะครับ. เดี่ยวจะบอกให้ว่ายังไง. พอจะช่วยได้บ้างตรงนี้
- 171 เล็กน้อย. F,Y → ที่นี้คุณแม่จะครับพูดภาษาอะไรกับเด็ก.
- 172 เด็ก : ภาษาอังกฤษอะส่วนมาก. บางทีถ้ามีแขกมาแล้วคุณแม่เค้าไม่ชอบ. แล้วเป็นแขกฝรั่ง
- 173 เราก็คงจะพูดภาษาไทยกัน. เนี่ย! แขกคนนี้ได้อาบน้ำหมิ่นเนอะ. (อืม! มีการ
- 174 ไตรภพ : (อืม! มีการ
- 175 บอกหมิ่น.
- 176 เด็ก : ไม่. อะไรนิดๆหน่อยๆ. กินดั่ง. ไม่ก็นั่งรถไฟอยู่ที่อังกฤษ, เฮ้ย! คนนี้บ้าจัง. แล้วก็ขยับ
- 177 ไปขยับมา. คนฝรั่งเค้าไม่เข้าใจ.
- 178 ไตรภพ : ก็เรียกว่าได้ใช้ประโยชน์ของภาษาไทยด้วยนะครับ.
- 179 เด็ก : ไซ้.
- 180 ไตรภพ : N,C → ก็เรียกว่าสบายไปสองอย่างเลยนะครับ. ที่โน่นเค้ารู้จักประเทศไทยมั้
- 181 ร์กับเด็ก. โรงเรียนเด็กที่เค้าเรียนกับเด็ก.
- 182 เด็ก : ก็เค้าจะรู้จักนะ. แต่คนที่ไม่เคยไปเค้าจะดูถูกนะ.
- 183 ไตรภพ : ดูถูกยังไงครับ.

- 184 เล็ก : ก็พวกที่อยู่โรงเรียนเล็กก็จะเป็นฝรั่งผู้ดีนะ. ที่ส่วนมากเค้าจะดูแบบที่เป็นคน=
- 185 ไตรภพ : อ้อ.
- 186 เล็ก : = อังกฤษแท้ๆนะ. ไม่ได้เป็นคนต่างประเทศ. เค้าจะดูถูกประเทศอื่น. ถ้าเป็นประเทศ
- 187 เอเชีย. เค้าจะดูว่าเป็นประเทศจนที่มีปัญหาเศรษฐกิจไม่ดี. แล้วเค้าก็จะเห็นว่าคนที่ไป
- 188 เที่ยวเมืองไทยจะเป็นฝรั่งที่จนๆ, ที่อยากไปเที่ยวไปซ่าอะไรแบบน่าเกลียดนะ.
- 189 ไตรภพ : เล็กเถียงม๊ยะครับ.
- 190 เล็ก : ก็จะเถียงเหมือนกัน. ก็จะถามว่า, แล้วพี่เคยไปปะ. เค้าก็จะบอกว่าไม่แต่เคยเห็นใน
- 191 แมกกาซีน. แล้วก็จะบอกไป, ถ้าไม่เคยไปไม่ต้องไปว่า. ยังไม่ได้ใช้ตาของตัวเองเห็น
- 192 ก็ไม่ต้องมาว่า. ไม่ใช่ว่าอังกฤษไม่มีปัญหา. Z
- 193 ไตรภพ : Z อ้าว! มีหรือ.
- 194 เล็ก : Z มี. มีทุกประเทศ
- 195 นะมี.
- 196 ไตรภพ : Z นี้:: เห็นม๊ยะเลือดไทยแรงกล้า. มียังงี้. อย่างเวลามีคนมาบอกเมืองไทยจน
- 197 อย่างงั้นอย่างงี้น่ากลัว. อังกฤษน่ากลัวม๊ยะ.
- 198 เล็ก : ก็บางทีก็น่ากลัว. อย่างถ้าไปเมืองเหนือ, อย่างพวกแมนเชสเตอร์, พวกเมืองจนๆอะไร
- 199 นะ, น่ากลัว มีคนติดยาเสพติด, คนเมา, ที่อังกฤษเปอร์เซ็นต์ของคนไม่มีงานเยอะกว่า
- 200 เมืองไทย. คิดว่านะ... ไทยนิสัยดีกว่าคนอังกฤษเยอะ.
- 201 ไตรภพ : อ้อ! เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าไม่เห็นด้วยตาอย่ามาเที่ยวพูดกัน.
- 202 เล็ก : ไซ้.
- 203 ไตรภพ : เราก็รักเมืองของเรา. ลักษณะนี้.
- 204 เล็ก : ไซ้ครับ. ไม่ใช่ไม่รักอังกฤษนะ. แต่อย่างไม่มีใครว่าอังกฤษ.
- 205 ไตรภพ : F,C → ครับ. เล็กไปอยู่ที่นั่นเวลาเรียน, ได้ข่าวว่าโรงเรียนของเล็กติดอันดับหนึ่ง
- 206 ในหกของประเทศอังกฤษเลยไซ้ม๊ยะ.
- 207 เล็ก : ก็มันมีโรงเรียนประมาณหกหรือสิบที่จะเป็นโรงเรียนที่เก่ามาก. อย่างน้อยร้อยปี. เป็น
- 208 แบบที่เห็นในหนังที่แบบตึกสวยๆเก่าๆ.
- 209 ไตรภพ : แบบที่เห็นที่ต้องแต่งชุดดีๆไปเรียนหนังสือ, อะไรอย่างนั้นรีเปล่า.
- 210 เล็ก : ต้องใส่เนคไทค์. ต้องใส่เสื้อสูท. Z
- 211 ไตรภพ : Z อ้อ! เล็กก็ต้องใส่อย่างนั้นหรือสะ. Z
- 212 เล็ก : Z อะสะ.
- 213 ไตรภพ : เรียนอย่างนั้นตลอดเลย.
- 214 เล็ก : เรียนอย่างนั้นตลอด.

- 215 ไตรภพ : ตื่นขึ้นมาเรียนโรงเรียนประจำ. เข้าขึ้นมาใครทำให้ละของพวกเนี่ย.
- 216 เล็ก : ก็ทำเองซะ.
- 217 ไตรภพ : ทั้งหมดเลย.
- 218 เล็ก : สะ. แต่ก่อนสักยี่สิบปีพวกเราน้องจะเอามาใช้เป็นคนใช้ได้.
- 219 ไตรภพ : Z อ้อ! เหรอซะ.
- 220 เล็ก : แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว. โขคร้ายจริงๆ.
- 221 ไตรภพ : โขคร้ายจริงๆ. แสดงว่าเมื่อก่อนเค้ามีระบบซีเนียร์ดีแต่ว่าเดี๋ยวนี้ไม่มีแหละ.
- 222 เล็ก : ไซ้. ก็มีบ้าง. แบบน้องเอาน้ำชามาสักถ้วยนึง. อะไรนิดๆหน่อยๆแต่ถ้าไปสั่งน้องมาก
- 223 เกินไป, เดี่ยวเค้าก็ไปบ่นกับคุณครู. เดี่ยวเราโดนไล่ออก. Z
- 224 ไตรภพ : Z อืม! เพราะฉะนั้นเดี๋ยว
- 225 นี้ทำแบบนี้ไม่ได้. Z
- 226 เล็ก : Z ไม่ได้.
- 227 ไตรภพ : F,Y → ตอนนี้เด็กเรียนอยู่เกรดอะไรแล้วครับ.
- 228 เล็ก : ก็กำลังจะเข้าปีสุดท้ายที่โน่น. กับที่นั่นจะเกรด:: เค้าจะไม่เหมือนกันนะ. ตอนนี้
- 229 กำลังจะสอบ (?) แล้วถ้าสอบได้ก็ข้าม. ที่เลือกได้.
- 230 ไตรภพ : เล็กอยากข้าม. อะไรครับ.
- 231 เล็ก : ก็มีม. ที่ลอนดอน. ที่โซเอส. ที่เป็นแบบคณะของม. ของลอนดอน. แล้วเค้าจะสอนใน
- 232 ฝ่ายของแอฟริกากับเอเชียโดยเฉพาะ.
- 233 ไตรภพ : ทำไมถึงอยากเรียนเรื่องเกี่ยวกับแอฟริกากับเอเชีย.
- 234 เล็ก : ก็อยากเรียนโบราณคดีซะ. เกี่ยวกับทางนี้ซะ. ทางเอเชียได้.
- 235 ไตรภพ : หมายถึง (?) อย่างนั้นเลยหรอ.
- 236 เล็ก : ครับผม.
- 237 ไตรภพ : คุณอยากเป็นนักโบราณคดีหรอ.
- 238 เล็ก : ครับผม.
- 239 ไตรภพ : คุณเคยดูอินเดียน่าโจนส์มั๊ย.
- 240 เล็ก : เคย. เคยเหมือนกัน.
- 241 ไตรภพ : ชอบมั๊ย.
- 242 เล็ก : ก็ชอบเหมือนกัน. แต่คิดว่าเด็กคงผจญภัยมากกว่าหน่อย. Z
- 243 ไตรภพ : Z นี่!! อย่างนั้นยังมาก
- 244 กว่าอีกหรอ. เค้ามีเยอะแล้วนะเล็ก. Z
- 245 เล็ก : Z ไม่สะ. ไม่รู้. เค้าไม่กล้าหาญพอ

บทสัมภาษณ์ที่ 4 : นักร้องคนเก่ง

- 1 ไตรภพ : กลับเข้าสู่ทวิตไทม์ไลน์. และนี่ก็คือทอล์คโชว์ของเรากับนัทมีเรีย. เราได้คุยชีวประวัติ
 2 ความเป็นมาของเธอแล้ว. ท่านผู้ชมจะสังเกตและเห็นอย่างหนึ่งว่า, เธอเป็นคนที่ดูสดใส
 3 ชัดเจน, ว่องไว, คล่องแคล่วในการตอบคำถาม, ในการพูดคุย. ทำให้เราได้ทราบอะไร
 4 ได้อย่างมากมายและชัดเจน. จริงๆแล้วได้สิ่งเหล่านี้มาจากใคร. คุณพ่อคุณแม่หรือเรา
 5 เป็นของเราคนเดียว. คนอื่นเค้าซึ่มกันสองคน. \sum ทั้งสองคน. \sum
 6 นัท : อ้อ! เหรออะ.
 7 ไตรภพ :
 8 นัท : เพราะว่าคุณแม่เค้าให้ฟังนะฮะ. เวลาทำงานเนี่ยทำงานร้านอาหาร. จะเชียร์แขก
 9 เก่ง. (คือหมายถึงว่า) $\left[\begin{array}{l} \text{คือหมายถึงว่า} \\ \text{หนุๆๆ. เชียร์} \end{array} \right]$ แขกนี้หนุรู้มัยว่าภาษานี้เค้าใช้ที่ไหน.
 10 ไตรภพ :
 11 นัท : ไม่ทราบค่ะ.
 12 ไตรภพ : เค้าใช้ตามโรงนวดคะหนุ. \sum
 13 นัท : โอ๊ย! เหรอคะ.
 14 ไตรภพ : เวลาผู้ชายเค้าเข้าไปนวดคะนี่ก็ออกมัย. \sum
 15 นัท : อ้อ! เหรอคะ.
 16 ไตรภพ : จะมีคนนึงอยู่น้ำตู้. แล้วก็บอกว่า, คนนี้นะที่เด็ด.
 17 นัท : โอเคคะ. พุดผิดคะ. ไม่ใช่คะ.
 18 ไตรภพ : ไม่ใช่คะ. ตกลงคุณแม่ไม่ได้เชียร์แขก. เค้าเรียกว่าเชียร์อัฟ.
 19 นัท : เชียร์อัฟคะ. คือหมายถึงว่า, คือเพื่อนคุณแม่เป็นสวิสแอร์หรือว่าอะไรก็แล้วแต่.
 20 มาเค้าก็จะแบบคุยเก่ง. แล้วเพื่อนจะติดเค้ามาก. เพราะฉะนั้นรายได้จะมาจากคุณแม่
 21 เสียเยอะ. มีบ้านมีรถเนี่ยมาจากคุณแม่. คือคุณแม่พุดคะฮะ. ถ้าไม่ได้เค้าเนี่ยลำบากมาก.
 22 แล้วแม่ก็เป็นคนคุยเก่ง. คุณแม่เนี่ยเป็นคนที่ใจก็เหมือนกัน. ก็คือว่าอยู่กับครอบครัว
 23 คุณแม่.เค้าจะเป็นคนคอยสอนคอยบอก. สอนลูกสอนหลาน เพราะว่าอยู่กันเยอะ. เวลา
 24 มีปัญหา, คุณแม่จะเป็นคนคอยให้คำปรึกษาแนะนำ. เคลียร์ปัญหาทุกอย่างให้ได้ดีที่สุด
 25 ไตรภพ : เพราะฉะนั้นจะว่าพุดเก่งเพราะใคร. ก็ต้องว่าทั้งคุณแม่คุณพ่อคุณแม่ก็ได้.
 26 นัท : ใช่คะ.
 27 ไตรภพ : $R, Y \rightarrow$ เมื่อกี้เราคุยกันว่าไปเรียนต่อที่สวิส. ตอนนั้นจบอะไรจากเซนต์จอร์จันแล้ว.
 28 นัท : ตอนนั้นจบม.3.
 29 ไตรภพ : ใครเป็นคนตัดสินใจให้เราไปเรียนต่อสวิส.

- 30 นัท : ทั้งคุณพ่อคุณแม่ค่ะ.
- 31 ไตรภพ : แต่เราอยากไปมัย.
- 32 นัท : ตอนแรกเออ:: ไม่ค่อยอยากไป. เพราะว่า \sum
- 33 ไตรภพ : \sum ตอนนั้นกำลังดั่งนะ. นึกออกมัย. กำลัง
- 34 มีชื่อเสียง. กำลังจะก้าวต่อไปเรื่อยๆไม่อยากไป.
- 35 นัท : ไม่อยากไป. เพราะว่ามีเพื่อนเยอะด้วย. คือว่าเพื่อนที่เรียนด้วยกันตั้งแต่เด็กนะคะ.=
- 36 ไตรภพ : อ้อ.
- 37 นัท : =ตั้งแต่อนุบาลมาเลยจนถึงม.3คิดเพื่อน. ก็คืออยากอยู่กับเพื่อน. ไปแล้วเราไปอยู่กับใคร
- 38 เราไปเริ่มต้นใหม่หมดเลย. แล้วก็ไม่รู้จักรใครด้วย. คราวนี้ตอนไปนะฮะ. นัทไม่ได้อยู่กับ
- 39 กับญาตินะฮะ. นัทไม่ได้อยู่กับญาติคุณพ่อ. ไปอยู่กับเพื่อนคุณพ่อที่เป็นตำรวจ.
- 40 ไตรภพ : ตำรวจที่สวิส.
- 41 นัท : ฮะ. แล้วก็แฟนเค้าเป็นคนขายเสื้อผ้า. เหมือนเกย์ฮาวน่าอะไรอย่างเงี้ยฮะ. แต่ว่าไม่มีลูก.
- 42 ไตรภพ : ไปอยู่ที่ไหนนะ. ที่สวิส. เมืองอะไร.
- 43 นัท : ไปอยู่ที่เมืองบรุคซ์ฮะ.
- 44 ไตรภพ : เมืองบรุคซ์นี่ \sum
- 45 นัท : \sum เป็นเมืองที่เล็กมาก.
- 46 ไตรภพ : เป็นเมืองเล็ก. ไม่ใช่เมืองใหญ่. ไม่ใช่เมืองหลวง. ไม่ใช่ซูริกหรืออะไร. \sum
- 47 นัท : \sum ไม่ใช่.
- 48 ไตรภพ : โกลจากซูริกเยอะมัย.
- 49 นัท : ก็โกลเหมือนกันคะ. ต้องนั่งรถไปประมาณครึ่งชั่วโมง.
- 50 ไตรภพ : สภาพความเป็นอยู่เป็นยังไง. ชนบทหรือไง.
- 51 นัท : ไม่ค่ะ. ก็เป็นแบบธรรมดา. เงียบๆ เมืองเงียบๆ.
- 52 ไตรภพ : เมืองเงียบๆ. แต่สวิสเงียบอยู่แล้ว. ผมเห็นที่ไหนก็เงียบ.
- 53 นัท : เงียบแบบเรียบร้อย.
- 54 ไตรภพ : F,C \rightarrow นะฮะ. คุณเค้าเป็นอย่างนั้น. เออ: ภาษาที่เราพูดได้อยู่แล้วก็คือภาษาไทย
- 55 ภาษาอังกฤษใช้มัยฮะ. ไปที่สวิสเค้าพูดภาษาอะไรกัน.
- 56 นัท : จริงๆคนสวิสนะฮะเค้าจะพูดภาษาสวิสคะ.คือสวิสเยอรมัน.แต่ว่าเวลาเรียนหนังสือเค้า
- 57 จะใช้ภาษาเยอรมัน. แต่ว่าคนเค้าจะใช้สวิสเยอรมันเยอะกว่า.
- 58 ไตรภพ : แล้วเราไปเราเรียนอะไร.
- 59 นัท : เรียนภาษาเยอรมันฮะ.
- 60 ไตรภพ : เรียนเยอรมัน. ยากมัย.

- 61 นัท : ยากฮะ. แกร่มมายากมาก.
- 62 ไตรภพ : แกร่มมายากมาก. แล้ววิธีพูดละยากมัย.
- 63 นัท : สื่อสารยังงใจมัยฮะ. คือว่าเราเรียนภาษาอังกฤษด้วยนะฮะ. เวลาเค้าจะพูดอะไรก็จะ
64 เป็นอังกฤษไปก่อน. ก็มั่วๆกันไปมั่งนะฮะ.
- 65 ไตรภพ : เค้ามั่วเรามั่ว. (ผลัดกันมั่ว.)
- 66 นัท : (แต่ก็เข้าใจ) ด้วยความเป็นมนุษย์งฮะ. มันจะมีของมนุษย์นะว่า,
67 มันควรจะเป็นอย่างนี้แหละ. จากนั้นเค้าก็ค่อยๆสอนภาษาเยอรมันให้. แล้วนัทไปเรียน
68 ไปเรียนเยอรมันที่นั่นก็จะมีเด็กเยอะ. มีไทย, มีปากี, จีน. ไทยนี่แทบจะไม่มีนะ. เป็นคน
69 ไทยที่เป็นแม่บ้านมากกว่า. ก็จะเรียนรวมๆกัน.
- 70 ไตรภพ : เหงามัย.
- 71 นัท : เหงา. เหงามาก.
- 72 ไตรภพ : F, C → เหนออะ. เหงามาก. แล้วคนที่นั่นเค้ามองเราเป็นอะไร. ฝรั่งเศส, ลูกครึ่ง, หรือเอเชีย.
- 73 นัท : มองเป็นคนฝรั่ง. Z
- 74 ไตรภพ : อ้อ! เค้ามองเราเป็นคนฝรั่ง. ไม่ได้นึกว่าเราเป็นไทย.
- 75 นัท : ใช่กะ. เพียงแต่คนที่นัทไปอยู่ด้วยเค้าจะแนะนำว่าเนียเป็นเด็กที่มาอยู่กับเค้า. เป็นลูก
76 ของเพื่อนนั่น. มาจากเมืองไทย. เค้าก็, เหนอ! อ้าว! ยูไทย. นัทจะบอก, ใช่. ไทย. จะบอก
77 ว่าแมนคือคนไทย. เค้าจะบอกว่าอ๊ะ! ไทยเหนอ. ยูไม่เห็นเหมือนคนไทยเลย. ก็จะบอก
78 เป็นลูกครึ่งเค้าก็, อ้อ! ถึงว่า, เหนอไม่ใช่ไทยเลย.
- 79 ไตรภพ : F, Y → ไปอยู่ที่โน่นต้องเรียนหนังสืออย่างเดียวหรือว่าทำงานด้วย.
- 80 นัท : ทำงานด้วย.
- 81 ไตรภพ : ทำงานอะไร.
- 82 นัท : ตอนแรกเรียนไปสักพัก. ก็ทำงานเป็นคนอยู่ในฟิตเนส. ก็คือเค้าลาไปคลอดลูก
83 ประมาณเดือนนึงหรือสองเดือน. นัทก็ไปทำงานแทนเค้า. ก็คือไปเปิดเพลง. และเวลา
84 พวกกล้ามมา. ก็มาฝากกระเป่า. ฝากกุญแจ. แล้วเวลาเด็กใหม่มาเราก็สอนเค้าว่าเครื่องนี้
85 เล่นยังไง แบบไหน. อะไรอย่างเงี้ยกะ.
- 86 ไตรภพ : แรกสุดคืออันนั้น.
- 87 นัท : แรกสุดคืออันนั้น.
- 88 ไตรภพ : แล้วต่อจากนั้นทำอะไรอีก.
- 89 นัท : หลังจากนั้นก็เริ่มไม่พอ. สตางค์ไม่พอกะ. Z
- 90 ไตรภพ : อ้าว !ทำไม่ไม่พอ. คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้
91 ส่งให้เหนอ.

- 92 นัท : สาเหตุเพราะว่าเมื่อก่อนคุณพ่อคุณแม่ส่งเงินมาให้ต่างหาก. ให้นัทแล้วเก็บไว้ให้ทาง
 93 นุ่นด้วย. เพื่อนัทใช้อะไร. แล้วหลังๆคุณพ่อคุณแม่แกลังไม่ส่งมาให้. ก็อยากให้นัท
 94 ทำงานด้วยตัวเอง. ส่งมานะคะ. แต่น้อยลง.
- 95 ไตรภพ : เรียกว่าส่งระดับที่ไม่พอใช้.
- 96 นัท : ใช่ค่ะ. \sum
 97 ไตรภพ : \sum เลขต้องทำงาน.
- 98 นัท : ทำงาน.
- 99 ไตรภพ : ตัดสินใจทำงาน.
- 100 นัท : ค่ะ.
- 101 ไตรภพ : ทำอะไร.
- 102 นัท : ก็ทำงานร้านอาหาร. เพราะว่าคนที่เขาคำว่าแม่ค้าก็จะ, โอเคเค้ามีเพื่อน
 103 รู้จักอยู่ร้านอาหาร ให้ไปทำตั้งแต่หกโมงเย็นถึงเที่ยงคืน. หกชั่วโมงต่อวัน. นัทก็ไป
 104 ค่ะ. ก็อยู่ตรงเค้าท์เตอร์นะคะ. เค้าสั่งกาแฟ. นัทก็จะทำกาแฟให้. สั่งเบียร์. ก็จะริน
 105 เบียร์ให้. \sum
 106 ไตรภพ : \sum รินเบียร์นี่รินยังไง. แบบขวดหรือแบบถังๆ.
- 107 นัท : แบบถังค่ะ. \sum
 108 ไตรภพ : \sum อ้อแบบถัง.
- 109 นัท : แล้วนัทจะทำไม่ค่อยเป็นนะคะ. ก็จะทำของเค้าเสียหายไปเยอะเหมือนกัน. ทำของเค้า
 110 เสียหายไปเยอะเหมือนกัน. คือเบียร์หกเลอะมาก. ก็แบบฟองไปเต็มแก้วเลย. บางทีก็
 111 แบบฟองไม่มีเลย.
- 112 ไตรภพ : คือจริงๆศิลปะการรินเบียร์นี่หนึ่ง. ฟองเยอะหน่อย. อะไรอย่างนั้นไหม๊.
- 113 นัท : ใช่ค่ะ. แล้วก็จะมึนลึกลับๆที่ทำงาน. \sum
 114 ไตรภพ : \sum มึนลึกลับนี่เห็นบอกเป็นเครื่องดื่มที่ทำเก่งมาก.
- 115 นัท : ทำเก่งมากค่ะ.
- 116 ไตรภพ : มาปัจจุบันมาเมืองไทยยังทำได้ม๊.
- 117 นัท : ทำได้ค่ะ.
- 118 ไตรภพ : ยังไม่ลึม.
- 119 นัท : ไม่ลึมค่ะ.
- 120 ไตรภพ : แล้วนอกจากจะทำเก่งแล้ว. ยังเป็นเครื่องดื่มที่ชอบกินมาก.
- 121 นัท : ใช่ค่ะ.
- 122 ไตรภพ : ชอบมึนลึกลับ.

- 123 นัท : ชอบมีลค์เซคค่ะ.
- 124 ไตรภพ : ทูกรสหรือเปล่า.
- 125 นัท : ทานได้ทูกรสค่ะ.
- 126 ไตรภพ : ทานได้ทูกรส. เวลาคนนึงเค้ามาสั่งมีลค์เซค. สมมุติทำหนึ่งแก้ว. นัททำหนึ่งแก้วพอดี
- 127 เป๊าะเลยหรือเปล่า.
- 128 นัท : ทำกินค่ะ.
- 129 ไตรภพ : Σ ทำกิน. กินซักแค่นั้น.
- 130 นัท : กินให้เหลือในแก้วเรา. แก้วนั้นจะเป็นแก้วสั้นๆ ก็ชักครึ่งแก้วต่อครึ่ง.
- 131 ไตรภพ : ทำให้เหลือครึ่งแก้วต่อครึ่งเพื่ออะไร.
- 132 นัท : เพื่อเราจะได้กินต่อ. Σ
- 133 ไตรภพ : โอ้โห! แสบจริงๆ. เพื่อเราจะได้กินต่อ.
- 134 นัท : กินต่อจากเค้าอีกที.
- 135 ไตรภพ : กินต่อจากเค้าอีกที. แล้วกินทุกครั้งที่เค้าสั่งมีลค์เซคหรือเปล่า.
- 136 นัท : ค่ะ Σ
- 137 ไตรภพ : Σ เหมอคะ. แล้วความที่เธอกินอย่างไม่น่าเชื่อ. ด้วยความรักและชอบ
- 138 มีลค์เซค. จากน้ำหนักที่ตอนไปทำงาน. ที่เริ่มไปทำงานนะ. น้ำหนักคือ...
- 139 นัท : 47 ค่ะ.
- 140 ไตรภพ : 47 กิโล. ทำงานนานเท่าไรต้องบอกก่อน.
- 141 นัท : เดือนนึงค่ะ.
- 142 ไตรภพ : หนึ่งเดือน. เดือนกว่าๆ จาก 47 กิโล. เธอกินมีลค์เซคครึ่งแก้วที่เหลือเนี่ยนะฮะ.
- 143 น้ำหนักกลายเป็น...
- 144 นัท : 58 ค่ะ.
- 145 ไตรภพ : 58 กิโลกรัมครับ. (เธอเก่งจริงๆ) เลยนะครับ.
- 146 นัท : (ทำลายสถิติ.)
- 147 ไตรภพ : เจ้าของร้านไล่ออกเพราะความอ้วน.
- 148 นัท : อ้วนมากฮะ.
- 149 ไตรภพ : เจ้าของร้านบอกว่า. อะไร. ทำไมเธอมาอยู่ที่นี่เธออ้วนเอาๆ.
- 150 นัท : ค่ะ.
- 151 ไตรภพ : เพราะความที่ชอบมีลค์เซคมาก.
- 152 นัท : ค่ะ. ก็กินฮะ. กินเยอะมาก. เพราะเป็นคนทานง่ายนะฮะ. อะไรก็ได้.
- 153 ไตรภพ : มีความสุขมากอยู่ที่นี่.

- 154 นัท : มีความสุขมาก.
- 155 ไตรภพ : เรียนอยู่นานมีัยครับ.
- 156 นัท : เรียนอยู่ที่สวิสประมาณเก้าถึงสิบเดือน.
- 157 ไตรภพ : เก้าถึงสิบเดือน. ได้ภาษาอะไร.
- 158 นัท : ได้ภาษาเยอรมันค่ะ.
- 159 ไตรภพ : ได้ภาษาเยอรมันนะครับ.
- 160 นัท : ประมาณหกเดือนนี่จริงๆคนเค้าคิดว่าไปเรียนเมืองนอกไม่ได้อะไร. จริงๆได้นะฮะ.
- 161 แต่จริงๆไปอยู่ไม่ถึงหกเดือนเริ่มพูดได้แล้ว. (เริ่มพูดรู้เรื่องแล้ว).
- 162 ไตรภพ : (เยอรมันเนี่ยนะ.) แล้วต้องกลับเมืองไทย.
- 163 นัท : กลับค่ะ.
- 164 ไตรภพ : Σ ทำไม.
- 165 นัท : เพราะว่าคุณพ่อคุณแม่ให้มาเยี่ยมบ้านพอกลับมาเนี่ย, ก็ไม่ได้กลับไปอีก.
- 166 ไตรภพ : กลับมาเราใช้ลูกอ่อนลูกออเซาะ.
- 167 นัท : ก็มีเหตุผลด้วยนะฮะ. เพราะว่าตอนกลับมาเนี่ยคุณพ่อไม่สบาย. คุณพ่อเป็นมะเร็งนะ
- 168 ค่ะ. ที่ต่อมลูกหมาก. แล้วก็ปไตด้วย. เป็นหลายโรค. เป็นเก๊าท์ด้วย. คือใช้ระยะเวลา
- 169 ห้าเดือนอยู่ที่โรงพยาบาล. ก็เลยไม่ได้กลับ. อยู่กับคุณพ่อ. ดูแลท่าน.
- 170 ไตรภพ : ไม่เอาแล้ว. ไม่ไป. ยังไงก็ไม่ยอมไปแล้ว.
- 171 นัท : ไม่ไปแล้ว. เพราะถ้าไปก็ไม่เหลือใครแล้ว. เพราะนัทเป็นลูกคนเดียว. อยู่เป็นเพื่อน
- 172 คุณแม่.
- 173 ไตรภพ : ก็เลยอยู่กับคุณแม่.
- 174 นัท : ค่ะ.
- 175 ไตรภพ : N,Y \rightarrow นัท, ตอนนี่ยังเรียนหนังสืออยู่.
- 176 นัท : เรียนค่ะ.
- 177 ไตรภพ : เรียนอยู่ที่...
- 178 นัท : เรียนอยู่ที่สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- 179 ไตรภพ : ปี่อะไรแล้วค่ะ.
- 180 นัท : ปี่สุดท้ายแล้วค่ะ.
- 181 ไตรภพ : F,Y \rightarrow ปี่สุดท้าย. ก่อนที่ออกอัลบั้มชุดนี้คงได้ยินข่าวกันบ่อยๆว่า, จริงๆเธอไม่ใช่
- 182 ชื่อ นัทมีเรีย. แต่ว่าเวลาที่ออกอัลบั้มมา. เค้าจะบอกว่า นัทมีเรียน. นัทมีเรียนตลอด.
- 183 มันมาจากอะไร.
- 184 นัท : เพราะว่าเม้นคือเรียนหนังสือฮะ. เวลาทีมงานอะไรติดต่อเข้ามาไม่ว่าจะงานเพลง

- 185 หรืออะไร. นัทจะซีเรียสกับเรื่องเรียนมาก. นัทก็จะบอกว่าวันนี้หนูคิดเรียนหรือไม่ก็
 186 จะบอกว่าขอไปเรียนก่อนแล้วค่อยมาทำงาน. เขาก็เลยแซวกันว่า, อ้อ! วันนี้น้องนัท
 187 มีเรียน. นัทมีเรียน.
- 188 ไตรภพ : เลยกลายเป็นนัทมีเรียนไปตลอด.
- 189 นัท : ค่ะ.
- 190 ไตรภพ : F,Y → แล้วก็มาถึงอัลบั้มชุดที่สอง.
- 191 นัท : ชุดที่สองค่ะ.
- 192 ไตรภพ : ชุดแรกคือ. ชื่อชุดคือ...
- 193 นัท : นัทมีเรียเบเคเน็ตตี้ค่ะ.
- 194 ไตรภพ : นั่นคือชื่อบอกให้รู้จักว่าเราเป็นใคร. แต่ชุดนี้มาเป็นชุดกำฟ้าริ.
- 195 นัท : ค่ะ.
- 196 ไตรภพ : Σ ทำไม.
- 197 นัท : เพราะว่า, เอ้อ: อย่างชุดที่แล้วนะสะถ้าเปรียบตัวนัทนะสะ. จะเห็นว่าชุดที่แล้วก็หวาน
 198 แล้ว. ชุดนี้ก็เลยไม่อยากเติมน้ำตาลเข้าไปอีก. ก็คือหวานพอดีๆ. เหมือนกับผู้หญิง
 199 พ.ศ.นี้แหละ. นัทคิดว่าผู้หญิงสมัยนี้มีความคล่องแคล่ว. มีความกระฉับกระเฉง.=
- 200 ไตรภพ : ครับ.
- 201 นัท : =มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น. ก็คือว่าหวานอยู่แล้ว. ก็ไม่ต้องไปเติมน้ำตาล. แต่เพิ่ม
 202 ความคล่องตัวลงไปให้เหมาะกับสภาวะเศรษฐกิจตอนนี้. ก็เลยเป็นชุดกำฟ้าริ.
- 203 ไตรภพ : พอใจกับอัลบั้มชุดนี้มั๊ย.
- 204 นัท : พอใจค่ะ.
- 205 ไตรภพ : ชอบเพลงไหนมากที่สุด.
- 206 นัท : จริงๆชอบทุกเพลง. เพราะแนวเพลงก็เปลี่ยนไปด้วย. มีความเปลี่ยนแปลง. เอ้อ: เพลง
 207 ซ้ำจริงนัทชอบเพลงประมาณเพลงอีกน้านมัย. จะเป็นเพลงก็ดาร์. เพลงสบายๆ.
- 208 ไตรภพ : นั่นคือความรู้สึกกับเพลงในชุดนี้.
- 209 นัท : ค่ะ.
- 210 ไตรภพ : R,Y → เมื่อสักครู่กลับไปหาคุณแม่อีกนิดนึง. คุณแม่เป็นคนได้.
- 211 นัท : ค่ะ.
- 212 ไตรภพ : คุณแม่เนี่ยเวลาที่อยู่ที่บ้าน. อยู่กับครอบครัวพูดได้มั๊ย.
- 213 นัท : คุณแม่พูดได้กับลูกหลานตลอดเลยค่ะ. Σ
- 214 ไตรภพ : Σ เหมอคะ. แล้วพูดกับนัทด้วยมั๊ย.
- 215 นัท : กับนัท. เป็นบางที. แจ่มๆเวลาเค้ากลับมาพูดกลางไม่ทัน. ก็จะพูดได้ด้วย. แล้วก็ฟัง

- 216 รู้เรื่องเพราะฟังแล้วมันชิน.
- 217 ไตรภพ : แล้วฟังรู้เรื่องแล้วพูดได้ได้มัย (ตัวนัทเอง.)
 218 นัท : (พูดได้เลยค่ะ.)
- 219 ไตรภพ : พูดได้เลย.
- 220 นัท : พูดเป็นคนได้เลย.
- 221 ไตรภพ : เหนอะคะ. ไปหัดมาจากไหน. หรือฟังเฉยๆ.
- 222 นัท : ฟังเฉยๆ.
- 223 ไตรภพ : เหนอะคะ. ไม่ท่องแดงด้วยเหอ.
- 224 นัท : เมื่อก่อนท่องแดงค่ะเด็กๆ. เพราะว่าเมื่อก่อนเนี่ย, ทำแกงส้ม. นัทบอก((พูดสำเนียงใต้))
 225 ทำแกงส้ม. แม่อยากกินแกงปลาช่อน. ปลาช่อน. เค้าก็หัวเราะกัน. ช่อนอะไร. โน้ตสูง
 226 ไปตัว.
- 227 ไตรภพ : พอโตๆขึ้น ไม่มีเพี้ยนเลย. ปักยได้แท้ๆ.
- 228 นัท : (จะ) ค่ะ. ก็จะมีแอบๆบ้าง. คำที่แบบว่าไม่รู้
 229 นะ. ศัพท์สแลงอะไรเงี้ย.
- 230 ไตรภพ : ถ้าอย่างงั้นตอนนี้เรามาคุยกัน. เรามาคุยกันในลักษณะที่คุณต้องตอบเป็นภาษาปักย
 231 ได้.
- 232 นัท : ได้ค่ะ.
- 233 ไตรภพ : N,Y → เออ:: ตอนนี้มีแฟนแล้วหรือยัง.
- 234 นัท : ((พูดสำเนียงใต้)) ยังไม่มีค่ะ.
- 235 ไตรภพ : ทำไม่ถึงยังไม่มีแฟน.
- 236 นัท : ก็ยังเรียนหนังสือ. แต่ว่ามีคนมาจีบ.
- 237 ไตรภพ : มีเยอะมัยครับ.
- 238 นัท : ก็มีบ้าง. พอได้แหละ. นิดนุ้ย.
- 239 ไตรภพ : ลักษณะก็คือเรายังพูดได้อย่างแท้จริง. อย่างสบายเลย.
- 240 นัท : ค่ะ.
- 241 ไตรภพ : F,Y → แล้วร้องเพลงล่ะ. ร้องเพลงเป็นภาษาใต้ร้องได้มัย.
- 242 นัท : ร้องได้ค่ะ. เวลาไปทัวร์คอนเสิร์ตที่ไต้หวันจะถนัดมาก. เมื่อก่อนออกซุคแรกคืออย่า
 243 ทำๆใช้มัยคะ. เวลานั้นที่ร้อง,นัทจะบอกวง,หนูร้องได้เลยนะ. แล้วนัทก็ ((ร้องเพลงเป็น
 244 สำเนียงใต้)) อย่าทำ อย่าทำ เค้าก็เฮกัน.
- 245 ไตรภพ : (จะ) เออดี..แล้วซุคนี้เพลงไหนที่เหม! นักร้อง
 246 ปักยได้จังเลย. ซุคนี้เพลงไหน. เพราะต้องทัวร์แน่. เล็งไว้หรือยัง เพลงไหน.

- 247 นัท : ก็ต้องดูก่อนนะฮะ. เหมือนปราศจากน้ำตาลมั้งฮะ. ก็ต้องดูก่อน. ร้องได้ก็จะร้อง.
 248 ก็จะร้องให้ฟัง. เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วก็คือสามารถทำได้หลายอย่างด้วยกันในเสียง,
 249 ในเพลง. เหมือนในออฟฟิศเหมือนกัน. ที่แกรมมี่เนี่ย, นัทจะไม่พูดได้. แต่จะพูด
 250 เหมือนคนได้พูดภาษากลางนะฮะ. เดี่ยวนี่ติดกันงอมแงม. บางทีแบบ ((พูดภาษาได้))
 251 ก็อาจจะพยายามพูด. บางทีพูดไม่เป็นแต่อยากสนุก. เพราะว่าพูดที่ไรมันก็จำทุกที.
 252 สนุกดีล่ะ.
- 253 ไตรภพ : แบบที่ตกลงเค้าเอาไปเล่นกัน. \sum
 254 นัท : \rightarrow พูดสั้นห่อๆ.
- 255 ไตรภพ : R,Y ลักษณะจะเป็นอย่างงั้น. มาพูดถึงเรื่องแฟนต่อ. เมื่อสักครู่บอกว่ามีคนมาจีบ
 256 เยอะแยะ. แต่ยังไม่ม่แฟน. ยังไม่มีจริงๆหรือเปล่านัท.
- 257 นัท : จริงๆล่ะ.
- 258 ไตรภพ : ทำไม. ไม่ชอบหรือไง. หรือยังไม่ถูกใจใคร. หรือไง.
- 259 นัท : ถามว่าจริงๆถ้ามองเพื่อนในรุ่นเดียวกัน. เค้าก็มีกันนะฮะ. บางทีเรามองเนี่ย. บางครั้งมี
 260 ความรู้สึกว่ายากมีเหมือนกัน. แต่ว่าด้วยความเป็นตรงนี้ด้วยนะฮะ. บางครั้งทำ=
- 261 ไตรภพ : อืม:
- 262 นัท : = อะไรเนี่ย. ทุกคนต้องตั้งต้นจากเพื่อนก่อน. แต่ว่าด้วยความเป็นนักร้องหรือเป็นคน
 263 ที่รู้จัก. บางครั้งการเขียนข่าวหรือมุมมองที่มองมา. เค้าจะไม่ค่อยคิดว่าเป็นเพื่อน. นัท
 264 เป็นคนรักอิสระ. ทำอะไรระวังตัว. เพราะฉะนั้นก็เลยว่าเป็นเพื่อนดีกว่า. แล้วศึกษา
 265 จากการพูดคุยกัน. แค่อุยโทรศัพท์. หรือว่าแค่เจอแบบเผินๆดีกว่า.
- 266 ไตรภพ : หน้าตาต้องหล่อประมาณไหน.
- 267 นัท : หน้าตานะฮะ. นัทเป็นคนที่มีหน้าตาอย่างไรก็ได้. หน้าตาไม่สำคัญ. \sum
 268 ไตรภพ : มาทุ่เลขก็ได้.
- 269 นัท : คือไม่สำคัญในที่นี้ก็ต้องโอเค. หมายถึงบุคลิกภายนอกประมาณ. เออเราชอบ
 270 ประมาณนี้.
- 271 ไตรภพ : คือไม่ได้เน้นหน้าตา. แต่ขนาดทุ่มาเลขก็ไม่ไหว.
- 272 นัท : แต่ถ้าให้เน้น. นัทชอบคนที่จุมกโด่ง. จุมกมีสันหน้อย. อาจจะทำดี. จุมกโด่งก็โอเค.
- 273 ไตรภพ : โรแมนติคมัย.
- 274 นัท : หมายถึงนัทใช่มียะฮะ.
- 275 ไตรภพ : อะฮะ.
- 276 นัท : ก็มีล่ะ. มีโรแมนติค.
- 277 ไตรภพ : เป็นคนโรแมนติคเหมือนกัน. แล้วคิดว่าตัวเองเป็นคนขี้หึงมัย.

- 309 ที่สุด. โอเคตอนนี้ฉันรู้ว่าฉันเรียนหนังสือ. ปีนี้ฉันอาจจะจบ. แต่เราอาจจะไม่จบก็ได้.
- 310 ตรงนั้นคือเราคาดว่าเราอยากจะจบในปีนี้.
- 311 ไตรภพ : เพื่อจะจบในเวลา.
- 312 นัท : เพื่อที่จะจบให้ได้ในสี่ปี. ก็คือเหลือยี่สิบกว่าหน่วย. ก็คงจะพยายามทำให้จบในปีนี้.
- 313 แต่นัทก็ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น. แต่นัทเป็นคนยึดปัจจุบัน. คือว่าปัจจุบันนัททำให้ดีที่สุด.
- 314 อย่างนัทมาอัดทไวไลท์โชว์ นัททำวันนี้ให้ดีที่สุด. จบจากทไวไลท์นัททำอะไรนัทก็
- 315 รับผิดชอบตรงนี้ให้ดีที่สุด. แล้วมันก็คืออนาคตในวันข้างหน้า.
- 316 ไตรภพ : ดีมาก. ผมไม่ต้องสรุปเวลาที่ผู้หญิงคนนี้พูดอะไร. เพราะเธอพูดสรุปได้อย่างชัดเจน
- 317 แล้ว. และนี่คือเหตุผลทั้งหมดที่คุยกันมา. ทำให้มองเห็นว่าทำไมเธอถึงได้เป็นคน
- 318 คนนี้ขึ้นมาได้. ทำไมเธอถึงประสบความสำเร็จได้. กับผู้หญิงที่ชื่อ นัทมีเรียครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 61 พรรณษา : ก็ตอนนั้นมาเรียนภาคบ่ายค่ะ. ก็ตอนเช้าถึงเที่ยง. พอถึงเที่ยงก็เบรคหนึ่งออกมา, มา
 62 เรียนเสร็จสามสี่โมงก็กลับไปทำอีกถึง 3 ทุ่ม.
- 63 คัทรียา : เฉลี่ยแล้วทำวันละกี่ชั่วโมง.
- 64 พรรณษา : ก็ประมาณซัก 4-5 ชั่วโมงของแต่ละเบรค. ตอนเช้าซักสี่. $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้วที่เบรค} \\ \text{อีก} \end{array} \right.$
 65 คัทรียา : $\left. \begin{array}{l} \text{แล้วที่เบรค} \\ \text{อีก} \end{array} \right\}$ (คำอีก)
 66 พรรณษา : $\left. \begin{array}{l} \text{แล้วที่เบรค} \\ \text{อีก} \end{array} \right\}$ (เบรค)
- 67 ต่อไปอีกค่ะ.
- 68 สุวิภา : $\left(\begin{array}{l} \text{รายได้ดีม๊ย.} \\ \text{แล้วเสาร์อาทิตย์.} \end{array} \right)$
- 69 คัทรียา : $\left(\begin{array}{l} \text{แล้วเสาร์อาทิตย์.} \end{array} \right)$
- 70 พรรณษา : เสาร์อาทิตย์นี่, คือทำเต็ม.
- 71 คัทรียา : N,Y \rightarrow ฟังดูอย่างนี้แล้ว, คุณหมาก็เป็นเด็กที่ตั้งใจทำงาน, รักครอบครัวอะไรอย่างนี้
 72 นะคะ. ก็ตั้งใจเรียนด้วย. แต่ทำไมถึงมีข่าวออกมาว่า, โคนรีไพร่จากโรงเรียน.
- 73 พรรณษา : ((หัวเราะ)) โอ๊ะ! อันนี้ต้องขอแก้ข่าว. ว่าไม่ได้โคนรีไพร่. คือว่าขารู้สึกเกรงใจอาจารย์
 74 ตอนปวช.3. คืออีกเทอมหนึ่งจะจบแล้วนะคะ. จากราชมงคลของจักรพงษ์นะคะ. เกรง
 75 ใจอาจารย์, แล้วเราก็หยุดไปสองงด้วยเดือนนึง. ซึ่งไม่ได้มาเรียนเลย. ก็เลยบอก
 76 อาจารย์ขา, หนูขอลาออกดีกว่า.
- 77 คัทรียา : ตอนนั้นคิดอะไรอะไรคะถึง $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไปประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ค่ะ.} \\ \text{แล้วก็ติดต่อเนื่อง} \end{array} \right.$
 78 พรรณษา : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไปประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ค่ะ.} \\ \text{แล้วก็ติดต่อเนื่อง} \end{array} \right.$
 79 ไปที่มิสไซนีสอินเตอร์ด้วย. $\left(\begin{array}{l} \text{ที่ฮ่องกง.} \\ \text{ติดต่อเนื่อง} \end{array} \right)$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้วก็เลยต้องหยุดยาว.} \\ \text{ใช่ค่ะ.} \end{array} \right.$
 80 คัทรียา : $\left(\begin{array}{l} \text{ที่ฮ่องกง.} \\ \text{ติดต่อเนื่อง} \end{array} \right)$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้วก็เลยต้องหยุดยาว.} \\ \text{ใช่ค่ะ.} \end{array} \right.$
 81 พรรณษา : $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้วก็เลยต้องหยุดยาว.} \\ \text{ใช่ค่ะ.} \end{array} \right.$
- 82 คัทรียา : ก็เลยเกรงใจอาจารย์. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ค่ะ.} \\ \text{เลขขอออกดีกว่า.} \end{array} \right.$
 83 พรรณษา : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ค่ะ.} \\ \text{เลขขอออกดีกว่า.} \end{array} \right.$
- 84 คัทรียา : F,Y \rightarrow อืม, แล้วตอนนี้เรียนอยู่ที่ไหนคะ.
- 85 พรรณษา : อยู่อแบคค่ะ. รัตนพานิชย์.
- 86 คัทรียา : ปีที่...
- 87 พรรณษา : ปวสปีสองค่ะ.
- 88 คัทรียา : F,Y \rightarrow แล้วการเรียนเป็นยังไงคะ. ราบรื่นดีม๊ย.
- 89 พรรณษา : ก็มีที่ติดงานบ้าง. แต่ว่าก็ใช้, จะใช้ประมาณว่าเอาเทปไปให้เพื่อนอัด, ตอนที่อาจารย์
 90 สอนนะคะ. แทนการเลคเชอร์ไป. แล้วเพื่อนก็เอาเทปอันนั้นมาให้ฟัง. $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้ว} \end{array} \right.$
 91 สุวิภา : $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้ว} \end{array} \right.$

- 92 เวลาไปสอบ
- 93 พรรณษา : ก็ได้. ก็สอบได้ค่ะ. สอบได้ดีกว่าเพื่อนที่อัดมาให้อีก. ((หัวเราะ))
- 94 สุริวิภา : \sum อู๋ตาย! ยังไง
- 95 เนี่ย. คราวหน้าเพื่อนจะอัดให้ม๊ยยเนี่ย.
- 96 พรรณษา : ก็คือไม่เยอะมากเท่าไร. สมมติเค้าได้สิบ, เราได้ชักสิบสอง.
- 97 สุริวิภา : \sum อ้อ! แล้วไป. นึกว่า
- 98 ไปได้มากกว่าเค้าตั้งเยอะตั้งแยะ. คราวหน้าไม่อัดให้ละ.
- 99 พรรณษา : แต่เพื่อนก็ยังงงว่า, ทำไม
- 100 คัทริยา : \sum อ้าว! แต่ก็เก่ง, เพราะไม่ได้ไปฟังเหมือนที่เพื่อนฟัง.
- 101 พรรณษา : ยาวว่าได้เปรียบตอนที่เราฟัง. เราสามารถที่จะกรอกกลับไปกลับมาหลายรอบ. แล้วก็
- 102 ฟัง.
- 103 คัทริยา : \sum ฟังแล้วฟังอีกได้. N,Y \rightarrow อย่างนี้เค้าเรียกว่ามีอุปกรณ์เสริมดี. แล้ว
- 104 อย่างเรื่องความสวยความงาม, ผิวพรรณ, รูปร่าง, มีเสริมบ้างม๊ยยคะ.
- 105 พรรณษา : ก็มีที่เดียวค่ะ. ที่รู้ๆกัน. ก็คือช่วงกาง.
- 106 สุริวิภา : \sum ไซ้:: อันนี้เราพูดคุยกันได้. ไซ้ม๊ยยคะ.
- 107 พรรณษา : ได้ค่ะ.
- 108 สุริวิภา : เปิดเผยได้. เพราะมีหลายคนถามกันมาเยอะ. เค้าถามกับษาเองม๊ยยคะ.
- 109 พรรณษา : ก็เยอะค่ะ. ถามกับตัวษาเยอะ.
- 110 สุริวิภา : ถามเรื่องอะไรบ้าง, บนใบหน้า.
- 111 พรรณษา : เค้าบอกว่า, ทำคางมารีป่าว, จมูกทำรีป่าว. แล้วก็, ที่ถามเยอะมาก, ก็ในอินเทอร์เน็ต.
- 112 คือเราเปิด เนตเข้าไปไซ้ม๊ยยคะ. แล้ว:: เค้าก็บอกว่า, นี่วรรณศาสตร์ยกกรรมทั้งหน้าเลย.
- 113 ((หัวเราะ)) \sum
- 114 คัทริยา : \sum ้วย.
- 115 พรรณษา : \sum เรายังบอกไม่ใช่::
- 116 คัทริยา : จริงๆแล้วไปทำอะไรมาบ้าง.
- 117 พรรณษา : ทำแค่คางค่ะ. \sum
- 118 คัทริยา : \sum ทำตอนไหนคะ.
- 119 พรรณษา : ตอนประกวดค่ะ. มีสไทยแลนด์เวิลด์. คือตอนนั้นหน้าษาจะสั้นไซ้ม๊ยยคะ. แล้วคือ
- 120 คัทริยา : \sum ะ
- 120 ในความเป็นพี่เลี้ยงนะคะ. เค้าก็ เอ่อ มาเสริมตรงนี้หน่อย. เพื่อให้หน้าลงมาดูเรียว.

- 121 สุริวิภา : ตอนไปทำเนียบ. (รู้มาก่อน) มียคะว่าเค้าทำยังไง.
- 122 วรรณษา : (กลัวค่ะ)
- 123 วรรณษา : ไม่รู้ค่ะ. แต่ว่า, แต่ว่าเห็นอีกคนนึงเค้าทำอยู่. ก็ชะ โงกดู, ก็เห็นเข้มนเข้าไปตรงคาง.
- 124 (เราก้แบบ, โอ๊ย!) ตายละ.
- 125 คัทธรียา : (เข้มนแบบไหนอะ.)
- 126 วรรณษา : เข้มนใส่คตอโตนน่ะค่ะ. ก็ใหญ่พอสมควร. เขาก้เห็น. พอเค้าตื้นขึ้นมาก็มีคางงอก
- 127 ออกมา. (เขาก้เฮอะ ((หัวเราะ))) เราก้ฮู้! น่อกลัวจ้งเลย. \sum มันยังบวมหรือ
- 128 สุริวิภา : (งอกออกมา ((หัวเราะ))) \sum มั่นยังบวมหรือ
- 129 ว่ายังงคะ.
- 130 วรรณษา : ก็เหมือนแบบ, มันบวมอยู่. พุดไม่ถูก. \sum
- 131 คัทธรียา : \sum นึคยชาก่อนมียคะ.
- 132 วรรณษา : ไร้ค่ะ.
- 133 คัทธรียา : เรหลับไปเลย, สลบไปเลย. หรือว่ายังรู้สึกอยู่แต่ชห.
- 134 วรรณษา : คื่อรู้สึกอยู่แต่ชหาค่ะ. \sum
- 135 คัทธรียา : \sum อ้อ! ค่ะ.
- 136 วรรณษา : แต่หนูก้หลับไปเลย. ((หัวเราะ)) กลัวค่ะ. พอตื้นขึ้นมออีกที, ก็มส่องกระจก. บอ
- 137 ฮู้! เหมือนเสกได้เลย. มีคาง (งอกออกมา.) น่อกลัวค่ะ. แล้วก็คงไม่ทำอึกแล้ว.
- 138 สุริวิภา : (งอกออกมา.)
- 139 เพราะเจ็บมาก.
- 140 คัทธรียา : R,Y \rightarrow แล้วจมูกตกลงไปทำมียคะ.
- 141 วรรณษา : จมูกไม่ได้ทำค่ะ. ไม่ได้ทำ.
- 142 คัทธรียา : โอเค, ทำเฉพาะคาง.
- 143 วรรณษา : อาจจะเป็นเพราะเมื่อก่อนชหอ้วน. หนักตั้ง 55 ถึง 60 หนักก็เลยบวม. แต่คือตอนนี
- 144 ผอม \sum
- 145 คัทธรียา : \sum แก้มยุบไปแล้ว, (เลยโด่ง.)
- 146 วรรณษา : (แก้มยุบไป) แล้วก็เลยโด่งขึ้น. \sum
- 147 สุริวิภา : R,Y \rightarrow \sum แต่ว่าคางนี้
- 148 ตั้งแต่ทำมครวนั้น. ก็ไม่ได้ทำอะไรกับเค้าอึกเลย.
- 149 วรรณษา : ไม่ได้ทำอะไรอึกเลยค่ะ. เพราะเจ็บ. \sum
- 150 คัทธรียา : \sum ไม่อยากเจ็บอึก.
- 151 วรรณษา : ไม่เอาแล้วค่ะ.

- 152 คัทรียา : N,Y → ขออนุญาตถามถึงเรื่องหัวใจ. เรื่องภายนอกก็ผ่านไปแล้ว. คราวนี้ก็มาถึง
 153 ข้างใน. (ผู้ชมเฮ) \sum
 154 วรรณษา : \sum ทำไม่ต้องอึดกันด้วย. ((หัวเราะ))
 155 สุริวิภา : เรื่องแบบนี้ทุกคนก็อยากรู้. เราก็ (ไม่ยอมกัซใจ.
 156 คัทรียา : \sum เอะ. (เราก็เหมือนเป็น) คนกลาง. ก็คงจะต้องทำ
 157 ตามหน้าที่นะคะ. ขออนุญาตถามถึงเรื่องหัวใจ. ตอนนั้นที่มีข่าวกับคุณกิฬวรรณษา.
 158 ตอนนีัสภาพหัวใจของเราแข็งแรงดีหรือยัง.
 159 วรรณษา : ก็คิดว่า, คือตอนนั้นเราก็, เรียนรู้กันไป. ก็ไปกันไม่ได้, ก็ต้องเลิกรากันไป. เหมือน
 160 กับธรรมดาทั่วไปนะคะ. ก็ถามว่าเจ็บมั๊ย. ช่วงนั้นคือเจ็บ. แต่ตอนนี้ก็แข็งแรงฟื้นดี
 161 ขึ้นมากแล้ว.
 162 คัทรียา : หลังจากทีเลิกรากันไป. ได้มีโอกาสเจอกันบ้างมั๊ยคะ.
 163 วรรณษา : ไม่ได้มีโอกาสเจอกันเลยคะ. เพราะว่าต่างคนต่างทำงาน.
 164 สุริวิภา : F,Y → แต่ข่าวลือมาใหม่ว่า, มีหนุ่มคนอื่นๆหลายคน, อาสามาเยียวยาหัวใจให้.
 165 หลายต่อหลายคน. มีทั้งที่เป็นข่าวจริงๆ. มีทั้งไม่รู้ว่าเป็นข่าวนี้ได้ยังไง. อย่างเช่น,
 166 คุณเคลลี่, มีข่าวกับคุณเคลลี่(ผู้ชมเฮ) มีชื่อฮากัน. แสดงว่าบุคคลเหล่านี้ติดตามข่าว
 167 ของเราเป็นอย่างดี. คุณเคลลี่ชนพัฒน์นะคะ. แล้วยังมีคุณต้นจ๊กกฤษ. เราได้ไปที่ละ
 168 คนดีมั๊ยคะ. เริ่มจากเคลลี่ก่อน.
 169 วรรณษา : ได้ค่ะ.
 170 วรรณษา : เริ่มจากพี่เคลลี่นะคะ. ต้องบอกเลยคะว่า, ว่าเค้าเป็นคนเฟรนด์ลี่มากนะคะ. คอยเทก
 171 แคร้ผู้หญิง. ไม่ใช่เฉพาะชา. คือเค้าจะ:: \sum
 172 คัทรียา : \sum เทกแคร้โดยนิตัย.
 173 วรรณษา : ใช่คะ. เป็นไปโดยนิตัย. คือนิตัยของเค้าฝรั่งด้วย. และการเทกแคร้คืออันดับหนึ่ง.
 174 เวลาที่เจอผู้หญิง, สมมติเจอชาเจอคุณแม่อย่างจี้, ก็จะมาเทกแคร้. เลกกลายเป็นว่า,
 175 อ้าวนี้สนิทกันเพราะว่าชอบกัน.
 176 สุริวิภา : เป็นอย่างงั้นไป.
 177 คัทรียา : แต่จริงๆแล้วคือ...
 178 วรรณษา : จริงๆแล้วคือเป็นแค่เพื่อนร่วมงานกัน.
 179 สุริวิภา : F,Y → เป็นแค่เพื่อนร่วมงานกัน. นะคะ. แล้วยกับคุณต้นจ๊กกฤษ.
 180 วรรณษา : อันนี้คือ, ต้องบอกเลยคะ. ไม่เคยเจอ. ไม่เคยคุย. ไม่เคยรู้จัก. \sum
 181 คัทรียา : \sum ไม่เคยร่วมงาน.

- 182 วรรณษา : ค่ะ. ไม่เคยร่วมงาน. (ไม่เคย)
- 183 คัทรียา : (ไม่เคย) เห็นหน้ากันว่างั้นเถอะ.
- 184 วรรณษา : ใช่ค่ะ. ไม่เคยเห็น (หน้ากันเลย.)
- 185 สุริวิภา : (อันนี้ก็ตกไป.) แสดงว่า, คิดกันว่านะ, คิดในใจนะ, ต้นตอไป
- 186 ควงเด็กผู้หญิงหน้าตาคล้ายๆหนู.
- 187 วรรณษา : ใช่:: ((หัวเราะ)) คือตอนแรก, ขำแรกเลยนะคะ, ที่เพื่อนๆเอาหนังสือพิมพ์มาให้ดู.
- 188 คำเขียนว่า. เออ:: ควงกัน ไปตรอกข้าวสาร. Z
- 189 สุริวิภา : Z ใดๆคำพูดถึง (ตรอกข้าวสาร.)
- 190 วรรณษา : (หนูก็มาคิด.)
- 191 ตอนนั้นอยู่ไหน. อยู่บนเรื่องนี้. หนูจะไปตรอกข้าวสารตอนไหน. Z
- 192 คัทรียา : Z เพราะใน
- 193 เวลาที่คำพูดถึง Z
- 194 วรรณษา : Z ใช่::ในเวลาที่พูดถึง. คงต้องมีน้องคนนึงแหละ. หน้าตา
- 195 เหมือนเรา.
- 196 คัทรียา : F,Y → เคยคิดมั้คะว่า, ทำไมเราถูกจับคู่กับคนนั้นคนนี้อยู่เรื่อยๆ.
- 197 วรรณษา : ก็เพราะเขาเป็นอย่างงี้ด้วย. คือแบบประมาณว่า, คนที่คุยอะไรสนุก, คุยได้
- 198เรื่อยๆ. Z
- 199 คัทรียา : Z เป็นกันเอง. Z
- 200 วรรณษา : Z เป็นกันเอง, แต่เหมือนเมื่อก่อนเขาจะเป็นคนแบบ
- 201 หัวๆ, มือไม้ไม่ค่อยอยู่สุขเท่าไร. Z
- 202 คัทรียา : Z เวลาคุยก็จะสนิทสนม. คุณเป็นพิเศษ.
- 203 วรรณษา : แต่ก็ไม่ได้คิดอะไร. แต่ก็ไม่ได้ไปถึงไปจับมือเค้าอย่างงี้. ก็ไม่รู้เค้าคิดกันยังไง.
- 204 สุริวิภา : แล้วคนที่เค้าเห็นภาพตอนนั้น, เค้าคิดอะไรอยู่รึป่าว.
- 205 วรรณษา : ใช่ค่ะ. ก็คงแบบวายต้องมีอะไรกันแน่ละ.
- 206 สุริวิภา : ถ้าอย่างงี้, เอาอย่างงี้ดีกว่า. ปรึกษาแฟนเป็นตัวเป็นตนไปเลย, จะได้ลบภาพข่าว
- 207 ลือ. Z
- 208 คัทรียา : Z ให้ชัดเจนกันไปเลย.
- 209 สุริวิภา : แต่แว่วๆมาว่า, มีแล้วเหมือนกันนะ. ((ผู้ชมเฮ))
- 210 วรรณษา : ยังไม่ใช่::
- 211 สุริวิภา : อ่า! เดี่ยว. ที่แว่วๆมานี้, เป็นคนนอกวงการ.
- 212 วรรณษา : นอกวงการ. แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่เป็นแฟน.

- 213 สุริวิภา : ตอนนี้เรียกว่าอะไรได้, คนสนิท, คนรู้ใจ.
- 214 วรรณษา : เป็นเพื่อนมากกว่า.
- 215 คัทริยา : เจอกันได้ยังไงคะ.
- 216 วรรณษา : ก็เคยร่วมงานกันค่ะ. ร่วมงานกัน.
- 217 คัทริยา : Σ อ้อ! แต่เป็นคนนอกวงการ.
- 218 วรรณษา : ค่ะ. เราไปทำงานให้เค้านอกสถานที่.
- 219 คัทริยา : แล้วไปเจอกัน.
- 220 สุริวิภา : ค่ะ. แล้วทุกวันนี้เลยกลายเป็นว่า, เป็นเพื่อนที่พูดคุยกันได้. (เรียกว่าเพื่อนสนิท.)
- 221 วรรณษา : $\left. \begin{array}{l} \text{พูดคุยกันได้ค่ะ.} \end{array} \right\}$
- 222 แต่ก็ไม่ได้แบบว่าทุกเรื่อง. หรือว่าเรื่องส่วนตัวอะไรอย่างเงี, จะเป็นเรื่องงานมากกว่า.
- 223 สุริวิภา : \rightarrow F,Y ถ้าจะถามว่า, คนรู้ใจหรือคนที่ใช่เลยของเราเนี่ย, ลักษณะน่าจะเป็นยังไง.
- 224 วรรณษา : ก็ต้องเข้าใจเราค่ะ, แล้วก็จริงใจ. แต่ว่าจริงใจนี้ดูยาก. เข้าใจนี้ดูง่ายกว่า. เพราะว่า
- 225 เวลาที่คนจะเข้ามาหาเรา, ใจมั๊ยคะ. เคื่ก็ ต้องทำความเข้าใจกับเรา. เคื่ถึงจะรู้สึกว่,
- 226 เราประทับใจเคื่, ว่าเคื่เข้าใจเราหมดทุกอย่าง.
- 227 สุริวิภา : N,Y \rightarrow วันนี้เราพูดคุยกับน้องษา, รู้สึกได้ถึงความจริงใจ, ถึงคำว่าเปิดเผยของ
- 228 ผู้หญิงคนนี้, ที่เรารู้สึกได้. น้องรู้สึกเหมือนกันมั๊ยคะ.
- 229 วรรณษา : สัมผัสได้ค่ะ. ยื่นมือให้สัมผัส. ((หัวเราะ))
- 230 สุริวิภา : ไม่ใช่. หมายถึงว่าเข้าใจถึงตัวตนจริงๆ. เปิดเผยจริงใจ. ดีจริงๆค่ะผู้หญิงคนนี้. ที่
- 231 ชื่อวรรณษา ทองวิเศษ. ขอบคุณค่ะ.

บทสัมภาษณ์ที่ 6 : สาวห้าว

((เริ่มเปิดรายการด้วยการฉายวิดีโอกิจกรรมยามว่างของอ้อมพียดา ได้แก่ การขี่ม้าและยิงปืน))

- 1 คัทรียา : วันนี้รายการสมาคมชมดาวขอต้อนรับคุณอ้อม พียดา อัครเสณิค่ะ. ((ผู้ชมปรบมือ))
- 2 สุริวิภา : สวัสดีค่ะ, น้องอ้อม.
- 3 อ้อม : สวัสดีค่ะ.
- 4 สุริวิภา : R,C → อย่างที่น้องบอกนะค่ะว่า, วันนี้หนุ่มคงจะอยู่หน้าจอ, ทำดาวิบับ. คงจะ
- 5 เปลี่ยนใจได้นะค่ะ. คิดันว่าป่านนี้คงจะมีผ้าห่มคลุมโปงอยู่.
- 6 คัทรียา : ทำไม่ต้อง, ไม่ต้องคลุมโปงนะค่ะ. มีแต่สาว ๆ สาว ๆ ทั้งนั้น, ทำไม่ต้องคลุม.
- 7 สุริวิภา : ใครจะไปรู้ล่ะคะคุณขา, คุณใจนารัก:: เสียงนุ่มนุ่ม. ยิงปืน โลดโผน โจนทะยานขนาด
- 8 นั้น. เดี่ยว. นึกยังไปถึงไปยิงปืน. จะเป็นทหารพรานเหรอะค่ะ.
- 9 อ้อม : ไม่ใช่:: คือตอนแรกเนี่ย, ไปเรียนอยู่แล้ว, ตั้งแต่แรก. \sum
- 10 คัทรียา : \sum เรียนนานรัยั้งคะ.
- 11 อ้อม : นานแล้ว. แล้วทีนี้ก็ไปซ้อมอีกที. เพื่อจะมาถ่ายละครฟ้าเพียงดินด้วยค่ะ.
- 12 สุริวิภา : อ้อ! หมายถึงหนูเรียนก่อนที่จะมาเล่นละครอยู่แล้วละ.
- 13 อ้อม : ใช่:: หลังจากทำงานก็ไม่ค่อยมีเวลาซ้อมด้วยค่ะ, แล้วพอมายถ่ายละครเรื่องนี้ก็ก็ต้องเป็น
- 14 คาวบอยสาว, เก่งมาก:: อะไรอย่างจั้งคะ. \sum
- 15 สุริวิภา : \sum ((ห้าวเราะ)) รือฟีน.
- 16 อ้อม : ค่ะ. ก็เลยต้องไปรือฟีน.
- 17 คัทรียา : ไม่ใช่เฉพาะยิงปืนอย่างเดียวนะค่ะ. F,Y → อย่างเรื่องทางด้านกีฬาเนี่ย, น้องเค้าก็จะ
- 18 ชอบ. ลูๆแบบ โลดโผนเหมือนกัน. (มีกีฬาอะไรบ้างคะ.)
- 19 สุริวิภา : (มีกีฬาอะไรบ้างคะ.)
- 20 อ้อม : มีกีฬาอย่างนึงเหมือนพีแหม่ม, ก็คือดำน้ำ. \sum
- 21 คัทรียา : \sum คือดำน้ำ.
- 22 สุริวิภา : ((ห้าวเราะ)) อู๊! ชอบ, หาพวกได้แล้ว.
- 23 คัทรียา : ใช่:: พลาดไปหนึ่งทริป. เกือบจะได้ไปด้วยกัน (แต่ติดงาน.)
- 24 อ้อม : (ไม่จั้งก็ได้) ไปด้วยกันละ.
- 25 สุริวิภา : เดี่ยวนัดกัน, ว่างๆวันนึง, แล้วมานัดกันเรื่องทริปเลยละกัน. \sum
- 26 อ้อม : \sum เรื่องคิวอย่างเดี่ยวนะ.
- 27 คัทรียา : นอกจากดำน้ำแล้วไปไหนอีกคะ.
- 28 อ้อม : นอกจากนั้นก็, อ้อ! ขี่ม้า, แล้วก็, พวกออกกำลังกายธรรมดาคอย่างเงี้ย, ฟิตเนส.

- 29 คัทรียา : คือฟังจาก, จากที่บอกคำน้ำขี้ม้ออะไรอย่างงี้ละคะ. ทำไมถึงชอบกีฬาแนวนี้.
- 30 อ้อม : คือตอนเด็กๆไม่ค่อยได้ทำด้วยค่ะ. คือตอนเด็กๆอยากเรียนเทควันโด, อยากเรียนยูโด
- 31 อะไรอย่างงี้, พ่อแม่ก็จะแบบ, เดี่ยวแขนหัก, เดี่ยวขาหัก. เพราะแบบตัวเล็กด้วย, ก็
- 32 เลยไม่ให้ทำอะไรเลย. เรียนบัลเลย์ไป, ก็ไม่ได้ทำอะไรเลยแบบนี้. พอโตขึ้นมา, =
- 33 คัทรียา : ค่ะ
- 34 อ้อม : = พอเรามีโอกาสแล้ว, เราก็เลยอยากทำ, แล้วก็ทำได้ทำ.
- 35 สุรวิภา : ยิ่งเล่นยิ่งตัวเล็ก, เล็กลงทุกวันๆ. เค้ามียิ่งเล่นยิ่งโต. หรือทำไมหรือว่ากล้ามเนื้อขึ้น, ตัว
- 36 เล็กลงๆ.
- 37 อ้อม : ก็ตอนทำงานครั้งแรกนี่พอมมาก, พอมมากๆ. น้ำหนักแบบ37-38. ตัวแบบ, ไปดูรูป
- 38 แล้วไม่อยากจะเชื่อว่า, นั่นหรือเรา, อะไรอย่างเงี้ยอะคะ. พอมมากเลยแบบอยาก=
- 39 สุรวิภา : ค่ะ
- 40 อ้อม : = จะอ้วน, ก็เลยไปทานวิตามินให้ทานข้าว, แล้วก็,
- 41 สุรวิภา : ก็เลยอ้วนตั้งใจเลย.
- 42 อ้อม : อ้วนมาก
- 43 สุรวิภา : ที่นี้อ้วนเกิน.
- 44 อ้อม : อ้วนเกินก็
- 45 สุรวิภา : อ้วนเกิน, ตอนอ้วนเกินนี้น้ำหนักเท่าไรคะ.
- 46 อ้อม : ประมาณ 51-52 ค่ะ.
- 47 คัทรียา : สำหรับส่วนสูง...
- 48 อ้อม : ((หัวเราะ))160, แก้มยุ้ย. แล้วเป็นคนแบบโครงเล็กไซ้มี๊ยะคะ. แล้วอ้วนก็จะตัวกลม, =
- 49 คัทรียา : ค่ะ.
- 50 อ้อม : =ก็คือแขนขาจะออก.
- 51 คัทรียา : เนื้อจะเยอะเยอะ::
- 52 อ้อม : ไซ้.
- 53 สุรวิภา : ก็เลยลดเลย
- 54 อ้อม : ค่ะ. ไซ้แล้ว.
- 55 สุรวิภา : เหลือ...
- 56 อ้อม : เหลือ, ตอนนี้เหลือ 41,42
- 57 คัทรียา : จาก 50.
- 58 อ้อม : ค่ะ.
- 59 คัทรียา : เหลือ 41-42.

- 60 สุริวิภา : F,Y → อู๊! หายไปตั้ง 9 กิโลเนาะ. ผอมแล้วเนี่ย. หนูต้องทำอะไรบ้างถึงผอม. เล่นกีฬา.
- 61 อ้อม : ก็เล่นกีฬาด้วย. ควบคุมอาหาร. \sum
- 62 สุริวิภา : ควบคุมอาหาร.
- 63 อ้อม : แล้วก็ควบคุมอาหารส่วนใหญ่, คือแบบ, จริงๆแล้วมันไม่ต้องใช้อะไรเลย, คือแบบใจ
- 64 อย่างเดียว, ต้องใจแข็ง. เพราะว่าตอนแรกก็ไม่ใจแข็งเหมือนกัน. ก็คือแบบ, โอ๊ย! ยาก
- 65 กินจังเลย, นิดนึ่งนะ, ก็จะแบบนิดนึ่งแล้ว, ซิมรซชาติอีกคำ. \sum
- 66 สุริวิภา : อีกหน่อยน่า.
- 67 อ้อม : อ่า, ก็จะแบบ, อ้วนเหมือนเดิม, ก็คือตัดใจไปเลยว่า, ไม่ทานเลยหลังบ่ายสอง. \sum
- 68 สุริวิภา : หลัง
- 69 ไหนนะ.
- 70 คัทธรียา : (หลังบ่ายสอง)
- 71 อ้อม : (หลังบ่ายสอง)
- 72 สุริวิภา : ตายละสิ, ถ้าเป็นเรานอนไม่ได้นะ, นอนไม่หลับนะ. เคยเป็นหรือเปล่า.
- 73 อ้อม : เป็นค่ะ.
- 74 สุริวิภา : ดิฉันเคย, เคยบอกว่าก่อนนอน 6 ชั่วโมงอย่าทานอะไร. เคยได้ยืนมัยยะ. ดิฉันบอกดิฉัน
- 75 ตายดีกว่า. ตี 2 ลงมา, ท้องร้อง, เอานมเท, หนูอ้อตาลัย. ตอนนั้นใครพูดอะไรไม่ได้ยินล่ะ.
- 76 มันไม่ทรมาณหรอกคะ.
- 77 อ้อม : ไม่, ก็คือจะไม่ใช่ไม่ทานเลยนะคะ. ก็จะทานเป็นพวกโยเกิร์ตอะไรอย่างเงี้ย. หรือว่า
- 78 นมเปรี้ยว.
- 79 คัทธรียา : อย่างนี้เค้าเรียกว่าใจเด็ด.
- 80 สุริวิภา : ใจเด็ด (มากเลย.)
- 81 อ้อม : (ต้องแบบ) ใจเด็ดค่ะ. ถ้าเกิดว่า, แล้วจะฝีกอย่างอื่นได้ด้วยนะคะ. สมมติว่า
- 82 ตอนแรกอ้อมจะทานไป. แล้วพอวันรุ่งขึ้นก็จะแบบ, โห้ย! ไม่น่าเลย, เมื่อก่อนน่าจะ
- 83 แบบ, หยุต, น่าจะไม่ทาน, ก็จะเสียใจ. เพราะฉะนั้นเราก็คงจะไม่เสียใจในวันรุ่งขึ้น. หรือ
- 84 ว่าในชั่วโมงต่อไป, ก็คือจะไม่ทานตรงนั้น.
- 85 คัทธรียา : F,Y → ถ้าฟังคนเดียวนี้, ดิฉันก็ว่าเด็ดแล้วนะคะ. แต่ว่าก็จะเผื่อแผ่ไปถึงเพื่อนๆ, ให้
- 86 เพื่อนๆมาเด็ดกับเธอด้วย. เรามีเพื่อนของคุณอ้อมนะคะ, มาช่วยเล่าให้เราฟังกันใน
- 87 วันนี้. ขอเชิญพบกับคุณตุ๊กตา อินทิรา แดงจำริญุณะ.
- 88 สุริวิภา : F,Y → ตกข่าวมากเลย. เห็นในข้อมูลบอกว่า, น้องตุ๊กตาเป็นเพื่อนของน้องอ้อม. เรา
- 89 ไม่เคยทราบมาก่อน. ไปสนิทกันได้ยังไงคะ.
- 90 ตุ๊กตา : เป็นน้องค่ะ.

- 91 สุริวิภา : เคยทำงานด้วยกันมั๊ยคะ.
- 92 ตู๊กตา : (ไม่เคยค่ะ.)
- 93 อ้อม : (ไม่เคยค่ะ.)
- 94 คัทริยา : แล้ว, แล้วไปพบเจอกันได้ยังไงคะ.
- 95 อ้อม : ก็เจอกันไปเจอกันมา. Σ
- 96 ตู๊กตา : เจอกันไปเจอกันมา. เจอบ่อยมาก.
- 97 อ้อม : ใช่. แล้วก็ไปงานด้วยกัน, บางทีบริษัทก็จะมีงานมา, ก็จะไป, คนนี้คนนี้ไป, ก็จะไป
- 98 ด้วยกัน, แล้วก็ไปค่าน้ำ.
- 99 ตู๊กตา : พี่อ้อมเค้าก็จะเล่าเรื่องค่าน้ำให้ฟัง. แต่ตอนนั้นตู๊กตาก็ยังไม่ได้ไปเรียน.
- 100 คัทริยา : F,Y เาอย่างนี้ดีกว่า, จริงๆแล้วสองคนนี้นะคะ, เป็น, เป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน.
- 101 แต่จริงๆแล้ว, คนที่จะปรึกษาจริงๆก็คือ, น้องอ้อมเนี่ยให้คำปรึกษากับน้องตู๊กตา.
- 102 อย่างเรื่องเมื่อสักครู่นี้, ที่น้องอ้อมได้เล่าให้ฟัง, คือเรื่องลดความอ้วน. เค้าให้คำปรึกษา
- 103 น้องตู๊กตาอย่างไรบ้างคะ.
- 104 ตู๊กตา : ก็จะมีได้อาสาสมัครประจำตัวพี่อ้อม. กินเข้าไปต้องเสียใจ. Σ
- 105 อ้อม : ใช่. ต้องเสียใจ.
- 106 สุริวิภา : ((หัวเราะ)) คำนี้อใช้ไม่ได้กับพี่. ไม่สามารถทำให้หัวใจพี่สลายได้เลย. ตู๊กตาสลาย
- 107 หรือคะ.
- 108 ตู๊กตา : ตู๊กตาก็ไม่ค่อยสลายค่ะ. ก็ยังเป็นอย่างนี้อยู่.
- 109 คัทริยา : อย่างแกนน้ำ, ก็คือลดไปละเกือบ 10 กิโล. เมื่อสักครู่นี้ที่บอก. แล้วก็พูดตามยังงี้ดี
- 110 ค่ะ. ลดได้มั๊ยคะ.
- 111 ตู๊กตา : พูดตาม, ช่วงที่ปรึกษาพี่อ้อม, ช่วงนั้นจะใกล้ขีด, ก็ 10 กิโลเหมือนกัน.
- 112 คัทริยา : อ้าย! เยอะเหมือนกัน. Σ
- 113 สุริวิภา : ก็กิโลนะ.
- 114 ตู๊กตา : ก็ประมาณ 10 อะค่ะ.
- 115 สุริวิภา : ไปอยู่บ้านพี่มั๊ยคะอ้อม. ((หัวเราะ)) เพื่อจะทำให้พี่ผมลงบ้าง.
- 116 ตู๊กตา : แต่พอพักหลัง. Σ
- 117 อ้อม : ช่วงห่างเหินนิดนึง.
- 118 ตู๊กตา : ช่วงห่างเหินนิดนึง (ก็จะขึ้นมาใหม่.)
- 119 อ้อม : (ช่วงหนีไปค่าน้ำ.) ช่วงน้องหนีไป.
- 120 คัทริยา : คือดิฉันขอแถมได้นิดนึง, เพราะล่าสุดไปค่าน้ำด้วยกันมานะคะ. น้องตู๊กตาเนี่ยจะเอา
- 121 ขนมปังเนยสดไป. เยอะมาก:: เป็นแบบแฉๆ, แบบขนมปังปอนด์อย่างงี้แหละ.

- 122 สุริวิภา : ดิฉันรู้นะคะ, ว่าน้องเค้าชื่อที่ไหน. Σ
- 123 คัทริยา : ((หัวเราะ)) อ้อ เหมอะคะ.
- 124 สุริวิภา : บางคำพู. ดิฉันไม่ได้ไปกับคุณ. ดิฉันยังรู้เลย. Σ
- 125 คัทริยา : เก่งมากเลย. ทำไม่รู้ล่ะ.
- 126 สุริวิภา : แน่นอน, เรื่องกินขอให้บอก.
- 127 คัทริยา : แล้วน้องนี่, คือเค้าจะแบบทานอยู่นั่นแหละ, แล้วเค้าอยู่นั่นแหละ, แถวเดียว, เปล่าค่ะ,
- 128 ไปได้ประมาณ 3 แถว. Σ
- 129 อ้อม : ไข่ค่ะ. แปบเดียวค่ะ.
- 130 ตู๊กตา : ไม่จริงค่ะ. Σ
- 131 อ้อม : ไม่ต้องเลย.
- 132 คัทริยา : มีแอบตอนกลางคืน, ก็มีแอบคุกกิกๆ, ตอนก่อนนอนก็ได้ยินเสียงจิบจิบๆ, เอ!
- 133 (เสียงอะไร.)
- 134 สุริวิภา : (ไม่จริง.) ไม่จริงน้อง. มีไข่อะไรบ้างคะ. ((ทุกคนหัวเราะ)) เห็นบอกมีหลายได้
- 135 นี้. อธิบายมาเร็ว.
- 136 ตู๊กตา : เนยสด, หมูหยองน้ำพริกเผา. อ้อมจะชอบกินหมูหยองธรรมดา.
- 137 สุริวิภา : อ้า! แล้วมีอะไรอีก.
- 138 ตู๊กตา : ลูกเกด, หมูแฮม.
- 139 คัทริยา : คือมาเป็นลังนะ, เวลาไปดำน้ำที่, น้องเค้าจะเป็น, อาสาไปสั่งมาให้เราเยอะมาก. แต่
- 140 เราไม่เห็นเค้าจะอ้วนเลยนะ.
- 141 สุริวิภา : แต่เค้าก็ผอมลงแล้ว.
- 142 คัทริยา : F,Y \rightarrow นอกจากเรื่องสวยๆงามๆแล้วนะคะ. เรื่องลดความอ้วนแล้ว, น้องอ้อมเนี่ย
- 143 ยังเป็นที่ปรึกษาให้กับน้องตูกตาในหลายๆเรื่อง. โดยเฉพาะเรื่องของหัวใจ. ถามตูกตา
- 144 ดิฉันว่า. น้องอ้อมแนะนำอะไรบ้างคะ.
- 145 ตู๊กตา : พี่อ้อมจะแบบ, Σ
- 146 อ้อม : ไม่ได้แนะนำอะไรเลย.
- 147 ตู๊กตา : ((หัวเราะ)) พี่อ้อมจะเป็นผู้หญิงแกร่งค่ะ. เหมือนกับว่าสถานการณ์ชีวิตจะคล้ายๆกัน.
- 148 ก็, Σ
- 149 สุริวิภา : เป็นผู้หญิงเด็ดเดี่ยว.
- 150 ตู๊กตา : เป็นผู้หญิงเด็ดเดี่ยว. เคยผ่านช่วงที่ท้อแท้มา, พี่อ้อมเค้าจะคอยเตือน, เหมือนกับ,
- 151 เรื่องนี้ๆนะเวลาไม่สบายใจ, ก็โทรหาพี่อ้อม.
- 152 อ้อม : เพราะบางที่ตูกตาเค้าจะแบบเด็ก, แล้วเค้าจะแบบ, จริงๆแล้วก็เพิ่งผ่านมา, ก็เคยเป็น

- 153 เหมือนตุ๊กตา, ที่แบบบางที่เรามองคนในแง่ดีเกินไป. คำเป็นคนมองคนในแง่ดี, ไม่
 154 เคยไม่ดีกับใครจนแบบว่า, คนอื่นเค้าอาจจะเข้าใจผิดบ้าง. Σ
- 155 สุริวิภา : เดี่ยวก่อน, เรื่องที่
 156 ปรีกษาเห็นบอก, เป็นเรื่องของหัวใจ. เพราะฉะนั้นต้องมีใครทำให้หนูออกหักไข่ม้อย
 157 ค่ะ.
- 158 อ้อม : ไม่มีค่ะ. ใครจะไปทำให้ออกหักได้. ไม่มีค่ะ. ไม่ใช่::
- 159 สุริวิภา : อะ, ถ้าอย่างนั้น, หนูก็ต้องผ่านมามาก, ถึงมีความแข็งแรง, ซ้ำชองมามาก, มี
 160 อ้อม : ้วย!
- 161 หนุ่มคนไหนทำให้หนูใจเข้มแข็งขนาดนั้นหรือคะ.
- 162 อ้อม : (ไม่มีค่ะ.)
 163 ตุ๊กตา : (ไม่มีค่ะ.)
- 164 สุริวิภา : ((หัวเราะ)) เออ, เค้าจับมือประสานกันตอบ. Σ
 165 คัทริยา : มือไม้เย็นหมดเลยนะ.
- 166 อ้อม : (มือไม้ เย็น.)
 167 คัทริยา : (จะ) ยังไงต่อไปดี.
- 168 อ้อม : ไม่, ก็มันก็มีบางช่วงที่เราผ่านมายัง, ในชีวิตของเรา. Σ
 169 คัทริยา : ประสบการณ์.
- 170 อ้อม : ประสบการณ์. ก็จะแบบ Σ
 171 ตุ๊กตา : ไม่ใช่แค่เรื่องหัวใจอย่างเดียว. Σ
 172 คัทริยา : เรื่องอื่น.
- 173 อ้อม : เรื่องอื่น, ทุกเรื่อง, อย่างตุ๊กตาจะเป็นพวกแบบ, อ่อนแอนิดนึง, เหมือนแบบ, จี๊แย
 174 อะไอย่างงี้. เพราะว่าเป็นน้องคนสุดท้อง.
- 175 คัทริยา : N,Y \rightarrow สำหรับน้องตุ๊กตาเนี่ยนะคะ. ก่อนที่จะมารู้จักน้องอ้อมเนี่ย, คงต้องมีภาพ
 176 คิดไว้ว่า, ผู้หญิงคนนี้จะเป็นอย่างไง. คิดม๊ยะ, คิดมาก่อนม๊ยะว่าเค้าเป็นคนหัวๆลูลูลูแบบ
 177 นี้, หรือว่าคิดว่าเค้าเป็นหวาน, น่ารัก, น่าเอ็นดู.
- 178 ตุ๊กตา : ตอนแรกคิดว่า. Σ
 179 สุริวิภา : ((หัวเราะ))
- 180 ตุ๊กตา : ตอนแรกก็คือคิดแบบที่, มองภาพ, ตั้งแต่ตอนที่ไม้อู้จักเลยก็จะมองว่าพี่อ้อมแบบ,
 181 เหมือนคุณหนู. แล้วเห็นกันก็จะไม่, ตอนนั้นจะไม่ทัก. ยังไม่รู้จักกันก็ไม่ได้คุยกัน. ก็
 182 จะรู้สึกเหมือนกัน, พี่เค้าต้องผู้ใหญ่เหมือนกัน, เค้าต้องไม่มีหูลูด, ไม่มีต้อง Σ
 183 อ้อม : ้วย!

บทสัมภาษณ์ที่ 7: ย้อนอดีต

- 1 คัทรียา : ดาวของเราในคำกีนี่นะคะท่านผู้ชม. เป็นที่รอคอยของแฟนๆอย่างใจจดใจจ่อเลย
- 2 ค่ะ.
- 3 สุริวิภา : เป็นการรวบรวมเอาพระเอก 3 คนหรือเปล่าคะ. ไม่ว่าจะป็นวิลลี่ แมคอินทอซ.
- 4 ดิ๊ก เจษฎาภรณ์อะให้อีกคนนึงพี่ด้อย ชีร์ภัทร์. ((ผู้ชมกรี๊ด)) เอาแบบว่ารวมพลังกันมาเลย.
- 5 คัทรียา : ((ทำหน้าเหย)) ที่ทำหน้าที่ไม่ใช่ไม่ชอบพวกนี้นะ. แต่ไม่ใช่. ทายผิด. เกิดเค้าคูอยู่นี่
- 6 เค้าจะไม่เข้าใจว่าทำไมทำหน้าที่เค้า. (ไม่ใช่.)
- 7 สุริวิภา : (จริงๆ) แล้วเป็นแบบนั้น.
- 8 คัทรียา : ((หัวเราะ))
- 9 ไม่ใช่. ทายผิด.
- 10 สุริวิภา : ทายผิดหรือคะ.
- 11 คัทรียา : เอาเป็นว่าไม่ว่าความนิยมหรือเสน่ห์นี่, ดาวของเราในคำกีนี่ไม่แพ้ 3 คนนี้เลย. เผลอๆ
- 12 3 คนนี้สู้เค้าไม่ได้.
- 13 สุริวิภา : ไม่ได้.
- 14 คัทรียา : แน่นอน. ถึงเวลาจะผ่านไป 30 กว่าปีนะคะ. แต่ถ้า
- 15 วันนี้สาวๆไม่ว่าจะสาวน้อยสาวใหญ่ได้ยื่นชื่อคนนี้นะคะ. รับรองกรี๊ดสลบแน่นอนค่ะ.
- 16 คุณนิรุดี ศิริจรรยาค่ะ. ((ผู้ชมกรี๊ดเสียงดังมาก))
- 17 สุริวิภา : แอบกรี๊ดตามด้วย. (อันนี้)
- 18 คัทรียา : (ต้อง) ขอบพระคุณมากนะคะที่คุณนิรุดีให้เกียรติกับรายการ
- 19 (สมาคมชมดาว.)
- 20 สุริวิภา : (สมาคมชมดาว) R,C → ถ้าจะว่าไปแล้วตอนนี้คะ, เชื่อเหลือเกินว่า,
- 21 ไม่ว่าจะป็นแฟนละครตั้งแต่สมัยที่คุณนิรุดีเล่นละคร. รวมไปถึงท่านผู้ชมหลายๆคน
- 22 ที่กำลังรอคอยว่าวันนี้เนี่ยเราได้คุยกับคุณนิรุดีศิริจรรยา.สมาคมชมดาวได้คุย
- 23 แบบเต็มๆคะ. วันนี้เสียงจริงตัวจริงอยู่กับเราแล้ว. N,Y → ถ้าจะถามถึงเรื่องงาน
- 24 ในอดีต, ตอนที่พิศสุคนธ์ปีไหนคะ.
- 25 นิรุดี : เข้าร่วมการประมาณปี 12 นะครับ. ประมาณ 20 ปี.
- 26 สุริวิภา : 32 ปี. ถ้าถึงตรงนี้นะคะ.
- 27 นิรุดี : ครับ. แล้วก็ต่อเนื่องมา. ประมาณ 20 ปี.
- 28 สุริวิภา : ทำงานในวงการ 20 ปี
- 29 นิรุดี : ครับ.

- 30 สุริวิภา : F,C → นะคะ.ละครที่คุณนิรุทธิ์เล่นแต่ละเรื่องนี่นะคะ.ลั่นแล้วแต่เป็นละครที่ฮิตๆ
 31 ทั้งนั้นเลย. แล้วปัจจุบันนี่ก็เอามาทำใหม่ เช่น จะเด็ดผู้ชนะสิบทิศ, แล้วก็จะเป็นจุฬาย,
 32 รวมไปถึงผู้กองยอดรัก. ก็เอากลับมาทำใหม่เหมือนกัน.
- 33 นิรุทธิ์ : ก็, ก็งานที่ผมแสดง. ก็คงแสดงตามรุ่นพี่หรือรุ่นอาที่เค้าแสดงมาแล้ว. \sum
 34 สุริวิภา : \sum ที่ก่อนหน้านี้เรา.
- 35 นิรุทธิ์ : ใหม่มั้ยครับ. เพราะว่าคิดว่าเป็นบทละคร. เป็นเรื่องที่น่าจะเอามาทำเป็นละคร.
- 36 สุริวิภา : ค่ะ.
- 37 คัทธिया : F,Y → อย่างคุณนิรุทธิ์ต้องได้ร่วมงานกับนางเอกก่อนข้างหลายคนทีเดียว. มีใครบ้าง
 38 ละครที่ร่วมงาน.
- 39 นิรุทธิ์ : ก็เริ่มมาจากตอนแรกๆ. บางท่านก็เลิกแสดงแล้วนะครับ. บางท่านตอนนี้ก็ยังแสดงอยู่.
 40 แต่ในช่วงที่มีการแสดงหลายๆเลย, ก็จะเป็นคุณรัชฌุ บุญชูดวง, คุณมยุรา เสวตศิลา, คุณ
 41 ดวงใจ หทัยกาญจน์, แล้วก็คุณกาญจนา จินดาวัฒน์, 4-5 ท่านนี้, นอกนั้นก็อีกหลายๆ
 42 ท่านที่แสดงด้วยกัน, แต่ละคนละครเรื่องสองเรื่อง, แต่ที่แสดงหลักๆก็คือ 4-5 ท่านที่เรียนให้
 43 ทราบ.
- 44 คัทธिया : F,Y → ค่ะ. แล้วตั้งแต่กลับมาเนี่ย, ได้มีโอกาสเจอ, \sum
 45 นิรุทธิ์ : \sum เอ่อ, ไม่เจอใครเลยอะ,
 46 ผมเพิ่งกลับมาจริงๆแล้วก็เมื่อตุลาควันที่ 7 เอง, พฤศจิกายน, ธันวาคม, ก็เพิ่งจะ 3 เดือน.
- 47 คัทธिया : ไม่กี่เดือนเอง, ยังไม่มีโอกาสเจอนางเอกที่เคยร่วมงานกันเลย.
- 48 นิรุทธิ์ : กลับมาก็ไม่ได้อยู่กรุงเทพฯครับ. \sum
 49 คัทธिया : \sum ไปอยู่ที่...
- 50 นิรุทธิ์ : ก็อยู่ที่เมืองจัน, จันทบุรี. แล้วก็ไปเร่งทำบริษัท, ที่จะเปิดบริษัทนำเที่ยว, ซึ่งเดี๋ยวอาจจะ
 51 คุยกันต่อไป, ก็ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่นั่น.
- 52 คัทธिया : ถ้าอย่างนั้นนะคะ, วันนี้เราจะเชิญนางเอกท่านหนึ่งที่เคยได้ร่วมงานกับคุณนิรุทธิ์มาย้อน
 53 นึกถึงบรรยากาศเก่าๆ. \sum
- 54 สุริวิภา : \sum มารื้อฟื้นความหลังกัน. \sum
 55 คัทธिया : \sum มารื้อฟื้นความหลังกัน, แต่เรา
 56 ยังไม่บอกชื่อดีกว่า. ให้ลองฟังเสียงเค้าดูก่อน. \sum
 57 สุริวิภา : \sum ทายกันดูค่ะ. สวรรค์ค่ะ.
- 58 มยุรา : หัวดีค่ะพี่หนึ่ง.
- 59 สุริวิภา : คูนั้มั้ยคะ.
- 60 นิรุทธิ์ : รู้สึกว่าคุณต๋องกรีป่าวครับ.

- 61 สุริวิภา : ค่ะ. คุณมยุรา เสวตศิลาค่ะ. ((ทุกคนปรบมือต้อนรับคุณมยุรา))
- 62 มยุรา : โอ๊ย ! คิดถึงมากเลย.
- 63 นิรุตตี : สบายดีนะคะ.
- 64 มยุรา : สบายดี.
- 65 สุริวิภา : เชิญนั่งเลยค่ะ. N,Y → ไม่ได้เจอกันนานริยังค่ะ, พี่ตักขา.
- 66 มยุรา : นานมากค่ะ. จำได้ว่าครั้งสุดท้ายเนี่ย, งานศพของพี่หมี. พี่หนึ่งสบายดี.
- 67 นิรุตตี : ก็สบายดี. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 68 มยุรา : เหมือนเดิมนะคะ, ไม่เปลี่ยน.
- 69 สุริวิภา : F,Y → เคยเล่นละครร่วมกันเรื่องอะไรบ้างค่ะ, พี่ตัก.
- 70 มยุรา : ก็จริงๆมีหลายเรื่องนะคะ. ก็โอ๊ย, มีเนียนาง, รจนายอดรัก, มีเขยบ้านนอก, เยอะแยะ.
- 71 นิรุตตี : เอ่อ, จำได้เก่ง. พี่เองยังจำไม่ได้. เยอะมากๆ.
- 72 คัทธรียา : พูดถึงคนที่เคยดูก็พอจะจำได้นะคะ, แต่ว่าอย่างเราจะทำยังไงดี.
- 73 สุริวิภา : เกิดไม่ทันใช่ไหม.
- 74 คัทธรียา : เกิดไม่ทัน, บางทีทันแต่ยังเล็ก.
- 75 สุริวิภา : คือไม่รู้เรื่อง, ดิฉันมีภาพเหล่านั้นมาให้ชมกันอีกครั้งหนึ่ง, เชิญค่ะ.
- 76 ((ฉายตัวอย่างละครเก่า))
- 77 สุริวิภา : ใสปิ๊งกันมากๆ, ยังหนุ่มยังสาวกันอยู่เลย.
- 78 มยุรา : ตอนนั้นอายุเท่าไรนะ, 20 ปี.
- 79 นิรุตตี : ตอนนั้นก็ประมาณ
- 80 มยุรา : Z เอ๊ย ! ไม่ต้องบอกก็ได้, ไม่เอา. ((ทุกคนหัวเราะ)) ทำท่าเหมือน
- 81 อยากบอก.
- 82 นิรุตตี : กำลังลบอยู่ไงอะ, เอา 55 ลบ. ตอนนั้นก็คงประมาณซัก 27-28.
- 83 สุริวิภา : Z โอ้โห! กำลังอยู่ใน
- 84 วัฏจักรที่เปลี่ยนเลย.
- 85 นิรุตตี : ขนาดนั้นเลย. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 86 คัทธรียา : F,Y → เห็นบอกว่า, ตอนนั้นพระเอกคนนี้เข้าเส้นห่มมากเลยใช้มั๊ยคะ, พี่ตัก.
- 87 มยุรา : คือตอนนั้นนะ, มีพระเอกอยู่ไม่กี่คน, พี่หนึ่งนี่ถือว่าเป็น, หูย::คือแก, แกเป็นคนมีเส้นห่ม
- 88 อะ, แต้น่ารักแล้วแกก็หล่อ, หล่อปะ((หัวเราะ)) แล้วแกก็จี้อ่า, แล้วแกก็จี๊แห่ชาวบ้าน.
- 89 สุริวิภา : จี๊เล่นด้วย.
- 90 มยุรา : จี๊เล่นมาก. จี๊เล่นมาก. อย่าไปอยู่ใกล้ๆแกนะ. แปบๆก็จี๊. แปบๆก็เหย.
- 91 สุริวิภา : F,C → ถ้าจะไปแล้ว, บรรยากาศในกองถ่ายสมัยโน้นเนี่ย, เป็นยังไงบ้างคะ.

- 92 มยุรา : ก็เนี่ยละเวลาจีเค้าอะไรอย่างเงี๊ยะ, ผมชอบจีชอบแหะ, บอกพี่อย่าเล่นเคียวตาปลาจิ้น.
- 93 ((ทุกคนหัวเราะ)) ผมก็ไม่รู้ทำไม. (จิ้นแล้วตาปลาจะจิ้น.)
- 94 มยุรา : (ไม่, ตาปลา มันจะจิ้น) ตรงที่โดนจิ้น, มันจะจิ้น.
- 95 นิรุตต์ : อ้อ! จิ้นมากไปเลยจ้าน.
- 96 คัทธรียา : แต่เค้าบอกมืออยู่อย่างเงี๊ยะ, จิ้นน้อยใจด้วยรีป่าว.
- 97 มยุรา : พี่นะจิ้นน้อยใจ.
- 98 นิรุตต์ : ไม่รู้สิ, ต้องคนอื่นเป็นคนบอก, ตัวเราจะไม่ค่อยรู้, ถ้าบอกก็ยอมรับเหมือนกัน.
- 99 มยุรา : มีอยู่หนึงจำได้ว่าถ่ายละครช่อง 3. พักกินข้าว, ทุกคนก็ไปกินกันหมด, เอ๊ะ! ทำไม
- 100 พี่หนึงไม่มา, พี่แต่งเครื่องละครเงี๊ยะ, ไม่กินๆ เชียวก็ไม่ได้ (แล้วก็นั่งทำท่า) อย่างเงี๊ยะ.
- 101 นิรุตต์ : (ก็จะจิ้นได้ยังเงี๊ยะ.)
- 102 สุริวิภา : ชุคมัน, ไม่เอื้ออำนวย.
- 103 นิรุตต์ : เอ่อ, ตอนนีสุภาพเราก็พูดว่าจิ้นแล้วกัน. ก็ไม่ใช่ซะ, นัดผมมาตั้งแต่เก้าโมงเช้า, แล้วให้
- 104 มาแต่งตัวเป็นพระ, Z
- 105 สุริวิภา : ก็ทรงเครื่องใหญ่เลย. Z
- 106 นิรุตต์ : ก็ใส่หมดเลย, หัวก็ต้องมาใส่วิก,
- 107 แบบวิกขาง, กินก็ไม่ได้. เพราะกินมันก็เปิด, เหนือก็เต็มศีรษะ, อบอยู่อย่างนั้นตั้งแต่
- 108 สิบโมงเช้านะ, (แล้วหกโมงบอกว่าถ่ายนะ,) ยังไม่พร้อม, เคียวพักกินข้าวก่อน, =
- 109 สุริวิภา : เป็นใครใครก็ไม่กิน.
- 110 นิรุตต์ : = ก็ใส่วิกตั้งแต่สิบโมงถึงห้าโมงเย็น, ใครจะไปกินลง, ไช้มะ. ไม่กินมันซะเลย.
- 111 คัทธรียา : โถ.
- 112 สุริวิภา : น้อยใจ. น้อยใจ.
- 113 นิรุตต์ : ยังจิ้นไม่ให้น้อยใจได้ยังเงี๊ยะ.
- 114 สุริวิภา : น้อยใจเลยค๊ะ. อย่างนี้มีเหตุผล.
- 115 คัทธรียา : F,Y → แต่ยังมีก็อาจจะจะมีสาว ๆ มาตามกรีดถึงในกองถ่ายเออะมัยค๊ะ, พี่ตัก.
- 116 มยุรา : ก็, Z
- 117 นิรุตต์ : ไม่มีมั้ง. Z
- 118 มยุรา : เหรอ. อู๊ยะ! ยังไม่ได้พูดเลย Z
- 119 สุริวิภา : ตอบแทน (พี่ตักเลย.)
- 120 มยุรา : (ไม่,) เป็นเรื่อง
- 121 ปกติ, เพราะว่าพี่หนึงเค้าหล่อเงี๊ยะ, เค้าจะมีสาว ๆ มา, พี่นี่นะอย่าไปอยู่ใกล้พี่อ้อดทีเดียว
- 122 สองคน, หล่อตายเลยนะ. สองคนเค้าจะมีอะไรคล้ายๆ กัน.

- 123 สุริวิภา : ผู้หญิงจะแบบว่าเลือกไม่ได้เลย.
- 124 มยุรา : เลือกไม่ได้เลย, หล่อมาก.
- 125 สุริวิภา : หายใจรดต้นคอกันมาเลย.
- 126 มยุรา : เบียดกันมาเลย. (จิกันมาเลย.)
- 127 นิรุติ์ : (พื้ออดเค้าหล่อ) กว่าเยอะ (พื้ยังชอบเค้าเลย.) ((ทุกคนหัวเราะ))
- 128 มยุรา : พื้ก็หล่อ.
- 129 คัทริยา : F,Y → แล้วอย่างพื้ตักละคะ, สมัยสาวๆเนื้อหอมมีัยคะ.
- 130 นิรุติ์ : นี่เธอ, (หอมนุย.)
- 131 มยุรา : (ไม่หอม.) เราไม่เคยมีแฟนเป็นพระเอกเลย, นี่พูดกันตรงๆ.
- 132 นิรุติ์ : ผมก็ไม่เคยมีแฟนเป็นนางเอกเลย.
- 133 สุริวิภา : นี่:: ((หัวเราะ))
- 134 นิรุติ์ : เราก็จชอบนะนางเอก, แต่ไม่มีโอกาส.
- 135 มยุรา : Σ ผอมจะตาย, ดูหน้าดูได้ที่ไหน.
- 136 สุริวิภา : N,Y → แต่จะว่าไปแล้ว, ในช่วงนั้นมีพระเอกเนื้อหอมมีเสน่ห์, ก็อยู่ไม่กี่ท่าน
- 137 ที่เห็นชัดๆ. แต่มีอยู่ช่วงนึงก็เห็นคุณนิรุติ์รับงานน้อยลง.
- 138 นิรุติ์ : ตอนนั้นแต่งงานกับอาจารย์หมูโซ่มัยครับ. แล้วก็แต่งได้ 2 ปี, ก็คิดว่า, เรามาถึงจุด
- 139 อิ่มตัวแล้วนะครับ, จุดที่ไม่สามารถจะพัฒนาต่อไปได้แล้ว, เข้าใจมั๊ยครับ.
- 140 สุริวิภา : ((หัวเราะ)) เข้าใจคะ, เบื่อว้างั้น.
- 141 นิรุติ์ : ไม่ใช่เบื่อ, เราไม่สามารถจะพัฒนาต่อไปได้แล้ว, ให้คนอื่นที่เค้ากำลังพัฒนาขึ้นมา
- 142 แสดงต่อไป.
- 143 สุริวิภา : F,Y → แต่ก่อนที่จะ:: ก่อนที่จะเลิกเลย, ก็ได้ฝากฝีมือในด้านการเป็นผู้ประกาศ
- 144 ข่าว, ซึ่งตอนนั้นเรียกว่าเป็นรุ่นบุกเบิกก็ได้. จากพระเอกมาเป็นผู้ประกาศข่าว. Σ
- 145 นิรุติ์ : Σ ไม่,
- 146 ก็คือ, พอเลิกแสดง, ดร.สมเกียรติท่านเห็น, (ท่านก็เลย) ชวนให้มาร่วมงาน. Σ
- 147 สุริวิภา : (ก็เลยได้) Σ ได้
- 148 มีโอกาสร่วมงาน.
- 149 คัทริยา : N,C → พื้ตัก, เคยได้ไปที่ไร่ของพื้หนึ่งโซ่มัยคะ.
- 150 มยุรา : เคยไป.
- 151 คัทริยา : เป็นไงบ้างคะ, บรรยากาศ.
- 152 สุริวิภา : ตอนนั้นเป็นยังงัยคะ, พื้ตัก.

- 153 มยุรา : เข้าไปมันจะเป็น, บ้านปีกไม้่นะ, โตะๆใหญ่ๆ, (ที่มๆ)
- 154 นิรุติ์ : (บ้านเล็กๆ) ไปเข้าบ้านใครผิดบ้าน
- 155 หรือเปล่า ((หัวเราะ))
- 156 มยุรา : Σ ไม่, มันจะเป็น โกง, ห้องนอนจะอยู่ข้างๆ, แล้วตรง
- 157 กลางเป็นที่, เวลาปาร์ตี้เพื่อนฝูงเข้ามานั่งกัน.
- 158 คัทริยา : ค่ะ, เป็นธรรมชาติมากๆ.
- 159 มยุรา : ค่ะ.
- 160 สุริวิภา : N,Y \rightarrow วันนี้ะคะ, คุณนิรุติ์กลับมาแล้ว, พี่ตั๊กอยากจะร่วมงานกับคุณนิรุติ์อีกมั๊ยคะ.
- 161 มยุรา : ถ้าเป็นไปได้, ก็ยังเคยคิดเลย, บอกว่า, บางทีอยากเล่นละครที่เค้าเอาคนแก่เล่นบ้าง.
- 162 เราไม่ได้ว่ากันนะ, ย้อนกลับไปถึงพวกฝรั่ง, ยุคนี้เค้ายังเล่นกันอยู่เลย, (เควิน คอสเนอร์=)
- 163 สุริวิภา : (อึ้มๆใช่.)
- 163 มยุรา : = คนไทยเค้าไม่ค่อยเอา.
- 164 นิรุติ์ : นั่นมันฝรั่งนะ, มาเปรียบอะไรกับเรา.
- 165 มยุรา : เราก็ออยากเล่นอย่างนั้นบ้าง, มันไม่ค่อยมีบท.
- 166 นิรุติ์ : จะมีใครดูเรามั๊ยล่ะ.
- 167 มยุรา : มี:: โห้ ((หัวเราะ))
- 168 นิรุติ์ : ไม่ใช่, เล่นกันอยู่สองคนจะมีใครดู.
- 169 สุริวิภา : คนรอดูที่บ้านทั่วเมือง.
- 170 มยุรา : พี่หนึ่งจะเล่นมะ, จะกลับมาเล่นมะ.
- 171 นิรุติ์ : เดี่ยวเมื่อกี้จะถามอะไรนะครับ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 172 สุริวิภา : ถามแบบเดียวกับพี่ตั๊กค่ะว่า, ถ้ามีโอกาสจะกลับมา.
- 173 นิรุติ์ : ก็อาจจะ.
- 174 สุริวิภา : Σ ทำงานในวงการบันเทิงมั๊ยคะ.
- 175 นิรุติ์ : อาจจะครับ.
- 176 มยุรา : Σ นี่ขนาดยังไม่กลับนะ, เพื่อนๆอยากให้กลับจะแย่. ((ทุกคนเฮ))
- 177 พอรู้ว่าจะมาเซอร์ไพรส์พี่หนึ่งนะ, โอ้โห! เพื่อนๆหุ้อือตาเหลือกกันไปมา, บอก
- 178 เฮ้ย! ช่วยดูพี่หนึ่งเป็นยังไงบ้าง.
- 179 สุริวิภา : มีตรงไหนบอบสลวยรีป่าว, กลับไปบอกเพื่อนได้ค่ะว่า, ทุกอย่างเหมือนเดิม, คอน
- 180 เฟมความคิดถึงขึ้นยืน.
- 181 นิรุติ์ : ครับ. คิดถึงเค้าเหมือนกัน.

- 182 สุริยวิภา : N,Y → ค่ะ. แล้ววันนี้เราต้องขอบคุณคุณมยุรา เสวตศิลาค่ะ, ที่ให้เกียรติมาพูดคุย
183 กับเราในช่วงนี้, ขอบคุณพี่ตั๊กค่ะ.
184 มยุรา : ขอบคุณค่ะ.
185 คัทธรียา : เมื่อสักครู่นะคะ, เราได้เอย่ถึงบ้านสวนของพี่หนิง, ที่จันทบุรีนะคะ, เป็นสถานที่ที่ทำให้
186 ให้เกิดเหตุการณ์สำคัญมากมายในชีวิตของคุณนิรุตตีช่วงหน้ากลับมาติดตาม, สักครู
187 เดียวค่ะ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ที่ 8 : คู่หวาน

- 1 คัทรียา : โอ้โห ! ท่านผู้ชมขา. คู่รักคนดังคู่ไหนจะหวานล้ำขนาดไหน. จะนำอรุณขนาดไหนเรา
- 2 ไม่ทราบนะคะ. แต่ถ้าเกิดให้จัดอันดับนี้นะคะ. รักหวานรักนานต้องมีคู่ๆนี้เข้ามาติด
- 3 อันดับอย่างแน่นอน. นั่นก็คือคู่ของคุณออฟและที่คุณธัญญาคะ.
- 4 พี่แดง : สวัสดีค่ะ. ((ผู้ชมปรบมือ))
- 5 สุรวิภา : แต่ว่ากว่าที่ทั้งคู่จะตกลงปลงใจใช้ชีวิตร่วมกัน. จอยกันนะคะ. ก็ไม่ใช่ว่าปิ้งปั๊บแต่งปั๊บ
- 6 เลข.
- 7 พี่ออฟ : 8 ครับ. \sum
- 8 สุรวิภา : \sum 8 ปี.
- 9 พี่ออฟ : 2525.
- 10 คัทรียา : และพอตัดสินใจแต่งงานแล้วก็ไม่ใช่จะแฮปปี้เอนดิงเหมือนในนิยาย. ก็คือต้องมีหลาย
- 11 อย่างที่ต้องปรับตัวเข้าหากันเยอะมาก. \sum
- 12 พี่แดง : \sum มากมาย.
- 13 คัทรียา : อย่างเช่นอะไรบ้างคะ.
- 14 พี่แดง : ก็อย่างเช่นหลายๆอย่างที่เรเคยแบบ, สนุกสนานเฮฮา, เคยแบบต่างคนต่างอยากจะทำ
- 15 อะไรของตัวเอง. ก็ต้องเริ่มนึกถึงกันและกันมากขึ้น. ยิ่งโดยเฉพาะพอมีลูกออก=
- 16 คัทรียา : \sum ค่ะ.
- 17 พี่แดง : =มา. ก็ยังจะต้อมนึกถึงลูกมากๆ.
- 18 คัทรียา : F,Y \rightarrow และเห็นบอกว่า, ตอนแรกๆนี้นะคะ. พี่ออฟจะใส่กางเกงยีนส์ขาดๆ.
- 19 สือบบุรี. ผมยาว.
- 20 พี่แดง : ใช่ :: มากๆที่เคยเห็นใช่ะ.
- 21 สุรวิภา : ค่ะ.
- 22 พี่แดง : เมื่อก่อนนี่จะเป็นอย่างนั้นเลย.
- 23 สุรวิภา : ต้องปรับมากมายถึงขั้นว่าพี่ออฟต้องเลิกใส่ยีนส์ขาด. ต้องตัดผมสั้นอะไรประมาณนั้น
- 24 มัยคะ.
- 25 พี่ออฟ : อ้อ ! ไม่หรอกครับ. ก็คือว่า, เราเป็นคนที่แต่งเนื้อแต่งตัวแบบนั้นตั้งแต่ไหนแต่ไรมา
- 26 แล้ว. เอ่อ, คุณพ่อคุณแม่ของพี่แดงเค้าก็ไม่ชอบ. แต่ว่าท่านสองคนเกียงกัน. คืออย่าง
- 27 คุณพ่อนี้เค้าบอกว่า, เค้าเกลียดพวกผมยาว. ไปตัดผมตัดอะไรซะ. บุหรงบุรีนี่เค้า
- 28 โอเค. \sum
- 29 สุรวิภา : \sum พอเข้าใจได้.

- 30 พี่ออฟ : อ่า. ก็สูบน้อยๆหน่อยละกัน. ส่วนแม่บอกว่า, บุหรงบุหรืนะโอเค. ใ้อุหรืนี้ไม่ได้เค้า
 31 ไม่ชอบ. เหม็น.
- 32 สุริวิภา : ใ้ผมยาวไม่เป็นไร. \sum
 33 พี่ออฟ : \sum ผมยาวยังโอเค.
- 34 สุริวิภา : ((หัวเราะ)) ความเห็นคุณพ่อคุณแม่เริ่มไม่ตรงกัน. \sum
 35 พี่ออฟ : \sum ไม่ตรงกัน. ผมเลยทิ้งใ้ผม
 36 ยาวทิ้งสูบบุหรืด้วย. ใ้กางเกงยีนส์ขาดด้วยอะไรด้วย.
- 37 สุริวิภา : จะได้พอใจทั้งสองอย่าง.
- 38 พี่ออฟ : จะได้มีเรื่องเถียงกัน.
- 39 สุริวิภา : ((หัวเราะ)) \sum
 40 คัทธรียา : \sum เค้าจะได้คุยกัน. มีเรื่อง (คุยกัน.)
 41 สุริวิภา : \sum (มี topic.) มี topic ในการคุย.
- 42 คัทธรียา : แต่ถึงทุกวันนี้แล้วเนี่ย. พี่ออฟก็ผมสั้นเล็กสูบบุหรืแล้ว. เป็นเพราะพี่แดงหรือเปล่าคะ.
 43 พี่ออฟ : ก็ส่วนหนึ่งครับ. ส่วนหนึ่ง. ก็วันนี้เราไม่ได้มีแค่เราสองคน.
- 44 สุริวิภา : (กะ.)
 45 คัทธรียา : (กะ.) \sum
 46 พี่แดง : \sum ใ้เวลานานมาก:: กว่าเค้าจะปรับมาถึงตรงนี้ได้.
- 47 คัทธรียา : อันนี้หลังจากที่แต่งงานแล้วด้วย.
- 48 พี่แดง : หลังจากแต่งงานแล้ว. ก็คือวันแต่งงานคือตัดผมให้เลย. ตัดให้เลย. แล้วค่อยมา=
 49 สุริวิภา : \sum โอ้โฮ.
- 50 พี่แดง : =เลิกบุหรืให้ทีหลัง. ก็ค่อยๆแบบเลิกทีละหน่อย. แล้วตอนหลังก็มีแอบสูบมืออะไรอย่าง
 51 เงี้ย. เราก็จะให้ลูกออกไปดู. โวยวายใหญ่. แม่ๆนุ่นแน่นะพอนี้สูบบุหรื. (ไฟนี่วิวเวาๆ=
 52 สุริวิภา : \sum (หัวเราะ))
- 53 พี่แดง : =โน่นแน่นะ. ไปดูซี. แอบสูบอะไรอย่างเงี้ย.
- 54 คัทธรียา : อืม. ลูกเป็นสายลับ.
- 55 พี่แดง : ไม่ได้เลย. เรานี้มีหน่วยด่านตลอด. ถ้าแบบทำอะไรไม่ดีปั๊บผัดปั๊บ. ลุยเลย. ยิ่งไอ้ตัวเล็ก,
 56 เวลาที่พ่อสูบบุหรืนะ. มะเร็งนะพ่อ. มะเร็งนะ.
- 57 คัทธรียา : N,Y \rightarrow แล้วคราวนี้มาพูดถึงเวลาทะเลาะกัน. โกรธกัน. งอนกันนี่นะคะ. ใครจะ
 58 เป็นคนง้อก่อน. ประนีประนอมกันยังไง.
- 59 พี่แดง : เค้าคนเดียวเลย.
- 60 คัทธรียา : พี่ออฟง้อพี่แดง.

- 61 พี่แดง : คือเราจะเป็นอะไรที่ไม่ค่อยรู้ผิด. รู้แต่ถูก.
- 62 คัทธรียา : ผิดไม่ใช่กัน.
- 63 สุรวิภา : \sum ((หัวเราะ)).
- 64 พี่แดง : ไม่รู้เหมือนกัน. มันเป็นธรรมชาติ. เจ้าต้องจ้อเราตลอด.
- 65 สุรวิภา : จ้อยังไงคะพี่ออฟฟา.
- 66 พี่ออฟ : ก็จ้ออะครับ. จ้อ. เคยจ้อคนมั๊ย.
- 67 สุรวิภา : เคย. เคย. แต่ว่าวิธีมันอาจจะ $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่เหมือนกันไง.} \\ \text{แต่ไม่ใช่ดีกันมั๊ย.} \end{array} \right)$
- 68 พี่ออฟ : ไม่ใช่อะไร. มนุษย์มันต้องมีเหตุ
- 69 ผล. ไม่ใช่ว่าคุณคิดหรือว่าเราต้องเป็นฝ่ายผิดอย่างเดียว. ผู้ชายไม่ใช่เบี้ยล่างจะ=
- 70 สุรวิภา : ค่ะ.
- 71 พี่ออฟ : =ได้ถูกให้เค้า \sum
- 72 สุรวิภา : ((หัวเราะ)) อู๋หู! พี่แดงตาเหลือก.
- 73 พี่แดง : เป็นเบี้ยบนหรือจ๊ะ.
- 74 พี่ออฟ : อ้า. เราก็จ้อสิไม่เห็นเป็นไรเลย. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 75 สุรวิภา : ไม่เห็นต้องเสียเลย. \sum
- 76 พี่ออฟ : อ้า. เราไม่ใช่เบี้ยล่าง. แต่เราก็จ้อ. คิดดูคนสองคนอยู่ด้วยกัน
- 77 แล้วไม่พูดกันเลย. มันอึดอัดนะ. ผมขอมไม่ได้. ผมขอมไม่ได้ที่จะปล่อยให้บ้าน=
- 78 สุรวิภา : ค่ะ.
- 79 พี่ออฟ : =เงิบๆ. ผมชอบเสียงบ่นของภรรยาผมมาก. ผมมีความสุขเวลาผมได้ยินเสียงของเธอ
- 80 บ่น. คลาสสิกมากเลย. เหมือนเสียงโอเปร่า. ((ทุกคนหัวเราะ)) สุดขอดเลยชะ. สุดขอด.
- 81 เพราะฉะนั้นเราต้องจ้อ. เราก็จ้อ. ก็ถาม. อะ. พอคุยดีแล้วก็เริ่มบอกเค้าว่า, จริงๆรู้หรือ
- 82 แปลว่าใครผิด. แต่ต้องบอกให้เค้ารู้ว่าเค้าผิด.
- 83 สุรวิภา : แต่นอกจากใช้วิธีพูดแล้ว. ยังมีวิธีอื่นด้วยนะคะ.
- 84 คัทธรียา : อะ. สมมติพูดแล้วยังไม่หายงอนสักที. ยังมีวิธี \sum
- 85 พี่ออฟ : ไม่ได้. ผมต้องพูดให้หายงอน. ไม่
- 86 ้งนไม่ได้นอนครับ. \sum
- 87 สุรวิภา : ((หัวเราะ)).
- 88 พี่ออฟ : ไม่ให้นอนเลย.
- 89 คัทธรียา : ดีห้าหกโมงเช้าก็คุย.
- 90 พี่ออฟ : อือ. คุยกันก่อน. คุยให้รู้เรื่อง. จนกระทั่งหอมแก้มได้ที่นี้ก็โอเค.

- 91 สุริวิภา : นี่ :: Σ
- 92 พี่ออฟ : Σ บทสรุปของ ((ทุกคนหัวเราะ))
- 93 สุริวิภา : บทสรุปของ...
- 94 พี่ออฟ : ของ, ของความรักที่, จริงๆความรักมันมีอยู่ตลอดเวลา. แต่ความ, ใช้คำว่าหายอนดี
- 95 กว่า. คือหอมแก้มที่ก็ต้องเอียงแก้มให้หอมที.
- 96 สุริวิภา : โห้วที.
- 97 พี่ออฟ : โห้วอะไร.
- 98 สุริวิภา : โห้ววิธีการง้อ.
- 99 พี่ออฟ : ก็ยังไม่ไดงอนเลย. ยังไม่ไดงอน. ยังไม่ได้อะไรเลย. หอมแก้มให้ดูว่างั้นเถอะ.
- 100 สุริวิภา : อ้า! นั่นแหละ. ((แถมรับเชิญหอมแก้มภรรยาหนึ่งที)) ((ผู้ชมปรบมือ))
- 101 สุริวิภา : เราไม่เป็นที่ไหน. แต่มีคนแบบว่าหน้าแดง.
- 102 พี่ออฟ : ไม่. ผมบอกให้, อันนี้ Σ
- 103 พี่แดง : Σ เราก็ไอนั่นเหมือนกันนะ. Σ
- 104 พี่ออฟ : Σ อันนี้เป็นความ
- 105 สามารถเฉพาะกลุ่มซะ. คือถ้าเป็นสามีภรรยาแล้วทำได้. Σ
- 106 สุริวิภา : Σ ค่ะ. Σ อย่าไปทำสู่มี่
- 107 สู่มี่. Σ
- 108 พี่ออฟ : Σ อ้า. ไม่ได้นะ.
- 109 คัทธรียา : อายุสิบห้าสิบหก (ไปหอมกัน.)
- 110 พี่ออฟ : (เด็กที่ดูควร) มีผู้ปกครองคอยดู. ((ทุกคนหัวเราะ)) ไม่ใช่เห็นเค้า
- 111 หอมกันแล้วหอมกันทั้งวัน. Σ
- 112 สุริวิภา : Σ ไม่ได้ๆ. ไม่ใช่เจอใครแล้วไปโน้มคอเค้ามาหอม.
- 113 (เค้าต่อเยอานะ.)
- 114 คัทธรียา : (ไม่ได้ๆ.) ผิดระเบียบ.
- 115 พี่ออฟ : อันนี้เป็นเรื่องของคนที่ เป็น (สามีภรรยา.)
- 116 สุริวิภา : (สามีภรรยา.) ถ้าหอมขนาดนี้ไม่หายอนก็ไม่รู้จะ
- 117 ว่ายังไงแล้วนะ.
- 118 พี่แดง : จริงๆแล้วเราก็อายุดีเหมือนกันนะ. แต่ไม่กล้าเริ่มเข้าไปจ้อเค้า.
- 119 คัทธรียา : รู้สึกแปลกๆ Σ
- 120 พี่แดง : Σ รู้สึกแปลกๆ. พอเค้าจ้อบ่อยขึ้น. ก็เลยรู้สึกว่าเป็นธรรมเนียมที่เค้า
- 121 ต้องมาจ้อเรา. มีอยู่ครั้งนึงเค้าเคยพูดนานมากละ. บอกว่า, แดงอะ. จับหัวออฟสักนิด

- 153 พี่ออฟ : เมื่อกี้หरोฮะ. \sum
- 154 สุริวิภา : \sum ค่ะ.
- 155 พี่ออฟ : เมื่อกี้ผมพูดเล่น.
- 156 สุริวิภา : อ้าว! ((หัวเราะ)) ตายละ. ใช้น้ำเสียงขนาดไหนคะ.
- 157 พี่ออฟ : ก็คุยกัน. คุยสารพัดเลยนะ. ผมก็จะ, อ๊ะ, โอเค. จะนอนแล้วนะจะอะไรนะ. ก็บ้ายบาย
- 158 ค่ะ. รักนะคะ. คิดถึงนะคะ. รักค่ะ. (คิดถึงค่ะ.)
- 159 พี่แดง : \sum (ทุกครั้งเลย.) อันนี้.
- 160 พี่ออฟ : ผมรู้สึกว่ามันไม่ใช่เรื่องแปลก. ไม่ใช่เรื่องคลื่นไส้.
- 161 พี่แดง : ไม่. แล้วเราเป็นผู้หญิงอะ. เราแบบ \sum
- 162 พี่ออฟ : \sum เดี่ยวๆ. เธอมีผัวแล้ว. ลูกสองแล้ว. ไม่ต้อง
- 163 อายอะไรแล้วค่ะ. ลูกสองแล้ว. สามีก็นั่งอยู่นี่.
- 164 พี่แดง : ไม่รู้. บางทีพี่สาวรับ. พี่สาวจะเสียงเหมือนกันมาก.
- 165 พี่ออฟ : เออ. ใช่ๆ. พี่สาวแสบมาก. ฮัลโหลๆแม่หरो. แม่แก่นะลิ. ((ทุกคนหัวเราะ)) นี่พี่เมีย
- 166 ฮะ. พี่เมียชื่อนั่งหมี.
- 167 สุริวิภา : แสบจริงๆ. \sum
- 168 พี่ออฟ : \sum แสบมาก.
- 169 คัทริยา : $N, Y \rightarrow$ ทราบมาว่าพี่ออฟนี่เป็นคนติดตามใจลูกมาก.
- 170 พี่แดง : ลูกสาวนี้จะแบบ, บ้าไอ้มิกกะจู้. ไอ้ตุ๊กตาตัวเหลืองๆของญี่ปุ่น. ก็เค้าจะแบบ, =
- 171 คัทริยา : \sum ค่ะ.
- 172 พี่แดง : =ไปเจอที่ไหนจะวังจับขม. มิกกะจู้ๆ เค้าจะมีทุกอย่าง.
- 173 สุริวิภา : ทำไมต้องตามใจขนาดนั้นคะพี่ออฟ.
- 174 พี่ออฟ : ให้เค้าล้าหน้าเสมอ. อย่าให้เค้าด้อยกว่าคนอื่น. \sum
- 175 สุริวิภา : \sum นี้ ::
- 176 พี่แดง : ไม่. แล้วเค้าไปอย่างจี้กับลูก. เราแบบ, สอนอีกแบบนึง. เราจะแบบ, ใช้อะไรก็ต้อง
- 177 รู้จักประหยัด. ของก็ต้องเชลก่อนนะลูก. อะไรอย่างเงี้ย.
- 178 คัทริยา : ไปนุ่นเลย.
- 179 พี่แดง : เค้าจะรู้เลย. เสร็จแล้วลูกจะสะกิด. แม่ขา. วันหลังแม่ไม่ต้องมารับหนูนะคะ. ให้คุณ
- 180 พ่อมารับเถอะ. \sum
- 181 สุริวิภา : \sum ทำไมอะ.
- 182 พี่แดง : ก็คุณพ่อซื้อทุกอย่างที่หน้าโรงเรียน. เดินไล่ซื้อ. แม่ค้าหน้าโรงเรียนจะรู้=
- 183 สุริวิภา : \sum แอ้อๆ.

- 184 พี่แดง : =เลย. Σ
- 185 สุริวิภา : Σ พ่อบอกเอาเลขลูก.
- 186 คัทรียา : แต่น่ารักจังเลยนะ. มีบอกว่าคุณแม่ไม่ต้องมารับหนูแล้วนะ. ขอให้คุณแม่มารับ
- 187 แทน. Σ
- 187 พี่ออฟ : Σ อ้อ!เค้าเป็นคนพูดตรงค่ะ.
- 188 สุริวิภา : เป็นคนพูดตรงๆ.
- 189 พี่ออฟ : เค้าเป็นคนที่ทำอะไรตรงๆ. จริงจัง. แล้วก็ Σ
- 190 สุริวิภา : Σ จริงใจ.
- 191 พี่ออฟ : อย่างมีวันนึงผมสัญญาว่าจะไปรับเค้า. แล้วไม่ได้ไป. แม่เค้าไปรับ. เค้านั่งหน้าทีวี.
- 192 หน้าเค้าคว่ำเล็กน้อย. ประมาณ 48 องศา. แล้วก็, เบียร์พ่อหอมแก้มหน่อยนะ. เค้าชาย
- 193 ตาข้างซ้ายมานิดนึง. แล้วก็บอกว่า, ทำไมคุณแม่ผิดสัญญาหนู. หมัดตรงของเค้าเลย
- 194 นะ. ทำไมๆต้องให้คุณแม่ไปรับ. แล้วทำไมต้องให้คุณแม่ไปรับด้วย. หนูไม่ได้ของ
- 195 เลยค่ะวันนี้. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 196 สุริวิภา : หมัดตรงมากเลยนะ.
- 197 พี่ออฟ : เค้าจะไอนั่นมาก.
- 198 สุริวิภา : N,Y \rightarrow ยังมีอีกเหตุผลนึงค่ะ. ที่ทำให้พี่ออฟไม่เจอออกนอกกลุ่มนอกจาก. รักภรรยา
- 199 คนนี้ที่สุดในโลกเลย.
- 200 คัทรียา : เหตุผลอะไรคะพี่หนูแฮมม.
- 201 สุริวิภา : บอกดีมีัยคะพี่.
- 202 พี่ออฟ : เค้า Σ
- 203 คัทรียา : Σ อ่ะ. ไม่เป็นไรพี่. Σ
- 204 สุริวิภา : Σ ((หัวเราะ))
- 205 คัทรียา : N,Y \rightarrow เอาอย่างนี้จะท่านผู้ชม. เราจะให้เวลาพี่ออฟไปคิดคำตอบก่อน. แล้วเดี๋ยว
- 206 ช่วงท้ายของรายการพี่ออฟก็จะกลับมาคุยกับเราอีก. พร้อมกับพี่แดงนะคะ. ช่วงหน้า
- 207 เราจะไปคุยกับอีกกลุ่มนึงนะคะ. นั่นคือคู่ของคุณต้อยและคุณอรัญญา. กลับมาพบกัน
- 208 ใหม่ช่วงหน้าสักครู่ค่ะ. ((ทุกคนปรบมือ))

บทสัมภาษณ์ที่ 9 : พิธีกรคนดัง

- 1 วรุฒ : ((พิธีกรเปิดรายการ โดยการเลียนแบบเสียงของดารารับเชิญ)) แล้ววันนี้รายการสละบัตรขอ
 2 ของเรา. มีโอกาสได้ต้อนรับพิธีกร. ที่หล่อหน่อย. แต่ว่าทำพิธีกรรายการที่เรดดีดีที่สุด.
 3 รายการสละบัตรขอต้อนรับคุณพิสิทธิ์ กิริติกาญกุล. เชิญครับ. ((ผู้ชมปรบมือ))
- 4 พี่ห่อง : ขอบคุณครับ.
- 5 วรุฒ : เชิญนั่งเลยครับ. เชิญนั่งเลย. แหม!วันนี้สละบัตรขอของเรายินดีเป็นอย่างยิ่งเลย. ที่ได้
 6 ต้อนรับคุณพิสิทธิ์นะครับ. เพราะว่าเป็นความอยากส่วนตัว. นะครับ. ที่อยากจะคุยกับ
 7 พี่พิสิทธิ์. ผมขออนุญาตเรียกพี่ห่องก็แล้วกัน. นะครับ. $N, Y \rightarrow$ พี่ห่องปกติเนี่ยนะ
 8 ครับ. จะ:: ถูกเค้า. เอ้อ!สัมภาษณ์คนอื่นเค้า. อ่า!วันนี้มาถูกสัมภาษณ์เอง. ความรู้สึก
 9 เป็นไงครับ. นั่งอยู่ตรงนี้บู๊ถูกคนอื่นสัมภาษณ์.
- 10 พี่ห่อง : เออ, เออ, ไม่แน่ใจเหมือนกันนะครับ. ว่าจะโดนอะไร. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 12 กมล : $R, Y \rightarrow$ พี่ห่อง. พี่ห่อง. แล้วที่เมื่อกี้ไอ้เค้าทำนี่เหมือนมัยยะ.
- 13 พี่ห่อง : ก็ต้องขอบคุณซะ. ยังอุตสาห์เอาไปเลียนแบบ. ((หัวเราะ))
- 14 กมล : (เอาไปเลียนแบบ.)
 15 พี่ห่อง : (แสดงว่ายังพอขายได้.)
- 16 วรุฒ : ยังพอขายได้ครับ. แล้วผมดูประจำเลย. ชอบ. $R, Y \rightarrow$ แปลกมัยยะครับ. มันมีความ
 17 รู้สึกแปลกมัยยะต้องมานั่งถูกเค้าสัมภาษณ์.
- 18 พี่ห่อง : ผมถูกเค้าสัมภาษณ์เหอครับ. ถูกเค้าสัมภาษณ์ก็ดีแล้ว. เพราะถูกสัมภาษณ์ก็แสดงว่า
 19 เรามืออะไรน่าสนใจมั้ง. เค้าถึงอยากสัมภาษณ์เรา. ถ้าไม่มีคนพูดถึงไม่มีใครสัมภาษณ์
 20 คุณเลยเนี่ย.
- 21 วรุฒ : \sum นั่นสิแยะ. \sum
 22 พี่ห่อง : \sum อันนั้นน่าคิดแล้วนะ. ((หัวเราะ))
- 23 วรุฒ : ((เลียนแบบเสียงพี่ห่อง)) ถ้าไม่มีใครสัมภาษณ์เลย. อันนี้แปลก. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 24 พี่ห่อง : โกล้เคียง. โกล้เคียง.
- 25 วรุฒ : ทำรายการคดีเด็ดเนี่ยนะครับ. ลูกเล็กเด็กแดงติดกันงอมแงมไปหมด. อย่างแต่
 26 ลูกเล็กเด็กแดงเลย. ผมก็ดู.
- 27 กมล : อืม. ชอบ.
- 28 วรุฒ : $F, Y \rightarrow$ แต่ที่เราเห็นภาพของพี่ห่องมานะครับ. ก็อยู่ช่อง 7 มานานแล้ว.
 29 ย้อนกลับไปเมื่อคราวนั้นอยู่มากี่ปีแล้วครับ. ทั้งหมดเนี่ย.

- 30 พี่หว่าง : ผมทำงานช่อง 7 9 ปี. ต่อเนื่องกัน. แล้วก็ออกจากช่อง 7 มา, จนกระทั่งถึงตอนนี่=
- 31 วรุฒ : 9 ปีแล้ว
- 32 พี่หว่าง : = ก็ 8 ปีแล้วกลับเข้าไปอีกครั้งนึงอะ.
- 33 วรุฒ : อ้อ ! คือออกมา, แล้วก็กลับเข้าไปตอนเป็นคดีคดีนี้เอง.
- 34 พี่หว่าง : ครับ.
- 35 วรุฒ : F,Y → อิม. แต่ภาพครั้งแรกที่ประชาชนได้เห็นพี่หว่างเนี่ย, ก็คือข่าวเต็ดเจ็ดคดี
- 36 พี่หว่าง : ครับ.
- 37 วรุฒ : อันนั้นคืองานแรกเลย.
- 38 พี่หว่าง : งานแรกที่ออกหน้าจอโทรทัศน์. แต่ตอนนั้นผมทำช่อง 7 ไปแล้ว. 4 ปีแล้วอะ.
- 39 วรุฒ : ทำอะไรครับตอนนั้น.
- 40 พี่หว่าง : 4 ปีแรกก็ทำงานเป็นหน้าห้องผู้ใหญ่. ก็รับงานแล้วแต่ผู้ใหญ่จะสั่ง. ให้ช่วยไป:: ส่งลูก
- 41 ไปโรงเรียน.
- 42 วรุฒ : Σ ส่งลูกไปโรงเรียนก็มี.
- 43 กมล : อ้อ! เลยมาทำเป็นผู้ประกาศข่าว.
- 44 พี่หว่าง : ไม่อะ. ผมเพิ่งเริ่มต้นเป็นเลขา. คล้ายๆอย่างนั้นอะ.
- 45 กมล : F,Y แล้วพอได้มาเป็นผู้ประกาศข่าวเนี่ย, ในยุคแรกเนี่ย, ผู้ประกาศข่าวลีลาเนี่ย,
- 46 เรียกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับของพี่หว่างเนี่ย, จะเรียกว่าแตกต่างกันเลย. __ มีคนบอก
- 47 บอกมั้ยครับ. หรือมีคนเค้าวิจารณ์พี่หว่างมั้ยครับ. ในช่วงนั้น. ว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้.
- 48 พี่หว่าง : ครับ. ก็เราทำออกไปเราก้ไม่ได้คิดอะอะว่า. ไอ้สิ่งที่เราทำออกไปมันจะกลายเป็นรูป
- 49 แบบ. เป็นต้นแบบ. (เราก้ทำไปโดยคิดว่า) เราต้องการเสนอข่าวเสนอเนื้อหา =
- 50 วรุฒ : เป็นพิมพ์ใหม่ขึ้นมา
- 51 พี่หว่าง : = ของข่าว. แล้วในช่วงนั้นข่าว ที่เสนอไปเนี่ย, ผมไม่ได้เป็นคนอ่านข่าวหลัง. ไม่ใช่
- 52 อ่านข่าวใหญ่ที่สุดของสถานีเค้า. ข่าวที่สำคัญที่สุดของเค้าอยู่ในช่วงทุ่มครึ่งสองทุ่ม
- 53 อะไรแบบนี้. ส่วนข่าวที่ผมทำนั้นมันเป็นข่าวช่วงสั้นๆ. อาจจะเป็นตอนเช้า, ตอน
- 54 บ่าย, ตอนเย็นก็แล้วแต่. ก็เป็นช่วงสั้นๆ. เพื่อที่จะบอกว่า, ในเวลานี้ (มีอะไรเกิดขึ้น) =
- 55 วรุฒ : ใครทำอะไร.
- 56 พี่หว่าง : = แค่นั้นเองแล้วก้ไป, นาทีสองนาทีก้ไป. ก็คือข่าวแห้ง, ในขณะที่เดียวกันก้มีข่าวสด.
- 57 เกิดจากสภาก้มี. ทำเนียบก้มี. รายงานจากที่เกิดเหตุ. จากคลังแสงอย่างงี้ละอะ. จาก
- 58 บ้านคุณอย่างงี้ละครับ.
- 59 วรุฒ : Σ ((หัวเราะ)) ไม่เคย. ไม่เคยครับ.
- 60 พี่หว่าง : อยากไปมั้ยครับ.

- 61 วรุฒ : ไม่อยากครับ.
- 62 พี่หว่าง : ไม่อยาก. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 63 กมล : พี่หว่างครับ. แล้วอย่างช่วงแรกๆที่เราเริ่มรายงานข่าวในสไตล์ของเรา. มีคนวิจารณ์
64 มั้ยครับว่า, การรายงานแบบนี้ไม่ดี.
- 65 พี่หว่าง : มีนะ. มีคนวิจารณ์ค่อนข้างจะเยอะ. แต่ว่าส่วนใหญ่จะวิจารณ์เรื่องจังหวะจะโคนใน
66 การพูดของผม มากกว่า. หรือไม่ก็อาจจะ::การออกเสียง. ไม่เป็นไทย. Σ
- 67 วรุฒ : Σ การเว้น
- 68 วรรคอะไรอย่างงี้ ไซ้มียะ.
- 69 พี่หว่าง : อ่า, แต่ไม่มีใครมาบอกว่าเลิกเถอะ.หรือว่าไปทำอย่างอื่น. ก็ไม่มีใครบอก.
- 70 กมล : ก็ยังคงเหมือนเดิมตั้งแต่ตอนแรกมา. คือพี่หว่างก็ยังสไตล์นี้มาตลอด.
- 71 พี่หว่าง : ครับ.
- 72 กมล : มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมั้ยครับ.
- 73 พี่หว่าง : ก็อันไหนที่มันบกพร่อง, เราเห็นด้วยกับเค้า. ถ้าเสียงไม่ชัดมันก็ต้องเปลี่ยน. Σ
- 74 วรุฒ : Σ ต้อง
- 75 ปรับปรุง.
- 76 พี่หว่าง : ฮะ. ต้องเปลี่ยนแปลง.
- 77 กมล : แต่การฟังจังหวะ,การอะไรก็ยังคงเหมือนเดิม.
- 78 พี่หว่าง : คงเหมือนเดิม.
- 79 วรุฒ : แต่จริงๆมันเป็นบุคลิกส่วนตัว. Σ
- 80 พี่หว่าง : Σ ไซ้. ผมก็ไม่วู้จะเปลี่ยนยังงั้นฮะ.
- 82 วรุฒ : อืม. มันเป็นบุคลิกส่วนตัว. _อย่างงี้มันเป็น, Σ
- 83 พี่หว่าง : Σ เหมือนกับบุคลิกของคุณนี้. คุณ โอ
- 84 เนี่ย, ถ้าจะให้เปลี่ยนจากโอไปเป็นอะไร.
- 85 วรุฒ : ให้ผมไปเป็นพี่หว่างก็ไม่ได้. ผมก็อึดอัดนะ. สมมติผมกำลังนั่งสัมภาษณ์อยู่, ให้ผมพูด
86 ซ้ำๆเว้นวรรค ผมพูดไม่ได้. ผมอึดอัดตาย. ผมเป็นคนพูดเร็ว. แวบๆๆยาว=
87 พี่หว่าง : Σ เหรอครับ.
- 88 ไปเลยแสดงว่าอย่างงี้บุคลิกพี่หว่างเนี่ย, __เป็นมาตั้งแต่เกิดเลย.
- 89 พี่หว่าง : บุคลิกก็แน่นอน. มันก็สั่งสมมาตั้งแต่เราเล็กๆนะฮะ. บุคลิกแต่ละคน.
- 90 วรุฒ : ก็เลยอ่านอย่างงี้.
- 91 พี่หว่าง : ครับ.
- 92 กมล : N,Y \rightarrow การรายงานข่าวของพี่นี้. ปกตินักข่าวเขียนสคริปเพื่อรายงานเอง. หรือว่า

- 113 พี่หว่าง : เพราะคนอื่นเค้าบอกว่า,ถ้าให้คนนี้ได้สัมภาษณ์. \sum
- 114 วรุฒ : \sum คนนู้น (ก็ต้องได้.)
- 115 พี่หว่าง : \sum เค้าก็ต้องให้) คนอื่น
- 116 ได้. มันคงจะคิดว่า มันจะเอาเหตุผลอะไรมาบอก,ให้นักข่าวชาติอื่น ๆ ยอมให้ผม
- 117 สัมภาษณ์. แสดงว่ามันก็ไม่ได้ฉลาดไปกว่าคุณวรุฒนะ.
- 118 วรุฒ : ไม่หรอกครับ เราฉลาดเท่ากันหมด ((หัวเราะ))
- 119 พี่หว่าง : ปุ๋ยก็พูดได้แค่ 30 วินาทีเท่านั้นแหละ. \sum
- 120 วรุฒ : \sum ได้แค่นั้นเอง.
- 121 พี่หว่าง : ปุ๋ยตอนนั้นพูดภาษาไทยยังไม่ค่อยจะได้เลย. \sum
- 122 วรุฒ : \sum พูดภาษาไทยยังไม่ค่อยแข็งแรง.
- 123 พี่หว่าง : เออ. แล้วครั้งนั้นเป็นครั้งแรก,ที่ปุ๋ยพูดภาษาไทยได้ยาวที่สุด, โดยไม่สะดุดเลย. ((ทุก
- 124 คนหัวเราะ))
- 125 วรุฒ : ไม่สะดุดเลยด้วย. พูดภาษาไทยยาวที่สุด 30 วินาทีโดยไม่ไม่สะดุดเลยด้วย. \sum
- 126 พี่หว่าง : \sum ใช้::
- 127 กมล : \rightarrow N,Y อย่างลีลาหรือสไตล์ที่พี่หว่างเสนอยู่ในปัจจุบันนี้. ตามตรงๆนะพี่หว่างว่า,
- 128 มันเป็นจุดขายที่เราสร้างขึ้นเองรีปาวครับ. หรือว่าเป็นธรรมชาติของพี่หว่าง.
- 129 พี่หว่าง : ในตอนแรกผมไม่ได้คิดอะไรนะ. ทำไปตามลักษณะงาน. ต่อมาก็รู้สึกว่ามันเกิดไม่
- 130 เหมือนคนอื่นนะฮะ. แต่ผมก็ไม่คิดว่าไอ้นี้จะจุดขายอะไร. การทำงานข่าวเนี่ย,
- 131 เราไม่ได้คิดว่าตัวเราเป็นสินค้า, ข่าวต่างหากที่เป็นสินค้า. เราต้องการเสนอตัวข่าว
- 132 มากกว่า. ผมเชื่อว่าที่อยู่ในความสนใจของคนนะ, คงไม่ใช่ตัวผมหรอก. เริ่มต้นคง
- 133 อยู่ที่ตัวข่าวนั้นแหละ. เพราะช่วงนั้นประเทศไทยมันมีข่าวเยอะนะ. เรื่องการปฏิวัติก็
- 134 มี, ข่าวการเมืองก็เยอะนะ, ชายแดนก็เยอะ. เพราะฉะนั้นเราจะมาว่า, ถ้าคุณอยากดู
- 135 ข่าวให้รอดูตอน 2 ทุ่มนะ. เพื่อมันเกิดตั้งแต่เช้าแล้ว. ไฟไหม้มันเกิดตั้งแต่เที่ยงแล้ว.
- 136 คุณจะมารอ 2 ทุ่มเนี่ย, \sum
- 137 วรุฒ : \sum คนดูก็จะติดตามละ. อ่า นี่ออกมาก่อน. (มันต้องดูก่อน)
- 138 พี่หว่าง : \sum (ข่าวเดี๋ยวมันเกิด)
- 139 ขึ้นมาเพราะแบบนี้. เพื่อที่จะบอกให้คนทราบว่า, ในเวลานี้ชั่วโมงนี้มันเกิดอะไรขึ้น.
- 140 ลึ้นๆ. ฐูไปก่อน. ส่วนรายละเอียด. โอเค. ค่อยไปติดตาม.
- 141 กมล : \rightarrow N,Y เหตุการณ์ที่น่าสนใจและตัวนักข่าวที่น่าสนใจ. ก็ทำให้พี่หว่างเนี่ย, มีชื่อเสียง
- 142 มาแต่ตอนนั้นเลย. แล้วย้อนไปตอนนู้นเลย. เริ่มเป็นนักข่าวเลยหรือครับ. หรือว่าทำ
- 143 อย่างอื่น.

- 144 พี่ห่วง : ไม่:: ผมจบนิเทศจุฬา, ก็ไปทำงานโฆษณา, ทำอยู่ปีหนึ่งก็ออก. แล้วก็ไปทำงานเป็นลูก
145 จ้างนักข่าวญี่ปุ่น.
- 146 วรุฒ : คือเป็นลูกจ้างนักข่าวอีกทีนี่ง.
- 147 พี่ห่วง : ไซ้ๆ.
- 148 กมล : เห็นพี่ห่วงเคยเป็นบก.ข่าวต่างประเทศด้วย.
- 149 พี่ห่วง : เอ่อ:: นั่นคือช่วงที่ผมทำงานช่อง 7 ไปแล้วสี่ปี. คล้ายๆว่างานหน้าห้องไม่ค่อยจะมี
150 ละ. เค้าก็เลยบอกกว่า, งั้นไปทำงานแปลข่าวต่างประเทศละกัน. ก็ยังดีกว่าไม่มีงานทำ
151 ไซ้มัย. สมัยนั้นก็หางานยากนะ.
- 152 วรุฒ : ก็หายากอยู่.
- 153 พี่ห่วง : พอๆกับสมัยนี้นะคุณ โอ.
- 154 กมล : ทำอยู่ที่ปีอะครับ.
- 155 พี่ห่วง : ทำอยู่ที่นั่นก็ประมาณสองปีเศษนี่ละ. ก็เริ่มมาจับงานข่าว. ทำข่าวเองมากขึ้น. ออกไป
156 รายงานข่าวเอง.
- 157 วรุฒ : N,Y → ก็เรียกว่าพี่ห่วงเนี่ยนะครับ, มีงานอยู่ในวงการมานานมากเลย. จนมา
158 ปัจจุบันนี้ก็มียกบทบาทหนึ่ง. ก็คือพิธีการรายการๆนึง. ซึ่งเรตติ้งดังมากเลยทีเดีย, ก็
159 คือรายการคดีเด็ด. ตอนนั้นทีมงานของรายการคดีเด็ดนี่. เค้าไปบอกพี่ห่วงยังงัยอะ,
160 ว่า::ขอเชิญมาทำรายการ.
- 161 พี่ห่วง : เค้าก็ไม่ได้พูดอะไรมากมาย. ตอนนั้นผมก็งานไม่ค่อยจะมีด้วยไซ้มัย. ((หัวเราะ))
- 162 วรุฒ : เค้าบอกคอนเซ็ปรายการมัยครับว่าต้อง, ดำรวจตามไปเจอผู้ร้ายรายหนึ่งอยู่ในส้วม.
163 ((ทุกคนหัวเราะ))เหตุการณ์จะเป็นยังงัย. ดู.
- 164 พี่ห่วง : มันเป็นสคริปมานะคุณ โอ. เค้าเขียนมาให้ผมเรียบร้อยเลย.
- 165 วรุฒ : อ้อ! พี่ห่วงไม่ได้เขียนเองเหรอครับ.
- 166 พี่ห่วง : ให้ผมอ่านไปตามสคริปเป๊ะเลย. เหมือนบทภาพยนตร์อย่างงั้นเลย. ส่วนบุคลิกน้ำเสียง
167 ต่างๆที่จะถ่ายทอดออกไป, อันนั้นโอเคให้เป็นตัวผม.
- 168 กมล : N,Y → พี่ห่วง, เคยสัมภาษณ์แต้หนักการเมืองผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการบริหาร.
169 เคยได้สัมภาษณ์นักแสดง, หรือว่าศิลปินที่เป็นดารานักร้องอะไรอย่างงั้นมัยครับ.
- 170 พี่ห่วง : เคย. แต่ก็เป็นสัมภาษณ์อย่างเป็นเรื่องเป็นราว. อย่างเช่นมันเกิดเหตุอะไรขึ้น
171 อย่างงั้นอะ. สัมภาษณ์วงการภาพยนตร์ก็เคยมี.
- 172 วรุฒ : แหม:: ยังงั้นก็เป็นโอกาสดีเลย, เดี่ยววันนี้อะ, จะให้พี่ห่วงได้สัมภาษณ์ดารานัก
173 คนนึง. ใหญ่มากเลย. ตอนนี้งดังมากเลยนะครับ, เมื่อก่อนดังกว่านี้เยอะ. นะครับ.
 ((พี่ห่วงสาริถการสัมภาษณ์วรุฒ))

- 30 อ่อน : ไซ้ค่ะ.
- 31 กมล : ตอนนั้นอายุ 15 เอง.
- 31 อ่อน : ไซ้ ::
- 32 กมล : F,Y → แล้วช่วงนั้นที่น้องอ่อนประกวดนี้, ต้องมีการแสดง.
- 33 อ่อน : ไซ้ค่ะ.
- 34 กมล : ตอนนั้นน้องอ่อนแสดงอะไรครับ.
- 35 อ่อน : รู้มาว่าต้องขึ้นเวที 3 เวที. พออ่อนได้รับเลือก, ผ่านสัมภาษณ์อะไรเสร็จแล้ว, ก็รู้ว่าต้อง
- 36 ขึ้นเวทีที่เซ็นทรัลลาดพร้าวเป็นเวทีแรก. อ่อนก็เลยเลือกร้องเพลง. ร้องเพลงกับเต้นด้วย.
- 37 กมล : ครั้งแรกก็คือใช้เพลงของ...
- 38 อ่อน : คริสติน่า.
- 39 กมล : เพลงที่ 2 ของ...
- 40 อ่อน : ตึก ลีลา.
- 41 กมล : ตึก ลีลา.
- 42 อ่อน : พอเวทีที่ 3, อ่อนใช้คริสติน่าอีกทีหนึ่ง. แต่มันเป็นคริสติน่าแบบ, แรงขึ้น. ร้องยากขึ้น. แล้ว
- 43 ก็เต้นหนักขึ้น. เพราะว่าเป็นเวทีสุดท้ายที่ชิงชนะเลิศ.
- 44 กมล : แล้วจากการที่เราจะต้องร้องเพลงของคุณตึกลีลา, ของคุณคริสติน่าอะไรอย่างเงี้ย. เราได้
- 45 รับการฝึกสอนมาจากใคร.
- 46 อ่อน : คาราโอเกะ. ((หัวเราะ)) ก็นี่ล่ะค่ะ. ร้องเอง. แล้วก็คิดทำเต้นกับเพื่อนกันเอง.
- 47 วรุฒ : เพลงของคุณตึก ลีลานั้นเพลงอะไร.
- 48 อ่อน : เพลงเสียมารยาทค่ะ. \sum
- 49 วรุฒ : \sum ร้องยังไง.
- 50 อ่อน : ((ร้องเพลงให้ฟังสองท่อน))
- 51 วรุฒ : อันนี้เสียงได้ละ. \sum
- 52 กมล : \sum ไกล่เคียงๆ ที่นี้เรายังไม่เห็นภาพ.
- 53 วรุฒ : ไซ้:: ต้องมีโชว์ให้เราดูหน่อย
- 54 กมล : ต้องดูทำด้วย. อ่ะ. นิดนึ่ง. ลองมาขึ้นด้วย. น้องอ่อนจะได้ไม่อาย. สมมติเราเป็นนางเครื่อง
- 55 ให้.
- 56 อ่อน : เพลงของพี่ตึกลีลาหรือคะ. \sum
- 57 วรุฒ : \sum อ่ะๆ.
- 58 อ่อน : ((อ่อนร้องเพลงและเต้นโชว์))
- 59 วรุฒ : F,Y → ตกลง. คิดยังไงถึงประกวด.

- 60 อ่อน : เอ๋อ.. คุณพ่อเป็นคนทำให้อ่อนได้ประกวด. ทำให้อ่อนได้เข้าวงการนี้. ช่วงนั้นคุณพ่อ
 61 อ่อนอยู่ต่างจังหวัด. แล้วเค้าก็อ่านหนังสือพิมพ์. แล้วเค้าก็รู้ว่ามีการประกวดคอฟฟีเมต.
 62 เค้าก็ตัดส่วนที่ให้กรอกประวัติส่วนตัว, ให้ส่งรูปถ่ายขนาดเท่าไรๆ. เค้าก็ตัดส่วนนั้นแล้ว
 63 ส่งมาให้อ่อนที่กรุงเทพ. ช่วงนั้นอ่อนเปิดเทอม, เลยลองส่งไปเล่นๆ. อ่อนก็เขียนแล้วก็
 64 กรอก, ส่งรูปไปตามนั้น. จนเปิดเทอมอ่อนก็ลืมละ. บ้านอ่อนไม่มีโทรศัพท์เลยไม่รู้จะติด
 65 ต่อยังไง. ก็รอไปรษณีย์ส่งมาเป็นโปสการ์ด. แล้วก็บอกว่า, คุณผ่านรอบคัดเลือกรูปแล้ว
 66 ให้ไปสอบสัมภาษณ์. อ่อนก็เลยโอ้โห! ดีใจมาก. แล้วก็ลืมไปแล้วด้วย.
- 67 วรุฒ : วันที่สอบสัมภาษณ์ก็ผ่าน.
- 68 อ่อน : ใช่. แต่กว่าจะผ่านนะ.
- 69 วรุฒ : ก็คนสะดอนนั้นที่เราไป.
- 70 อ่อน : ตอนนั้นอ่อนไปแบบคึกขุมมาก. ใส่เอี่ยมลายดอกไม้. ทุกวันนี้ยังจำไม่ครบเลย, เอี่ยมลาย
 71 ดอกไม้. \sum
- 72 วรุฒ : อะไรนะ. จ่ายเงินไม่ครบ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 73 อ่อน : ไม่:: คือเรื่องของเรื่องก็คือ, อ่อนไปหาซื้อแถวตลาดนัดแถวบ้าน. ชุดนั้นนะคะ. ไปหาซื้อ
 74 แล้วขาด 50 บาท. อ่อนก็ไม่มีตังค์, ก็เลยบอกขอ \sum
- 75 วรุฒ : คิดไว้ก่อน.
- 76 อ่อน : คิดไว้ก่อน. แล้วเดี๋ยวหนูจะเอามาให้.
- 77 วรุฒ : แล้วปัจจุบันนี้เค้าก็ย้ายหนีไปแล้ว.
- 78 อ่อน : ใช่:: ((หัวเราะ)) ไม่รู้ไปไหนแล้ว. ยังไม่ได้จ่าย 50 บาท.
- 79 วรุฒ : จำได้นะ. แม่ค้าคนที่ขายยาต้มมะนาว. ปัจจุบันนี้คุณอ่อนมีตังค์แล้ว. มารับได้อีก 50
 80 บาท. ผ่านไปไหนเจอคุณอ่อน. ทวงตังค์ได้, แวะมาทวงนะฮะ.
- 81 อ่อน : เดี่ยวเราจะให้มากกว่า 50 บาทอีก. เพราะเอี่ยมตัวนั้นทำให้เรา $\left(\begin{array}{l} \text{ได้มาอยู่ตรงนี้.} \\ \text{ทำให้เราได้.} \end{array} \right)$
- 82 วรุฒ :
- 83 อ่อน : พออ่อนเปิดประตูเข้าไปปีบ. โอ้โห! แบบเยอะมาก. \sum
- 84 วรุฒ : เป็นร้อยคน. \sum
- 85 กมล : แต่งหน้าพร้อม.
- 86 อ่อน : ใช่ค่ะ. พอทุกคนอย่างนี้. พอเราเข้าไปแบบเอี่ยมลายดอกไม้. เรายังไปกับเพื่อนอีกคนหนึ่งที่
 87 คิดทำเต็น. $\left(\begin{array}{l} \text{เราก็อ่านใจดี.} \\ \text{จ้อยละสิ.} \end{array} \right)$ ก็ไม่มีอะไร, เรายังเข้าไปนั่งเฉยๆ. แล้วเค้าก็เรียกคุณแถวลิ้น=
 88 วรุฒ :
- 89 อ่อน : = ค่ะ. ก็เข้าไป. เค้าก็แบบเป็นคณะกรรมการนั่งล้อมวงเป็นครึ่งวงกลมเลย. แล้วก็ไม่มี
 90 ให้อ่อนไปยืนอยู่ตรงกลาง. เค้าก็ถามว่าถ้าได้ขึ้นเวทีเนี่ย. จะร้องเพลงหรือว่าจะเต้นหรือว่า

- 91 จะทำอะไร. อ่อนบอกร้องเพลงและก็เต้น. แค้นอกจันร้องให้ฟังหน่อยสิว่าจะร้องเพลง
 92 อะไร. ช่วงนั้นมีหนังสือเรื่องรองเท้าແປແປของทัชนะคะ. อ่อนก็เลยร้องเพลงนั้นนะคะ.
 93 แล้วพอเสร็จเค้าก็ถามอะไรนิดหน่อยๆ, แล้วก็เสร็จกลับบ้าน.
- 94 กมล : N,Y พอเราประกวดได้รางวัลแล้วนะครับ. มาเข้าวงการ. แล้วงานชิ้นแรกเป็นอะไรครับ.
 95 อ่อน : งานชิ้นแรกถ่ายแบบหนังสือเดอะบอย. พอถ่ายแบบปุ๊บ, ก็ได้เล่นละครของเอ็กแซกคะ.
 97 เรื่องเจ้าพ่อจำเป็น.
- 98 กมล : ต่อกันไปเลยหรือครับ.
 99 อ่อน : ใช่คะ.
- 100 กมล : ใครกำกับครับ.
 101 อ่อน : พี่คู่สัญญาคะ, เป็นคนแคสอ่อนเองเลย. เรียกให้อ่อนเข้าไป. Σ
 102 วรุฒ : เหนอฮะ. อ้อ! เป็น
 103 ผู้กำกับด้วย, แล้วก็เป็นคนแคสตัวแสดงด้วย.
- 104 อ่อน : เป็นคนแคสเองคะ, ใช่คะ. อ่อนก็ไป, ไปเล่นให้ดู. วันนั้นเล่นดีมาก. เล่นได้ทุกบท. เล่น
 105 ดีมาก. ไม่กลัวพี่คู่เลย.
- 106 วรุฒ : ตอนนั้นความรู้สึกเป็นยังไง, ได้เล่นละครเรื่องแรก.
 107 อ่อน : เก่ง. แล้วก็ไม่ว่าวันนั้นเล่นไปได้ยังไง, วันที่แคส.
 108 วรุฒ : วันที่แคสเล่นไปได้ยังไง.
 109 อ่อน : ใช่คะ.
- 110 วรุฒ : แต่พอวันนี้ปุ๊บ, มาถึงกองถ่ายละคร. โอ้โห! เห็นกล้องเกิน, นักคณักข่าว, ทีมงานอีก
 111 กว่า 30 ชีวิต.
 112 อ่อน : ค่ะ. เทกยับ.
- 113 วรุฒ : เทกยับไปหมดเลย. Σ
 114 อ่อน : เทกแบบเล่นไม่ได้เลย. แล้วก็เป็นักแสดงคนแรกและคนเดียว
 115 ด้วย, ที่เดินแล้วพูดไม่ได้.
- 116 วรุฒ : ต้องยืนอยู่กับที่, ทำไมอะครับ.
 117 อ่อน : ใช่คะ. เดินแล้วหยุด. เพราะว่าเดี่ยวเดินไปด้วยแล้วพูดไปด้วยไม่ได้. จนพี่คู่บอกว่า,
 118 ถ้าพูดมาคำนึงแล้วอ่อนรู้สึกอึ้งมาก. แค้นบอกว่า, อ่อนไม่เป็นไร. พี่ผัดเองแหละที่เลือก
 119 หนูมาเล่น. Σ
 120 วรุฒ : อ้าว! Σ
 121 อ่อน : พูดแบบว่า (พี่ผัดเอง) ที่เลือกหนูมาเล่น. จริงๆแล้วหนูก็ผัด.
 122 วรุฒ : (ตกลง)

- 123 วรุฒ : พี่ผัดเองที่เลือกหนูมาเล่นนะครับท่านผู้ชม. เป็นคำที่ Σ
- 124 กมล : Σ ลึกมาก.
- 125 วรุฒ : ลึกมากเลยนะ.
- 126 อ่อน : พี่ผัดเองที่เลือกหนูมาเล่น, อ่อนก็แบบ, Σ
- 127 กมล : Σ เออ, แล้วเรารู้สึกยังไงล่ะครับ.
- 128 อ่อน : เสียใจค่ะ. เพราะมันเป็นผลงานชิ้นแรกที่พี่ดูเป็นผู้กำกับ. เขาก็อยากให้งานทุกอย่างออกมาดี. แต่เล่นไม่ได้.
- 129 มาดี. แต่เล่นไม่ได้.
- 130 วรุฒ : อ้าว! แล้วท้อเลยมัย.
- 131 อ่อน : ท้อ, ก็กะว่าเรื่องนี้เสร็จปุ๊บ, ก็จะไม่รับแล้ว.
- 132 กมล : แต่หลังจากนั้น, ที่จบละครก็ยังมี.
- 133 อ่อน : ก็ยังมีติดต่อเข้ามาอีก.
- 134 กมล : แสดงว่าเล่นได้ดีแหละ.
- 135 ((พักโฆษณา))
- 136 กมล : R,Y \rightarrow ในช่วงแรกนะครับ, น้องอ่อนบอกกับเราว่าเข้าวงการมา, เพื่อหาเงินไปรักษา
- 137 น้องสาว. ไม่ทราบว่าคุณน้องสาวป่วยเป็นอะไรครับ.
- 138 อ่อน : เป็นเนื้องอกในสมองค่ะ.
- 139 วรุฒ : เนื้องอกในสมอง.
- 140 อ่อน : ค่ะ. แล้วโรคนี้มันต้องไม่มีผม. เราตกใจมากที่เห็นน้องไม่มีผม. Σ
- 141 วรุฒ : Σ ต้องโกน.
- 142 อ่อน : ใช่ค่ะ. ต้องโกนแล้วก็ฉายแสง.
- 143 วรุฒ : หมอบอกว่าอาการเป็นยังไง.
- 144 อ่อน : คุณหมอให้กำลังใจดีมาก. บอกว่าอยู่ได้ไม่ถึงเดือน. เราก็กะแบบ..โห้! ตายแล้วจะทำยังไง
- 145 ดี.
- 146 วรุฒ : หลังจากที่เราไปทำการเอ็กซเรย์แล้ว.
- 147 อ่อน : ทำการฉายแสงแล้ว. แล้วก็กลับมาเอ็กซเรย์ดูอีกทีนึง. คือมันไม่ช่วยอะไรได้เลย. ฉาย
- 148 แสงจนแบบน้องไม่ไหวแล้ว.
- 149 วรุฒ : แล้วเราดูแลเค้ายังไงอะ. ในเมื่อเรารู้ว่าเราเหลือเวลาอยู่กับน้องเนี่ย, เพียงแค่เดือนเดียว.
- 150 อ่อน : ก็, ก็, ก็คือจริงๆแล้ว. โดยพื้นฐานทางจิตใจของเค้าแล้ว. เป็นคนที่เข้มแข็งมาก. แล้วก็
- 151 ไม่กลัว. ไม่เคยเห็นน้ำตาน้องเลย.
- 152 กมล : ตัวน้องเองรู้มั๊ยครับว่าเค้าอยู่ได้เดือนเดียว.
- 153 อ่อน : ตอนนั้นยังไม่ทราบ. แต่ทุกวันนี้ยังอยู่ได้นะคะ, อยู่กับอ่อนอยู่.

- 154 วรุฒ : เกินนี้เกินไปก็เดือนแล้วละ.
- 155 อ่อน : ตอนนั้นสิบสี่. ตอนนี้,
- 156 วรุฒ : \sum ตอนนี้เท่าไรแล้ว.
- 157 อ่อน : ประมาณ, ประมาณ 7 ปีนะค่ะ, หกเจ็ดปี, ทุกวันนี้ก็ยังอยู่.
- 158 วรุฒ : แล้วหาอะไรให้ทานละ.
- 159 อ่อน : ก็อย่างที่อ่อนบอก, ว่าพออน้องออกมาจากโรงพยาบาลแล้วนะค่ะ. ก็มีคนใจบุญมา
- 160 ช่วยเรา. แล้วก็บอกว่าให้ไปหาพระวัดนี้. แล้วให้ไปทานยาพระที่วัดนี้. (ทุกวันนี้ก็ยังอยู่)
- 161 วรุฒ : \sum ยาไทยยาต้ม.
- 162 อ่อน : ใช่ค่ะ. เป็นสมุนไพรทุกอย่าง. เอามาผสมๆกันรวมๆกันอะไรอย่างเงี. เป็นยาป็น.
- 163 กมล : อาการตอนนี้เป็นยังไงบ้างครับ.
- 164 อ่อน : ปกติ. เหมือนคนปกติทุกอย่าง. ถ้าไม่บอกว่าป็นอะไรก็ไม่ทราบ. แต่ไม่มีผม
- 165 แล้วก็,
- 166 วรุฒ : \sum ไม่มีผมนี่คือ โคนอยู่ตลอด. หรือว่าไม่ขึ้น.
- 167 อ่อน : ไม่ใช่โคนอยู่ตลอด. ไม่ขึ้นค่ะ. เป็นเซลล์ที่ฉายแสงแล้วมัน
- 168 วรุฒ : \sum เซลล์เส้นผมตาย.
- 169 อ่อน : เซลล์เส้นผมตาย. ทุกวันนี้ก็คือ, เสียอย่างเดียวคือสาขตาเท่านั้นเอง. คือไปไหนก็ต้องงู
- 170 เล้าแล้วบอกว่า, น้องลงบันไดแล้วนะจึ้นบันไดแล้วนะ. ข้ามอะไรอย่างเงี.
- 171 วรุฒ : นี่คือไม่เห็น, ไม่เห็นเลยหรือไม่ค่อยเห็น.
- 172 อ่อน : เห็นค่ะ. เล้าเห็น. อ่อนก็เคยพยายามถามว่ามันเป็นยังไง. เล้าสามารถเห็นอย่างที่เราเห็น
- 173 ใต้นะค่ะ. แต่เล้าไม่รู้รายละเอียดว่า, เรามีตุ้มหูหรือเปล่า. ใส่สร้อยหรือเปล่า. เดินไป
- 174 ไหนมาไหนก็ได้. ทุกวันนี้เล้าก็มีแฟน. ไปชอบบั้งกับแฟน. แล้วก็เป็นผู้หญิงที่หน้าตา
- 175 สวยเชียว.
- 176 วรุฒ : พี่สาวขนาดนี้น้องก็ต้องสวย.
- 177 อ่อน : ไม่:: สวยกว่าพี่.
- 178 วรุฒ : สวยกว่าพี่อีกเหรอ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 179 อ่อน : สวยแล้วก็, เล้าก็ใช้ชีวิตตามปกติ.
- 180 กมล : เห็นน้องเป็นอย่างเงี. เราารู้สึกเจ็บปวดแทนม๊ย.
- 181 อ่อน : เจ็บตั้งแต่ครั้งแรกที่อ่อนเข้าวงการ. บวกกับเราได้มาเจองานใหม่ๆ. เป็นความสุขของเรา
- 182 ที่ได้เข้ามาในวงการ. แล้วน้องมาเป็นอย่างเงีอีก. มันเหมือนแบบ, อ่อนแ่่มาก.
- 183 วรุฒ : ถ้าเป็นได้เราอยากเป็นแทน.
- 184 อ่อน : ค่ะ.

- 185 กมล : มองไม่เห็นเราก็จะยอม. (ยอมปวดหู.)
 186 อ่อน : (ได้ค่ะ.) ได้. เพื่อจะให้เค้าทำ. อ่อนว่า, เค้าทำอะไรได้
 187 มากกว่าอ่อน. ให้อ่อนเป็นชะติกว่า. แล้วให้เค้าไปทำงานติกว่า. ไม่, อ่อนมีความ=
 188 วรุฒ : อ้าว!
- 189 อ่อน : = รู้สึกว่าเค้าเก่งกว่าอ่อน. เข้มแข็งกว่าอ่อน. อ่อนไม่ได้เป็นเอง. ทุกวันนี้อ่อนยังอ่อนแอ
 190 เค้า.
 191 กมล : ตอนนั้นต้องใช้เงินรักษาน้องก็เยอะมาก.
 192 อ่อน : เยอะมาก. แล้วจ่ายเป็นวันด้วย.
 193 กมล : แล้วงานเราก็ดันมาน้อยลงชะอีก.
 194 อ่อน : ใช่::
 195 กมล : เพราะเราต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งไปดูแลน้องด้วย.
 196 อ่อน : ใช่ค่ะ.
 197 กมล : F,Y → ช่วงที่เรามีปัญหาด้านการเงินนี่นะครับ. แล้วก็มีความว่าเสียเสียง. อันนี้จริง
 198 หรือเปล่าครับ.
 199 อ่อน : จริงๆแล้ว. เสียเสียงท่านนั้นนะคะ. มีตัวตนจริงๆ. แล้วก็เป็นอย่างที่มีข่าวนี้จริง. แต่
 200 เรื่องอ่อนเป็นนกน้อยในกรงทองนี่ไม่จริง. คือเค้าไม่ได้มาเลี้ยงหรือมาจุนเจือครอบครัว
 201 อ่อน. แต่เป็นท่านที่มีพระคุณกับครอบครัวอ่อน. ช่วยเหลือครอบครัวอ่อน. รวมกับคุณ
 202 พ่อทำงานกับท่านด้วย. ก็เลย, ก็เลยรู้สึกว่าย่อมนไปไหนมาไหนกับท่านบ่อย. ก็บวกกับ
 203 งานที่เค้าทำเนี่ย. มันเป็นงานเอนเตอร์เทนที่ต้องใช้คารา. ต้องใช้คนที่อยู่ในวงการ. ก็เลย
 204 จะเห็นว่าอ่อนเนี่ย, อยู่กับท่านบ่อย. หรือว่าไปทำงานกับเค้า. เลยมีข่าวว่าเค้าเลี้ยง
 205 อ่อน. \sum
 206 วรุฒ : มีเสียเสียง.
 207 อ่อน : ใช่ค่ะ. แต่จริงๆไม่เลย. อ่อนก็ยังทำงานอยู่. ไม่มีใครมาช่วยอ่อน. ก็ยังต้องผ่อนบ้านผ่อน
 208 รถ. ค่าใช้จ่ายทุกอย่างไม่มีใครมาช่วย.
 209 วรุฒ : N,Y → ในครอบครัวเนี่ยสนิทกันมาก. ปรึกษากันได้ทุกอย่างเลย.
 210 อ่อน : ค่ะ.
 211 วรุฒ : F,Y → แล้วอย่างเรื่องก๊วกกิสไตล์วัยรุ่นของเราเนี่ย. เรื่องหนุ่มๆแฟนๆเนี่ย, เราก็
 212 ปรึกษาได้เหมือนกัน.
 213 อ่อน : ทุกเรื่องค่ะ. ทุกเรื่อง.
 214 วรุฒ : ทุกเรื่องเลย.
 215 อ่อน : จะบอกคุณพ่อว่า, คุณพ่อเนี่ย, มีคนมาจีบอ่อนนะ. เป็นยังจริงๆ. จะบอกเค้าทุกอย่างว่า,

- 216 มาแบบนี้ๆ. เจ้าคิดกับอันยังง. กับคุณแม่กับน้องๆด้วย. แล้วก็บอกน้องว่าพี่คนนี้มี
- 217 จีบนะ. ชอบหรือเปล่า. ถ้า, Σ
- 218 วรุฒ : อ้อ! นี่ก็ถามได้ทุกคนเลย.
- 219 อ่อน : ทุกคน.
- 220 วรุฒ : คุณพ่อคุณแม่คุณน้อง. คนนี้น่ารักมัย. คนนี้นิสัยดีมัย. หล่อมัย.
- 221 อ่อน : ค่ะ.
- 222 อ่อน : ใช่ค่ะ. จะถามหมด. ถ้าน้องๆหรือพ่อแม่ไม่ชอบก็, Σ
- 223 วรุฒ : บายเลย.
- 224 อ่อน : ค่ะ.
- 225 วรุฒ : F,Y \rightarrow แล้วคนในวงการล่ะ. เรามีเพื่อนสนิทที่ให้คำปรึกษาเรา. หรือดูแลเรา
- 226 บ้างหรือเปล่า.
- 227 อ่อน : อืม. มันเหมือนแบบ, พอเค้าคุยกับเรา. แล้วเหมือนกับเค้าชอบที่จะเที่ยวกลางคืน. ชอบ
- 228 ไปนู่นไปนี่ต่อ. แล้วเราเป็นคนชอบกลับบ้าน. เราชอบไปหาครอบครัว.

บทสัมภาษณ์ที่ 11: หมวยอินเตอร์

- 1 กมล : ขอต้อนรับคุณแม่กิตติ์และน้องไต้ได้อาน่า จงจินนาการครับ.
- 2 วรุฒ : เชิญครับ.
- 3 กมล : (สวัสดีครับ.)
- 4 วรุฒ : (สวัสดีครับ.)
- 5 กมล : ก่อนเริ่มสัมภาษณ์ผมขอทักก่อน ((กล่าวต้อนรับเป็นภาษาจีนกวางตุ้ง))
- 6 วรุฒ : อะไรวะ! คุณม่าหรือเปล่า.
- 7 กมล : ผมไม่ม่่วนะ, ที่ผมพูดมีความหมายนะ. คือยังงี้, ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ทางรายการในคำค้น
- 8 นี้, ทั้ง 2 ท่านให้เกียรติมารายการของเรา. จริงๆผมก็มีเลือดเชื้อสายจีน. แต่ว่าผมเป็นจีน
- 9 แต่จิว.
- 10 วรุฒ : Σ จีนมีหลายประเภทใช้มั้ยครับคุณแม่.
- 11 คุณแม่ : มีเยอะมากค่ะ.
- 12 วรุฒ : มีเงินอะไรบ้างครับ.
- 13 คุณแม่ : จีนแต่จิว. Σ
- 14 วรุฒ : Σ จีนแต่จิว.
- 15 คุณแม่ : จีนแคะ. Σ
- 16 วรุฒ : Σ จีนแคะ.
- 17 คุณแม่ : จีนกวางตุ้ง. Σ
- 18 วรุฒ : Σ จีนกวางตุ้ง.
- 19 คุณแม่ : (จีนกลาง.)
- 14 น้องไต้ : (จีนไหหลำ.)
- 15 กมล : ต้องยอมรับนะครับว่า, จีนกวางตุ้งพูดยากมาก. หัดตั้งนานแน่ะ.
- 16 น้องไต้ : เพราะว่าจีนกวางตุ้งมันจะสนุกไงคะ. เวลาพูดมันจะมีอารมณ์.
- 17 วรุฒ : F,Y \rightarrow น้องไต้เองนี่เป็นเงินอะไรครับ.
- 18 น้องไต้ : คุณแม่เป็นคนฮ่องกง.
- 19 วรุฒ : ฮ่องกงเป็นเงินอะไรครับ. ส่วนใหญ่.
- 20 น้องไต้ : จีนกวางตุ้งค่ะ. Σ
- 21 วรุฒ : Σ พูดจีนกวางตุ้งกัน. แล้วน้องไต้เป็นเงินอะไรครับ.
- 22 น้องไต้ : ก็จีนกวางตุ้งค่ะ.
- 23 วรุฒ : จีนกวางตุ้ง.

- 24 น้องไต้: ค่ะ.
- 25 วรุฒ : $F, Y \rightarrow$ คุณแม่. คุณแม่ก็กว้างดั่งเหมือนกัน.
- 26 น้องไต้: $F, Y \rightarrow$ ค่ะ. แล้วพี่เป็นอะไรคะ ค่ะน้ำไข่ม้อยคะ.
- 27 วรุฒ : คีนี่ใช่. ((หัวเราะ)) $R, Y \rightarrow$ คุณแม่, เกิดที่ฮ่องกง.
- 28 คุณแม่ : เกิดที่ฮ่องกงค่ะ.
- 29 วรุฒ : เป็นคนฮ่องกงเลยไข่ม้อยคะ.
- 30 คุณแม่ : คนฮ่องกงค่ะ.
- 31 วรุฒ : $F, Y \rightarrow$ แล้วน้องไต้เกิดที่ไหนครับ.
- 32 น้องไต้: เกิดที่ฮ่องกงค่ะ.
- 33 วรุฒ : Σ เกิดที่ฮ่องกงเหมือนกัน.
- 34 น้องไต้: ค่ะ.
- 36 วรุฒ : แล้วมาอยู่เมืองไทยตั้งแต่เมื่อไรคะ.
- 37 คุณแม่ : ก็ยังไม่ถึงปี (ก็กลับมาค่ะ.)
- 38 น้องไต้: $\left[\begin{array}{l} \text{ประมาณครึ่งปีค่ะ.} \\ \text{ประมาณครึ่งปีค่ะ.} \end{array} \right]$ ก็คือตอนที่คุณแม่ท้อง มีหนูกำลังในไข่ม้อยคะ =
- 39 วรุฒ : อ้อ
- 40 น้องไต้: = คุณแม่ก็ไปอยู่ฮ่องกง. แล้วก็หนูก็รับประทานอาหารอะไรที่เป็นฮ่องกงไป. แล้วก็อยู่
- 41 ได้สักพักนึง. จนหนูประมาณครึ่งขวบ. ก็มาอยู่เมืองไทย.
- 42 วรุฒ : ครึ่งขวบ. ตอนนั้นก็ยังไม่พูดไม่ได้เลย. Σ
- 43 น้องไต้: Σ ยังพูดไม่ได้ค่ะ.
- 44 วรุฒ : อืม. สรุปแล้วคือโตมาพูดภาษาไทยก่อนเลย.
- 45 น้องไต้: ไม่ค่ะ. พูดภาษาจีนก่อนค่ะ. เพราะว่าตอนนั้นคือสิ่งแวดล้อมล้อมในบ้าน, คือตอน
- 46 นั้นคุณแม่อยู่เมืองไทยก็จริง. แต่ยังไม่พูดภาษาไทยไม่ได้. เพราะฉะนั้นพูดกับลูกเนี่ย,
- 47 เลยต้องพูดภาษาจีน.
- 48 กมล : $F, Y \rightarrow$ แล้วตอนที่เรียนหนังสือเนี่ย. ไปเรียนที่โรงเรียนไทยหรือโรงเรียนจีนครับ.
- 49 น้องไต้: ครั้งแรกเลยนะคะ. เรียนในโรงเรียนไทยก่อนเลย. เรียนที่โรงเรียนอนุบาลรัศมี. แล้ว
- 50 จากนั้นก็มาเรียนที่อัสสัมชัญคอนเวนต์. นะคะ. ถึงประมาณป.3ป.4 แล้วก็ไปอยู่ที่
- 51 RISร่วมฤดี. เป็นโรงเรียนนานาชาติ. แล้วก็มาเข้าเอแบคค่ะ.
- 52 วรุฒ : $N, Y \rightarrow$ มองย้อนไปสมัยที่น้องไต้เข้าวงการใหม่ๆ พวกที่เข้ามาใหม่ๆ มักจะเป็นลูกครึ่ง
- 53 ฝรั่งเศส. ลูกครึ่งฝรั่งเศสอิตาลี. น้องไต้เนี่ยแหวกเข้ามาเลยครับท่านผู้ชม. เรียกได้ว่า
- 54 เป็นลูกครึ่งจีนคนแรกเลยที่ก้าวเข้าสู่วงการ.

- 55 น้องไต้ : อาจจะไม่ถึงขนาดนั้นนะคะ ช่วงที่เข้ามาช่วงนั้นก็ มองไปรอบๆข้างก็จะ \sum เป็น
- 56 วรุฒ : \sum เป็น
- 57 ลูกครึ่งฝรั่ง. \sum
- 58 น้องไต้ : \sum ก็เลยเวลาร่วมงานกับใครก็จะเป็นฝรั่ง. เราก็คจะเป็นน้องหมาวย.
- 59 วรุฒ : ตอนนั้นที่เรียกว่าสร้างชื่อเลขก็คือ. ถ้าจำไม่ผิดนี่จะเป็น. \sum
- 60 น้องไต้ : \sum งานพิธีกรค่ะ.
- 61 วรุฒ : เริ่มจากงานพิธีกร (ทินทอล์ก.)
- 62 น้องไต้ : (ทินทอล์ก.)
- 63 วรุฒ : แล้วก็มิมิวสิควิดีโอ. \sum
- 64 น้องไต้ : \sum มิวสิควิดีโอที่มอส.
- 65 กมล : $N, Y \rightarrow$ น้องไต้เนี่ย. ชื่อไต้เนี่ยเป็นชื่อที่คุณแม่ตั้งให้เลย. หรือว่าได้มาจากไหนครับ.
- 66 น้องไต้ : ไม่ใช่ค่ะ. คุณแม่ตั้งให้ว่าไดอาน่า. แต่ว่าชื่อไต้จริงๆแล้วมาจากที่โรงเรียน. ก็คือ=
- 67 วรุฒ : ครับ
- 68 น้องไต้ : = สมมติว่าที่โรงเรียนมีเพื่อนชื่อเจนนี. เพื่อนก็จะเจนนี. หรือว่านี่อะไรอย่างเงี๊ยะ. คือเล่น
- 69 แบบแก๊ง. อย่างไดอาน่า. เพื่อนที่โรงเรียนก็จะเรียกว่าได. มีเพื่อนคนนึงเค้าบอกว่าไต้
- 70 อะไรอย่างเงี๊ยะ. แล้วเสร็จแล้ว. เพื่อนคนนี้อยู่ดีไปที่กองถ่าย. ตอนแรกๆทุกคนจะเรียกน้อง
- 71 ไดอาน่าหมดเลย. พอเพื่อนเรียกไต้ๆ. ทุกคนได้ยินก็เลยเอามั้ง. \sum
- 72 วรุฒ : \sum ก็เลยไต้ \sum ตั้ง
- 73 น้องไต้ : \sum ตั้ง
- 74 แต่วันนั้นเป็นต้นมาก็เลยกลายเป็นน้องไต้.
- 75 กมล : $F, Y \rightarrow$ มีชื่อภาษาจีนมัยครับ.
- 76 น้องไต้ : มีค่ะ.
- 77 กมล : ชื่ออะไรครับ.
- 78 น้องไต้ : ชื่อว่าจงเหมยหลินค่ะ.
- 79 กมล : $F, Y \rightarrow$ จงเหมยหลิน. แล้วเวลาน้องไต้กับคุณแม่อยู่ที่บ้านเนี่ย. คุณกันภาษาอะไรครับ.
- 80 น้องไต้ : ถ้าหนูกับคุณแม่เนอะคะ. จะพูดภาษาจีนกวางตุ้ง. แต่เป็นกวางตุ้งที่ผสมผสานกันอย่าง
- 81 ลงตัวมาก. คือเราสามารถในประโยคเดียวมีหลายภาษาผสมกัน. บางทีเราไม่รู้ว่าคุณศัพท์
- 82 ภาษาจีนนี่เป็นอะไร. เราก็พูดภาษาอังกฤษเข้าไป. บางทีเราไม่รู้ว่าคุณศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 83 พูดว่าอะไร. เราก็พูดภาษาไทยเข้าไป. ผสมกันมั่วไปหมด.
- 84 กมล : $F, Y \rightarrow$ แล้วอย่างเงี๊ยะคุณแม่คุยกับน้องไต้เป็นภาษาจีน. แล้วเลี้ยงน้องไต้แบบวัฒนธรรม
- 85 ไทย. หรือว่าเลี้ยงแบบวัฒนธรรมจีน.

- 86 คุณแม่ : คือว่าสอนเนี่ยมีวัฒนธรรมไทยด้วยค่ะ.
- 87 วรุฒ : คือปนกันไป. ไม่ได้กินข้าวต้มใช้ตะเกียบ (อะไรอย่างเงี้ย.)
- 88 คุณแม่ : (มีฝรั่งด้วยค่ะ.)
- 89 วรุฒ : มีฝรั่งด้วย. ตะเกียบก็ใช้.
- 90 น้องไต้ : ใช่ค่ะ.
- 91 วรุฒ : คนจีนเวลาเค้าจับตะเกียบ. ((สาธิตท่าจับตะเกียบ))
- 92 น้องไต้ : ใช่. มันมีท่าจับ. คุณแม่บอกว่า เวลาใช้ตะเกียบ. ถ้าจับปลายมากๆเนี่ย, เวลาเรา
- 93 แต่งงานจะไปอยู่ไกลบ้าน ไกลแม่. แม่เค้าจะให้จับตรงกลางๆ. ถ้าอยากอยู่ใกล้ๆก็จับ
- 94 (ตรงนี้.)
- 95 วรุฒ : (ผมจับ) ปลายเลย.
- 96 น้องไต้ : ไหนๆดูสิคะพี่โอ. เวลาจับ.
- 97 วรุฒ : เวลาผมจับ. ผมจับอย่างเนี่ย, กุดๆนะ. จับแค่นี้ละ. ขนาดนี้.
- 98 น้องไต้ : ก็โอเคนะ ไหนลองให้คุณแม่. Σ
- 99 วรุฒ : ของแท้เลย.
- 100 น้องไต้ : กว่าหนูจะจับได้อย่างเงี้ย. ต้องผ่านการโดนคุณแม่ดู.
- 101 วรุฒ : อย่างเงี้ยจะไกลบ้าน. Σ
- 102 น้องไต้ : ใช่. อย่างเงี้ยจะไกลบ้าน.
- 103 วรุฒ : อย่างเงี้ยจะพอดี. Σ
- 104 น้องไต้ : อยู่กลางบ้าน.
- 105 วรุฒ : อย่างงี้ก็คือไม่ไปไหนเลย. Σ
- 106 น้องไต้ : อยู่ในบ้าน ((หัวเราะ))
- 107 วรุฒ : ((หัวเราะ)) ขอโทษขึ้นคานเลย
- 108 ไม่ได้แต่ง. อยู่กับแม่ตลอด.
- 109 กมล : R,Y \rightarrow เห็นบอกว่าถ้าคุยกับคุณแม่เนี่ย. ถ้าพูดภาษาอื่น ไม่ใช่ภาษาจีนเนี่ย. คุณแม่
- 110 จะไม่ตอบ.
- 111 น้องไต้ : ใช่ค่ะ. เพราะว่ามีอยู่ช่วงนึง. หนูกับน้องชายจะพูดภาษาอังกฤษกัน. เพราะว่าเรียน
- 112 โรงเรียนนานาชาติ. แล้วก็. ((พูดภาษาอังกฤษ)) แล้วก็หันมาพูดกับคุณแม่เป็นภาษา
- 113 อังกฤษ. แล้วคุณแม่บอกว่า ((พูดภาษาจีน)) แปลว่า ถ้าคุณจะคุยกับฉันต้องพูด
- 114 ภาษาจีน.
- 115 กมล : ผมว่าคุณแม่ก็รักในวัฒนธรรมจีน.
- 116 คุณแม่ : ถ้าเค้าไม่พูดกับคุณแม่. เค้าก็จะไม่มีโอกาสได้พูดแล้ว.

- 117 วรุฒ : เพราะว่ากับคนอื่นก็ไม่มีใครเค้าพูดจีนได้.
- 118 น้องไต้ : ที่โรงเรียนก็จะพูดภาษาอังกฤษใช้ม๊ยะคะ. แล้วเวลาอยู่ข้างนอก. เจอพี่ๆอะไรอย่างเงี
119 ก็จะพูดภาษาไทย.
→
- 220 วรุฒ : F,Y อย่างเงีจะครับท่านผู้ชม. บ้านน้องไต้เนี่ยจะครับ. ภาษาจีนเนี่ยเยอะมาก. แม้กระทั่ง
221 สัญญาตอบรับโทรศัพท์. เตี่ยเราจะให้ทีมงานเราต่อไปที่บ้านน้องไต้. ลองไปฟัง
222 กันคุณะครับว่า. สัญญาตอบรับที่บ้านน้องไต้เป็นยังไง.
(ทดลองสัญญาตอบรับโทรศัพท์)
- 223 วรุฒ : เหมือนนกรจะจอกไปทำรังในโทรศัพท์. ((หัวเราะ))พอฟังจบวางคิดว่า
224 กมล : } ((หัวเราะ))
225 ไม่รู้เรื่อง.
- 226 วรุฒ : ไอ้เราเนี่ยจะครับ. ภาษาจีนก็ฟังไม่ออก. แล้วภาษาไทยก็ใช้ว่าจะฟังออก. เร็วจนฟัง
227 อะไรไม่ออกเลยอะ. ไม่รู้เรื่อง.
- 228 น้องไต้ : ((หัวเราะ)) แหม. ก็มันสนุกอะ. มันเปิดโอกาสให้ใครที่โทรเข้ามาเค้าจะรู้ทันที
229 ว่าเป็นเราไง.
- 230 กมล : N,Y → อยู่ที่บ้านเนี่ย. คุณแม่กับน้องไต้สนิทกันมากม๊ยะครับ.
- 231 น้องไต้ : ก็สนิทกันประมาณเนี่ยจะคะ. เพราะว่าคุณแม่ก็ไม่ได้ทำหน้าที่คุณแม่อย่างเดียว. คุณ
232 แม่เป็นผู้จัดการส่วนตัวด้วย.
- 233 กมล : คุณแม่ดูแลเรื่องไหนบ้างครับ.
- 234 คุณแม่ : ทุกอย่างคะ.
- 235 กมล : ทุกอย่าง. ตั้งแต่ไหนบ้างครับ. อาหารการกินด้วย. (อาหารการกินก็ดู.)
236 น้องไต้ : (อาหารการกิน) เสื้อผ้า.
- 237 กมล : ไม่ขึ้นอยู่กับว่าตามเราชอบ. อยากกินอะไรก็กิน.
- 238 น้องไต้ : ก็จริงๆแล้ว. อยากทานอะไรก็ทานได้. แต่คุณแม่เนี่ยจะมีน้ำซุ๊ป. น้ำซุ๊ปเนี่ย. จะ
239 เป็นสิ่งที่สำคัญมาก. }
- 240 วรุฒ : พวกตุ๋นอย่างเงีหะครับ.
- 241 น้องไต้ : ใช่คะ. คุณแม่เค้าจะมีตำราของเค้า. สมมติว่าคุณแม่เค้าจะดูว่าช่วงนี้เนี่ย. ตาไม่ค่อย
242 สดใสเลย. ก็จะมีซุ๊ปบำรุงตานะคะ. ช่วงนี้รู้สึกหน้าซิด. กินอันเนี่ย. ก็คุณแม่เห็นว่า
243 หนูทำงานเยอะ.
- 244 วรุฒ : มีอาหารต้องห้ามม๊ยะครับ.
- 245 น้องไต้ : มี. คุณแม่จะไม่ชอบคนทานเผ็ด.
- 246 วรุฒ : เพราะอะไรครับคุณแม่. ถึงทานเผ็ดไม่ได้.

- 247 คุณแม่ : ทานเผ็ดก็, ทำให้แบบผิวพรรณไม่สวยเท่าที่ควร .
- 248 น้องไต้ : จะร้อนมาก. แล้วปาก, คุณแม่บอกว่าปากจะไม่สวย.
- 249 คุณแม่ : ปากจะไม่ออกชมพู. มันจะออก
- 250 น้องไต้ : \sum คล้ายๆ $\left(\begin{array}{l} \text{ละก็} \\ \text{ปากคิงๆ} \end{array} \right)$ ก็กินน้ำเย็น.
- 251 วรุฒ : $\left(\begin{array}{l} \text{บ้านยังง.} \\ \text{มีสอนน้องไต้} \end{array} \right)$ บ้างมัยครับ.
- 252 คุณแม่ : ไม่ใช่ฮะ.
- 253 น้องไต้ : คือคุณแม่ไม่ได้ห้ามนะคะ. แต่ว่าคือคุณแม่กลัวว่า, ถ้าเรากินน้ำเฉยๆ.
- 254 คุณแม่ : ผู้ชายยังไม่เท่าไร. แต่ถ้าผู้หญิงเย็นเกินไปก็ไม่ดี.
- 255 กมล : มีสอนน้องไต้ทำกับข้าว. หรือว่าดูแลบ้าน.
- 256 วรุฒ : \sum คุณแม่ (บ้านยังง.) บ้างมัยครับ.
- 257 กมล : มีบ้าง. ระหว่างทานข้าว, อันไหนที่เธออยากให้เค้าทราบ.
- 258 คุณแม่ : มีบ้าง. ระหว่างทานข้าว, อันไหนที่เธออยากให้เค้าทราบ.
- 259 น้องไต้ : เวลาทานข้าวจะรู้สึกว่าเป็นเวลาที่คุณแม่สอน. เพราะว่าบางทีเนี่ย, เราเหนื่อยมากกับการทำงานทั้งวัน. เรานั่งอยู่บนโซฟา. เราไม่ฟังแม่หรอก. แม่พูดอะไรฮะ.
- 260 การทำงานทั้งวัน. เรานั่งอยู่บนโซฟา. เราไม่ฟังแม่หรอก. แม่พูดอะไรฮะ.
- 261 กมล : ตอนนี้อะไรได้บ้างแล้วครับ.
- 262 น้องไต้ : ตอนนี้อะไรได้บ้างแล้วครับ. คือบางทีคุณแม่สั่งนะคะ. แม่ก็คือสั่งว่าโอเคนะ, ไอ้ไบเล้กๆนี้
- 263 หนึ่งกำมือนึงนะ. แล้วก็ใส่เนื้อเท่านั้น. แล้วก็ทำอย่างนั้น. เปิดไฟยังจี่ๆ. แล้ว
- 264 คุณแม่ก็จะสอน \sum ถามคุณแม่ดีกว่า. น้องไต้ทำกับข้าวพอทานได้มัยครับ.
- 265 กมล : ถามคุณแม่ดีกว่า. น้องไต้ทำกับข้าวพอทานได้มัยครับ.
- 266 คุณแม่ : ตอนนี้อะไรได้บ้างแล้วครับ. แต่คิดว่าตอนเค้าแต่งงาน. เราจะให้ของขวัญแต่งงาน. คือตำรา
- 267 จินค๊ะ .
- 268 วรุฒ : อ้อ! เป็นแบบโหลรูปต่างๆ. บำรุงแบบว่า ((หัวเราะ)) ต้องรอแต่งงานซะก่อน. แต่
- 269 ตอนนี้อะไรได้บ้างแล้วครับ. แล้วปกติทำกับข้าวเองบ้างมัยครับน้องไต้.
- 270 น้องไต้ : น้อยค๊ะ.
- 271 วรุฒ : เคยทำให้คุณแม่ทานมัยครับ.
- 272 คุณแม่ : ครั้งสองครั้ง. \sum ทานได้มัยครับ.
- 273 วรุฒ : \sum ทานได้มัยครับ.
- 274 คุณแม่ : ก็ \sum ทานได้มัยแม่. ทานได้มะ.
- 275 น้องไต้ : \sum ทานได้มัยแม่. ทานได้มะ.
- 276 คุณแม่ : ก็พอทานได้. แต่ไม่อร่อย. \sum ((หัวเราะ)) พอทานได้. แต่ไม่อร่อย.
- 277 วรุฒ : \sum ((หัวเราะ)) พอทานได้. แต่ไม่อร่อย.

- 278 น้องไต้ : หุย! แม่ ถ้าสุดทำสุกี้ให้แม่กินนะ. ไม่อร่อยเธอ.
- 279 วรุฒ : \sum กินได้มี๊ยะ. อร่อยมี๊ยะ.
- 280 คุณแม่ : สุกี้เค้าทำอร่อย.
- 281 กมล : F,Y พอกินได้นะฮะ. แล้วคุณแม่นอกจากเป็นแม่บ้านแล้ว ทำงานอื่นด้วยรีปาวะ.
- 282 คุณแม่ : ตอนที่ดูเล่นน้องเค้า. (ส่วนมากนะคะ.)
- 283 วรุฒ : (ก็เหมือนกับผู้จัดการ.)
- 284 คุณแม่ : ค่ะ. ดูทุกอย่าง.
- 285 กมล : ขับรถให้น้องไต้ด้วยรีปาวะครับ.
- 286 น้องไต้ : ค่ะ. แต่ว่าช่วงหลังคุณแม่ไม่ค่อยสบาย. จ้างคนขับรถดีกว่า. แล้วบางทีคุณแม่ต้อง
- 287 ไปทำธุระของตัวเอง. แล้วตัวหนูเองก็ต้องการให้คุณแม่ไปกับหนูด้วย. แม่ก็บอกว่า
- 288 คือโตแล้ว. คุณแม่ก็อยากไปทำกิจกรรมบ้าง. แบบว่าเจอเพื่อนๆ.
- 289 วรุฒ : F,Y \rightarrow คุณแม่บอกว่า มีสมาคมของคุณแม่ สมาคม...
- 290 คุณแม่ : สมาคมฮ่องกง. ก็เรามาจากฮ่องกงใช่มี๊ยะ. เค้าก็อยากให้อาาติดยั้งเราก็ดูกัน
- 291 แล้วก็คุยว่าใครเป็นยังไงบ้าง.
- 292 วรุฒ : แล้วมีกิจกรรมอะไรบ้างฮะคุณแม่.
- 293 คุณแม่ : ร้องเพลงกับเล่นจ๊ว. ส่วนใหญ่ก็ (คือเล่นจ๊ว.)
- 294 วรุฒ : (เล่นจ๊วด้วย.) คุณแม่ลองซังนิตได้มี๊ยะครับ.
- 295 น้องไต้ : ไม่เอาไม่ให้อ่าน. \sum
- 296 กมล : (อยากฟังครับ.)
- 297 วรุฒ : (นะครับ. สั้นๆ.)
- 298 คุณแม่ : ร้องให้ฟังนิตหน่อย. จะร้องคำของหลุนฟังแล้วกันนะคะ. ((คุณแม่ร้องจ๊วให้ฟัง))
- 299 วรุฒ : ((ปรบมือ)) โอ้โฮ! ฟังไม่ออกนะครับ. แต่ว่าเราฟังจากสำเนียง. แล้วก็การเกริ่นเสียง.
- 300 เพราะ.
- 301 คุณแม่ : ขอบคุณค่ะ.
- 302 วรุฒ : แล้วไม่เหมือนจ๊วที่ผมเคยได้ยิน. เสียงคุณแม่ก็ไม่แหลมแปลบออกมา. เป็นเสียงนุ่มๆ
- 303 ซะมากกว่า. \sum
- 304 กมล : F,Y \rightarrow \sum นุ่มๆซะมากกว่า. คุณแม่สอนภาษาจีนด้วย, อยู่ที่บ้าน.
- 305 คุณแม่ : ใช่ค่ะ.
- 306 กมล : สอนลูกๆหรือว่าสอนพิเศษคนอื่น ๆ ครับ.
- 307 คุณแม่ : ก็พอดีมีเพื่อนเค้า, หลานเค้า, เค้าอยากเรียน. เราก็ช่วยสอน. แล้วพอดีมีเพื่อนอยาก
- 308 ไปฮ่องกง. เราก็สอนศัพท์ให้เค้าใช้ได้เลย.

- 309 กมล : ทุกวันนี้ยังมีนักเรียนมาให้เราสอนตลอดเวลา.
- 310 น้องไต้ : มีบ้าง. เพราะว่าจริงๆแล้วหนูจะหวง.
- 311 คุณแม่ : เวลานั้นน้อยมาก.
- 312 น้องไต้ : ใช่. เพราะคุณแม่เป็นติวเตอร์ประจำตัวอยู่แล้ว.
- 313 วรุฒ : \sum หวงแม่นำดูเลขนะ. \sum
- 314 น้องไต้ : \sum อ้าวก็,
- 315 คุณแม่มีความรู้. ก็ต้องเก็บความรู้ของคุณแม่ไว้ให้เราคนเดียว.
- 316 กมล : แล้วคุณแม่เคยสอนการบ้านน้องไต้มั้ยอะ.
- 317 คุณแม่ : ก็อยากสอนเค้า. เพราะถ้าเค้าสอบไม่ผ่าน. แล้วจะไม่ให้ทำงาน.
- 317 กมล : สอนการบ้านน้องไต้. สอนภาษาอะไรอะ.
- 318 น้องไต้ : ภาษาจีนค่ะ. \sum
- 319 วรุฒ : \sum อ้อ! เวลาเราไปเรียนเราก็ต้อง
- 320 น้องไต้ : เพราะว่าหนูเรียน Business Chinese ที่เอแบคค่ะ. เพราะฉะนั้นเนี่ย, ก็บางทีหนูไม่มี
- 321 เวลาเหมือนกับเด็กคนอื่นๆเค้า. เค้ากลับไปถึงบ้าน. เค้าก็สามารถที่จะอ่านหนังสือ
- 322 แล้วก็ท่องของเค้า. หนูก็จะอ่านไปแล้วก็พยายามทำความเข้าใจ. แล้วพอใกล้ๆสอบ,
- 323 คุณแม่เค้าจะคอยมาดูแลให้.
- 324 กมล : N,Y \rightarrow เราเห็นทั้งสองท่านนี้มีความสัมพันธ์กันสนิทสนม. เราลืมอีกท่านนึง.
- 325 ท่านนึงลืมไม่ได้. \sum
- 326 วรุฒ : \sum อ่า. ลืมไม่ได้. น้องชายของคุณไต้ นะครับ. น้องชายคนสุดท้ายต้อง.
- 327 ในฐานะของพี่สาวคนโต. เราดูแลน้องชายยังไงบ้างครับ.
- 328 น้องไต้ : ส่วนมากจะเป็นการดูแลโดยรวมๆนะค่ะ. ดูแลแบบว่าผ่านๆรวมๆ, คือสมัยก่อนก็จะ
- 329 สนิทกันนะค่ะ. คืออยู่โรงเรียนด้วยกัน. ไปโรงเรียนด้วยกันกลับด้วยกัน. แต่ว่าตอนนี้
- 330 เริ่มทำงานเยอะขึ้น. แล้วก็ไปมหาลัยคนละที่กัน. ทำให้การทำกิจกรรมด้วยกันน้อย
- 331 ลง. ละก็, ค่อนข้างจะรู้รายละเอียดของกันและกันน้อยลง. เวลาเจอหน้ากันบางทีก็.
- 332 เฮ้ย! เป็นไงบ้าง. อย่างล่าสุดตอนนี้ก็คุยกับน้องว่า, เค้าจะจบเกรด 12 แล้ว. เค้าสนใจ
- 333 จะไปเรียนต่อทางด้านไหน. ในฐานะที่เราผ่านตรงนั้นมาแล้ว. ก็จะให้คำแนะนำน้อง
- 334 บ้าง.
- 335 วรุฒ : เห็นบอกว่าในใจจริงแล้ว. น้องไต้อยากมีน้องสาว.
- 336 น้องไต้ : ใช่ค่ะ.
- 337 วรุฒ : ก็เลยบังคับคุณเดวิด. จับคุณเดวิดมาเล่นตุ๊กตา.
- 338 น้องไต้ : ใช่ค่ะ. แต่หนูจะไม่เป็นคนขนาดนั้น. หนูจะมีข้อแลกเปลี่ยนกันเล็กน้อย. โอเค. คุณ

- 339 ต้องมาเล่นตุ๊กตาก่อน. Σ
- 340 วรุฒ : Σ มาเล่นตุ๊กตาเป็นเพื่อนชั้น.
- 341 น้องไต้ : ค่ะ. พอเล่นตุ๊กตาเสร็จแล้วเนี่ย, เราก็จะเล่นต่อมวกับคุณ. เล่นยิงปืนกัน. หลังจาก
- 342 นั้นก็มาเล่นทำกับข้าวเนาะ. จะมีทำสเก็ทด้วยกันเอาไว้.
- 343 วรุฒ : จับเข้ามาแต่งตัว. เอาชุดคุณแม่มาให้เค้าใส่ด้วยนะ.
- 345 น้องไต้ : เวลาคุณแม่ไม่อยู่บ้าน.
- 346 วรุฒ : เค้าขอมหรือ.
- 347 น้องไต้ : เค้าขอมนะ.
- 348 วรุฒ : อ้อๆมีเครื่องแลกเปลี่ยนกัน.
- 349 น้องไต้ : มีเรื่องแลกเปลี่ยนตลอดเวลา.
- 350 วรุฒ : ปัจจุบันนี้, เค้าโตแล้วเนี่ย, เวลาตั้งอะไรเค้ายังฟังอยู่มัยฮะ.
- 351 น้องไต้ : ฟังนะ. เราจะบอก, ไม่ฟังชั้นเรอะ. เค้าก็จะ, เจ๋อะ.
- 352 กมล : วันนี้เค้า (ไม่ได้มา) แต่เพื่อให้ทุกท่านได้รู้ความรู้สึกของน้องเควิต, ที่เป็นน้อง=
- 353 วรุฒ : (ไม่ได้มา)
- 354 กมล : =ของน้องไต้เนี่ย, ว่ารู้สึกกับน้องไต้ยังไง. เชิญครับ. ((ฉายวีดีโอคำสัมภาษณ์ของ
- 355 น้องเควิต))
- 356 วรุฒ : แปลให้หน่อยครับ. เอาแค่ตอนท้าย. ตุ๊กๆ.
- 357 คุณแม่ : เค้าบอกว่าอย่าทำงานมาก. (เดียวไม่สวย.)
- 358 น้องไต้ : (อย่าทำงานมาก.) พักผ่อนบ้าง.
- 359 วรุฒ : N,Y \rightarrow น้องไต้เนี่ยเป็นคนจีน, อยู่ในครอบครัวคนจีน. ก็ได้รับวัฒนธรรมจีน.
- 360 เรียนหนังสือที่โรงเรียนนานาชาติเนาะครับ. ก็เป็นฝรั่งอีกหนึ่งวัฒนธรรม. นะครับ.
- 361 แล้วก็อยู่ในประเทศไทย. อีกหนึ่งวัฒนธรรม. น้องไต้เนี่ยคิดว่าตัวน้องไต้เองนะครับ
- 362 ได้อะไรบ้าง. จากการที่เราไปถึงสามวัฒนธรรม.
- 363 น้องไต้ : หนูได้อะไรหลายๆอย่าง. อย่างแรกเลย, ทำให้หนูเป็นคน que เข้ากับคนอื่นได้ง่ายมาก.
- 364 เวลาเจอคนไทยเราก็อายุได้. ฝรั่งก็อายุได้. หรือพอเจอกับคนจีน. เราก็อายุได้เหมือนกัน.
- 365 วรุฒ : คิลละ. นี่แสดงว่ารับมาจาก, เอ้อ, ฝรั่ง, วัฒนธรรมแบบฝรั่ง.
- 366 กมล : Σ กล้าคิดกล้าทำ.
- 367 วรุฒ : เป็นคนประหยัด. จิ้งก. จี้เหนียวมัยครับ.
- 368 น้องไต้ : ไม่นะ. แต่เป็นคน que บริหารเงินค่อนข้างมาก. Σ
- 369 วรุฒ : Σ อ่า. อันนี้ได้วัฒนธรรมมาแบบจีน.

- 370 นื่องใต้ : ค่ะ. แล้วหนูก็เป็นคนที่ขี้เกรงใจมากๆ. Z
- 371 วรุฒ : → อ่า. อันนี้แน่นอน. เป็นวัฒนธรรมไทย.
- 372 กมล : N,Y → มันเหมือนกันมีสิ่งดีๆของแต่ละที่มารวมกัน. ก่อนข้างจะดีมากที่สุดทีเดียว.
- 373 ตรงนี้ต้องถามคุณแม่อันนี้. อยากถามมากมาย. ถ้าเป็นลูกเขยล่ะครับ. อยากให้เป็น
- 374 ชาติไหน. เป็นคนจีนมัย.
- 375 คุณแม่ : ก็ได้หลานนานาชาติก็ดีค่ะ. Z
- 376 วรุฒ : ((หัวเราะ)) หลานนานาชาติ. หมายความว่า, คุณแม่
- 377 อันนี้รวมเลยนะครับ. หน้าจะเป็นลูกครึ่งๆ เยอรมัน ญี่ปุ่น (ฝรั่งเศส อิตาลี.)
- 378 นื่องใต้ : (อันนี้หนูช่วยขยาย)
- 379 ความเอง. คือว่า, หนูกับคุณแม่นี้, ด้วยความที่เราจะคุยกันตลอดเวลา. เรื่องหนุ่มๆ
- 380 เรื่องอะไรนี้. หนูก็บอกว่าแม่, ถ้าวันนึงหนูแต่งงานกับฝรั่ง. ลูกหนูจะหน้าตาเป็น
- 381 ยังไง. คงจะน่ารักเนอะ. แบบลูกครึ่งแล้วตาหวิวๆ. แต่ว่าถ้าเป็นคนอินเดียล่ะ. ลูก
- 382 เราจะออกมาตาโตหรือตาเล็ก. หรือถ้าเป็นคนอัฟริกาผิวจะขาวหรือจะดำ. ก็จะคุยกับ
- 383 คุณแม่ตลอดเวลา. คุณแม่ก็บอกว่า, ถ้าเธออยากจะรู้แน่. เธอต้องลองดู. Z
- 384 วรุฒ : ((หัวเราะ))
- 385 กมล : ((หัวเราะ))
- 386 คุณแม่, คุณแม่สอนแบบฝรั่งนะ. Z
- 387 นื่องใต้ : คุณแม่พูดเล่นนะค่ะ. (คุณแม่เค้าก็อยาก)
- 388 วรุฒ : (ของอย่างจี่มันลองไม่)
- 389 ได้แน่. ((ทุกคนหัวเราะ)) ลองได้ที่เดียว. ไม่ใช่ห่มือหุงข้าว. ยังได้ลองเสียบว่ามัน
- 390 ร้อนหรือไม่ร้อนนะ. รุ่นนี้ลองไม่ได้แม่, คือเสียบแล้วต้องใช้เลย.
- 391 นื่องใต้ : หนูว่าคุณแม่ต้องเห็นก่อนหน้านั้นอยู่แล้วละ. เพราะว่าเวลาปั้งปั้ง. แม่เห็นมัยคนนี่.
- 392 เค้าโทรมาแหละ. แม่ก็บอกเหรออๆ. บางทีแม่รับโทรศัพท์ก็จะถามว่าใครอะ. แล้วก็
- 393 จะเล่าให้แม่ฟัง.
- 394 วรุฒ : แล้วถ้าสมมติว่ามีคนโทรมาจีบอย่างจี่นะครับแม่. แม่ไม่ชอบ, ทำไงอะ.
- 395 นื่องใต้ : ไม่เห็นแม่ไม่ชอบใครเลย.
- 396 คุณแม่ : ก็อยู่ที่เค้าเอง. Z
- 397 วรุฒ : → อยู่ที่เค้าเอง. Z
- 398 นื่องใต้ : → เออ. ใช่. แม่ใจร้ายมากเลยอะ, แบบ, Z
- 399 วรุฒ : → ไม่,
- 400 สมมติผู้ชายโทรมาแล้วไม่รู้จิก.

- 401 น้องไต้ : เวลาหนูเล่าให้แม่ฟัง. แม่, คนนี้เค้าโทรมาบ่อยจัง. แม่ก็บอกว่า, เค้าก็หลงผิดไปสัก
 402 ระยะเวลาหนึ่งแหละ. ((ทุกคนหัวเราะ)) คิดได้เค้าก็ไปเองละ. ใครเค้าจะมาชอบเธอละ. หา.
 403 คิดว่าตัวเองดีมากหรือไง. หนูก็จะแบบ, ทำไม่อย่างงี้ละแม่. แม่ก็จะบอกว่า, นี่! เค้า
 404 หลงผิดนะเธอ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 405 กมล : Σ โห ! คุณแม่นี่.
- 406 วรุฒ : N,Y \rightarrow เอาล่ะครับ. เอาเป็นว่าทั้งหมดนี้ก็คือความเป็น, เอ่อ, ไซนิสอินเตอร์ของ
 407 ครอบครัววงจินตนาการนะครับ. วันนี้ต้องขอขอบคุณคุณแม่ที่ดีและน้องไต้ที่น่า
 408 มากครับ.

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ที่ 12 : นายแบบคนเก่ง

- 1 วรุฒ : เห็นบอกว่าร้องเพลงเก่งมากเลยตั้งแต่เด็กๆ. \sum
- 2 เจ : \sum ไม่. ร้องไม่ได้เรื่องเลย.
- 3 วรุฒ : ไม่ได้เรื่องเลย. เพราะอะไรถึงร้องไม่ได้เรื่อง.
- 4 เจ : ไม่ทราบเหมือนกัน. เพราะคุณพ่อบอกว่า, มีปัญหาเกี่ยวกับหูอะ. การฟังเพลงเนี่ย, ที่เราได้ยิน
- 5 กับที่เราร้อง. มันไม่เข้ากัน. \sum
- 6 วรุฒ : \sum มันไม่เหมือนกัน. แล้วตอนนี้หูดีขึ้นหรือยัง.
- 7 เจ : ต้องฝึกอะ. \sum
- 8 วรุฒ : \sum ต้องฝึกไปเรื่อยๆ.
- 9 เจ : ครับ. ลองเสียง. ผมได้ฟังมาเยอะมาก. จริงๆช่วงนี้ก็ได้มีแนวเดียวที่ผมชอบ. เดวิด โบวี
- 10 เป็นคนที่ผมชอบมากๆ. เบคผมก็ชอบ. บีจีเดอะบีเทิลผมชอบมาก.
- 11 วรุฒ : อ้อ. ร้องได้มะ.
- 12 เจ : เดอะบีเทิลหรืออะ.
- 13 วรุฒ : อะอะ. ชักเพลง.
- 14 เจ : น่าจะได้.
- 15 วรุฒ : ไหนลองๆ.
- 16 ((เรื่องเพลงโซว์ในรายการ))
- 17 วรุฒ : ใครบอกว่าเจร้องเพลงไม่เพราะ. ผมว่าเพราะนะ, เพราะนะ. (นั่งฟังอยู่ตรงนี้นะครับ.)
- 18 เจ : (แล้วแต่คนฟังมังครับ.)
- 19 วรุฒ : F,Y \rightarrow เฮอร์อะ. ก็เพราะออก. ไม่เห็นพี้ยนเลย. ที่ไปเรียนดนตรีเนี่ย, เรียนทางด้าน,
- 20 เครื่องดนตรีหรือว่าเรียน \sum
- 21 เจ : \sum ผมได้เรียนเครื่องดนตรีไปด้วยนะอะ. แต่ว่า TGF ที่ผมตั้ง
- 22 ใจเรียนก็คือ, composition กับ arranging.
- 23 วรุฒ : Composition กับ arranging ก็คือไปทางดนตรีมากกว่า.
- 24 เจ : ไปทางแต่ง, ทางอัดเพลงอะ.
- 25 วรุฒ : เรียนพวกโน้ตต่างๆ.
- 26 เจ : แล้วเรียนทางด้านคอมพิวเตอร์มีวิศกมาด้วยครับ.
- 27 กมล : ที่ว่าเรียนดนตรีเนี่ย, คือเราไปเรียนเศรษฐศาสตร์, แล้วเกิดไปสนใจดนตรีที่โน่น, แล้วเข้า
- 28 ไปเรียน, หรือเราตั้งใจว่าไป, ไปเรียนดนตรีด้วยเลย.
- 29 เจ : ไม่. คืออันนี้, ผมชอบดนตรีมาตั้งแต่อายุ 13. เริ่มเล่นดนตรีหลายๆแบบ. พอไปเรียนปุ๊บก็

- 30 เห็นว่า, เรียนคู่กันได้. เราไม่ต้องเลือกหนึ่งमेเจอร์, เรียนพร้อมกันได้.
- 31 กมล : $F, Y \rightarrow$ ตอนที่ไปอยู่ที่อเมริกาเนี่ย, ทำอะไรบ้างครับ, หรือว่าใช้ชีวิตยังไง. เล่าให้ฟังหน่อย.
- 32 เจ : ก็วันๆนั่งคีนมา, บ้านผมอยู่ตรงข้ามกับโรงเรียน, ก็จะขี่จักรยานไปโรงเรียน.
- 33 วรุฒ : ไปเที่ยวบ้างมั๊ยครับ, อยู่ที่อเมริกา.
- 34 เจ : นานๆทีเรื่องเที่ยว.
- 35 วรุฒ : อย่างวัยรุ่นอเมริกันเค้าก็ต้องเที่ยว. ต้องมีปาร์ตี้. ต้องอะไรกัน.
- 36 เจ : เคยไปอยู่ที่นั่น. แล้วพอตอนหลังๆเห็นว่ามันเสียเวลามาก. \sum
- 37 วรุฒ : เสียเวลายังไง. เสียเวลา
- 38 กับการที่เราจะไปเรียนอะไรอย่างดีกว่า.
- 39 เจ : ครับ. กับการซ้อมดนตรีเนี่ย, การแต่งเพลง, การทำงานที่ผมชอบ.
- 40 วรุฒ : น้อยๆที่ชมอยู่ทางบ้าน. แหม ! อยากให้จำแบบพี่เจเป็นตัวอย่าง. บอกว่าไปเที่ยวมั๊ย, ไม่
- 41 เที่ยว. เสียเวลา. อ้อ. ดีมาก.
- 42 เจ : แล้วแต่คนนะครับ. บางคนต้องการที่จะเจอกับคนอื่น, ต้องการความอบอุ่น. บางคนบาง
- 43 ที่ก็อยากจะเจอเพื่อน. บางคนก็ไม่จำเป็นมาก.
- 44 วรุฒ : เราก็มีความสุขในแบบของเรา.
- 45 เจ : ครับ.
- 46 วรุฒ : $F, Y \rightarrow$ แล้วตอนนี้มาอยู่เมืองไทย. แล้วพอมมาถึงเมืองไทย, เรียนจบละ, อะไรหมดละ.
- 47 เที่ยวมั๊ยครับอยู่เมืองไทย.
- 48 เจ : ไม่เที่ยว.
- 49 วรุฒ : ก็ไม่เที่ยวอีก. ไม่เหมือนแดนน้องชาย. เค้าชอบเที่ยว.
- 50 เจ : ครับ. ชอบ.
- 51 วรุฒ : แล้วทำไมเจไม่ไปกับเค้า.
- 52 เจ : ไม่ไป. ผมช่วงนี้แปลกๆไม่รู้จะทำไม. ผมไม่ชอบออกไปที่คนเยอะๆ. แล้วก็หนึ่งคือ, ควัน
- 53 บุหรี่, ผมไม่ชอบ. แล้วอีกอย่างนึง, ผมมีความรู้สึกที่ว่า, พอลูกอยู่กับคนที่ดื่มเหล้าเยอะๆแล้ว.
- 54 ตัวเองรู้สึกเหนื่อยมาก, ไม่รู้ทำไม. (มันไม่ได้
- 55 วรุฒ : รู้สึกเหนื่อย.) \sum
- 56 เจ : ครับ. (รู้สึกเหนื่อย.)
- 57 วรุฒ : (ก็ต้องคอย.) เพราะ
- 58 ต้องคอยคุยกับเค้า, อะไรอย่างงี้หรืออะ.
- 59 เจ : บางทีก็ไม่คุยนะ. บางทีออกไป, ผมอยู่เฉยๆไม่คุยกับใครเลย. พอผมกลับบ้าน, พอเริ่มขับ
- 60 รถกลับบ้าน, ผมจะรู้สึกเหนื่อย. พอตื่นขึ้นมาตอนเช้ารู้สึกเหนื่อย. ไม่รู้ว่าเพราะควัน

- 61 บุหรี่. หรือว่าแค่นี้ได้อยู่กับคนพวกนี้. \sum
- 62 வருஷ : คงเป็นเพราะควันบุหรี่.
- 63 கமல : แสดงว่าตอนนี้คุณเจ, แกเหน้อยมากเลยนะ. \sum
- 64 வருஷ : ทำไม.
- 65 கமல : เพราะแกมาอยู่กับคนที่กินเหล้ามาก.
- 66 வருஷ : ((หัวเราะ)) ตอนนี้ยังไม่ได้อุ้ม. F,Y \rightarrow ตอนนี้กลับมาเมืองไทยถาวรหรือยัง, จะไปไหน
- 67 อู๋มัยักรับเนี่ย.
- 68 ஜெ : เอ่อ, ยังไม่ทราบ. จริงๆผมก็มีงานที่เมืองนอกอยู่.
- 69 வருஷ : อู๋ม. มีงานด้วย.
- 70 ஜெ : ก็ต้องรอดูครับ. จะไปทำงานด้านออดิโอเสียงอะ. ด้านภาพยนตร์. \sum
- 71 வருஷ : ที่ฮอลลีวูดเลยหรืออะ.
- 72 ஜெ : ครับ. \sum
- 73 வருஷ : โอ้โฮ.
- 74 கமல : อันนี้คือมีงานอยู่แล้ว. หรือว่าเป็น, สมัครงานไว้แล้ว.
- 75 ஜெ : อันนี้ไม่ได้สมัคร. แต่พอดีคนที่ทำเนี่ย, เป็นพ่อของเพื่อนผมที่นั่น, เล้าทำอยู่. เล้าเป็นฟรี
- 76 แลนด์ออดิโอเตอร์, เกือบทุกสตูดิโออะ, ที่นั่น. \sum
- 77 வருஷ : F,Y \rightarrow ที่นี้ยังไม่ได้ไปทำที่เมืองนอกเลย. แล้ว
- 78 ตอนนี้อยู่เมืองไทยตอนนี้ทำอะไรบ้าง.
- 79 ஜெ : ช่วงนี้นะครับ. ก็, ส่วนมากก็ทำเพลงให้เพื่อนๆ. บางทีผมก็กะว่าจะทำเพลงให้ตัวเอง
- 80 ด้วย. \sum
- 81 வருஷ : ทำเพลงให้ตัวเองด้วย. ในอนาคตนี้จะมีอัลบั้มของตัวเอง.
- 82 கமல : แล้วทำเพลงให้กับคนไทยที่นี้ด้วยหรือเปล่าครับ.
- 83 ஜெ : ยังไม่ได้ทำครับ. ยังไม่ได้ทำให้คนอื่น. ช่วยริมิคซ์ให้. แต่ว่าไม่ได้ไป produce หรือ
- 84 compose ให้เค้า.
- 85 கமல : ริมิคซ์ให้ว่ะอะไรครับ.
- 86 ஜெ : ที่เพิ่งทำไปก็เป็นของโมเดิร์นด็อก.
- 87 கமல : ป๊อด โมเดิร์นด็อก.
- 88 ஜெ : ครับ. ของป๊อด โมเดิร์นด็อก.
- 89 வருஷ : นอกจากทำดนตรี, ทำอะไร. ชีวิตประจำวันทำอะไรอีก.

- 90 เจ : ก็ช่วงนี้ นะครับ. ก็ยังไม่มีงาน. ถ้าไม่เล่นดนตรี, ไม่แต่งเพลง, ก็ซ้อม, ซ้อมเครื่อง
- 91 ดนตรี.
- 92 วรุฒ : F,Y \rightarrow Σ เห็นบอกเล่น โยคะด้วย.
- 93 เจ : เล่นโยคะด้วยครับ.
- 94 วรุฒ : โยคะเนี่ย, บางทีไปสนใจได้ยังไง. บางทีวัยรุ่นทันสมัย, สมัยใหม่อย่างเงี๊ยะ, ใครจะไปสนใจ
- 95 โยคะ. อย่างว่าแต่วัยรุ่นเลย. ผมเลยวัยรุ่นมา, ผมยังไม่สนใจเลยโยคะ. มันคืออะไร. กีฬา
- 96 หรือการบริหารร่างกาย.
- 97 เจ : มันเป็นการฝึกร่างกาย. จริงๆแล้วมันเป็น Σ
- 98 วรุฒ : Σ ฝึกสมาธิ.
- 99 เจ : ฝึกสมาธิด้วยนะครับ. มันจะเป็นคล้ายๆ, เค้าเรียกอะไร. มันเป็น science, วิทยาศาสตร์.
- 100 วรุฒ : มันเกิดประโยชน์อะไรกับตัวเรา.
- 101 เจ : หนึ่งการหายใจ, ออกซิเจนในร่างกายเราจะเยอะขึ้น. คนส่วนมากในการหายใจบางที,
- 102 ไม่ได้สูดลมเข้าให้เต็มปอด, หายใจแค่ครึ่งเดียว. ก็คาร์บอนที่อยู่ในปอดเราก็จะค้างอยู่.
- 103 แล้วการหายใจได้ลึกเนี่ย, เลือดใหม่เข้าไปเนี่ย, เข้าไปบำรุงร่างกายสมองทั้งหมด.
- 104 บางทีการใช้วิธีกลับตัวยืดตัวเนี่ย, หลายๆส่วนในตัวเราพาเลือดไปเลี้ยงอวัยวะต่างๆ.
- 105 อย่างเช่นถ้าเราขึ้น headstair เนี่ย, เลือดทั้งหมดจากเท้าจะลงมาเลี้ยงสมอง, เลี้ยงตา,
- 106 เลี้ยงจมูก. Σ
- 107 วรุฒ : Σ หมายถึง headstair นี้เราเอาเท้าขึ้นสูงๆอย่างเนี่ย. เอาหัวปักพื้นลงไป.
- 108 กมล : ตอนนีทำได้หรือยังครับ.
- 109 เจ : ได้แล้วครับ.
- 110 กมล : นานแค่ไหน.
- 111 เจ : ก็ผมเพิ่ง, ถึง 15 นาทีอะ.
- 112 กมล : โดยไม่ต้องพึ่งกับกำแพงเลยหรออะ. Headstair ขึ้นมาตรงๆอย่างนี้หรอครับ.
- 113 เจ : คือใช้แขนเป็นไทร่สปอต.
- 114 วรุฒ : Σ อย่างเงี๊ยะมั้งอะ. แล้วก็ตั้งขาสูงๆ.
- 115 เจ : จะช่วยในการโฟกัส. หนึ่งคือบำรุงสมอง. แล้วก็ในการใช้เซนส์ต่างๆ, ได้กลิ่น, หู, การ
- 116 มองเห็นจะดีขึ้นเยอะ.
- 117 วรุฒ : เพราะว่าเรายืนอยู่ทั้งวัน. เลือดก็จะไปเลี้ยงสมองน้อย. เราทำแบบหัวทิ่มไปอย่างเงี๊ยะ. เลือด
- 118 ก็จะไปเลี้ยงสมองเยอะขึ้น. คิดยังไงถึงไป, ไปเรียนโยคะ.
- 119 เจ : ผมคงไปอ่านเจอที่, ในหนังสือต่างๆที่มีคนแนะนำ. ตอนอยู่ม.3 ผมถามคุณแม่ว่า, เออ,
- 120 อยากไปเรียนโยคะ, ไม่ทราบไปเรียนที่ไหนได้.

- 121 วรุฒ : ได้ยินมาจากไหน.
- 122 เจ : ได้ยินมาจากไหนก็ไม่ทราบ. ตอนแรกก็อยากจะลอยตัวเป็น.
- 123 วรุฒ : เผอิญตอนนั้นก็อยากลอยตัว. อ้อ! แล้วมันลอยได้มัย, ถ้าฝึกไปมากๆ จะลอยได้มัย.
- 124 เจ : ยัง.
- 125 กมล : ยังนี่หมายถึงเป็นไปได้หรือครับ.
- 126 เจ : อาจจะเป็นไปได้ครับ. ถ้าความตั้งใจเราพอ.
- 127 วรุฒ : เพราะว่าไปเรียนโยคะหรือเปล่าครับถึงได้, ทุกวันนี้เห็นบอกว่าทานมังสวิรัตินี่ด้วย.
- 128 เจ : ใช่ครับ.
- 129 วรุฒ : เพราะว่าไปเรียนโยคะ อ้อ! เรียนโยคะนี่ต้อง
- 130 เจ : ครับ. ทั้งสองอย่างครับ. เพราะว่าใน
- 131 การเรียนโยคะ. ผมได้อ่านมาว่า, ถ้าเรากินเนื้อสัตว์น้อยเนี่ย, เชื้อโรคในร่างกายจะน้อย.
- 132 สัตว์ที่มีเลือดเยอะเนี่ย, บางทีจะเป็นต้นเหตุของมะเร็ง, แล้วก็โรคหัวใจ.
- 133 วรุฒ : อ้อ! นี่
- 134 แสดงว่าทานมานานแล้วสิครับ. ก็ปีแล้วครับ.
- 135 เจ : 7 ปีแล้วครับ.
- 136 วรุฒ : 7 ปีแล้ว.
- 137 กมล : โอ้โห! แล้วอย่างนี้, ก็จะทานต่อไปเรื่อยๆ.
- 138 เจ : ครับ.
- 139 กมล : แล้วก็ฝึกโยคะต่อไปเรื่อยๆ.
- 140 เจ : จะพยายามฝึกไปเรื่อยๆ.
- 141 วรุฒ : ถ้าสมมติเราไปที่ไหนสักแห่ง, บังเอิญมันไม่มีผักให้เรากิน, ทำยังไง.
- 142 เจ : ก็อดไปมือหนึ่ง.
- 143 วรุฒ : อดเลย. ไม่ฝืนกินด้วย.
- 144 เจ : ไม่.
- 145 วรุฒ : หรือ. ทำไม่ครับ.
- 146 เจ : ถ้าจำเป็นจริงๆ. ถ้าเราอดมา 4 มื้อแล้ว. ร่างกายไม่ไหว, ก็กินได้ครับ. แล้วอีกอย่างหนึ่ง,
- 147 ในการเล่นโยคะ, ถ้าทานเนื้อสัตว์เนี่ย, โปรตีนจากเนื้อสัตว์จะสร้างกล้ามเนื้ออีกแบบหนึ่ง.
- 148 ไฟเบอร์จะใหญ่แต่่ง่าย. คนเล่นเวทนี่ควรจะกินเนื้อสัตว์. โปรตีนจากเนื้อสัตว์เยอะ.
- 149 เพื่อว่าจะสร้างกล้ามเนื้อที่ใหญ่. แต่อย่าไปยึดมันจะแข็ง. พอเรายึดมากๆ. มันจะตึงมาก. ตึง
- 150 จนมันแสบเลยละอะ. พอเลิกกินเนื้อสัตว์. ไปยึดนี้, เราจะรู้สึกตัวอ่อนมาก. ขนาดเราตึง
- 151 แล้ว. พยายามยึดให้มากกว่านั้น. มันจะยึดได้ครับ.

- 152 กมล : สงสัยผมต้องไปทานข้างละ. เวลาเดินผมรู้สึกตึงๆ. \sum
- 153 วรุฒ : \sum อ้อ! ไม่. อันนั้นเค้าเรียกแก่.
- 154 กมล : แก่หรืออะ.
- 155 เจ : ฝึกได้อะ. ถ้าฝึกแล้วมันจะหายอะ.
- 156 กมล : \sum เอ้อ. เนอะ. แก่.
- 157 วรุฒ : R,Y \rightarrow วันๆนี่ไม่ทำอะไร. เทียบก็ไม่เทียบ.
- 158 เจ : \sum ทำอะ. ไม่ถึงกับไม่ทำ.
- 159 วรุฒ : ก็ทำอะไรเนี่ย, กำลังจะถามว่าทำอะไร. (ไม่เทียบ.)
- 160 เจ : \sum (ฝึกดนตรี) ถ้าไม่ฝึกดนตรีก็, แต่งเพลง. ถ้าไม่
- 161 แต่งเพลงก็, ออกไปฟังดนตรี. ไปดูคอนเสิร์ต. แล้วช่วงนี้ผมก็, มีกีฬาใหม่ที่ผมเล่นอยู่,
- 162 คือไทคัซึร์บ์ฟิ่ง.
- 163 วรุฒ : ไทคัซึร์บ์ฟิ่งหรือครับ. มันคืออะไรครับ.
- 164 เจ : คล้ายๆวินเซิร์บ์, คล้ายๆสกีน้ำ, คล้ายๆ \sum
- 165 วรุฒ : \sum ปนๆกันหลายอย่าง.
- 166 เจ : ครับ. เราขึ้นอยู่กับนก. แล้วจะมีว่าตัวนี้, ว่าตัวใหญ่. ใหญ่กว่ารถหลายเท่าอะ. แล้วก็
- 167 เป็นสายจากตัวเรา, เป็นบาร์. แล้วเราใช้ลมลากตัวเราอยู่บนน้ำ.
- 168 วรุฒ : อ้อ! สามารถไปได้เรื่อยเลย.
- 169 เจ : ครับ.
- 170 วรุฒ : พอรับลมหน่อยหนึ่งจะตั้งขึ้นมาเลย. เป็นกีฬาชนิดหนึ่ง. \sum
- 171 เจ : \sum ครับ. ไม่ค่อยมีคนเล่นครับ.
- 172 นับได้เลย.
- 173 วรุฒ : N,Y \rightarrow เทียบก็ไม่เทียบ. วางก็ไปเล่นกีฬา. ที่นี้เนี่ยมันก็ผิวิสัย. ท่านผู้ชมว่ามีครับว่า,
- 174 หม่อมหล่อๆอย่างนี้, วัยรุ่นขนาดนี้. แล้วเอาเวลาที่ไหนไปจีบสาวๆ.
- 175 เจ : ((หัวเราะ)) จริงๆก็ยังไม่ได้ใช้เวลาไปทำอย่างนั้นครับ. เออ:: คนเรา, อย่างที่ผมพูดนะ
- 176 ครับ. คนเราจะแตกต่างกัน, มีความชอบหลายๆแบบ. ไปที่ขีวนี้, ส่วนมากผู้ชายจะไป
- 177 ที่ขีวนี้, เพื่อจะไปหาสาวไซม์ยี้ครับ. ได้คิมเกล้าด้วย. หลายอย่าง. สนุกสนานกับเพื่อน.
- 178 ก็การทำอย่างนั้น. หลายคนคิดว่าคนเราเนี่ย, มีชีวิตเพื่อที่จะมาหาคู่. มีลูก. แล้วก็ต่อเชื้อ
- 179 เราไป. \sum
- 180 วรุฒ : \sum ต่อเชื้อเลยนะ.
- 181 กมล : สืบเผ่าพันธุ์.
- 182 เจ : ครับ. อย่างนั้น. นั่นคือเหตุผลของคนเรา. เราจะมาอยู่เพื่ออะไร. ก็เพื่อทำอย่างงี้ละครับ.

- 183 แล้วบางคนก็ไม่ได้มองอย่างจ๋า. อย่างเช่นตัวผม, ไม่ได้คิดอย่างจ๋าครับ. ถ้าเราจะมาอยู่
 184 เพื่อมีลูกเนี่ย. เราก็อ่า. \sum
 185 วรุฒ : อ่า. อย่างเจคิดยังไง.
- 186 เจ : ก็เป็นหน้าที่ของบางคน. แต่ผมขอรอก่อน. เพราะว่าช่วงนี้ผมทำอะไร, ก็เพื่อตัวเอง.
 187 ส่วนมากสิ่งที่ผมทำอยู่ก็คือสิ่งที่ผมอยากจะทำ. จะใช้เวลาทำในสิ่งที่ผมอยากทำ. พอผม
 188 รู้สึกว่าสิ่งที่ผมอยากจะทำเนี่ย, ผมทำได้แล้ว. หรือว่าเรามี, เออ:, ได้รับความสำเร็จกับมัน.
 189 ถ้าเรารู้ว่าเราทำไม่ได้จริงๆ. พยายามมาสิบกว่าปีก็ทำไม่ได้. เราก็อ่า. ก็จะปล่อยมันไป. ใน
 190 เวลานั้นนะ, ผมคิดว่าผมอยากจะมีครอบครัว, มาดูคนอื่น, ให้เค้ามีความสุขด้วยใน
 191 โลกของเรา. ก็จะเป็นวาระ.
- 192 วรุฒ : แสดงว่าปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีแฟน.
- 193 เจ : ก็มีครับ. \sum
 194 วรุฒ : ก็มี, แต่ว่าก็, ก็ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเค้ามาก.
- 195 เจ : ก็พยายามให้มากที่สุดที่เราให้ได้เนี่ยครับ. ทัวไปเราก็อ่า. ใช้เวลาทำอย่างที่เราอยากทำ.
 196 กมล : ก็เรียกว่ายังศึกษากันอยู่.
- 197 เจ : ครับ. \rightarrow
- 198 กมล : N,Y **ต้องเรียนท่านผู้ชมนะครับว่า,** น้องเจเนี่ย, ปกติเนี่ย, อยากจะทำอะไรจะตั้งใจ.
 199 แม้กระทั่งที่เราฟัง. อย่างไปเล่นกีฬาไทด์เชิร์ป, ยังต้องไปเรียนถึงสเปน โนน. เพื่อที่จะ
 200 มาเล่นกีฬา.
- 201 เจ : คือผมเดินทางอยู่แล้ว. ช่วงที่ผมเรียนจบ. ผมก็อยากจะไปยุโรป. เพราะว่าผมไม่เคยไป
 202 มาก่อน. ผมก็เลยตั้งใจที่จะเรียนให้จบเร็ว. อย่างผมจบภายใน 3 ปีครึ่ง, ซึ่งจะมีเคอเวเตอร์
 203 หนึ่งที่จะไปเที่ยวโดยเฉพาะ. ผมก็ไปโน่น 3 เดือน. ไป 33 เมือง. ใช้เวลาอยู่เมืองละ
 204 ประมาณ 3-4 คืน. ก็เดินทางไปเรื่อยๆ.
- 205 กมล : แล้วไปยังไง. \sum
 206 วรุฒ : รอบโลกเลยนะ.
- 207 เจ : ไม่ถึงกับรอบโลกอะ. จริงๆผมบินจากแคลิฟอร์เนียไปนิวยอร์ก, ไปอยู่กับเพื่อน 4 วัน.
 208 แล้วไปที่อิตาลี, แล้วไปที่ฝรั่งเศส, แล้วไปอยู่ที่สเปน.
- 209 กมล : ไปกับใครครับ.
- 210 เจ : ไปคนเดียวครับ.
- 211 กมล : $\left(\begin{array}{l} \text{ไปคนเดียว.} \\ \text{คนเดียวเลย.} \end{array} \right)$
 212 วรุฒ : เหมือนดิสคัฟเวอรีเลยนะ.
- 213 กมล : N,Y \rightarrow **น้องเจครับ.** ถามจริงๆตอนนี้อายุเท่าไรครับ.

- 214 เจ : 23. \sum
- 215 กมล : \sum 23.
- 216 เจ : 22 กำลังจะขึ้น 23. \sum
- 217 กมล : \sum 22. คือประสบการณ์ของน้องเจนี่จริงๆ, สำหรับอายุ 22 เนี่ย, ถือ
218 ว่าเยอะมาก.
- 219 วรุฒ : เยอะกว่าพวกเราอีก.
- 220 กมล : เยอะกว่า.
- 221 วรุฒ : F,Y \rightarrow \sum แล้วในอนาคตนะครับ. ที่น้องเจจะไปทำนะครับท่านผู้ชม. ไปฮอลลีวูด
222 เลยทีเดียว. เห็นบอกว่าจะไปทำซาวด์ให้กับสปีลเบิร์ก.
- 223 เจ : เล้าทำงานกับสปีลเบิร์กครับ. เล้าทำงานกับหลายๆคน ังครับ. ผมก็จะไปทำงาน=
224 วรุฒ : อ้อ.
- 225 เจ : =ให้เค้า.
- 226 กมล : มีโอกาสดีมาก. \sum
- 227 วรุฒ : \sum เท่ากับว่าไปอยู่ในฮอลลีวูดเลยนะ.
- 228 เจ : ก็หลายๆคนที่เมืองไทย. แฟนๆหลายๆคนก็บอกว่า, อย่าไปเลย, อยู่ที่นี่, ทำงานกับเราดี
229 กว่า. คนเค้าจะคิดถึง. ผมคิดว่า, ยังไงก็ต้องลองซะ. นานๆจะมีโอกาสแบบนี้ที.
- 230 วรุฒ : นะ. มันไม่ใช่จะมีโอกาสดังง่ายๆ. ไประดับสปีลเบิร์กนี่.
- 231 เจ : ก็อยากจะไปลองทำดู. ถ้าไม่ดีจริงๆผมก็จะกลับมา.
- 232 วรุฒ : คิดว่าไปอยู่ที่นู่นแล้ว, คิดว่าจะเข้าไปในวงการนักแสดงเค้าเลย.
- 233 เจ : ผมจะลองดูครับ. อย่างแรกผมจะไปเรียนก่อน, เรียนการแสดง. ตั้งแต่ผมทำงานมา. ผม
234 ยังไม่เคยเรียนทางด้านนี้จริงๆ. ก็อยากจะไปเรียนที่นู่น. แล้วก็ \sum
- 235 วรุฒ : \sum ชีวิตมีแต่การเรียน
236 อย่างเดียวเลยนะ.
- 237 เจ : ถ้าไม่เรียนจะไม่รู้อะไรเลยนะ.
- 238 กมล : ถือว่าการที่จะทำงานเนี่ย, การเรียนเป็นสเต็ปแรก. ถือว่าเป็นการทำงานไปด้วย.
239 เจ : ครับ.
- 240 เจ : ก็อย่างบางที่เราไปทำอะไรหลายๆอย่าง. ไปเล่นกีฬาหรือเล่นดนตรีเนี่ย, บางคนบอก
241 อยากจะมาทำด้วย, อยากจะลอง. ผมบอก, คุณก็ฝึกสิ. ฝึกแล้วเรียน. ถ้าชอบจริงๆคุณก็
242 ควรจะเรียนรู้กับมัน. ซื้หนังสือมาอ่าน. คู่มือไอ. ถามคน. เข้าไปในวงการจริงๆ. อยาก
243 เล่นดนตรีเก่งๆ. คุณก็ต้องไปฟังให้เยอะ. ต้องไปดูคนแสดงสดให้เยอะ. เพื่อที่จะรู้ว่า

- 244 ตัวเองจะได้ทำได้. ก็เหมือนกับใช้เวลาทำของ. ควรจะไปเรียนไว้ก่อน. (ต้องเรียนรู้อะไร.)
- 245 วรุฒ : (อันนี้คือสิ่งแรก.)
- 246 ถ้าไปอเมริกาแล้วก็จะไปเรียนการแสดง.
- 247 เจ : เรียนการแสดงครับ. หนึ่งในคือผมอยากทำงานไปด้วย, ทำงานกับคนนี้แหละ. เราไม่รู้ว่า
- 248 เงินเดือนมันจะเยอะแค่ไหน. เราเป็นผู้ช่วยเค้าอีกที. ซึ่งไม่เยอะมาก. แต่ว่าขอให้มันพอ
- 249 อยู่ได้. เรายังอยากจะไปเรียน, เรียนด้านนี้. แล้วก็ทำเพลงไปด้วย.
- 250 วรุฒ : N,Y → จากเวลาสี่ปีผ่านไป. คุณเจไปเรียนที่อเมริกา. กลับมาถึงทุกวันนี้. คุณเจดูเป็น
- 251 ผู้ใหญ่ขึ้นเยอะมากทีเดียว.
- 252 เจ : ก็ไม่ได้ดูเป็นผู้ใหญ่หรอก, เรา, เราเรียกว่าเรามีการอ่าน. การเรียนรู้หลายๆอย่าง.
- 253 วรุฒ : เพราะการอ่านการเรียนรู้เลยทำให้ตัวเองดูเป็นผู้ใหญ่ขึ้น.
- 254 เจ : ก็ไม่ได้ดูเป็นผู้ใหญ่ขึ้น, มันดู, อาจดูเป็นผู้ใหญ่ขึ้น.
- 255 วรุฒ : ∑ ((หัวเราะ)) เรารู้สึกมีอิสระ. ว่า
- 256 อิทธิพลของอะไร, ที่ทำให้ตัวเองดูเป็นผู้ใหญ่ขึ้น. ได้จากอะไร, จากการเรียน.
- 257 เจ : จากการเรียน, จากได้เจอคนหลายๆแบบ. แล้วอีกอย่าง, ผมได้มีโอกาสใช้ชีวิตใน
- 258 หลายๆประเทศ. ผมเกิดที่ฮ่องกง. แล้วย้ายมาอยู่เมืองไทย. แล้วก็ย้ายไปเรียนที่อเมริกา.
- 259 วรุฒ : เล่นกีฬาที่สเปน. ∑
- 260 เจ : ((หัวเราะ)) ไปเที่ยวยุโรป. สิ่งหลายๆอย่างที่ทำให้คนเรา, มีความ
- 261 รู้หลายๆแบบ. ได้มองโลกในหลายๆด้าน.
- 262 วรุฒ : ทั้งหมดที่ได้คุยกับคุณเจมานะครับ. เราก็สามารถยืนยันได้เลย. แล้วก็เป็นเรื่องพิสูจน์
- 263 ได้เลยนะครับว่า, การเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จ. ∑
- 264 กมล : ต้องตั้งใจ.
- 265 และก็มีความรักด้วย.
- 266 เจ : ความสำเร็จนี้ก็ใช้วิธีการวัดหลายๆแบบ. การเรียนเยอะไม่ได้หมายความว่าเราจะร่ำรวย.
- 267 อาจารย์ความรู้มากเงินเดือนน้อย. ความสำเร็จของเค้าคือ, เค้ารู้สึกได้ว่า, เค้าได้เรียนรู้เยอะ.
- 268 นั่นคือความสำเร็จของเค้า. ไม่เหมือนนักธุรกิจบางคน, มีเงินเยอะ. นั่นคือความสำเร็จ
- 269 ของเค้า. ก็แล้วแต่คนว่า, ความสำเร็จนี่คืออะไร.
- 270 วรุฒ : N,Y → เอาล่ะครับ. นื่องๆทางบ้านก็จำพี่เจเป็นตัวอย่างก็แล้วกัน. การเรียนคือสิ่งที่
- 271 จะนำเราไปสู่ความสำเร็จ. วันนี้เราต้องขอขอบคุณคุณเจ มณฑล จิรา ครับ.

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 1 : ครอบครัวหรรษา

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างบุคคลในครอบครัวภายในบริเวณบ้าน

- 1 แอ้ว : ฟักทองอะไรจะเยอะขนาดนี้เนี่ยะ, ปลุกเองหรือ, \sum มีแต่ลูกงาม ๆ เนาะ \sum
- 2 แม่ : \sum F,Y \rightarrow \sum เอ้อ,
- 3 แอ้ว : \sum เอ้อ,
- 4 อู๋ทำไอ้ นั่นสิ, อู๋ชอบ $\left(\begin{matrix} \text{กิน} \\ \text{ฟัก} \\ \text{สัง} \end{matrix} \right)$ ไม่ใช่หรือ,
- 5 พี่แดง : $\left(\begin{matrix} \text{ฟัก} \\ \text{สัง} \end{matrix} \right)$ ทองเชื่อม.
- 6 พี่ปุย : $\left(\begin{matrix} \text{ขยา} \\ \text{สังขยา} \\ \text{แต่พี่กิน} \end{matrix} \right)$ ฟักทองหรือ, ใส้ทำ ไงวะ, \sum แม่,
- 7 พี่ปู้ : $\left(\begin{matrix} \text{ขยา} \\ \text{สังขยา} \\ \text{แต่พี่กิน} \end{matrix} \right)$ ฟักทองหรือ, ใส้ทำ ไงวะ, \sum แม่,
- 8 แอ้ว : $\left(\begin{matrix} \text{ขยา} \\ \text{สังขยา} \\ \text{แต่พี่กิน} \end{matrix} \right)$ ไม่เป็นหรือ, __ \sum แม่,
- 9 $\left(\begin{matrix} \text{แม่} \\ \text{ไข่} \end{matrix} \right)$ ทำเป็นนะ, อู๋เป็นลูกมือดี.
- 10 พี่จิม : $\left(\begin{matrix} \text{นี่เป็น,} \\ \text{ไข่, น้ำตาล,} \\ \text{ทำอะไร} \end{matrix} \right)$
- 11 อู๋ : $\left(\begin{matrix} \text{กระทิ, แคนั่นเอง} \end{matrix} \right)$
- 12 ป้าหมาย : $\left(\begin{matrix} \text{กระทิ, แคนั่นเอง} \end{matrix} \right)$
- 13 พี่ปุย : $\left(\begin{matrix} \text{สังขยาฟักทอง.} \end{matrix} \right)$ \sum $\left(\begin{matrix} \text{เค้าต้องผูกเนาะ} \end{matrix} \right)$
- 14 พี่จิม : $\left(\begin{matrix} \text{สังขยาฟักทอง.} \end{matrix} \right)$ \sum $\left(\begin{matrix} \text{เค้าต้องผูกเนาะ} \end{matrix} \right)$
- 15 ฟัก $\left(\begin{matrix} \text{ทองหนะ.} \\ \text{มันต้องคว้านเมล็ดออก.} \end{matrix} \right)$ \sum
- 16 พี่ปุย : $\left(\begin{matrix} \text{ทองหนะ.} \\ \text{มันต้องคว้านเมล็ดออก.} \end{matrix} \right)$ \sum
- 17 พี่จิม : $\left(\begin{matrix} \text{ทองหนะ.} \\ \text{มันต้องคว้านเมล็ดออก.} \end{matrix} \right)$ \sum ไม่, เค้าต้องผูกด้วยเชือกฟาง.
- 18 ป้าหมาย : $\left(\begin{matrix} \text{ขยาด้วย, จีมื้อด้วย,} \\ \text{ฟักทองกวน} \end{matrix} \right)$ $\left(\begin{matrix} \text{ไม่จั้นมันก็ไม่สวย.} \end{matrix} \right)$
- 19 พี่แดง : $\left(\begin{matrix} \text{ขยาด้วย, จีมื้อด้วย,} \\ \text{ฟักทองกวน} \end{matrix} \right)$ $\left(\begin{matrix} \text{ไม่จั้นมันก็ไม่สวย.} \end{matrix} \right)$
- 20 พี่จิม : $\left(\begin{matrix} \text{ขยาด้วย, จีมื้อด้วย,} \\ \text{ฟักทองกวน} \end{matrix} \right)$ $\left(\begin{matrix} \text{ไม่จั้นมันก็ไม่สวย.} \end{matrix} \right)$ ละเลยนะ, ถ้าฟักทองเนื้อบาง,
- 21 แอ้ว : อ้อ, ผูกอย่างนี้ $\left(\begin{matrix} \text{หรือ,} \\ \text{สมมติ} \end{matrix} \right)$ ว่าบังเอิญเนื้อบางอะไรอย่างเนี่ย, ต้องผูกรอบ.
- 22 พี่จิม : $\left(\begin{matrix} \text{หรือ,} \\ \text{สมมติ} \end{matrix} \right)$ ว่าบังเอิญเนื้อบางอะไรอย่างเนี่ย, ต้องผูกรอบ.
- 23 แอ้ว : $\left(\begin{matrix} \text{ลือคไว้} \\ \text{ไข่ใหม่,} \end{matrix} \right)$ $\left(\begin{matrix} \text{ไข่ใหม่,} \\ \text{ไม่ให้} \end{matrix} \right)$ มันเบะไข่ใหม่.
- 24 พี่แดง : $\left(\begin{matrix} \text{ลือคไว้} \\ \text{ไข่ใหม่,} \end{matrix} \right)$ $\left(\begin{matrix} \text{ไข่ใหม่,} \\ \text{ไม่ให้} \end{matrix} \right)$ มันเบะไข่ใหม่.
- 25 พี่ช่วย : N,E \rightarrow $\left(\begin{matrix} \text{เอ้ย, น้อง} \\ \text{โบสถ์,} \end{matrix} \right)$ ร้องให้ทำไม. \sum $\left(\begin{matrix} \text{ไอ้โบสถ์, งอแงเนอะ} \\ \text{เออ, [งอ =} \\ \text{มัน =} \end{matrix} \right)$
- 26 ป้าหมาย : $\left(\begin{matrix} \text{ไอ้โบสถ์, งอแงเนอะ} \\ \text{เออ, [งอ =} \\ \text{มัน =} \end{matrix} \right)$
- 27 พี่ปู้ : $\left(\begin{matrix} \text{ไอ้โบสถ์, งอแงเนอะ} \\ \text{เออ, [งอ =} \\ \text{มัน =} \end{matrix} \right)$
- 28 พี่แดง : $\left(\begin{matrix} \text{ไอ้โบสถ์, งอแงเนอะ} \\ \text{เออ, [งอ =} \\ \text{มัน =} \end{matrix} \right)$

- 29 พี่ญี่ปุ่น : = แง
- 30 พี่แดง : (= ร้อน)
- 31 พี่ญี่ปุ่น : (มัน) (ร้อนด้วย.)
- 32 พี่แดง : (มันร้อน, (อากาศ, (ไม่ให้ใครอุ้มเลย. (เสียงดังด้วยใจ, มันนอนไม่ได้, แล้วมัน ก็อ้าว.)
- 33 ป้าหมาย : (อากาศ, (ไม่ให้ใครอุ้มเลย. (เสียงดังด้วยใจ, มันนอนไม่ได้, แล้วมัน ก็อ้าว.)
- 34 แอ้ว : (เสียงดังด้วยใจ, มันนอนไม่ได้, แล้วมัน ก็อ้าว.)
- 35 ป้าหมาย : F,C → (พอมัน) ปรึบจัน,
- 36 รจะเข้าร้าน , ไอ้เรา (ก็) จะไปตลาด.
- 37 พี่แดง : N,E → (อ้าว, เผอะไรนั่นหนะ, เอาตามาทำอะไรนั่นหนะ. Z อ้อ.
- 38 พี่ช่วย :
- 39 พี่แดง : พี่เสริม (มั้ง.)
- 40 ป้าหมาย : (เราก้) ไม่กล้าออกไปซะที, จนต้องฝาก (กุญแจร้านให้มัน,) แล้วมัน=
- 41 พี่ญี่ปุ่น : (ข้าวโพดอย่าง.)
- 42 ป้าหมาย : = ก็เปิดไม่ได้จริงๆ, ประตูร้านฉันไม่มีใครเปิดเป็นจริงๆ. Z
- 43 พี่แดง : (เออ, ข้าวโพด
- 44 ปิ้งมันต้องกินร้อนๆ.
- 45 แอ้ว : ((พี่ช่วยเอาข้าวโพดมาขึ้นให้)) ไม่เป็นไร, ตามสบายเลย (คุณพี่.)
- 46 พี่ช่วย : (โลเท่า) ไหระวะ, ที่ญี่ปุ่น
- 47 ซื่อเนี่ยะ. Z
- 48 พี่แดง : (อ่อยมัย.) Z
- 49 พี่ช่วย : (อ่อย.)
- 51 พี่แดง : อ่อยหรือ, ก็น่าจะอ่อย หรือก.
- 52 แอ้ว : อ้อ.
- 53 พี่จิม : N,Y → (นึ้ม, นึ้มเอาถ้วยไปทำอะไร. Z
- 54 พี่แดง : (ไปให้มัน (เล่น.)
- 55 แอ้ว : (ไปเล่น,) เครื่องเล่น.
- 56 พี่จิม : เอ้อ.อ.อ. ((ห้าวเราะ)) คิดว่าใส่ข้าว.
- 57 พี่แดง : เออ, มันต้องเล่นด้วยใจ, กินด้วย, เล่นด้วย.
- 58 แอ้ว : อ้อ, ต้องต้อย่างจี้หรือ.

- 59 พี่ปู้ : ((ทำท่าล้อเลียนน้องโบสท์)) เบะ,เบะ, เวลาร้องให้ต้องทำเสียง,มันทำปาก
- 60
- 61 พี่แดง : $\left(\begin{array}{l} \text{อย่างเงี้ย.} \\ \text{มันอยู่ได้} \end{array} \right)$ ถ้าอย่างเงี้ย.
- 62 พี่ช่วย : $\left(\begin{array}{l} \text{ร้องให้,} \\ \text{ทำเบี๊ยะ เบี๊ยะ.} \end{array} \right)$
- 63 พี่ปู้ : เออ, ร้อง ให้ทำปาก. \sum
- 64 พี่จิม : \sum ผมมันหยักศกสวยเนาะ.
- 65 แอ้ว : เฮอะ? \sum
- 66 พี่จิม : \sum ผมมันหนะ. \sum
- 67 พี่ปู้ : \sum เออ,ผมเขอะ.
- 68 แอ้ว : เหมือนลูกครึ่ง,หงิกเลย.
- 69 อู้ : N,E \rightarrow __ อ้าว, นั่นก่อไฟทำอะไร $\left(\begin{array}{l} \text{นั่นหนะ.} \\ \text{แต่สีผมเหมือน} \end{array} \right)$
- 70 แอ้ว : $\left(\begin{array}{l} \text{โกยตอนเด็กๆเลย.} \\ \text{ปิ้งข้าวโพด.} \end{array} \right) =$
- 71 พี่แดง :
- 72 แอ้ว : = สีเหมือนพี่จิมหะ,
- 73 พี่จิม : สีเหมือนโล้ก.
- 74 แอ้ว : มาได้ยังไวะ,สีโล้ก,เหมือนสี $\left(\begin{array}{l} \text{น้องเบ็อง,} \\ \text{ร็อย,ร็อยห้าสิบ,} \end{array} \right)$ อะไรอย่างเงี้ย.
- 75 ป้าหมาย: ((นับตั้งค้ที่พี่ปู้ยื่นให้)) $\left(\begin{array}{l} \text{ร็อย,ร็อยห้าสิบ,} \\ \text{__ ร็อยนึ่ง.} \end{array} \right)$
- 76 พี่จิม : น้องเบ็องนี้,สีแบบ,แบบ, $\left(\begin{array}{l} \text{แต่ผมมันสั้น.} \\ \text{สีสวยแล้ว,} \end{array} \right)$ ไม่ต้องโกรก.
- 77 แอ้ว :
- 78 พี่ปู้ : N,I \rightarrow จ่ายค่าไก่อเลยนะ,อย่าขึ้นราคานะ. \sum
- 79 ป้าหมาย : \sum อ้าว,ไม่แน่หรือ,เข้าไปแล้ว,
- 80 $\left(\begin{array}{l} \text{มหาโหดนะ.} \\ \text{คิดออก,} \end{array} \right)$ ((หัวเราะ))
- 81 พี่แดง :
- 82 ป้าหมาย: ((หัวเราะเสียงดัง))
- 83 แอ้ว : ทำไม,ฝากซื้อไก่.
- 84 ป้าหมาย: มัน, ทำ _ใส่ไปวัด.
- 85 แอ้ว : อ้อ, ทำบุญ.
- 86 พี่ช่วย : N,E \rightarrow ข้าวโพดนี้,เอาไปเผาดี, $\left(\begin{array}{l} \text{เนี่ย,ไอนั่นซื้อข้าวโพด} \\ \text{นี่, กำลังปิ้งไฟอยู่นี่ไง.} \end{array} \right)$ มานะ, มันซื้อข้าวโพด=
- 87 พี่ปู้ :

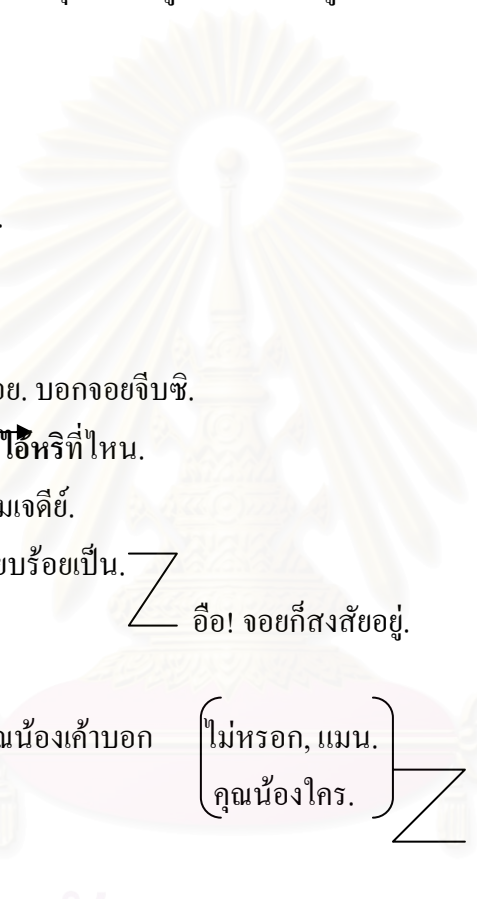
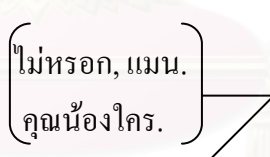
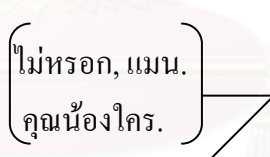
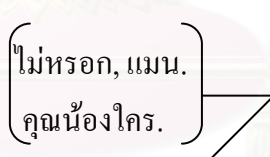
- 88 พี่ช่วย : = มาละเสร็จเลย.
- 89 พี่ปู่ : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ชนเลขเนอะ (เค้านะ, จอด จอด),} \\ \text{ไอ้ตรงไอ้วังน้ำเย็นหนะ.} \end{array} \right.$
- 90 แอ้ว : $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่, ไม่,มันหลายวัน,=} \\ \text{ไม่เสร็จหรอก,} \end{array} \right)$ $\left(\begin{array}{l} \text{มันก็,มันไม่เยอะเท่าไร.} \end{array} \right)$
- 91 พี่แดง :
- 92 แอ้ว : = มันไม่เป็นไรหรอก $\left(\begin{array}{l} \text{ปู่} \\ \text{โอย,} \end{array} \right)$ มันก็ได้ปริมาณเพิ่มขึ้นหรอก, ก็แค่นั้นแหละ.
- 93 ป้าเสริม :
- 94 พี่ปู่ : เสร็จแน่เลย,
- 95 พี่จิม : ((เห็นน้องบ้านมากอดป้าหมาย)) N,E \rightarrow วู๊ย, $\left(\begin{array}{l} \text{มาแอบจับนมป้า.} \\ \text{จอด,จอด, จอด,} \\ \text{เย่} \end{array} \right)$ ไม่ได้อะไร.
- 96 พี่ปู่ :
- 97 ((ทุกคนโห่น้องบ้าน))
- 98 พี่จิม : _____ จับนมป้า.
- 99 พี่ปู่ : น้องบ้าน,จับนมแม่มั่งไป,___ยาน.
- 100 แอ้ว : N,E \rightarrow _ไอ้อย่าง.
- 101 พี่แดง : กำลัง $\left(\begin{array}{l} \text{ยัดตัวไซ้ใหม่,} \\ \text{ลูกพี่,} \end{array} \right)$ $\left(\begin{array}{l} \text{ลูกฉันให้ฉัน} \\ \text{ท้อง,เอา} \end{array} \right)$ ลูกหมาชักห้าตัว. ((หัวเราะ))
- 102 พี่ปู่ : N,C \rightarrow $\left(\begin{array}{l} \text{ยัดมาตั้ง} \\ \text{นานแล้ว,} \end{array} \right)$
- 103 พี่จิม :
- 104 พี่แดง : ((หัวเราะ)) กำลังยัดตัวไซ้ใหม่, $\left\{ \begin{array}{l} \text{ยัดมาตั้งนาน} \\ \text{แล้ว, ยัดตลอด.} \end{array} \right.$
- 105 แอ้ว :
- 106 พี่ปู่ : $\left(\begin{array}{l} \text{ปุ่นบอกให้แม่มัน} \\ \text{ท้อง, ท้อง} \end{array} \right)$
- 107 ลูกหมาให้ $\left(\begin{array}{l} \text{หน้อยสิ,} \\ \text{((ทุกคนหัวเราะเสียงดังมาก))} \end{array} \right)$ $\left(\begin{array}{l} \text{อชกได้ลูกหมา.} \\ \text{ทำไงลูกผมจะได้หุ่น,} \end{array} \right)$ ลงมา
- 108
- 109 พี่แดง :
- 110 บ้างนะ, แต่ไม่เอาขนาดนี้นะ, $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่เอา, อ้วนเอา,อ้วนเอา} \\ \text{มันแหว,มันมี,แหม คิดได้ไง.} \end{array} \right)$
- 111 แอ้ว :
- 112 พี่ปู่ : มันจะเอาลูกบอล,
- 113 พี่ช่วย : _ มันจะให้แม่มันท้องลูกหมา,มันเลยมีผิวหมา,
- 114 $\left(\begin{array}{l} \text{((ทุกคนหัวเราะเสียงดัง))} \\ \text{ผม,ผมไม่} \end{array} \right)$
- 115 พี่ช่วย :
- 116 เกี้ยว.
- 117 ((ทุกคนหัวเราะ))

- 118 แอ้ว : ผมไม่ใช่หมา,ใช่'ไหม,ผมขอปฏิเสธ,ผมไม่ใช่หมา. Z
- 119 พี่ปู้ : มันบอกต้องลูกหมาให้
- 120 (หน้อยดิ.)
- 121 พี่ปู้ : (คิดได้ไง) ไม่รู้เนอะ.
- 122 พี่แดง : ก็นั่นแหละ,ไอ้ขบวนการเผาผลาญ, __ เหมือน (หลานผมก็มี,กินเท่า) ไหรงี้ไม่อ้วน
- 123 ป้าหมาย : (มันคงนึกว่าท้องแล้ว,) ออกได้ทุก
- 124 (อย่าง) ((หัวเราะ))
- 125 ป้าเสริม : (ออก) ลูกเป็นหมา,เป็น'ไก่ เป็น'กาก็ได้หมดแหละเนาะ. Z
- 126 พี่ปู้ : มันคงจะนึกว่ามันอยาก
- 127 ได้ (หมา.)
- 128 ป้าเสริม : N,I → (ไม่รู้ว่) ยายไม่มีถ่าน,รู้อย่างจี้จั้น (ใส่มา,
- 129 พี่แดง : แล้ว,แล้ว) ตอบมันว่าไง.
- 130 พี่ปู้ : ใส่หลัง) คาอะไรวะ.((หัวเราะ))
- 131 พี่จิม : ก็พี่เสริม) ก็รู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่จะมี,
- 132 แอ้ว : (ใส่รถ) โทษ.
- 133 พี่ปู้ : ใส่กับอะไรวะ, (รถโทษก็เต็ม, แบบ, หีม,
- 134 แอ้ว : (แต่ก็ไม่ทันคิดหะเนาะ.)
- 135 ป้าเสริม : ตัดไม้เยอะเลย. Z
- 136 แอ้ว : อ้อ, นี่เองตัวตัดไม้ทำลายป่า, อยู่ดีๆมาสารภาพ, ทำไร
- 137 (เลื่อนลอยหรือเปล่า.)
- 138 พี่ช่วย : N,E → (แอ้ว,ปุนมันร้องเพลงนี้) โวย์, ครั้งหนึ่ง,ครั้งหนึ่งยังจำได้'ไหม,สองเราเคย
- 139 ไปเที่ยวภาคใต้,ไปเจอกับพระ (มาลัย,
- 140 พี่หมาย : อ้อย,ทำไม
- 141 แอ้ว : (ไอ้ปุนเธอ
- 142 พี่ปู้ : (ไอ้ปุน,เพลง) หลวงตาไง, ครั้งหนึ่งไป เที่ยวภาคใต้
- 143 พี่ช่วย : สองเรา,ครั้งหนึ่งเคยไปเที่ยวภาคใต้,ไปเจอกับพระมาลัย.
- 144 แอ้ว : ((หัวเราะ)) N,E → มันเป็นบุญโทน ((หันไปเห็นน้องโบสถ์เล่นเอาซ้อนตึจานข้าว))
- 145 เนี่ยะ,ถ้ามันอยู่กับเค้า, (มันก็ไม่, มีคนแปลกหน้าแล้วเบะเลย,เบะ,__แบบ,
- 146 พี่ปู้ : มันจะกิน) ข้าว,แล้วหาอะไรเคาะ.
- 147 ป้าหมาย : ((เรียกเสียงดัง)) (ปุน,ปุน,)

- 148 แอ้ว : N,Y → ปูน,ทำอะไรมมา, (ไปไหน) มา,ทำไมไม่นั่งกางเกง หง่ะ.
- 149 ปูน : (อะไร)
- 150 ป้าหมาย : ((หัวเราะ))ทำไมไม่นั่งกางเกง.)
- 151 พี่ปู่ : (มี,ใส่กางเกงใน.)
- 152 แอ้ว : เฮ้อ,ถ้ามีลูกอย่างนี้,ไม่มีดีกว่าหะ,หน้าตาแบบนี้,ดูแล้ว, Z
- 153 พี่จิม : N,E → Z อี้อิ้ว, ที่นอนของ
- 154 อาจารย์ยังอยู่ตรงนี้ (เลยนะ,
- 155 พี่ปู่ : ((หัวเราะ))อาจารย์, (ที่นอนอาจารย์.)
- 156 พี่จิม : (เอาคนละชั้น,) ตั้งไว้ (ให้,
- 157 แอ้ว : (สอง,) มีเป็นสอง,
- 159 สองสามชั้นก็ดี (นะ.
- 160 ป้าหมาย : N,E → (ไอ้ข้าว) มันอ้วนนะ. Z
- 161 พี่ปู่ : อ้วน,น้องข้าว (อ้วน,ตัวเบ้อเรอเลย.)
- 162 พี่ช่วย : (อ้วน,ไอ้นี้,แก้ม)
- มัน
- 163 ออกเลย.

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 2 : กินไปคุยไป

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนขณะที่รับประทานอาหารกันในโรง
อาหารพร้อมๆกับดูรูปถ่ายของเพื่อนๆที่มางานวันรับปริญญา

- 1 หริ : โอ้! น่องข้างสุดหล่อ. รูปไหนก็หล่อคูชิ.
- 2 ปู : น่าน.
- 3 ปอน : เออ.
- 4 เก้ : ใครอะ.
- 5 หริ : หล่อมัย.
- 6 ปอน : น่ารักดี.
- 7 เก้ : คือใคร.
- 8 หริ : เพื่อนจอย. บอกจอยจีบซิ.
- 9 เก้ : N,E ไอ้หริที่ไหน.
- 10 หริ : พระปฐมเจดีย์.
- 11 ปอน : คิมๆ เรียบร้อยเป็น.
- 12 ปู : อ้อ! จอยก็สงสัยอยู่.
- 13 หริ : ใครนะ.
- 14 ปอน : ไอ้ ๆ คุณน่องเค้าบอก
- 15 หริ :
- 16 ปู : เค้าอยู่หอเดียวกันไง.
- 17 หริ : อ้าวหรอ!
- 18 ปู : เออ.
- 19 ปอน : ปีหนึ่งสองสามนะ.
- 20 หริ : N,E ~~ร้าย!~~ ทำไมมือเราชี้ลง. อันนี้ชี้ขึ้น.
- 21 ปู : ไม่,มันมีสองอัน. อันนี้เด่น. อันนี้จริง.
- 22 เก้ : N,E ~~คย!~~เปรี้ยวเนอะ. ใส่สายเดี่ยว.
- 23 หริ : N,E ~~ไอ้!~~ อันเน็เบิ้ล้อๆ. พี่เก้แอนคั่น้องจูน::
- 24 เก้ : อยู่ป.อะไรแล้วเนียหริ.
- 25 หริ : ป.5
- 26 ปู : โกรธๆๆ.

- 27 หริ : __ ทะลิ่ง
- 28 ปอน : N,E → อัลบั้มที่ฉันถ่ายไปไหนล่ะ. ถ่ายกับเธอนะ, ยังไม่เห็นเลย.
- 29 ปู : ไม่ค่อยสวยหรอก. ของเรตากล่องทำทำดี,แต่ไม่ไหว.
- 30 ปอน : มันก็ (คินะ)
- 31 หริ : N,E → (โ้ย!) นี่ลิ่งหันมายิ้ม.
- 32 ปู : หือฮือ.
- 33 ปอน : N,E → ชักออกไปสองรูป.
- 34 หริ : รูปไหน.
- 35 ปอน : สามรูป-รูป- (หนู.)
- 36 หริ : (ทำไม) อ่ะ.
- 37 ปอน : ไม่ใช่รูปหนู,รูปมัน หน้าแบบว่า ::
- 38 หริ : เหรอ!
- 39 ปู : N,Y → ปอน, ล้างที่ไหนอ่ะ .
- 40 ปอน : ลาดพร้าว.ลงอัลดงซีดีรอมด้วยนะ.
- 41 หริ : เหรอ.
- 42 เก้ : ฮือ.
- 43 ปู : N,C → พี่เก้ๆ, พี่เก้ถามเพื่อนพี่เก้เมื่อไร เรื่องมือถือ.
- 44 เก้ : เมื่อไหร่.
- 45 ปู : พี่ต่อเหรอ.
- 46 ปอน : แล้วเดี๋ยวเอามาให้.
- 47 เก้ : ก็มันอยู่เซ็นทรัลตอนนี้. ก็บอกมันว่าช่วยเก็บไว้ให้หน่อย.มันบอกไม่ต้องเก็บ
- 48 หรอก.มันรู้มานานแล้วว่าไม่ดี.มันบอกว่า,มันก็คือ:มันก็คือฮัลโหล1,800เท่านั้นเอง.ไม่
- 49 ได้เปลี่ยนข้างในตัวระบบ (อะไรให้ดีขึ้น.) ไม่ได้ช่วย. Z
- 50 หริ : (คืออะไรเหรอ.) อะไรเหรอ.
- 51 ปู : ใหม่ๆ, เราคุยกับพี่เก้เรื่อง GSM1,800 นะ.
- 52 หริ : ทำไมนะ. ไม่ดี.
- 53 เก้ : ไม่ดี. (บอกว่าย่าเลย.) ถ้าจะซื้อก็ซื้อ GSM หรือ 1,800 ไปเลยดีกว่า.
- 54 ปอน : (สัญญาว่ามันไม่ซัด.)
- 58 หริ : อย่าเอาพวกลูกครึ่งพันทางอย่างจี้ไชปะ.
- 55 เก้ : มันไม่คินะ. คือมันก็มาจากฮัลโหล. มันก็คือของฮัลโหลอยู่ไง.
- 56 มันไม่ได้ปรับปรุงระบบ. ถึงมันจะบอกว่าเป็น GSM 1,800, แต่จริงๆแล้ว

- 57 มันไม่ได้ปรับใส่อะไรเลย. \sum
- 58 ปู : มันเหมือนยืมชื่อเค้ามานิดนึง. \sum
- 59 เกี : เออ! คือเหมือน,
- 60 เออ :: อะไรเงี้ยนิดนึง (แต่จริงๆแล้ว) ไม่ได้ช่วยอะไรเลย.
(เห็นมัยยิดนิดนึง)
- 61 ปู :
- 62 หริ : มันเป็น, \sum
- 63 ปู : คูโอเบน.
- 64 เกี : นั่นแหละ. เห็นบอกวาก็ไม่ได้ช่วยอะไร. คงเป็นอย่างที่ปูบอกอะ. คือจริงๆ
- 65 แล้วไม่ได้ช่วย. ไม่รู้เหมือนกัน แต่จะบอกว่า, ไม่น่าเชื่อ สรุ. แต่มันบอกว่า
- 66 ถ้าอยากได้จริงๆ เคียวจะเก็บให้.
- 67 หริ : ไม่, เพื่อนเก็บขายเธอ.
- 68 เกี : ไม่, เพื่อนอยู่เซ็นทรัล. \sum
- 69 ปู : อยู่ที่ลาดพร้าวไง.
- 70 หริ : เก็บอะไร. เก็บมือถือเธอ.
- 71 ปู : บ้า.
- 72 หริ : (หัวเราะ)
- 73 เกี : นี่ ถ้างั้นคง (ไม่ถึงปูอะ.)
- 74 หริ : (ตกกระเจาย) อยู่ตามทางอะไรเงี้ย, แล้วก็เก็บ.
- 75 ปอน : N,E \rightarrow แหม! วันนี้อรรถรสในการกินแกงหน่อไม้ลดน้อยเหลือเกิน.
- 76 เกี : เฮ้ย! กินกันทุกคนเลยโว้ย. R,C \rightarrow ไม่, ปู, แต่ที่ว่า 1,800 ก็โอเคนะ. เพื่อนพี่มันใช้.=
- 77 หริ : อะไรนะ
- 78 เกี : = มันก็โอเค.
- 79 ปู : World Phone ใช่มัปะ.
- 80 เกี : ก็โอเคอะ.
- 81 หริ : World Phone ก็ถูกนะ. ชั่วโมงละ, (เอียนาทีละ) บาทเดียว.
(ก็ถูกนะ.)
- 82 เกี :
- 83 ปอน : ถ้าไปต่างจังหวัดไม่ชัดเลยอะ.
- 84 ปู : ใช่มัปะ.
- 85 ปอน : แต่อย่างปูมันอยู่, \sum
- 86 ปู : เราอยู่แค่นี้ไง.

- 87 เกี : ก็ใช่ไง.ปุ้มไม่ได้ออกต่างจังหวัดอยู่แล้วอะ. (ก็โอเคนะ.)
 88 ปอน : (อย่างเงี๊ยะ) ไม่เอา PCT เล่า.
 89 หริ : อ้อ!
 90 ปู : ก็ PCT มันไม่ใช่ของเรา.
- 91 หริ : ก็เปิดอีก (เบอร์ซี่.)
 92 ปอน : (ก็เปิดอีก) เบอร์ไร.
 93 ปู : PCT บนตึกไม่มีสัญญาณ.
 94 ปอน : เหรอ!
 95 ปู : เออ! ก็ในห้องครุณัฐไม่มีสัญญาณเลย.
 96 เกี : อ้าว!เพื่อห้องครุคนอื่นมีเล่า!
 97 ปอน : (หัวเราะ)
 98 หริ : ไม่, แต่ในอนาคตอย่างเงี๊ยะ,เธอก็ต้องได้ห้องไซมัย เธอก็จะมีโทรศัพท์ที่ในห้อง =
 99 ปู : อ้อ
 100 หริ : = มันก็ไม่จำเป็นต้องใช้ PCT (ไม่ใช่เหรอ.)
 101 ปอน : (เพราะปู) ไม่ค่อยได้ไปไหน.
 102 ปู : เหรอ! -- ไซไหนๆก็ไหนๆแล้วนะ. แล้ว PCT ตอนนี้เค้าบอกรอ
 103 นานมาก.
 104 หริ : ไม่จริง.
 105 ปู : จริง.น้องเราบอก.
 106 หริ : น้องเราเพิ่งซื้อ.เพิ่งเปิดใหม่.ตอนนี้เป็นเครื่องที่สามของที่บ้านแล้ว, เนี่ยตอนนี้มีสี่เครื่องในหนึ่งเบอร์.
 107
 108 ปู : อ้าวเหรอ.
 109 เกี : ไม่ๆจริงๆตั้งค้มันเหลือ. (ได้มาจากงานไง.)
 110 หริ : (คือจริงๆแล้ว) (อยากได้นะ.)
 111 ปอน : (อยากใช้ไซมัย.)
 112 เกี : อยากใช้.
 113 หริ : ก็บอกตรงๆสิ.
 114 เกี : แล้วอยากใช้มือถือ,ไม่ได้อยากใช้ PCT.
 115 ปู : แหมไว้อย! รู้ทัน.

- 116 เก๋ : นั่นแหละ ตัวเอง
- 117 หริ : เพราะว่าPCTมันเล่นเกมส์ไม่ได้ใช่ปะ. \sum
- 118 ปู : \sum ใช่แล้ว. (หัวเราะ)
- 119 เก๋ : ตัวเองไม่ได้ใช่อะไรมาก.เราว่า 1,800 ก็โอเค. ต่างจังหวัดก็ไม่ได้ออก \sum ก็=
- 120 ปู : \sum ไม่ได้ออก
- 121 เก๋ : = ประหยัคกว่ากันเยอะเหมือนกันนะ.
- 122 ปู : อ้อ GSM แพง.
- 123 หริ : เดือนละ 500 ใช่ปะ.
- 124 ปู : โปร โมชั่นเค้าก็ไม่มีอะไรเลยละ.
- 125 ปอน : เดี่ยวมันจะถูกลงเรื่อยๆ.
- 126 หริ : แต่พอตีมันมีเงินตอนนี้ละนะ.
- 127 เก๋ : เออ!มันต้อง (ธิบ ไซ้)
- 128 ปู : (ของมันร้อน.)
- 129 เก๋ : เข้าใจปู.เข้าใจ.
- 130 ปอน : N,E \rightarrow ไม่สวยเลยอะ.
- 131 ปู : เออ! กล้องเค้าถ่ายไม่ชัด.
- 132 ปอน : ไม่ใช่.ชัดถ่ายไม่สวยด้วย.
- 133 ปู : อ้อ!
- 134 ปอน : F,E \rightarrow แหม! ที่อันนี้ละ \sum เต็มเซียว. ใ้เราหอรอก็ชอบรูปแบบ. \sum เต็มๆ.
- 135 ปู : \sum อ้อ! ชัด.
- 136 เก๋ : N,E \rightarrow น้องหมีเป็นสาวแล้วเนอะ ป.5เอง.
- 137 หริ : อ้อ.
- 138 เก๋ : N,E \rightarrow คนนี้เป็นใครอะหริ.
- 139 หริ : คนไหน.
- 140 เก๋ : (น้องลูกของน้ำชาย.)
- 141 ปอน : N,E \rightarrow (ดุ้ยมันอ้วนไปเนอะ.) ดูแก่ แล้วมันยืมไม่สวย.
- 142 ปู : เวลาที่มันไม่แต่งหน้ามันยืมสวยนะ.
- 143 หริ : ใคร.
- 144 ปู : ดุ้ยอะ.
- 145 เก๋ : ดุ้ยมันจะยืมแบบ \sum
- 146 ปอน : \sum ไม่,มันจะมีหลายคนนะที่แบบ ::

- 147 เก้ : มันยืมเป็นแบบเหมือน (มันคิดมาแล้ว.)
- 148 ปู : (เหมือนเป็น) บล็อกออกมา.
- 149 เก้ : เออ! ยืมมันต้องทำเนี่ย. แก้มันจะขึ้น. ไม่ค่อย ::
- 150 ปู : ยืมแบบเราก็ต้องก๊วตค.
- 151 หริ : ไม่มีเหรอ.
- 152 เก้ : มัน,มัน,ดู
- 153 ปู : มันก็ (สายนะ.)
- 154 หริ : (ไม่ธรรมชาติ) เจี้ยเหรอ.
- 155 ปอน : หน้ามันออกจะน่ารักแต่เวลาแต่งหน้าแล้วแบบไม่
- 156 เก้ : มันเยอะเกิน.
- 157 ปู : แต่ดูใกล้ๆสายนะ เนียนมากเลยนะ.
- 158 เก้ : อือ.
- 159 หริ : อือ.
- 160 ปอน : ไม่มีมันลยอะ.
- 161 หริ : อือ.
- 162 ปู : F,C → นี่! พี่เอ้ก็ซื้อ, รู้ปะ, ของตุ้ยอะ.
- 163 เก้ : อือ! เนตรโทรไปรายงาน. บอกว่าเนี่ย, เจอตุ้ยมันรีบเอามาอวดใหญ่เลยว่เนี่ย,
- 164 พี่เอ้ซื้อให้. ตุ้ยมันโทรออกยาก. อะไรเจี้ย.
- 165 ปู : แล้วเค้าติดต่อกันลำบากไ้เพราะเค้าทำงานต่างจังหวัดตลอดไ้.
- 166 เก้ : แต่มันน่าจะเป็นคนบอกเค้าเองนะว่, ไม่ต้องโทรมาหาตุ้ยบ่อยเหรอ. ไม่เป็นไร.
- 167 แล้วมันก็มางอนว่พี่เอ้ไม่ค่อยติดต่อมันเนอะ (เอาไ้วะ)
- 168 ปอน : F,C → (แต่ไม่ชอบ) (ตาคคนนั้นเลย.)
- 169 หริ : (ก็ผู้หญิงก็มัก)
- 170 จะอย่างไ้แหละ, (ปากอย่างไ้อย่าง)
- 171 เก้ : (อือ! ไ้เนตรบอกว่) มันไม่ชอบกว่อีกที่ตุ้ยไปทำตัวสนิทสนมกับ
- 172 พี่เค้า, บอกไม่ไ้พี่ฝ้ายเดี่ยวคือตุ้ยเองนะ
- 173 ปู : (อือ! เดี่ยวพี่เค้าจะมีกำลังใจไ้มั้.)
- 174 ปอน : คือตุ้ยอาจจะแบบว่
- 175 เก้ : (อือ! คือตุ้ยนะ, ไ้เนตรบอกว่มันยังตกใจใหญ่เลย.)
- 176 คือตุ้ยนะ, ก็แบบว่, พอออกมาแล้วก็เอาของไปใส่ในกระเป๋าเสื้อเค้าเนะ. คือ=

- 177 หริ : : โคร.
- 178 เก้ : = ถ้าคนไม่สนิททำไมถึง (จะเอาไปใส่.)
- 179 ปอน : (เพื่อนอุเทน.) ที่อุเทนใช้ปะ.
- 180 เก้ : ที่อุเทน. (เป็นแบบพวกอาจารย์.)
- 181 ปอน : (ที่วันนั้นนะคะ,) ที่นั่งอยู่ตัวหงาย.
- 182 ปู : ไม่,แล้วตอนแรกดูยบอกวาพี่คนนีว่าง. จะมาแนะนำให้เรารู้จัก.
- 183 ปอน : เออเห็นไอนตร
- 184 เก้ : Σ อย่างนะปู.
- 185 ปู : พี่เค้ายังงไม่รู้.แปลกๆวะ.
- 186 เก้ : ไม่,แล้วสายตาที่มอง. โครบอกนะ-มองดูยแบบทะเลปูรูโปรงหมดเลยนะ.
- 187 ปอน : คือดูยจะเดินไปทางไหนนะมองตามตลอด แล้วแอบอมยิ้มกรุ้มกรุ้ม ว่ากู =
- 188 หริ : : อ้อ อ้อ
- 189 ปอน : = จะเอาอีนีให้ได้(หัวเราะ)
- 190 หริ : : (หัวเราะ) ตายแล้วเธอ. อันนี้ก็มองอย่างทะเลปูรูโปรง=
- 191 ปอน : : (หัวเราะ) ไม่ใช่
- 192 หริ : = เหมือนกัน. Σ
- 193 ปอน : : สายตามันคือยังงั้นง.
- 194 หริ : : ตายและ.
- 195 ปู : F,C \rightarrow ไม่ๆพี่เก้, แล้ววันนั้น, วันที่ดูยรับนะ. พี่เอก็มานะ. แล้วพี่คนนั้นก็ไม่นั่งอีกทางนึ่งนะ.
- 196 : : นึ่งอีกทางนึ่งนะ.
- 197 เก้ : : ไม่ใช่. ซึ่งทำไมดูยมันไม่แนะนำ. ถ้ามันอยากตัดคนนีจริงๆ. มันก็พาพี่เอมาบอก
- 198 : : ว่าเนี่ย, Σ
- 199 ปู : : แฟน.
- 200 เก้ : : หรือไม่ต้องแนะนำหรอก, แคะทำตัวหนักหนมเค้าก็รู้แล้ว.
- 201 ปอน : : ดูยไม่ค่อยเข้าใกล้ Σ
- 202 เก้ : : ดูยไม่เข้าใกล้พี่เอเลย. ไอนตรมันถึงได้หงุดหงิด. ประมาณ
- 203 : : ว่า,ทำสนิทสนมกับเค้าทำไม. Σ
- 204 หริ : : หงุดหงิดแทนพี่เอเธอ.
- 205 ปู : : แต่เนตรมันไม่เคยรู้มาก่อน. เพราะเมื่อ (ก่อนดูยก็::)
- 206 หริ : : F,E \rightarrow (มีรูปมัย.) ดูรูปหน่อยซี. มีปะ.
- 207 เก้ : : จะมีได้ไงวะหริ. ไม่ใช่อัลบั้มค่านี.

- 208 หริ : อ้าว! เจ้าไม่มาแสดงความยินดี (กับเธอเลยเธอ.)
- 209 ปู : R,C → (ไม่, คือเรารู้สึกว่า) มันเป็น :: ใสนี้ละ คือมัน
- 210 ก็เป็นโอกาสของผู้หญิงนะ, ว่าถ้าผู้หญิงประกาศไปซะหมดแล้วว่าเป็นแฟนชั้น.
- 211 ปอน : ออ! อันนั้น (ก็ใช่.)
- 212 เก้ : (นี้! คือ) มัน, คุณคนหน่อยซิ.
- 213 ปอน : (มันสมควร.)
- 214 ปู : (อ้อ! คือดีกว่าคนที่มียู่.)
- 215 เก้ : ใช่. แต่นี้ Z
- 216 ปอน : (ที่มีอยู่ก็ได้อยู่แล้ว)
- 217 หริ : (เธอรู้ได้ไงว่าเจ้าไม่ดี.)
- 218 เก้ : พี่เอนาร์กจะตาย.
- 219 ปู : ใช่! จอยยังชอบเลย.
- 220 หริ : อ้าว!
- 221 เก้ : ะอย่างแรกเลยดูแค่รูปลักษณะภายนอก, ไม่เอานิสัยนะ.
- 222 ปอน : ก็ชนะขาด.
- 223 ปู : เออๆ.
- 224 หริ : ก็ดีกว่าใช่มัย.
- 225 เก้ : เจ้าแบบ (เนอะ,) ถามไ้ปอนดิ.
- 226 ปู : (เนอะ.)
- 227 ปอน : ไม่เห็นจริงๆ เเธอหะ. ตัวออกจะ:: . Z
- 228 หริ : (ไม่เห็น. ไม่ได้ดู)
- 229 ปอน : จะนั่งไขว่ห้างนะกะ.
- 230 หริ : นี่ทั้งวันไม่ได้ทำอะไร. นั่งจับตาดาคอนนี่ตลอดเวลา (หัวเราะ)
- 231 ปอน : ระหว่างเดินก็จะยิ้ม. Z
- 232 ปู : (เออๆอย่างนั้นเลย.)
- 233 เก้ : คือมันน่าเกลียดนะหริ.
- 234 หริ : เจ้าเป็นอาจารย์ภาคเดียวกันเธอ.
- 235 ปอน : ภาคอะไร (ไม่รู้หะ.)
- 236 เก้ : (ไม่ใช่ๆ.) Z
- 237 ปู : (ไม่ใช่. แต่ว่าเป็นอาจารย์รุ่นเดียวกัน.)

- 238 หริ : เหนอ! ก็ยังเด็กอยู่ซิ.
- 239 เก้ : เป็นอาจารย์ใหม่ด้วยกันปะ.
- 240 ปู : เห็นว่าเรียนโทอยู่ (ที่ไหนนะ.)
- 241 ปอน : (จบเกษตร.)
- 242 ปู : เออ.
- 243 เก้ : ไม่, หริ มันน่าเกลียดตรงที่. แบบ::มองจน
- 244 หริ : └─มองจนรู้สึกได้ใช่ปะว่าคนคนนี่มอง.
- 245 เก้ : อ้อ.
- 246 ปอน : จบอุเทน. แต่เรียนโทต่อเกษตร. คูดี, แค
- 247 เก้ : └─ภายนอก.เอาแค่ภายนอก.
- 248 หริ : อ้อ.
- 249 ปอน : ก็ยังบอกไอ้เอ, อู๊, อย่างเงี้ยไม่เอาหรอกเพราะว่า: นะ,สถาบันที่:: (อะไรเงี้ย.)
- 250 ปู : (ต้องเกิ้ลใช่ปะ.)
- 251 ปอน : ช่วยคิดแทนไง. (หัวเราะ)
- 252 เก้ : ไม่ได้ยึดติดนะ. แต่ว่ามันจะคุยกันรู้เรื่องมัย. พื้นฐานแบบ::แล้วตุ้ยมันไฮโซจะตาย.
- 253 ปอน : เนอะ.
- 254 หริ : เหนอ!
- 255 ปู : ไม่ถึงกับไฮโซ. แต่ที่บ้านเค้ามีพร้อมอยู่แล้ว. (เค้าไม่)
- 256 เก้ : (เค้าคาด) หวังนะหริ.
- 257 ปู : ว่าไม่ต้องมากัดก่อนเกลื่ออะ. เข้าใจปะ.
- 258 หริ : อ้าว! เค้าอาจจะเป็นมหาเศรษฐีพันล้าน. มีที่แบบเป็นพัน ไร่อะไรอยู่ต่างจังหวัด=
- 259 เก้ : นะ
- 260 หริ : = (ใครจะรู้.)
- 261 เก้ : (ใครจะรู้.) เองนั่นเดี๋ยวลองคิดดูก่อนนะหริ. แล้วถามตุ้ยอีกที. อันนี้ดูแค
- 262 รูปลักษณะภายนอก.
- 263 ปู : อ้อ ถ้าดูรูปลักษณะแล้วเปรียบเทียบกับพี่เอนะ.
- 264 เก้ : อ้อ.
- 265 ปอน : แพ้หลดลุย.
- 266 ปู : แต่เราว่าอย่างที่เราบอก. ผู้หญิงถ้าประกาศไปซะหมด. แต่อย่างที่ว่าที่เก้พูดก็ถูก.
- 267 ถ้าคนที่มาใหม่
- 268 หริ : └─ไม่หรอก.แต่ถ้าประกาศไป.แต่ถ้าเราไม่ได้มั่นใจกับคนนั้นนะ,

- 269 ประกาศไปแล้วมันมีผล. มันผูกพันไง. คือพี่เค้าก็อาจจะมาคิดได้. แล้วตอนหลังดูๆ
- 270 อาจจะไม่ได้ชอบเค้าจริงๆแล้ว. ก็กลายเป็นว่าเธอพูดอะไรอย่างเงี้ยได้ไง.
- 271 ปอน : ตามหลักแฟนตัวเองก็มาด้วย. ถ้าเป็นวันอื่นจะไม่
- 272 เกี : Σ ไร! คือแฟนเป็นคน
- 273 มาเดินถือของตามไข่ม้อยละ.
- 274 ปู : F,C \rightarrow อ้อ. แต่เมื่อวันนั้นที่ถ่ายรูปกับอาจารย์ศักดิ์ศรี. พี่คนนี้แหละเป็นคนมา
- 275 ถ่ายรูปให้ดู. ก็ตอนที่เค้าบอกจะให้เงี้ยถ่ายให้เงี้ย.
- 276 หริ : อ้อ.
- 277 เกี : เนี่ย, ไอ้เนตร, $\left(\begin{array}{c} \text{วันที่ไอ้เนตร.} \\ \text{หลอกใช้.} \end{array} \right)$
- 278 ปอน :
- 279 ปู : ไอ้บ้า!
- 280 ปอน : ชั้นพูดตรงอีกแล้วหรือเนี่ย.
- 281 เกี : R,C \rightarrow ไมใช่, ปู. ก็อย่างที่ไอ้หริว่า. มันจะเป็นพันธะ ถ้าเกิดเค้าแบบเอาไม้
- 282 หน้าสาม. เค้าเป็นเด็ก. อุเทนไข่ม้อย.
- 283 หริ : อันนั้นก็เกินไป. $\left(\begin{array}{c} ((หิวเราะ)) \\ ((หิวเราะ)) \end{array} \right)$
- 284 ปอน : โหดไป.
- 285 เกี : ฟาดแบบตายเลยนะโว้ย.
- 286 ปู : R,C \rightarrow ไมใช่, พี่เกี. อ้อ! วันนั้นยังไม่มีใครรู้ไข่ม้อย. ดูบอก, เอยังไม่มีตากล้อง.
- 287 เราก็บอกไม่เป็นไร, เดี่ยวให้พี่หริถ่ายให้ม้วนเดียวกัน.
- 288 ปอน : ตานี้ก็อุตสาห์ตามมาเนี่ยนะ!
- 289 ปู : เออ! แล้วพอถึงวันจริงเค้าก็มาถ่ายให้.
- 290 หริ : เค้าอาสาเองเหอะ.
- 291 ปู : เราไม่รู้ว่เค้าอาสาเองหรือว่ายังเงี้ย. ดูอาจจะไปบ่นๆ ว่ายังไม่มีแบบ:: Σ
- 292 หริ : Σ เรายัง
- 293 งเล็กน้อย. ปูก็บอกว่าสองคนม้วนเงี้ยอะไรเงี้ย. พอถึงวันมีช่างมาพร้อม. แล
- 294 กล้องดีด้วย. เรายังเอ๊ย, แบบ:: วันนี้ไม่ใช่วันจริงทำไมลงทุน.
- 295 เกี : นึกออกไข่ม้อย.
- 296 หริ : ไม่ได้สังเกต.
- 297 ปอน : เห็นม้อย. บุคลิกยังเหมือนตากล้องแล้วเลย. (หิวเราะ)
- 298 เกี : อาจจะแหละปู. อาจจะอย่างที่ปอนว่าก็ได้. เหมือนอยู่แล้วคอยช่วยเหลือ.
- 299 เพราะพี่เออยู่ไกล.

- 300 ปอน : ไข่ๆ. แล้วก็อาจจะที่เดียวกันด้วย.
- 301 หริ : รักแท้แพ้ใกล้ชิด.
- 302 เก้ : เสียแต่ถ้าใกล้ชิดมัน:: \sum
- 303 ปอน : $\left(\begin{array}{l} \text{ก็เห็นเนตรบอกว่ารับส่ง.} \\ \text{ยังไงใกล้ชิดก็ยังแพ้ค่าก็.} \end{array} \right)$
- 304 หริ :
- 305 ปอน : ไปส่งที่บ้าน.
- 306 ปู : อ้าวจริงหรือ อย่างงั้นก็อาจเป็นไปได้เพราะว่าพี่เอก็อยู่ไกล. \sum
- 308 เก้ : ก็ไข่ไข่ \sum ไม่, แต่มัน
- 309 อาจจะมีระยะ. ระยะของความที่จะให้เข้ามาใกล้ไง. เกิดเค้าจะเอาตุ้ยจริง ถึงเวลาไม่
- 310 เอา ไม่คือเข้าใจว่าตุ้ยมีปัญหาทับพี่เอ. แต่เวลานี้มันก็ไม่ใช่ทางออกไง.
- 311 หริ : ไข่
- 312 ปอน : อ้อๆ.
- 313 หริ : ปัญหาอะไร, ไม่ใช่รุนแรงอะไรมากไม่ใช่หรือ. (แค่ไป)
- 314 เก้ : $\left(\begin{array}{l} \text{อื้อ! 350 ครั้ง เหมือนเราแหละ} \\ \text{มันชอบมากอูย.} \end{array} \right)$
- 315 มันชอบมากอูย.
- 316 หริ : อ้อ! ปัญหาเดียวกันหรือจ๊ะ. ทำไม, ผู้หมวดไม่ค่อยมา.
- 317 ปู : เห็นโทรไปที่ไรก็อยู่กับผู้หมวดตลอดแหละเสาร้ออาทิตย์นะ.
- 318 หริ : ตอนนีผู้หมวดเป็นอะไรนะ ร้อยโท หรือร้อยเอกแล้ว. \sum
- 319 เก้ : \sum อ้อ.
- 320 เค็ดร้อปให้ช้าลง. N,E \rightarrow ยังดูไม่เสร็จเลย.
- 321 ปู : อ้าวหรือ!
- 322 ปอน : จะดูอะไรอีกล่ะเธอเนะ.
- 323 ปู : ดูกระโปรงเธอซี. แหม! ทำ.
- 324 เก้ : N,C \rightarrow แล้วไปพักที่ไหนหริ.
- 325 หริ : ไม่ได้พัก ไปเข้าเย็นกลับ. \sum
- 326 เก้ : อ้าว \sum จริงหรือ! โอ๊ยเหนื่อยแฮกเลย.
- 327 หริ : ไม่นะ. ไม่ก็ตนเอง.
- 328 ปู : N,E \rightarrow นิดันไหนเนี่ย.
- 329 ปอน : ก็ดันหน้านั้นแหละ. หน้าสระอโนดาช.
- 330 ปู : โอ๊ยตายแล้ว! นีหลังสระอโนดาชหรือ.
- 331 ปอน : มันก็ไม่สูงหรอก. ก็แค่โคดเอาตุ๊ด $\left(\begin{array}{l} \text{ขึ้นไปเกย.} \end{array} \right)$

- 332 หริ : นึกว่านางชะนี ที่ไหนมาแกว่งไกวอยู่ตามกิ่ง
- 333 ไม้. $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$
- 334 ปอน : $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)_{N,E} \rightarrow$ เห็นปะ. รูปเสียดๆ. เพราะมันชอบถ่ายก่อนไม่เก๊กอะ.
- 335 ปู : ธรรมชาติไปปอน.
- 336 ปอน : ไม่สวย.
- 337 เก้ : อันไหนมันล่อแหลมก็เอาออกไปซะมั่งดิ.
- 338 ปู : $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$
- 339 ปอน : $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$ เสียดๆมากเลย.
- 340 เก้ : อะเสร็จแล้วนั่งปะ. ปู, อีกอันนึงอันไหนที่ยังไม่ได้ดู. $_{N,E} \rightarrow$ น้องหนูนี่
- 341 : คำเรียนนี้คำอยู่จบยัง.
- 342 ปู : ยังไม่จบ.
- 343 เก้ : ยังไม่จบเหอ.
- 344 หริ : นี่แล้วตอนเค้าจบ. $\left(\text{พวกเธอ} \right)$ ต้องไปปรับกันสิ่งานรับปริญญาเค้าล่ะ.
- 345 เก้ : $\left(\text{หนูมเหอ} \right)$
- 346 ปู : ถ้าเค้าเชิญนะ.
- 347 หริ : เค้าคงเชิญแหละ. $\left\{ \right.$
- 348 เก้ : $\left. \right\}$ อ้าว! แล้วงานนี้เชิญเค้าเหอ, เค้าถึงมานะ.
- 349 ปู : เพื่อน ๆ ช่วยกันเชิญ. $N,E \rightarrow$ น้องข้าง, ทำไมหน้าตาดีจัง.
- 350 หริ : หล่อๆ.
- 351 เก้ : ใครเหอ.
- 352 ปู : น้องลูกข้างเพื่อนจอย. เราสนใจอยู่.
- 353 ปอน : แบบทุกคนที่มองก็เลยถามไฉนว่า, เฮ้ย! ชั้นว่ามัน:: $\left\{ \right.$
- 354 หริ : $\left. \right\}$ หล่อมากจนน่ากลัว.
- 355 ปู : แล้วมันชอบงอนด้วยไง. จอยบอกว่าชอบงอน.
- 356 ปอน : เป็นคู่เกย์กับน้องเค้า.
- 357 หริ : $\left(\text{ใครนะ} \right)$
- 358 ปู : $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$ คุณน้องๆ.
- 359 หริ : $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$
- 360 เก้ : นั่นแหละๆ ปอน.
- 361 ปู : ไม่, แล้ววันนั้นที่เจอกัน, ต่างคนต่างอึ้ง. ชะงัก. ฮะ! เธอก็มาเหอ. $\left(\left(\left(\text{หัวเราะ} \right) \right) \right)$

- 362 หริ : ((หัวเราะ))
- 363 ปู : แล้วทำเป็นนั่งห่างกันนะ, กลัวจับได้.
- 364 หริ : กลัวจับได้ (หัวเราะ)
- 365 เก้ : คิดได้ไงเนี่ย.
- 366 หริ : เฮ้ย! ถ้าจริงขึ้นมาทำไงเนี่ย.
- 367 ปอน : ไข่. สูงใหญ่มาดแมน. ต่างคนต่างแบบว่า:: ถึงมาบอกเราว่าเป็นแมนสุภาพบุรุษ
368 อย่างงั้นอย่างงี้.
- 369 เก้ : เพื่อให้ช่วยกัน.
- 370 ปอน : things that are true but not eggs. ((หัวเราะ))
- 371 เก้ : N,Y → เฮ้ย !หริ, เหลือเวลาเรียนอีกกี่ปีอะ.
- 372 ปอน : อ้าว! โอ้โห! อะไร.
- 373 หริ : เหลือเวลา (เรียน)
- 374 เก้ : (เปลี่ยน) เรื่องโวยเปลี่ยนเรื่อง.
- 375 ปอน : กะทันหันมาก.
- 376 หริ : ประมาณสามปี.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 3 : ลีสาวจอมแก่น

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนในรถยนต์ส่วนตัว

- 1 โอ : กินแล้วเหาะได้มั๊ยเนี่ย.
- 2 ไอ้ต : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไม่ไป,} \\ \text{ไม่ได้.} \end{array} \right.$ แพง.
- 3 นัส :
- 4 เอ็ม : อูย: $\left[\begin{array}{l} \text{กินอย่างเงี้ย.} \\ \text{สองคนละสอง} \end{array} \right]$ มือสิ แปดร้อย $\left[\begin{array}{l} \text{หกสิบห้าบาท.} \\ \text{กินอย่างเงี้ย} \end{array} \right]$ ตอนแรกเราชวนน้องเรา
- 7 : ไปด้วยนะเนี่ยะ พอดีอะเราจ่ายอาน.
- 8 โอ : ที่แรกมันชวนไอ้ด้วย.
- 9 เอ็ม : ชวนทุกคนแหละ.
- 10 นัส : อ้อ.
- 11 โอ : F,I \rightarrow โห! โอ้ยงี้เจ็ดเจ็ดบิลไม่หายเลย $\left(\begin{array}{l} \text{โอก็เลย ใครชวนอะไรส่งๆไม่เอาละ} \\ \text{เจ็ดบิลมารีออทเธอ อั้นั่นเท่าไรอะ.} \end{array} \right)$
- 12 นัส :
- 13 เอ็ม : เจ็ด
- 14 โอ : เจ็ดร้อยกว่าบาท.
- 15 นัส : อู้หู
- 16 โอ : แล้ววันนั้น ตอนนั้น โอ้ยงี้กินหมูไม่ได้ด้วย
- 18 นัส : (0.3) ตอนนี้ออกินได้ยัง
- 19 โอ : กินได้แล้ว, แต่ไม่พูด $\left\{ \begin{array}{l} \text{อ่า} \\ \text{เพื่อแบบ} \end{array} \right.$
- 20 นัส :
- 21 โอ : $\left\{ \begin{array}{l} \text{เพื่อมีใครชวนอะไรแปลกๆ ((หัวเราะ))} \\ \text{ไม่อยากไป.} \end{array} \right.$
- 22 :
- 23 นัส : แต่เมื่อวานเห็ดอร่อยมาก.
- 24 โอ : (0.3) F,Y \rightarrow แล้ววันนี้สิมีโปรแกรมไปไหนเนี่ย.
- 25 เอ็ม : กลับบ้าน.
- 26 นัส : กลับบ้าน. เมื่อคืนนอนนิดเดียว.
- 27 เอ็ม : (0.1) ไปทำอะไรอีกล่ะ.
- 28 นัส : ((หัวเราะ)) ใครมารับเธอ.

- 29 โอ : โอก็นอนนิดเดียวเหมือนกัน เอ็มนอนหลับอูตุไปไหนแล้วก็ไม่รู้
- 30 นัส : วานซึน ((หัวเราะ))
- 31 เอ็ม : สาธุ. การงานอะหนังสือ, ไม่รู้ เดี่ยวก่อนนะ, หนังสือไม่อ่าน, เคสมันอ่านไม่รู้เรื่องก็
32 สมน้ำหน้าแล้วแหละ. \sum
- 33 โอ : \sum ไม่แล้วไปทำอะไรนะ.
- 34 เอ็ม : คุยโทรศัพท์ถึงตี 4 (หัวเราะ)
- 35 โอ : คุยกะใครอะ บ้า
- 36 นัส : (หัวเราะ)
- 37 โอ : (0.1)ครีเอทมากเลยนะ มั่นสนัน.
- 38 นัส : (หัวเราะ)
- 39 เอ็ม : อีอนัสสอบตกเราสมน้ำหน้าแน่ๆ .
- 40 นัส : ไม่เอาแล้วก็บอกแล้วว่าไม่คุยแล้ว. \sum
- 41 โอ : \sum โ๊ะ ไม่เชื่อหรอก.
- 42 นัส : ((หัวเราะ))
- 43 โอ : นัสพูดอย่างนี้มาก็ทีแล้ว.
- 44 นัส : ((หัวเราะ))
- 45 เอ็ม : \rightarrow N,I โอ้ย! เราอยากกินต้ม, ต้มยำอะ โอ ไม่ได้แล้ววันนี้ต้องกินชะหน้อย (อ่อยแน่.
46 นัส : $\left. \begin{array}{l} \text{วันนี้ต้องกิน} \end{array} \right\}$
- 47 ชะหน้อย, แล้วกินตรงไหนล่ะ .
- 48 โอ : เซ็นทรัลปะ.
- 49 นัส : เซ็นทรัล ปิ่นเธอ. \sum
- 50 เอ็ม : \sum ทำไมอะ ทำไปจะไปกินเซ็นทรัลทำไมวะ. \sum
- 51 โอ : \sum เปล่า ก็เอ็ม
- 52 บอกอยากกินต้มยำ โอก็เสนอว่าเซ็นทรัลรีเปล่า. \sum
- 53 เอ็ม : \sum เอม เซ็นทรัลอีกละ.
- 54 นัส : เอาดี ไปสิเนี่ย.
- 55 เอ็ม : สยามไม่มีเหออะ.
- 56 นัส : สยามมีปะโอ.
- 57 โอ : วันนี้วันอะไรอะ. \sum
- 58 เอ็ม : \sum วัน วัน วันอะไรอะ. \sum
- 59 โอ : \sum วันพุธ. \rightarrow

- 91 เอ็ม : เป็นเอ้มนะ, เอ้มนรู้ว่าแจ็กป๊อเป็นอย่างนี้อะนะ, บ้านก็, รถก็มีอยู่แค่นั้นอะนะ,
 92 เอ็มไม่เอาด้วยหรอก .
- 93 โอ : โธ่เอ๊ยเค้าไม่ได้คาบซ้อนเงินซ้อนทองมาเกิดนะยะ, (ได้แค่นี้) ก็เก่งแล้ว. \sum ไม่ใช่.
 94 เอ็ม : (ไม่ใช่) \sum ไม่ใช่.
 95 แหม! แหมยังมาเลือกสาวที่สี่ห้าคน. มีเป็นชอยส์อีก.
- 96 โอ : โธ่เอ๊ย! โอว่านะแต่ละคนเค้ายังไม่ซัวร์เลยแหมทำมาคุย. คนโน้นคนนี้เที่ยวไล่เที่ยว
 97 ซื่อเนี่ย, ยังไม่รู้ว่าจะแบบจะเอาคนไหน, N,E \rightarrow อะโรมนัสนันมีกระทู้งหลังด้วย.
- 98 นัส : อู๊. ((หัวเราะ))
- 99 โอ : อยากได้อะไรหรือ, (มี) กระทู้งหลังด้วย.
 100 นัส : (เปล่า)
- 101 เอ็ม : N,Y \rightarrow โธ่, ไปไหนนะ, ไปสระบุรีหรืออาทิตย์เนี่ย.
 102 โธ่ : ไซ้แล้ว.
 103 โอ : ไปทำไรวะ.
 104 โธ่ : ไปเข้าค่าย
- 105 เอ็ม : (นัดตั้งไว้บอยโนะ)
 106 โอ : (ฮ่า! โตจนปาน) (โตนปานนี้ยังเข้าค่าย.)
 107 โธ่ : (เปล่า, ไม่ใช่((หัวเราะ))) คราวนี้เค้าเกี่ยวกะประชุมใจ
 108 ของแต่ละโบสถ์โธ่ก็เลยต้องไปประชุมกับเค้า .
- 109 นัส : (อย่าลืมใส่แขนขวานะ โธ่.)
 110 โอ : (โธ่ไม่นับถืออะไรอะ.)
- 111 โธ่ : เป็นคริสต์
 112 นัส : (อย่าลืมใส่แขนขวา) นะ โธ่.
 113 โอ : (ไม่, รู้แล้วละ)
- 114 เอ็ม : ใส่อะไรนะ.
 115 นัส : (ตอนกลางคืนนะ) ใส่แขนขวา.
 116 โธ่ : (โปรแตสแตนท์.)
- 117 โอ : ไม่ใช่((หัวเราะ)) นับถือแบบใครอะไรยังไง, โปรแตสแตนท์นี่มี, มีพระเจ้าหรือ
 118 เปล่าอะ.
 119 โธ่ : นับถือพระเจ้า.
 120 โอ : นับถือใครอะ.
 121 โธ่ : พระเยซูอะไรเงี้ย, แต่ว่าไม่นับถือพวกกรุปเคารพอะ.

- 122 โอ : เป็นยังไงนะ.
- 123 ไอ้ต : พวกบาทหลวงอะไรเงี้ยไม่มี , พวกรูปปั้นทั้งหลาย, ไม่มี.
- 124 เอ็ม : \sum อ้าว หยั่งจี้โบสถ์ไอ้ตก็
- 125 ไม่มีอะไรอะดิ.
- 126 ไอ้ต : $\left(\begin{array}{c} \text{ใช่} \\ \text{อย่าง} \end{array} \right)$
- 127 โอ : $\left(\begin{array}{c} \text{ใช่} \\ \text{อย่าง} \end{array} \right)$ นี้ที่เค้าเข้า, โอเคยเข้าไปโบสถ์นะ, ที่เค้ามี, มีเป็นที่ไปจุดเทียนแต่ละ
- 128 นักบุญอย่างเนี้ย, $\left(\begin{array}{c} \text{หยั่งของไอ้ต} \\ \text{เออไม่มี, ใช่} \end{array} \right)$ นี้ไม่มีใช่ปะ. \sum
- 129 ไอ้ต : ไม่มี.
- 130 โอ : F,C \rightarrow เอ๊ะ! ถ้าอย่างงั้นจำก็เป็นคาทอลิกหรือเอ็ม.
- 131 เอ็ม : อืม.
- 132 โอ : อ้อ.
- 133 ไอ้ต : บ้านโอกะเอ็ม, บ้านจ้าวอยู่ติดกัน.
- 134 เอ็ม : อืม.
- 135 โอ : R,I \rightarrow โอไม่รู้หรอก, โอเห็นเค้าจุดก็จุดมั่ง (หัวเราะ) เค้าก็มาถาม, โอก็เลยถามเค้าว่า,
- 136 แล้วจะรู้ได้ไม่ว่าจะจุดองค์ไหนอะ, โอมากราก่อนนะ, โอจุดทุกองค์เลย=
- 137 เอ็ม : ((หัวเราะ))
- 138 โอ : = ((หัวเราะ)) เค้าบอกว่าต้องเองค้ที่เรารู้จักหยั่งจี้.
- 139 นัส : เหรอ
- 140 โอ : เออ เค้าบอกหยั่งจี้, โอเลขบอกโอเป็นพุทธนะ, แต่แบบเสร์ออยาก. ((หัวเราะ))
- 141 ไปก็ไปหยอดตั้งค้ใช่ปะ, แล้วก็ได้เทียนมา, ก็ไปจุด, $\left(\begin{array}{c} \text{วางวาง.} \\ \text{นัสไม่เห็น} \end{array} \right)$
- 142 นัส : เคยไปหยั่งจี้เลย.
- 143 ไอ้ต : ไม่เคยเหมือนกัน.
- 144 โอ : โธ่! อะไรก็ไม่รู้จำไม่ได้แล้ว.
- 145 ไอ้ต : R,I \rightarrow แต่ไปเช่ากลับเย็นเอ็ม.
- 146 เอ็ม : อืม, อย่างนี้กลุ่มไอ้ต พรุ่งนี้ก็นัดทำรายงานต่อปะ.
- 147 ไอ้ต : นัดเหมือนกัน.
- 148 เอ็ม : กับมะรินนี่หรอ. \sum
- 149 นัส : F,I \rightarrow เอ็ม, นัสก็นัดบีไว้จะทำ small ต่อ.
- 150 เอ็ม : วันไหนอะ.
- 151 นัส : พรุ่งนี้อะ.

- 152 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่รู้พรุ่งนี้จะกลับบ้านรีเปล่า.} \\ \text{แล้วนัดกันอยู่สองคนหรือ.} \end{array} \right)$
- 153 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{แล้วนัดกันอยู่สองคนหรือ.} \\ \text{แล้วเอ็งก็, บ่ายเอ็งก็กลับบ้านหรือ, go home.} \end{array} \right)$
- 154 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{เปล่าก็เอ็งบอกเอ็ง} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right)$
- 155 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{เอ็งเรียนเช้า, แล้วเอ็งก็, บ่ายเอ็งก็กลับบ้านหรือ, go home.} \\ \text{ก็แม่บอกอย่างนั้นนะ, เอ็งว่าคงไม่, คงไม่บ่ายที่เดียวหรือ.} \end{array} \right)$
- 156 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{เอ็งมาด้วย, แล้วโอ} \\ \text{จับไปส่งมะละ.} \end{array} \right)$
- 157 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{จับไปส่งมะละ.} \\ \text{พรุ่งนี้มาทำอะไรวะ, ไม่อยู่บ้าน.} \end{array} \right)$
- 158 : $\left(\begin{array}{l} \text{พรุ่งนี้มาทำอะไรวะ, ไม่อยู่บ้าน.} \\ \text{อยู่บ้านก็อดตาย.} \end{array} \right)$
- 159 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{(0.3) อยู่โอก็ต้องทำหน้าที่หยาๆ แล้วก็บอกว่าจะไม่ทำ, ((หัวเราะ))} \\ \text{((ทำแบบ โม โห))} \end{array} \right)$
- 160 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{((ทำแบบ โม โห))} \\ \text{((โอนะ โม โห))} \end{array} \right)$
- 161 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{มากเลยรู้มัย, เมื่อวานนี้นะ นัส, โอก็หัวเราะ ((หัวเราะ)) แต่โอก็เฉยๆ คือแบบ=} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right)$
- 162 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{โอไม่ค่อยนั้นเท่าไร, (ไอ้เห็นมันก็กิน, ไอ้เห็นมันก็กินมาแล้ว แล้วโอก็แบบ=} \\ \text{อ้อเมื่อวานโอ) อยู่ที่โน่นด้วย.} \end{array} \right)$
- 163 : $\left(\begin{array}{l} \text{=คิดว่าไอ้ดีแบคตอน 11 โมงหยังเงี้ย แล้วพอเที่ยงโอก็ว่าขน้ำต่อไซปะ.} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right)$
- 164 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{อ้อ} \\ \text{ไอ้ที่บ้านด้วยหรือ.} \end{array} \right)$
- 165 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{อ้อ. ไซ. เมื่อวานนี้แล้วที่นี้โอก็ขึ้นมาโอก็หัวอะไรหยังเงี้ยแล้วไอ้เห็นมันก็กิน} \\ \text{เรียบร้อยแล้วโอก็เลยว่า เออ งั้นเดี๋ยวโอไปกินที่บ้าน โอก็ถามเอ็งว่าเอ็งกินรีเปล่า} \end{array} \right)$
- 166 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{เอ็งก็บอกกิน (0.1) แล้วโอก็ แล้วโอก็กลับไปถึงบ้าน โอก็บอกว่าพี่ทรัพย์ทำกับข้าว} \\ \text{เลยนะ เนี่ยเอ็งมันกำลังอาบน้ำอยู่ เดี่ยวมาแล้ว เค้าก็ยื่นรีดผ้า หนึ่งตัวผ่านไป=} \end{array} \right)$
- 167 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{อ้อ} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right)$
- 168 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{= สองตัวผ่านไป, โอก็ไปเหลือบๆ มอง (0.1) พอเอ็งมา เค้าก็ยังไม่วางเตารีดเลย} \\ \text{โอนะแบบ อ้อย โอหัว โอก็เลยกินอย่างอื่นนะ โอก็ไม่ออกไปกินข้าวกับเอ็ง} \end{array} \right)$
- 169 : $\left(\begin{array}{l} \text{โอหมั่นไส้.} \\ \text{โหย! พี่บุญโปรด, ได้โปรด, ทำกับข้าวให้จานเดียวก็ยังไม่, หัดทำเลย, รู้รู่อยู่,} \end{array} \right)$
- 170 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{โหย! พี่บุญโปรด, ได้โปรด, ทำกับข้าวให้จานเดียวก็ยังไม่, หัดทำเลย, รู้รู่อยู่,} \\ \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \end{array} \right)$
- 171 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 172 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 173 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 174 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 175 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 176 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 177 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 178 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 179 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 180 เอ็ม : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$
- 181 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ว่าแรงไม่ ขึ้น.} \\ \text{เอ็ม. ไก่} \end{array} \right)$

- 215 นัส : แล้วพ่อจะซื้อเบนซ์จริงๆหรือโอ. Σ
- 216 เอ็ม : โททโท พ่อพูดมาห้าหกปี อย่างต่ำประมาณ
- 217 สิบปีนะนัส
- 218 โอ : (เค้าไม่ได้) โททโทเค้าเอาเงินไปหมุนอยู่. Σ
- 219 นัส : (เหมมถ้ำ) ถ้าเค้าไม่เอา, เอาคั้นนี้นะนะเอม, คั้นที่
- 220 บ้านเอม ใช้อยู่นะเอม, ที่มันเป็น, เป็น, เป็น, Σ
- 221 เอ็ม : ขายยังไม่ได้เลย.
- 222 โอ : คั้นไหนนะ. Σ
- 223 เอ็ม : คั้นเขียวไง.
- 224 โอ : โอ๊ย เค้าไม่ขายแล้ว.
- 225 เอ็ม : อ้าว! ทำไมล่ะ.
- 226 โอ : มันไม่กินน้ำมันเครื่องแล้วตอนนี้, (ที่แรกเค้าจะขายเพราะมันกินน้ำมันเครื่อง)
- 227 เอ็ม : (อยู่เนี่ย, คิดไปคิดมานี้, พี่เค้าบอกว่า)
- 228 พ่อคนเดียวมีรถตั้งกี่คัน.
- 229 โอ : F,C \rightarrow พอร์ด.เนี่ย!นัส. โอไปจับมาแล้วพอร์ดนี่มมาก, (มันแบบประทับใจ) ไม่ใช่เป็น=
- 230 นัส : (รุ่นไหนนะ.)
- 231 = ม้ากระโดดเลย.
- 232 เอ็ม : รถกระบะ.
- 233 โอ : รถกระบะ, พอร์ด, พอร์ดไอ้เนี่ย, เค้าเรียกอะไรนะ.
- 234 โอ : พอร์ดเรนเจอร์, นิ่มมากเลยนัส, เหมือนออกตัวแคมรี่เลยอะ, คือเครื่องมัน
- 235 เบามากงะ เออ. Σ
- 236 เอ็ม : (อึ้งอะไรจะ. ((หัวเราะ))
- 237 โอ : เออถ้ำเทียบกับอีม้ากระโดดอีซุสนะ, (อืมหืม! กระโดดที่ใส่ขยอนนะ)
- 238 นัส : F,I \rightarrow (นัสไม่เห็นชอบเลย, ก็แบบ) วันนั้น
- 239 เค้าคุยกัน เค้าจะช่วยสอนนัสขับรถ (เค้าบอก. ((หัวเราะ))
- 240 โอ : (ใคร, ใครนะ.)
- 241 นัส : อ้อ ปีกบเกศ((หัวเราะ)) รู้และมันบอกกันว่ามันจะนิทา แต่มันไม่ยอมบอกว่าเป็น
- 242 ใคร.
- 243 เอ็ม : อ้อเออเนี่ยแหละ (หัวเราะ)

- 244 โอ : ดี , นัสขับรถแล้วมารับ โอะกะเอ็มไปเรียน.
- 245 นัส : ได้สบายมาก, (ขับได้นัสจะกลับบ้าน=
- 246 เอ็ม : (อู๋เมื่อไหร่จะขับได้)
- 247 นัส : =โอบ้านแรกเลยนะจะบอกให้.
- 248 เอ็ม : แหะ แหะ แล้วเมื่อไหร่จะขับได้, ปีนึงผ่านมาแล้ว
- 249 (นะยะ) นัส.
- 250 นัส : (อะไร)
- 251 โอ๊ต : เอรอดมานะแล้วแบบว่า, สอนนัสขับรถกันเถอะ, อย่านั่งบีเอ็ม.
- 252 นัส : อ้อ!เออ! เดียวนัสบอกกับแม่อีกทีนึง อย่าลืมให้แม่ซื้อรถคอยไว้.
- 253 เอ็ม : (อู๋ยังขับไม่
- 254 ได้เลยนัส แล้วจะบอกให้เลยนะ ไม่ใช่ซื้อรถใหม่มาแล้วนัสจะเอามาใช้ได้เลยนะ,
- 255 เพราะว่าถ้านัสชนขึ้นมาจะไม่รู้ไม่รู้.
- 256 นัส : นัสขับอีกคันอีโคโลร่าไปก่อน (ให้แม่เห็นว่านัสขับได้.)
- 257 เอ็ม : (ให้พี่เอามา কিনได้แล้ว) พี่เอามา কিনี่ยังละ.
- 258 นัส : อะไร อ้อ! ไม่ นัสก็บอกเอาไปเลย นัสไม่เอา.
- 259 เอ็ม : อ้าว แล้วเอารถใครไปหัดละ, รถตัวเอง.
- 260 นัส : (อ้อ นัสมีรุ่นนึง.)
- 261 โอ : (อ้าว!อย่างนี้นัส) ก็เป็นลูกคนเดียวของ
- 262 บ้านแล้วสิ
- 263 นัส : ซ่าย, ออจี้! เจ้าก็ เจ้าก็เอามา เอ่อ (0.3) เจ้าชอบให้แฟนมารับ
- 264 มาส่งผู้หญิงนะเนอะ.
- 265 โอ : จริงหรือ.
- 266 นัส : พี่สาวถามเจ้าอะ. ที่ทำงานเค้าไม่ค่อยมีที่จอดรถไง. แฟนเค้าแบบเป็นคนไป
- 267 ส่งตอนเย็นก็ไปเก็บ. (หัวเราะ) เป็นอย่างนี้กันทั้งสองคนเลย, ตอนเช้าไปส่ง.
- 268 โอ : ดี , ประหยัด, F,C → เฮ้ย! เอ็ม อย่าลืมนะ, พุดถึงประหยัด.
- 269 เอ็ม : เหลืออีกสี่วันหรือ. เราจะไปเลือกตั้งแล้ว. นัสเลือกเบอร์อะไรนะ.
- 270 นัส : (นัสเลือก
- 271 สมัคร.

- 272 โอ : ไซ่
- 273 เอ็ม : สมัคร.
- 274 ไซ่โอ, (นัสก็เลือก.)
- 275 เอ็ม : (ทำไม,) สมัครแก่จะตายอยู่แล้ว
- 276 เลือกผู้หญิงให้เป็นผู้ว่าน้อยดิ.
- 277 นัส : ไม่เอา นัส (จะเลือกสมัคร) บ้านนัสเลือกสมัคร=
- 278 โอ๊ต : (จะกลับบ้าน)
- 279 นัส : = กันทั้งบ้านเลย.
- 280 โอ๊ต : โอ๊ย! เจ็บ เอ็มอย่าทำอย่างนี้สิ.
- 281 โอ : ดินะเอ็มไม่มาอยู่กรุงเทพอะ, ถ้ามาอยู่กรุงเทพนะ, เกิดขายปึกได้นะ
- 282 เอ็ม : (อู้หู!)
- 283 นัส : (เอ็ม) จะเลือกผู้หญิง.
- 284 โอ : เอ็มจะเลือกคุณปึก ปวีณา เพราะว่าวันก่อน เพราะวัน วันนั้นที่ไปเดินสยามกันนะ
- 285 อากัศราเค้าไปหาเสียง, เอ็มก็มองตากลับเลย.
- 286 นัส : อีม ไซ่
- 287 โอ : สวย
- 288 เอ็ม : เอ็มไม่รู้จักหรอก, อีนีบอก.
- 289 โอ : โอเดินผ่านไปแล้วบอกสวยเนื้อ, ไอ้เอ็มมันนึกว่าโอชมเสื้อผ้า, มันก็บอกไม่เห็น
- 290 สวยเลย, โอถึงง, อะไรวะ อากัศราออกสวย, คุณกันคนละเรื่องเลย.
- 291 เอ็ม : ก็ไม่รู้นี่.
- 292 โอ : โอว่านะคนไทยไม่ยุติธรรมเลย, เนี่ยไอ้เห็นเมื่อวานเค้าไปรับใบปลิวมา, เค้าโจมตี
- 293 สมัครล่ะ ถึงเรื่องสมัครพระเจ้าเหาดีอะไรก็ไม่รู้, (โอว่านะแบบเค้าว่าจะแบบ)
- 294 นัส : (เราว่าสมัครนะ) ดีแล้ว.
- 295 โอ : เออ ดีที่สุดแล้ว
- 296 นัส : เออ แต่ไม่รู้ว่าเค้าพูดแล้วเค้าจะทำได้มั้ยเนอะ.
- 297 โอ : ไซ่ แล้วอีกอย่าง โอว่านะ, สมัครนี้มันก็สมัครสุดท้ายแล้ว, เค้าก็แก่แล้ว ไซ่มีก็ให้โอกาส
- 298 เข้ามาทำ (มันก็หมดเรื่อง.)
- 299 นัส : (เออ! ไซ่, พ่อ) นัสก็บอกอย่างนั้น.
- 300 โอ : อย่างสุภารัตน์ยังลงได้อีกหลายสมัครก็ปล่อยเค้าไปเถอะ. เงินเค้าก็มีตั้งเยอะ. (0.5)
- 301 อยู่ๆเค้าเรียกอะไรนะ. ม้ามีดมาวิน. อยู่ๆรัชชัชได้ไป. ((หัวเราะ))

- 302 เอ็ม : ไม่เอา, ต้องเป็นคุณหญิงกัลยาละกัน.
- 303 โอ : เออ. คุณหญิงกัลยาก็ได้. ไม่เอา. ยังไงโอก็ไม่เอาสุภารัตน์นะ. ไม่ใช่เค้าไม่คืนะ=
- 304 เอ็ม : อือ
- 305 โอ : = แต่ว่าเค้ายัง
- 306 นัส : $N,E \rightarrow$ อื้อย! มีทั้งกลุ่มเลยเธอ, เราชอบทั้งนั้นริโคล่า.
- 307 เอ็ม : (เมื่อดลละบาท.)
- 308 นัส : (ไม่เอา.)
- 309 โอ : หอมมะ. เรากี่ชอบ.
- 310 นัส : เนอะ.
- 311 เอ็ม : แม่บอกไม่ให้กินลูกอมด้วยปะ. ((หัวเราะ))
- 312 ไอ้ต : จริงเธอ.
- 313 นัส : \sum ไม่ใช่ (แม่ไม่ให้กิน) กินแหละแต่เราไม่กินเอง. \sum จริงเธอ.
- 314 เอ็ม : \sum (แซวเล่น,)
- 315 : เอ๊ย! ตอนเด็กๆอะ, พ่อเราตีเลยด้วยซ้ำ.
- 316 โอ : อะไรดี. ธรรมดา. เอ็มอยู่คนละบ้านกะโอ. เอ็มไม่รู้อะไร. อาร์ตเคยเห็น
- 317 : หมากรัฟ้งสมัยก่อนปะ, ที่เป็นรูป, เอ๊ย! โทษ ไอ้ต (ที่เป็นรูป) รูปนูหรี่นะ ยี่ห่อ=
- 318 เอ็ม : (อาร์ตไหน)
- 319 โอ : = แมวดำนะแล้วก็ไล่ก่ล่อง นั้นนะ โอกี่ชอบไปแอบซื้อมานะ พ่อโอหลังจากตีเสร็จ
- 320 : แล้วก็จับมันโยนลงท่อระบายน้ำ แล้วก็กักบริเวณ.
- 321 นัส : \sum อื้อโฮ!
- 322 โอ : อยู่บ้านคนเดียว บอกว่าไม่ให้ไปซื้ออีก โอกี่เลยไปซื้ออย่างอื่นนะ เป็นลูกอมเหมือน
- 323 : กันแหละ มันไม่ใช่ลูกอม มันเป็นนมเม็ดนะ เออ ก่ล่องมันเป็นรูปวัวด้วยนะ พอพ่อ
- 324 : เห็น เห็นเป็นเม็ดๆติก่อนเลย ไม่ ไม่ถามอะไรเลย โอกี่เลยร้องไห้บอกว่า นมอัดเม็ด
- 325 : ก็ตีด้วยเว้ย (อะไรเจ๊ยย) อยู่บ้านคนเดียวหนีออกจากบ้านดีกว่า โอกี่เลยหนีไป=
- 326 นัส : ((หัวเราะ))
- 327 โอ : = อยู่บ้าน ไปอยู่ได้ครึ่งวันเดี๋ยวก็กต้องกลับมา (เบื้อเบื้อ) อยู่บ้านคนเดียวนะ=
- 328 นัส : ((หัวเราะ))
- 329 โอ : = อย่างเนี่ย, ไม่รู้อะไรกันหนักกันหนา.
- 330 เอ็ม : \sum เบื้อโอแหละ พุดมาก .
- ((เสียงวิทุดังขึ้น))
- 331 โอ : $N,E \rightarrow$ ไม่เอา. ฝนตกเค้าไม่ให้ฟังวิทุด.

- 332 เอ็ม : _____ อะอะ. ปิดปิด.
- 333 โอ : เพื่อนขึ้นรถก็ต้องคุยสิ. เอ็มจะฟังทำไม. เดี่ยวเอ็มก็ได้ฟัง.
- 334 เอ็ม : โอ้ตอยากฟังโอคุยปะ.
- 335 โอ้ต : เอ็มมันกลัวโดนเผาเว้ย .
- 336 เอ็ม : อืม อืม. Σ
- 337 โอ : Σ ไม่อยากจะเผาหรือ, ความชั่ว (มันมีเยอะ.)
- 338 นัส : Σ (มันมีเยอะ.) ((หัวเราะ))
- 339 เอ็ม : อูย! โอเผาเอ็มเป็นวันเลย. ((หัวเราะ))
- 339 นัส : ((หัวเราะ))
- 340 โอ : ฉาปนกิจกันไม่เสร็จ.
- 341 นัส : เอ็มตายเลย.
- 342 เอ็ม : โอ้ย! ฟังมันแล้วจะฆ่าตาย. ((หัวเราะ)) (0.1) คิดได้ไงวะ.
- 343 โอ : อะ.
- 344 โอ้ต : N,I \rightarrow ก็เนี่ย! จะไปงานศพพี่ชายเพื่อน.
- 345 เอ็ม : ทำไม $\left(\begin{array}{l} \text{ตายแล้วละ.} \\ \text{วันเนี่ยหรือ.} \end{array} \right)$
- 346 นัส : $\left(\begin{array}{l} \text{ตายแล้วละ.} \\ \text{วันเนี่ยหรือ.} \end{array} \right)$
- 347 โอ้ต : เออ.
- 348 นัส : เจ้าเป็นอะไรตายนะ. Σ
- 349 โอ : Σ เจ้าเป็นคริสต์เป็นพุทธนะ.
- 350 โอ้ต : ไม่ไม่เป็นพุทธ.
- 351 โอ : เป็นพุทธหรือ.
- 352 โอ้ต : เจ้าไอ้นี้, จมน้ำตาย. Σ
- 353 เอ็ม : Σ ไปเล่นน้ำที่ไหนนะ.
- 354 โอ้ต : ไม่รู้รายละเอียด, แต่เห็นเพื่อนเล่าว่าไปเล่นที่ระของ.
- 355 นัส : โหย! อายุเท่าไรอะ, โหย! $\left(\begin{array}{l} \text{น่าเสียดาย อ่า} \\ \text{โตกว่าเราไม่กี่ ปีเอง.} \end{array} \right)$
- 356 โอ้ต : $\left(\begin{array}{l} \text{น่าเสียดาย อ่า} \\ \text{โตกว่าเราไม่กี่ ปีเอง.} \end{array} \right)$
- 357 โอ : นัสไปเสียดายอะไรเจ้า, รู้จักหรือ. Σ
- 358 นัส : Σ ไม่, ไม่เสียดายแบบ $\left(\begin{array}{l} \text{เจ้าจมน้ำจี้ก็แบบ เออ} \\ \text{ก็นัสนะบอกเสียดาย.} \end{array} \right)$
- 359 โอ : $\left(\begin{array}{l} \text{เจ้าจมน้ำจี้ก็แบบ เออ} \\ \text{ก็นัสนะบอกเสียดาย.} \end{array} \right)$
- 360 เอ็ม : ทำไม ,แสดงว่าทะเล, หรือว่าน้ำตก.
- 361 โอ้ต : ทะเล, ทะเล, จังหวัดระของ.

- 362 เอ็ม : อ้อ!ทะเลมันไม่,ออกไปไกลเหอ.
- 363 โอิต : พายุเข้ามั้ง.
- 364 เอ็ม : อ้อ เป็นสิ่งที่น่ากลัวสำหรับชาวประมงมาก เวลาทะเลมีฝนอะไรเงี้ย.
- 365 โอิต : อ้อ, แล้วเค้าเป็นชาวประมงเหอ.
- 366 เอ็ม : ไม่ใช่หมายถึงว่าไปเล่นเวลากลางๆ อย่างเงี้ย,อะไรเงี้ย, มันอันตราย.
- 367 โอิต : คงเพิ่งเกิดเหตุมั้ง, เพราะว่าหุคยว.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 4 : เชื้อป่าศรี

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยกันระหว่างบุคคลในครอบครัวในร้านอาหาร

- 1 อาชีพ : อย่างมีลูกสาวเธอ , ก็ตอน , _ สาว-ก่อนเค้าแต่งงานก็ดีหรอก , แต่พอ
- 2 แต่งงานแล้วเค้าก็ไป , มีครอบครัวเค้า.
- 3 พ่อ : ((หัวเราะ)) ใช่.
- 4 อาชีพ : F,I → น้อย่างขนาด , ไอ้ตัวเล็กผมนี่ยัง , โส้ , _ เวลา , ผมมา , เกะแข่งเกาะขานู้นนี่,
- 5 เมื่อก่อน , พอไม่ให้ว่าน้ำหนอยเดียว , คุณพ่อใจร้าย.
- 6 พ่อ : \sum (อ้อ.)
- 7 ป้าศรี : (อ้อย ,) ตายแล้ว.
- 8 พ่อ : พุดเก่งเนอะ. _ ถ้าอยู่กับไอ้แพร์-ไอ้แพร์ , พอกันเลย. แหมแต่ไอ้แพร์มันคือจริงๆ.
- 9 อาชีพ : นี่เค้านี่เค้าอยากจะไปโรงเรียนมาก , (เมื่อก่อน) นี่ , เมื่อวันศุกร์ , คนข้าง =
- 10 พ่อ : คือจริงๆ. (เหนอ.)
- 11 ป้าศรี :
- 12 อาชีพ : = บ้านเค้าบอกไป-ไปส่ง , นั่งมีนมัย , โหยเดินขึ้นรถเลย. ไม่สนใจแม่ , ไปเลย ,
- 13 ไปส่ง.
- 14 ป้าศรี : เดียวไปจริงๆก็ร้องไห้เนอะ.
- 15 พ่อ : \sum ใช่.
- 16 อาชีพ : ก็ , เพราะว่าเดือนพฤศจิกายนจะส่ง , ส่งไปโรงเรียน.
- 17 ป้าศรี : อ่า.
- 18 ป้าศรี : F,C → สุข! , แต่ลูกเค้าน่ารัก. _ จำไอ้โหย , ตายแล้ว.
- 19 อาชีพ : ไปโรงเรียนนี่เค้าบอกว่า , ต้องไปโรงเรียนที่ , ที่คนข้างบ้านเค้าไป. เพราะว่า , ไอ้ข้าง
- 20 บ้านนี้มีเด็กคนโต , มันมีอยู่คนนึง , โอัยมันมา , พุดซ้กุง , โรงเรียนเค้ามีสอนร้อง
- 21 เพลง , มีสอนรำ , แล้วก็เอาเด็กๆเนี่ยมา , เค้าเป็นครู , ไอ้คนนั้นเค้าเป็น =
- 22 ป้าศรี : อออา.
- 23 อาชีพ : = ครู , เป็นลักษณะผู้นำ , พุดเก่งมาก. พ่อเค้าอยู่องค์การโทรศัพท์ , ลูกก็ =
- 24 ป้าศรี : อออา.
- 25 อาชีพ : = เลยไป , บอกไปโรงเรียน , อีกคนนึงมัย. ไม่ไป. โรงเรียนนี่เค้ามีสอนร้อง
- 26 เพลง. \sum
- 27 ป้าศรี : (อ้อ.)

- 28 อาชัย : ชอบ. $\left(\begin{array}{c} ((\text{หัวเราะ})) \\ \text{ชอบร้องเพลง.} \end{array} \right) - \text{ชอบ.} \quad \begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array}$
- 29 แม่ :
- 30 ป้าศรี : $\begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array}$ อ้อ , จะไปร้าน-ไปโรงเรียนนี้.
- 31 อาชัย : อ้า , โรงเรียนอนุบาลนพรัตน์.
- 32 ป้าศรี : แล้วใกล้กันมั๊ย.
- 33 อาชัย : อยู่ประชาชื่นนะ. _ ถ้าไปโรงเรียนนี้ก็ , คงจะให้สอบสาธิตเกษตร , อย่างลูกของเพื่อน.
- 34 ป้าศรี : R,C \rightarrow นีนะ , เค้าร้องอะ , เค้ายดี , พ่อเค้ายบอกอย่าทำนะ , แล้วเสร็จแล้ว , บอกให้ไหว
- 35 ไหวพี่ศรีไม่ยอมไหวพ่อไหวแม่เค้าไหวไม่ไหวไม่ไหวใหญ่เลย. แล้วพ่อเค้ายดีเค้าร้อง
- 36 แล้วบอก , เอ้อ , ต้องเงียบนะ , เงียบๆ. เราก็จับเค้ามาดงเนี่ย , ((ใช้นิ้วชี้ตำแหน่ง
- 37 บนโต๊ะหน้าตนเอง)) บอกให้เงียบนะลูก , ทำงี้ไม่ได้นะ. โอ้ร้อง: ใหญ่ ,
- 38 แล่นั้นแหละ, เค้าย่า:ตลอดเลย. เค้ายไม่ไหว , ไม่อะไรไม่ทัก , เจอหน้า $\left(\begin{array}{c} \text{เค้ายั้งงี้=} \\ \text{ไอ้โหย.} \end{array} \right)$
- 39 อ้อย :
- 40 ป้าศรี : = เลย! ((ชุนิ้วโป้ง)) เด็ก-ตอนนั้นเด็กกว่านี้อีก , ไอ้หุ่ยอย่างงี้เลยละ , $\left(\begin{array}{c} \text{แล้วพ่อ=} \\ \text{อีอี.} \end{array} \right)$
- 41 พ่อ :
- 42 ป้าศรี : = บอกว่านี่ป้าต้องไหว , เลยตอนหลัง , ป้าเลย , เอาไอ้ , วิกใส่ผมมา $\begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array} =$
- 43 อ้อย : $\begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array}$ อ้อ ! เคย =
- 44 ป้าศรี : = $\left(\begin{array}{c} \text{ใส่แล้วจำ} \end{array} \right)$ ไม่ได้ , จำไม่ได้ , $\begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array}$ แกก็จำไม่ได้เพราะว่า =
- 45 อ้อย : = เห็นแล้ว. $\left(\begin{array}{c} ((\text{หัวเราะ})) \end{array} \right)$
- 46 พ่อ : $\left(\begin{array}{c} ((\text{หัวเราะ})) \end{array} \right)$
- 47 ป้าศรี : = มาเล่น , มากุ้ยด้วย. ไอ้โห่คูสิคะแต่เด็กเลยแหละ.
- 48 อาชัย : จำ.
- 49 ป้าศรี : จำแม่นเลยไม่ยอมเลย. แม่เมื่อกี้ตีหน้าตีตาหมดเลย. ((ทุกคนขัน))
- 50 อาชัย : R, I \rightarrow ร้องเพลงชอบ , ชอบร้องเพลง, ก็ผมซื่อ, ไอ้ที่กคๆเล่น , ก็ตั้งก็ตำ, อยากร=
- 51 พ่อ : $\begin{array}{c} \diagup \\ \diagdown \end{array}$ เอ้อ.
- 52 อาชัย : = เล่น.
- 53 ป้าศรี : ชอบร้องเพลงสงสัยโตขึ้นเป็น $\left(\begin{array}{c} \text{นักร้องแน่.} \\ \text{เนียป้า,} \end{array} \right)$ โทษนะ , $\left(\begin{array}{c} \text{เค้าย} \\ \text{โขว} \end{array} \right) =$
- 54 พ่อ : ((ยื่น โบจัวร์หมู่บ้านให้ป้า)) \rightarrow N,E $\left(\begin{array}{c} \text{เนียป้า,} \end{array} \right)$ โทษนะ , $\left(\begin{array}{c} \text{เค้าย} \\ \text{โขว} \end{array} \right) =$
- 55 ป้าศรี : $\left(\begin{array}{c} \text{โตขึ้นเป็นนักร้อง} \\ \text{แน่} \end{array} \right)$
- 56 พ่อ : = หมู่บ้าน , ที่นั่น , โหมแอนแลนด์เค้ายชิยมมา.

- 57 อาชัย : ไม่ห rokok , เค้คัง , เด็กก็อย่างเงี้ย , มันชอบ , _เค้าร้องเพลง_ ตามได้หมด._ แสดง
 58 ว่าถ้าเกิด , อยากจะให้เค้าจำอะไรได้ให้มันเป็นเพลง , จะจำแม่น , อย่าง-อย่าง=
 59 พ่อ : (อ้อ.)
 60 แม่ : (อ้อ.)
 61 อาชัย : = วันจันทร์ ร้องเพลงหนึ่งสัปดาห์มีเจ็ดวันอะไรอะไร , วันอาทิตย์สีแดง: ไรเค้าก็จะ
 62 ร้อง: ไปเลย , ร้องเพลง , (มันสมองมัน , ใอนัน , ช่วงนี้เค้าเริ่ม (?))
 63 พ่อ : จำง่าย. ((คูโบซัวร์หมู่บ้าน) อ้อเห็นแล้วโสมแอนแลนด์ ,)
 64 ป้าศรี : ((คูโบซัวร์หมู่บ้าน) อ้อเห็นแล้วโสมแอนแลนด์ ,)
 65 สวยดี. ทำใหญ่เบ้อเร่อ! เลย.
 66 พ่อ : F,C → ไปดูบ้านมะ? ((หันไปพูดกับแม่))
 67 แม่ : หา! .
 68 พ่อ : หรือไม่ไป. บ้านนั่น , บ้านที่ว่า , (ทรายทอง.)
 69 ป้าศรี : (ทรายทอง.)
 70 แม่ : อ้ออยู่ตรง , แถวตรงนี้ไซ้มะ? Z
 71 ป้าศรี : พัทธากลาง.
 72 อ้อย : บ้านจัดสรรหรือพ่อ.
 73 ป้าศรี : (ดูตกแต่งข้างใน.)
 74 แม่ : (ดูตกแต่งข้างใน.)
 75 ป้าศรี : โหบ้าน , ช่วยสวย. ตกแต่ง.
 76 อ้อย : อ้อที่ , ที่ทรายทองไรเนี่ยหรืออะ?
 77 ป้าศรี : อ่า , นี้นะ , (นี้นะ ,) มีสามหลังนะ , เดี่ยวคุณะ , หลังแรก: เลข=
 78 อ้อย : เดี่ยวไปดู (ก็ได้.)
 79 ป้าศรี : = หลังแรกเลขนะ. เอ้อ , สถาปนิกคนนึง , แล้วอีกสองหลังสถาปนิกคนนึง. โห,
 80 บ้านหลังใหญ่ที่สุดเนี่ยนะ. มองมัน , พอเข้าไป , ไอ้โหรู้เลยโล , โลกธาตเลย. เนี่ย
 81 คนตบแต่งไง. ไอ้หลังนั้นเล็กสี่สิบสี่ตารางนะ , แต่ไอ้โห! ตบแต่งเหลือกินเลย.
 82 อ้อย : เค้าเอาเงินซื้อไปตบแต่ง. ((หัวเราะ))
 83 ป้าศรี : ไอ้โห , แบบไม่ใช่อันนั้นใช้ไม่ได้ไม่ใช่ไม่ใช่ , หมายความว่า , ฝีมือเค้าโล,
 84 พ่อ : ฝีมือ. Z
 85 อ้อย : อ้อๆ.
 86 ป้าศรี : นีบ้านไซ้ , ไง. เนี่ยคูซึ , แห่งเลย. แล้วไอ้หลังใหญ่นี้ใหญ่มากแปดสิบตารางวา. แต่ว่า

- 87 การตกแต่งไอ้วัสตุ , สีเสอ, เอ้อเหอ , ตายเลยเป็นคนแบบ , เส่อเลย.
- 88 อ้อย : (บ้าน) ตัวอย่าง (เหรอสะ?)
- 89 ป้าศรี : (เป็น,) (?)เลย. บ้านตัวอย่าง.
- 90 อาชัย : ไม่, เดี่ยว, มันเป็นคนแบบโมเดิร์นแบบที่เค้าว่านะ, ((หัวเราะ))ไอ้ที่สี่สี่ (ประหลาด =
- 91 ป้าศรี : (ไม่ใช่ไม่ใช่,)
- 92 อาชัย : = ประหลาด. Z
- 93 ป้าศรี : ไม่ใช่, ไปเอาไอ้นั่นนะ, ไอ้โมเสด, กระจีกริดแบบไอ้นั่นนะ,
- 94 เหมือน, ร้านตึกแถวอะ, ทำในห้องน้ำ, เดี่ยวไปดูที่, _ ไปดูป่าชอบหลังกลาง.
- 95 ไอ้โหยหลังกลางหยั่งเงยเนี่ย, คือกำลัง, แบบถ้าสมมติว่า, เกิด, เกิดว่า, =
- 96 พ่อ : ((หันมาทางอ้อย)) ไปดูดี, =
- 97 ป้าศรี : = เนียนะ, (ถ้ามอง,)
- 98 พ่อ : = ไปดูมะ? แบบเดี๋ยว. ((หันไปถามป้า)) (ป่าไปด้วย) ป้าไปด้วย.
- 99 อ้อย : ป้าไปด้วย. Z
- 100 ป้าศรี : ไม่ได้เค้าจำได้, ไม่ได้, เรา-เราต้องไม่ให้อ้อ, ต่างคนต่างไม่ =
- 101 อ้อย : (อ้าว.)
- 102 พ่อ : (ไม่.)
- 103 ป้าศรี : = รู้กัน, ไปดู, เดี่ยวเค้าหาว่าไปดูแบบไม่-ไม่มาเอาไง. Z
- 104 อ้อย : อ้อ:, (อ้อ:,)
- 105 ป้าศรี : (เออ:,) แหม,
- 106 เรา-นี่ใหญ่ไปดูทีแล้วให้ไปก่อน, แล้วจะไปอีกทีเราไปกับสุนิสานึงไง, สุนิสานะ,
- 107 ไอ้โหย, ชอบมากเลย.
- 108 อ้อย : หลังกลางเหรอสะ?
- 109 ป้าศรี : หลังกลาง. _ หลังริมก็สวยแต่มันหลังเล็กไป, แต่หลังนี้, คือสองหลัง, สองหลังข้างใน
- 110 เนี่ย, สวยมาก: ตบแต่ง, จ้างเค้า, คือให้ให้ให้ดูไป, อย่างสมมติว่าพ่อเค้าไปเอา
- 111 สถาปนิกเอาโครมา, ยังไงมันก็ไม่มีการสวย. ถ้าเพื่อนไม่ไป, คนเก่ง, ฝีมือดี, ยัง =
- 112 อ้อย : อ้อ.
- 113 ป้าศรี : = ว่างมันก็หยาบ: กร้านอยู่นั่นแหละ. แล้วเสร็จแล้ว, เรามาเห็น, ข้อเปรียบเทียบ,
- 114 ไอ้โหย, ตายแล้ว, นี่เห็นมะสถาปนิกเราไม่รู้, สมมติเกิด, ไอ้สองคนนี่ไม่มาทำให้เรา
- 115 ดู, เรายังดีกว่าหลังนี้ดี.
- 116 อ้อย : อ้าว, บ้านตัวอย่างของหมู่บ้านเหรอสะ?
- 117 ป้าศรี : ของหมู่บ้านไป.

- 118 อ้อย : แล้วทำไม , ถึงได้เอาช่างคนละช่างมา (ทำ.)
- 119 ป้าศรี : (ก็) ตอนแรกเค้า , แบบทำนองว่าเค้าได้
- 120 ช่างดี , แล้วช่างนี้คงแบบ , ทำนองว่า , เจ้านี้ (ทำแล้ว) ไง. แล้วไม่ใช่เบี้ยว.
- 121 อาชัย : (เบี้ยว.)
- 122 ป้าศรี : = เค้าย , ทำแล้ว , แล้วก็_เอ๋ , เอาเหอะอาจจะเบี้ยวหรืออาจจะไม่ดี-ไม่ดี,
- 123 เค้าไม่เอาไง , แล้วก็มาได้ใหม่. ได้มาใหม่. โอ้โห._นี่ , นี่นะฮะ , =
- 124 อาชัย : โกงค่าตัว.
- 125 ป้าศรี : = เอ๋, นี่นะ , หินอ่อนนะ , สีออก , เทาใสน้ำตาล , ชมพูอ่อนๆนะ. ฝานี่ระบุ
- 126 วอร์เปเปอร์สีชมพู , แล้วเครื่อง , ไอ้ฟอร์นิเจอร์ชมพูหมด , แล้วอีกห้องนี่เป็น =
- 127 อ้อย : อี๋.
- 128 ป้าศรี : = สมมติว่าสี , เป็นลูกชายลูกสาวอะไรยังไงแล้วก็ , เป็นอีกสีนี่. โอ้โห! , แล้วก็ ,
- 129 ที่คลุมเตียงคลุมเตียงโอ้โหเกินไป.
- 130 อ้อย : ไปถ่ายรูปปะ. ((หันไปถามแม่))
- 131 ป้าศรี : ตอนแรกเออลิม , เอนั้นไปถ่ายรูปปะ. Z
- 132 อ้อย : ไปถ่ายไม่ได้ , เดี่ยวเค้าว่าเอา. ((หัวเราะ))

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 5 ก่อนนอน

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างบุคคลในครอบครัวภายในบ้าน

หลานมีอาการปวดข้อเท้า ขายนายมาให้ทา แล้วก็คุยให้ฟังถึงคุณตาซึ่งอยู่ในห้องนอนว่ากำลังนั่งบ่นอยู่ เนื่องจากมีคนคุ้นเคยกันมาเยี่ยม และนำน้ำมันกวางลั้งมาฝาก.

- 1 ยาย : นั่งบ่นตาอาจ. ตาอาจก็จริง, ใส่ออกมาซะอย่างดีเลย. พ่อใหญ่เค้าก็รำคาญเค้า, เค้าใส่
 2 กระเป๋าลำบาก, เค้าก็ค่อยๆแกะดูว่ามันเป็นยาอะไร, ใส่น้ำมันกวางลั้งอะ, (โธ่, มีมาสอง=
 3 หลาน : ((หัวเราะ))
 4 ยาย : = ขวด, แล้วก็ใส่ออกมาหยั่งเจีย, ให้เอาไปให้ลำบาก, นั่งด่าอยู่อะ, ((หัวเราะ))=
 5 หลาน : ((หัวเราะ))
 6 ยาย : = ภูก็ดีกว่าน้ำมัน, ภูก็ดีกว่ายาอะไรวิเศษวิโส, นั่งด่า, ให้ถูลำบากเปล่าๆ, โธ่ถ้า, ก็เอาไปไม่
 7 มีใครเค้าใช้, ก็แม่ใหญ่ก็เอามาให้ไอ้ก๊ฟที่มันขวนนะ, ก็ไม่ได้เอามาให้มัน, ก็เอามาใช้ที่เนีย,
 8 มันเอาไปไว้ที่นั่นอะ, เวลาเป็นหวัด, มันดมหยั่งเจีย, เค้าก็ให้ที่บ้านเอาไปตั้งอยู่เป็นแถว, ไม่
 9 ได้ใช้อะไรอะ. 10 __ เนีย, ทาไปเฮ้อ. เนีย, ปวดเมื่อยเนีย.

หลังจากนั้น ตาได้ออกมาจากห้องนอน และมาร่วมคุยด้วย ประเด็นในการสนทนายังคงเป็นเรื่องน้ำมันกวางลั้ง

- 10 ตา : ใครเค้าก็ไม่ใช้กัน. เค้าไม่อยากจะใช้กันหรอก, เค้าใช้ไอ้พะนั้นกัน, ไอ้,
 11 ยาย : เซียงเพียงอิว. \sum
 12 ตา : เซียงเพียงอิวกันทั้งนั้นแหละ.
 13 ยาย : เอ้อ, จันนี่, มาใช้ไอ้นี้เข้าเนีย, จันไม่, นั่นไอ้เนีย, กอล์ฟทาเข้า, มันปวดเนีย. ทาได้เนีย. นี่
 14 ก็เฮ้อ. อ่านคู่มือ. ดู, ทาบ่อยๆเฮ้อ. มันหมดแล้วเดี๋ยวค่อยไปซื้อ, ไปมันนุ่น, _ ทำพระ
 15 จันทร้อะ.
 16 ตา : อะไรอะ.
 17 ยาย : เนีย. __ (?)
 18 ตา : นึกว่าน้ำมัน โนน.
 19 ยาย : น้ำมันอะไร.
 20 ตา : น้ำมันในขวด โนนนะเด๊ะ.
 21 ยาย : ทำไมอะ. ___ ไปทำพระจันทร้นะเด๊ะ.
 22 ตา : ทำพระจันทรจะมีร้านอยู่ร้านนะ, เค้าขายข้างๆร้านขายอาหารอะ, มันมีร้านขายไอ้ยา

- 23 ขวดย้ายเค้าตั้งอยู่. __ เดี่ยวนี้มันไม่เหมือนเมื่อก่อนแล้วทำพระจันทร์. พวกพระ,
- 24 พวกอะ (ไร,)
- 25 ขย : (ทา) มันเยอะๆเนี่ย, ไม่ต้องไปกลัวมันหมดหรอก. ทาดูๆเข้า.
- 26 ตา : ทำไมละ.
- 27 หลาน : เส้นมันยึด, แผลวะเป็นกล้ำเนื้อก็ไมรู้. (มันปวด.)
- 28 ตา : (ไม่หรอก,) วันนี้ใส่รองเท้าเข้า.
- 29 หลาน : ไม่. มันเป็นเมื่อเช้า. ตื่นมามันก็เป็น. เป็น, _ มันไม่ใช่กล้ำเนื้อ, มันเหมือนเป็นเส้นมัน
- 30 ยึด.
- 31 ตา : _ เนี่ย, น้ำมันตะไคร้ (อะ.)
- 32 หลาน : (ถ้า) เขี่ยออกไปสิ, ปวด. \sum
- 33 ขย : เออ. __ เนี่ย, เหมือนแม่ใหญ่เป็น
- 34 เมื่อก่อนเนี่ย, เป็นแถวๆนี้. แถวนี้เนี่ย.
- 35 ตา : น้ำมันตะไคร้อะ, (เอาทานวดๆเข้า.) น้ำมันในขวดนั้นมันก็ได้. =
- 36 ขย : (นี่นะ. เนี่ย, ทาเข้า.)
- 37 ตา : =แก้ปวด.
- 38 ขย : แต่แม่ใหญ่ใส่หลายอย่างนะ. อีตอนที่ปวดตรงเนี่ย, ___ ใส่เยอะ, ไอ้กีฬาที่มันก็เอา
- 39 เคาเตอร์เพนมาให้. (แต่ส่วนใหญ่จะไอ้เนี่ย)
- 40 ตา : (?) หยิ่งที่มันโฆษณา ในโทรทัศน์นะ.
- 41 ขย : เอ้อ, เดี่ยวก็หาย. นี่เนาะ, ค่อยๆใส่เข้าเนี่ย, (บีบนวดเข้า.)
- 42 ตา : ทาเดี๋ยวก็ร้อน, (นั่นนะ. มีร้อน) (หน่อยๆ.)
- 43 ขย : N,Y \rightarrow (แล้ว)
- 44 แยกไปหาอาจารย์มารีในวันเนี่ย, เค้าว่าไงอะ.
- 45 หลาน : ไม่ได้เจออาจารย์, (เค้า) มีสอน. ก็ไปอ่านประกาศเค้า, เค้าก็ให้ไปขอใบสมัครที่ไหน=
- 46 ขย : (หรือ.)
- 47 หลาน : = ก็ดู. เจ้าหน้าที่เค้าก็ส่งมาให้. พอลองอ่านดู, มันก็เป็น ((หัวเราะ)) ภาษาญี่ปุ่น.
- 48 ((ทุกคนหัวเราะ))
- 49 ขย : ทำไมไม่บอกละเนี่ย, พูดยกับมันสิเนี่ย, ก็ฉันยังไม่ได้ไปเรียนแล้วฉันจะอ่านออกได้ยังไง
- 50 เล่า. ((หัวเราะ)) F,Y \rightarrow แยกไปซัก, _ประมาณหน้าปากซอย, หรือ, หรือจะขึ้นรถ
- 51 แล้วเนี่ย, ก็, เค้าก็โทรมา.
- 52 หลาน : อาจารย์อะหรือ.
- 53 ขย : คงจะเป็นอาจารย์, แม่ใหญ่ก็เค้าว่าต้องเป็นอาจารย์, เลยแม่ใหญ่ก็เลยพุดกะเค้าไปดีๆอะ

- 54 นะ. ก็บอก, คำถาม, _ คำบอกขอสายวัชรพลหน่อยค่ะ. ก็บอก, อ้อ! วัชรพลออกไปข้าง
 55 นอกแล้วค่ะ. เห็นบอกว่าจะไปมหาวิทยาลัยค่ะ. อ้อ! ขอบคุณมากค่ะ. คำก็ว่านั่น.
 56 หลาน : ถ้าวัชรพลก็คงอาจารย์อะ, (ถ้า) เพื่อนเค้าจะเรียก (กอล์ฟ.)
 57 ยาย : (เออ.) (เออ.)
 58 ยาย : แม่ใหญ่ก็นึกหยังงั้นนะ, เลยพูดกับเค้าไปดีๆแล้วเดี๋ยวเค้าจะว่าเอา. ___ แต่ส่วนมากแม่
 59 ใหญ่พูดโทรศัพท์ไม่ว่าจะใครอะ, ไม่, ไม่ไปดูอะไรเค้าหรอก, มันไม่ใช่ความผิดอะไร
 60 ของเค้า, จะไปดูเค้าทำไม. __ พูดไปดีๆนี่เอนะ.

(9)

- 61 ตา : ก็คงจะใช่อาจารย์, วันนั้นที่พ่อใหญ่บอกกอล์ฟว่า, ที่กอล์ฟไปเดอะมอลล์อะ.
 62 หลาน : เมื่อก่อน.
 63 ตา : เมื่อก่อนนี่อะ. อาจจะเป็นอาจารย์ก็ได้, คำบอกขอสายวัชรพล.
 64 ยาย : (อ้อ.)
 65 หลาน : (คง) อาจารย์. ถ้าเพื่อนเค้าจะเรียกกอล์ฟ.
 66 ยาย : นั่นสิ. เห็นเค้าเรียกวัชรพล, (แม่ใหญ่ก็เลย) บอก, ไม่อยู่อะค่ะ, ออกไปข้างนอก, =
 67 ตา : (เสียงผู้หญิง.)
 68 ยาย : เห็นเค้าบอกว่าจะไปมหาวิทยาลัยค่ะ. (ขอบคุณค่ะ.)
 69 ตา : (ยังดีแฮะ,) ฉันทมาระบายให้เธอฟัง, ไม่งั้นเธอ
 70 ก็ไม่รู้ว่ากอล์ฟไปไหน, เธอไม่ได้ถามกอล์ฟอะ.
 71 ยาย : อ้อ. ไม่รู้อะ. ถ้าไม่รู้ก็บอกไม่รู้ดิ. ถ้ารู้ก็บอกรู้.
 72 ตา : ฉันทเห็นมันเอาจริงเข้ามาชัด, ฉันทก็ถามว่าเตรียมจะไปไหน, จะออกไปข้างนอกหรือ.
 73 ยาย : R,Y → แล้ว, แล้วแกเอาไอ้ใบภาษาญี่ปุ่นมาแล้วแกก็อ่านไม่ออก,
 74 หลาน : มันก็มีเขียนภาษาอังกฤษให้ด้วยอะ, แต่ว่า, ต้องมีเขียนแบบ, _ เหมือนเรารู้ยู่=
 75 ยาย : หรือ.
 76 หลาน : =เราจะไปวิจัยเรื่องอะไรอย่างเงี้ย. มันต้องเตรียมตัวเอาไว้, แล้วต้องเขียนเสนอ=
 77 ยาย : หรือ.
 78 หลาน : =เค้าอะ. แล้วนี่ไม่ได้เตรียม, จะไปรู้หรือจะไปทำอะไร. แล้วเราจะต้องส่งภายในวัน
 79 สุกรนี่.
 80 ยาย : พรุ่งนี้, มะรินนี่.
 81 หลาน : ((พยักหน้า))
 82 ยาย : มันจะไปทันอะไร. เลยมาจนป่านนี้แล้ว.
 83 ตา : ส่งใบสมัครอะหรือ.

- 84 หลาน : ฮ้า.
- 85 ยาย : อืม, ช่างมันเหอะลูก. แล้วแต่ดวง. ((หัวเราะ))
- 86 หลาน : แค่นี้ก็เขียนไม่ถูกแล้ว, ให้เจี๊ยะ, ให้ $\left(\begin{array}{l} \text{เขียนชื่อเป็นภาษาญี่ปุ่น.} \\ \text{แล้วก็ไม่บอกแม่ใหญ่,} \end{array} \right)$ ไม่บอก
- 87 ยาย : ((หัวเราะ))
- 88 แม่ใหญ่, แม่ใหญ่จะส่งภาษาให้.
- 89 หลาน : มันมี, เขียนเป็นญี่ปุ่น, แล้วก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษ.
- 90 ยาย : เหรอ. แกไม่บอก, $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่รู้(?)} \\ \text{ก็, ก็ที่กอล์ฟเรียน,} \end{array} \right)$ ไม่ได้เรียนวิธีเขียนเหรอ.
- 91 ตา : F,Y \rightarrow $\left(\begin{array}{l} \text{ไม่รู้(?)} \\ \text{ก็, ก็ที่กอล์ฟเรียน,} \end{array} \right)$ ไม่ได้เรียนวิธีเขียนเหรอ.
- 92 หลาน : เรียน, แต่ไม่ได้เรียนเป็นตัวอักษรญี่ปุ่น. เรียนเขียนแบบ, ไซ้, _ เป็นตัวอักษรเอปี้ชีมา
- 93 เขียนอะ. เขียนแทนเสียงเข้าไปแค่นั้นเอง. ไม่ได้ไซ้เป็นตัว,
- 94 ตา : ไม่ได้, คือไม่ใช่หนังสือญี่ปุ่น $\left(\begin{array}{l} \text{ว่างั้นเถอะ.} \\ \text{ไม่ใช่.} \end{array} \right)$
- 95 หลาน :
- 96 หลาน : ไซ้ตัวโรมัน.
- 97 ตา : ไซ้ตัวโรมันมาเอาสำเนียง.
- 98 หลาน : ((พยักหน้า))
- (13)
- 99 หลาน : R,I \rightarrow พุดถึง, ไปมันก็ดี, แค่นี้เดียว. แล้วเค้าก็ไม่ได้ผูกมัดว่าต้องกลับมาทำอะไร.
- 100 ยาย : อ้อ.
- 101 ยาย : เหรอ. อ้าวแต่, แล้วเค้าให้ทุนเราไรเง.
- 102 หลาน : อ่านในรายละเอียดเค้าบอก, มีตัวเครื่องบินไปกลับให้, ละก็มีเงินให้เดือนละแสนเยน. ก็
- 103 มานั่งคิดดูเมื่อกี้, แสนนึงมันก็ประมาณหมื่นกว่าบาท, เดือนนึง.
- 104 ยาย : เดือนนึงอะเหรอ. แล้วอาหาร, $\left(\begin{array}{l} \text{แล้วก็ปีเดียว.} \end{array} \right)$
- 105 หลาน :
- 106 ยาย : เออ. $\left(\begin{array}{l} \text{แล้ว,} \\ \text{ให้เป็น} \end{array} \right)$ รายเดือนไรเง. $\left(\begin{array}{l} \text{รี,} \\ \text{ให้} \end{array} \right)$
- 107 ตา : $\left(\begin{array}{l} \text{ให้เป็น} \end{array} \right)$ รายเดือนไรเง. $\left(\begin{array}{l} \text{รี,} \\ \text{ให้} \end{array} \right)$ เป็นรายเดือน.
- 108 หลาน :
- 109 ยาย : อ้าว, แล้วอยู่ๆเค้าจะมาให้เราทำอะไรอะ.
- 110 หลาน : แล้วก็, แต่ว่า, ที่พักเค้าจะหาให้, แต่ว่าเราต้องออก, ออกเอง, เรื่องที่พัก, เค้าแก่หาให้เรา
- 111 เท่านั้น.
- 112 ยาย : _ _ แล้วกลับมา,
- 113 หลาน : เค้าก็จะอาจเอางานวิจัยของเราไว้จะไร้นั้ง, เป็นการ,

- 114 ชาย : เรามาทำเป็นแบบ, (บริษัทของญี่ปุ่นอะไรเงี้ยหรือ.)
- 115 ตา : (ก็, ก็ในนั้นเค้าให้เราเขียนโครงการ) ด้วยใช่มีเค้า, ว่าเราไปเนี่ย,
- 116 จะกลับมา, ไปในโครงการอะไร, ใช่มี, มันคงจะเป็นลักษณะนั้นมั้ง.
- 117 หลาน : เหมือนกับไปเรียนแล้วไป, คล้ายๆไปทำ, เหมือนทำวิทยานิพนธ์อะไรเงี้ยอะ. เราต้องมี
- 118 โครงการของเราอยู่ว่าเราจะไปศึกษาเรื่องอะไร.
- 119 ตา : ทีนี้เราไปศึกษา, หยั่งสมมติว่าเราจะไปศึกษาวิชาเกี่ยวกับโรงงานเงี้ย, กลับมาเค้าก็อาจ
- 120 จะให้เราเข้าโรงงานเค้า,
- 121 หลาน : คงไม่ได้. เค้า, คงต้องเกี่ยวกับเรื่องที่เราเรียนอยู่, กอล์ฟก็
- 122 คงต้องไปพวภาษาอะไรเงี้ย. แต่เราก็ไม่ได้คิดไปก่อนว่าเราอยากจะทำอะไร. __
- 123 แล้วก็ไม่ว่าต้องศึกษาเฉพาะญี่ปุ่น ธิปาก็ไม่รู้, เราก็ไม่ได้เรียนลักษณะจะไปทำ
- 124 วิจัยอะไร.
- 125 ตา : F,Y → แล้วที่กอล์ฟเรียนเนี่ย, เวลาเค้าพูดมาฟังรู้เรื่องมะ?
- 126 หลาน : ถ้าพูดเร็วๆก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง.
- (10)
- 127 หลาน : F,C → ยุ่งยากมากเลยภาษาญี่ปุ่น. ไม่เคยเจอเลยภาษาอะไร.
- 128 ตา : ((หัวเราะ))
- 129 ชาย : เหรอ.
- 130 ตา : มันเป็นคำๆแบบจินนะ. หนังสือเงินเค้าก็เป็นคำ.
- 131 หลาน : แล้วมันไม่เหมือนกับภาษาอื่น, มันจะเอาคำกริยาไปไว้ท้ายประโยคสุด, ไม่ว่าจะพูด
- 132 อะไรก็แล้วแต่, หยั่ง, เราพูดฉันกินข้าวเนี่ย, ภาษาเค้าก็ต้องพูดเป็นฉัน, ข้าว, แล้วก็
- 133 กินไปอยู่หลังสุด.
- 134 ตา : กริยาไว้ท้าย. มันมี, ก็แปลกกว่าเค้าเนอะ. __ แล้วเวลามันเขียนขึ้นลงเหมือนหนังสือ
- 135 จีนธิปาว. เขียน, เขียนข้างหลังมาข้างหน้า.
- 136 หลาน : คง, คงจะเขียนจากหลังมาหน้า, แต่เขียนขึ้นลงไม่รู้.
- 137 ตา : เขียนแถวลง, หรือเขียนแถวหน้า, เขียน, ไม่, - เขียนหลังมาหน้า. หนังสือเงินมันก็เขียน
- 138 แถวหลังมาหน้า. แต่มันก็เขียนมือขวามันไม่น่าเขียนข้างหลังมาข้างหน้าเนอะ. ถ้าเขียน
- 139 มือซ้าย ((หัวเราะ)) เขียนข้างหลังมาหน้ายังพอว่า. แต่มันเขียนลง, แล้วขึ้นแถวใหม่,
- 140 หมดแล้วก็ขึ้นแถวใหม่หยั่ง, ((ยกมือแสดงท่าทางประกอบ)) แต่บาง, แต่ว่า
- 141 ในโทรทัศน์นี่, มัน, จะว่าหนังสือ, หรือจะหนังสือญี่ปุ่นก็ไม่รู้, ที่มันเขียนเป็นแถวหยั่ง,
- 142 ((ยกมือแสดงท่าประกอบ)) สงสัยหนังสือ, ภาษาจีนก็ภาษากลาง. ส่วนมากที่เค้าเอามา

- 143 แสดงหนังต้องใช้ภาษากลาง, ไม่ใช่แต่จีว, ไหหล่า, __ ใช้ภาษากลาง.
- 144 ยาย : N,Y → พูดถึงจะไปเป็นครูเป็นอาจารย์นี่ก็, จะสอนกะเค้าได้รึเอ?
- 145 ตา : _เรื่องอะ(ไร) จะสอนไม่ได้.
- 146 หลาน : (ได้,) ทำไมจะสอนไม่ได้.
- 147 ยาย : เหรอ.
- 148 ตา : มัน, ก่อนที่จะสอนมันต้องมีตำรับอะ, มันก็ต้องมีโน้ตการสอน, มีบันทึกการสอน, จะ
- 149 สอนยังไง, อะไรงังไง, มีโครงการเค้ามี, เดี่ยวนี้ยิ่งสบายใหญ่, แต่ก่อนนี่, ต้องมานั่ง
- 150 บันทึกการสอน, บันทึกย่อยๆ,=
- 151 ตา : = ถ้าบันทึกเต็มๆก็มาก, แต่เดี๋ยวนี้เค้ามีบันทึกไว้ให้เลย, จะสอนประถมสี่เรื่องอะไรนี่
- 152 เค้ามีเป็น, ทำไว้ให้เสร็จ, แล้วเราก็สอนตามนั้น. __ เดี่ยวนี้เค้ายิ่งสบายไปใหญ่, สมัย, _
- 153 ล้นเป็นนั่นโน้ตโกหกกันไปงั้นแหละ, เพราะมันสอบอัตรณ์ไม่ได้สอบปรณ์.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 6 สามคนอลเวง

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนในรถยนต์ส่วนตัว

- 1 หนึ่ง : อีนี, __ เปลืองลิปสติกเนอะ
- 2 กอล์ฟ :
- 3 ปุ๊ก :
- 4 หนึ่ง : =ทำได้ทั้งเดือน, อีนีแบบ,
- 5 ปุ๊ก :
- 6 หนึ่ง : =เพราะปากล่างเธอปากเดียวกะเท่ากับปากเราสองคน
- 7 ปุ๊ก :
- 8 ปากกว้างนี่ก็เดือน
- 9 หนึ่ง :
10. ปุ๊ก :
- 11 ฉัน (บาง.)
- 12 หนึ่ง : (ปาก) กว้างอย่างเดียว.
- 13 ปุ๊ก :
- 14 หนึ่ง :
15. ไปหาไอ้แก้ว, ไม่อยู่บ้าน. เลยฝากเรื่องกับพ่อ.
- 16 ปุ๊ก : ทำไม. ((หัวเราะ))
- 17 หนึ่ง : ก็บอกมันไง.
- 18 ปุ๊ก : F,C →
- 19 หนึ่ง : ((ทำเสียงขริม)) อือ ไม่เป็นไรหรอก, ของหยั่งจี้มัน,
- 20 กอล์ฟ :
- 21 ปุ๊ก : หมู-หมู-หมู-หมู, สามี่ไม่, ไม่มาก็ไม่มา (ด้วย.)
- 22 หนึ่ง :
- 23 เข้าไปไม่ได้, เพราะว่าสามี่เค้าไม่มา.
- 24 ปุ๊ก : อ้อ, นำเบื้อหน้าย, พวกที่มีลูก
- 25 หนึ่ง :
- 26 กอล์ฟ :
- 27 ปุ๊ก : อัจฉา, [ไม่อิจ- ((หัวเราะ)) อัจฉา((หัวเราะ))]

เนอะ, ไม่, _ คนปกติ, แท่ง (นิ่งอะ, =)
เออ

((หัวเราะ))
((หัวเราะ))
((หัวเราะ)) ครึ่ง, ครึ่งเดือน ก็หมดแล้ว, ((หัวเราะ))=
แท่งเดียวซักครึ่งเดือน

F,I → Z ((หัวเราะ)) อู๊! อย่างเค้า

((หัวเราะ))
((หัวเราะ)) ไม่ห rokok, แต่ปากเธอบาง: Z ไซ้, ฉันทันกว้าง

Z ไซ้เดี่ยวนี่ปากฉันทันกว้างเข้าไปแล้วเธอ (ดูดี((ทำปากจู๋))
นี่, โทร

N,C →

F,C → Z เออ: ขวัญไม่มานะ, _ หมันไส้มัน.

(มัน, (?))
((หัวเราะ))

F,C → (เออ,) ไอ้ทิพย์ก็เหมือนกัน, เค้าบอก

Z เนอะ.

- 28 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
- 29 ปูก : N,E → จะออกได้มัยเนี่ยเลน, เลนเนี่ย, เลนซ้ายเนี่ย.
- 30 หนึ่ง : ((พูดถึงรถคันที่ติดไฟแดงอยู่ข้างๆทางซ้าย)) N,E → อ๊ี้! มันไม่เข้าใจ, ทำไมไม่เค้า
- 31 ต้องเปิดกระจก.
- 32 ปูก : เค้ารู้ว่า,
- 33 กอล์ฟ : [ก็] เค้ารู้ [ว่าเค้าหล่อ.
- 34 ปูก : [เค้ารู้ว่าเค้าหล่ออะ.] ((หัวเราะ))
- 35 หนึ่ง : เอ้ยเค้าแบบตีๆอะ.
- 36 ปูก : ไม่หล่อหรือพี่หนึ่ง, ไม่ใช่สเปก, มันสเปก ฉะ-ชายร่างคล้ำๆ.
- 37 หนึ่ง : เธอชอบแบบไหนล่ะ.
- 38 ปูก : ฉันชอบแบบพี่ตู่อะ. ((หัวเราะ))
- 39 หนึ่ง : ตุ่นพพลหรือ
- 40 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))]
- 41 ปูก : [((หัวเราะ))]
- ((เมื่อไฟเขียว รถทุกคันเริ่มเคลื่อนตัว แต่รถที่อยู่เลนทางซ้ายเคลื่อนตัวช้า กอล์ฟซึ่งกำลังสับสนว่าตนเองขับรถผิดเลน พยายามจะเบี่ยงเข้าเลนซ้าย))
- 42 กอล์ฟ : N,E → นี่, เลนนั่นเร็วๆหน่อยเซะ.
- 43 ปูก : มันโบกให้ไม่เอา, [มันไปกระจก, [มันจะโบก,
- 44 หนึ่ง : [เออ นี่, ได้ [นะ. ขวา
- 45 กอล์ฟ : [ไม่, เค้าจะได้] มันเราไป คั้นนั่นนะ.
- 46 ปูก : ((ไปกระจกยื่นมือไปโบกขอทาง)) ขอไปหน่อย, ขอไป [((หัวเราะ))]
- 47 กอล์ฟ : [ปูก อย่า.
- 48 หนึ่ง : [ให้ให้] ให้, ให้, ไป.
- 49 กอล์ฟ : ((ไม่กล้าขับเข้าเลนซ้ายเพราะกลัวรถชน)) ไม่ไหว, ไปไม่ไหว, [ไปไม่ไหว.]
- 50 ปูก : [ไปสิวะ.]
- 51 ((หัวเราะ)) หลบสิ, [((หัวเราะ))]
- 52 กอล์ฟ : [อ้อ, ไม่ไป] Z
- 53 หนึ่ง : กอล์ฟ อะ. Z
- 54 กอล์ฟ : [ไปไม่ไหว. อ่า.
- 55 หนึ่ง : อะไรของมัน. F,E → [ไม่, แล้วอีรถคันนั้นคงงง, [ว่าอีนี่, เอามือออกมา=
- 56 ปูก : [((หัวเราะ))]

- 57 หนึ่ง : = ทำไมเพิ่ม $\left[\begin{array}{l} \text{ๆ.} \\ \text{อ๊วย!} \end{array} \right]$
- 58 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{l} \text{อ๊วย!} \\ \text{เค้าต้องนึกว่าเธอให้ทำ} \end{array} \right]$ $\left[\begin{array}{l} \text{แม่เลยละ} \\ \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$ -- โบก =
- 59 ปู่ก : $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 60 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 61 กอล์ฟ := ให้เค้าแม่เลยละ
- 62 ปู่ก : $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 63 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$ โบกให้เค้าแม่เลย ((หัวเราะ)) N,E \rightarrow เอ้า นี่, ((ถามหาไมโครโฟนของ
64. เครื่องบันทึกเสียง)) หายไปไหนอั้นนี่. ((เมื่อหาเจอแล้วก็ถามหาเครื่องดื่ม))
65. N,E \rightarrow น้ำท่ามีกินมัยเนี่ย, ใบนี้นี้, หิวน้ำจะตาย.
66 ปู่ก : ((หยิบไมโครโฟนมา)) ฉันทือให้.
67 กอล์ฟ : เอวางไว้ $\left[\begin{array}{l} \text{แฉวนี่ก็ได้} \\ \text{เอ๊ยย! ผู้ชายหรือทอมวะ} \end{array} \right]$
68 หนึ่ง : N,E \rightarrow $\left[\begin{array}{l} \text{แฉวนี่ก็ได้} \\ \text{เอ๊ยย! ผู้ชายหรือทอมวะ} \end{array} \right]$ __ ((หัวเราะ)) เปิดกระจกถามมัน,
69. ((หัวเราะ)) พี่, พี่, ผู้ชายหรือทอม, แฉงยังเปรี้ยว, ((หัวเราะ)) N,E \rightarrow อ้าว, ไปไหน
70. แล้วละ ((หันไปมองหารถที่มีคนขับหล่อ))
71 ปู่ก : เค้ากลัว $\left[\begin{array}{l} \text{ฉันทไปแล้วละ.} \\ \text{เค้ากลับรถยูเทิร์น,} \end{array} \right]$
72 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{l} \text{ฉันทไปแล้วละ.} \\ \text{เค้ากลับรถยูเทิร์น,} \end{array} \right]$ เมื่อกี้.
73 ปู่ก : ฉันทไม่มีเสน่ห์ __ ความภาคภูมิใจหายไปเลย
74 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) เค้ารู้ว่าเธออ่อนแรง ((ทุกคนหัวเราะ)) ไทพชา, เธอ,
75 ปู่ก : $\left[\begin{array}{l} \text{ฉันทไปแล้วละ.} \\ \text{เค้ากลับรถยูเทิร์น,} \end{array} \right]$ ฉันท โบกน่ารัก
76 ออก, เหมือนหงส์บินเลย.
77 หนึ่ง : ((หัวเราะ))
(มีเด็กชายพวกมาลัยเดินผ่านมา มีพวกมาลัยซึ่งร้อยด้วยดอกจាំปีทั้งพวกด้วย))
78 ปู่ก : N,E \rightarrow ชอบไอ้ดอกจាំปี, ที่มันใส่หมคเลยเนอะ, $\left[\begin{array}{l} \text{เห็นปะ.} \\ \text{เอ๊ะ! ทำไม,} \end{array} \right]$
79 หนึ่ง : ((จับเบาะที่นั่งข้างคนขับ)) N,E \rightarrow $\left[\begin{array}{l} \text{เห็นปะ.} \\ \text{เอ๊ะ! ทำไม,} \end{array} \right]$
80. _ ไอ้เนี่ยมันเอียงๆหยั่งงี้ละ.
81 กอล์ฟ : อ้อ มัน, __ ฟัง ตั้งแต่ตอนถูกรถชนอะ.
82 หนึ่ง : อ้อเธอ! มันปรับไม่ได้เลยเธอ.
83 กอล์ฟ : ไม่รู้.
84 ปู่ก : ((หัวเราะ)) รถแต่ละคันนี่, ไม่สมประกอบ, $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
85 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$ อ๊วยตาย, ทำเป็น

- 86 พุดไปนะ, กันชนหน้าฉันนะ, เปลี่ยนนี่อะไหล่ชุดที่สามแล้ว [นะยะ.]
 87 ปู้ก : [((หัวเราะ))]
 88 หนึ่งใน : ((หัวเราะ)) แข่งกันรีไถยะ,สองคน,อีสองคนเนี่ย.
 89 ปู้ก : โอ๊ย!ของฉันทัน,ของฉันทัน [ไม่ชน. ของฉันทันหลุด.]
 90 กอล์ฟ : [((ชี้ที่ปู้ก)) นี่,วันนี้มาไม่ได้] เพราะอะไร
 91 รู้มี่ยะ.
 92 ปู้ก : [หม้อน้ำ] หลุด [ฮะ.]
 93 กอล์ฟ : [อ้อ.]
 94 กอล์ฟ : [ต้อง] มากับฉันเนี่ย. .
 95 หนึ่งใน : ((หัวเราะ)) หม้อน้ำหลุด.
 96 ปู้ก : __หม้อน้ำหลุด,ขับเคลื่อน,หลุดสำหรับขับไปมาได้นะ,ที่หม้อน้ำมันหลุดไปแล้ว.
 97 หนึ่งใน : N,E → เบาะรถอีกอล์ฟนี่ลื่นจังเลยเนอะ.
 98 กอล์ฟ : เพิ่ง [ขับ.]
 99 หนึ่งใน : R,C → [นี้,] แล้ว,แล้วแล้วแล้ว, อี, อีขวัญอะ,หม้อน้ำหลุดหรือเปล่า.
 100 [((หัวเราะ))] ฮะ,
 101 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))]
 102 ปู้ก : [ขวัญ, ไป, ไปงานเลี้ยงกับรุ่นน้อง: งอนแล้ว=]
 103 หนึ่งใน : [อ้อ]
 104 ปู้ก : = ด้วย,เดี๋ยวจะแก๊งไม่พุดโทรศัพท์กับขวัญเป็นเวลา [สามครั้ง]
 105 กอล์ฟ : [ตอนแรก,] ขวัญเป็นคน
 106. บอกเองนะ,ว่าจะเอาวันเนี่ย,เมื่อคืน, _ ที่โทรอะ
 107 ปู้ก : F,I → [เออ: ฉันหลุดสำหรับบอกนะ]
 108 ว่าหมอดูบอกว่าห้ามฉันออกจากบ้านวันศุกร์,วันเสาร์,ห้ามไปงานศพวันเสาร์.
 109. _ ฉันก็หลุดสำหรับยอมไปเพื่อสปีริต.
 110 หนึ่งใน : ((หัวเราะ))สปีริต.ฉันรู้เธอ,สปีริตสูง. [((หัวเราะ))] สปีริ-สปีริตหรือวิปริต.
 111 ปู้ก : [แน่นอน]
 (6)
 112 หนึ่งใน : เฮ้ย, ที่จริง, ที่จริง, คนไม่สบายเค้าไม่อยากจะไป.คน,ดวงไม่ดีอะไรเงี้ย,ใช่มะ,
 113. งานศพ
 114 ปู้ก : อ้อ. ช่างมันเถอะ

- 115 หนึ่ง : ไม่, แต่ (นี่เพื่อน.)
- 116 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} \text{หอยอมันยัง} \\ \text{มางานแม่เราเลยวะ.} \end{array} \right] \sum$
- 117 หนึ่ง : เออ. งานพ่อหนึ่งเค้าก็ไปไง
- 118 กอล์ฟ : ใช่.
- 119 ปู่ก : ใช่มะ. เค้าอุตสาห์มางาน, เค้าเป็นคนคิดตัวตั้งตัวตีเรื่องพวงหรีด (ด้วย=)
- 120 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{ใช่.} \end{array} \right]$
- 121 ปู่ก : =ซ้ำ, ช่วงที่แม่ฉันเสีย (นะ)
- 122 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{แล้ว,} \\ \text{แล้ว,} \end{array} \right]$ พองานแม่:เค้าเราจะอ้างว่าไม่สบาย
123. เหนอ. เพราะเรา, นั่น, ((ซึ่งไปที่สตูดิโอทำรถคันข้างหน้า ซึ่งเขียนว่า “เพื่อ
124. ชีวิต”) เพื่อชีวิต. $\left[\begin{array}{c} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{เห็นมัย,} \end{array} \right]$ เพื่อชีวิต.
- 125 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 126 กอล์ฟ : N,C \rightarrow เห็นปอยบอก, เดือนกำลังท้องนี้, $\left[\begin{array}{c} \text{กำลังจะ} \\ \text{หรือ} \end{array} \right]$ $\left[\begin{array}{c} \text{คลอดแล้วด้วย.} \\ \text{แล้ว,แล้วไป} \end{array} \right]$ วัดได้
- 127 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} \text{หรือ} \end{array} \right]$
- 128 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{แล้ว,แล้วไป} \end{array} \right]$ วัดได้
- 129 เหนอนั่นอะ.
- 130 กอล์ฟ : สงสัยคงไม่ไป.
- 131 หนึ่ง : F,C \rightarrow คงไม่ไปเนอะ มัน,ไม่ดี. เออ:, ยังไม่รู้เลยเค้าไปเที่ยว, ไปเที่ยวแล้วเสีย,
- 132 หรือว่าไปรักษา $\left[\begin{array}{c} \text{ตัว} \\ \text{ไปผ่า} \end{array} \right]$ ตัดที่เมืองจีน
- 133 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{c} \text{ไปผ่า} \end{array} \right]$ ตัดที่เมืองจีน
- 134 หนึ่ง : เหนอ. $\left[\begin{array}{c} \text{มีเงินทำไม,} \\ \text{(?)} \end{array} \right]$ มีเงินทำไมไม่ไปรักษา, อเมริ $\left[\begin{array}{c} \text{กา,} \\ \text{หรือ} \end{array} \right]$ ยุโรป=
- 135 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{c} \text{(?)} \end{array} \right]$ $\left[\begin{array}{c} \text{นั่นนะดิ.} \end{array} \right]$
- 136 หนึ่ง : =วะ ไป, ไปเมืองจีน. มันเจริญนักกระอะ, การแพทย์เมืองจีนเนี่ย. ((พูดถึงลักษณะ
- 137 การขับรถ)) N,E \rightarrow เธอเชื่อมัยว่า สูย:, ถ้าฉันนะ, ฉันไปเลยนะกอล์ฟ. นั่นนะ.
- 138 กอล์ฟ : หวาย, ฉันนะ, ไม่ได้หรอก, ทำอะไรที่ผิดกฎหมาย. \sum
- 139 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{((หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 140 ปู่ก : ไปทำไมหนอ. ฉันก็ยังไม่เข้าใจอีก $\left[\begin{array}{c} \text{อะ.ฉัน} \\ \text{(หัวเราะ))} \end{array} \right]$ เป็นคน $\left[\begin{array}{c} \text{ที่เข้าใจอะไรยากจัง=} \\ \text{ก็มันไฟแดงใช่มะ,=} \end{array} \right]$
- 141 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{(หัวเราะ))} \end{array} \right]$
- 142 ปู่ก : =เลข. ((หัวเราะ))
- 143 หนึ่ง : =แต่มันลูกคิดพันไง, แล้วไอ้ทางนู้นมันยังไม่ $\left[\begin{array}{c} \text{มา.} \\ \text{ฉัน} \end{array} \right]$ นึกว่าเรื่องไปเมือง
- 144 ปู่ก :

- 175 กอล์ฟ : [ประโยคกับมนตรีอะ.]
 176 ปู่ : [ใครน้องเบนซ์.]
 177 หนึ่ง : เออ , สนิท , สนิทมาก.
- 178 กอล์ฟ : ถึงงาน , แต่งงานมนตรี , ประโยคเค้าเหมือนเป็นเพื่อนเจ้าบ่าว, [ช่วยดู] [แลงาน.]
 179 หนึ่ง : [อ้อ.]
 180 ปู่ : F, I → [เหมะ.] [ทำไมเค้า]
181. ไม่เอาฉันเป็นเพื่อนเจ้าสาวละ.
 182 หนึ่ง : แก , ((หัวเราะ)) ไม่ต้อง,
 183 ปู่ : เค้าไม่รู้หรือว่าฉันแอบรักพี่บอยอยู่อะ. [((หัวเราะ))]
 184 กอล์ฟ : F, C → [แล้วงานนี้,] งานนี้ที่รู้ศึกประัญญาเป็น
 185 คนติดต่ออะไรนะ , เพราะว่า หยอยไปกับแม่ที่เมืองจีน [ตอนที่] [แม่เสีย=]
 186 ปู่ : [เหมะ] [เหมะ]
 187 หนึ่ง : [คิด,] [คิด, =]
- 188 กอล์ฟ : = นั่นนะ]
 189 หนึ่ง : = ติดต่ออ้อ,] อารีเจียหรือ?
 190 กอล์ฟ : เข้าใจว่าจันอะ [เพราะประัญญา] ญาเป็นคนโทรมาบอกปอย.
 191 หนึ่ง : [เหมะ.]
 192 หนึ่ง : → [เออ , เออ.]
 193 ปู่ : F, I → [เหมะ.] เอาไว้งานฉันฉันก็ให้ประัญญาดูแลมั่งก็ดีเนอะ.
 194 หนึ่ง : งาน [อารีละ.]
 195 กอล์ฟ : [เค้าคงอยาก] จะมาดู [(หอก. ((หัวเราะ)))]
 196 ปู่ : [((หัวเราะ))]
 197 หนึ่ง : ((หัวเราะแล้วพูดเสียงดัง)) งานอะไรของแกอะ ! [(?)]
 198 ปู่ : [เหมะ.]
 199 หนึ่ง : N, E → [เหมะ.] นี้ , อย่าทำ
200. สายซึ.
 201 ปู่ : F, C → พี่บอยอะ , [คิดถึงจังเลย.]
 202 หนึ่ง : [น่ารักเนอะ,] แบบ , ออกไปน้องชายบอกว่า , บอกออกไป
 203. ตั้งแต่เข้าแล้วครับ. บอกว่า , ไม่ทราบว่าคุณรู้เรื่องแม่เพื่อนเสีรีปาว , เค้าบอกว่า ,
 204. _ อ้อ , ทราบครับ , ทราบ , อะไรเจีย →

- 205 ปู่ก : — หรือ.
- 206 หนึ่ง : ก็ , โทรไปเราก็กี่ฝาก ,
- 207 ปู่ก : เสียขาย [เนอะ.]
- 208 หนึ่ง : F,C → [อีเป็ด.] อีเป็ด , เพิ่งกลับไปชุมพร มัน=
- 209 กอล์ฟ : ้วย.
- 210 หนึ่ง : = ก็เลยไม่รู้เลย , แต่ว่า , น้องปาล์มอะ เขาก็จะ , โทรไป [คือ,=]
- 211 ปู่ก : [หรือ]
- 212 หนึ่ง : = ไม่รู้ว่า [เปิด] มันจะขึ้นมาป่าว
- 213 ปู่ก : F,C → [นี่] นี่โทรหาพี่ต้อง , ต้องบอกว่า , ไปสุพรรณ ,
214. [ต้อง พรชัยอะ]
- 215 หนึ่ง : [สนิท , สนิทกัน] เออ นี้ , _ กอล์ฟ , ตอนแรกไอ้ปู่กบอก , พรชัย , ลืมไป=
- 216 เลย [ละ จะถาม ,] พรชัย [ไหน]
- 217 กอล์ฟ : ((หัวเราะ)) [พรชัย] ไหน [((หัวเราะ))]
- 218 ปู่ก : [พรชัยไหน. [ทูเรศ.]]
- 219 หนึ่ง : [เออ: , _ _] [จริงๆ]
- 220 จะถามเพราะว่า , จำไม่ได้นะ , เนื่องจาก , เนื่อง [มาจาก ,]
- 221 ปู่ก : [เฮ้ย , เรา] ติดต่อมันตลอด
- 222 เวลาเลยนะ , ไอ้พรชัย [อะ] โทรคุยกับมันบ่อย [นะ. ปีนึงตั้งสองสาม=]
- 223 กอล์ฟ : [หรือ] [มันไม่เคยติดต่อเลย.]
- 224 ปู่ก : = ที อะ
- 225 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))]
- 226 หนึ่ง : [((หัวเราะ))] ฮุย , อีเวร.
- 227 กอล์ฟ : บ่อยหรือ?
- 228 หนึ่ง : [ไม่ต้องบอกก็ , บ่อย]
- 229 ชิบหายเลย , ถ้าไม่บ่อยก็ซัก , สี่ห้าปีครั้งมั้ง ((ทุกคนหัวเราะ)) [ฮุย ,] เราก็นึก=
- 230 ปู่ก : [อ้าว.]
- 231 หนึ่ง : = ว่าซักอาทิตย์ละสองหน , หรือเดือนละสองสามหน. ((หัวเราะ)) [ปี [ละสองสามหน]]
- 232 ปู่ก : [ที่บ่อยที่สุดแล้ว]
- 233 ในจำนวนผู้ชายที่เราคุยด้วยยกเว้นพี่ตุ๋.
- 234 หนึ่ง : ((หัวเราะ))
- 235 ปู่ก : แต่หนีไปแล้ว , เสร์รี่ . เคยจะไปตาม.

- 266 ปู้ก : = กวางตุ้งอะ.]
 267 หนึ่ง : = อ้อ. อ้อ.]
 268 ปู้ก : เดี่ยว [ก่อน , ที่สำคัญ , กต , กตเงินใส่ของให้เค้าก่อน.]
 269 กอล์ฟ : [เธอคิดเอาละกัน, ว่า, ที่ไหนอะไรเงี้ย ,] ฉันไม่ค่อยรู้เรื่อง
 270 ปู้ก : หรือว่าเราจะกินข้าวต้มฟริที่นู่นอะ. ประหยัด
 271 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) ทุ่มนึ่ง , ลงแดงตาย , _ นั้ง , นั้ง , _ นั้งเนี่ย , เป็นลม. _ [ไม่ได้ , =]
 272 ปู้ก : [((หัวเราะ))]
 273 หนึ่ง : = ได้อาลัย : อารมณ์กับแม่เพื่อนหรือกะ [((หัวเราะ))]
 274 กอล์ฟ : [สู้ , ดีชี , เราก็บอก ,] โหเสียใจ
 275 มาก
 276 หนึ่ง : อะไรนะ
 277 กอล์ฟ : เรากีฟอร์มไปเลยสิ , ว่าเนี่ย , เราเห็นใจ [เพื่อนมาก ,] [เสียใจมาก]
 278 ปู้ก : N,E → [ไซ้ :] [นี้นี้ , ดูรูป]
 279 หนึ่ง : [((หัวเราะ))] เป็น
 280 เป็นลม. __ รูปใครล่ะ
 281 ปู้ก : รูปกอล์ฟกับปู้ก , วันรับปริญญา. __ ที่จุฬารับ [ปริญญาเมื่อ , เมื่อเดือนที่แล้ว]
 282 หนึ่ง : N,E → [นี้ , ไอ้ , ชลดตาอะ , ลูกปลา]
 283 ทำงานอยู่บริษัทเดียวกัน [วันนั้นเห็น ,] เออ , [ที่ ,]
 284 ปู้ก : [หรือ :] [เค้าเป็น] คนน่ารักมาก [เลย =]
 285 หนึ่ง : [ยู =]
 286 ปู้ก : = นะ]
 287 หนึ่ง : = ทีวี]
 288 ปู้ก : นิสัยดีนะ
 289 หนึ่ง : [สู้ , แต่เดี๋ยวนี้หน้าตา , _ โทรมไปเยอะเลย [ละ] เออ มัน =]
 290 ปู้ก : [หรือ.]
 291 หนึ่ง : = ไปทำผมสีทองมั้ง. แล้วแบบ , [หน้าโทรม , คำอะ , เดี่ยวนี้ ,]
 292 ปู้ก : N,E → [เธออย่าจอดตรงตารางรถไฟ , เธอ ,] บ้า! มัน
 293 [จอดตรงตารางรถไฟอะ.] แล้วเดี๋ยว [มันมา ,]
 294 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))] [มันติดพัน] นะ. ((หัวเราะ)) ฉันก็ไม่
 295 อยากรอก. ((หัวเราะ))

- 296 หนึ่ง : ไม่มีอะไรหรอก , มันไม่ได้จริง.
- 297 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} \text{เร็วๆ} \\ \text{ซี} \end{array} \right]$
- 298 หนึ่ง : $\left[\begin{array}{c} \text{เอาไป} \\ \text{เลข.} \end{array} \right]$ เลข. __ เซอเดี้ยว. เดี้ยวฉันลงก่อน. ((ทุกคนหัวเราะ)) แล้วไม่
299. ไช่รถฉันด้วย , ฉันไม่เสียดายหรอก ((หัวเราะ)) R,C \rightarrow __ เดี้ยวนี้ลูกปลาค้า
- 300 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{c} \text{หรือ:} \\ \text{หรือ:=} \\ \text{อ้อ.} \end{array} \right]$
- 301 ปู่ก :
- 302 หนึ่ง :
- 303 ปู่ก : = ฉันเห็นเค้าดี $\left[\begin{array}{c} \text{มากมาย} \\ \text{นิสัยเค้าดี} \end{array} \right]$ มากเลยนะ
- 304 กอล์ฟ : $\left[\begin{array}{c} \text{นะ} \\ \text{เออ,} \end{array} \right]$ เค้าก็หักฉันก่อน
- 305 ปู่ก : เค้าเจอฉันเค้าหักฉันด้วย $\left[\begin{array}{c} \text{นะ} \\ \text{เออ,} \end{array} \right]$ เค้าก็หักฉันก่อน
- 306 กอล์ฟ :
- 307 ปู่ก : เออ:
- 308 หนึ่ง : ชួយ , อีสองคน. ((หัวเราะ)) ทำไมรี. $\left[\begin{array}{c} \text{กำลัง , ไม่ , กำลังจะเข้า} \\ \text{ไปหักว่า=} \end{array} \right]$
- 309 ปู่ก : $\left[\begin{array}{c} \text{เค้าไม่เหมือนคนอื่น.} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right]$
- 310 หนึ่ง : = เนี่ย , หนึ่ง , เพื่อนปู่กกะเพื่อนกอล์ฟ , $\left[\begin{array}{c} \text{อาไรเงี้ย,} \\ \text{เพื่อนปู่ก , เพื่อนกอล์ฟ ,=} \end{array} \right]$
- 311 ปู่ก :
- 312 หนึ่ง : = เพื่อนจ้อย. $\left[\begin{array}{c} \text{เค้าจำได้อยู่แล้วโนะ.} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right]$
- 313 ปู่ก :
- 314 หนึ่ง : จำได้.
- 315 ปู่ก : เพราะ $\left[\begin{array}{c} \text{ฉันก็ค่อนข้างจะดังอะ} \\ \text{เค้าจบแล้วหรือ?} \end{array} \right]$ เค้าเรียนศศินทร์นะ. $\left[\begin{array}{c} \text{จบแล้วหรือ=} \\ \text{จบแล้ว. เสียดาย,=} \end{array} \right]$
- 316 กอล์ฟ :
- 317 ปู่ก :
- 318 กอล์ฟ : = เก่งเนอะ $\left[\begin{array}{c} \text{งานเค้า.} \\ \text{เค้าเรียนก่อนเราปีนึงนะหนู.} \end{array} \right]$
- 319 ปู่ก : = ไม่ได้ไป $\left[\begin{array}{c} \text{อ้อหรือ.} \\ \text{อ้อหรือ.} \end{array} \right]$
- 320 กอล์ฟ :
- 321 หนึ่ง : เออใช่.
- 322 ปู่ก : เรา, เราชีวปีนึงนะยะหล่อน. $\left[\begin{array}{c} \text{นี่, ไอ้ทิพย์อะ, มันบอกว่า, มันบอก} \\ \text{ว่า, มันนะ, จบเอ็มบีเอกว่าจะได้งานไม่ใช่ง่ายๆเลยนะ. เพราะมันไม่มี} \\ \text{ประสบการณ์.} \end{array} \right]$ __ มันไม่, มันไม่มีไอ้ประเภท, เด็กขายพวงมาลัยแล้ว $\left[\begin{array}{c} \text{ขาย,=} \\ \text{เอ๊ย!} \end{array} \right]$
- 323 หนึ่ง : F,C \rightarrow $\left[\begin{array}{c} \text{นี่, ไอ้ทิพย์อะ, มันบอกว่า, มันบอก} \\ \text{ว่า, มันนะ, จบเอ็มบีเอกว่าจะได้งานไม่ใช่ง่ายๆเลยนะ. เพราะมันไม่มี} \\ \text{ประสบการณ์.} \end{array} \right]$ __ มันไม่, มันไม่มีไอ้ประเภท, เด็กขายพวงมาลัยแล้ว $\left[\begin{array}{c} \text{ขาย,=} \\ \text{เอ๊ย!} \end{array} \right]$
- 324 ว่า, มันนะ, จบเอ็มบีเอกว่าจะได้งานไม่ใช่ง่ายๆเลยนะ. เพราะมันไม่มี
- 325 ประสบการณ์. __ มันไม่, มันไม่มีไอ้ประเภท, เด็กขายพวงมาลัยแล้ว $\left[\begin{array}{c} \text{ขาย,=} \\ \text{เอ๊ย!} \end{array} \right]$
- 326 ปู่ก : N,E \rightarrow $\left[\begin{array}{c} \text{เอ๊ย!} \\ \text{เอ๊ย!} \end{array} \right]$

- 327 หนึ่ง : = __ขายโอเลี้ยง , ขายน้ำเย็น,] นำแข็งอะไรอย่างเงี้ย.
- 328 ปู่ก : = ตรงนี้ , ตรงนี้ , อยู่,]
- 329 ปู่ก : N,I → **เซอรู้ปะ**, หิวมากเลย.
- 330 หนึ่ง : หิวน้ำ.
- 331 ปู่ก : N,E → นี่คือตรงไหนอะ. อ้อ (ประธานมิตร.) รู้แล้ว, รู้แล้ว, รู้แล้ว.
- 332 หนึ่ง : (ประธานมิตร.)
- 333 หนึ่ง : แล้วถามทำไมวะ.
- 334 ปู่ก : ไม่ใช่. เมื่อกี้ไม่รู้.
- 335 หนึ่ง : F,I → นี่. ถันมาเดินแถวนี้ละอะ , ถันจะ, มี,
- 336 กอล์ฟ : N,E → ตรงไปเรื่อยๆ (เลขใช่ปะ?)
- 337 ปู่ก : (?)
- 338 หนึ่ง : ใช่.ใช่. เดี่ยว,เดี๋ยว, __พอเลยตึกซีมิกส์อะนะ,
- 339 __ ไอ้เนี่ย เอไทมส์อะ, กอล์ฟก็ซิคขาไปทาง (เลนนู่น, เพื่อที่เรา) จะ=
- 340 กอล์ฟ : (ไหนล่ะ, ซีมิกส์)
- 341 หนึ่ง : = จะเลี้ยวขวา. __ เอี้ย, ไม่ใช่, ไม่ใช่, ตรงไปก่อน. อยู่กลางเนี่ย อยู่=
- 342 กอล์ฟ : เหรอ:.
- 343 หนึ่ง : = อยู่, อยู่, __ อยู่เลนเนี่ย .
- 344 ปู่ก : พี่หนึ่งเก่งเนอะ.
- 345 หนึ่ง : เพราะว่า เดี่ยวมันจะเจอสุขุมวิท. มันไม่ใช่พระรามสี่. ต้องสุขุมวิทก่อน.
- 346 ปู่ก : N,E → โรงเรียนนานาชาติ, เบื่อจังเลยไอ้พวกส่งเด็กเรียนนานาชาติเนี่ย.
- 347 หนึ่ง : ทำไม, ((ห้าวเราะ)) ทำไม (เหรอ.
- 348 กอล์ฟ : (แหมนานา) ชาติจักรวาล, เขาใหญ่. __ โรงเรียน
- 349 (นานาชาติแล้วยังต้อง) จักรวาลอีก.
- 350 ปู่ก : ((ห้าวเราะ))
- 351 ปู่ก : ((ห้าวเราะ)) N,E → ให้เค้าไปเถอะกอล์ฟ, คั้นเค้าใหญ่.
- 352 กอล์ฟ : อ้อ. (?)
- 353 หนึ่ง : ((ห้าวเราะ))
- 354 ปู่ก : (ผู้ชายก็เยอะด้วย.) อู๊ยะแต่อย่าเลยมันหยิ่งวะ. ((ทุกคนห้าวเราะ))
- 355 กอล์ฟ : เมื่อกี้จับมานะ , __ ข้างหน้ามันเป็นเบนซ์นะ . สงสัยเค้าคงคิดว่า =
- 356 ปู่ก : เหรอ

- 357 กอล์ฟ : =เค้าเป็นเบนซรี่ไง , มันไม่กลัววะ . _ รถบรรทุกนะ ,
- 358 ปูก :
- 359 หนึ่ง :
- 360 กอล์ฟ : = อะนะ .
- 361 ปูก :
- 362 หนึ่ง : = ไปเลย.
- 363 กอล์ฟ : = นะ เบนซรี่นะ.
- 364 ปูก :
- 365 กอล์ฟ :
- 366
- 367 หนึ่ง :
- 368 ปูก :
- 369
- 370 ปูก :
- 371
- 372 หนึ่ง :
- 373 กอล์ฟ :
- 374 หนึ่ง :
- 375 ปูก :
- 376
- 377 ปูก :
- 378 หนึ่ง :
- 379 กอล์ฟ :
- 380 ปูก :
- 381 หนึ่ง :
- 382 กอล์ฟ :
- 383 หนึ่ง :
- 384 ปูก :
- (4)
- 385 ปูก :
- หรือ. { รถสิบล้อ =
มันพุ่ง =
- { กำลัง } จะเบียดออกอะ, มันไม่ให้เค้าออก , มันก็ตรงไปเลย=
{ อ้อ. }
{ อ้อ. }
- { เสียชีวิตมัยเนี่ย }
{ ถิ่นแบบ , __ } หยุค
- ชะงักเลย , ให้ , ให้มันออก . ถิ่นกลัว . รถถิ่นไม่ , ไม่แกร่ง.
- { ((หัวเราะ)) } ประสบการณ์ที่ถิ่นไม่เคยลืม. ((หัวเราะ)) อ่างทอง. เธอแต่ง
{ ((หัวเราะ)) }
เพลงให้ , จังหวะด้วย, __ ยังดี,
{ ((หัวเราะ)) เดี่ยวนี้ } เค้าขับซ่าขึ้นเขอะนะกอล์ฟ, เกิด
เหตุการณ์ที่ , ที่เจอกับพิจิตร,
N,E → { นี่เธอ , คูถูก , คูถูกศรด้วยนะ. }
- { ภรณ์หรือ? }
{ มันตรง , } คิดว่ามันน่าจะตรงได้ , { ตรงได้. }
{ ลูกศร, } ถนน ไว้ว. { ((หัวเราะ))= }
{ ((หัวเราะ))= }
- { =ชนาภรณ์. }
{ =ชนาภรณ์. }
- { (อ่านป้ายบอกทาง) } { (ตรงไป) } พระรามสี่ , เลี้ยวขวาเพลินจิต , { ตรงไป= }
{ (ซ้าย, }
{ (ตรงไป= }
{ = ไซ่มะ? }
{ = ตรงไป. } { (อ๊ะ , หยั่งเสี่ย) } ให้มันปะ , อ๊ะ , ให้.
{ (ตรงไป. }
{ N,W → } ไปเอกมัยมะ.

- 386 หนึ่ง : ไปทำอะไร.
- 387 ปูก : ไปเที่ยวพญา. ((หัวเราะ))
- 388 หนึ่ง : F,I → นี่เมื่อคืน, เปิดเนี่ย, เปิด, (เปิดเหล่า, แต่ให้) บัตรเพื่อนไปเมื่อคืนนี้,
- 389 กอล์ฟ : (เออ :, ที่จริง,) รู้สึกตั้งแต่
- 390 ที่เราไปบางแสนกันคราวนั้น, เรายังไม่ได้นัดรวมเจอกันเลยนะ.
- 391 ปูก : ที่, ครบชุดไหม?
- 392 กอล์ฟ : เออ. (ไหม?)
- 393 หนึ่ง : N,C → (เอ๊ย, ไอ้ขวัญ) นามานะ. เพราะไอ้ขวัญชอบคนในเครื่องแบบ.
- 394 ((ทุกคนหัวเราะ))
- 395 กอล์ฟ : เครื่องแบบอะไรล่ะ.
- 396 ปูก : เครื่องแบบอะไรที่หนึ่ง.
- 397 หนึ่ง : ตะกอนนี้อาจจะเป็นแม่บ้านทหารบก. __ คุณหญิง, คุณ (หญิงขวัญอรุณ.)
- 398 กอล์ฟ : ((เห็นคนสวมชุดเครื่องแบบมีเครื่องหมาย ITC)) N,E → (ไอทีซี, คืออะไรอะ.)
- 399 หนึ่ง : ฮะ!
- 400 กอล์ฟ : ไอซีทีคืออะไร.
- 401 ปูก : ไม่รู้สิ, _ ฉันทามให้มะ?
- 402 กอล์ฟ : (เหมือนยามเลยอะเธอ.)
- 403 หนึ่ง : (ฉันเชื่อว่าเธอทำได้,) เธอไม่ต้องหรอก. (__ อันนี้ทางเราเชื่อนะฮะ.)
- 404 ปูก : ((หัวเราะ))
- 405 กอล์ฟ : เห็นปะมีผู้หญิงด้วยอะ, _ (เหมือนยาม) (ที่จุฬาเลย.)
- 406 ปูก : (ใช่. ฉัน) (ว่ารอบอพอ) ประจำ (อะไร) พวก=
- 407 หนึ่ง : (ยามมั้ง.) (อ้อ.)
- 408 ปูก : เนี่ย. __ ไม่ต้องมาทำ, ทำเป็นอิมให้ฉันนะ.
- 409 กอล์ฟ : ((หัวเราะ)) (?)
- 410 หนึ่ง : N,E → (นี่, ไอ้)
- 411 กอล์ฟ : ไอ้, ไอ้เนี่ย, คอนโด, __ คอนโดที่พ่อมันฆ่าลูกศิริชช, อยู่แถวนี้ไม่ใช่
- 412 เหรอ?
- 413 ปูก : _ ไคร. อ้อ เรื่องกาญจนเศรษฐ์ (นะเหรอ?)
- 414 หนึ่ง : (อ้อ,) เรื่องกาญจนเศรษฐ์นะ.
- 415 กอล์ฟ : N,E → เห็นปะ, มันมองใหญ่เลยละ. __ ฉันอยากจะเปลี่ยนเลน. __ ไม่หล่อด้วย. =
- 416 ปูก : ((หัวเราะ))

- 417 กอล์ฟ : (= __ ไม่) หล่อแล้วยังทำงานด้าต้อยอีก. \nearrow
- 418 ปู้ก : (ไม่หล่อ.) \nearrow (หู! ดูถูก.)
- 419 หนึ่ง : : ((หัวเราะ)) หน่วยเสี่ยงตาย.
- (5)
- 420 ปู้ก : N,E \rightarrow เออ: , ตึกแถวนี้สูงดีเนอะ.
- 421 หนึ่ง : อีนี้เหมือน $\left\{ \begin{array}{l} \text{เข้ากรุงเทพ, ครั้งแรก.} \\ \text{อยากทำงานที่สูง.} \end{array} \right\}$ ((หัวเราะ))
- 422 ปู้ก : :
- 423 กอล์ฟ : F,E \rightarrow เออ, ถนนก็สวยว่ะ. ต้นไม้ (เยอะดี.)
- 424 ปู้ก : \rightarrow อ้อ. (ไร่ได้.)
- 425 หนึ่ง : N,E ก็เนี่ย , ศูนย์สิริกิติ์เนี่ย , ฐัจกะมะ \nearrow
- 426 ปู้ก : : $\left\{ \begin{array}{l} \text{อ้อ.} \\ \text{อ้อเหอ,} \end{array} \right\}$
- 427 ปู้ก : : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ไม่ใช่ (?)} \\ \text{ขวามือเนี่ย} \end{array} \right\}$ ศูนย์สิริกิติ์ค่ะ.
- 428 หนึ่ง : :
- 429 กอล์ฟ : (__ เนี่ย.)
- 430 ปู้ก : (เหนอ.) อยู่ไกลขนาดนี้เชียว. $\left(\begin{array}{l} \text{ฉันนึกว่าอยู่แถวรัชดา.} \\ \text{นี่อาคารเลกรัชดา.} \end{array} \right)$ เนี่ย , ก็รัชดา.
- 431 หนึ่ง : :
- 432 ปู้ก : จริง (อะ.)
- 433 หนึ่ง : (เนี่ย, รัชดา (ภิเชก.)
- 434 กอล์ฟ : : $\left(\begin{array}{l} \text{นี่ถนน} \\ \text{รัชดาเหอ?} \end{array} \right)$ \nearrow
- 435 หนึ่ง : : ไร่ฮะ.
- 436 ปู้ก : ยาวจัง.
- 437 หนึ่ง : : แล้วมันมือโสคมาคัน $\left(\begin{array}{l} \text{หน้อยนึ่ง, ไร่มะ?} \\ \text{ต้าย, ฉันเหมือนบ้าน} \end{array} \right)$ นอกเลยโนะ.
- 438 ปู้ก : :
- 439 หนึ่ง : : เออ. ภูเห็นด้วยอีกแหละ.
- 440 ปู้ก : : ((หัวเราะ)) ขอบใจ:.
- 441 หนึ่ง : : ขอบใจ: ((หัวเราะ))
- 442 ปู้ก : : กองไว้ตรงนั้น. ((หัวเราะ))
- 443 หนึ่ง : : N,E \rightarrow อยู่เล่นนี่ตลอดนะคะ , เตียวเราจะเลี้ยงขวา.
- 444 ปู้ก : : N,E \rightarrow _ แหม! ถ้าฝนตกแล้วโรแมนติกใหญ่เลยนะเนี่ย.
- 445 หนึ่ง : : ((หัวเราะ)) นึกว่าฉันเป็นชายเหอ. $\left(\begin{array}{l} \text{((หัวเราะ))} \\ \text{อันนี้ทางเราต้องไร่, ทำไร่=}$

- 446 ปู่ก : ((หัวเราะ))
- 447 หนึ่งใน : = ฝันธรรมชาติ (นะคะ. ((หัวเราะ)))
- 448 ปู่ก : N,Y → ((หัวเราะ)) โห! กอล์ฟ) ขับรถ น่าเกลียดวะ , เส้นทึบยังเข้าอีก.
- 449 กอล์ฟ : เหรอ. ฉันไม่เคยดูเส้นย่ะ.
- 450 หนึ่งใน : ((หัวเราะ))
- 451 ปู่ก : แล้วกอล์ฟเข้าไปทำไม , เข้าแล้ว (ก็ต้องออก.)
- 452 หนึ่งใน : N,E → (นี่ไง; ชงร้อย) กว่าชง , เนี่ยเธอ , เห็นมั๊ย.
- 453 ((ชี้ให้ดูชงบริเวณศูนย์สิริกิติ์))
- 454 ปู่ก : เห็น.
- 455 กอล์ฟ : N,E → โอ๊ย! นี่มันกลับรถ (นะ.)
- 456 หนึ่งใน : (อ้าว; (อีเวอร์. ((หัวเราะ))
- 457 ปู่ก : (เข้ามาทำไมวะ. ((หัวเราะ))
- 458 กอล์ฟ : ((หัวเราะ)) ไซ่มะ , ไม่ใช่เสี้ยวไซ่มะ.)
- 459 ปู่ก : ไซ้..
- 460 กอล์ฟ : อู๊ยทุเรศ(วะ.)
- 461 หนึ่งใน : (ไม่เป็น) ไร , ไม่เป็นไร. (เราตรงไปได้.)
- 462 กอล์ฟ : (แล้วฉันจะเลี้ยวได้มะ ,) มีคนยืนขวางอยู่
- 463 ด้วยล่ะ.
- 464 หนึ่งใน : ไหน.
- 465 กอล์ฟ : ((มองดูใหม่)) อ้อ , มอเตอร์ไซค์.
- 466 หนึ่งใน : __ คนแม่งไปเลย. ((หัวเราะ)) ผัวเมียกัน.
- 467 กอล์ฟ : ฉันเห็นเค้าเข้ากันมา , ฉันก็นึกว่า , ถึงเวลาเลี้ยวแล้ว , ฉันก็เข้าข้าง.
- 468 หนึ่งใน : N,E → __ นี้ , มัน , มันตรงไอนั้นไปคัน (แล้วมันยัง , (?)
- 469 ปู่ก : (ฉันไม่เคยมาเส้นทางนี้เลยนะเนี่ย.)
- 470 กอล์ฟ : อ้อ.
- 471 ปู่ก : ครั้งแรก.
- 472 หนึ่งใน : ครั้งแรก , ((หัวเราะ)) ครั้งแรกของไพทยา. Z ((หัวเราะ))
- 473 ปู่ก : (ไซ้..)
- 474 หนึ่งใน : เธอจะเจอเจ้าอะไร , __ เจ้าริสมันด์ , (เอามั๊ย.)
- 475 ปู่ก : (แหะ.) ไม่เอา.
- 476 หนึ่งใน : มีเจ้ารังสิมันด์ , N,E → นี้ , มีน้ำขायมะ. ((หัวเราะ))

- 477 ปู่ก : อู๋ยุทธศ , เจ้าชายส้มตำ. ((หัวเราะ))
- 478 หนึ่ง : กินน้ำหน่อยเถอะ.
- 479 ปู่ก : เม้าท์เม้าท์กับฉันมัยละ , ฉันให้น้ำลาย.
- 480 กอล์ฟ : ้วย.
- 481 หนึ่ง : N,C → ไอ้น้อยอยู่นี่. ไช้มะ? ล็อกซ์เลย์นี่. วันรัชดาอะ.
- 482 กอล์ฟ : เหรอ.
- 483 กอล์ฟ : ตาย , อยู่ไกลโนะ.
- 484 ปู่ก : มิน่าเมื่อคืนไม่กลับ. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 485 หนึ่ง : F,C → อ้าว , แล้ว , แม่ , ปุ่มภาละ.
- 486 กอล์ฟ : ไม่มา , เค้ายังไม่กลับมั้ง.
- 487 ปู่ก : อยู่ต่างประเทศไม่ใช่หรอ? __เค้าเรียนต่อคอกเตอร์ไม่ใช่หรอ.
- 488 กอล์ฟ : อืม.
- 489 หนึ่ง : เหรอ. _เธอยอมแพ้เค้าได้ยังไง.
- 490 ปู่ก : ไม่ , ฉันไม่เอา , (มีวาสนาอยู่) (แค่นี้)
- 491 กอล์ฟ : (คนเรา ,)
- 492 หนึ่ง : (ฉันก็ ,) ฉันก็ไม่มีปัญญาเรียนเหมือนกัน.
- 493 กอล์ฟ : ((ทำเสียงประชด)) ถึงเป็นคอกเตอร์ , แต่ถ้าไม่สวยมันก็แค่นั้นแหละ.
- 494 หนึ่ง : [อ้อ: , จริงด้วย, เห็นด้วย.]
- 495 ปู่ก : [((หัวเราะชอบใจ))] ปากหล่อน.
- 496 กอล์ฟ : อู๋แต่จริงๆ , เค้าก็สวยกว่าเรา. ((หัวเราะ))
- 497 ปู่ก : ฉันนะ , ไม่รู้จะเรียนทำไมในเมื่อเดี่ยว , ฉันก็ตามพี่ตูไปอยู่ระของแล้ว.
- 498 [__ ปริญญาโทไม่รู้จะเอา] ไปทำไมเหมือนกัน.
- 499 หนึ่ง : [((หัวเราะ))]
- 500 หนึ่ง : [แยกก็เรียนโทต้อง.]
- 501 กอล์ฟ : [เนอะ.] สุดท้ายก็ไปทำงานอยู่กันครัวเนอะ , [หน้าคำ , =
- 502 ปู่ก : [ใช้. อยู่ใน =
- 503 กอล์ฟ : = ((หัวเราะ))]
- 504 ปู่ก : = ไร , ท้องไรท้องนา.] __ จะเรียนทำไมก็ไม่รู้.
- 505 หนึ่ง : น่าจะไปเรียนพวก (คห กรรม , _ การดูแลรักษาบ้าน) (อาไรหยังเจ็ย.
- 506 กอล์ฟ : ((หัวเราะ)))
- 507 ปู่ก : (รู้จึ้นน่าจะเรียนเกษตร.))

- 508 กรรมเนอะ.
- 509 หนึ่ง : วิชาระไร , ชุดดินพรวนสวนอะไรเงี้ย. พรวนดินทำสวน.
- 510 กอล์ฟ : N,C → เอ้อ. พี่หนึ่ง, ปุ่มนภมาศเค้าไปเรียนต่อแล้วนะ. Z
- 511 หนึ่ง : หือ. Z ประญาโท
- 512 หรือ?
- 513 กอล์ฟ : Z อ้อ. Z
- 514 หนึ่ง : ที่ไหน.
- 515 กอล์ฟ : ที่อเมริกา.
- 516 หนึ่ง : อ้อ , เค้าไปอเมริกาแล้วหรือตอนเนี้ย. Z
- 517 กอล์ฟ : ไปตั้งเจ็ดเดือนแล้ว.
- 518 ปูก : 'ไม่รู้เรื่องเลย.
- 519 หนึ่ง : 'ไม่รู้, (ไม่รู้.)
- 520 กอล์ฟ : (เพิ่งรู้เมื่อ) คินเนี้ย , จะโทรไปส่งข้าวเค้าเนี้ยแหละ.
- 521 ปูก : เจ็ดเดือนนี้เธอไม่เคยโทรไปหาเค้าเลยหรือเธอ, (น่าเกลียดมากเลยกอล์ฟ, =
- 522 กอล์ฟ : ((หัวเราะ)))
- 523 ปูก : = สนิทกับเค้าแทบตาย. Z
- 524 หนึ่ง : นี่เจ๊ครั้งสุดท้ายที่งานศพพ่อ, (แล้วก็ไม่,) ไม่ได้ =
- 525 กอล์ฟ : (หรือ.)
- 526 หนึ่ง : = คิด(ต่ออีกเลย.)
- 527 ปูก : (ไอ้ไอ้, ไอ้) เราไม่, 'ไม่รู้เรื่องเลยนะ , ไม่น่าเกลียด , ไอ้กอล์ฟนะ , สนิทกับ
- 528 เค้าแทบ(ตาย,)ไปกินข้าวกะเค้าบ่อยๆ , (แล้วเจ๊) เดือนไม่เคยโทรหาเค้าเลย =
- 529 หนึ่ง : (เออ.) (เออ.)
- 530 ปูก : (= อะ) ((ทำเสียงประชด)) ช่าง (ไม่มีความจริงใจในการ) คบหา (เพื่อนฝูง.)
- 531 หนึ่ง : (เออ.)
- 532 กอล์ฟ : (บ้า, ((หัวเราะ)))
- 533 หนึ่ง : (ถ้ามัน ,)
- 534 ถ้ามันท้อง , ก็เกือบจะคลอดแล้ว (นะ. ((หัวเราะ))) N,C 'ไอ้ปุ่ม สุลีวัลย์ , เคยเจอ =
- 535 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
- 536 หนึ่ง : = ที่ (ตึก, เนี้ย . ครั้งนึง.)
- 537 กอล์ฟ : (ตะกอนมันกลับบ้านตึกอะ ,) แล้วฉันก็ไม่ชอบโทรตึกๆ , มันเลยไม่ชอบ
- 538 โทรไงเล่า.

- 539 ปู่ก : (เหนอ) ไ้ป๋มศุฉลั้วลั้ท้องเหรอ.
- 540 หนึ่ง : (อีม.)
- 541 หนึ่ง : ((แหกปากไวย)) ป่าว.
- 542 กอด้ฟ : (((ห้าวเราะ)))
- 543 ปู่ก : (((ห้าวเราะ)))
- 544 หนึ่ง : ป่าว. __ (ฉัน , อี้! .)
- 545 ปู่ก : (เห็นพุดเรื่องท้อง) แล้วเธอพุดถึงป๋มศุฉลั้วลั้.
- 546 หนึ่ง : R,C → พุดถึงนะ , พุดก็พุดนะ , คนไปเรียน , __ ไ้ , พวกเอ็มบีเอเมืองนอก
- 547 นะ , เรียนไม่ยากเลยเนอะ.
- 548 ปู่ก : __ เออ , มีเงินซะ (อย่าง.)
- 549 กอด้ฟ : (อือ.)
- 550 หนึ่ง : F,C → (นี้ ,) ไ้เนี้ย , เนี้ยคนที่ฉันชอบอยู่เนี้ย , ชื่ออีปริญญ์เนี้ย.
- 551 อยู่หอการค้า , ตอนเรียนปริญญาตรี , ภาษาอังกฤษไม่กระดิดเลยละ ,
- 552 เออ , (แต่เรียนจบ ,)
- 553 ปู่ก : N,E → เหนอ. (เดี่ยวเดี้ยว ,) โทษนะ , เดี่ยวเดี้ยว (ขวาปะ? เห็นลูกศร.
- 554 หนึ่ง : (แต่ , เดี้ยวขวาสะ.)
- 555 ปู่ก : เฮอะ.
- 556 หนึ่ง : ถ้าสมมติจะตรงไปนี่ , ก็ะออกพระรามสาม , (สาธุประดิษฐ์) (แล้วเราก็จะ =)
- 557 ปู่ก : (เอ้อ เฮอะ.) (อู๋ตาย , นำ)
- 558 กอด้ฟ : (อู๋ตาย , นำ)
- 559 ขับรถเล่นเนอะ. __ เนี้ย , ฉันไม่เคยรู้จักเลยไ้ถนนพวกเนี้ย.
- 560 ปู่ก : ไม่รู้จัก. _ ยังไม่เคยไปเลย.
- 561 หนึ่ง : N,E → นี้ , ตลาดป็นังอยู่ข้างหน้า เนี้ยนะ (สะ .) แล้วก็เลยไปก็ เป็น =
- 562 กอด้ฟ : (เหนอ: .)
- 563 หนึ่ง : = ตลาดสิงค (โปร์.)
- 564 ปู่ก : (ฉันเคย) ไปแต่จุฬายบ้าน , จุฬายบ้าน , วนอยู่แต่เนี้ย.
- 565 กอด้ฟ : ไ้ยีนบ่อยๆ , ออกข่าวบ่อยๆ , พระรามสามพระรามสาม.
- 566 ปู่ก : อือฮี้.
- 567 หนึ่ง : F,E → แล้วเนี้ย , ถ้า-ถ้า: ตรงไปนะ , ก็จะเป็นเดอะ- , เอ้อ , (บางกอกโพสท์.
- 568 ปู่ก : (ฉันรู้ละ ,)

- 569 พี่หนึ่งเหมาะกะอะไร , เหมาะกับอาชีพอะไรรู้มั๊ย. __ ขับแท็กซี่
- 570 กอล์ฟ : Z ((หัวเราะ))
- 571 หนึ่ง : Z ((หัวเราะ)) =
- 572 ไม่ก็ไปปริญญ์. ((หัวเราะ)) __ บางที่นั่นออฟฟิศอะ , อีเพื่อนขับรถ
- 573 ไม่ถูกอะ , โทร , มั่นโทร , มั่นมีมือถือไง , ก็มันก็จะโทรมาถามทางอะ.
- 574 __ (หยิ่งเงี้ย ,) แกอยู่เงี้ยๆ , ไปไง , เงี้ยๆๆ.
- 575 ปูก : ((หัวเราะ))
- (4)
- 576 ปูก : F,C → ช่วง , ก็มีช่วงเลิกตั้งไง: , โทรหาเพื่อนคนนึงไง: , (ไซ่มะ. เค้านอกว่า , =
- 577 หนึ่ง : ใคร. พิจิตรหรือ?)
- 578 ปูก : = ไม่ , ไม่ใช่: (โทรหาอุงุ่น , โทรหา) อุงุ่นอะ , จวงจันทร์อะนะ.
- 579 หนึ่ง : ใคร. เทรอจำลอง
- 580 ปูก : (ก็โทรหาเค้าไซ่มะ , ถามว่าอุงุ่น , ตอนนี้อยู่ตรงไหนอะ , ไม่รู้ไซ่มะ , อยู่ตรง =
- 581 หนึ่ง : อ้อ อุงุ่น.
- 582 ปูก : = ป้ายพิจิตร. _ ไซ่มะ. (ป้าย , ป้าย , ถัดจากพิจิตร ,) ที่นี้ก็ถามใหม่ , (ก็คุย , =
- 583 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) มืออยู่ =
- 584 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
- 585 ปูก : = มันก็คุยไป , มันก็คุยไปเรื่อยๆเชียว ,] คุยไปเรื่อยๆ , พอกคุย , มั่นมีมือถือก็คุย =
- 586 หนึ่ง : = ทั่วเมือง. ((หัวเราะ))
- 587 ปูก : = ไปเรื่อยๆไซ่มะ , เสร็จแล้ว , เนี่ย , ตอนนี้อยู่ป้ายกฤษฎา. ((หัวเราะ)) สรุป ,
- 588 มันอยู่ไหนก็ไม่รู้.
- 589 หนึ่ง : N,E → อ๊ะ , ถือเดียว , ((ส่งไมโครโฟนมาถือ)) นี , ถือเดียว.
- 590 ปูก : ((รับไมโครโฟนมาถือ)) ขอบ (ใจ.)
- 591 หนึ่ง : (เดียว) เปลี่ยนแวนก่อน.
- 592 ปูก : ทำไมต้องเปลี่ยนด้วยล่ะ:.
- 593 หนึ่ง : ก็ใส่แวนอยู่ , ตะวันมันจะตกอยู่แล้วยังจะใส่แวนดำอีกหรือ , __ อ้อ , ทำเป็นว่าฉัน
- 594 ร้องให้ตาบวม. Z
- 595 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
- 596 ปูก : ไซ่มะ. เสียใจ . __ เกือบจะได้เป็นลูกสะใภ้เค้าอยู่แล้ว. __ แต่
- 597 ในที่สุดก็แคล้วคลาดจากกัน.

- 598 หนึ่ง : ((หาแว่นไม่เจอ)) เอ๊ะฉันเอาแว่นไปไว้ไหน.
- 599 ปู้ก : N,C → เออ: กอล์ฟ, _ ใอนั้นนะ , ปอยเค้าจะจ้าง , จ้างคนทำอะไรเปเปอร์เค้าเล่า
- 600 ให้กอล์ฟฟังปะ , ที่เจ็ดสิบ , เจ็ดสิบห้าหน้า , ภาษาอังกฤษนะ , (แปลแล้ว) คง =
- 601 กอล์ฟ : (อ้อ.)
- 602 ปู้ก : = คลุ่ช่นออกมา , รีวิวออกมา , ที่นี้ , ที่นี้ตัดเค้าคิดหกพันแหละ. _ เค้าบอกว่า
- 603 ไหนจะต้องแปลอีก , ที่จริงมันก็ , มันก็ , มันก็ , มันก็ถูกโนะ , หกพันนะ , เพราะ
- 604 มันเจ็ดสิบห้าหน้าใช่ปะ , ถ้าแปลตกหน้าละสองร้อยถูกมะ , (มันจะเป็นหมื่นห้า) =
- 605 หนึ่ง : (ทำไม , ทำไม ,
- 606 ปู้ก : = ใช่ปะละ , นี้ต้องแปลด้วยรีวิวด้วยตัด (บอกว่า , _ ถูกกว่านี้ไม่ได้แล้วละ.)
- 607 หนึ่ง : (ปู้ก , _ ทำไมไม่จ้าง , ไม่จ้าง รุ่น)
- 608 นื่องเอกอังกฤษ , พวกปีสี่ (ไรเงี้ย.)
- 609 ปู้ก : (อ้อ.) กอล์ฟว่ามันถูกไปมะหกพันนะ.
- 610 สำหรับปอยมันอาจจะรู้สึกแพงเข้าใจมะ , เพราะปอยไม่ได้ยุ่งการนี้. (แต่ =
- 611 กอล์ฟ : (อ้อ.)
- 612 หนึ่ง : (ปอย =
- 613 ปู้ก : = วงการเรา) เราว่ามันถูกแล้ว (นะ.)
- 614 หนึ่ง : = เอ๊ะปอย , (ปอยมัน จบรียัง (ละ.)
- 615 กอล์ฟ : (ยัง) ไม่จบ.
- 616 หนึ่ง : จบแล้ว (เหอ.)
- 617 กอล์ฟ : (หน้านี้) ไม่ถึงร้อยนะเนี่ย.
- 618 ปู้ก : ใช้.. แล้วต้อง , ต้องรีวิวต้องคงคลุ่ช่นอีก , (ใจความสำคัญ) (คืออะไร , ที่ =
- 619 กอล์ฟ : (เออ. ไข่ไข่.)
- 620 หนึ่ง : (หา! , _ ใอ) (ปอยจบ =
- 621 ปู้ก : = เปเปอร์ก็เลย ,)
- 622 หนึ่ง : = หรือยัง .)
- 623 กอล์ฟ : ยัง. __ แหม เรียนทีหลังฉันจะมาจบก่อนได้ไงยะ.
- 624 ปู้ก : ตัดเค้าบอกว่า ,
- 625 หนึ่ง : อ้าย: , อีพวกนี้เรียนกันหมด. ((หันไปอ่านป้ายข้างถนน)) N,E → ทารก
- 626 จำนวนมากเสียชีวิตด้วยโรค (เอคส์ , ก่อนจะพูดคำว่าแม่ , อะไร เนี่ย ,) ตรวจ =
- 627 กอล์ฟ : ((หัวเราะ))
- 628 หนึ่ง : เลือดก่อนแต่งงานและก่อนตั้งครรภ์.

- 629 ปู่ก : F,W → คิดแล้วพวกเราหาเรื่องเนอะ , จริงๆไม่ต้องเรียนก็ได้เนอะ.
- 630 หนึ่ง : เอ๊ยหนึ่งอยากเรียนนะ , อยากเรียนการจัดการ.
- 631 กอล์ฟ : ฉันก็ยังไม่อยากเรียน.
- 632 หนึ่ง : อยากเรียนนิเทศ.
- 633 กอล์ฟ : ถ้าฉันมีเงินนะ , ฉันจะเรียนต่อไปให้จบ (เลย.)
- 634 หนึ่ง : (เรียน) แม่งตลอดชีวิต.
- 635 ปู่ก : ฉันก็อยากเรียนนะ.
- 636 กอล์ฟ : สบายออก ,ชีวิต นักศึกษา. (_ อิศรเสวี.)
- 637 หนึ่ง : (ใช่. ไม่ต้องมานั่ง,) รับนโยบายบริษัท.
- 638 → บ้าๆบอๆ.
- 639 ปู่ก : N,E ไฟเขียวนี้สวยเนอะ , _ สีสวย (จิ้ง , ชอบ , _อยากมีเสื้อสีเขียว) หยั่งเจ็ย. =
- 640 หนึ่ง : ((หัวเราะ))
- 641 ปู่ก : หาผ้าเท่าไรก็หาไม่ได้. ต้องสีเขียวอย่างเงี้ยตัดใส่แล้วคงสวย.
- 642 หนึ่ง : อยู่ที่คนด้วยยะ. Z
- 643 ปู่ก : หรือ. อ้อ . หรือ. __แต่ใครๆก็ว่าฉันสวยนะ.
- 644 หนึ่ง : ((หัวเราะ))
- 645 กอล์ฟ : ใครๆนี่ , หมายถึง , พ่อเธอ , (((หัวเราะ))) พี่ (ชายเธอ ,)
- 646 ปู่ก : (((หัวเราะ))) ใช่. (((หัวเราะ)))
- 647 หนึ่ง : (((หัวเราะ))) (พ่อบอกว่า ,) นี้ , นี้ =
- 648 ลูก , ((หัวเราะ))
- 649 ปู่ก : แหม! วันนี้พ่อยังชมเลย , ลูกสาวพ่อสวยจังเลย . แล้วก็จับแก้มสองที.
- 650 กอล์ฟ : (((หัวเราะ)))
- 651 หนึ่ง : (((หัวเราะ))) ก็เค้ามีลูกสาวอยู่คนเดียว. __ ถ้ามีน้องสาว , หรือพี่สาวก็อาจจะ
- 652 ไม่ได้รับคำชม.
- 653 ปู่ก : พี่ตัวยังชมเลยว่าฉันน้องสวย. ((ทุกคนหัวเราะ))
- 654 กอล์ฟ : โอ๊ย! เธอ ,
- 655 ปู่ก : อะไร. ((?))
- 656 กอล์ฟ : (ชมว่าน้องสวย)
- 657 ปู่ก : เออ.
- 658 กอล์ฟ : พี่เค้า , เค้ามองผ่านหน้าเธอไป. ((ทุกคนหัวเราะ)) มันน่าเข้าใจนะเธอ. มา
- 659 ชมว่าน้องสวยน้องสวยเนี่ย.

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 7 งานเลี้ยงโต๊ะจีน

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนในงานเลี้ยงวันรับปริญญา

- 1 อ้วน : กินแล้วอ้วน.
- 2 ตี๋ : แก่ต้องกินสอง, (เท่ายังกินครึ่งเท่าเหมือนเดิม.)
- 3 อู๋ : $\left[\begin{array}{c} \text{จะได้อ้วนขึ้น.} \end{array} \right]$
- 4 อ้วน : ตั้งแต่เข้ากินถ้วยเดียวไปชามเดียว.
- 5 ตี๋ : N,Y \rightarrow อาร์ท, ตักถึงหรือเปล่า.
- 6 อาร์ท : มันคือหนังหมูหรือว่าอะไรอะ.
- 7 ตี๋ : Σ ไข่สะ , ไข่อะไรซักอย่าง.
- 8 อ้วน : ไข่อะไรสักอย่าง.
- 9 ตี๋ : N,Y \rightarrow อ้วน, กินไข่ฟองหนึ่งหรือยังวันนี้.
- 10 อ้วน : เอ! แกนี่.
- 11 ตี๋ : เกี่ยวอะไร.
- 12 อ้วน : จะตักไปทำไม.
- 13 ตี๋ : เกี่ยวอะไร. Σ
- 14 อ้วน : Σ นั้น.
- 15 อ้วน : $\vec{N,Y}$ อ้อ, กินเยอะๆสิ, เขาเรียกว่าอะไรนะ. Σ
- 16 อ้อ : Σ ปอเปีย. Σ
- 17 อ้วน : Σ ไม่ใช่เอาถุงใส่ไว้ข้างใน
- 18 เรียกว่าอะไรนะ.
- 19 อ้อ : ปอเปียใส่ถุง. Σ
- 20 อ้วน : Σ ไม่ใช่.
- 21 ตี๋ : ((หัวเราะ))
- 22 อู๋ : ((หัวเราะ)) ไม่ใช่อีก. Σ
- 23 อ้วน : Σ ภาษาเพราะๆเขาเรียกว่าอะไร ที่เอาถุงใส่ไว้ข้างใน.
- 24 อาร์ท : อ้อ กุ้งห่อปอเปียไม่ใช่หรอ. Σ
- 25 อ้วน : Σ ไม่ใช่ อะไรที่มีอีกอันหนึ่งนะ, อาร์ทที่มีอีกอันหนึ่งนะ.
- 26 อาร์ท : อ้อยพันปลา $\left[\begin{array}{c} \text{กุ้งพันอ้อย.} \\ \text{ไม่ใช่} \end{array} \right]$
- 27 อ้วน : $\left[\begin{array}{c} \text{ไม่ใช่} \end{array} \right]$

- 28 อ้อ : ชั้นกินดีกว่า, (เว้ยแก.)
 29 อ้วน : (อะไรนะ.)
 30 ตี๋ : (คิดไปละกัน.)
 31 อ้วน : (อะไรนะ. มันซื้อเพราะอะนะ.)
 32 อู๋ : ของอ้ออ้อนะ.
 33 ตี๋ : อะไรนะ
 34 อ้วน : อะไรสาวน้อยปะหม่ผ้า, อะไร, อะไรซักอย่าง, จำไม่ได้แล้ว.
 35 อ้อ : อ้อ.
 36 อ้วน : เออสิมไปแล้วละ.
 37 ตี๋ : อ้ออะไรหม่ๆอะไรซักอย่าง.
 38 อาร์ท: สาวน้อยหรอ , ต้องไปดูเมนูแล้วหละ, ว่าเขียนไว้รีเปล่า.
 39 ตี๋ : N,C → แล้วเมื่อเข้ามีคนไปเยอะเปล่า.
 40 อาร์ท: ออเดฟ.
 41 อ้วน : เขียนออเดฟเลยเลย
 42 ตี๋ : เมื่อเข้ามีคนไปเยอะเปล่า, (เมื่อเข้าหละ.)
 43 อ้วน : (ไปแล้วก็กลับบ้าน) (ไปนอนรอเวลา.)
 44 อาร์ท: (เป็นร้อย, เมื่อเข้า.)
 45 ตี๋ : เหรอ, (ถ่ายจนมือหงิกเลขซี.)
 46 อาร์ท: (จริงๆเยอะมาก.)
 47 อ้วน : มากันระเบิด.
 48 อู๋ : หมดฟิล์มไปที่ม้วนแล้วหละ.
 49 อ้วน : ที่ม้วน, นี่เป็นช่างภาพ. Z
 50 อ้อ : อ้าวเหรอ, ตลอดงานเลยเหรอ. Z
 51 อ้วน : เออ.
 52 อาร์ท: สีม้วน.
 53 อู๋ : สีม้วนเองเหรอ
 54 ตี๋ : เป็นร้อยทำไมสี (ม้วนเองหละ.)
 55 อาร์ท: (ไม่เองนะเยอะ) เหมือนกันนะ.
 56 อู๋ : อ้อ
 57 อาร์ท: F,I → งานผม, ผมถ่ายห้าม้วนนะ.

- 58 อู๋ : F,Y → **ติก**, กี่ม้วน. ((หัวเราะ))
- 59 **ติก** : เราสิบม้วน ไม่กี่คนสิบม้วน ,ไม่เข้าใจเหมือนกัน.
- 60 อู๋ : Z เออ.
- 61 อาร์ท: F,C → เพื่อนผมเรียนธรรมศาสตร์ี่สิบม้วนนะ, (ไปถ่ายที่รังสิต)
- 62 อ้วน : (ไม่รู้ถ่ายอะไร) ก็นักหนา.
- 63 อาร์ท: ธรรมศาสตร์รังสิต, ธรรมศาสตร์ท่าพระจันทร์.
- 64 **ติก** : อ้อ,ย้ายสถานที่นี้.
- 65 อ้อ : เฟ็ดเนอะ.
- 66 อ้วน : เป็นความภาคภูมิใจ.
- 67 **ติก** : N,E → เหมือนแม่เหงาเลย, ต้องให้แม่ย้ายโต๊ะละมั้ง.
- 68 อ้วน : เออ, ให้แม่ย้ายมานั่งนี่.
- 69 อู๋ : Z เออ, อ้อ, ไม่รู้จะคุยกับใคร.
- 70 **ติก** : N,E → **อามา**, ไม่มีคนคุยเลย. เห็นมีย.
- 71 อู๋ : เห็นแล้ว
- 72 **ติก** : ต้องคุยกับเรา
- 73 **ติก** : N,C **เฮ้ย**,รับกับรูปนี้, รับยังไง.
- 74 อ้วน : อันนี้ไม่รู้. Z
- 75 อาร์ท: มีคนวาง, วางไว้บนแท่นแล้วรับ.
- 76 อ้วน : นี่ไม่รู้.
- 77 **ติก** : ตกลง,มีมือมา ไซ้ไหม, มีมือ อยู่ข้างๆ
- 78 อู๋ : แล้วใคร เป็นคนวาง เป็นพวกใหญ่ๆ โตะหรือ=
- 89 อาร์ท: เจ้าหน้าที่เป็นคนวางแล้ว=
- 80 **ติก** : =เปล่า. Z
- 81 อาร์ท: = ก็.
- 82 **ติก** : ไม่ใช่, เจ้าหน้าที่ตอนที่นี้ไง.
- 83 อู๋ : **อ้อ**
- 84 **ติก** : ตอนที่เหมือนส่งให้อย่างนั้นนะ.
- 85 อู๋ : อ้อ, ไม่ใช่แบบพวกคณบดี.
- 86 อาร์ท: ถ้าคณบดีต้องเมื่อยแน่,ต้องนั่งของๆ.
- 87 อู๋ : อ้อ
- 88 **ติก** : ไม่มีใครวาง.

- 89 อ้วน : $N,E \rightarrow$ ซอสกินได้,ซอสข้างๆไง.
- 90 ตี๋ : ไม่อยากกินเยอะ,เค็ม.
- 91 อ้วน : Z ไม่เค็ม. Z
- 92 ตี๋ : Z เค็ม.
- 93 อู๋ : อะไรเค็ม.
- 94 อาร์ท: $R,C \rightarrow$ ตอนถ่ายเนี่ย,เร็วมากเนอะ,แบบเดินนะ.
- 95 อ้วน : เห็นด้วยเหอ.
- 96 อาร์ท: Z [ไม่,ตอนที่ผมรับนะ.]
- 97 อู๋ : $N,I \rightarrow$ [ตี๋,คิป์ไซ่ไม่คิด.]
- 98 ตี๋ : อะไรนะ.
- 99 อู๋ : เราคิป์ไซ่ไม่คิด.
- 100 ตี๋ : อ้อ, คิป์ไซ่ให้กิน, คิป์ไซ่ไม่คิดเมื่อกี้คิดหลุดมา
- 101 อู๋ : อ้อเหอ.((หัวเราะ))
- (3.53)
- 102 ตี๋ : เดินไปหยิบ__ $N,C \rightarrow$ เมื่อกี้มันมารีเปล่า.
- 103 อ้วน : มนกลับไปแล้ว.
- 104 ตี๋ : $F,C \rightarrow Z$ เจ้ละ.
- 105 อ้วน : เจ้ไม่มาหรือก,ไม่ชอบสังคม.
- 106 ตี๋ : $N,E \rightarrow$ ไปหาสร้อยทองมาซี, คั่นไม้คั่นมือ.
- 107 อู๋ : ตี๋,อยากพิสูจน์.
- 108 อ้วน : Z [อะไร,หาสร้อยทอง.]
- 109 อ้อ : [แบบนี้ไม่ได้เหอ.] Z
- 110 ตี๋ : Z ต้องเป็นทอง.
- 111 อู๋ : [จื๊บอาจจะใส่มาก็ได้นะ.]
- 112 อาร์ท: [อะไร,เอามาทำอะไร.] Z
- 113 อู๋ : Z เล่นเกม.
- 114 อ้อ : เขาจะทำนาย, ทายใจ.
- 115 ตี๋ : ทายอนาคต. $N,E \rightarrow$ อู๋, นี้อร่อยสุด,เอาไหม,เดี๋ยวกิป์ให้,เห็นมองตาไวๆ.
- 116 อู๋ : ไม่,ตี๋. ((หัวเราะ)) Z
- 117 อ้อ : Z อย่าแข่งกัน,อย่าแข่ง.

- 115 อู๋ : เปลา, ไม่, มีปัญหาเรื่องการใช้ตะเกียบเล็กน้อย. \sum
- 116 อ้อ : \sum ฉันเลิกเลยแหละ, ไม่ใช่เลยแหละ.
- 117 ตึก : ชาตที่แล้วก็เป็นคนไทย, ชาตไหนๆก็เป็นคนไทย, ไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่เคยเปลี่ยน
- 118 สัญชาติ.
- 119 อู๋ : ((หัวเราะ)) 'ไม่ใช่, ไม่, มันก็ใช้ได้, แต่แบบว่า_ _ แต่ไม่ใช่ดีกว่า
- (8.93)
- 120 ตึก : เดี่ยวก็เต็ม
- 121 อ้อ : N,I \rightarrow แกรู้มะ, ฉันให้ทายว่าฉันไปยูเทิร์นถึงไหน, (เวลาฉันว่านะ) เวลาแกไป=
- 122 ตึก : $\left(\begin{array}{c} \text{ไม่, ตอน} \end{array} \right)$
- 123 อ้อ : = ไหนแกฟัง $\left(\begin{array}{c} \text{สองคนนี่ไม่ได้เลยแก.} \end{array} \right)$
- 124 ตึก : F,Y \rightarrow 'ไม่ใช่, เดี่ยวถามมันก่อน,) แกมายังไงอ้วน, ตอนแกมา \sum
- 125 อ้วน : \sum จับรมาไง
- 126 แล้วไปกลับรถ.
- 127 อ้อ : แกกลับรถตรงไหน. \sum
- 128 อ้วน : \sum คลองเตยแหละ.
- 129 อู๋ : $\left(\begin{array}{c} \text{ที่เดียวกัน} \end{array} \right)$
- 130 ตึก : $\left(\begin{array}{c} \text{ก็ที่เดียวกัน,} \end{array} \right)$ ได้สะพานเลยหรือเปล่า.
- 131 อ้วน : 'ไม่ถึงได้สะพาน. \sum
- 132 อาร์ท : \sum ก่อนสี่แยกคลองเตย, เอ๊ย! สามแยกคลองเตยจะมีที่.
- 133 อ้อ : ได้สะพานปะ.
- 134 อาร์ท : สะพานลอย
- 135 อ้อ : 'ไม่ใช่, $\left[\begin{array}{c} \text{สะพาน.} \end{array} \right]$
- 136 ตึก : $\left[\begin{array}{c} \text{อ้อ, อ้อ} \end{array} \right]$ เขาคือตรงไปไง, กลับแค่นั้น.
- 137 อ้อ : อ้อนี้ออกแล้ว.
- 138 ตึก : เราไปเลี้ยวขวา $\left[\begin{array}{c} \text{เราเลยไปไกล} \end{array} \right]$
- 139 อ้อ : $\left[\begin{array}{c} \text{อ้อ.} \end{array} \right]$ $\left[\begin{array}{c} \text{เราเลยไปไกลเลยนะ.} \end{array} \right]$
- 140 ตึก : $\left[\begin{array}{c} \text{เออ, เราเลยไปไกล, จริงๆ} \end{array} \right]$ ต้องตรงไป.
- 141 อ้อ : เสร็จแล้วนะ, พอยกลับ, ขากลับโอย, จำทางเดิมไม่ได้นะ, จำไม่ได้เลยนะโวย,
- 142 ถ้าไม่ได้ก็อู๋นะ, ไปโน้นเลขไหน, ไปไหนเลขก็ไม่รู้. \sum
- 143 ตึก : \sum ถ้าได้เราน่า.

- 144 อ้อ : อะไรนะ
- 145 ตึก : ถ้าได้เรานานะ.
- 146 อ้อ : ถ้าได้ตึกนำก็ไปเลยนะสุขุมวิท.
- 147 ตึก : แล้วก็กลับมาใหม่, ไม่เห็นยากเลย,จะได้จำแม่นๆ.
- 148 อู๋ : ไม่หอรอกันว่านะ, อี้อนะ,ถ้ามันเลยไปอย่างนั้นนะ,((หัวเราะ))มันจะโทรมาบอก
- 149 ว่าไม่มาแล้ว.
- 150 ตึก : (ทำอย่างที่เคยทำมา.)
- 151 อ้วน : (ทำเหมือนที่เคยทำ.)
- 152 อ้อ : ไม่ใช่ที่ตอนนั้นนะ,ฉันนะลงไปไกลมาก,แถมฉันไปกลับรถมาไม่รู้ไปถึงโลกไหน
- 153 แล้วก็ไม่รู้.
- 154 อาร์ท: N,Y → พี่อ้วน, กินนี้ด้วย.
- 155 อ้วน : (ไม่ร่อย.)
- 156 ตึก : (อะไรนะ.)
- 157 อาร์ท: N,E → โตะจีนี่ผมจำได้อย่างง่า,ห้ามทำวะนะ,ถ้าทำวะมันจะ (กะโผลกกะผลก.=)
- 158 อ้อ : (เออ,เป็นสองตอน,
- 159 อาร์ท: =จริงๆมันจะพับ, [จริงจะ] เป็นอย่างนี้,พับ.
- 160 อ้อ :
- 161 ตึก : ไม่สนมีคนอยู่แค่ตัวเอง [รอคนอื่นมาก่อน.]
- 162 อ้อ : [ทำก็หงายคว่ำ.]
- 163 ตึก : รอยต่อซี.
- 164 อาร์ท: ไม่หอรอกมันใหญ่.
- 165 ตึก : นี่ในรอยต่ออยู่ตรงนี้พอดีไม่เป็นไรทำไม่ได้.
- 166 อาร์ท: อ้อ.
- 167 อ้อ : จับไว้ดีๆนะ.
- 168 ตึก : N,E → เฮ้! ทำไมเป็นตราไก่. (ดูที่แก้วน้ำ)
- 169 อาร์ท: N,C → งานเรานี้กำหนดการก็โมง.
- 170 อ้วน : สามทุ่ม.
- 171 อาร์ท: สามทุ่มแล้วกลับก็โมง.
- 172 อู๋ : แล้วมันสัญลักษณ์อะไรกันแน่ ,อันนี้หรือเปล่า.
- 173 ตึก : นี่ในงานนี้.
- 174 อู๋ : อ้อนี่ไงมันก็เป็น (จอจาน.)

- 175 ตึก : จอพอ, นี่เวอร์ชันโลโก,นี่เวอร์ชันอักษรย่อ.
- 176 อู๋ : N,I → โอ้ย! ตักไม่ได้.
- 177 ตึก : เอานี้เหรอ.
- 178 อู๋ : ฉันจะกินอันนี้คิดเดีวนะ,เปล่า ไม่ได้จะให้ลิบให้.
- 179 ตึก : Σ อ้าว.
- 180 อู๋ : แต่บอกว่าความสามารถนะ (แย่มาก.)
- 181 ตึก : $\left[\begin{array}{l} \text{ไม่มีถั่ว} \end{array} \right]$ ต้องถั่ว.
- 182 อู๋ : N,E → ย่าปลาหมึกมืออยู่ในออดีฟด้วยเหรอ.
- 183 ตึก : ไม่รู้.
- 184 อาร์ท: N,Y → พี่อ้วน, ไม่เชิฐรุ่นน้องมามั่งอะ.
- 185 อ้วน : เขาอยากเจอรุ่นน้องไม่อยากเจอรุ่นเดียวกับเรา.
- 186 อ้อ : พี่ผิดไป, พี่ขอโทษ. Σ
- 187 อาร์ท: Σ ไม่ใช่.
- 188 อ้วน : ไม่รู้ว่าอาร์ทจะมา.
- 189 ตึก : เกิด, เกิดเร็วเนอะ ,แยเลย , ต้องบอกแม่ว่าอย่าเพิ่งคลอด.
- 190 อ้วน : บอกต้องไปงานแต่งงานเรา, จะไปเลี้ยงรุ่นน้องที่เป็นแอร์.
- 191 ตึก : เออ, งานนั้นแหละจะเจอ. Σ
- 192 อ้อ : Σ เออ.
- 193 อู๋ : ต้องโทษอ้ออ้วน, อายุมากไปหน่อยมั้ง ,เลยมีเพื่อนแบบ. Σ
- 194 อ้วน : Σ อายุมาก. Σ
- 195 อู๋ : Σ เออ.
- (4.30)
- 196 ตึก : N,E → ทำไมเป็นจอมอนิเตอร์. Σ
- 197 อ้อ : Σ อะไร.
- 198 อู๋ : อ้อ,เดีวนี้เป็นจอแบบนี้.
- 199 อ้วน : N,Y → เฮีย,เดีวเชิฐพวกแกไปร้องคนละเพลง. Σ
- 200 ตึก : Σ ไม่เป็นไร, เจน.
- 201 อ้อ : ฉันขอ $\left[\begin{array}{l} \text{ร้องตอนนี้ละกัน} \\ \text{ขอส่วนตัวนี้} \end{array} \right]$ เดีวคนหมู่มากมาแล้วแบบ.
- 202 ตึก : $\left[\begin{array}{l} \text{ขอส่วนตัวนี้} \end{array} \right]$
- 203 อ้วน : เดีวคนหันมามอง,อะไรวะ.
- 204 อ้อ : ไม่อายแค่นี้คนเยอะแล้วเดีวอาย.

205 อ้วน : เอาเพลงอะไรจะได้เตรียมกับเขาไว้.

(9)

206 อ้วน : ว่าแล้วเซียว, คนสวยๆไม่ทำแบบนี้หรอก.

207 อาร์ท: ผมไม่เชื่อว่าจะมีอิทธิพลอะไรมาก.

208 อ้วน : น่ากลัว

209 อาร์ท: เออ, แค่อั่งดอกไม้ไปก็กลัว.

210 อ้วน : เขาจะทำให้เราเป็นแบบที่เขาจะเอาใช้ใหม่.

211 อาร์ท: ใครจะมาบังคับใจเราได้,ชีวิตผม ต้องรับผิดชอบชีวิตใครผมไม่ได้ทำอะไรเขา呢,

212 ชีวิตตัวเองยังเอาไม่รอดใครจะเป็นพ่อพระ.

213 อ้วน : พวกโรคจิตเยอะ.

214 อาร์ท: บ้าๆบอๆ,เกลียดมากคนแบบนี้.

215 อ้วน : แต่พี่ไม่ค่อยเจอนะ.

216 อาร์ท: \sum เรอะ ,เพราะพี่เป็นโรคจิต.

217 อ้อ : \sum พี่ทำเอง (เลขไม่เจอ.)

218 ตึก : \sum พี่ซังก่อน.)

219 อาร์ท: ไม่มีใครเครซี่บ้างเธอ, เฮ้ยผมก็ไม่มี ,บ้าๆบอๆ, เพื่อนผมชอบแกล้ง เห็นเราน่าแกล้ง.

220 ตึก : งานและแบบมัน,ก็ว่าทำไมงานมันและเซียว.

221 อาร์ท: รีบวางเลยแหละ,เฮ้ยใช่เปล่าวะ.

222 อ้วน : เพื่อนที่ไหนล่ะ.

223 อาร์ท: ฮะ, เป็นเพื่อนของเพื่อนอีกที, เขาบอกเบอร์ผมไปแล้วโทรมา. \sum

224 อ้วน : \sum เออ, ยังเด็กกันอยู่

225 เลขรีเปล่า.

226 อาร์ท: เรียนมหาด้วยเอง. \sum

227 อ้วน: \sum เออ,พวกนี้ทำแบบเด็กๆ.

228 อาร์ท: บ้าๆบอๆ, [แล้วบอกให้ซื้อตุ๊กตาให้อีก,บารีเปล่าใครจะมีเวลาไปซื้อให้,เป็นแฟนก็ไม่ใช่.

229 อ้วน : \sum กู้กักินะ.

230 อ้อ : เวลาทำงานจะเจอคน (แปลกๆ.) (เราไม่เคยคิดนะจะเจอแบบนี้.)

231 อาร์ท: (แปลกๆ.)

232 ตึก: (ไม่เคยคิดว่าจะมีในโลก.)

233 อาร์ท : แล้วเวลาทำงานก็อะไรไม่รู้,จุกจิกๆที่ทำงานนะ.

234 อ้วน : อ้อเขาเป็นเป้าหมายของกลุ่มโรคจิต.

- 235 อ้อ : คือเขาเป็น โรคจิตเหมือนกันใจใหม่มันเลยแบบ. Z
- 236 อาร์ท: Z พี่หน้าเหมือนผีน้อย. Z
- 237 อ้วน : Z ผี
- 238 น้อย((หัวเราะ))
- 239 อ้อ : เคียวนะมีใครบอกเรา (ว่าเรานะเหมือน) อะไรนะ, เหมือนทัชมากเลยนะ. Z
- 240 ตึก : (ใครนะผีน้อย.) Z
- 241 อาร์ท: Z เฮอร์พี.
- 242 อ้วน : เหมือนทัช. Z
- 243 ตึก : Z อะไรล่ะ,เหมือนใคร.
- 244 อาร์ท: Z เต่า.
- 245 อ้อ : ไม่รู้ซี.
- 246 ตึก : การ์ตูนไหน, จะได้ช่วยคิดไง. Z
- 247 อ้อ : Z การ์ตูนนี้แหละ.
- 248 อู๋ย : Z หมิปู. Z
- 249 อ้อ : Z ไม่ใช่ซะ. Z
- 250 อ้วน : Z โด
- 251 เรม่อน.
- 252 อาร์ท: โดเรมอน,อู๋. ((หัวเราะ))
- 253 อ้อ : โดเรมอนนี่น่าสงสารนะเว้ย, ถันนะประมาณว่าลอทที่แล่นนะ.
- 254 อ้วน : ซินจิง.
- 255 อู๋ย : อะไร
- 256 อาร์ท: (อาราเร่)
- 257 อ้วน : (ซินจิง) Z
- 258 อ้อ : Z เออใช่แล้ว.
- 259 อ้วน : ซินจิงหน้าเหมือนกัน.
- 260 อ้อ : เขาบอกว่า ,ประมาณว่าคิ้วเขอะอะไรอย่างนี้. Z
- 261 อาร์ท: Z อามไง,น้องอามซอ่อนจิง,
- 262 อ้วน : อ้อเหมือนกว่า,คิ้วเข้ม.
- 263 อาร์ท: F,I → แล้วผมไม่ยิ่งเหมือนเธอ.
- 264 อ้วน : คล้ายๆ หน้าเหมือนกัน.

- 265 อาร์ท: จริงเปล่า,ทำไม. คิวเข้ม.
- 266 ดีก : F,E → ส่วนไอ้อ้วนก็เป็นมิซาอะ. Z
- 267 อ้อ : Z อ้อ.
- 268 อ้วน : ใครมิซาอะ.
- 269 อ้อย : [อ้อๆ แม่.]
- 270 อาร์ท: [ก็ แม่.]
- 271 ดีก : ก็แม่ชินจิงใจ. Z
- 272 อ้วน : Z เหรอ.
- 273 อาร์ท: [เหมือนมิซาอะ.]
- 274 อ้อ : [มิซาอะ.]
- 275 ดีก : F,E → อ๊ะ, อันนี้ต่อ. หน้าเหมือนใคร. Z
- 276 อาร์ท: Z เขมเบ้. Z
- 277 อ้วน : Z เขมเบ้.
- 278 อ้อ : เขมเบ้ได้ใจ,เขมเบ้ต้องฟินหลอไม่ใช่หรอ.
- 279 อาร์ท: ฟินหลอ.
- 280 อ้วน : F,E → แล้วนี่ละ.
- 281 อาร์ท: พี่หรอ ไม่รู้นี่ก็ไม่ออก
- 282 ดีก : 'ไม่รู้'หรอ, เดี่ยวบอกให้ (ดูดีๆ การ์ตูนคลาสสิกนะ.)
- 283 อ้อย : (เหมือนใครเอาอีกแล้ว.)
- 284 อ้อ : (อะไรหรอ.)
- 285 อาร์ท: (มิกก็เมาส์หรอ.)
- 286 ดีก : การ์ตูนคลาสสิก. Z
- 287 อ้อย : Z มาอีกแล้ว.
- 288 ดีก : กินสปีแนชนะ.
- 289 อ้อ : [อ้อ โอลีฟละซี.]
- 290 อาร์ท: [อ้อ โอลีฟ.]
- 291 อ้วน : อ้อ,เออ,ใช่ๆ. Z
- 292 อ้อย : Z แก,เก่า, เก่าไปแล้ว.
- 293 อาร์ท: อ้อ, ผมไปนี่ถึงปอปอาย.
- 294 อ้อ : [ไปได้, ไปได้.]
- 295 ดีก : [ก็ยังได้, คลาสสิก.] Z

- 297 อู๋ย : — ไม้,แบบเก่ามากเลย.
- 298 อ้วน : เออ, ถันลื้มไปแหละนะ, อู๋ยมันเคยบอกแต่ลื้มไปแล้ว.
- 299 อาร์ท: ดีๆ.
- 300 ดีก : ก็ใช้ได้เรื่อยๆ.
- 301 อ้อ : ไม่ถ้ามันไม่แนะนำมาก่อน.
- 302 อ้วน : F,E → คุณหาน้องเหมือนอะไร.
- 303 ดีก : การ์ตูนหรือ.
- 304 อ้อ : การ์ตูน.
- 305 ดีก : อุบาศก์ๆอย่างนี้. ((หัวเราะ))
- 306 อ้อ : [อาร์มมาเลย.]
- 307 อู๋ย : [อาร์มเว้ย.] ((หัวเราะ))
- 308 อาร์ท: อะไรอุบาศก์.
- 309 อ้อ : ถันไม่ได้พูดนะ.
- 310 อ้วน : เอาอะไรอุบาศก์มาเปรียบเทียบ.
- 311 ดีก : ช่วงนี้ไม่ค่อยได้ดูการ์ตูน.
- 312 อาร์ท: นึกไม่ออก, ช่วงมัน, ยกผลประโยชน์ให้จำเลย.
- 313 ดีก : โดเรมอน, เรื่องโดเรมอนแน่เลย.
- 314 อาร์ท: ตัวอะไร.
- 315 อ้อ : ซานโอะหรือ.
- 316 อู๋ย : เหมือนนั่นนะ.
- 317 อาร์ท: โนปีตะหรือ.
- 318 อ้อ : ไม่ใช่.
- 319 อ้วน : เหมือนนั่นนะ, ใ้นั่นนะ.
- 320 อาร์ท: ตัวอะไรซานโอะหรือ.
- 321 อ้อ : (เออ, ซานโอะ)
- 322 อ้วน : (เออ, ซานโอะ,) คล้ายๆ.
- 323 ดีก : เออๆ.
- 324 อู๋ย : เหมือน สแลมดังกั้นะ.
- 325 ดีก : สแลมดังก้หรือ, หล่อไป.
- 326 อู๋ย : หรือก้นี้ไง.
- 327 อาร์ท: ผมก็เล่นบาส.

- 328 ตึก : ไม่ใช่ตัวนั้นนะ.
- 329 อู๋ : ต้องตัวฟินหลออ.
- 330 อาร์ท: ต้องเหมือนนั้นนะ, พระเอกสแลมดั่งก็.
- 331 อู๋ : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ ไม่ใช่ซะ, พี่ไม่ได้พูดถึงพระเอกนะ.
- 332 อาร์ท: พระเอก $\left[\begin{matrix} \text{มันไม่หล่อหรือ.} \\ \text{นี่ไง โคนัน ยอดนักสืบ.} \end{matrix} \right]$
- 333 ตึก :
- 334 อาร์ท: เป็นจิติโอก็ได.
- 335 อู๋ : ภาคการ์ตูนนะไม่ใช่ภาคหนัง.
- 336 ตึก : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ จิติโอน่าเกลียดออกอ่าไปเป็นมันเลย.
- 337 อู๋ : เออ, ภาคการ์ตูนนะได้แต่ภาคหนังไม่ได้.
- 338 อาร์ท: เฮ้ย, แต่ไอ้คนที่เล่นนะ ,ผมว่าหน้ามันเหมือนลิง, ว่าเปล่า.
- 339 ตึก : มันเล่นหนังได้ไง, งงมากเลย.
- 340 อู๋ : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ แต่มันดั่งนะ.
- 341 ตึก : $\left[\begin{matrix} \text{เล่นหลายเรื่องแล้วนะ.} \\ \text{มันดั่งมากเลยนะ.} \end{matrix} \right]$
- 342 อู๋ :
- 343 อาร์ท: เฮ้ย! มันดั่งที่สุดในญี่ปุ่นเลย.
- 344 อู๋ : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ เออ, ใช่.
- 345 อาร์ท: เป็นดาราที่เซ็กซี่ที่สุดในญี่ปุ่นเลยนะ.
- 346 ตึก : หน้าตาแบบ, โห้แบบว่าไม่ไหวเลย, ตอน $\left[\begin{matrix} \text{แรกที่ดูหนังเรื่อง.} \\ \text{แต่ฉันชอบนะ.} \end{matrix} \right]$
- 347 อู๋ :
- 348 อาร์ท: $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ บีชบอย.
- 349 ตึก : เออ, บีชบอยเทียบกับ ไอ้คนที่แบบ.
- 350 อาร์ท: $F, C \rightarrow \begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ ยูทาตะ ทาเคโนะอูจิ, นั่นก็หล่อ, หล่อแต่ก็, ไม่
- 351 หล่อมากเท่าไร. $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$
- 352 ตึก : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ มันเก่าแล้วนะ.
- 353 ตึก : คนที่เล่นบีชบอยนั่น, $\left[\begin{matrix} \text{ตั้งแต่สมัยช่องสาม.} \\ \text{ต้องไอ้ทีทาเคชิอีกคนนึง.} \end{matrix} \right]$
- 354 อาร์ท: $F, C \rightarrow \begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$
- 355 อู๋ : $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$ อ้อถูกครึ่งจิ้น.
- 356 อาร์ท: ไอ้ทีนะหล่อ, ทาเคชิ $\left[\begin{matrix} \text{คานะชิโร่.} \\ \text{เออใช่.} \end{matrix} \right]$
- 357 อู๋ :
- 358 อ้อ : $N, C \rightarrow$ จิ้นโทรไปหาไอ้ทีกันนะ, มันจะกลับแคนาดาแล้ว, มันเรียนที่แคนาดา. $\begin{matrix} \nearrow \\ \searrow \end{matrix}$

- 359 อ้วน : — อ้อเธอ.
- 360 อ้อ : ออกลับแคนาคาวันที่27นี้ไง
- 361 อ้วน : อ้อ
- (2.10)
- 362 อาร์ท: ไม่หรอกจริงๆแล้วผมเป็นเกย์.
- 363 ตี้ก : เกทับซี.
- 364 อาร์ท: เกย์,เป็นเกย์.
- (3.20)
- 365 อู๋ย : N,E → ฝนตกแล้วเธอ.
- 366 ตี้ก : อ้อเธอ,เออมืดๆนะดูทางช่องระบายลม, F,E → มีก็อย่างนี้,กลับได้ยัง. \sum ยัง.
- 367 อ้วน:
- 368 อาร์ท: ยังกินไม่หมดกินให้หมดก่อนซิจะได้กลับ.
- 369 ตี้ก : จะได้อีกห้าคนกินไง.
- 370 อ้วน : มีอีกตั้ง7,8อย่าง.
- 371 อู๋ย : ตี้กพูดเล่น.
- 372 อ้วน : ยังไม่มา.
- 373 อาร์ท: ผมว่าต้องมีข้าวผัด. \sum
- 374 อ้วน : ตบท้าย,อ้วนๆนะตบท้าย,เราไม่เข้าใจเลยแทนที่แบบ.
- 375 ตี้ก : เออเนอะ,ข้าวน่าจะมาก่อน. \sum
- 376 อ้วน : นี่เอามาสุดท้าย.
- 377 ตี้ก : แล้วใครจะกินลง, N,E → นั่นๆ แสดงความสามารถแล้วครับ.
- 378 อู๋ย : ((หัวเราะ))
- 379 ตี้ก : N,E → นั่นๆ อาม่าดูนาฬิกาแล้ว.
- 380 อาร์ท: N,E → นี่อะไร,เป็นอะไร.
- 381 อ้วน : อร่อยดี.
- 382 อาร์ท: เป็นอะไรล่ะ. \sum
- 383 ตี้ก : ลองพิสูจน์ดูซิ.
- 384 อ้วน : อ้อ,ลองกินดู.
- 385 ตี้ก : ปลาหมึก, $\left[\begin{array}{l} \text{ปลาชุบแป้งทอด.} \\ \text{ปลาผสมอะไร.} \end{array} \right]$
- 386 อ้วน : $\left[\begin{array}{l} \text{ปลาผสมอะไร.} \end{array} \right]$
- 387 อาร์ท: เป็นพวกปลา, ปลาชุบแป้งทอด.

- 388 อ้วน : เออ,ประมาณนั้น.
- 389 ตึก : N,E → สงสัยไม่มีใครมาแล้ว, จองไว้หมดนี้เลยเหรอ. Z
- 390 อ้วน : Z สะอะไร.
- 391 ตึก : จองไว้หมดนี้เลยเหรอ.
- 392 อ้วน : จองไว้หมด.
- 393 ตึก : แล้วถ้าไม่มีคนมาก็ไม่คิด. Z
- 394 อ้วน : Z เดียวก็มา.
- 395 อาร์ท: F,W → แล้วเราไปกินโต๊ะนี้แล้วก็ย้ายไปกินโต๊ะโน้น.
- 396 อ้วน : เดียวเขามาเราก็ย้ายไปกินโต๊ะโน้นต่อ.
- 397 ตึก : ต้ายลอนทัวร์นะยะ.
- 398 อ้วน : สุดท้ายก็กินได้แค่ออ [เดฟ]
- 399 ตึก : [เดฟ] กลับบ้าน.
- 400 อ้วน : ออเดฟออนทัวร์ ((หัวเราะ)), ออเดฟโต๊ะนี้แล้วก็ย้ายไปออเดฟโต๊ะโน้น ((หัวเราะ)) ยังกิน
- 401 ไม่เสร็จก็ต้องย้าย. Z
- 402 ตึก : Z ไม่ไหวละมั้ง.
- 403 อู๋ : N,I → กินน้ำมากไปนิดนึง.
- 404 ตึก : เดียวจี้.
- 405 อู๋ : กินจับเลี้ยงไปเมื่อกี้
- 406 ตึก : จับเลี้ยงเหรอ, ไม่รู้เรื่องเลย.
- 407 อ้อ : N,C → จู๊มันไปถึงไหนแล้วนั้นนะ. Z
- 408 ตึก : Z มาพอดีดอกไม้ให้ขวหมด. ((หัวเราะ))
- 409 ตึก : N,C → ตกลงที่ทุ่งจะจบเนแล้วเหรอ.
- 410 อู๋ : Z จบ [นิติ]
- 411 ตึก : [เฮีย] จบนิติแล้วเหรอ. Z
- 412 อ้วน : Z ปีหน้า.
- 413 ตึก : อ้อ, ไปเรียนพร้อมกันไซไหม.
- 414 อาร์ท: [ทำไมเป็นอัจฉริยะในการเรียนอย่างนี้.]
- 415 อ้วน : [เป็นโรคไม่มีอะไรทำ.]
- 416 อู๋ : [ปีหน้าวะ ไซปีนี้.]
- 417 ตึก : [เห็นไหม, ก็คือครอบ] ไปปีนึงเรียนไปปีแล้วไซไหม, แล้วครอบมาเรียนนี้.
- 418 อู๋ : เรียนภาคบัณฑิตรีเปล่าอ้วนที่เรียนตอนเย็นเปล่า.

- 419 อ้วน : ไม่ เรียนไปแล้วสองปี.
- 420 อู๋ย : อ้อ .
- 421 อ้วน : [ก็เหลืออีกปี.]
- 422 ตี้ก : [เหลือปีเดียว] แล้วเหอ.
- 423 อู๋ย : ก็ยังว่าเรียนได้ไง.
- 424 อ้วน : [เรียนไปปีนึง, ก็เรียนซ้อนกับจุฬापปีนึง,] แล้วก็ดรอปไว้แล้วก็เรียนจุฬापปีนึง.
- 425 อู๋ย : [ตอนแรกนึกว่าเรียนซ้อนกันสองอัน.]
- 426 อ้วน : เท่ากับเขาเรียนสามปีเพื่อนเขาจบไปแล้วปีที่แล้ว, เขาก็จบปีหน้า.
- 427 ตี้ก : อืม.
- 428 อ้วน : ไปซ้อนกับจุฬापปีนึงแล้วอ้าวกแตกแต่ก็ผ่าน.
- 429 ตี้ก : มีความสามารถ
- 430 อ้วน : เขาทำงานด้วยแถมแบ่งรางวัล.
- 431 อู๋ย : เก่ง.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 8 คู่กันยามบ่าย

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนร่วมงานในที่ทำงาน

- 1 ปู : ก็::ตรงรามอินทราใช่ปะ, แล้วก็เดิน::เข้าไป (มันก็มีแล้วละ.)
 2 ยู : (ที่เป็นศาล,) ตรงที่เป็นศาล.
 3 ปู : เออ, มันก็มีแล้วละ.
 4 ยู : [นั่นแหละ, มันก็เริ่มมีตรงนั้นแหละมีเยอะแยะเลยกว้างแล้วก็กว้าง, แต่
 5 พอที่นี้เดิน::เดินตรงหน้าไปเลย, ตรงหน้าไปเลย, มันจะเป็นทางไปอย่างเงี้ยตัดไปอย่าง=
 6 ปู : เออ.
 7 ยู : =เงี้ย, แล้วปูเดินไปทางพันธุ์ทิพย์ใช่ปะ, แล้วฝั่งน้ำมันจะเป็นเค้าจะเรียกชิตี=
 8 ปู : เออใช่.
 9 ยู : =คอมเพล็กซ์ก็, ไอ้ตึกใบหยกมันจะตั้งอยู่ตรงนี้ไง.
 10 ปู : เออ!ใช่,แต่ไม่รู้หรอก, พอเดินถึงปั๊บ,ก็เลยถามเค้าว่า, พี่เนี่ย,มันมีทางที่ไหนแบบเดิน
 11 เทียวอีกบ้าง,เค้าก็ชี้ด้วยอะเยอะแยะหมดเลย.
 12 ยู : [สองฝั่งทางเลย.
 13 ปู : [แต่ว่าบนชิตีมันมีขาย
 14 ไอ้นี้ด้วยแหละ,แบบพวกผ้าโสร่งที่แบบเท่าๆอะ,ที่ตรอกข้าวสารมี,ที่,ที่ มาบุญครอง (ก็มี
 15 ยู : [มัน
 16 ก็มีหมดแหละ, ศูนย์รวมเสื้อผ้า.
 17 ปู : [โห! มีหมดเลย, แบบ_มันมากเลยอยากเดินอีก =
 18 ยู : อืม
 19 ปู : =เลย.
 20 [แล้วนี่ปูไม่ได้เข้าไปในตึกใบหยกใช่ปะ, ตึกใบหยกจะมีชั้นเดี่ยวๆใช่ปะ=
 21 ปู : ไม่.
 22 ยู : =เข้าไปเรื่อยๆเข้าไปเรื่อยๆจะเสื้อผ้าหมดเลย, ก็จะเป็นล๊อคเหมือนกัน, ช้อ =
 23 ปู : ถูกอะ
 24 ยู : =ร้านเหมือนกัน.
 25 ปู : [ถูกด้วยของถูก, บางทีนะแบบ_มีอยู่ร้านนึงคล้ายๆร้านในสยาม
 26 อย่างเงี้ยเลย, เสื้อผ้าน่ารักทั้งนั้นเลย. __ F,Y → แล้วที่นู่นเดินนานปะ.?

- 27 ยู : พอพี่ลงรถสี่ลืบก็มาพี่ก็ขึ้นไปไชปะ, รถปูลิ้ววไปอย่างเงี, พี่ก็ไปอย่างเงี.
- 28 ปู : Z เออ! ที่ปูลิ้ว,
- 29 เฮีย! พี่สี่ลืบมา.
- 30 ยู : เออ! นั่นแหละ (พี่ก็ขึ้นไปเลย) แล้วพี่ก็ขึ้นสะพานลอย, มันติดไฟแดงตรงแยกพี่ก็เลยลง, =
- 31 ปู : Z ขึ้นเลยไชมะ
- 32 ยู : = แล้วก็ขึ้นสะพานลอยแล้วก็เดินไปขึ้นสอง, เข้าไปแล้วขึ้นไปเลยแล้วก็ลงมา, มันมาติด
- 33 อยู่ตรงนั่งรถไฟฟ้าผิดนะดิ. Z เออ! จากสยามแล้วไม่ลงเง, ไอ้ห่า! เราก็ไม่เคยกลับ=
- 34 ปู : Z อิม::เลยซ่า
- 35 ยู : = มาซักที, เคยแต่นั่งแต่ขาไปไชมะ. Z
- 36 ปู : Z แล้วพี่คิดว่ากลับมายังเง.
- 37 ยู : พี่ก็คิดว่ามันมัน::มันไม่ต้องลงรถ, ที่นี้ก็ตรงไปเลยเง, แต่ที่ไหนได้ต้องลงสยามไชมะ,
- 38 เราก็ลืมนึกไป. Z
- 39 ปู : Z อ้อ! แบบ_เปลี่ยนสถานี
- 40 ยู : Z มันต้องมาเปลี่ยนเส้นทางที่สยามอะ, มัน=
- 41 ปู : Z อ้อ
- 42 ยู : = ถึงจะมาเพลินจิตนะ, ที่นี้มันก็ไปไชมะ, ก็ไปเลยพอลงสยามเสร็จก็ไปเลยราชดำริ, ราช
- 43 ดำริก็ไป, เฮีย! ไอ้เนี่ยมันจุพากรณ์นี้หว่า, ไอ้เนี่ยมันสนามกอล์ฟอะไรวะกูไม่เคยเห็น. Z
- 44 ปู : Z ที่
- 45 ไหน:: มีสนามกอล์ฟด้วย. Z
- 46 ยู : Z มีสนามกอล์ฟ.
- 47 ปู : หืม! สนามม้ามั้ง.
- 48 ยู : สนามกอล์ฟ (รีเปลาปู.)
- 49 ปู : (ราชดำริ) รีเปลา.
- 50 ยู : เออ! พอมองลงไปสนามกอล์ฟ, ฝรั่งมันก็ยัง (ไอ้เนี่ยกันอยู่เลย,) พอไปชักพักนี่, ก่อนถึง=
- 51 ปู : Z ตีกอล์ฟอยู่หรือ.
- 52 ยู : = จูพาไอ้, จูพาไอ้กรรมไชปะ, ตรงศาลาแดง.
- 53 ปู : เออ! นั่นแหละ, พี่ต้องนั่งรถไฟฟ้ากลับมา.
- 54 ยู : อิม::พี่ก็เลย, โอ้ย! ศาลาแดงนี่มันจะไป, มันจะไปไอ้::สิลมแล้วนี่หว่า(หัวเราะ) ทำไมไม่
- 55 เห็นซิดลมซักทีว่า, พี่ก็ว่าทำไมไม่เห็นซิดลมแล้วก็เพลินจิต, ก็ว่ามันแค่สองสถานี
- 56 ไชปะ Z
- 57 ปู : Z พี่ขึ้นผิดนะดิ.

[]

- 58 ยู : ก็ไชนะสิ, พี่ไม่ได้เปลี่ยนเส้นทาง._ พี่ไม่เปลี่ยนเส้นทาง ก็ เพราะ
- 59 ปู : พี่ขึ้น มาจากไหนอะ.
- 60 ยู : สนามกีฬา.
- 61 ปู : อ้อ! ต้องมา (ลงสยาม.)
- 62 ยู : (พี่ไม่เปลี่ยน) ตรงสยาม. เออ! ทีนี้พอบอกศาลาแดงพี่ก็อ่านศาลาแดง, ไอ้हां!
- 63 มันมาถึงนี้ได้ไงวะ, พี่ก็เลยออกมาบอกพี่หนูจะไปเพลินจิตนี่หนูต้องลงแบบ_เค้าเรียกว่า
- 64 ลงไปข้างล่างแล้วไปขึ้นเส้นทางโน้นแล้วไปสายอ่อนนุชนะ, เค้าว่าอย่างงี้รปภ.บอกใช่ปะ,
- 65 เลยไม่ต้องเสียตังค์, พี่ก็แก้งถามไปอย่างงั้นแหละ, ก็ปูบอกนั่งไปนั่งมาไม่ได้เสีย=
- 66 ปู : อ้อ
- 67 ยู : =ห rokok เราไม่ได้ออก. พอทีนี้พี่ก็เลยลงมาขึ้นฝั่งนี้ใช่ปะ, พอทีนี้พี่ก็ไม่แน่ใจ, =
- 68 ปู : ใช่ไม่ได้ออก
- 69 ยู : = พี่ก็เลยถามน้องคนหนึ่ง, อยู่ข้างๆอีกทีนึง บอกพี่-น้องพี่จะไปเพลินจิต, พี่จะนั่งตรงนี้ไป
- 70 ได้ปะ, บอกได้ครับ, พี่ต้องไปลงสยามแล้วก็เปลี่ยนเส้น ทางไป, เดี่ยวผมพาไปมันก็คือ
- 71 เนอะ, เด็กวัยรุ่นผู้ชาย, พี่ก็ไป.
- 72 ปู : เป็นเด็กวัยรุ่นหรือเป็นนายสถานี.
- 73 ยู : หา! บนสถานี, คนโดยสารไปด้วยกันนี่แหละ วัยรุ่น, นักเรียนเด็กนักเรียน.
- 74 ปู : อ้อ:: หล่อปะ.
- 75 ยู : เอ้อ! ก็หล่ออะ, หน้าตาดี.
- 76 ปู : พอมานี้สิเดี๋ยวพี่จะพามา.
- 77 ยู : ก็หน้าตาดี.
- 78 ปู : เอาแล้วโว้ย.(หัวเราะ)
- 79 ยู : พอทีนี้มันก็เลยบอกว่าเดี๋ยวผมพาไป, ก็ขึ้นไปนั่ง, ก็ไปนั่งใกล้ๆพี่อะนะ, ทีนี้พอลงมา, พอ
- 80 เราลงรถปูบ, รถคันนี้มันจะไปเราก็คงไม่แน่ใจเหมือนกัน, มันก็บอก, เนี่ยครับ, พี่ขึ้นคันนี้
- 81 ไป, พี่ก็ขึ้นไปเลย, จริงๆแล้วมันก็น่าไชนะปู, รถมันมาอย่างงี้, เรา ก็ไปอย่างเงี้ย =
- 82 ปู : ก็
- 83 ยู : = ก็ขึ้นรถใช่ปะ, สรุปว่าไม่ใช่วะ, มันบอกราชดำริอีกอะ.
- 84 ปู : ราชดำริเธอ
- 85 ยู : หรือว่าจะไรวะ.
- 86 ปู : ราชดำริ, ไม่ใช่ราชดำริ, อ้อเออ! ถ้าราชดำรินั่นกลับไปจุฬาไปอีกทีนึง. ต้องบอกว่า=
- 87 ยู : อิม
- 88 ต้องเขียนหมอชิตใจ, จะไปหมอชิตนะ, เขียนจะไปหมอชิต, แล้วก็บอกราชดำริ, พี่ก็ไอ้ย!

- 89 ราชดำริอะไรวะกูฟังกลับมาเอง,ทีนี้พี่ก็เลยลงอีกก็เลยบอกพี่หนูจะไปเพลินจิตนี้,
- 90 จะไปทางไหน, รปภ.ก็ว่า
- 91 ปู : แล้วไปตามใคร,รปภ.
- 92 ยู : รปภ.,รปภ.เลยบอกว่า, ก็ลงไปแล้ว
- 93 ข้ามไปขึ้นฝั่งโน้นนะครับแล้วรถก็จะยาวไปถึงเพลินจิตเลย, ก็เอ้! กูขึ้นมาสามครั้งแล้วนะ
- 94 ((หัวเราะ))
- 95 ปู : บอก,พี่, ไปอุดรมั๊ย.
- 96 ยู : ((หัวเราะ)) ขายจีหน้าชิบหายเลย.
- 97 ปู : แล้วไปซื้อข้าว (ที่ไหนอะ.)
- 98 ยู : (แต่สนุกดี) ลงมาถึงเพลินจิตนี้แหละ,เลย
- 99 เนี่ย,เขาแจกไอ้เนี่ยมาสามอันสิ (อัน.)
- 100 ปู : (เดิน) เข้ามาหรือ.
- 101 ยู : นั่งมอเตอร์ไซค์มาสิบบาท
- 102 ปู : ด้วยกันหรือ,จีเกียจเดินแล้วหรือ.
- 103 ยู : จีเกียจเดินแล้ว,เวลายันก็,เที่ยง, บ่ายโมงสิบห้าแล้วละ, พี่ก็เลย (รอซื้อข้าวตรงนั้น)
- 104 ปู : F,C → (รีบจีแตกจีแตกเลย.)
- 105 คุณปานเข้ามายัง, ยังเนอะ, ยังไม่เข้ามาเลย. Z
- 106 ยู : ซื่อกับข้าวเพื่อญเพื่อญรถเมล์ไปแล้วก็เลย,
- 107 พอดิมอเตอร์ไซค์มา, พี่ก็เลยขึ้นมอเตอร์ไซค์มา, เห็นแต่พี่สมชายกำลังเปิดประตูรถทั้งพี่
- 108 ทั้งเอี้ยอะไรวะเนี่ย. Z
- 109 ปู : F,I → ตอนปูขึ้นรถพันธุ์ทิพย์บูกี้โทรมหาหายน.
- 110 ยู : เออ!ก็นั่นแหละ,เค้ากำลัง (ไอ้เนี่ย)
- 111 ปู : (ไอ้) ยามบอกว่า,ผมลืมบอกไป,คุณหญิงจะไปจีม้าไว๊ ,เออ
- 112 เร็วๆ.
- 113 ยู : ((หัวเราะ)) แกล้งพูด.
- 114 ปู : อะไรอย่างเงี้ย, (คิดว่าคุณปานเข้ามา.)
- 115 ยู : R,I → (พอ, พอทีนี้) พี่ก็ตกใจเอี้ยใครวะมองคู่อีกทีพี่สมชาย , เออค่อย
- 116 โลงใจหน่อย, พี่สมชายเลยถามว่า, ไปไหนมาวะ, หนู,หนู,หนูไปรับลูกจากมานูญครอง,
- 117 เสือกนั่งรถไฟฟ้าผิ่คตั่งห้าสถานี.
- 118 ปู : F,E → แล้วคนนี่ล่ะเป็นอะไร, ชนหรือ.

- 119 ยู : ชนละละสิ.
- 120 ปู : พ่อไล่ออกมาเลย.
- 121 ยู : ปู, ตอนที่พี่ว่ามันในโทรศัพท์, แล้ววางหูปั๊บเลยร้องไห้.
- 122 ปู : ใครร้องไห้.
- 123 ยู : แฟนพี่บอก, มันร้องไห้, พี่ว่ามัน.
- 124 ปู : อ้อ! นี่พี่คุยกับเค้าหรือ.
- 125 ยู : อืม
- 126 ปู : แล้วพี่ที่ว่าเค้า
- 127 ยู : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ตอนแรกคุยกับแฟนพี่ไงแฟนพี่เลยบอก, เนี่ย! คุยกับแม่มีมัย, แฟนพี่ว่า} \\ \text{อย่างเงี (หัวเราะ) ก็เลย.} \end{array} \right.$
- 128 ยู : $\left. \begin{array}{l} \text{อย่างเงี (หัวเราะ) ก็เลย.} \\ \text{อย่างเงี (หัวเราะ) ก็เลย.} \end{array} \right\}$
- 129 ปู : วางหูไปเลยหรือ
- 130 ยู : พี่ก็เลยว่ ,เนี่ยพ่อบอกไม่รู้เรื่องอย่างนู้นอย่างนี้, อะไรทำนองนี้, วางหูปั๊กเลย.
- 131 ปู : อ้อ! สงสัยอยากเล่นโซ่มะ, _อยากดูโซ่มะ.
- 132 ยู : N,E \rightarrow นี่! เธอเอาไปทาอะแปลลา, มีตั้งสามสี่อัน, เอามาแจก.
- 133 ปู : เอaley, ในตู้เป็นหลอดเหมือนกัน, ทาไม่หวาดไม่ไหวอยู่นี้, N,C ผนตกริเปล่าพี่, เมื่อวาน.
- 134 ยู : ผนไม่ตกหรือ, เมื่อวานไม่ตก.
- 135 ปู : ที่กาญจน์นะตก, (กาญจน์บุรี).
- 136 ยู : F,C \rightarrow (หรือ) ตกที่พี่สมชายก็, พี่สมชายนั่งกินข้าวอยู่, เฮ้ย! ได้เท่าไรวะ
- 137 ยู : เมื่อวานนี้, เป็นความลับบอกไม่ได้, ได้เท่าไร, พี่สมชายเค้าอยากรู้, พี่สมชาย =
- 138 ปู : $\left. \begin{array}{l} \text{อ้อ} \\ \text{อ้อ} \end{array} \right\}$
- 139 ยู : = เค้าถามพี่เลยคุยยาวเลย.
- 140 ปู : F,C \rightarrow $\left\{ \begin{array}{l} \text{แล้วนี่พี่ดำรู้รีเปล่าตกลง.} \\ \text{แล้วนี่พี่ดำรู้รีเปล่าตกลง.} \end{array} \right.$
- 141 ยู : รู้แล้วสิ, ก็พี่สมชายถามว่าพี่ได้เงินเท่าไร, (พอที่นี้)
- 142 ปู : อ้ออ้ออ้อ (ไม่ได้) เต็มกันมาก่อนโซ่มะ.
- 143 ยู : ใครจะคิดว่าแจะจะเป็นนี้, แกคิดว่าพี่ดำรู้ไงแกถึงได้พูด, ก็ไม่เป็นไรไม่ใช่พวกผู้หญิงรู้ก็
- 144 ยู : ดีแล้วก็แล้วกัน.
- 145 ปู : พี่ดำเค้าคงไม่พูดมั้ง.
- 146 ยู : ผู้ชายก็ไม่เป็นไร, เฮ้อ! ปู, ถึงพูดไปก็ไม่มีความผิด, ไม่ใช่, ไม่ใช่ไม่อะไรเลย, เหตุผลไม่เพียง
- 147 ยู : พอ, สมมุติว่า (อย่างเงี.)
- 148 ปู : (โซ่มัน) ไม่เพียงพอเว้ยหมายความว่า, แต่ว่า, เค้าจะทำให้ (มันเพียงพอ =)
- 149 ยู : $\left(\begin{array}{l} \text{แบบจะหาเรื่อง} \\ \text{แบบจะหาเรื่อง} \end{array} \right)$

- 150 ปู : =มันก็เพียงพอ.
- 151 ยู : $\left[\begin{array}{l} \text{เออ! มันจะหาเรื่อง, } _ _ \text{พอทีนี้, บอกพี่สมชายหนูนี้, บอกพี่สมชายหนู} \\ \text{อูตสำหรับปิดเป็นความลับไม่ให้ไอ้ดำมันเห็น, รู้ที่ไหน, เออ! ญเลยทำความลับแตกเลย, ไม่ได้} \\ \text{เรื่องเลย, พี่เลยว่าจะอย่างจี้.} \end{array} \right.$
- 152
- 153
- 154 ปู : N,Y \rightarrow เอ้อ, กินข้าวหรือยังคนนี่, กินหรือยัง, $_ _$ ไม่มีขนมให้กินเลย, โห! สลึมไปเลย.
- 155 รีบจ้ำๆเข้ามา.
- 156 ยู : บอกรู้ที่ไหน, คุณหนทางไม่ได้เรื่องเลยอะ, ความลับแตกเลย, ก็เลยถือโอกาสคุยให้แกฟัง
- 157 ชะเลย.
- 158 ปู : ไม่มีขนมกินเลย. $_ _$ N,E \rightarrow ร้อนดีเหมือนกันนะ.
- 159 ยู : F,C แต่พี่แดงนั่นแหละ, รู้ไม่ได้เลย, ขนาดพวกพี่ด้อยพี่ยังไม่พูดเลย. $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \text{พี่แดงนี่เค้า}$
- 160 ปู : $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \text{พี่แดงนี่เค้า}$
- 161 ,เค้า161 พุดหรือนี่.
- 162 ยู : แกชื้ออะ, รู้แกไม่ได้คิดอะไรหรอก.
- 163 ปู : อ้อ! พี่แดงนี่มาแบบ, ลูกชื้อ.
- 164 ยู : อ้อ! แกชื้อ.
- 165 ปู : N,E \rightarrow จี้::หน้าเหมือนกันเลยแม่ลูก. $\left(\begin{array}{l} \text{โห! หล่อนะเนี่ย.} \\ \text{หน้าเหมือนกันเลย, } \end{array} \right) \text{หน้าเหมือนกันเลย, พอ}$
- 166 ยู : $\left(\begin{array}{l} \text{โห! หล่อนะเนี่ย.} \\ \text{หน้าเหมือนกันเลย, } \end{array} \right) \text{หน้าเหมือนกันเลย, พอ}$
- 167 ลูกจักรมาวิ่งไปคนละข้าง(หัวเราะ)
- 168 ปู : เดี่ยวนี่, งงเว้ย.
- 169 ยู : พอสลึมตัวดีลูก, เราก็กลัวๆกันนะ.
- 170 ปู : ไม่เป็นไรหรอกเดี๋ยวพี่วิ่งออกไปนะ, เดี่ยวปูเปิดตู้, (หัวเราะ)เข้าไปก่อน, เข้าไปก่อน.
- 171 ยู : ((หัวเราะ)) F,C \rightarrow ร้อนจะตายอยู่, ชั้นสิบสี่เนอะ. $\left(\begin{array}{l} \text{ขึ้นไปตีบเลย} \\ \text{ไม่เปิดแอร์เธอ.} \end{array} \right)$
- 172 ปู : $\left(\begin{array}{l} \text{ขึ้นไปตีบเลย} \\ \text{ไม่เปิดแอร์เธอ.} \end{array} \right)$
- 173 ยู : อ้อ! วัน, ธรรมดาเค้าไม่เปิดแอร์.
- 174 ปู : เค้าอยู่คนเดียววีรเปล่า, แฟนพี่อะ.
- 175 ยู : อยู่สองคน.
- 176 ปู : กับ_กับใคร.
- 177 ยู : กับเพื่อนอีกคนนึง.
- 178 ปู : ทำไมอะ, เด็ก, ไม่เห็นเป็นไรเลย, ไม่มีคนอยู่ชะหน่อย.
- 179 ยู : เค้ากลัวอย่างที่เรากลัวนี่แหละ.
- 180 ปู : $\left[\begin{array}{l} \text{อ้อ! เดี่ยวมีคนมาเห็นอะไรอย่างเงี้ย.} \end{array} \right.$

- 181 ยู : F,Y \rightarrow ((ยพุดกับลูก)) ไปเล่นสนามหญ้าโน้นล่ะไป.
- 182 ปู : ไปดูปลาหมึก.
- 183 ยู : ดูแล้ว, มันดูแล้ว, ไปเล่นกับรปภ.นั่นไป.
- 184 ปู : อ้อ \sum ((หัวเราะ))รปภ.ขึงง่วงๆอยู่.
- 185 ยู : บอกตาสุวิทย์,ดูเอาเองนะลูกใคร.(หัวเราะ)
- 186 ปู : ((หัวเราะ))
- 187 ยู : N,C \rightarrow พี่ตั๋ยไม่เข้ามาเลย.
- 188 ปู : เห็นพี่บอกไม่เข้ามาเป็นเดือนๆแล้วก็เลยเออ.
- 189 ยู : \sum โหย!เดือนๆที่ไหน, เขอะกว่าเดือนอีก, แก
- 190 ไม่เข้ามาตั้ง,หิมะ:เป็นนานเลยแหละ.
- 191 ปู : คีละ,เริ่มไว้ใจ.
- 192 ยู : ไว้ใจบ้าง,มีอยู่สองคนสามคน.(หัวเราะ)
- 193 ปู : N,I \rightarrow เป็นแผลในปากนี่แย่ชะมัดเลย.
- 194 ยู : แสบเนอะ.
- 196 ปู : กินของทอดไม่ได้เลย. R,C \rightarrow เออ: เนี่ย, เสื้อผ้าสวยๆทั้งนั้นเลย.
- 197 ยู : ไปซื้อสิปู.
- 198 ปู : ถ้ามี, $\left(\begin{array}{l} \text{ก็จะไป.} \\ \text{เนี่ย. เดี่ยว} \end{array} \right)$
- 199 ยู : N,C \rightarrow $\left(\begin{array}{l} \text{ก็จะไป.} \\ \text{เนี่ย. เดี่ยว} \end{array} \right)$ ต้องถามไอ้หน่ดู, ไอ้หน่มันบอกจ่าจรดแล้ว, ปุคิคุติ, พี่สร้อยไม่
- 200 ไปอะ, พี่สร้อยตั้งหัวตัวคิดเลยว่ายากไปเที่ยวทะเล, (เห็นพี่เค้าบอก,) เออ!ก็อยาก=
- 201 ปู : อ้าว! $\left(\begin{array}{l} \text{แล้วทำไมไม่ไป} \end{array} \right)$
- 202 ยู : =ไปเหมือนกันวะ,วันที่หนึ่งพี่แดงมาทำงานเราก็ไปกันสิ.

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 9 อาหลานนั่งคุย

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างอาและหลานภายในบ้าน

- 1 พ่อ : นมขึ้นหวาน.
- 2 อา : นมขึ้นหวาน::, โยนไป5-6กระป๋อง , แหม!ถูกใจเลย.
- 3 พ่อ : อืม:: ยิงพอรู้อย่างไร.
- 4 อา : ยุคอะไร , ก่อนนี้เคยทำพูดแล้วโมโหจริงๆ, เผลอแปบเดียว, มันไปเอาของวันโตะมา,
- 5 (โยนลงไป) ห้า: สี่ห้ากระป๋อง, (นมขึ้นหวาน).
- 6 พ่อ : (ไอ้เซาะเค้า) ว่าไง.
- 7 พ่อ : (ไอ้เซาะ) เค้าว่ายังไง, (เค้าว่า.)
- 8 มูนา : (อะไร,) ทำอะไร.
- 9 พ่อ : ข้าวหมก.
- 10 มูนา : อ้อ.
- 11 พ่อ : ไอ้เซาะเค้ากินไอ้วันนี้ละ, มะลิข้าวหมก, จิงใหญ่ก็หวาน, เลขต้องมากิน=
- 12 อา : หวาน.
- 13 พ่อ : = ไอ้::เส็งสุบิน.
- 14 มูนา : อ้อ! ข้าวหมกที่อห่มันฮัก. Z
- 15 พ่อ : Z นั้นแหละอห่มันฮัก, ใส่น้ำตาล, ออก, ออก, ออกขายดี.
- 16 อา : คุณาร้อย.
- 17 พ่อ : เออดี, สีสี่, อะไรดีทุกอย่าง. Z
- 18 อา : Z เปรี๊ยะหวาน.
- 19 พ่อ : F,I → (เมื่อ) วานกินที่ร้าน, สโมสรรบวทองวิลล่าเนี่ย. Z
- 20 มูนา : (แล้ว) Z อร่อยปะ.
- 21 พ่อ : (ก็จึ้นๆ) ธรรมดา.
- 22 อา : F,I → (นี่!มูนา) วันนั้นไปเยี่ยมศาลัดกลับมาที่:: ซอยอัดแดงวามากินข้าว, มากินนั่นนะ,
- 23 กินก๋วยเตี๋ยวแกง. Z
- 24 พ่อ : Z อ้อ! ก๋วยเตี๋ยวแกง, อร่อยจริงๆ. Z
- 25 อา : Z เฮ้ย! ไม่ใช่ก๋วยเตี๋ยวแกง,
- 26 ก๋วยเตี๋ยวกะทิ.

- 27 พ่อ : เออ! ก๊วยเตี๋ยวกะทิ, อร่อยๆ.
- 28 อา : ((หัวเราะ))
- 29 พ่อ : (ติดใจแล้วแหละ.)
- 30 มานา : (ที่พี่รุตหยุด,) ที่พี่รุตหยุดซื้ออะนะ.
- 31 อา : แต่ว่ามันแพง.
- 32 พ่อ : \sum ไม่ใช่คนละเจ้า (กัน.)
- 33 อา : (ไม่,) ให้อะฮุยสุหร่านะ 15 บาท.
- 34 พ่อ : (15 บาท)
- 35 อา : (ไอนี้ 25) บาท หนู! เต็มเลย.
- 36 พ่อ : \sum เต็มเลย.
- 37 อา : อืม, มะนาวบีบ, มีหอมเจียว..
- 38 พ่อ : ครบสูตรแหละ.
- 39 อา : เดียวว่าจะต้องแวะไปใหม่. ((หัวเราะ))
- 40 อา : $N, I \rightarrow$ นี้, พรุ่งนี้จะกลับมาเอายาแต่ว่าแบบ, สงสัยต้องแวะมาละหมาดที่อ่าเส็ง, มานี้คง
- 41 ไม่ทัน.
- 42 มานา : ยาอะไร.
- 43 อา : ยา:: ลดความห่อ.
- 44 มานา : ลดอีกแล้วความห่อ, ลดจนไม่เหลืออยู่แล้วนะอาหัดคนะ. \sum
- 45 อา : \sum ลด, ลด.
- 46 มานา : นาขอแนะนำเป็นยาอย่างอื่นแล้วกันนะ, อาจเป็นยาปลุกผม, หรือว่า((หัวเราะ)) ยาเพิ่มความสูงหรืออะไรอย่างเงี้ย, แนะนำ
- 47
- 48 อา : ไม่จริง.
- 49 มานา : ((หัวเราะ)) ลดจิงอะความห่ออะ..
- 50 อา : \vec{N}, C เนี่ย! ไอนวันที่ 3 พ.ค. เนี่ย, นายเค้าวันเกิดครบรอบ 40 ปี, (เค้าจะ
- 51 มานา : (หา!) อายุเพิ่ง 40 เองหรอ.
- 52 อา : เค้ากับแฟนเค้าจะปีเดียวกัน, วันเกิดปีเดียวกัน. วันเดียวกันด้วย, ปีเดียวกันด้วย.
- 53 มานา : อ้อ. วันเดียวกันด้วย.
- 54 อา : แหมมที่มวันนั้นอะนะ.
- 55 มานา : ก็คืนะสิ, จะได้ไม่ต้องเปลือง.
- 56 อา : ก็เค้าจะพา, เค้า, เค้า:: เชิญมา::, มาลงเรือที่โรงแรม, เออ:: โรงแรมมณเฑียรอินน์ที่อยู่ริมแม่น้ำ, ตรงเนี่ยทางด้าน, ทางทางด้านถนนตกเนี่ย.
- 57

- 58 มูนา : มณเฑียรอินน์เธอ, ตรงนั้นไม่ใช่.
- 59 อา : มณเฑียร โสเดิ้ล, ครุยส์. มันลงเรือ, ลงเรือ, ละก็, ขึ้นเรือเสร็จแบบ, แบบ, ภัตตาคารเรือ
- 60 อะนะ.
- 61 มูนา : แล้วหัวจะไปกินอะไรกับเค้าอะ, สลัดอีกล่ะสิ.
- 62 อา : มันคอกเทลอะ, มันก็ต้องมีอาหารแบบอะไรเยอะๆ, แบบจิ้มๆเป็นขนมขมิ้น, เป็นอะไร
- 63 เยอะแยะ, ส่วนใหญ่พวกนี้จะมี:
- 64 มูนา : อืม
- 65 อา : พวกปลา, พวกแซลมอน, พวกอะไรต่ออะไรก็กินได้, มันเป็นพวก, อาหารจิ้มๆเหมือน
- 66 คอกเทล, แต่ที่นี้ถามว่านายเชิญคนที่คนเนี่ย, ถามเจียเค้าบอก, 40 คน, แต่คนไทยมี
- 67 เฉพาะในแผนก 4-5 คนเท่านั้น, นอกนั้นก็, เชิญเพื่อนเมียแก็, เพื่อนเมียแก็จะเป็นฝรั่ง.
- 68 มูนา : แล้วเมียทำงานอะไรนะ.
- 69 อา : แม่บ้าน, แต่ว่าพวกนี้ (เค้ามีเพื่อน, เค้าออก) ทำงานนอกกันอยู่เรื่อย, แล้วก็เชิญ=
- 70 มูนา : (แต่มีเพื่อนด้วย.) อ้อ.
- 71 อา : =นายแจ๊คสันมาอีกคน, __ คือเราต้องการจะรู้ไง, ถามแต่งตัวยังไงแต่งตัวตามสบายก็
- 72 เลิกงานแล้ว(แหมวันศุกร์ก็วันศุกร์.)
- 73 มูนา : (ใส่, ใส่เสื้อแขนกุด) กางเกงขาสั้น, ตามสบาย.
- 74 อา : ใช้นั้นไง, เบิร์ดเดย์สูท. ((หัวเราะ))
- 75 มูนา : ชุดวันเกิด.
- 76 อา : ชุดวันเกิด.
- 77 มูนา : N,E → ข้างนอกนี้เย็นหน่อยนะข้างในนะร้อนนะ, ข้างในตรงนี้ร้อนอีกแบบนึงนะ,
- 78 แล้วเข้าไปในห้องก็ (ร้อนอีกแบบนึง.)
- 79 อา : (ร้อนจนอึดอัดเลย.)
- 80 มูนา : บ้านเรา (นี่ไม่มีทางระบายอากาศเลย.)
- 81 อา : (เนี่ยว่า, ในห้องเรานั้นน่าจะ) จะติดไอนั้น.
- 82 มูนา : พัดลมระบายอากาศเธอ. \sum
- 83 อา : พัดลมดูด. \sum
- 84 มูนา : ดูดอากาศ.
- 85 อา : ดูดออก, เพราะว่า, เราเปิดประตูคือเราเปิดประตูอย่างเงี้ยใช่่มะ, เปิดอย่างเงี้ยใช่่มะ, มุ้งลวด
- 86 ใช่่มะ, ลมมันเข้า, มันก็ผ่านไม่ได้เพราะว่าประตูข้างหน้าเราปิดใช่่มะ, ใช่่มะ, ลมผ่านไม่
- 87 ได้, ลมผ่านไม่ได้มันก็, มันก็เหมือนลมก็เข้ามาอั้นนะ, ลมมันก็เข้าไม่ได้ใช่่มะ, ที่นี้พอ
- 88 เราเปิดประตูแง้มนิดนึง, อู้หู!ลมพริ้วเลยคล้ายๆลมมันก็ผ่านมาได้ใช่่มะ, ฝ้านี้สะบัด สูด

- 89 เย็นเลย, ทีนี้ถ้าเรามีที่ดูดอากาศอะ, พัดลมดูดอากาศนะ, เราก็ติดพัดลมดูดอากาศจ่อโซ่มะ.
- 90 แล้วพัดลมดูดอากาศมันก็จะ::ดูดออก.
- 91 มูนา : เออ, บ้านนี้ไม่ได้.
- 92 อา : ทีนี้พัดลมดูดอากาศเราก็ต้อง ไล่นั่นด้วย, ต้องแบบ, พอดับพัดลมมันก็ปิดโซ่มะ, ยุงก็เข้า
- 93 อีกโซ่มะ.
- 94 มูนา : บ้านนะมันต้องออกแบบตั้งแต่ตอนสร้างเลย, ไม่ใช่อยู่มาโบกๆคิดเอาเอง, ว่าจะห้อง
- 95 ตรงโน้นตรงนี้นะ ไม่ได้เรื่องเลย.
- 96 อา : ร้อนนะ, ทีนี้จะร้อน, หน้าร้อนจะร้อน, เปิดพัดลม.
- 97 มูนา : เปิดก็ไม่ได้, ยุงก็เยอะ, ใส่มุ้งลวดก็ไม่ได้, เฮ้อ! เสียทรงอีกอะไรแบบเงี้ย, โอ๊ย! ร้อนจะตาย,
- 98 (วันนั้น) นะกลางคืนดี 1 มานอนอยู่ตรงเนี่ย.
- 99 อา : (กางมุ้ง.)
- 100 อา :
- 101 มูนา : อืม! ก็ปกติดี 1 นาก็ออกมาอนนี่คนเดียว, ก็หลับกันหมดคนก็ไม่กลัว.
- 102 อา : คิดแอร์.
- 103 มูนา : คิดแอร์มัน, ไม่รู้ดิ, มันก็คงจะได้นะ, แต่ยังไงนะหวัค, คือที่ตรงนี้มันสบายอยู่แล้วไง,
- 104 อากาศมันเย็น, ลมมันพัดเย็น, แอร์มันไม่จำเป็นเลย ถ้าพูดถึงว่าเวลาออกแบบบ้านให้ดีอะ.
- 105 อา : แต่เนี่ย, แต่เนี่ย, เราออกแบบคือบ้านทรงไทยมันเป็น.
- 106 มูนา : ใครไม่รู้ออกแบบ. ((หัวเราะ))
- 107 อา : ก็ทรงไทยมันก็เหมม, จริงๆติดมุ้งลวดได้เนี่ย, ติดมุ้งลวดได้.
- 108 มูนา : ติดได้เนี่ยแต่อย่างข้างล่างนี้, ข้างล่างนี้, ข้างในนี้ก็ไม่ได้ติดอยู่แล้วโซ่มะ, ไม่ใช่ห้องนอน,
- 109 เป็นประตูบ้าน, ใครเค้าติดกัน.
- 110 อา : ห้องนั้นติดมุ้งลวดได้, ข้างบนก็ติดมุ้งลวดได้.
- 111 มูนา : แต่มันก็อันตรายอีกแหละ, นอนกลางคืนเปิดหน้าต่างไม่ได้, มันอันตราย, ข้างล่างอะ,
- 112 เมื่อคืนนะหวัค, วามันลงมาเอาเสื่ออะไรไม่รู้เนอะ, ออกมาเอาเสื่อนอกชานข้างหน้า, มัน
- 113 บอกได้ยินเสียงคนเดิน.
- 114 อา : ที่ไหน.
- 115 มูนา : ที่หน้าต่างตรงนั้นนะ, เอ่อ:: นาก็กลัวเลยละ, ปกติไม่น่าไม่กลัวนะ.
- 116 อา : F,I → ที่บ้านหวัคนะ, มีมันไม่กล้านอนข้างล่าง.
- 117 มูนา : ทำไมอะ.
- 118 อา : มันมีเสียงคนเดินลากโซ่.
- 119 มูนา : เฮ้ย!

120 อ๑ : จริง

121 มูนา : ลากโซ่ด้วยเหรอ, $\left(\begin{array}{l} \text{นักโทษนะดิ.} \\ \text{เดี๋ยวนี้มันมีโซ่,} \end{array} \right)$ มีนทำโซ่แบบออกกำลังอะนะ, แขวนอยู่.

123 มูนา : ยึดความสูงเหรอ.

124 อ๑ : \sum แขวนอยู่ที่ข้อ, มันเหมือนกับไม่ใช่โซ่อันนี้, คนลากโซ่, เหมือน

125 กับคนโดนล่ามโซ่แล้วก็ลากแกรกๆ, พุดแล้วขลุกลอกอีกนะ, ตอนนี่ก็, มันก็, ก็เรามัน

126 คนไม่กลัวอะนะ, ก็เดินอ้อมออก. \sum

127 มูนา : เจอะอะไรอะ.

128 อ๑ : ผี, คือก็รู้ว่าขิมอะนะ, ไอ้มีนไม่เคย, ไอ้มีนเป็นคนเดียว, ตอนกลางคืนมันแอบแผ่นดิน

129 ข้างบนเลย, เหมือนคนเดินแกรกๆ, เหมือนคนลากโซ่.

130 มูนา : แต่ข้างล่างไม่มีคนนอนอยู่แล้วใช่ปะ.

131 อ๑ : ถ้าน้ำท่วมมันจะนอนข้างล่าง, นอนมุ้งนอนห้องโน้น, ห้องครัวโน้น.

132 มูนา : \sum ไอ้ห้องที่อยู่

133 ตรงกระไดนะ.

134 อ๑ : อ่า! มันจะนอน, ไอ้ห้องตรงกระได, ห้องมีนเท่านั้นไม่มีใครนอน, ลองมีนนอนตอนกลาง

135 คืนได้ยินเสียงลากแกรก::

136 มูนา : อ้อ. ได้ยินก็เลยกลัวโซ่มะ.

137 อ๑ : พอลากแกรก.((หัวเราะ))มันก็ผ่านแล้ว.

138 มูนา : อืม.

139 อ๑ : ถ้าหัวคนนะ, ถ้าเจออย่างนั้นบ้างถึงกลัว.

140 มูนา : ก็แอบไปดูเลย.

141 อ๑ : จับไม่ได้นะดิ, มันมี \sum

142 มูนา : ให้มันแน่นเหอะ, กะอีแค่แมลงเกาะเสื้อยังกลัวเลย.

143 อ๑ : ไม่, มีนะ, บางทีมี, ตัวเราเองเราก็ได้ยิน, นอนอยู่บนบ้าน เฮ้ย! ลากแกรกครี๊ดๆ, บางทีก็

144 ลากบนข้อ, มันเหมือนกับว่า, ไอ้นั่นนะ, ไอ้โซ่นะเวลามันเบียดกับไม้เอี้ยดอ้อๆ.

145 มูนา : เออ, นาวามันก็เป็นไปได้, แหม! ไอ้มีนมันจะไปได้ยิน.

146 อ๑ : แต่ไม่ได้แกลงเลย:: พอแอบมาดูโซ่อยู่เฉย, ก็รู้ว่าขิมนะรู้, รู้เลยละ.

147 มูนา : แต่ที่นั่นไม่มี.

148 อ๑ : บางทีแต่ตรงนั้นนะ, ตรงโต๊ะที่บ้านไอ้จูนะ, ตรงสวนไอ้จูนะ, ที่ตั้งเต็นท์นะ, คนเข้ามา

149 เห็นมันยื่นเท้าเลย, ยื่น::เลยยื่นสูงอยู่เลย, ยื่นกลางสวนเลย, ไอ้พวกที่เดินบนถนนวิ่งกัน

150 อ้าวเลย.

151 มูนา : คนที่เชื่อก็จะเจอ, แต่คนไม่เชื่อจะไม่เจอ.

152 อ่า : \sum อานะไม่ค่อยเจอ.

153 มูนา : หืม! น้อยๆหน่อยหะที่ไม้อาจ, แล้ววันก่อนที่วิ่งจะวิ่งอะไร.

154 อ่า : นานๆที.

155 มูนา : ก็นั่นแหละ, เล่าเรียกว่าเจอมียะ, (แต่ไม่ได้เจอบ่อย).

156 อ่า : \sum เจอตั้งแต่เด็กๆ, สมัยเด็กๆ, ตอนนี่ไม่เจอแล้ว.

157 มูนา : เจอนานๆทีใช่หะ.

158 อ่า : มันบอกเดินลากโซ่แกรกๆ

159 มูนา : ไอ้มีมันเป็นคนขี้ขลาดอ่ะมั้ง.

160 อ่า : ไอ้เราก็คงกลัวคนจะมาลักไก่, พอแกรกนี่เราไม่ได้ดูตรงนั้นเลย, เราผ่านลงไปสวนเลย,

161 ไปแอบดูตรงนั้นหะ.

162 มูนา : ไก่ยังมีอยู่อีกหรือ, บ้านหัดคนะ.

163 อ่า : \sum มี.

164 มูนา : \sum ไม่ได้เชื่อหมดแล้วหรือ.

165 อ่า : พอมี:: ไก่ตอนนี้มีเยอะเลย, พอกระโดดลงไปสวนปีนี้, เราจะดักทางเลย, อยู่ในนั้น

166 มันจะไปอยู่นั่นแหละ.

(5)

167 อ่า : F,I \rightarrow นี้, ว่าจะทำระบบไอนั้นหะ.

168 มูนา : ระบบอะไรหะ

169 อ่า : ระบบ, แบบ, คือไฟมันมีใช่หะ, กันขโมยฉายไปอย่างเงี, พอคนเดินผ่านปั๊บเนี่ย, มันจะ,

170 มันจะออกเลย, ออกที่ในห้องเราเลย, กะจะทำ.

171 มูนา : อ้อ!ไม่ต้องไอนั้นหรือ, หวัดเคยเห็นปะ, ที่ว่า::มันเป็นนกนะ, แล้วเวลาเดินผ่าน=

172 อ่า : \sum เออ.

173 มูนา : = นกจะร้องจ๊กๆ.

174 อ่า : \sum พอเดินผ่านใช่หะ.

175 มูนา : เออหะ, เวลามีคนเดินผ่านนกมันจะร้องหะ, เคยเห็นเปล่า::, เซยจิง((หัวเราะ))มี, ยังชอบ

176 เลยหะ.

177 อ่า : N,I \rightarrow เนี่ย, วันนี้จะออกไปธนาคาร, ร้อน::สุดๆเลย, ไอ้จะกางร่มก็อายเค้า, เค้าจะ

178 จะหาว่าผู้ชายกระแฉะกางร่ม, ก็มีไอ้แฟนอันนึงเดิน, พอออกธนาคารเสร็จ, ไปซื้อ, เข้าไป

- 179 เซเวนนะ, อยู่ใกล้ๆกันนะตรงตรงหน้าสวนลุมนะ, ฝั่งตรงอ้อจื่อเหลียง, ซื่อสับปะรดมา 2
 180 ซิ่นซิ่นละ 10 บาทอะนะ 2 ซิ่น, แบ่งใส่ 2 ถุง, แล้วก็ไปซื้อ::เอ๋อเข้าไปซื้อน้ำแครอท, อะไร
 181 นะ::ยูนิฟ, อันนี้, แล้วก็มาลิอันหนึ่ง, น้ำสับปะรด, โอ้โห!กินกินรวดเดียวกินน้ำที่นี้ 3
 182 แก้วเลย, กินสับปะรดหมดไปซิ่นนี้, แล้วก็กินน้ำสับปะรดอีกกล่องนี้, แล้วก็กินยูนิฟอีก
 183 อันนี้, สบายดีอะ, ถึงไม่ได้กินอาหารกลางวันเลยชิมะ, กินพวกนี้ล่ะสบาย.
 184 มูนา : สบายก็ดีกินต่อไป.
 185 อ่า : ดี, บางทีมันอยากกินข้าว, แต่มันกินแล้วเหนื่อย, รู้สึกหัวใจไม่ดี.
 186 มูนา : หัวใจสะออนหะ.
 187 อ่า : หัวใจมันอะไรนะ.
 188 มูนา : เป็นโรคหัวใจสะออน.
 189 อ่า : หัวใจละอ่อนหะ.
 190 มูนา : หัวใจสะออน.
 191 อ่า : หัวใจสะออนคืออะไร.
 192 มูนา : เซยอีกแล้วหัดอะ, ไม่รู้จักอีกแล้ว.
 193 อ่า : หัวใจสะออนแปลว่าอะไร.
 194 มูนา : มันไม่ได้แปลว่าอะไรหะ.
 195 อ่า : อย่าได้มองข้ามหัวใจนะ, ต้องเอาใจหน่อย.
 196 มูนา : ((หัวเราะ)) ให้ทำไงล่ะ, เอาใจโดยการแก้มันๆให้กินเยอะๆ
 197 อ่า : บางครั้งระวังนะ, เค้าไม่ได้แก้มันๆให้กินหะ.
 198 มูนา : บ้านหัดชอบแก้มันๆจะตาย.
 199 อ่า : คือนานๆที, ไม่จริงก็ไม่ค่อยได้นั้นหะ, นานๆจะทำที, แต่ส่วนใหญ่, คือตัวหัดจะ
 200 เลือกแหละ, เช่นว่า, เช่นว่า, ทำผักจิ้มน้ำพริกปลาทุอย่างเงี้ย, จิ้มน้ำพริกปลาทุแบบปลาร้า
 201 ไช้มะ, คือเอาปลา:
 202 มูนา : เอาปลาผสมในน้ำพริกเลย.
 203 อ่า : ไม่ใช่, ไม่ใช่, คือทำแบบปลาร้าคือเอาเนอะเอาปลาเนี่ย, เอาปลาทุเนี่ยมาโขกๆอะไรเงี้ย,
 204 แล้วก็เติมน้ำร้อนแล้วก็เติมนะนาว, ใส่หอมเผา, พริกเผา, กระเทียมเผาอะไรอย่างเงี้ย
 205 นะ, แล้วก็บีบมะนาว, แล้วก็จิ้มกับไอ้เหมือนปลาร้านี้แหละ, แต่ไม่ใช่ใส่ปลาร้าคือเอา
 206 ตัวปลาทุมาทำ, ไม่ใช่ใส่พริกกะปิ, น้ำพริกปลา, อร่อย, เคยทำมะ
 207 มูนา : อ้อ:: ไม่เลย.
 208 อ่า : ก็เอาเฉพาะเอาปลาอะไรก็ได้, ปลาทุเนี่ย, หลาทุเนี่ย, แล้วก็, เราทอดหรือ, ทอดนี่ดี, ง่าย
 209 ดี, ทอดให้มันเหลืองๆหน่อยชิมะ, แล้วก็แกะเอาเนื้อมันออก, แล้วก็คำๆโขกๆแล้วใส่

210 ถ้วย, แล้วก็เอาไป, เผาหอมพริก, พริกสดหอมหรือไม้กั้นนั้นก็ได้, พริกแล้วก็บีบ
 211 มะนาว, อร่อย, จิ้มกับพวกผัก ได้ทุกชนิดเลย, จิ้มกับผักเนี่ยได้กินเปรี้ยวๆเค็มๆเผ็ดๆ
 212 อย่างเงี้ย.

213 มูนา : อาหารภาคอีสานเธอ, ภาคอะไร.

214 อ่า : คือเราไม่ชอบปลาร้าไง, ปลาร้ามันกลิ่นแรง, เราทำเป็นน้ำพริกปลาทำเป็นเหมือนกับ
 215 จิ้ม, เป็นจิ้มผัก, ไม่ใช่กะปิ, กะปิเราก็ไม่ค่อยชอบเท่าไร, กะปิกี้:: ก็กินนะ, แต่ว่าถ้าเป็น
 216 น้ำจิ้มนี้จะอร่อยกว่า, ก็กิน::คลุกข้าวก็ได้แล้วก็จิ้มกับผักต้ม, แดงกวา, ผักทุกชนิดนะ.

217 มูนา : N,E → นาได้ยินเสียงแมวร้อง, __ ได้ยินเมื่อกี้.

(6)

218 อ่า : N,E → ตรงเนี่ยเย็น, นี่ถ้ามันยังไม่กั๊ดชะหน่อยนะ.

219 มูนา : ยุงที่ไหนจะกล้ากั๊ด.

220 พี่ : ข้าวเหนียวมะม่วงมั๊ยครับ.

221 อ่า : ซื่อที่ไหน.

222 พี่ : จากข้างใน, ร้านยังไม่ปิดดี.

223 อ่า : \sum ((หัวเราะ)) ยังไม่ปิด.

224 มูนา : N,E → ข้าวเหนียวนี้, หัวต้องระวังแน่เลย, ((หัวเราะ)) ต้องระวังแน่เลย, สงสัย
 225 หัวคงจะกินได้ไม่ค่อยพอ.

226 อ่า : ไหนๆก็ไหนๆละ.

227 มูนา : ไหนๆก็ปฏิเสธไม่ได้.

228 อ่า : N,C ที่นี้มันทำนะ, ไอ้พันธุกรรมวิทยาศาสตร์นะ, (เค้าบอก) มันพูดเรื่อง, เรื่อง \sum
 229 มูนา : (ทำอะไร) โคลน

230 นิ่ง. \sum

231 อ่า : มันพูดเรื่องนั้น, ไม่ใช่โคลนนิ่ง, พูดเรื่องฟองก๊าซนะ.

231 มูนา : อะไรก็ไม่รู้.

232 อ่า : ก็พวกดอกเตอร์มันมาพูดนะ 3 วัน. ((หัวเราะ)) ยังพูดไม่จบเลย.

233 มูนา : แล้วจบรัฐศาสตร์เข้าไปทำอะไรในนั้นนะ.

234 อ่า : นัทมันฝ่ายนั้นนะ, เรียกว่าฝ่าย::, __ ฝ่ายฝักอกรรมไง.

235 มูนา : เดี่ยวก่อน, มันชื่อว่าแบบนี้ป่าว. เพราะว่ามิ, อย่างพวก (ดีออกเตอร์เค้ามา)

236 อ่า : (คือศูนย์เนี่ยฝัก) ตัดต่อยีนส์

237 มูนา : ไม่หวัด, มันชื่อว่าศูนย์พันธุวิศวกรรมและชีวภาพแห่งชาติอย่างเงี้ยป่าว.

238 อ่า : อืม, อยู่ที่นี่อะ, อยู่ตรงนี้, ตอนนี้อยู่ที่อนุสาวรีย์. \sum

- 239 มูนา : — ถนนพญาไท.
- 240 อา : อ้อ, พญาไท.
- 241 มูนา : นาก็ผ่านประจำเลยนะถนนนี้.
- 242 อา : นั่นแหละ, (มันทำอยู่ที่นั่น.)
- 243 มูนา : (นาไม่เห็นมีเลย,) ไอ้ศูนย์นี่
- 244 อา : \sum มี.
- 245 มูนา : ถนนพญาไท::, ก่อนจะมาถึง \sum
- 246 อา : \sum มันบอกว่าอยู่ใกล้อนุสาวรีย์, ก็พญาไทอยู่ใกล้
- 247 อนุสาวรีย์.
- 248 มูนา : แบบ, จากอนุสาวรีย์แล้วเดินมายังไงหรือ.
- 249 อา : ศูนย์พันธุกรรมอะไรเนี่ย, คือพวกรัฐมนตรี. \sum
- 250 มูนา : หรือ \sum นาวามันต้องเข้าตึกอะไรอยู่
- 251 ลักอย่างแน่เลย_ที่นาไม่รู้จัก.
- 252 อา : ไอ้ศูนย์นี่นะ คือมันจะย้ายไปนู่นไง, มันจะย้ายไปอยู่ตรงรังสิต, มันจะย้ายไปอยู่=
- 253 มูนา : อ้อ.
- 254 อา : = รังสิต, ไปสร้างใหญ่อยู่นั่น.
- 255 มูนา : แล้วก็ต้องหอบหิ้วไปทำงานที, ก็ต้องไปถึง โนนนะดิ.
- 256 อา : ก็ไปโน่น.
- 257 มูนา : หุ! ขับรถไปเองยังงี้หรือ.
- 258 อา : ก็พักโน่นบ้าง, กลับบ้านบ้าง.
- 259 มูนา : เปลื่อน้ำมัน, เปลื่อนทางด่วน. เปลื่อน \sum
- 260 อา : \sum อยู่โน่นบ้างกลับบ้านบ้าง, ก็มันก็, ส่วนใหญ่
- 261 อะ, พวกที่มาเนี่ยหนุ่มๆทั้งนั้น, ดอกเตอร์หนุ่มๆ.
- 262 มูนา : ((หัวเราะ))
- 263 อา : บอกรึก็อยากจะเรียนหรือไง, ตอนนั้นทำไมไม่เอา, หนุ่มๆทั้งนั้น, ดอกเตอร์นี่, แล้วมัน
- 264 พุดกัน 3 วันนะแค่ฟองก๊าซ, แเค้ไอ้พวกเชื้อรา, แม่งพุดไม่จบ ((หัวเราะ)), แต่ว่าอันนี้ดี,
- 265 มัน, มันคนมันชอบเดินทาง, ไอ้พวกที่มันเดินทาง, นี่มันจะไปเชียงใหม่, ไปก็ไป
- 266 เครื่องบิน.
- 267 มูนา : แบบฝึกอบรมอะไรอย่างเงี้ย, จะต้องไปจัดให้เค้า, อ้อ! เวลาเค้าจัดอบรม, บางทีเค้าก็ไป
- 268 จัดที่ไกลๆอะไรอย่างเงี้ยใช่่มะ, ก็ต้องตามไป.
- 269 อา : ไปกันเยอะ, ไปกันเป็น, (เยอะนะ.)

- 270 มูนา : ใช้เงินเปลือง.
- 271 อ่า : \sum ไม่ได้กำไร, ไม่, ไม่, ที่จะติดต่อดีพิช
- 272 พันธุ์อื่นล่ะอะไรเนี่ย.
- 273 มูนา : มันไม่ได้กำไรเป็นตัวเงินเห็นๆหรอก (แต่ว่ามัน, มัน) มันได้ความรู้เป็น =
- 274 อ่า : (มันไม่ได้แต่ได้)
- 275 มูนา : = แบบ \sum
- 276 อ่า : N,I \sum ยังไม่ได้กินมะม่วงเลย, กินแต่ข้าวเหนียวอย่างเดียว.
- 277 มูนา : อืม, (มะม่วงจืด.)
- 278 อ่า : (มันได้ความรู้.)
- 279 มูนา : \vec{F}, \vec{C} เออ: หัวัด, จริงปะที่เค้าบอกว่า, ข้าวเหนียวนะ, ตอนที่มันยังไม่แห้งนะ. \sum
- 280 อ่า : \sum ติดต่อ
- 281 ยินส์รีป่าว.
- 282 มูนา : เดียวดิ, ฟังก่อน, ข้าวเหนียวตอนที่มันยังไม่แห้งนะ, ตอนที่เค้ารอให้มันแห้งอะนะ, ถ้า
- 283 เราไปซื้อตอนนั้นนะ, มันจะหนักกิโลหรือว่ามันจะกลายเป็นว่า, เอ้า! พอให้มันแห้ง
- 284 แล้ว, น้ำหนักจะเพิ่ม, คือถ้าเราไปซื้อตอนเปียกกับตอนแห้งนี้, เราจะได้กำไรหรือเรา
- 285 จะ (ขาดทุน, เราไปซื้อ) ตอนเปียกเราจะ, \sum
- 286 อ่า : (ขาดทุน, ขาดทุน) \sum ใหม่นี้ขาดทุน.
- 287 มูนา : ถ้าเราไปซื้อตอนเปียกจะขาดทุนไหม.
- 288 อ่า : เพราะว่า, มันยังไม่บานเต็มที่.
- 289 มูนา : ไม่, (ก็.)
- 290 อ่า : (อ้อ) มัน \sum
- 291 มูนา : หรือพอกัน.
- 292 อ่า : ตอนนี้น้ำมันอยู่กับเราเนี่ย, ถ้าหากว่ามันอยู่กับเรา, เนื้อมันเย็น, มันก็ไม่บาน, มันก็ไม่อืม.
- 293 อืม. แต่นี่ไม่รู้สิ.
- 294 มูนา : ไม่, ก็ยังงี้ไง. \sum
- 295 อ่า : \sum ไม่, แต่ข้าวเหนียวนี้ถ้าไม่ได้ที่เค้าก็ไม่ขายเรา.
- 296 มูนา : ไม่, นี่ที่ซื้อมาขังไม่ได้ทีนะ. เพราะว่าตอนที่ไปซื้อนะ, ก็แบบอู๊! ซื้อตอนเปียก=
- 297 อ่า : เหรอ
- 298 มูนา : มันจะหนักกิโลแน่เลย. ซื้อกิโลนึงพอแห้งก็ได้ไม่ถึงโลอะไรอย่างเงี้ย. แต่คนขายเค้า
- 299 บอกว่า, เค้าบอกว่าซื้อโลนึงตอนเปียกนะ. เวลาแห้งจะได้โลกับหนึ่งขีด. เค้าบอก.
- 300 อ่า : เหรอ.

- 301 อ : ทำเองเลยสิ.
- 302 มูนา : รู้แล้ววิธีทำ, แต่ไม่ทำหรอก. จะกินแค่โลเดียวเอง.
- 303 อ : F,I → เอ้อ! ตอนหัดหุงข้าวมันที่สุหร่าอะนะ.
- 304 มูนา : ไม่ได้กินเลย, (ข้าวมันนะหัดอะ.)
- 305 อ : (ใช้ข้าวเหนียวมูนนี่,) ใส่องถึงเนี่ย, ใสโลนึ่งแล้วมุล.
- 306 มูนา : ใสในข้าวมันนะเธอ.
- 307 อ : แซ่แป็บเดียว. พอข้าวสุกก็เอานี้ลงเลย, แล้วข้าวมันจะนิ่มอ่อนตัวกว่า, จะเกาะตัว, เวลา
- 308 ได้เป็นข้าวมันแล้วไม่แตก.
- 309 มูนา : งานนะพลาดที่ไม่มีข้าวเปล่า.
- 310 อ : อืม. ลืม. ข้าวเปล่าอะมี.
- 311 มูนา : ไม่มี.
- 312 อ : มี.
- 313 มูนา : อยู่ตรงไหน.
- 314 อ : อยู่ตรงโต๊ะหัดนั่นแหละ (แต่) ข้าวเปล่าเค้าหุงให้แต่อะไรรู้มะ. หุงให้กับข้าวเนื้อแดง.=
- 315 มูนา : (ก็)
- 315 อ : =คนมันไม่สั่งนี่. (คือ) มีแต่ไม่เขียนในนั้น.
- 316 มูนา : (สั่ง.)
- 317 มูนา : ลุงมาลย์นะเค้าถามว่ามีข้าวเปล่า (ป่าว.)
- 318 อ : (คือมัน) ไม่ได้เขียนในเมนูว่าข้าวเปล่า. เด็กมันก็=
- 319 มูนา : ไซ้
- 320 อ : =ไม่รู้.
- 321 มูนา : (เด็กมันก็)ไม่รู้. บางคนถามก็, แล้วกลายเป็นว่าไอ้เนี่ย, แพะหัน, วัวหัน,
- 322 (ก็เลยเหลือ.)
- 323 อ : (ต้องกินกับข้าว.)
- 324 มูนา : เออ, กินเปล่าๆใครเค้าจะสั่ง.
- 325 อ : ลืมๆ. ก็ใครอะยังมาเอาข้าว
- 326 หักไปหุงเลย. ซื้อมาสามถัง, มันเอาไปถังนึง. ถังนึง 350 บาท.
- 327 มูนา : นายังไม่ได้กินอะไรเลย. ไม่ได้กินอะไรเท่าไรเลยของงานนะ.
- 328 อ : หวัดก็ไม่ได้กิน. พอหุงปุ๊บก็กินนิดเดียวเอง. แบบกิน, แบบอยากจะรู้, อยากจะรู้รสชาติ
- 329 เป็นยังไงเท่านั้นแหละ. คนทำวันนั้นไม่ได้กิน.

- 330 มูนา : กินแต่ปลาช่อนลุยสวน.
- 331 อา : ไม่มีข้าว. ข้าวล่ะมี. แต่เราไม่ได้เขียนในเมนู. หุงแต่ข้าวเนื้อแดง. พอหุงข้าวมันเสร็จก็
- 332 หุงเพิ่มอีกถัง. หุงจะกระทั่งว่า, มันเหลือจนเอามาทำข้าวต้มเลย. แต่ว่ามัน ไม่มีในเมนู.
- 333 แต่จริงๆนะมี. ก็ไอ้หนูมันให้เกาเหลามา, ยังเอามากินกับข้าวเลย.
- 334 มูนา : N,C \rightarrow ตกลงได้ใครไปพูดนะหว่าด, สัมมนา.
- 335 อา : ก็, เห็นเค้าบอกว่ามีอาจารย์ซอดีก็. คนที่เป็นโฆษก. คนที่เป็นแบบวิทยากรตอนถามนะ.
- 336 ทรงวิทย์ก็ได้เหมือนกันนะ.
- 337 มูนา : Σ อ้าว! ได้หรือ.
- 338 อา : ก็คงจะหาไม่ได้. แต่ไม่รู้ยังงั้นนะ. แต่ว่ามีคนอื่นอีก, คนอื่นมี.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาแบบเป็นกันเองที่ 10 : เตรียมตัว

สถานการณ์การสนทนา : เป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อนขณะที่กำลังตากผ้าบนคาดฟ้า

- 1 หนู : จะอัดต้องเป็นช่วงก่อนรับปริญญา. คราวที่แล้วก็จำได้ว่าเป็นช่วงก่อนรับปริญญา.
- 2 โอ้ : ก่อนรับปริญญาใครอะ.
- 3 หนู : ของเราไง.
- 4 โอ้ : R,C → เหนอ. อะ. เล่ามาๆ, มีอะไรเล่ามาเร็ว.
- 5 หนู : เล่ามาก็คือ, ตอนนี่กำลังนึกขึ้นได้ว่า, ต้องชวนเพื่อนหลายคนมางาน, โดยไม่ได้ตั้งใจอะไร
- 6 อย่างเงี้ยไง. แล้วก็นึกขึ้นมาได้ว่า, เพื่อนที่จะชวนมานะเนี่ย, มันแบ่งเป็นสองพรรคสองพวก.
- 7 มันไม่ถูกกัน. ((หัวเราะ))
- 8 โอ้ : \sum สมัยปรีนส์เหอ.
- 9 หนู : สมัยปรีนส์. แล้วจะทำไงดี. แต่ฉันไม่สนใจ.
- 10 โอ้ : หนู, มันเป็นเรื่องของอดีตแล้ว. เจ้าจะทำไ้ก็เป็นเรื่องของเจ้า. ไม่ต้องคิดแทนเจ้าหรอก.
- 11 หนู : มันตกลงใจ, ไม่ได้คิดอะไรหรอก, มันก็จำดีเนอะ. ไม่น่าเชื่อ, ก็ชวนคนโน้นคนนี้, ใช่ว่า
- 12 ใช้น้ำมันหาให้เง, เออเนี่ย, ถ้าแกจะชวนใครมา, แกก็ชวนมาละกัน. ฉันคิดไม่ออกแล้ว.
- 13 โอ้ : F,C → เซอร์รี่อะ, เจ้าคงกลับบ้าน, เจ้าบอกโอ้ละ, เพราะว่าเจ้าโทรมาบอกโอ้ก่อนเจ้า
- 14 กลับบ้าน, คงไม่ได้ชวน, F,C → ส่วนตาลก็:เงียบไป.
- 15 หนู : N,E → จ๊ะโอ้! เสื้อราคา 650 บาท.
- 16 โอ้ : \sum ทำไม, หดเหอ. _ขาดจะ.
- 17 หนู : เป็นรู. ทำได้ยังไง. ทำได้ยังไง. 199ยังอุดสำห้ไม่ใส่. ให้แม่สอยให้ก็ได้วะ.
- 18 โอ้ : F,C → ตกลงแม่มาถึงวันไหน. วันพุธใช่ไหม __ หนูจองไว้ก็ห้องอะ.
- 19 หนู : ก็บอกเจ้าไว้สองห้องนะ. บอกพี่โกไว้สองห้อง.
- 20 โอ้ : อืม. เหนอ.
- 21 หนู : F,C → ต้า, ต้าเจ้าบอกว่า, ถ้าเจ้ากลับมาทันก็อาจมาพักที่นี่ด้วยเง. ต้าที่ไปส่งน้อง
- 22 ที่นิวซีแลนด์. บอกว่าถ้ามาทัน, ก็จะมางานรับปริญญาด้วย, ก็คงจะมานี้แหละ. ก็เลย,
- 23 โอ้ย! ไม่รู้ใครเป็นใคร, ตอนนี่มั่วไปหมด.
- 24 โอ้ : ต้อง่วนวายสุดๆแน่นอน. \sum
- 25 หนู : \sum แน่นอนจะ. เพราะว่าเรามีเวลาถ่ายรูปแค่สองชั่วโมง, และต้อง
- 26 ไปที่คณะก่อน.
- 27 โอ้ : เหนอ.

- 28 หนู : ก็ต้องไปถ่ายรูปกับอาจารย์, กับเพื่อนที่คณะก่อนไง. แล้วถึงไป_ถ่ายที่:: อีกรัฟหนึ่ง. คนคง
 29 เยอะมากอะจะจ๊ะไอ้. คงต้องถือเชือกคงละเส้น, แล้วตามกันไป.
- 30 ไอ้ : จะไปถ่ายรูปกับอาจารย์ตอนกี่โมง, เพราะไอ้บอกเอาไว้, เอกคงจะมา, เบอกว่าจะมาถ่ายรูป
 31 ประมาณสิบโมง. ไอ้ก็เลยว่า, เดี่ยวไอ้จะโทร,
 32 หนู : Σ สิบโมงก็คงฟังโน้น. เพราะว่าเช้าเลย
 33 แแปดโมง, หนูคงไปถ่ายที่คณะนิเทศ, เพราะยังไม่มีรูปตัวเองกับ_อะไรที่แสดงถึงความ,
 34 ชื่อว่านิเทศศาสตร์อะไรอย่างเงี้ยเลย, ไม่ได้ถ่ายรูปเดี่ยวเลย.
- 35 ไอ้ : ฟังโน้นคือฟังไอ้หรือ. เออๆก็คิดละ. Σ
 36 หนู : เออ, ก็คงสาๆ. เออะได้รู้ทางเนอะ.
- 37 ไอ้ : ก็ไอ้จะโทรไปบอกมันแล้วละ, ว่าอยู่นี่แล้ว, ให้ตามมา.
- 38 หนู : นับวันรู้สึกถูกละหุก, เกินตัวยังงิชอบกล.
- 39 ไอ้ : เตรียมไว้เถอะ, วันนั้นนะสุดขอด:: Σ
 40 หนู : ผู้ชายตรีม:: ชอบจังเลย, ชอบจังเลย.
- 41 ไอ้ : เหนื่อย. โทรม, หน้ามันเข้มน. ไม่มีเกิดหรือกหนู.
 42 หนู : Σ ้วย! ไอ้พูดอะไรอย่างนั้นอะ.
- 43 ไอ้ : ริงนู่นริงนี่.
- 44 หนู : ไม่, ถ้าช่วงรับนี่ก็โอเค.
- 45 ไอ้ : นั่งอยู่ในเต็นท์, หน้ามัน, ไม่มีแอร์นะ, จะเหนื่อย, แล้วก็ร้อน.
- 46 หนู : น่าเกลียดที่สุดเลย.
- 47 ไอ้ : แล้วก็รถอะไรก็ไม่มี, อะไรที่จะไปถึงที่, เดินแฉกๆไป $\left(\begin{array}{l} \text{ตั้งแต่เช้า.} \\ \text{นี่ไอ้,} \end{array} \right)$
 48 หนู : $F, I \rightarrow$ ช่วยหนูคิดหน่อย
- 49 สิวจะกินอะไร, ริง, ส่วนใหญ่จะไม่ได้กิน.
- 50 ไอ้ : ก็แซนวิสไง.
- 51 หนู : แต่ไม่กินไม่ได้อะ, เพราะว่า,
 52 ไอ้ : Σ กินข้าวอะไรอย่างเงี้ยหรือ.
- 53 หนู : เพราะว่ามันถึงนู่นนะเจ้า, สองทุ่มนะเจ้า.
- 54 ไอ้ : ต้องกินข้าวเลยใช่มั้ย.
- 55 หนู : ก็กินนะ, ก็เหมือนตอนนั้นที่เรา.
- 56 ไอ้ : คือมันมีข้าวที่โรงอาหาร. แต่คนอลังมากอะหนู. ข้าวที่โรงอาหารอักษรนะ.
- 57 หนู : หนูก็คง, น่าจะให้แม่กลับมาก่อน. บอกแม่ไม่เป็นไร. เสร็จแล้ว, แม่ก็กลับมาก่อนละกัน.
- 58 เดี่ยวค่อยไปเจอที่หอตอนกลางคืน. ถ้าแม่จะไปเที่ยวไหนก็คง, ให้แม่ไปกับน้อง, ไม่อยาก

- 59 ให้ไปปวดหัวอยู่ตรงโน้น, คนเยอะ.
- 60 โอิ : โอิไม่รู้ว่า, ก็ถามเอนะว่า, คนมันเยอะเหมือนในสมัยม.ช.รีป่าว (ม.ช.นี้สุด) ยอดเลนนะ.
- 61 หนู :
- 62 หนู : สุดยอด::
- 63 โอิ : คือเบียดกัน. แต่ว่าเอบอกกว่า, ก็ไม่ถึงกับเบียดๆกัน. ก็มีของขาย, แต่ว่า, ที่ๆเค้าไปถ่ายรูป
- 64 กันเยอะๆ, ก็จะมีคนมารุม. คือก็เยอะ, แต่ก็ไม่ใช่เยอะ, ถึงกับว่าเดินเบียดกันอะไรอย่างเงี. ไม่รู้
- 65 เนะว่าจะยังง. ถ้าไม่เยอะมาก, ก็กินข้าวที่โรงอาหารได้, หนู.
- 66 หนู : มันจะไม่ได้กินนะสิ, คนเยอะ. แล้วเวลาค่าถ่ายรูป, โอิก็จะรู้, มันจะไม่พะวงเรื่องกินข้าว,
- 67 อะไรใดๆทั้งสิ้น.
- 68 โอิ : ก็แซนวิส, นมอะไรอย่างเงี, ไหวมัย.
- 69 หนู : คงอย่างเงีแหละ, ตั้งเคเอฟซีดิเวอริ์มากินดิมี.
- 70 โอิ : เค้าจะเข้ามาส่งได้รีป่าว, คนไหนก็ไม่รู้, เต็มไปหมด.
- 71 หนู : ไปส่งที่คณะอะไรอย่างเงี. เคี้ยวต้องลองโทรถามเพื่อนๆก่อน.
- 72 โอิ : (หัวเราะ) เรื่องกินนี้
- 73 เหรอ.
- 74 หนู : ก็ตอนแรก, วันนั้นกะให้เค้าส่งมาด้วยซ้ำ, ก็ไม่ได้กินอะไร, (วันที่ขึ้นสแตนด์นะ.)
- 75 โอิ : (อ้อ! จะโทรกินกับเพื่อน)
- 76 หยั่งเงีเหรอ?
- 77 หนู : ก็ไม่, กับใครก็ได้. แล้วแต่ว่ามีใครอยู่บ้าง, ที่แน่ๆจะต้องมีไอโซปะ. ไอ้มูยก็ไม่รู้ว่า=
- 78 โอิ : อ้อ.
- 79 หนู : =มันจะอยู่นานรีป่าว. (ทำไมอะ.)
- 80 โอิ : (ทำไมอะ.)
- 81 หนู : แต่ไอหนึ่ง, ไอน้ำคงอยู่.
- 82 โอิ : ทำไมมูยจะอยู่นานรีป่าว, ทำงานเหรอ?
- 83 หนู : ก็มันบอกตลอดว่า, มันจะต้องไปประชุมเงี. หนูก็เลย, มันจะอยู่รีป่าว.
- 84 โอิ : ทำจะไม่ค่อยอยากอยู่นานเหรอจะ.
- 85 หนู : มีอะไรในใจรีป่าว. ถ้าสมมติเกิดไอหนึ่งเอา_อะไรใดๆมาด้วยละก็. แสดงใจเหมือนกันนะ.
- 86 โอิ : โอ้ย! ก็มันก็รู้แล้วละเนอะ.
- 87 หนู : (หา.)
- 88 โอิ : (มันก็รู้แล้ว.)
- 89 หนู : (มันก็รู้แล้วละ,) แต่ไม่แสดงบ้างเหรอ. นึกว่าชายเลยเงี, ไปๆมาๆ.

- 90 โอิ : เป็นสจ๊วตสาว. \sum
- 91 หนู : \sum เป็นสจ๊วตสาว.
- 92 โอิ : แกรมเป็นพี่อู้อีกต่างหาก.
- 93 หนู : ถ้าเป็นพี่อู, หนูคงตบไอ้หนึ่งอะ, แย่งของฉันไปได้ไง. ฉันออเซาะนอเลาะของฉันมาตั้งแต่
- 94 เล็กแต่น้อย.
- 95 โอิ : สดุดยอด. เฮ้ย! เป็นไปได้ซะเว้ยหนู. ((หัวเราะ)) \sum
- 96 หนู : \sum โอ้ย! อย่าพูดให้เสียสิ.
- 97 โอิ : ไอ้ผู้นี้มันไม่ใช่ว่า, แบบว่าเห็นเป็นเพื่อนเราก็ตี. แต่ในวงการเกย์แล้ว, มันก็ต้องมีมั่วกัน
- 98 แหละหนู.
- 99 หนู : ฉันก็ไม่คิดอะไรนะ, ก็คืออะไรอย่างเงี, ได้เจอกัน.
- 100 โอิ : เล้าอาจจะสว่างวาบ, บึงกันมาตั้งแต่ตอนที่, \sum
- 101 หนู : \sum สว่างวาบ, เฮ้ย! ศัพท์นี้คุ้นๆนะ.
- 102 โอิ : หนึ่งมาหามุ่ยที่หอ, แล้วนั่งอู้อู้อาหาไอ้, แล้วก็สวนกัน, ทำเป็นไม่พูด. อีเลว.
- 103 หนู : ((หัวเราะ)) มาอีกละ, อีสองคนนี่ชอบอิมเมจินอะไรแปลกๆ.
- 104 โอิ : ทำเป็นไม่พูดอะ.
- 105 หนู : ไม่เห็นมีใครมาสว่างวาบอะไรกับฉันเลย. มีดไปๆ. ชีวิตอับเฉานะ. \rightarrow N,I \rightarrow หิว:: หิวมั๊ย.
- 106 โอิ : ไม่หิวอะ. กินชาเขียวไปละ.
- 107 หนู : ชาเขียวนี้ไม่อร่อยเลยนะ.
- (4)
- 107 หนู : \rightarrow N,E \rightarrow ซักผ้านี้, มันช่างเหนียวเหลือเกิน. \rightarrow N,I \rightarrow เอ๊ะ! เดี่ยวไปกินข้าวที่สยามเซนเตอร์ดีกว่า.
- 108 โอิ : อ้อ! เดี่ยวหนูจะออกไปสยามเซนเตอร์เหร.
- 109 หนู : พูดเล่น. กินแถวนี้แหละ, ไอ้, มันเหนียวไง. ทำไมมันเหนียวได้ขนาดนี้, แล้ววันจริงมัน
- 110 ไม่ตายเหร.
- 111 โอิ : หนูต้องพยายามพึดเอาไว้. \sum
- 112 หนู : \sum พึดอะไร, ดูแขนเล็กกว่าเดิมแล้วนะเนี่ย, รู้สึกเลย.
- 113 โอิ : หนูว่าทำไมมันเหนียวกว่าที่นู่นล่ะ.
- 114 หนู : ไม่รู้, แต่ที่นู่นหนูไม่เหนียวนะ. แต่เจ็บเท้า.
- 115 โอิ : ไซ้:: มันไม่เหนียว. เพราะว่ามันมีรติป่าว. แล้วมัน, คือมันมีรติทะเลทลงเข้าถึงมหาลัย,
- 116 แล้วก็เดินอยู่ตรงนั้น, แล้วก็จะมิดสินั่นนะ, พาเราไปส่งที่หอประชุมใหญ่ซะหนู
- 117 หนู : มันรู้สึกว่ามันไม่เหมือนกันยังงไม่รู้ว่า, หรือว่ามันไม่ชิน. \rightarrow

- 118 ไอ้ : — ก็คืออันนี้แหละ. ทำไมไม่ยอม
- 119 รับเรื่องการเดินทาง. ไปแต่งหน้าทำผม, แล้วก็ขับรถไปตั้งแต่เช้า, แต่ที่นั่นๆซๆ, เดิน
- 120 ไปไคร้ผมที่ไหนก็ไม่มี, ใกล้เคียงจตุจักรหลวงหน้าร้านอะไรอย่างเงี, ไม่มีหรอก. เดินไป
- 121 สิ.
- 122 หนู : Σ ก็ไม่แน่หรอก, อาจมีก็ได้.
- 123 ไอ้ : แล้วก็เดินไปมหาลัยนะหนู, จากหอเรา, เดินไป, แล้วหนูก็เดินข้ามฝั่งไปที่นิตย, แล้วก็
- 124 เดินกลับมาที่ศาลาพระเกี้ยว, แล่นี่ก็ตายละ, แค่นิด, เจ็บเท้าจะตาย.
- 125 หนู : แค่นี้ก็เหนื่อยแล้ว.
- 126 ไอ้ : ก็เอารองเท้าหัวไปด้วยละกัน.
- 127 หนู : ตะไข่ม้อย. แล้วแฉนี้ไม่มีขายเธอ.
- 128 ไอ้ : โทคิวไง.
- 129 หนู : เดิน, ไม่เคยเห็นเลย.
- 130 ไอ้ : รองเท้าแตะนะ. Σ
- 131 หนู : Σ เออ, ไม่เคยเห็นเลย.
- 132 ไอ้ : ก็รองเท้าแตะฟองน้ำธรรมดาเนี่ย. Σ
- 133 หนู : Σ เออ, ก็คู่ละสามสี่สิบ.
- 134 ไอ้ : มีสิ. ทำไมจะไม่มี, มันต้องมีสิ. N,I \rightarrow ไอ้รู้สึกมันหัว.
- 135 หนู : ไม่ได้กินข้าวไงจ๊ะ, อัจฉริยา, คุณไม่ได้ทานข้าวมาเมื่อวาน.
- 136 ไอ้ : เมื่อวานกินแล้ว.
- 137 หนู : เมื่อวานไอ้กินอะไรอะที่โบท์. อร่อยมะ.
- 138 ไอ้ : อร่อย. ข้าวผัดรวมรส. กินอยู่สองอย่างแค่นี้แหละ, นอกนั้นล่อม. โบท์อะ.
- 139 หนู : นอกนั้นล่อมเธอ. ไม่ได้กินส้มตำแอปเปิลเลย. F,C \rightarrow แอปเปิล, แอปเปิล, ยังไม่ได้
- 140 ตอบอีเมลแอปเปิลเลย.
- 141 ไอ้ : N,E \rightarrow หมดละ. ยัง, ไม่ได้ช่วยตากนะ. ยืนถือไอ้ยืนอยู่.
- 142 หนู : อย่างมาสัมภาษณ์เค้าสิตัวเอง. ไม่ใช่คารา, เงินนะ. N,I \rightarrow ไม่ได้อ่านหนังสือมาห้าวันละ.
- 143 ชื่อมาคองๆไว้. ไทยรัฐก็ไม่ได้ชื่อมาสามวันละ, เฉื่อยไปอะ.
- 144 ไอ้ : N,I \rightarrow ไอ้ควรจะไปถามพ่อดีม๊ยว่า, พ่อจะมากกรุงเทพเมื่อไหร่, เพราะคราวก่อน
- 145 พ่อมากกรุงเทพประมาณ 14-15. ถ้าสวนกันมันไม่ดี, ไอ้กลับพร้อมพ่อไม่ดีกว่าเธอ.
- 146 หนู : ลองโทรดิ, ลองถาม.
- 147 ไอ้ : พ่อก็ไม่รู้, เพราะว่าคำสั่งเค้าจะมาด่วน. ก่อนประมาณ 1-2 วัน.
- 148 หนู : เดือนนี้ยังไม่ได้มาไข่ม้อย.

- 149 โอิ : เดือนนี้ยัง.
- 150 หนู : F,I → ก็ลองถามดูละกัน. หนูคงกลับ13 เลยละ, เพราะต้องกลับมาอยู่ดี, กลับมานี้
- 151 21ก็สอบ, จะเอาอะไรไปสอบวะ.
- 152 โอิ : ก็ปมอ่านที่บ้านนั่นแหละ, ได้เท่าไหนก็เท่านั้น.
- 153 โอิ : (?)หรือบางทีนะนั่งทำงานอยู่ชอบคิดว่า, ถ้ามีโคราเอมอนเหมือนโนบิตะก็คือ,จะนั่งไทม์
- 154 แมชชีนไปในอนาคต, แล้วไปเอาวิทยานิพนธ์เล่นที่เสร็จแล้วอะนะ, (สมบูรณ์แล้ว=)
- 155 หนู : (นั่นมันก็เกินไป.)
- 156 โอิ : = ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว, แล้วเอามาลอกนะหนู. ก็คือผลงานของเรา, (เพียงแต่เราขึ้นไปใน=)
- 157 หนู : (แล้วสมอง, เราจะจำ=)
- 158 โอิ : (=อนาคต.)
- 159 หนู : (=ไม่ได้ว่า)เราคิดอะไรไปบ้าง.
- 160 โอิ : ∑ไม่รู้แหละ, ก็ข้ามเวลาช่วงนั้นไป, แต่อันนั้นคือ
- 161 ความเหนื่อยของเรา, เราไม่ได้ไปลอกใครมา.
- 162 หนู : ∑ก็ลอกตัวเองที่เหนื่อยนั่นแหละ, ก็คือ
- 163 กอปปีนะจ๊ะตัวเอง. ∑
- 164 โอิ : ∑กอปปีออกมาจากอนาคตนะ::
- 165 หนู : N,E → นี, อักริยังนะ.
- 166 โอิ : อัคแล้ว.
- 167 หนู : อ้อ ((หัวเราะ)) ตายแล้ว, ฉันทุคไปแล้ว. ∑
- 168 โอิ : ∑ทำไม. พุดอะไร. ∑
- 169 หนู : ∑((หัวเราะ)) น่าเกลียด
- 170 จังเลย. N,I → เนี่ย, กำลังคิดอยู่นะว่าอยากจะชวนน้อง, (น้องที่หอ.)
- 171 โอิ : (สุดหล่อ.) ∑
- 172 หนู : ∑ไม่ใช่:: ∑
- 173 โอิ : ∑อ้อ.
- 174 น้องที่หอ.
- 175 หนู : น้องแอน, น้องโอที่เราไม่ได้เจออะ, รู้สึกเหมือนเรามาเริ่มด้วยกันพร้อมๆกันไง.
- 176 โอิ : อ้อ. แล้วนี่ชวนน้องๆไปริยัง. น้องวุ้น, น้อง, ∑
- 177 หนู : ∑ยัง:: ก็ยังไม่เจอเต็มๆเดี๋ยวจะชวน
- 178 วุ้น, ชวนตาล. ∑
- 179 โอิ : ∑เค้าจะมีเวลาripาไม่รู้เนอะ. (ก็ชวนไว้ก่อนละกัน.)

180 หน้า :

นั่นแหละ. __ ก็ชวนไว้ละกัน.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิตยาภรณ์ ธนสิทธิ์สุรโชติ เกิดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2519 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต จากภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2541 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย